உ

கணபதி துணை.

சங்கமருவிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள்

ஆறாவதாகிய

கலித்தொகை

(பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலி.)

மூலமும்

மதுரையாசிரியர்

பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

இடையாற்றுமங்கலம்

வைத்தீசுவரையரவர்கள் குமாரரும்

சென்னை,

பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

அனந்தராமையரால்,

நன்கு பரிசோதித்து,

தாம் புதிதாக எழுதிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புடன்.

சென்னை,

நோபில் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1925

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.

கலித்தொகை விஷய

அறிவிப்பு.

இது முன்பு நான் தெரிவித்திருந்தபடி ௧௬ பவுண்டு வெட்டு லேயின் க்ராஸ் காகிதத்திலும் சில நண்பர்கள் விரும்பியபடி ௨௰ பவுண்டு பெதாவெய்ட்டுக் காகிதத்திலும் பதிப்பிக்கப் பெற்று வருகிறது. அவற்றுள்,

	கரு பவுண்டு		உ0 பவுண்டு	
	ரூ.	அ.	ரூ.	அ.
இம்முதற் சஞ்சிகையின் விலை	௪	கஉ	ரு	0
(மற்றவைகள் இதனை யடுத்து வெளிவரும்.)				
முழுப்புத்தகத்தின் விலை.				
முன் குறித்திருந்த அளவில் அடங்காது காற்பங்கு விரியுமென்று தோற்றுவதால்	கஉ	௮	கரு	0
க௯உரு-ம் வருடம் பிப்ரவரிமாதம் முடிவுக்குள் பணம் அனுப்புபவர்களுக்கு	௯0	0	க0	௮
(முன் பணம் அனுப்பின் அவர்களுக்கு உடனே ரசீது அனுப்பப்படும்.)				
முன்னமே பணங்கொடுத்தவர்களுக்கு	௮	0	௮	௮

தபாற் கூலி வேறு.

முன்பணங் கொடுத்த அன்பர்களை, காலதாமத மாவதற்குப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுகிறேன்

16-நாகப்பையர் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி போஸ்டு
சென்னை. (29-12-24.)

இங்ஙனம்:

இ. வை. அனந்தராமையன்.

முகவுரை.

சீரார் கலித்தொகைக்குச் செவ்வன் குறிப்பெழுதி
நீரார் கலிசூழ் நிலத்தவர்க்குப்—பேரார்வ
முற்றளிக்க வேண்டுளமே *யோமருப்பன் றண்முதலைப்
பற்றளிக்கு மக்கற் பகம்.

கலித்தொகை யென்பது, சங்கமருவிய தொன்று தமிழ்மக்களால் நன்கு மதித்துக் கொண்டாடப்பெறும் கடைச்சங்ககாலத்துப் பனுவல்களுள் ஒரு பிரிவாகிய எட்டுத்தொகையில் ஆறாவதென்பர்

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் †போற்றுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை"

என்னும் வெண்பாவின் வைப்புமுறை இதற்குக் காரணமாகும்.

இதனை மேற்கணக்கினுள் ஒன்றென்பர் பன்னிரு பாட்டியலுடையார்; இசைப்பாட்டாகிய செந்துறை மார்க்கத்ததென்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

இது சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச் சிறந்தது

"கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலி"—என்றும்

‡"திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பன்

விருத்தக் கவிவளமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ

* ஓர் மருப்பனென்றது, திருவல்லிக்கேணிப் பெரிய தெருவில் எழுந்தருளியிருக்கும் கற்பக விநாயக மூர்த்தியை.

(பி - ம்.) † ஏதுங் கலியே பாகம், கூடிய கலியோடு, சொல்லும் கலியோடு.

‡ முகவுரையில் இக்குறிப்பிடப்பெற்ற வெண்பாக்கள், சில ஏட்டுப்பிரதிகளின் முன் உள்ளன. இவை விவேகபானு செந்தமிழென்னும் பத்திரிகைகளிலும் சிலவேறுபாட்டோடு முன்பு வெளிவந்துள்ளன. இவ்வெண்பாவொன்றும் சீவகசிந்தாமணியினிறுதியில் "திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணிக் கம்பர், விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டேம் - முருகுதரு கொங்குவேண் மாக் கதையைக் கூறேங் குறளனுக்கே, எங்கெய்வ லென்னாமி றெமக்கு" என மிக்க வேறுபாட்டோடு காணப்படுகிறது.

கொங்குவேண் மாக்கதையோ கொள்ளேம் கனியாவேம்
பொங்குகலி யின்பப் பொருள்"—என்றும்

அறிஞர்கள் பாராட்டுவரானது இச்சிறப்புப்பற்றியன்றோ?

இந்நூல் முதலிற் கடவுள் வாழ்த்தையும், பின்பு பாலை முதலிய ஐந்திணைப் பெயர்களாலமைந்த ஐந்து பகுதிகளையுமுடையது.

இவற்றுள், முதலிலுள்ள கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளொன்று மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனாரால் இயற்றப் பெற்றது. பின்புள்ள ஐந்துபகுதிகளுள்,

முதலாவதாகிய பாலைக்கலி நூற்றுச் செய்யுட்களை யுடையது; இதனை இயற்றியருளியவர் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ னென்பார்.

இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சிக்கலி உகூ செய்யுட்களையுடையது இதனை இயற்றியருளியவர் கபிலனார்.

மூன்றாவதாகிய மருதக்கலி கூ௫ செய்யுட்களை யுடையது இதனை இயற்றியருளியவர் மருதன் இளநாகனார்.

நான்காவதாகிய முல்லைக்கலி கஎ செய்யுட்களை யுடையது. இதனை இயற்றியருளியவர் சோழன் நல்லுருத்திரனென்பார்.

ஐந்தாவதாகிய நெய்தற்கலி கக செய்யுட்களை யுடையது இதனை இயற்றியருளியவர் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளை இயற்றிய நல்லந்துவனாரே.

இவர்கள் வரலாறுகளும் இதன் உரையாசிரியர் வரலாறும் முழுப்புத்தகத்துடன் பின்னர் வெளிவரும்.

இது தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களின் அகப்பொருட் பகுதிக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் முதலிய தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களாலும், இறையனா

* மேற்கூறிய கடவுள்வாழ்த்தும் பாலை முதலிய ஐந்து திணைகளும் இவ்வளவு இவ்வளவு செய்யுட்களை யுடையன என்பது, "இறைவாழ்த்தொன் றேழைந்து பாலைநா லேழொன் றிறைகுறிஞ்சி பின்மருத மேழைந்[து]-துறை முல்லை, யீரெட் டொன் றொகையதவெண்ணைந்தொன் கொன்றைக்கலியா கச், சேரொன் றோ வைம்பதே" என விநயோபாநு பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கும் வெண்பாவினால் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

ரகப்பொரு ளுரையாசிரியராலும், பரிமேலழகராலும், சங்கர நமச்சிவாயராலும், இலக்கணவிளக்க வுரைகாரராலும், அகப்பொருட் பகுதிக்குரி இவர்களாலும், சேனாவரையராலும், கல்லாடராலும், சிலப்பதிகாரம் நேமிநாதம் என்னும் நூல் யாப்பருங்கலவிருத்தி யாப்பருங் கலக் காரிகை வீரசோழியம் மாறனலங்காரம் ஆகிய இவற்றின் உரையா சிரியர்களாலும், பிரயோக விவேக நூலாராலும், மயிலைநாதர் பெருந்தே வர் பிள்ளையாலும், சொக்கப்ப நாவலராலும், பிறராலும் சொற்பொரு ளாராய்ச்சிகளுக்கும் யாப்புக் கூறுக்க முறைகளில் பற்பல விடங் களில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்று சிறப்புப் பாராட்டப்பட் டிருத்தலை அறிந்தோர்க்கு இந்நூலின் பண்டைப் பெருமையை அறிக் குறிப்பதற்கு உதவி செய்யுமாம்.

இக்கலித்தொகையில் ஒவ்வொரு திணையும் முதற்பொருள் கருப் பொருள், உரிப்பொருள் என்ற மூன்றைக் கொண்டிருந்தால் அழகாக் கமிழறிஞர்களுக்கு இன்பத்தைத் தருவதாய் அமைவதும், இதன் முதலிற் கிளவியாக கலிப்பாக்கள் அகரமுதலிய ஒரு பகுதியாகிய எழுமேடு செய்திலையும் முதற்கொண்டு நடை வாசகனாகிய ஒருங்கு அமைந்திலைமையும் அறிந்தகொண்ட சிறந்த தருவியாதும்.

இந்நூலின் பொருளைத் தொகுத்தபெற்ற நூலும் நம்பி யலங்கார வுரையிலும் (ந ௯) இலக்கணவிளக்கவுரையிலும் (ரு. ௬௨௫) மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இப்பாவின் இலக்கணமும்,

*அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இத்தொகைகளுக்கு நூலென்று தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் ௩௫-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருப்பதால் இவ்விரு நூலினும் கூறப்பெறுவனவென்று அறியப்படுமாயினும் முன்னதில் சில சூத்திரங்களேயன்றி மற்றவை இறந்தமையின், பின்னதாகிய தொல்காப்பிய நூல்கொண்டே அறிதற்கிடந்தாயிருக்கிறது. அதிற் பொருட்பாலை இந்நூல் ௨௩-ஆம் பக்கத்திலுள்ள உரையில் வகுத்துள்ளனம்.

•இத்தினை செய்யுட்கள் கீழ் இன்னது என்பொருள் புறம்பியிடம், தொல்காப்பிய வுரைகளினும், இந்நூலுரையினும் இத்தொகை இவ்வளவு தொகையுடைத்தென்றே கூறப்பெற்றிருக்கின்றது. இத்தொகைச் செய்யுட்கள் கலியின் வகைகளாவன: ஒத்தாழிசைக்கலி ௬௮, கொச்சக ௮௬; கொச்சக வொருபோகு ௩;

முகவுரை

கலிவெண்பாட்டு ௩௫; உறழ்கலி ௩ என்று; இக்கலித்தொகையின் ஒவ்வொரு பாட்டின் உரையிறுதியிலுமுள்ள குறிப்பால் அறியப்படுகிறது. இவ்வகையின் கணக்கு இதற்கு மாறாகவும் வேறு சில நூலுரைகளிற் காணப்படும்.

இது சிருங்கார ரசமாகிய இன்பச்சுவையைத் தலைமையாகக் கொண்டதொரு தொகைநிலைச்செய்யுள் அஃதாவது ஒத்த அன்புடையரான தலைவனும் தலைவியுமாகிய இருவரும் தமக்குள் ஒருவர் பாலொருவர் அன்புசெய்த இயல்பைப் பண்டைநூல் வழக்கிற்கு

அமையக் கூறுவர. தொல்லாசிரியர்கருத்தது இக்கலிப்பா இச்செய்தி கூறுதற்கே உரித்தென்பதும் அன்பரசெய்தி கூறுதற்கு உரித்தன்றென்பதுமாம்; இவை:—

"இருவயி னொத்த வொவ்வா வியலினுந்
தெரியிழை மகளிரொடு மைந்தரிடை வரூஉங்
கலப்பே யாயினும் புலப்பே யாயினு
மைந்திணை மரபி னறிவரத் தோன்றிப்
பொலிவொடு புணர்ந்த பொருட்டிற முடையது
கலியெனப் படூஉங் காட்சித் தாகும்"—என்றும்
"கலியே வஞ்சியிற் கையற வுரையார்"—என்றும்

முறையே *அகத்தியனாரும் பன்னிருபாட்டியலுடையாரும் கூறுதலால் அறியலாகும். ஆகலால் இத்தொகையில் அகப்பொருட்செய்திகள் மிக அழகுறப் பாராட்டப்பட்டிருக்குமென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

அன்றியும், இந்நூல் உவமை முகத்தாலாவது பிறசெய்திகளுங் கூறு முகத்தாலே, அந்தணர், அரசர், அமைச்சர், வணிகர், வேளாளர்களாகிய பிறருமாகிய ஆடவரும் மகளிரும், இம்மையிலும் மறுமையிலும் அறிந்தொழுக வேண்டிய பற்பல நீதிகளைக் கற்பித்து, தன்னைப் படித்தவரை நன்னெறிச் செலுத்துந் தகைமையுடையது. இதில் அறம்பொருள் முதலியவற்றின் சிறப்புக்களும், மலைவாழ் நிலவாழ் மக்களும், விலங்கு, பறவை, மரம், செடி, கொடி முதலியவற்றின் பல நற்செய்திகளும், காலத்தின் தன்மையும் கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. அன்றியும் இத்தமிழ் நாட்டின் பண்டைக்கால ஒழுக்க வழக்கங்களையும், அக்காலத்து நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றையும் அறிதற்கும் உய்த்துணர்தற்கும் பெருந்துணையாக உள்ளது.

* தொல். செய். சூ. கஉக. "ஒத்தாழிசைக்கலி" இளம். மேற்கோள்.

முகவுரை

சில தொகைநிலைச்செய்யுட்களி னிறுதியிற் கூறப்பெற்றிருத்தல் போல, இக்கலியினிறுதியில் இதனைத்தொகுத்தாரிவர், தொகுப்பித்தாரிவர் என்ற குறிப்பு இன்றேனும்,

‡"நாடும் பொருள்சான்ற நல்லந் துவனாசான்
சூடுபிறைச் சொக்கன் றுணைப்புலவோர் — *தேடுவார்
கூட்டுணவே வாழ்த்தோடு தொகைநாம கலியினையே
†கூட்டினான் நாவலர்தோர்க்கு"

என்பதனால், ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் கடவுள் வாழ்த்தையும் பாடிச் சேர்த்து இதனைத் தொகுத்தாரென்று தெரிகின்றது. மேற்கூறியபடி பெருங்கடுங்கோ முதலியவர்கள் பாலைத்திணை முதலியவற்றைப் பாடினாராயின் நல்லந்துவனார் தொகுத்தாரென்று இங்கே கூறுகிற சிறப்பென்னை? சிறப்புறப் பெருந்தன்மை யாது? எனின், இவர் அவர்களெல்லாரும் பாடிய பலதிணைக்குரிய கலிப்பாக்களில் ஒவ்வொருவர் பாடல்களையே ஒவ்வொரு திணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அத்திணைக்கண் அமைக்கத்தக்கவற்றையெல்லாம் அவரவர் பாடலிலிருந்தே தெரிந்து ஆராய்ந்து சேர்த்தமைத்து ஐந்திணையையும் தொகுத்தார் என்னும் அருமைபற்றிய பெருமையெனக.

இங்ஙனம் தொகுத்ததில ஐந்திணையும் விரவிக் கோக்கப்பெற்ற நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு போலாது, விரவாது கோக்கப் பெற்ற ஐங்குறுநூறு, அகப்பொருள்பற்றிய நெடுந்தொகைக்கு நாலைந்

இலக்கண நூல்கள், இவற்றுள் ஒன்றிலேனும் || முதலிடம்பெறாத பாலைத்திணையை இவர் முதலில் நிறுவியதற்குக் காரணம், யாவரும் இத்திணையை முதலில் வைக்காமையால், இது முதலில வருமோ வாராதோவென்ற ஐயுற்றமையங்கி வாராதென்றுதிரிபவுணர்வார்க்கு அத்திரிபுணர்ச்சியை நீக்கல் கருதியேபோலும்; அன்றி, பாலை நானிலப் பொதுவாதலின், பொதுவை முற்கூறிச் சிறப்பைப் பிற்கூறுவதும் மரபென்பதுபற்றி எனினுமாம்; வேறு பொருந்துவன உளவேனும் கொள்க. முதலில் இடம்பெறாது குறையுற்ற இத்திணை முதலில் இடம்பெற்றதற்கு முதல், இவருடைய கல்வியறிவாற்றலே யாம. வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனும்பெரு வழக்குக் கிழுக்கு முண்டோ !

(பி - ம்) * தேடுபோரது கூட்டு, தேடிப்போரது, கூட்டு; தேடுவோர கூட்டு.

(பி - ம்.) † கூட்டிணை ஞாலததவாக்கு.

|| இந்நூல் ௪உ-ஆவது பக்கம் பார்க்க.

இவர் தொகுத்துக் கோத்தமுறை முற்கூறிய முறையேயென்பது, நச்சினார்க்கினியர் † இந்நூலுரையின் இறுதியிலிருக்கும் வாக்கியத்தாலும்,

‡“போக்கெல்லாம் பாலை புணர்தல் நறுங்குறிஞ்சி
||ஆக்கமளி யூடல் அணிமருதம்—நோக்கொன்றி
யில்லிருத்தல் முல்லை யிரங்கல்÷ போக்கேர் நெய்தல்
புல்லுங் × கலிமுறை கோப்பு”

என்னும் வெண்பாவாலும் அறியப்படுகின்றது

இங்ஙனம் தொகுத்தாரிவரென்பதை யடுத்துத் தொகுப்பித்தாரின்னவரென்பது கூறப்படாமையால் இவர் இதைப் பிறர் வேண்டத் தொகுக்காது தாமாகவே தொகுத்திருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது

சில தொகைகள் தொகுத்தவருடைய பாடலில்லாதனவாயும் ஒன்றிரண்டே யுடையனவாயும் இராநிற்க, இத்தொகை தொகுத்தவருடைய பாடல் ௩௪ உடையதாய்ச் சிறந்து விளங்குகின்றது.

இந்நூல் முழுவதற்கும் பேருரையாளராகிய நச்சினார்க்கினியரால் உள்ளுறைப்பொருள் முதலிய நயங்களும் மெய்ப்பாடும் பயனும் பாவகையும் விளங்கச் சிறந்த உரை எழுதப்பெற்றிருப்பதனால் இந்நூலும் பொருளறிந்து இன்புறுதற்குத் தக்கதாயிருக்கின்றது.

இத்தொகை, காலம் நீட்டித்ததனால் ஏனைத்தொகைகள் அடைந்த சில சிதைவுகளை மூலம் உரை இரண்டினும் ஒரு சிறிதும் அடையாது, இன்னும் பல அடிகள் வடிவாய்க் காணும்படி யிருப்பதற்குக் காரணம்: 'இது நிறையுற நின்ற நிலை வேண்டும்' என்னும் இறைவன் திருவுளமாம்; தமிழ்மக்கள் செய்த தவப்பேறுமாம். இந்நிலையால் இது கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலியாயுள்ளது.

இதனை மேற்கூறிய உரையுடன் ஸ்ரீமான் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள், ௧௮௮௭-ம் வருடத்தில் பதிப்பித்தார்கள். அதில் இது "நல்லந்துவனார் கலித்தொகை" என்று குறிக்கப்பெற்றிருந்தாலும்

† இந்நூல் ௧௨-ஆவது பக்கம் பார்க்க.

(பி - ம்.) ‖ "ஆக்கஞ் சேரூடலமர்மருதம் - நோக்குங்கால், வில்லிருத்தன் முல்லை யிரங்க னறுநெய்தல், சொல்ல விரிந்த நூலின் றொகை" என்பது நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருள்விளக்க இறுதியில் உள்ளது. ஆக்கமணியூடலமர்மருதம்.
(பி - ம்.) — போக்கோ நெய்தல்.

(பி - ம்.) × கலித்தொகை கோப்பு.

தொகையென்பதற்குத் தொகுக்கப்பட்டதெனப் பொருளாக லானும், எட்டுத்தொகையுள் இஃதொழிந்த மற்றவைகளெல்லாவும் பல புலவர்களாலேயே யாக்கப்பெற்றிருப்பதாலும், இதுவும் மேற்கூறியபடி ஐந்து புலவர்களாலேயே யாக்கப்பெற்று, பின்பு அவர்களுளொருவ ராகிய நல்லந்துவனாரால் தொகுக்கப்பட்டதென்று கொள்ளுதலே தகுதியாம். இதனை,

‡ "பெருங்கடுங்கோன் பாலை ‖கபிலன் குறிஞ்சி
மருதனிள நாகன் மருதம் — அருஞ்சோழ
னல்லுருத் திரன்முல்லை — நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி"

என்ற வெண்பா வலியுறுத்தும்.

இதனைத் தொகுத்தவரது இயற்பெயர் "அந்துவன்" என்பது இவர் கல்வி மேம்பாட்டில் வல்லுநரான போது, நக்கீரனார் நப்பூதனார் நத்தத்தனார் என்றாற்போல, இவர் பெயருக்கு முதலில் 'ந' என்னும் சிறப்புப் பொருளை யுணர்த்தும் இடைச்சொல்லையும் ஈற்றில் உயர்வு குறித்துவரும் 'ஆர்' என்னும் இடைச்சொல்லையும் சேர்த்து, அப் பெயர்ச்சொல்லை இவற்றின் இடைச்சொல்லாக்கி "நல்லந்துவனார்" என

வழங்கப்பெற்றாரென்றாம், அது நாளடைவில பல ஏடுகளில லகர வகரங்களின்வேற்றுமை விளங்க எழுதப்பெறாமையால் வகரத்தை லகரமெனமயங்கி "நல்லந்துவனார்" என்று பதிப்பிக்கப்பெற்று அவ்வாறே வழங்கலாயிற்றென்று தோற்றுகின்றன. 'நற்கீரன்' என்று சிலகாலத்துக்குமுன் வழங்கிய பெயரை உண்மையறிந்தபிறகு உலகம் 'நக்கீரன்' என்று வழங்குவதுபோல இதனையும் இனி நல்வந்துவனென்று வழங்குமென்பது என்கருத்து. நல்லுருத்திரன் என்பதுபோல நல்லந்துவனெனக் கொள்ளின் ஒருவாறு பொருள்படுமேனும் அஃது இத்துணைச சிறப்புடையதாகாது இது நிற்க,

நான், மேற்கூறப்பட்ட ஸ்ரீமான் சி வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பதிப்பித்த கலித்தொகையை ஊன்றிப் படிக்குங்காலத்தில், பலவிடத்து மூலமும் உரையும் செய்திகளும் பொருந்தாமைகண்டு, பல்வேறு வழிகளில் மிக முயன்று அவற்றின் உண்மைகளை யறிந்து அமைத்துக்கொண்டேன் அவற்றுட் சிற்சில பிரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாயர் உ வே சாமிநாதையரவர்களுடன் நான் வேறு நூலாராய்ச்சி செய்யுங்காலத்தில, அவர்களிடம் சொல்லும்படிநேர்ந்தன அவற்றைக் கேட்டபொழுது, அவர்கள், 'இவ்வரிய விஷயங்கள் விளங்கும்படி குறிப்புக்களெழுதி நீங்கள் இந்நூலைப் பதிப்பிக்கவேண்டும்'

(பி - ம்.) || குறிஞ்சி கபிலன் — நல்லந்துவனெய்தல்.

என்று சொன்னார்கள் பின்பு சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் ஸம்ஸ்கிருதம், கம்பாரெடிவ் பைலாலஜி இவற்றின் புரொபெஸரும் வெர்னகுலர் ஸூபரின்டென்டெண்டுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ **எஸ். குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகளவர்கள்** எம். ஏ., ஐ. இ. எஸ், 'உங்களுக்கு அவகாசங்கிடைக்கும்போது பழைய தமிழ் நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்து

லோகோபகாரமாகப் பதிப்பிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். பின்பு வேறு சில அன்பர்களும், 'கலித்தொகை கிடைக்கவில்லை; அதனை நீங்கள் திருத்தமாகவும் விளக்கமாகவும் பதிப்பிக்கவேண்டும்' என்று என்னைத் தூண்டிவந்தார்கள். அதனால் இத்தொகையைப் பற்றி நான் குறித்திருந்த குறிப்புக்களை ஒன்றுசேர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டாயிற்று. அவ்வெண்ணத்தால் நான் முன்பு பல நூல்களைப் படித்தபோது இதில் எனக்குள்ள ஈடுபாட்டினால் அவற்றில் இக்கலிப்பா மேற்கோளாவது, இதன் சொற்றொடராவது, இதற்கொத்தபொருளாவது கண்டவிடத்து எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புக்கள் யாவற்றையும் எடுத்துச் சேர்த்துவந்தேன். அவ்வாறு செய்கையில் மறதி அயர்ச்சிமுதலியவற்றால் சில விடுபட்டன. அவை போக எஞ்சியவற்றைத் தொகுத்தெழுதி மூலம் அல்லது உரையில் ஆங்காங்கு அடிக்குறிப்பாக அமைத்து இதனை ஒருவாறு பதிப்பிக்கலானேன்.

இப்பதிப்பிலுள்ள விசேடம்.

க. பல ஏட்டுச்சுவடிகளோடு ஒப்பிட்டதனாலும் வேறு நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்ததனாலும், ஐயமுற்றவிடத்து அறிவால் நெடிதாராய்ந்து துணிந்ததனாலும் மூலமும் உரையும் பல திருத்தமடைந்திருத்தல்.

உ. உரையாசிரியர், பாடல்களைப் பகுத்துக்கொண்டு உரையெழுதியிருக்கும் இடங்களில் அவ்வுரைகளுக்கேற்றன அவற்றுக்கு மூலமான பாடற்பகுதிகளை மீட்டும் பதிப்பித்திருத்தல்.

ங. பிரதி பேதங்களுள் சிறந்தவற்றைப் பாடமாகக் கொண்டு மற்றவற்றையும், பலவும் சிறந்தனவென்று தோற்றின் ஒன்றைப் பாடமாகக்கொண்டு மற்றவற்றையும் பிரதிபேதமென்று பக்கத்தினிறுதியிற் குறித்துக் காட்டியிருத்தல்.

௪ இப்பாட்டு, அல்லது இப்பகுதி, இன்ன நூலில் இன்ன பகுதியில் இன்னுருரையில் இன்ன செய்திக்கு மேற்கோளென் பதையும், அங்கேகுறிப்புவேறுபட்டிருந்தால் அவ்விவரத்தையும், பிறர் கருத்தை மறுப்பதாகத் தோன்றின் அதனையும், முன்பின் முரணுவ தாகத்தோன்றின் அதனையும் ஆங்காங்குள எண்களிட்டுக்குறித்திருத்தல்.

ரு பண்டைக்காலத்து இலக்கியங்களினும பிற்காலத்துஇலக்கியங் களினும், சொல்லினும், பொருளினும, சொற்பொருளினும், இதற் கொத்த பகுதிகளையும் இதிலிருந்து கிளைத்த பகுதிகளையும், பல சமயத்தவர்க்கும் தமிழின்கண் அன்பு மிகுமாறு பல மதநூற் பாடல் களினுமிருந்து எடுத்து ஒப்புநோக்கும்படி பாட்டு அல்லது உரையில் எண்களிட்டு அவ்வப்பக்கத்தின் அடியில்அவ்வெண்களைக் கொடுத்துச் சேர்த்திருத்தல

சு. விளக்கவும் சேர்க்கவும் வேண்டியமை விடுபட்ட இடங்களில் மேற்கோள்களின்முன், பின அவை குறிப்பதற்குக் கருவியாக அ, ஆ, முதலிய எழுத்து வரிசைகளை அமைத்திருத்தல

எ உரையாற்றிற் பொருந்தா வென்று தோற்றியவற்றை [] இருதலைப் பகரத்துள்ளும், பொருந்துமென்று தோற்றியவற்றை () நகவளைவினுள்ளும் இசைத்திருத்தல.

அ. உரையாசிரியர் கூறிய பொருளன்றி வேறு பொருளும் இயையுமாயின் அதனையும் ஆங்காங்கு எண்களிட்டுக்குறித்திருத்தல.

௬. நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் வரலாறுகளும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் எழுதிச் சேர்த்தல் முதலியவையாம்.

இந்நூலை நானிது ௧௯௨௪-ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாத முடிவுக்குள் முழுதும் பதிப்பித்து வெளியிடக்கருதி முயன்றுவந்தும் பல இடையூறுகளால் அவ்வாறுசெய்ய இயலவில்லை. என் நண்பர்கள், இப்போது முழுப்புத்தகமும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்திருக்குந் தமிழ்ப்பிரானிகட்குச் சிலபாகமாவது கிடைக்கும்படி அச்சானமட்டில் வெளியிடுவது நன்றென்று வற்புறுத்தினமையால், இப்போது நிறைவேறியிருக்குமட்டும் கடவுள்வாழ்த்து முதலாகக் குறிஞ்சிக்கலி இறுதியாகவுள்ள பகுதிகளை முதற்பாகமாக வெளியிடலானேன். பிழைதிருத்தமும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் பிறவும் புத்தக முடிந்தபின் வெளிவரும். இதுவும் நிற்க.

இக்கலித்தொகையைப் பதிப்பிக்க என் அகத்தே துணிவைத் தந்தது, புறத்தின் ஓரடியாகிய, "பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே" என்பது.

நற்றிணையிற்போந்த தமிழறிவுடையாரான செல்வர்கள், இதிற் பதிப்பித்திருக்குங் குறிப்புக்களை ஒருவன் சேர்த்தற்கும் பலபிரதிகளோடு கண்ணுன்றி ஒப்புநோக்குதற்கும் வேண்டிய பல்வகையுதவிகளால் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பதைப் படித்தவுடனோக்கி, இதனை விலையாக் குறுந்தொகையாக மதித்து, தக்கபடி உதவிக்கேற்ப இதனில் ஐந்து பத்துப்பிரதிகளைப்

பெறத்துணிந்து, ஐங்குறுநூறும் பதிற்றுப்பத்துமாகிய ரூபாய்களை முன் பணமாக வுதவி, இதனைக்கைக்கொண்டு பரிபாடல் (பரிபு+ஆடல்= பரிந்தாருதல்) செய்வதைத் தமதுகடமைகளுள் ஒன்றென்றுகொள்ளவ ராயின், அஃது இக்கலித்தொகை முழுதும் விரைவில வெளிவருவ தற்குப பெரிதும் உதவிசெய்வதாகும். இதுபோலவே இன்னும் சில நூல்களை வெளியிடுதற்கு ஊக்கத்தை அளிப்பதாகும்.

மேற்கூறிய பிரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் முதலில் இதனைப் பதிப்பித்தற்குச் செலவு செய்து கொள்ளும்படி தாமே ஒரு கடிதம் வலிந்தளித்து, கலித்தொகை அச்சுப் பிரதியொன்றும், ஒப்புநோக்கிக்கோடற்குத் துணையாக ஏட்டுப் பிரதிகள் இரண்டும், அவைபோது நான் பார்த்துக்கொள்ளுதற்கு. இதுகாறும் அச்சிடப்பெறாதனவும் அச்சிடப்பெற்றிருந்தும் கிடைத் தற்கு அரியனவுமாகிய புத்தகங்கள் சிலவும் தந்துதவி, சந்தித்த காலங் களில் எதுவரை நடந்திருக்கிறது என்று வினவியும் அச்சிடப்பெறும் பகுதியைப் பார்த்தபோது, 'இக்குறிப்புக்களை நோக்க இவை நெடுங்கால மாகச் சேர்த்து வைத்திருந்ததை என்று தோற்றுகிறது' என்று சொல்லியும் இப்புறத்திலங்காக்கள தமிழினருமையையறிந்து இன் புறுபவர்களும் பல பண்டைத் தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்து பலவகைக் குறிப்புக்களுடன் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் புதிதாக எழுதிச் சேர்த்து அச்சிட்டு இறவாதிருத்தித் தமிழ்நாட்டிற்குப் பேருதவிபுரிந்து புகழ் பொருள் பெற்றிருப்பவர்களுமாகிய அவர்கள் இவ்வாறுதவிசெய்து எனக்கு ஊக்கத்தை யுண்டாக்கியதற்காக அவர்கட்கு என் நன்றியறிதலோடு வந்தனத்தையும் மனநிறைவாகச்

சேர்ப்பிக்கிறேன். அவர்கள் அளித்த ரூபாய்த் தொகையானது இந் தொகையிலுள்ள செய்யுளொவ்வொன்றையும் நாம் பாராட்டுவதற்கு அறிகுறியாகவும் தோற்றுகிறது

ஏடுகள் தேடிவைக்கத்தக்க தமிழபிமானிகளிடம் கேட்பதுபோல மேரிராணிக் கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் **கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்க**ளிடத்தும், கொழும்பு யூனிவர்ஸிடி காலேஜ் லெக்சரர் ஸ்ரீமான் எஸ் **அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை** எம். ஏ., எல். டி அவர்களிடத்தும் நான் கலித்தொகையைப் பதிப்பிக்கக் கருதியிருப்பதைத் தெரிவித்து அவ்வேட்டுச் சுவடிகள் உங்களிடமிருந்தாலும் உங்கள் அன்பர்களிட மிருந்தாலும் சில மாதங்களை என் பார்வைக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டபொழுது இந்நாள்காறும் என்னை ஒருபொருளாயும் அடையாத அவர்கள் தாங்கள் வேறு ஏட்டுப் பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பிரதிபேதங்கள் குறித்துவைத்திருந்த அச்சுப்

புத்தகங்களை நிறைமனத்தோடு நான் பார்த்துக்கோடற்கு உதவி, இக் கலித்தொகை திருத்தமாக வெளிவரவேண்டுமென்பதே தங்கள் கருத்தென்று தங்கள் தமிழபிமானத்தைக்காட்டி நான் அச்சிடத் தொடங்குவதில் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியென்றுகூறி எனக்குஊக்களித்தார்கள். இதற்காக அவர்கள்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன். அன்றியும் அவர்களுள் ஒருவராகிய அவர்கள் தொகையாயிரம் பொருளதிகாரம் இளம்பூரணர் உரையில் அச்சிடப்பெறாத பகுதியை இப்போது நான் விரும்பியதற்கு சிறிதும் தடையின்றி உவந்து கொடுத்திருப்பது பேருதவியாக இருக்கிறது. காலத்தாற்செய்த உதவி பெரிதன்றோ!

இதனைப் பதிப்பித்தலில் ஊக்கம் தந்தவராய் என்னைத் தூண்டி வருகின்ற சில தமிழபிமானிகளின் அன்புடைமையை நினைக்குந்தோறும் மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது

நான், இந் நூல் முழுதற்குந் தெளிவாக விளங்கக் கூடிய ௨000 குறிப்புக்களையே சேகரம் பண்ணியிருந்தும் பின்பு ஆராய்ச்சியாளர்க்கு ஒருவாறு பொருளுடையவற்றையும் சேர்ப்பதற்கு உதவியாக மேலாகுநதி உய்த்துணருமாறு ஏற்ற குறிப்புக்களையும் சேர்க்கிறேன். அதனால் இப்பதிப்பின்கண்ணே குறிப்புக்கள் நாலாயிரத்துக்கு மேலாயின. அவற்றுட் சிலவற்றுக்கு ஆதாரம் குறிக்கப்பெறவில்லை; கூடுமானால் பின்பு குறிக்கப்பெறும்.

இப்பதிப்பில் எனது பதிப்பு ஆராய்ச்சி முறையினை முற்றிய வற்றாலும், எனக்கு வேண்டியகாலத்து இதுகாறும் அச்சிடப்படாத நூல்கள் சில கிடைக்காமையாலும், ஐயுற்றவற்றைத் தெளிவிக்கத்தக்க புலமையுடையாரை நான் பெறாமையாலும், சில பிழைகள் நேர்ந்திருந்தக்கூடும். அவற்றைப் பொறுத்தருளவும், எனக்கு அறிவிக்கவும் அறிஞர்களை வேண்டுகிறேன்.

உள்ளமே யுன்ற னுழைப்பை யுணரவல்லார்
வெள்ளமே யில்லை மிகச்சிலரே - கள்ளமே
அன்னார் புரியா ரகமகிழ்ந்தி காட்டுவரென்
றின்னுமை நீங்கி யிரு.

• இந்நூல் விரைவிலே முழுதும் நிறைவேற அருள்செய்ய வேண்டுமென்று தமிழ்த் தெய்வத்தை வணங்குகிறேன்.

திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை
ரக்தாக்ஷி வருஷம்
மார்கழிமீ ௩ம் கலி

இங்ஙனம்:
இ. வை. அனந்தராமையன்.
(1925)

உ

கணபதி துணை.

இப்பகுதியில் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றிருக்கும் நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

(முதற்குறிப்பால் இடம்நோக்கி உய்த்துணர்க.)

*ஆப்பனூர்ப்புராணம்

இடவையரசசருக்கம்.

இரகுவமிசம்.

அரசியற்படலம்.

இரத்தினச்சுருக்கம்.

இராமாயணம் (உத்தரராமாயணம்)

அசுவமேதயாகப்படலம்.

சீதை வனம்புகுபடலம்.

திக்குவிசயப்படலம்.

வரையெடுத்தபடலம்

இரும்பல்காஞ்சி.

இலக்கணவிளக்கம். (இ - வி.)

இலக்கணவிளக்கவுரை.

இலக்கணவிளக்கவுரைகாரர்

இலிங்கபுராணம் [யாயம்.

சுவருடத்தினடை வுரைத்த வத்தி

கடவுள்வாழ்த்து.

ஐந்திணையைம்பது

ஐந்திணையெழுபது. [தூது

கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு

கடுகம் (திரிகடுகம்)

கந்தபுராணம்

அசமுகிப்படலம்

அசுரர் தோற்றுப்படலம்

இந்திரன் கயிலைசெல்படலம்

இந்திரனருச்சனைப்படலம்.

இரணியாட்சரபன்மன் யுத்தப்

இரணியன்யுத்தப்படலம். [படலம்

காசிபனுபதேசப்படலம்.

காமதகனப்படலம்.

குமாரபுரிப்படலம்.

தாரகன்வதைப்படலம்.

திருக்கல்யாணப்படலம்.

* இக்குறியிடப்பெற்றவை முன்'திரு' என்பது சேர்ந்தும் வரும்.

திருநகரப்படலம்.

திருநாட்டுப்படலம்.

திருவிளையாட்டுப்படலம்.

துணைவர்வருபடலம்.

நகர்புகுபடலம். (யுத்தகாண்டம்)

நகரப்படலம்.

நாகபாசப்படலம்.

நாட்டுப்படலம்.

நிகும்பலைப்படலம்.

நீர்விளையாட்டுப்படலம்.

மாயைப்படலம்.
மார்க்கண்டேயப்படலம். [படலம்
மூதனூட் பானுமீசாபன் யுத்தப
மேருப்படலம்.
மோனநீங்குபடலம்.
வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்.
வில்வலன் வாதாவிவதைப்படலம்.

கந்தரந்தாதி.

கம்பரந்தாதி.

கம்பராமாயணம்.

அகலிகைப்படலம்.
அகலிகைப்படலம்.
அங்கதன் தூதுப்படலம்.
அதிகாயனவதைப்படலம்.
அயோத்தியாகாண்டம்.
ஆரியப்படலம்
ஆற்றுப்படலம்.
இரணியன்வதைப்படலம்.
இராவணவதைப்படலம்.
இலங்கைகாண்படலம்.
இலங்கைகேள்விப்படலம்.
உண்டாட்டுப்படலம்.
பள்ளியடைப்படலம்.
பாயிரம்.
பாலகாண்டம்.
பிலநீங்குபடலம்.
பூக்கொய்படலம்.
மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம்.
மந்திரப்படலம்.
மாயாசனகப்படலம்.
மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
மீட்சிப்படலம்.
முதற்போர்ப்படலம்.
மூலபலவதைப்படலம்.
வருணனை வழிவேண்டுபடலம்.
வரைக்காட்சிப்படலம்.
வனம்புகுபடலம்.
விடைகொடுத்தபடலம்.
வீடணனடைக்கலப்படலம்.
வேள்விப்படலம்.

கல்லாடம்.

கலிங்கத்துப்பரணி.

கலித்தொகை.

கனூநூல

ஊர்தேடுபடலம்

கடல்காண் படலம்.

கரன்வதைப்படலம்.

கவரியாட்டுப்படலம்.

காட்சிப்படலம்

கார்காலப்படலம்

கார்முகப்படலம்.

கிங்கராவதைப்படலம்.

கிட்கிந்தைப்படலம்.

கும்பகருணப்படலம்.

குலமுறை கிளத்துபடலம்

கையடைப்படலம்.

கோலங்காண் படலம்.

சம்புமாலிவதைப்படலம்

சித்திரகூடப்படலம்.

சூர்ப்பநகைப்படலம்.

தாடகைவதைப்படலம்.

திருவபிடேகப்படலம்.

காசிகண்டம்.

கடவுள்வாழ்த்து
கழுவாய்ப்படலம்
தக்கீசப்படலம

கக நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

திருக்கண்புதைத்தபடலம
திருநகரப்படலம்
திருநாட்டுப்படலம்
திருமணப்படலம்
*நகரேற்றுப்படலம்
மாசாத்தன் றளிப்படலம்

காரநாற்பது
குசேலோபாக்கியானம்
மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம்
குலோத்துங்க சோழன்கோவை
*குறள்
பரிமேலழகருரை
குறிஞ்சிப்பாட்டு

குறுந்தொகை
கூர்மபுராணம்
இராமன்வனம்புகுந்தது
இராமனவதரித்தது
பார்வதிதோற்றமுரைத்தது
*கூவப்புராணம்
நைமிசாரணியசருக்கம்

சீவகசிந்தாமணி.
சீருப்புராணம் [மைத்தது.
பூசைகட்டியைப்பெண்ணுருவ
நாட்டுப்படலம்.
நுபுவ்வத்துக்காண்டம்
சூளாமணி.

கல்யாணசருக்கம்.
சீயவதைசருக்கம்.
சுயம்வரசருக்கம்.
தூதுவசருக்கம்.
நாட்டுச்சருக்கம.
மந்திரசாலைசருக்கம்.
முத்திச்சருக்கம்

சேதுபுராணம்.
* கந்தமாதனச்சிறப்பு.
ஞானாமிர்தம்.
தக்கயாகப்பரணியுரை
தக்ஷிணயாத்திரை.
தஞ்சைவாணன்கோவை.
தண்டியலங்காரம்.

கைக்கிலை
பாலை.
கொன்றைவேந்தன்.
கோடீச்சுரக்கோவை [கோவையார்.]
* கோவையாருரை (திருச்சிற்றம்பலக்
சாகுந்தலம்.
சிலப்பதிகாரம்.
அடியார்க்கு நல்லார்.
அரும்பதவுரைகாரர்.
பதிகம்
சிவஞானபாடியம்.
இலக்கணவியல்.
சிறுபஞ்சமூலம்
சிறுபாணாற்றுப்படை
சீகாழிக்கோவை.
சீகாழித்தலபுராணம்.
சந்திரன்பூசித்தவத்தியாயம்.
சேடனுக்கே தவும் பூசித்தவத்தி
பிரமபுரமானவத்தியாயம். [யாயம்.
புறவமானவத்தியாயம்.
சீகாளத்திப்புராணம்.
கண்ணப்பசருக்கம்.

தணிகைப்புராணம்.
களவுப்படலம்.
திருநகரப்படலம்.
திருநாட்டுப்படலம்.
தமிழ்நெறிவிளக்கவுரை.
தனிப்பாடற்றிரட்டு
திணைமாலைநூற்றைம்பது.
திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.
நாராயணசருக்கம்.
திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ்.
திருப்பாசூர்ப்புராணம்.
மாயாபுரிப்படலம்.
திருமந்திரம்
அந்தணரொழுக்கம்.
திருமுல்லைவாயிலந்தாதி.
திருவரங்கத்தந்தாதி.
திருவாசகம்.
அடைக்கலப்பத்து.
திருப்பொற்சுண்ணம்.
திருவெம்பாவை.
திருவாரூர்க்கோவை [டற்புராணம்
திருவாலவாயுடையார் திருவிளையா

திருவாவடுதுறைக்கோவை.
திருவானைக்காப்புராணம். [படலம்.

எச்சவியல்.
கல்லாடம்.

அகிலாண்டநாயகியாராதனைப்
ஆரஞ்சாத்துபடலம்.
கவுதமப்படலம்.
கோசசெங்கணா வழிபடுபடலம.
சமபுமுனிதவம்புரிபடலம.
திருநாட்டுச்சிறப்பு.
நீலவிண்டுவீசுரப்படலம்.

திருவிசைப்பா.

திருவாரூர்த்திருவிசைப்பா.

திருவிடைக்கழிமுருகர்பிள்ளைத்தமிழ.

சிற்றிற்பருவம்.

திருவிளையாடற்புராணம். [படலம்.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்த
சமணரைககழுவேற்றியபடலம.
சுந்தரப்பேரமபெயதபடலம்.
தடாதகைப்பிராட்டியாா திருவவ
தாரப்படலம். [லம்.
தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்தபட
தலவிசேடம்.
திருநாட்டுப்படலம்.
திருமணப்படலம. [படலம.
பனறிக்குட்டிககு முலை கொடுத்த
பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கிய
மாணிக்கமவிற்றபடலம் [படலம்.
மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.
வளையல்விற்றபடலம்.
வேல்வளைசெண்டு (உக்கிரகுமா
னுககு) கொடுத்தபடலம்.

திருவேங்கடததநாதி.

தேம்பாவணி.

மகவருள்படலம

தேவாரம்.

கல்லாடருரை.
களவியல.
கற்பியல.
கிளவியாககம்.
குற்றியலுகரப்புணரியல்.
சிறப்புப்பாயிரம்.
சூத்திரம்
செய்யுளியல.
சேனாவரையா.
சேனாவரையருரை.
தெய்வச்சிலையார்.
தெய்வச்சிலையாருரை.
தொகைமரபு.
தொல்காப்பிய மேற்கோள்.
நச்சினார்ககினியர்.
நச்சினார்க்கினியருரை.
நான்மரபு
பாயிரம்.
புணரியல்
புள்ளிமயங்கியல்.
புறத்திணையியல்.
பெயரியல்.
பேராசிரியா.
பேராசிரியருரை.
பொருளியல்.
மரபியல்.
மெய்ப்பாட்டியல்.
மொழிமரபு
விளிமரபு.
வினையியல்.
வேறுரைகாரர்.
வேற்றுமைமயங்கியல்.
வேற்றுமையியல்.

தொன்னூல்விளக்கம்.

திருவங்கமாலை.

தொல்காப்பியம்.

அகத்திணையியல்.

இடைச்சொல்லியல் (இடையியல்)

இளம்பூரணர்

இளம்பூரணருரை.

உயிர்மயங்கியல்.

உரிச்சொல்லியல் (உரியியல்)

உவமவியல் (உவமையியல்.)

நரிவிருத்தம்.

நல்வழி.

நளவெண்பா.

கலிதொடர்காண்டம்.

கலிநீங்குகாண்டம்.

சுயம்வரகாண்டம்.

நற்றிணை.

நன்னூல்.

இடைச்சொல்லியல் (இடையியல்)

கஅ நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

இராமாநுசகவிராயர்.

இராமாநுசகவிராயர் காண்டிகை.

உரிச்சொல்லியல் (உரியியல்.)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதவியல்.

பாயிரம்.

பெயரியல்.

பட்டினப்பாலை.

பதிற்றுப்பத்து

பதிற்றுப்பத்துரைகாரர்:

பதினொராந்திருமுறை.

பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

பரிபாடல்.

பொதுவியல்.
மயிலைநாதர்.
மயிலைநாதருரை,
மெய்யீற்றுப்புணரியல்,
விருத்தியுரை.
விருத்தியுரைகாரர்.
வினையியல்.

நாலடியார்.

நாலாயிரதிவ்வியப்பிரபந்தம்.

சிறியதிருமடல்.
திருவாய்மொழி.
திருவிருத்தம்.
நாச்சியார்திருமொழி.
பெரியதிருமடல்.
பெரியதிருமொழி.

நாற்கவிராசநம்பி யகப்பொருள்விளக்கவுரை.

நான்மணிக்கடிகை.

நியாயப்பிரகாசம்.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

நீலகேசி.

தருமவுரைச்சருக்கம்.

நெடுநல்வாடை.

நேமிநாதவுரை.

சொல்லதிகாரம்.

நைடதம்.

அன்னத்தைத்தூதுவிட்டபடலம்.
இளவேனிற்படலம்.
கான்புகுபடலம்.
சுயம்வரப்படலம்.
சூதாடுபடலம்.
தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்.
நளன்றூதுப்படலம்.
நாட்டுப்படலம்.
பிரிவுறுபடலம்.
புனல்விளையாட்டுப்படலம்.

பழமொழி.

பாகவதம். (கo) ஆம்கந்தம்.

அக்குரூரன்வந்தவத்தியாம்,
அக்குரூரனையத்தினபுரத்துவிடுத்தவத்தியாயம்.
அப்பவின்மேலாடியவத்தியாயம்.
உத்தவனைக்கோகுலத்தில்விடுத்தவத்தியாயம்.
உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்தவத்தியாயம்,
கஞ்சனைக்கொன்றவத்தியாயம்.
கோவியர்துகில்கவர்த்தியாயம்
கோவியரைமணந்தவத்தியாம்.
சததன்வாவைக் கொன்றவத்தியாயம்.
சாம்பன்மணம்புரியத்தியாயம்.
சிசுபாலனைக்கொன்றவத்தியாயம்.
பத்திரையைமணம்புரியத்தியாயம்
புனல்விளையாட்டத்தியாயம்.
மதுரைகண்டவத்தியாயம்.
மலரவன்சிறார்கன்று கவர்ந்தவத்தியாயம்.
வேய்ங்குழலிசைத்தவத்தியாயம்,

பாரதம். (பெருந்தேவனார்)

பிரபுலிங்கலீலை.

மாயைபூசைகதி.

பிரமோத்தரகண்டம்.

உமாமகேசுவர பூசாபல முரைத்தவத்தியாயம்,
உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்.
உருத்திராக்க மகிமையுரைத்தவத்தியாயம்.
சிவதானமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்.
சிவயோகிமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்.
சீமந்தனிபாவனைபெற்றவத்தியாயம்.
சோமவாரவிரதமான்மியவத்தியாயம்.

மணம்புரிபடலம். | பத்திராயுவின் கதையுரைத்தவத்தி
பிரதோஷபூசைமகிமையத்தியாயம்

பிரயோகவிவேகவுரை.

காரகப்படலம்.

திங்குப்படலம்.

புலவராற்றுப்படை.

புறத்திரட்டு.

தானைமறம்.

புறநானூறு

புறநானூற்றுரையாசிரியர்.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,

கரந்தைப்படலம்

கைக்கிளைப்படலம்.

கொளு.

தும்பைப்படலம்.

பாடாண்படலம்.

பெருந்திணைப்படலம்.

இருபாற்பெருந்திணை,

வஞ்சிப்படலம்.

வாகைப்படலம்.

வெட்சிப்படலம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம்.

இ" தியருச்சனைசசருக்கம்.

பெரியபுராணம்.

மணிமேகலை.

மதுரைக்காஞ்சி.

மலைபடுகடாம்.

மறைசையந்தாதி.

மாறன்கோவை.

மாறனலங்காரம்.

மீனாக்ஷியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.

காப்புப்பருவம்.

முத்தொள்ளாயிரம்.

முதுமொழிக்காஞ்சி.

* முருகாற்றுப்படை

முல்லைப்பாட்டு

மூதுரை.

மேருமந்தர புராணம் [யம்

வச்சிராயுதனுத்தரம்புக்க வத்தியா

மேற்கோள்.

மோகவதைப்பரணி.
யாப்பருங்கலக்காரிகை (யா. கா)

ஒழிபியல்
செய்யுளியல்

யாப்பருங்கலவிருத்தி (யா. வி)

எறிபத்தநாயனார்புராணம்.
கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.
திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார்
புராணம்
திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்
பெருங்கதை. [புராணம்.
பெருந்திரட்டு.
பெரும்பாணாற்றுப்படை.
பெரும்பொருள்விளக்கம்.
பேரூர்ப்புராணம்.
காமதேனுவழிபடுபடலம்.
குழகன் குளப்புச்சுவடுற்றபடலம்.
கௌரிதவம்புரிபடலம்.
மருதவரைப்படலம்.
கந்தன் முகமபெறுபடலம்.
நராற்றுப்படை.
சபுராணம். [தியாயம்.
ரபியாகையிற்பலசொரூபகதனவத்
வளையாபதி
வாயுசங்கிதை [யாயம்
சிவானுக் கிரகவியல்புரைத்த வத்தி
பார்ப்பதிதிருமணமும் வீரபத்தி
ராவதாரமுமுரைத்தவத்தியாயம்
விநாயகபுராணம்
அங்காரக னனுட்டித்தபடலம்
அரசியற்கைபடலம் [படலம்.
சிந்தாமணிவிநாயகர் திருவவதாரப்
சோமகாந்தன் வணம்புகுபடலம்.
சோமகாந்தன்றீவினைப்படலம.
திரிபுரதகனப்படலம.
திருநகரப்படலம்.
திருநாட்டுப்படலம்.
தூர்வை தலையேற்றபடலம்.
நைமிசப்படலம். [படலம்.
பிரதிய மயூரேசர் திருவவதாரப்
மகோற்கடர் திருவவதாரப்படலம்.
மயூரேசர் திருவவதாரப்படலம்.
வன்னிமகத்துவப்படலம்.

வில்லிபுத்தூராழ்வார்பாரதம்.

அருச்சனன் றவநிலைச்சருக்கம்
அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரைச்
சருக்கம்.
கிருட்டிணன் தூதுச்சருக்கம்.
குருகுலச்சருக்கம்.
சம்பவச்சருக்கம்.
சிறப்புப்பாயிரம்.
சூதுபோர்ச்சருக்கம்
திரௌபதி மாலையிட்டசருக்கம்.
நிரைமீட்சிச்சருக்கம்.
பத்தாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதின்மூன்றாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினாறாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினான்காம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினேழாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினொராம்போர்ச்சருக்கம்.
பன்னிரண்டாம்போர்ச்சருக்கம்.
வசந்தகாலச்சருக்கம்.
வாரணாவதச்சருக்கம்.
வேத்திரகீயச்சருக்கம்.

வீரசோழியவுரை
யாப்புப்படலம்.
* வெங்கைக்கோவை.
வெற்றிவேற்கை. [தேவர்.)
வேதாரணியபுராணம் (அகோர
பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.
ஸ்ரீமத் ராமாயணம். (வால்மீகி)
சுந்தரகாண்டம்.

ஆக நூல்கள் கசங; இன்னும் சில.

பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலிகளின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டுத்தொகையுள்

ஆறாவதாகிய

கலித்தொகை

மூலமும்,
நச்சினார்க்கினியருரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

(க) (க) ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக்
கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி
மாறாப்போர் மணிமிடற் றெண்கையாய் கேளினி;

படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ
கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ;

மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து
பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள்
வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ;

க. இச்செய்யுள், கலிப்பாவான் வாழ்த்துவந்தது; (தொல். செய். சூ.

௧ஃ௬. ௩௪) மூன்றடியாற சுரிதகம் வந்தது; (தொல். செய். சூ. ௧௩௧ 'போக்கியல்' இளம்) தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் நான் குறுப்புடையதும் கொச்சகவொருபோகு; (தொல். செய். சூ. ௧௪௯, பே. ௩௪) என்பவற்றிற்கு மேற்கோள்.

உ கலித்தொகை.

௧௧. கொலையுழுவைத் தோலசைஇக் கொன்றைத்தார் சுவற்புரளத்
தலையங்கை கொண்டுநீ காபால மாடுங்கால்
முலையணிந்த முறுவலாண் முற்பாணி தருவாளோ ;
எனவாங்கு;

௧௫. பாணியுந் தூக்குஞ் சீரு மென்றிவை
மாணிழை யரிவை காப்ப
வாணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி.

என்பது, "வாழ்த் தியல் வகையே * நாற் பாக்கு முரித்தே" (௧) என்றதின்கண் வகையென்றதனுற் கொண்ட(உ) அறுமுறைவாழ்த்தன்றித் (௩) தனக்குப் பயன்படும்படி முன்னிலையாகக் கடவுளை வாழ்த்துதலிற் கடவுள்வாழ்த்து எனப் பெயர் பெற்றது.

இதன் பொருள்.

(௪) ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக்

௧. தொல். செய். சூ. ௧௦௯.

உ. அறமுறை வாழ்த்து—முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மழையும் நாடுமென்பவற்றை வாழ்த்துதல்.

ங. உலகிற்குப் பயன்படும்படியாகவும் படர்க்கையாகவும் கடவுளை வாழ்த்துதலுமுண்டு.

ச. (அ) "ஆறறிமுனிவரன்" கந்த. அசுரர் தோற்று. சடு. (ஆ) "ஆறறி முனிவன்" பிரமோத். உமாமகேசுவர பூசாபல. உஎ. (இ) "ஆறறி முனிவிர்காள்" வாயுசங். சிவானுக்கிரக. க. (ஈ) "ஆறறி முனிவர்க்கெல்லா மருமஞ்ற தெரித்தபின்னர்" † என்பவை ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன. (உ) "வகையறிமுனிவிர்" விநாயக. நைமிச. உ௫ என்பதும் கருதத்தக்கது.

(ஊ)"ஆறறி ..கூளி" என்னும் பகுதி வருக்கவெதுகைக்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. அக 'ஆயிரு' இளம். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்.

---

† இவ்விடத்தும் பிறவிடத்தும் குறிக்கப்படாத ஆகரமும் ஆங்காங்கு இடமின்மை முதலிய காரணங்களாற் சேர்க்காது விடுபவையும் பின்பு இடைவிடுபட்டவை யென்னும் தலைப்புப்பெயரிட்டு இயன்ற அளவு விளக்கப்பெறும்.

(பிரதிபேதம்) * நாற்பாற்கும்.

கடவுள்வாழ்த்து. ௩

(க) கூருமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி
மாறுப்போர் ÷ மணிமிடற் (உ) றெண்கையாய் கேளினி

என்பது: ஆறங்கத்தையும் அறியும் அந்தணர்க்கு (ங) அரியவாகிய வேதங்கள் பலவற்றையும் அருளிச்செய்து, (ச)பகையென்று தெளிகின்ற (ரு) கங்கையின் வேகத்தைச் சடையில் ஒரு கூற்றிலே அடக்கி, முப்புரத்திலே தீயைச்செலுத்தி, வாக்காற் கூறப்படாமல் மனத்தாற் குறித்த அப்பொருட்கும் எட்டாமல் நிற்கும், கடிதாகிய கூளியினது முதுகிடாத போரினையும் நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றினையும் எட்டுக்கையினையும உடையாய், இவனைக கட்புலனாய் நின்று இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதொன்றைக் கேள்; என்றவாறு.

பகர்ந்து கரந்து மடுத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சஙகள் (சு) செல்லு

பதிப்பில் ஓரடி குறைந்தும் வேறொரு கையெழுத்துப் பிரதியில் ஓரடி மிகுந்து முள்ளது.

க. (அ) கூற்றெச்சம் குறிப்பெச்சமெனவும் (ஆ) "கூறியிட்டிடாமற் குறிப்பினுலுணைப்ப" எனவும் கூறுதலும் குறித்தலும் இணைந்து வருதல் காண்க.

(இ)"கூறாமற் குறித்ததன் மேற்செல்லும்"என்னும்பகுதி மல்லீறுவினையெச்சமாய் வந்ததற்கு மேற்கோள். இதனைச சிலர் அல்லீறென்றும் கொள்வர். தொல். வினை. சூ. ௩௨. சே; ௩௫. பே; ௩௧. நச்; நன். வினை சூ. ௨௪. மயிலை. விருத்தி. இரா. இ - வி. சூ. ௨௪௬.

௨. "எண்டோள் வீசிநின் றாடும் பிரான்றனை" தே. திருவங்கமாலை.

௩. அருங்கேடன் (குறள் ௨௧௦) என்புழிப்போல அருமை இன்மைப் பொருளில் வந்ததாகக் கொள்ளின் அருமறையென்பதற்கு இங்கிலவுலகத்திலில்லாத வேதங்கள் என்று பொருள்கொள்ளுதலுமாம். ‘ எஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள்போலத் திசைவிளக்கும்மே’ என முருகர்க்குக் கூறியிருத்தலுங் காண்க.

௪. கங்கை சினந்துவந்தமைபற்றித் தேறுமோென்பதற்குப் பகைபென்று தெளிகின்ற கங்கையென்று பொருள் கூறினர் போலும்.

௫. கங்கையைச் சடையில் ஒருகூற்றிலே அடக்கியதை, "உந்தியம்புயத் துதித்தவ னுறைதரு முலகு, மிந்திராதிய ருலகமு நடுக்குறவிரைந்து, வந்துதோன்றினள் வரநதி மலைமகள் கொழுநன், சிந்திடாதொரு சடையினிற் கரந்தனன்சேர" என்பதனால் உணர்க. கம்ப. அக லிகை. ௫௫.

௬. "காலைநெற்றியி னகிலமுஞ்சுடு கனலி குறைபட விறைவர்தம், மேலை நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்து நின்றனன் வீமனே" என்னுந் தாழிசை (பிரதிபேதம்) + மணிமிடறற வெண்கையாய கேளினி,

அ கலித்தொகை.

மென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்து, * அஃது எண்கையாய் என்னுங் (க) குறிப்புப் பெயரோடு முடிந்தது.

இது திருமேனிகொண்டு நின்றாயாயினும் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டா யென்றது.

அவ்வேதங்களைக் கொண்டே ஆறங்கங்களையும் (உ) அறிய வல்லாரென் பது தோன்ற ஆறறியந்தணர் என்றார். (ங) அந்தத்தை அணவுவார அந்தணர்: என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்ற வாறு.

ஆறு என்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அப்பண்பினையுடைய ‡ அங்கத்தை உணர்த்திநின்ற ஆகுபெயர அது "கிளந்தவல்ல" (அ) என்பத னாற் கூறினும்.

யுரையில் செல்லுமென்னும் பெயரெசசம் கூளி யென்னும் பெயரைக் கொண்டு முடிந்ததென்று கருதும்படி "கூருமற் கேளினி" என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர். தக்கயாகப்பரணி யுரையாசிரியர.

௩௪. தாழிசை. ௩௩௦.

௧. குறிப்புப் பெயரென்பதற்குக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரெனப் பொருள் கொள்ளலாமாயினும் எண்கையாயென்பது வினையாலணையும் பெயராகாமலே பெயரடியாகப்பிறந்த பெயராமாதலால், இஃது உறுப்புப் பெயரென்று இருக்கவேண்டியதுபோலும்; உறுப்புப்பெயர் - [கையென்னும்] சினையடியாகப்பிறந்த பெயர்.

௨. 'உரைகோளாளர்க்குரைப்பது நூலே' என்பது இங்கேகருதற்தக்கது.

௩. அந்தணரென்பதற்கு மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகுபவரென்று பொருளெழுதாது இங்கெழுதியிருக்கும் பொருளும் இதற்கிணங்க ௬௧௩௪-ல் வேதாந்தத்தை எக்காலமும் பார்ப்பாரென எழுதியிருக்கும் பொருளும் "அந்தணமைபூண்ட வருமறையந்தத்துச், சிந்தைசெ யந்தணர்"[திருமந். அந்தணரொழுக்கம்] என்பதிற் பிற்பகுதியின் அரியபொருளை வெளிப்படுத்தல் கருதிப்போலும். அழகிய தட்பத்தினையுடையானென எதுப் பெயராம் என்பர்; பரிமேலழகர்.

குறள். ௩௦.

௪. (அ)தொல். வேற்-மய. ௬ ௩௫, இச்சூத்திரவுரையில் ஆறறியந்தணரென்பதனை மேற்கோள்காட்டி இக்குறிப்பை எழுதியிருத்தலுமன்றி, (ஆ)சிந்தாமணியிலும் ௨௭௩௪ நூற்றுலாமண்டபமென்பதற்கு நூறடியுலாவுதலையுடையமண்டபமென்று பொருளும் எண்ணுப்பெயர்எண்ணுடைப் பொருண்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றதென்று இலக்கணமுமெழுதி இப்பகுதியையே மேற்கோள்காட்டினர், இவ்வுரையாசிரியர்; கல்லாட

பிரதிபேதம்¹ ¹ அத. ¦ ஆறவகதலைத யுணாத்தின்ற.

கடவுள்வாழ்த்து.

(க) ஆறு அங்கமாவன:—உலகியற் சொல்லை ஒழித்து வைதிகச் சொல்லை ஆராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த * ஐந்திரம் தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் —பரமார்த்தம் பரமாத்திரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதமும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம்.

(உ) மறையாவன ‡தைத்திரியமும் (ங) பவுழியமுந் தலவகாரமுஞ் சாம

வரையாசிரியரும் (இ) "இறுதியிற் சலியா திருத்தலானும், மறுமை தந்து வழிவருமையானும், பெண்ணொடுங் கலந்த புணர்ப்பினையுடைமையானும்" என்புழி அறுமையென்று பதம்பிரித்து அதற்கு ஆறென்று பொருள் கூறி இந்த அங்கத்தையுணர்த்தலின் வரையறுக்குணப் பண்புடைப் பொருண்மேனின்றவாறு பெயரொன்று இலக்கணமெழுதி அதற்கும் சூல். கஙு கஅ-கூ; (ஈ) "நாற்படை" என்பதற்கு நான்கு குணத்தினையுடைய படையெனினுமாமென்று பின்னுரையெழுதி அதற்கும் சூல். ௩௩ கூ. இப்பகுதியையே மேற்கோள் காட்டினர்.

க. (அ) அங்கம—அவயவம்; வேதாங்கத்தைக் குறிப்பாக அங்கமென்றார். (ஆ) நிருத்த முதலிய ஆறும் வேதபுருடற்கு இன்ன இன்ன அங்கமென் பதனை, "கற்பங்கை சந்தங்கா லெண்கண் தெற்றெனிருத்தஞ் செவி சிக்கைமூக்கு, உற்ற வியாகரண முகம்பெறலும், சாரப்பெறும் வாரணவேதக்கு" என மணி. உஎ.ஆம் காதையிற் காணப்படும் ௧௦௦-௧௦௩ ஆம் அடிகளால் உணர்க. (இ) தொல். புறத்திணை உ௦ஆம் சூத்திர வுரையில் இவ்வுரைகாரரே இவ்வாறங்கங்களையும் இடையாய முதலைகையுள் ஒன்றென்று கூறி விளக்குமிடத்து, கற்பப் பெயர்களுள் பரமார்த்தம் பரமாத்திரைய மென்னும் பெயர்களின்றி ஆபத்தம்பம் ஆத்திரைய மென்னும் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. (ஈ) இவ்வாறங்கங்களின் பெயர்களும் மந்திரஞ் சந்தோபிசித நிருத்தஞ் சோதிடங் கணடு வியாகரணமெனச் சில வேறுபட்டும் சில இடத்திற் காணப்படுகின்றன.

௨. இங்கே மறையென்றது உபநிடதத்தை யென்று சிலர் கூறுவர். அவை விளங்கவில்லை. தலவகாரமென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பிரதியாகச சந்தோகமென்னும் பெயரமைந்து "சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாமவேதியனே" என ஒருமுறை நாலாயிர. பெரிய திருமொழி எ: எ: உ. இலும் காணப்படுகின்றது.

௩. பவுழியமென்பது, இருக்குவேதத்தையுணர்த்தும் ஒருவடமொழியின் மரூஉவென்ப.

(பிரதிபேதம்) ¹ஐந்திரியத்தொடக்கத்து, ²பரமாத்துமப், ³இருக்குப் பௌழியமும.

௪ கலித்தொகை.

வேதமுமாம். (க) இனி வேதவியாதர் * வரையறைப்படுத்திய காலத்து ஓதுகின்ற நான்கு வேதமுமாம்.

இனியென்றது, "இனிநினைந் திரக்க மாகின்று" (உ) என்றாற்போல இப்பொழுது என்னும் பொருள் தந்தது.

இது தரவு.

௫. படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ
கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ

என்பது: நின்கையில் ஒலிக்கின்ற (௩) பறை பலவாச்சியங்களையும் ஒலியாநிற்கக் ¹ கட்புலனாய்ப் (௪) பல வடிவுகளையும் மீண்டு நின்னிடத்தே ஒடுக்கிக்

க. தொல். பாயிரத்து நான்மறை யென்பதற்குப் பொருள் கூறுமிடத்து "நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளு முடைமையால் 'நான்மறை' என்றார்; அவை: தைத்திரியமும் பௌடியமும் தலவகாரமும் சாமவேதமுமாம். இனி, இருக்கும் யசுவும் சாமமும் அதர்வணமுமென் பாருமுளர்; அது பொருந்தாது; இவர் இந்நூல் செய்த பின்னர் வேதவியாதர் * சில்வாழ்நாட் சிற்றறிவினோ ருணர்தற்கு நான்கு கூறாகச் செய்தாராகலின்" என இவ்வுரைகாரரே எழுதியிருத்தலால் இங்கு மறையைக் குறித்தெழுதப் பெற்றிருக்கும் பின் வாக்கியம் பிறரால் இடைச் செருகப் பெற்றதோவென ஐயுறும்படி இருக்கிறது.

(பிரதிபேதம்) * சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்.

உ. புறம். உ௬௩.

ங. இங்கே பறையென்றது தமருகத்தை. கொடுகொட்டியைக் கூறுமிடத்து, 'பரிதரு செங்கையிற் படுபறையார்ப்பவும்' என சில. உஅ கூஅ இலும் பறை கூறப்பெற்றிருத்தலை ஒப்பு நோக்குக.

ச. (அ) 'பல் வடிவங்களையும் மீண்டு நின்னிடத்தேயொடுக்கிக்கொண்டு' என்றது, உலகம் இறைவன்பாலிருந்து தோன்றி அவன்பாலே யொடுங்குமென்னும் வழக்குப்பற்றி. (ஆ) "நீலமேனி வாலிழைபாகத், தொருவ னிருதாணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே" ஐங். கடவுள். (இ) "மணிமிடற் றந்தணன், றாவி றூணிழ றவிர்ந்தன்றா லுலகே" அகம். கடவுள். (ஈ) "போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம் போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்" திருவாசகம். திருவெம். உ0. (உ) 'நாதனுருத்திர ஞதியினிந்திரு ஞாலம்விதித்ததுவும்' பிரமோத்தர. சிவயோகிமகிமை. உ. (ஊ) "அருள் சிவத்தினின் றெழவெழுந்தகிலமு மதுபின், மருவி யொன்றுறக் கரந்தலு மடியுமாபோல" திருவானைக்காப். கவுதமப். உஉ. (எ) 'அயனாகி நின்று படைத்தமுதல்வன்' கலி. கஉக ௩-உ. உரை. என்பன காண்க.

(பிரதிபேதம்) * வரையறைப்படுததி இக்காலத்து, ÷ கட்புலனாகிய பலவடிவு.

கொண்டு, கொடிதாகிய கொட்டியென்னும் (க) கூத்தை ஆடுகின்ற காலத்து, பக்கம் உயர்ந்த அகன்ற அல்குலினையுடைய கொடியையொத்த இடையினையுடையாளோ தாளமுடிந்துவிடும் காலத்தினைத் தன்னிடத்தே கொண்ட சீரைத் தருவாள்? ஆண்டுப் பிறரில்லையே; என்றவாறு.

* கொடுங்கொட்டி,கொடுகொட்டி என விகாரமாயிற்று. கொடுங்கொட்டி யென்றார் (உ) எல்லாவற்றையும் அழித்துநின்று ஆடுதலின்.

க. வீரர் தம் வெற்றிக்காலத்துக் களித்து ஆடுதல் மரபாதலான் வெற்றிக்கு ஆடல் ஆடு எனப்பெயரும் வழங்கும். இவ்வாறு ஆடுதல் மரபென்பதனை. (அ) "கோடியா முழவின் முன்ன ராடல், வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி, ..மடம்ம்பெருமையி னுடன்றுமேல்வந்த,வேந்து மெய்ம் மறந்த வாழ்சசி, வீந்துகு போர்க்களத தாடுங் கோவே" பதிற்.

ருக. (ஆ) "ஆளுகு களத்து வாள்பல வீசி, யொன்னு மன்னரு மாடினர்"பாரதம். (இ)"வென்றாடு துணங்கை" பதிற். என (ஈ) "சீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்து முன்னின்ற, சூர்த்திறங் கடந்தோனுடிய துடியும்" சில. கூ ௰-ருக.(உ)"ஆடலமர்ந்தா னமர்வெய்யோன்" பு-வெ. தும்பை. சுஞ. (ஊ) "அடையா, ராளமர் வென்றி யடுகளத்துத், தோள்பெயராக், காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினர், வேந்தோடு" பு-வெ. தும்பை. உக (எ) "ஆளுங் குரிசி லுவகைக் களவென்னுங், கேளன்றிக் கொன்றோ கேளாகி - வாள்வீசி யாடினர்" தொல். புறத். சூ. கஎ. நச. மேற். (ஏ) "சூடிய பொன்முடியும் பூணு மொளிதுளங்க, வாடிய கூத்தரின்வேந் தாடினன் - வீடிக், குறையாடல் கணடுவந்து கொற்றப்போர் வாய்த்த, விறையாட வாடாதார் யார்" தொல். புறத். சூ. உக. நச்.மேற் (ஐ) "வயிரவன் மனத்தான்றன்னைப் பொருதுவண் சூலத்தேந்தி, வயிரவன் களிப்புமிக்கு வாகையினடனஞ் செய்தான்." காஞ்சி. அந்தகேச - உக. என்பவைகளும் விளக்கும். இம்மரபாற் சிவபெருமான் ஆடிய மூன்றாடல்கள் இங்கே கூறப் பெற்றுள்ளன. (ஒ) "கொடுகொட்டி பாண்டரங்கம் காபால

மெனு மிறைவன் கூறுது மூன்றும்'' என்பதும் ஈண்டறிதற் பாலது.
இவற்றுள் (ஓ) கொடுகொட்டியும் பாண்டரங்கமும் திரிபுரமெரித்த காலத்து இறைவனாடலி ஞுட்பட்டவையென்று சிலப்பதிகாரத்தால் (ரு: கச உரை சு: ருகூ-சுசு) தெரிகின்றது. அதில் கொடுகொட்டி யாவையுமொழித்தகாலத் திருக்கூத்தெனப்படாது மூவெயி லழித்தகாலத் திருக்கூத்தெனப்பட்டிருத்தல் சமய நூன்மலைவுபோலும். (ஔ) இவ்விரண்டும் 'வடவனத் தொருநாள்' என்னுங் கல்லாடத்துங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

உ. பலவென்பதற்கு எல்லாமென்று பொருள்கூறுதலை "பலர் புகழ் ஞாயிறு" (முருகு. உ.) "பலர் புகழ்புலவர்" (பு-வெ. கொளு உகுக) என்பவற்றுக் கெழுதியிருக்கும் உரையும் வற்புறுத்தும்.

(பிரதிபேதம்: "கொடுகொட்டி" என ஒருபிரதியில் ஊகிக்கும்படி மேலே ஒட்டி எழுதப்பட்டுளது; இது சிறந்ததென்ப மரூஉ மரபறியார்.)

அ கலித்தொகை.

* "கொட்டி யாடற் றோற்ற மொட்டிய, வுமையவ ளொருபாலாக ‡ வொருபா, லிமையா நாட்டத் திறைவ னாகி, யமையா வுட்கும் வியப்பும் விழைவும், பொலிவும்.... ,பொருந்த நோக்கிய, தொக்க ∴ வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப, வக்களம் பொலிய வாடின னென்ப, மற்றதன், — விருத்தம் காததற் பொருளொடு கூடிப், பொருத்த வரூஉம் || பொருந்திய பாட, றிருத்தகுமாபிற் றெய்வத் துதிப்பே." இதனுன் உணர்க.

அ. (க) மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து

(உ) பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி [ ] லணைமென்றோள்

வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ ;

என்பது: மிக்கு(அ)செல்கின்ற போர்களிற்(௩)பலவாகிய *+முப்புரங்களைவென்று அந்த வலியாலே அவர்கள் வெந்தவிந்தநீற்றை அணிகையினாலே பாண்டரங்கமென்னும் பெயர்பெற்ற கூத்தை நீ ஆடுகின்ற காலத்து (௪) மூங்கிலினது ‡‡ அழகையுடைய அணைபோன் மெல்லியவாகிய தோள்களையுடைய (௫)வண்டுகள் ஒலிக்குங் கூந்தலையுடையாளோ ()தாளத்தினிடை நிகழுங்காலத்தினையுடைய தூக்கைத் தருவாள்? ஆண்டுப் பிறரில்லையே; என்றவாறு.

---

௧. (அ) "மண்டமா கடந்தநின்" முருகு. ௨௭௨. (ஆ) "மண்டமர் கடந்த வேன் மன்னர் மன்னனே" (இ) "மண்டமர் கடந்தவே னளன்", (ஈ)"மண்டமர் கடந்த வொள்வேன் மன்னவற்கு" நைடதம், நளன் றூது. ௧௦, ௬௮; போர்புரி. ௫.

௨. (அ) "பாண்டரங்கம தியற்றுவான்" கந்த. இரண்டாநாட் சூர. ௨௬௩. (ஆ)"பண்டரங்க மாடுங்கால் பணையெழி லணைமென்றோள்" என்னும் பகுதி கட்டளையடிக்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. ௨௬. பே. நச்.

௩. புரம் மூன்றுதலிற் பலவாகிய முப்புரங்கள் ' என்றார்; "மற்றுமெம்பிரான்பல் வேறு வகையினாற் புரங்கள் செற்றல், சற்றல வெழுபானூல் தர்மெனச சாற்றுநூல்கள்" (திருப்பாசூர். மாயாபுரி ௭) என்றும் புராணமுண்டாகலின், முப்புரங்களே பலவிருந்தன வென்றலுமாம்.

௪. "அளவேய் வடிவொப்ப தன்றியே மற்றை, யிளவேய் நிறத்தானு மேய்க்குந்—துளவேய, கலைக்குமரியேறுகைப்பாள் காரவுணர் வீரந், தொலைக்குமரி யேறுகைப்பாடோள்" என்பது ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

௫. மகளிர் கூந்தலில் வண்டொலிப்பதாகக் கூறல் கவிமரபு; ஞானப்பூங்கோதை முதலிய பெயரான் உமையாள் கூந்தற்கு இயற்கை மணங்கூறி இயைப்பாரு முளர்; முன் பின் மரபுநோக்கின் அது பொருந்தாமை விளங்கும்.

(பிரதிபேதம்) ' கொட்டியாடிய தோற்றம், கொட்டியாடற் கேறறம், ¦ ஒருபாலிற்கிளைாமாநாட்டநது, .' அவுணரினலனுயிர், ÷ விருதகோததல், || பொருந்தியவாடல், [] இணை பெனமுேள, ** முப்புரங்களைவென்ற அச்சைகயிவாலே அவர்கள் வெந்திட்ட நீறாநீறறை,†¦ அழகையுடைத்தாகிய அணைபோன்ற மெல்லிய, () அதனிடை.

(க) பாண்டரங்கம், பண்டரங்கமென விகாரமாயிற்று.

"எறமர் கடவுண் மூவெயி லெய்வுழிக், கூறுகூறாகக் கொடியொடும் படையொடும், வேறுவே றுருவின் விண்மிசைப் * பரந்தன, ரவ்வழி யொளி யொடு முருவொடுந் தோன்றித், தேர்மு னின்று திசைதலை பணிப்பச், சுவை யுங் குறிப்பு மொழிவில தோன்றி, யவையவை யவ்வழி யாடின ருட, மைந் தரு மகளிருந் † தந்தநிலை யழிய, மெய்ப்படு சுவையொடு கைப்படை மறப்பக், கடிய காலக் காற்றென வேற்றவன், படிநிலை திரியாப் பாண்டரங் கம்மே" இதனுன் உணர்க.

கக. (உ) கொலையுழுவைத்தோலசைஇக்கொன்றைத்தார்சுவற்புரளத் தலையங்கை கொண்டு நீ காபால மாடுங்கால்
முலையணிந்த (ந) முறுவலாண் முற்பாணி தருவாளோ

என்பது: கொலைத்தொழிலை யுடைய புலியைக் கொன்று அதன்றோலை உடுத்துக் ; கொன்றைப்பூவாற் செய்த மாலை தோளிலே அசைய (ச) அயன் றலையை அகங்கையிலே எந்துகையினலே காபாலமென்று பெயர்பெற்ற கூத்தை நீ ஆடுங்காலத்து, முல்லையையொத்த எயிற்றினையுடையாளோ ஒரு தாளத்தின் முதலெடுக்குங் காலத்தினையுடைய பாணியைத் தருவாள்? ஆண்டுப் ‡ பிறரில்லையே ; என்றவாறு.

முல்லை, முலையெனவிகாரமாயிற்று. அணி, உவமவுருபு. ஓகார மூன்றும் எதிர்மறை.

ஒருதாளத்திற்குப் பாணி தூக்குச் சீரென்னும் மூன்றும் உளவேனும் || ஒவ்வொன்று ஒவ்வோராடற்கு மிகுதிவகையாற் சிறந்தமைபற்றி ஒரோவொன்றையே கூறினர். தாழிசைகளிற் சீர் தூக்குப் பாணியென நின்றனவேனும், அவை நிகழும் அடைவுபற்றிச் சுரிதகத்துப் பாணியுந்தூக்குஞ்சீருமென அடைவு கூறினர்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

என்பது: என்று சொல்லும்படியாக; என்றவாறு.

ஆங்கு, அசை; அவர் கூத்தாடுகின்ற காலங்களை யெனினுமாம்.

இது தனிச்சொல்.

க. "பண்டரங்கன் வந்து பலிதா வென்றான்" போன்றவற்றைக் காண்க. என்பதனால், இச்சொல் பண்டங்கமெனச் சிதைந்தும் வரும்போலும்.

உ. "புலித்தோலை யரைக்கசைத்து, மின்னார் செஞ்சடைமேன் மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே" தே.

ங. முறுவல் - சிரிப்பு; பல்லுக்கு ஆகுபெயர். நறள். ககக௩.

ச. "அயன்றலைகொண்டு செண்டாடல்பாடி" என்பது ஈண்டு ஆராயத் தக்கது.

பிரதிபேதம் * பாத்தனாய்வழி, பரந்தனவல்வழி. † தந்நிலையொழிய, ‡ (தாழிசைமூன்றனிறுதியுரையிலும்) பிறிதில்லையே யென்க, || ஒருவோராடன் மிகுதி.

கஅ. (க) பாணியுந் தூக்குஞ் சீருமென் றிவை

மாணிழை யரிவை காப்ப

(உ) வாணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி

என்பது: அழித்தற்றொழிலை நிகழ்த்துகின்ற காலங்களிலே,பாணியுந் தூக்குஞ் சீருமென்று சொல்லப்பட்ட இவையிற்றை மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய (௧) உமாதேவி (அ) காப்ப ஆடிக், காத்தற்றொழிலை நிகழ்த்துகின்ற இக்காலத்தே ஒரு வடிவைக்கொண்டு, நேயமில்லாத பொருளாகிய * எமக்குப் பொருந்தினாய், இதற்குக் காரணங் கூறுவாயாக; என்றவாறு.

இது சுரிதகம்.

இப்பாட்டுப் பலமெய்ப்பாடுகளுந் தோற்றுவித்து நின்றதேனும், அவை உரைப்பிற் பெருகு மாதலின், முடிந்த பொருளாற் பிறந்த மெய்ப்பாடே கூறுதும்; அது தன்கட் டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய மருட்கையாம்.

இது நான்கு உறுப்பான் வந்ததேனும், தேவபாணியான் வருதலின், முதனிலை யொத்தாழிசை † யாகாது. "ஏனையொன்றே, தேவர்ப் ‡ பராஅ முன்னிலைக் கண்ணே" (ரு) என்பதனால், தேவர்ப் பராயிற்றேனும் வண்ணகமு

௧. (அ) "சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி" (பொருந. உச.) என்பதன் விசேடவுரையில் 'சீரெனவே பாணியுந்தூக்கு முளவாயின' என நச்சினார்க் கினியரும் (ஆ) "உமையவ ளொருதிறனாக வோங்கிய, விமையவனாடிய கொடுகொட்டியாடலும்" (சிலப். ௬ சஉ-௩.) என்புழி, உமையவ ளொருதிறனாக வென்பதற்கு 'உமையவ ளொருகூற்றினளாய் நின்று பாணி தூக்குச் சீரென்னுந் தாளங்களைச்செலுத்த' என அடியார்க்கு நல்லாரும் இவ்வடியை உட்கொண்டு எழுதியிருப்பவை ஈண்டறிதற்பாலன.

உ. 'ஆணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி' என்பது அகப்பாட்டு வண்ணத்திற்கு மேற்கோள். தொல். செய் ஞ உஉச. பேர். நச்.

௩. (அ) உமாதேவி சிவபெருமானுடைலக் காணுகிறாளென்பது பெருவழக்கு; அன்றியும் (ஆ) அதனருமைகளை அறிந்து மகிழ்ந்து பாடுகிறாளென்றுங் கூறுப. இவற்றோடு அவ்வாடலுக்கிசையத் (இ) தாள மொத்துகிறாளென்றும் கூறுவதை "கடையுகந்தன்னி லெல்லா வுலகமுங் கடவுட் டீயா, னடலைசெய் தமலை தாள மறைதா நடிக்கு மீசன்" என்பதனானும் அறிக.

௪. 'காப்ப' என்றது ஒத்துதலாற் காப்ப என்றபடி 'இதத் தத்தத் இத்தத் திதி தாதை' (கந்தாநீ. ௫௪.) என்பதற்கு, 'இதத் தத்தத் இத்த' என்னுந் தாளமானங்களைத் திருநடனத்தாற் காக்கின்ற (தகப்பன்) பரமசிவனுமென உரை எழுதியிருத்தலுங் காண்க.

௫. தொல். செய். சூ. ௧௩௮.

(பிரதிபேதம்) *எம்மிடத்தேபொருந்தினும், † ஆகாது. என்னை? 'வினைபொன்றே' ‡ பராஅய, பராவுதன் முன்னிலை.

மாகாது; என்னுஞ்சின்னமுமிழந்தலின். ஆகலின், * இஃது எண்ணிடையிட்டுச சின்னங்குன்றிய (௧) கொச்சகவொருபோகாயிற்று.

சீர்வகைக் கலிக்கு, "விராய தளையு மொரூஉநிலை யின்றே." (௨) என்பதனால் தளைவிரவிவரப்பெறும் என்றலின், செல்லுமென நேரீற்றியற்சீர் வந்தது; "கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர், நிலைக்குரித் தன்றே தெரியுமோர்க்கே." (௩) என்ற விதி † கட்டளைக்கலிக்காம். ‡ (௪)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

முதலாவது பாலை.

"நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப், படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே." (சு) என்றும், "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், || சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே." (ரு) என்றும், நிலம் நான்கேயாகக் கூறவிற் பாலைக்கு நிலமின்றெனின், அற்றன்று; "புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே."(சு)என நால்வகை—நிலத்திற்கும் கொண்ட உரிப்பொருட் கிடையே பிரிதலும் உரிப்பொருளாக ஆசிரியர் கொண்டார்; அப்பிரிவு நான்கு நிலத்திடையும் பொதுவாய் மயங்கிவருமென்று கருதி. ஆதலான் ஈண்டுப் பாலைத் திணையையும் திணையாக ஆசிரியா ∴ நல்லந்துவனர் கோத்தாரென்று கூறுக.

க. கடவுள் வாழ்த்து முத்தமிழ்க்கும் பொதுவென்றும், இயற்றமிழில் வருங்காற் கொச்சக வொருபோகாய் வருமென்றும் கூறுவர், அடியார்க்கு நல்லார். சிலப். சு நடு.

உ,* ந. தொல். செய். சூ. சக, உஎகு.

௩, ரு, சு. தொல். அகத். சூ. உ, ரு, கரு.

(பிரதிபேதம்) ¹ இது எண்ணிலை. † கட்டளைக்கலிக்காதலின். ‡ மதுரையாசிரியா நல்லந்துவனு ரியறறிய கடவுள் வாழ்த்து முற்றும். || செயயோன். ÷ நிலைதுக்கொண்ட ∴ நல்லந்துவனா கோத்தாா.

கஉ கலித்தொகை.

ஆயின், "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய், முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப" (க) என்றலிற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையுங் கோத்தல்வேண்டுமெனின், அஃது "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறுமே" (உ)என்பதனால், அவை உரிப்பொருளன்மையின் நால்வகை நிலத்தினும் மயங்கிவரப் பெறுமென்றார். ஆகலின் இத்தொகைக் கண்ணும் அவை மயங்கிவரக் * கோத்தாரென்று கூறி விடுக்க. அவை விரவிய பாட்டுகள் வந்துழி அவற்றைக் காட்டுதும்.

இனி, "சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" (ங) என்றவழிச் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென்று † பொருள்கொண்டு அது பற்றிப் பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலெனவுங் கோத்தார். (ச)‡ ஐங்குறுநூற்றினும் பிறவற்றினும் வேறுபடக் கோத்தவாறுங் காண்க.

க, உ, ங. தொல். அகத். சூ. க, கங, இ.

௪. ஐங்குறுநூறு	மரு	நெய்	குறிஞ்	பா	முல்
ஐந்திணையைம்பது	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
ஐந்திணை யெழுபது	குறிஞ்	முல்	பா	மரு	நெய்
திணைமாலைநூற்றைம்பது	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
திணைமொழி யைம்பது	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
கைந்நிலை	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
மதுரைக்காஞ்சி	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	நெய்
பதிற்றுப்பத்து ௩௦	நெய்	பா	மரு	குறிஞ்	முல்
பெருங்கதை	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	..
தொல்காப்பியம்	முல்	குறிஞ்	மரு	நெய்	...
இறையனாரகப்பொருள்	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
நாற்கவிராசநம்பியகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
வீரசோழியம்	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
மாறனகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
இலக்கணவிளக்கம்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்

கம்பர் முதலியோர் குறிஞ்சியை முதலாகக் கொள்வர்.

(பிரதிபேதம்) * கோத்தார் அவை வரலாறப் பாட்டுக்கள் வந்தவழி அவற்றுட்காட்டுதும், † பொருள் கொண்டமை பற்றி. ‡ ஐங்குறுநூற்றின் வேறுபடக் கோர்த்தவாறு காண்க.

உ
கணபதிதுணை.

கலித்தொகை.

முதலாவது பாலைக்கலி.

(உ.) தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலு
ரு. முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி
லேறுபெற் றுதிர் வனபோல் வரைபிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ரரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் றைஇய;
கக. தொலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவென
மலையிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினா ணீநீப்பின் வாழாதாண்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை ;
கரு. இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
தொல்லியல் வழாஅமைத் துணையெனப் புணர்ந்தவள்
புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

கசு. இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கடனிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
வடமீன்போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினா
டடமென்றோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;
கச் கலித்தொகை.

எனவிவள்;

உச. புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயி னகற
லன்பன் றென்றியான் கூற வன்புற்றுக்
காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
றொல்கவின் றொலைத லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே.

இஃது "ஒன்றத் தமரினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து "நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந், தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு, மின்மைய திழிவு முடைமைய துயர்ச்சியு, மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு, மொன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்" (க) * என்பதனுன், இன்மையது இழிவு கூறி இல்வாழ்க்கைநெறி ஆற்றுதற்குப் பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தலைமகளது இயல்பு கூறி, இப்பெற்றியாளைப் பிரியாமையே பொருளாவதெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை தோழி தலைமகட்கு வந்து சொல்லியது.

இதன் பொருள்.

(உ) தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
(ஙு) வடங்காதார் மிடல்சாய (ச) வமரர்வந் திரத்தலின்
மாடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயி லு

க. தொல். அகத். சூ. சக.

உ. "முந்தி வந்துல கீன்ற முதற்பெய, ரந்தணன் படைவாங்கி" கம்ப. இராவணவதை கக௨.
"தொடங்கற்கட் ... ... மற்றைஇய" இது மைவரையுலகத்துப் பாலைவந்தது; தொல். அகத், சூ. கஙு. ஙச.

ஙு. "அடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்" என்பது இணையெதுகைக்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கஙு. ஙச.

ச. சிவபிரான்தேவர்வேண்டத் திரிபுரம் எரித்தமை: (அ)"ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்புஞாண் கொளீஇ,யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப், பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த, கறைமிடற் றண்ணல்"புறம். ருரு. (ஆ) "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப, வுமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய, விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலும்" சில அ: சo-சஙு. என்பவற்றானுமறிய லாகும்.

(பிரதிபேதம்) * எனபதனுள்.

முதலாவது பாலை கரு

முடன்றக்கான் (க) முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
(உ) சிறருங் கணிச்சியோன் (ஙு) சினவலி னவ்வெயி

லேறுபெற்றுதிர் வனபோல் வரைபிளந் தியங்குந

ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை

(ச) மறப்பருங் * காதலி னிவளீண் டொழிய

(ரு) விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் † றைஇய

எ - து: இறைவன் உலகுகளைப் படைக்கக் கருதிய இடத்தே, அப்படைத்தற் றொழிலைச் செய்தற்குரியனாய்த்தோன்றிய முதியவனாகிய அயன் முதலாகத் தேவர் வந்து ‡ தம்மெல்லைகொள்ளாத அவுணருடைய வலியைக் || கெடுத்தற்கு இரக்கையினாலே, (௩) கூற்றினைப்போலச் சினந்து வஞ்சனையைச் செய்கின்ற அவுணரை, வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வலியுடனே, மூன்று கண்ணையுடைய இறைவன் மூன்றெயிலையுங் கோபிக்க, அவன்முகம் தெறுமாறுபோல, ஒள்ளியஞாயிறு சுடுகையினாலே, வரைபிளந்து பிறராற் சேறுதற்

க. "குழவிஞாயிற் றெழில்கெழுதெள்ளுந், திருமுகமருங்கிற் செருமீக்கூரி" பெருங். (க) ௫௫: ௪-௫. எனவும், "ஊழியிற்சினவும், பருதிமண்டில மெனப் பொலி முகத்தினன்" கம்ப. வருணனைவழி. கரு. எனவும சினக் குறிப்பையுடைய உதயனன் முகத்திற்கும் இராமன்முகத்திற்கும் ஞாயிற்றை உவமைகூறியிருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. "சீறரும் .. ..ஆரிடை" என்பது, குறிஞ்சி முறைமை திரிந்து பாலையாதலுக்கு மேற்கோள். சிலப். (கக) ௬௦-௬எ

௩. கோபித்தலுக்குச சினத்தலென்னும் பெயரன்றியும் சினவலென்றும் பெயருண்மையை, "சினவ லோம்புமின்" எனவருதலாலுமறிக.

ச. "மறப்பருங்காதலிவ ளீண்டொழிய, விறப்பத்துணிந்தனிர் கேண்மின் மற்றைஇய' என்பது முன்னிலை சுட்டியவொருமைகிளவி ஆறறுப்படையல்லாதவழியும் பலரில்வழியும் போற்றுமற் பன்மையொடு கூறப்படுதற்கு மேற்கோள். தொல். எசச. சூ. ௬௩. 'முன்னிலை' தெய்வ.

௫. "இறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின் மற்றைஇய" என்பது பால்

வழு வமைதிக்கு மேற்கோள். தொல். எசச. சூ. கூடு நச; நேமி. சொல். எ௦. இ - வி சூ. ௩௦௦.

௬. (அ) "கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற்றலையே" (ஆ) "காலனனைய கடுஞ்சின முன்ப" பதிற் கச; ௩௧. (இ) "கூற்றொத்தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்" "புறம். டுசு. (ஈ) "காலன் கிளர்ந்தாலும் போல்வார்" பு-வே. கரந்தை. உ. (உ) "மாற்றருஞ் சீற்றத்திற்

(பிரதிபேதம்) * காதலியை, † ஐய, ‡ இரக்கையினாலே தம்மேயலே, || கெடுதற்குச் சினத்துக் கூற்றனைப்போலும் வஞ்சனையை,

கரிய (க) மழுவையுடையோன் சினக்கையினாலே அந்த முப்புரம் அழிந்தலைப் பெற்று உதிர்வனபோல, போவார்க்கு வழியில்லையாக வீழ்ந்து குறுக் கிட்டுக் கிடந்த வெம்மை விளங்குந் தொலையாத வழியிடையே, நின்னை மறத்தலரிதாகிய வேட்கையையுடைய இவள் இவ்விடத்தே இறந்துபடும்படியாக, ஐயனே! பொருள்வயிற் பிரியத் துணிந்தீர்; அங்ஙனந் துணிந்த நீர் யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பீராக; எ - று.

கண், காலத்தின்கண்வந்தது. கணிச்சியோன், சுட்டுப்பெயராய் நின்றது. அமரர் இரக்கையினாலே முக்கணன் மூவெயிலையும் உடல (உ) அவன்முகந் தெறுமாறுபோல, கதிர்தெறுகையினாலே வரைபிளந்து, அவன்சினக்கையினாலே அவ்வெயில் ஏறுபெற்று உதிர்வனபோல உதிர்ந்து,விலங்கிய ஆரிடையென்க.

(௩) கேண்மின் ஐய என்றது, ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

(௪) கதிர் தெறுதலின் மலைவெம்பிய சுரம் என்றதனான், (௫) நடுவுநிலைத் திணைக்குரிய நண்பகலும் வேனிலும் குறிஞ்சியைச் சார்ந்து தோன்றினமை கூறினர். "சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே" (௬) என்பதனால், வழியருமை கூறினர். இவ்விதிகள் மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இது தரவு.

கூற்றுவனே" கனுநூல். கடு. (ஊ) "தென் புலத்தவன் போற் செய்த சீற்றமும்" திருக்கழுக்குன்ற. நாராயண. கஉ.

(எ) 'மடங்கல்போற் சினைஇ' என்பதற்கு, 'சிங்கம்போலச் சினந்து' என்றலுமாம்; புறம். எக. உரை பார்க்க.

க. (அ) கணிச்சி, மழுவின்வேறான படைக்கலமுமாம்; "கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலுமுண்டத் தோலாதோற்கே" அகம் கடவுள் எனவருதல் காண்க. (ஆ) "எறிதரு கணிச்சிச் செங்கையீசன்" கந்த. காமதகன. அஅ.

உ. சிவபெருமான் சினந்து (அ) திரிபுரத்தைத் தெய்வக்கணையால் எரித்தாரென்பது பயின்ற பெருவழக்கு; அன்றியும் (ஆ) சிரித்தெரித்தாரென்பதும் பெருவழக்கே; (இ) விழித்தெரித்தா ரென்றுங் கூறுப. இவற்றால் முகத்திற்குத்தெறுதல் கூறினார். இம்மூன்றிற்கும் வடமொழிதென்மொழி இரண்டினும் ஆதாரமுண்டு.

ங. (அ) "இறத்திரா லையமற் றிவணிலைமை கேட்டிமின்" கலி. உகு. (ஆ) "வரையிடை வாரன்மினைய" திணைமொழியைம் கு. (இ) "ஐயா விளம்பழமே யென்கின்றீர்" சீவக. கஙுங.

ச. இதற்கேற்ற சொற்றொடர், எட்டாவது கலியில் உள்ளது.

ரு. தோல். அகத். சூ. கூ. சு. தொல். பொருளியல் சூ. உஉ.

முதலாவது பாலை. கஎ

கக. (க) தொலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை * யிழிவென
மலையிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினா ணீநீப்பின் வாழாதாள்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

எ - து: முன்பு உன்

பின்பு இல்லையாய், வந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதும் கொடாதிருத்தல் இழிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின (உ) பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும், யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று ஆற்றுவித்த கூற்றிலே நிலைபெற்ற கற்பினையை முன்பு உடையவள் நீ நீப்பின் இளமைச்செவ்வி முதிர்வினாலே உயிர் வாழாதாளாயினள்; இனி அவளுடைய, நிரம்பிய மூயக்கத்தை விரும்புகின்ற முலையினையுடைய மார்பைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

தொலைவு, முன்பு உண்டாய்ப் பின்பு † இல்லையாதலாம்.

கடு. (ங) இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ

க. 'ஈதா கொடுவென' என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் இவ்வுரையாசிரியர், "இவைமூன்றும் (ஈ, தா, கொடு என்பவை) இல்லென இரப்போர்க்கும் இடனின்றி இரப்போர்க்கும் தொலைவாகி இரப்போர்க்கும் உரியவென்று உணர்க"என இத்தாழிசை முதலடிகளிலுள்ளசொற்களை அமைத்திருத்தல் ஈண்டு அறிதற்பாலது. தொல். எச்ச. சூ. சஅ.

உ. கலி. கச. இன் கo. ஆம் அடிக்குறிப்பில் ஈண்டைக்கு இயைவன ஒப்புநோக்குக.

ங. (அ) "இல்லெனமறுக்குஞ் சிறுமையுமிலனே" (ஆ) "ஈயெனவிரத்தலிழிந் தன்றதனெதிர்,ஈயேனென்றல தனினு மிழிந்தன்று" புறம்.கஅo;உoச. (இ) "அன்னவை பிறவு, மடம்பட வந்த தோழிக் கணணும்" என்

புழி, கற்பின்கட் டோழிகூற்று நிகழ்ந்ததற்கு "இல்லென......பொருளாகுமோ" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி, "தோழி இக்கிரன கூறிய வழித் தலைவன்கூற்று நிகழும்; இவ்வழிக் கூறுங் கூற்றுக் காமமாகத் தோன்றாது பொருளாகத் தோன்றும்; காமத்திற்கு மாறாகக் கூறவேண்டுதலின்" என்பர். இளம். தோல். கற். சூ. இ. (௯) தலைவன், தலைவிமுன்னர்த் தன்னைப் புகழுங்கூற்றிற்கு "இல்லென விரந்தோர்க் கொன்றீயாமை யிழிவு" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, "இவ்வாறு கூறவே, அவன் 'யான் செய்யேன்' எனத் தன்னைப் புகழ்ந்த வாறும்" என விளக்குவர், இளம். இதனைப் பின்பற்றுவர், நச். தோல். கற். சூ. ௪௦. (உ) "ஈதலாவது இல்லென விரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்" தோல். புறத். சூ. கசு. இளம்.

(பிரதிபேதம்) * இளிவு, (இச்செய்யுளின் மூலமுறை முழுவதினும்), † இல்லையடுதல்.

3

தொல்லியல் * வழுஉ அமைந்த் துணைபெனப் புணர்ந்தவள்

புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

எ - து: எக்காலமும், எமக்குப் பொருளில்லையென்று கூறி வந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்தல் இழிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும், நமக்குப் (க) பழைய ஒழுகலன்பு வழுவாமை வருமென்ற கூற்றை உட்கொண்டதனாலே நீ பிரியாயென்றே கூடினவளுடைய, தான் புல்லுதலையே விரும்பின இளமைச் செவ்வியையுடைய மார்பைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின். அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

கக (உ) இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்

கடணிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ

(௫) வடாதீன்போற் றெழுதேத்த வயங்கிய கற்பினை

டடமொன்றோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

எ - து: தம்முடைய இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருளில்லையென்று கூறி வந்து இரவலர்க்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்தல் இழிவாமென்று கூறி,

க. (அ) "நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம் மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம். பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற். கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை" மணி. உக: உக-௩உ. (ஆ) "கிழவன் கிழத்தியெனவே பல பிறப்பினும் ஒருவாக்கொருவர் உரிமையெய்திற்று" தொல். களவியல். சூ. உ. ஈச. (இ) "இருவரும் எதிர்ப்பட்ட ஞான்று தொடங்கி உழுவலன்பால் உரிமை செய் தொழுகலிற் கிழவனுங் கிழத்தியு மென்றார்" தொல். கற். சூ. க. ஈச. என்பன காண்க.

உ. இடனென்பது செல்வமென்னும் பொருளில்வருதற்கு "இடனின்றி யிரந்தோர்க்கு" என்பது மேற்கோள்; குறள். ககO. பரி.

(அ) "பிரிவாற்றாமை யென்பது, களவிற் பிரிவாற்றுதல் வேண்டுமாறு போலக் கற்பினுட் பிரிவாற்றுதல் வேண்டப்படாது; என்னை? புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறைத்தல் கற்பிற்கு வேண்டுவதன்றாகலின்" என்று கூறி, "இடனின்றி ... மென்றோள் பிரியாமை பொருளாயினல்லதை" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி, "இனைய கற்பினாளைப் பிரியாமை பொருளாயினன்றி நும்மால் தரப்படும் பொருள் பொருளாகுமோ என்றதன் கருத்தாவது, பிரிவாற்றாமையின் இவள் இறந்துபடுவள், பின்னை அப்பொருள்கொண்டு ஆற்றும் இல்லறம் யாண்டையதெனத் தலைமகள் பிரிவாற்றாமை கூறியவாறாயிற்று" என்பர் பேர். தொல். மெய்ப். சூ. உச. (ஆ) இதனையே பின்பற்றிச் சுருக்கி எழுதுவர் இ-வி உரைகாரர் இ-வி. சூ. ௫அO.

௩. அருந்ததி, (அ) அனசூயையின் திருமகள்; (ஆ) வசிட்டமுனிவரின் பத்தினி; (இ) வானிடத்தே வடதிசைக்கண் திருவாட்சத்திரத்தி (பிரதிபேதம்) * வழாமை.

டைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் என்கு மதிக்கும்

னருகிலுள்ள எழுமுனிவர் குழுவிடையே கொழுநனொடும் கெழுமி ஒரு சிறுவிண்மீன் வடிவமாகத் தோற்றுபவள்; (ஈ) கலங்காத தெய்வக் கற்புடையவள்; (உ) வாழ்நாளற்றவர்க்குத் தோன்றா தொளிப்பவள்; (ஊ) வதுவைக்காலத்துக் கணவரால் மகளிர்க்குக் காட்டப்படுபவள்: (எ) அம்மகளிரால் அக்காலத்துத் தம் வாழ்நாளை அறிதற்கு நோக்கப்படுபவள்: (ஏ) கற்புடைமகளிரால் அந்திக் காலத்துத் தொழப்படுபவள்; (ஐ) தன்னைத் தரிசித்தோர்க்கு மாசு நீக்குபவள்; (ஒ) புகழ்மிக்கவள்; (ஓ) க: வடமீனவள், உ: வடமீன், ங: வடக்குமீன், ச. உத்தரமீன். ரு: தெய்வம், சா. அணங்கு, எ: கடவுள், அ: கடவுண்மீன். கூ: சிறுமீன், க௦: அருந்ததிமீன், கக: செம்மீன், கஉ சாலினி, கங: சாலி, முதலிய பெயருடையவள்; (ஔ) கற்பிற் சிறந்தார்க்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்படுபவள்;

(ஃ) க: "பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்குஞ், சிறுமீன் புரையுங் கற்பின் நறுநுதல், வளைக்கை மகடூஉ" பெரும்பாணாறு ங௦உ-ச. உ: "அருந்ததி யனைய கற்பிற் . . . . . புதல்வன் றாயே" ஐங். சசஉ. ங: "வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி யரிவை" புறம். கஉஉ. ச: "அருந்ததிக் கற்பினார் தோளும்" கடுகம். க. ரு: "பொருந்திய வுலகினுட் புகழ்நனி கூடிய, வருந்ததி யாகற்றிய வாசில் கற்பினாய்" சா: "அருந்ததிக் கற்பி னவளை யடிபணிந் தவனாக நண்டான்" எ. "தொழுதகு தெய்வ மன்னாள்" சீவக. ருஉஎ; கஎஉகூ; கககஉ. அ: "நிலைவட மீனின் நிறமிலா புரிமை பூண்ட" "வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்" சில. (க) உஎ; (ரு) உஉக. கூ: "கடவுண்மீன் கற்புமாதர்" க௦ "வடபுலத் தவரு மருந்ததிக், கடவுட் கற்பினர்" காசி. தேவர்கள் பிரமலோகம். உஅ; கற்பலக்கணம் ஙச. கக:

"வடபுலத்திகிரி னேக்குநர் யாரும் விளங்கும், கற்புடை மீனினுந் தொழுதகு கற்பினர்க் கரசாய, கொடிமருங்குலை" நைடதம். தேவியைக்கணனுற்ற உரு. கஉ: "தொழுதகு வடமீனென்ன, நடையறி புலவரேத்தி நவிற்ம யந்தியென்பாள்" பிரமோ. சோமவார விரத சுய. கங: "கற்பா லருந்ததி" கச: "கற்பினு லருந்ததி யனையவள்" கரு: "வடமீனிகர் கற்பினளை" கசு: விண்ணலவு கருகித் தோன்று மேதகு வடமீனன்றி, மணமலவு குவளை சொல்ல மடந்தையர் யாரு மில்லாய். பண்ணலவு கடந்த மென்சொற் பாவையை" வில்லி. சம்பவ. உகு, வாரணாவத். உஅ. திரௌபதி. கூசு, சூது. உ0உ. கஎ: "மறுவிலாவட மீன்புரை கற்பினள்" திருவிளை. பாயிர். ச. என்பவை கண்டு அறிதற்பாலன. பிறவும் விரிப்பிற் பெருகும்.

பொருளாயினும், (க) * அருந்ததிபோலே (உ) எல்லாருந்தொழுது வாழ்த்தும்படி விளங்கிய கற்பினையை முன்புடையவளுடைய, காமச் செவ்வியாற் பெருமையையுடையவாய, மெல்லியவாகிய தோள்களைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

பிரியாமை யென்றது பின்பு பிரிகின்றதனைத் தோற்றுவித்து நின்றது. கற்பு, கற்பனையாதல் (ங) கற்பியலான் உணர்க.

(ச) பரியொடு வருவன செய்யலாகாதென்த் தோழி விலக்கலின் அசைவென்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றிற்ற.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

௧. அருந்ததியென்பது, அருந்ததியென்றும் தமிழில் வழங்குமென்பதை, செம்மீனென்பதற்கு அருந்ததியென்று (பதிற். ௩௧.) உரை எழுதப் பெற்றிருத்தலாலும் "சூளையருந்ததி . . . யென்றெண்ணி" கம்பரா. ௭. ௪.) "கற்பினல. மருந்ததியானனம் புலிக்களித்தார்" (திருமுல. அகு.) என சிவஞானமுனிவரும், "அருந்ததிக்குக் கற்பளியா அருந்ததிக்குக் கற்பளித்தார்" திருவானைக்கா. கோச்செங்கணா. ௬.) எனக் கச்சியப்பமுனிவரும் மாற்றமொன்றுகபடி அமைத்திருத்தலாலும் அறிக.

௨. கற்புடைமகளிரை எல்லாருந்தொழுதேத்தல் (அ) "உரைசால் பத்தினிக்குயர்ந்தோ ரேத்தலும்" - 'புகழமைந்த கற்புடை மகளை மக்களேயன்றித் தேவரு முனிவரு முதலாயினோர் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும்' சிலப். பதிகம். ௫௬. அடியார். (ஆ) "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுவாளை, தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணிதால்" சில. ௨௩. இறுதிவெண்பா. (இ) "நாடு மூரு நணிபுகழ்ந் தேத்தலும், பாடு சான்ற மிகு பத்தினிக் காவதே" வளையாபதி. (ஈ) "படியேழுந் தலைமேற் கொண்ட கற்பினாள்" கம்ப. கடல்காண். ௭. (உ) "தொழுதகு கற்பினாளை" நைடத. மணம்புரி ௩௦. என்பவை முதலியவற்றால் அறியலாகும். (ஊ) "அருந்ததியும் வந்தனைசெ யஞ்சொலிள வஞ்சி" என்பதும் ஈண்டறிதற்பாலது.

௩. கற்பியல் முதற் சூத்திரத்து, 'கற்பியல் - கற்பினது இயலெனவிரிக்க. இயல், இலக்கணம்......அது கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும் அவனை இன்னவாறே வழிபடுகவெனவும் இருமுதுகுரவர் கற்பித்தலானும் அந்தணர் திறத்துஞ் சான்றோர் தேஎத்தும் ஐயர் பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் தலைமகன் கற்பித்தலானுங் கற்பாயிற்று' என எழுதிய பகுதி ஈண்டறிதற்பாலது.

௪. (அ) "கழியாக் காதல ராயினுஞ் சான்றோர், பழியொடு வருஉ மின்பம் வெஃகார்" அகம். ௧௧௨. (ஆ) "பாவமு மேனைப் பழியும் படவருவ, சாயினுஞ் சான்றவர் செய்கலார்" நாலடி. ௨௯௫.

(பிரதிபேதம்) ¹ அருந்ததி.

புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயி னகறல்

லன்பன் றென்றியான் கூற வன்புற்றுக்

(க) காழ்வரை நில்லாக் கடுங் (உ) களிற் றொருத்தல

க. யானையை அடக்கி நல்வழியில் நடத்துதற்கும் வேண்டுவன செய்து அதனைப் பாதுகாத்தற்கும் மேலே பாகனிருப்பதுபோலக் கீழே பரிக்கோற்காரரு முண்டென்பது, (அ) "கீழுமேலுங் காப்போர் நீக்கி, வருந்தலைப் பெருங்களிறு போலத், தமியன் வந்தோன்" நற். கஅ௨. (ஆ) "சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி ஒழிக்கும் கடாஅ யானையும்" மது. ௩அ௦-அ௩. (இ) "எதிர் பரிகாரரோட" (ஈ) "பரிக்காரர் தாமு, மீங்கு கடாவுவாரும்" (உ) "காடத்திற் பரிக்காரர்த்தலைப்பட்டி" பெரிய. எறிபத்த கஉ; சக. திருநாவுக்கரசு. ககO. (ஊ) "நெடுவேலும் பாகுங், களிற்றுவரு கடகளிற்றுக் கவேயவாகனமே" (எ) "பாகுபரிக்கோல் யாவுந்தூர வீசு, காலன் றன்று கொதிப்பது அவ்வேழம்" (ஏ) "வேலொடுபாகடர் கம்பசிகளமதாசலம்" வில்லி. வாரணா. கக. பதினொரும். கO. பதினேழாம் சுக. (ஐ) "காழோர் கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப" மது. ௬௫அ-௯. (ஒ) "காழிற் குத்திக் கசிந்துவயவைப்பக், கைதர்ந்துடை மெய்யணிந்து திருமுகமணிந்த கவளம்போல" நற். ௩௬௦ (ஓ) "வெலற்கருங் குஞ்சரம் வேட்டம் பட்டெனத், தலைத்தலை யவர் கதந் தவிர்ப்ப" சீவக. சக. என்பவற்றால் விளங்கும். இப்பரிக்கோல்: குத்துக்கோல், தாறு, கவைமுட்கருவி, கழை, வேய் முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்படும். 'களிறுகௌவையிற காழ்வரைநிற்கில கழிய' பாகல (கO) மதுரை கூ. என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலது.

உ. (அ) "மயக்களிற றொருத்தல்" (ஆ) "பெருங்களிற் றொருத்தலின்"

அகம். எஅ. ௩௦அ. (இ) "இருங்களிற் றொருத்தல்" புறம். கூ௦. (ஈ) "வன்களிற் றொருத்தல் யாவும்" கந்த. தாரக. சஅ.

(உ) வேழக்குரித்தே விதந்துகளிறென்றல் என்புழி 'விதந்தென்ற விதப் பினாற் களிறென்பது சாதிப்பெயர் போலவும் நிற்குமென்பது; அஃ தாவது யானையென்னும் சாதிப்பெயரினைக் களிறென்னும் பெயர் வந்து [சிற] (குறி)ப்பித்தாற் "[கய]களிற் றொருத்தல்" என்றும் ஆகுமென்பது; என்று(தொல். மர. சூ. ௩அ) பேராசிரியரும் (ஊ)களிற் றொருத்தல் என்புழி, களிறென்பது எருமையினொருத்தல் முதலாயின வற்றை நீக்குதலாற் பொருள் வேறுபாடுடைமையின் ஒரு பொருட் பன்மொழியாகாது; பண்புத்தொகையு ளடங்குமென்று (நன். பொது. சூ.சஎ.) மயிலைநாதரும் கூறுவர்.

உஉ   கலித்தொகை.

(கீ) யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
றொல்கவின் றொலைத லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே

எ - து என்று யான் நினக்குக் கூறும்படியாக, இவள் பொலிவழி வினைத் தன்னிடத்தே கொண்டு வருந்தவும், நீ பொருள் தேடப்பிரிகின்றது உனக்கு அன்பு அல்லவென்று யான் சொல்ல. அச்சொல்வரைத் தங்காத காதலோர், பின்னர் நினது இயற்கைநலந் தொலைதலைக் கூற, அச்சொற்கு அஞ்சி, பரிக்கோலாற் குத்தவுந் தன்னெறியில் நில்லாத செலவுகடியகளிற் றொருத்தல் மெல்லிய யாழோசையின் எல்லையிலே தங்கினாற்போல, அன் புற்றுத் தாழ்ந்து, குற்றேவல் மகளாகிய என் கூற்றின் எல்லையிலே தங்கிப் போகாநெறிநின்றார்காண்; எ - று.

தோழி தான் செவ்வழிப்பண்குறிஞ்சியை கூறலின். கூறவென்பதனைத் தொலைத்தோலொடு கூட்டுக.

தங்கினர் என்பதனால் தங்காமையும் வந்தது.

---

௧. யானை யாழோசையில் ஈடுபட்டு வணங்குமென்பதனை (அ) "அணிநிழல் மகளிரும் யானையும் வணங்கு. மணியொலி வீணை" (க) ௫௬. ௧௦௦-௧௦௧. (ஆ) "வார்கவுள் யானை வணங்குதற்கிசைந்த, வீணை விச்சையொடு விழுக்குடிப் பிறந்தது" (உ) ௬. ௧௧௪-௫. என்னும் பெருங்கதையும் அந்நூல் (ச) ௩. யாழ்பெற்றதில் (இ) அருஞ்சுகன் செய்தியிலுள்ள வீணைவரலாற்றைக்கூறும் ௬௬-௧௦௭. ஆம் அடிகளும் (ஈ) "மகரயாழ் வல்லமைந்த ஒருவனைக் கண்டமத்தப், புகர்முகக் களிற்றின் மன்னன் முனிவனை வணங்கி" மேரு. அ. வச்சிராயுத சருக்கம் ௧௧. (உ) "ஐம்புலவேழத்தின் வெந்தொழி லவியக், கருணை வீணை காமுறக் கழீஇ" ஞானாமிர்தம். ௪: (ஊ) "ஆடகத் தியன் மேனிலை மிசையணை கணையார், பாடகத்தளி யாழிசைக் குவக்குறும் வான, நாடகத்து வெண்களிற்றினை நளினமென் மலர்ப்பூம், பாடகத்தடி கடையினுற் பருவ லூறுப்பார்" காஞ்சிப். திருநகரப். ௮௦. (எ) "நிலவுவெண்கரி வணக்கிய நிகரில் யாழ்தழுவி, மலருமின்னிசை யெழுப்புவார் மேனிலமகளிர்" தணிகை. திருநகரப். ௧௨௫. என்பவைகளும். (ஏ) "இசையினி லிடங்குத்தோற்றும் யானையால் வேறுமெண்ணி, னிசைவதொன் றன்று கண்டீர்" சீவக. ௭௪௮ என்பதன் விசேடவுரையில் 'யானைக்குத் தக்கிற் றோற்றுதலின் அதற்கு வணங்குத வியல்பு' என்று ந-. எழுதியிருத்தலும் வற்புறுத்தும். (ஐ) யாழென்பது வீணைக்கும், வேறோரிசைக்கருவிக்கும் பெயராம்.

தங்கினூற் போலவென்னும் தொழிலுவமத்திற்கு [அன்பன்றென்றதும் தொல்கவின் றொலைதலென்றதும்?] ... பொருளாயினவாறு காண்க.

யாழ் தோழியும் அவன் கூறியது யாழிசையுமாகக் கொள்க.
எனவிவள். தனிச்சொல். எஞ்சியது சுரிதகம்.

இச்சுரிதகத்தாற் றலைவற்கு உண்டாகிய அருளொன்றும் மெய்ப்பாட்டால், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகை பிறந்தது.

செலவழுங்கலின் முல்லையாமெனின். ஆகாது; "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே. வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்" (க)என்றுராகலின். இவ்விதி மேற் செலவழுங்குவனவற்றிற் கெல்லாங் கொள்க.

"ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே, கொச்சக முறழொடு கலி * நால்வகைத்தே." (உ) "அவற்றுள், ஒத்தா ழிசைக்கலி யிருவகைத் தாகும்." (௩) "இடைநிலைப் பாட்டே தரவுபோக் கடையென, † நடைநவின் றொழுகு மொன்றென மொழிப." (௪) "தரவே தானு நாலடி யிழிபா, யாறிரண் டுயர்பென் றறையவும் படுமே." (௫) "இடைநிலைப் பாட்டே தரவகப் பட்ட மரபின வென்ப." (௬) "அடைநிலைக்கிளவி தாழிசைப் பின்னர்.நடைநவின் றொழுகுமாங்கென் கிளவி" (எ) "போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே." (அ) "தரவிய லொத்த மதனகப் படுமே,புரைதீர் றிறுதி நிலையுரைத் தன்றே." (௯)என்று அகநிலையாகியகட்டளை ‡யொத்தாழிசைகளுக்கூறிய இலக்கணம் சீர்வகை ||யொத்தாழிசைக்கும் ஒத்தலில் இவ்விலக்கணங்கொண்டு இத்தொகையில் ஒத்தாழிசை செய்தாரென் றுணர்க.

அவற்றுள், இது மிகத்துள்ளிவந்த பத்தடித்தரவும். "ஒத்தாழிசையு மண்டில யாப்புங், குட்டமு நேரடிக் கொட்டின வென்ப." (௧0) என்பதனால் ஒத்ததாழ்த்த வோசைபெற்றுத், தரவகப்பட்ட —மரபினவாய் "ஒத்து மூன்றாகு மொத்தா ழிசையே"(௧௧)என்பதனான் ஒத்துமூன்றாய்வந்த தாழிசையும்,நடை

நவின்றொழுகு மென்றதனால் "எனவிவள்" என்று பொருள் பெற்றுவந்த அடைநிலைக் கிளவியும், இடைநிலைப்பாட்டின் பொருண்முடிவு காட்டித் தாவிற் சுருங்கிவந்த சுரிதகமும பெற்றுத், தாவினுந் தாழிசையினும் நேரீற்றியற்சீரும் பெற்றுத், தாவின்கண் ஏறுபெற்றுதிரென நேர்புநேர்நிரையாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் பெற்றுவந்த மூந்நிலையொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

* "எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே." (கூஉ) என்பதனால் ஈற்றடி நாற்சீரும் அயலடி மூசீருமாக எழுசீரான் இற்றது சுரிதகம். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. (௧)

---

௧. தொல். கற். சூ. ௪௪. உ-௯. தொல். செய். சூ. ௧௩௦-௧௩௭.
௧௦, ௧௧, ௧௨. தொல். செய். சூ. ௧௧௫, ௧௪௨, ௭௬.

(பிரதிபேதம்) * "நால்வகைத்தே" † "டைபயின்றொழுகு" ‡ "ஒத்தாழிசைகட்கு"
‖ ஒத்தாழிசைகட்கு. + மரபினையாய்,

உ௪ கலித்தொகை.

(ந) (௧) அறனின்றி யயர் தாற்று மம்பலை நாணியும்
வறனீந்தி நீசெல்லு நீளிடை நினைப்பவு
மிறைநில்லா வளையோட விதழ்சோர்பு பனிமல்கப்
பொறைநில்லா நோயோடு புல்லென்ற நுதலிவள்
விறனல னிழப்பவும் வினைவேட்டாய் கேளினி;
௫ உடையிவ ளுயிர்வாழா ணீநீப்பி னெனப்பல
விடைகொண்டியா மிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை
கடையிடை வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன;

௧௦ வல்லைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடு மிவளென
வொல்லாங்கியா மிரப்பவு முணர்ந்தீயா யாயினை
செல்லுநீ ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன;
௧௪ பிணிபுநீ விடல்சூழிற் பிறழ்தரு மிவளெனப்
பணிபுவந் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுநீ செலக்கண்ட வாற்றிடை யம்மரத்
தணிசெல வாடிய வந்தளிர் தகைப்பன;
எனவாங்கு;
௧௮ யாநிற் கூறவு மெய்கொள்ளா யாயினை
யாஅ னிவள்போ லருள்வந் தவைகாட்டி
மேனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போ னீசெல்லுங்
கானந் தகைப்ப செலவு

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைமகட்கு அஃது உரைத்து, அவளது ஆற்றாமையின்வகை தலைமகற்கு உணர்த்தவும், பின்னும் பிரிவின்மேற்சென்ற உள்ளத்தனுயினானே, நீர்செல்லுங்கானமே நும்மை இடிக்குங் கேளிர்போல விலக்குமென, அவன் செலவழுங்கும் வகை அவன் கூறியது.

க. (அ) "பிரியுங்காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை யெதிரும்" என்புழி, கற்பினுள் தலைமகன் சேயிடைப் பிரியுங்காலத்துத் தோழி கூற்று அவன்மாட்டும் தலைமகள்மாட்டும் ஆமென்று கூறித் தலைமகன் மாட்டு ஆனதற்கும், தொல். கற். சூ. கூ. (ஆ) சரிதகம் வெண்பா வியலான் இற்றதற்கும் தொல். செய். சூ. எஉ. இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர்; இளம்.

இதன்பொருள்

அறனின்றி * யயறூற்று மம்பலை காணியுர்
(க) வறனீந்தி நீசெல்லு நீளிடை நினைப்பவு
மிறைநில்லா வளையோட விதழ்சோர்பு பனிமல்கப்
(உ) பொறைநில்லா நோயொடு புல்லென்ற நுதலிவள்
(௩) விறல்வல † னிழப்பவும் வினைவேட்டாய் ‡ கேளினி

எ - து: யான் நின்பிரிவை உணர்த்துகையினுலே முன்கையிற் கிடவா வாய் வளைகழலக், கண்ணீர் இமையினின்று முன்னர்ப் || பெருகி வீழ்ந்து, பின்னர் இமை நிறையும்படி நிற்க, பொறுக்கும் அளவில் நில்லாக் காமநோயாலே பொலிவழிந்த நுதலினையுடைய இவள் பின்பு அயலிலுள்ளார் தம் (௪) நெஞ்சில் அறமின்றாய் (௫) வெளியாகக்கூறும் (௬) அம்பலைக் காணாளும், நீ அரிதாகக் கடந்துசெல்லும் நீண்டவழியில் வற்கடமான காலத்தை நினைக்கையினுலும். தனது வெற்றியையுடைய நலத்தை இழவாநிற்கவும், வினைமேற்சேறலை விரும்பினவனே, இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

இது தாவு.

௬ உடையிவ ளுயிர்வாழா ணீநீப்பி னெனப்பல
(எ) விடைகொண்டியா மிரப்பவு மெமகொள் ளா யாயினை

(அ) செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலத்திற்குமுரித்தாய்வருதற்கு "வறனீந்தி நீ செல்லு நீளிடை நினைப்பவும்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினார்;

௩௪. தொல்.வினை.சூ. ௪௨. (ஆ) இதனை, துணைவினை ஒருகாலத்தெய்தி யதற்கு மேற்கோள் காட்டினர்; பிரயோக விவேக நூலார். இல. ௫. (இ) இருள் பருகி யென்பதற்கு இருளை விழுங்கா நின்றென்று பொருளும் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்திற்றென்று இலக்கணமும் எழுதி யிருத்தல் பெரும்பா. க. இங்கே அறிதற்பாலது.

௨. பொறைநில்லா நோய்கூரப் புல்லென்ற நுதலிவள், என்பது (நன். உரிச. சூ. ௧௫.) மயிலைநாதருரையிற் காணப்படுகின்றது.

௩. விறனலனிழத்தல் கலி. ௧௨௪. ௧௫. "விறன்மேனி" திருச்சி. ௨-௩.

௪. "அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும், புன்மையாற் காணப்படும்" குறள். ௧௮௫.

௫. தூற்றல் - வெளிப்படையாகச் சொல்லுதல்; "பிறர்பிறர் சீரெல்லாந் -தூற்றி" நீதிநெறி. ௨௦.

௬. ''அம்பலு மலருங்களவு' இறை. சூ. ௨௨. என்பதனுரை ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

௭. "உடையோர்போல விடையின்று குறுகி"புறம். ௫௪. "நம்பன் சிறிதே யிடைதந்திது கேட்க" சீவக. ௧௬௭௫ என்பவற்றைநோக்கின், இங்கு இடையென்பதற்குச் சமயமென்று பொருள்கொள்ளலுமாம்.

(பிரதிபேதம்) * அயற்சாற்று மம்பலர், † விளர்ப்பவும், ‡ கேளினி, || பொருக கீழ்த்து.

4

கண்டஇய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
(௧) யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன

எ - து: நின்போக்கைத் தடுத்தல்கொண்டு, நின்னை உயிராகவுடைய இவள் நீ பிரிவையாயின் உயிர்கொணடிடாளென்று பலவற்றைக் கூறி யாங்கள் இரந்துகொள்ளவும், எம்முடைய வார்த்தைகளைக் (௨) காரியமென்று கருதாயாயினும், இனி நின்னைப் போகாமற் றடுப்பன. நின் னெஞ்சைச் செலுத்தினை வழிபடுத்து, நீ நீக்கப்பட்ட வறுவிய சுனைகளிடத்து இலைக ளோடே * கூட வாடிய அழகிய மலர்கள்; எ - று.

என்றதனான், இவளேயன்றிச் சுற்றத்தாருங் கெடுவரென்றாள்.

"எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" (௩) என்பதனான் மருதத்துப்பூப் பாலைக்கண் வந்தது.

க௦ † வலனைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடு மிவளென

(௪) வொல்லாங்கியா ‡ மிரப்பவு முணர்ந்தியா யாயினை

செல்லுநீ யாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த || மரம்வாடப்

(௫) புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன

---

௧. "அடையென்பது. தாமரை ஆம்பல் நெய்தற்றொடக்கத்து நீர்நிலை யுயிரிவுயிர்கட்கும் தாம்பூலத்திற்கு முரித்து" (நன். பொது சூ. ௩௭.) என்பர் மயிலைநாதர்; சிறுபான்மை வேறு ஓரறிவுயிர்க்கும்வரும்.

௨. காரியம் - செய்யத்தக்கது.

௩. தொல். அகத். சூ. ௧௯. (அ) இதில் இச்செய்திக்கே நச்சினார்க் கினியரும் (ஆ) காமநிலை யுரைத்த லென்பதற்கு நீ பிரியின் இவள் காமமிகுமென்று கூறுத லென்று பொருள்கூறி, (தொல். கற். சூ. ௩௨. "காமநிலை") அதற்கு இளம் பூரணரும் "உடையிவ ளுயிர் வாழாள் ..அணிமலர் தகைப்பன" என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர்.

௬. 'ஒல்லாங்கு' என்பதில் ஆங்கென்பதன் பொருளை (அ) "பட்டாங்கு கூறல்" (ஆ) "நின்றாங்கிசைத்தல்" (இ) "வல்லாங்குப்பாடி" (ஈ) "வல்லாங்கு வாழ்தும்" (உ) "வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்" (ஊ) "கற்றாய் தெரியோம்பி" என்பவற்றோடு சேர்த்து ஆராய்க.

௭. "புல்லுவிட்டிறைஞ்சிய பூங்கொடி நகைப்பனவென்றாற்போல்வன தலைவி கூற்றாய் வருவன உளவாயின் இதன்கண் (தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்திற்கு 'முடிபு' தலாற்றான் கொல்' என்று அஞ்சும் அச்சத்தின்கண்) அடக்குக" என்பர், நச்; தொல். கற். கு எ.

(பிரதிபேதம்) * கூடி, † வல்லையிற, ‡ உரைப்பவும், || வாயவாட.

எ - து: நீ கடுகத் துறப்பையாயின் இவள் (க) வகுப்பையுண்டய உறுப்புக்கள் கெடுமென்று நினைக்குப்பொருந்தும் வழியாமலே யாங்கள் இருந்துகொள்ளவும், இவள் வருத்தத்தைத் அறியா யாயினாய். இனி நின்னைப் போகாமற் றடுப்பன, நீ போம் நெடைவழியிடத்து. நமக்குப் பற்றுக் கோடென்று சேர்த்து படர்ப்பட்ட மரம் வாட, அதனைச் சேருதலைக் கைவிட்டு வீழ்ந்து கிடந்த பூங்கொடிகள்; எ - று.

மரங் தலைவியும். கொடி சுற்றமுமாகக் கூறினாள். மரத்தினது நிழலில் நிற்றலின், கொடி மரம் வாடுமளவும் நின்றது.

௧௪ பிணிபுரி விடல்சூழிற் * பிறங்குகரு மிவணெனப்
பணிபுவத் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுரி செலக்கண்ட வாற்றிடை பன்மரத்
தணிசெல வாடிய வங்களிர் தகைப்பன

எ - து: நீ சில நாட் பிரிந்துகொண்டு பின்னைக் கைவிடுதலைக் கருதுவாயாயின் இவள் இறந்துபடுவளென்று தாழ்ந்து வந்து இரந்து கொள்ளவும். † வினைவயிற் செல்லுமாறு பலவுற்றையுஞ் சூழ்வாயாயினும். இனி நின்னை ...ப்பன. நீ போதற்கு நெஞ்சாற் றுணிந்து கண்டு வைத்த வழியிடத்தில், முற்கூறிய ...ன் அழகு போக, வாடிக்கிடந்த அழகிய ‡ தளிர்கள்; எ - று.

முற்படக் கூறிய நீரும்மலரும் மரமுங்கொடியும் போலப் பற்றுக் கோடாதலன்றி இவளுஞ்சுற்றமும் முதலுஞ்சினையுமாயிருப்பர் || என்றாள்.

இவை மூன்றும். தாழிசை.

இத்தாழிசைகளிற் கூறிய இறைச்சிப் பொருள்கள் திணைப்பொருட்கு உபகாரப்பட்டு நின்றவாறு காண்க.

ஏனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

கசூ யாநிற் கூறவு மெய்கொள்ளா யாயினை

•யாறு திவர்போ லருள்வந் தவைகாட்டி.

க. "ஸமவிபக்தாங்க" என்பதற்கும், 'வகைமாலை' என்பதற்கும் எழுதப் பெற்றுள்ள பொருள்கள் இயகே அறிதற்பாலன.

பிரதிபேதம்: பிறழாகுப, † வினையிற் செல்லுமாறு, ‡ தளிர். || எனறதாயிற்று.

உஅ கலித்தொகை.

(க) மேனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போ னீசெல்லுங்

(உ) கானந் தகைப்ப செலவு.

எ - து: யாம் நினக்குக் காரியஞ் சொல்லவும், எம்முடைய கூற்றுக் களை நெஞ்சாற் கொள்ளாயாயினும். இனி இவளைப்போலே, (ங) கண்டார்க்கு அருள் வருதற்குக் காரணமானவையிற்றை மேன்மேலே காட்டி, உனக்கு (ச) மேலாய்நின்று உண்மைகூறிக்கழறுங் கேளிரைப்போல நின்போக்கைத் தடுப்பன நீ செல்லுங் காடு; எ - று.

இது சுரிதகம்.

எம கொள்ளாயாயினையெனத் தலைவற்கு நிகழ்ந்த விரைவு கண்டு தோழிக்கு அச்சம் பிறந்தது. இதனால், தலைவற்கு இழிபு பிறந்தது.

(ரு) தகைப்ப என்றது * அன்சாரியை பெறாது நின்ற அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

க. சாய்போற்கழறி யென்பதற்கு 'மேல்நின்று மெய்கூறுங்கேளிர்' ஆகிய தாயரைப்போலக் கழறியென்று இங்குள்ள சொற்களை முதற்பெய்து பொருளெழுதி யிருத்தல் ஈண்டு அறியத்தக்கது. தொல். கற். சூ. ங உ. கச.

உ. "வேறு பல்லருஞ்சுரம்" ஐங். ங அரு. "கடுமையகாடு" கலி. ச.

ங. அருளென்பதற்கு 'ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன் றும் இரக்கம்' என்று புறநானூற்றுரை யாசிரியரும், 'வருத்தமுற்றார் மேற்செல்வது' என்று பரிமேலழகரும் எழுதியிருக்கும் விளக்கம் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

ச. கழறுதல் கேளிர்மரபு, (அ) "இடிக்குங் கேளிர்" குறுந். ருஅ. (ஆ) "நட்டல் மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு" (இ) "இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன், கெடும்" குறள். எ அச, சசஅ. (ஈ) "களிக்கின்றோயை, அடுக்குமீ தடாதென் றுன்ற வேதுவோ டறிவு காட்டி, இடிக்குநரில்லை"... என்பவையும் (உ) "நட்டாரைக்

கழறுவார்க்கு, தாம் செம்மையுடைய ராதல் வேண்டுமென்னும்" பரிமேலழகர் கருத்தும் இங்கு அறிதற்பாலன.

௫. (அ) "கானத் தகைப்ப செலவு" என்பது அன்பெறாது எதிர்காலத்துப் பகர மூர்ந்துநின்ற அகரவீற்று வினைசொல்லுக்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. கூ. சே. ந. (ஆ) இதனை, பகர விறுதி அஃறிணைக் கண்ணும் வந்ததென்று சிலர் எடுத்துக் காட்டியது தவறென்று மறுத்து, தாழிசை மூன்றனுள்ளும் தகைப்பன என ஓதியவண்ணம் சரிதகத்துக் கண்ணும் ஓதின் வண்ணம் கெடுமென்று அதனைக் குறைக்கும் வழிக் குறைத்துத் தகைப்பவென ஓதினரென்பர் தெய்; தொல். வினை. சூ. எ. (இ) "பன்மா பரந்த புலம்" என்புழி, 'பரந்தன வென்பது பரந்தவென நின்றது' பதிற். அச: கூ. என, அதன் உரைகாரர் எழுதியிருப்பதும் இங்கே நோக்கத்தக்கது.

(பிரதிபேதம்) ¹ அனபெறாது.

மூன்றாவது பாலை. ௨௬

"தோழியுள் ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினு, மாவயி னிகழு மேன்ம ளுர் புலவர்" (க) என்பதனால், தலைவி செலவழுங்குவித்தற்குப் போக விட்டமையாற் றன்னுடன் எனைவாயில்களுங் கூறினமைதோன்ற, யாம் நிற்கூறவுமென்றும் எமகொள்ளாயாயினையென்றும், தாழிசைகளினும், யாமிரப்பவும் எமகொள்ளாயாயினையென்றும் (௨) யாமுரைப்பவுமென்றும் கூறியவாறு காண்க.

யானிற் கூறவு மென்றும் பாடம்.

இஃது ஐந்தடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௨)

(அ) வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற்

சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய

ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங்
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்
ரு துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவலிற்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை
வெள்வேல் வலத்திர் பொருடரல் வேட்கையி
னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தனெ னென்றோழி;
கூ காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை
போழ்திடைப் படாஅமன் முயங்கியு மமையாரென்
றூழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும்;
கக முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
னொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ
ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்;
கஎ நூண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்
னொண்ணுத னீவுவர் காதலர் மற்றவ
ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்;

எனவாங்கு ;

உஉ கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென வென்றோழி
யழிவொடு கலங்கிய வெவ்வத்த ளொருநாணீர்

க. தொல். கற். சூ. அ. இதனுரையில் இச்செய்தி சிறிதுவேறுயுள்ளது.
உ. இப்பாடம் இரண்டாந் தாழிசையிற் காணப்படுகின்றது. அதன் உரை இரப்பவுமென்பதற்கே பொருந்துகிறது.

பொழுதிடைப் படாப்பின் வாழ்வாளோ
வொழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே

இது பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தோழி, தலைவி செலவுக் குறிப்பு அறிந்தவாறும், அவளது ஆற்றாமையும் உணர்த்திச், செலவு ஒழிவாயாகவெனக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) வலியுறுநன் பின் (உ) வல்லென்ற யாக்கைப (ங) புலிநோக்கிற்

(ச) சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய

(ரு) ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங்

(சா) கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்

க. "வலிமுன்பின் .. னென்றேழி" என்பது தாழ்ந்த ஓசைத்தன்றி ஒத்தாழிசைக் கலியுள் தாவு வந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கங0. பே.

உ. (அ) 'வல்லென்ற தென்னெஞ்சம்' (ஆ) 'கல்லினும் வல்லெலு நெஞ்சு' "துணைவிளக் கெரிபு ரிலைவிழிப் பேழ்வாய்த், தோகைமண் புடைக்கும் காய்புலி"

ங. (அ) சுற்றமை வில்லன் நற். ௩உஎக.

(ஆ) "சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய. ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண மறவா" இவை வினையெச்சப் படாக்கை வினைக்குறிப்பு முற்றென்பா. ௩ச. தொல். எசச. சூ. சக.

(இ) "சுற்றமைவில்லா சுரிவளர் பித்தையர்" என்பது கலிப்பாவில் அளவடி சீர்வகையடியாய்ப் பன்னீரெழுத்தான் வந்ததற்குமேற் கோள். தொல். செய். சூ. ருக. ௩ச.

௫. அற்றம்பார்த்தல்குதல். மறவர் ம. பெண்பறை, "பாரம விருக்கைக் கவிகண் ணேக்கிற், செசதொடை பிழையா வன்க ணுடைவர்" (புறம். ௩.) என்பதனுலும். 'வம்பலரை கவியச் சேய்மைக்கண்ணே பார்த்திருக்கும் இருப்பினேயும் கையார் கவிக்கப்பட்ட கண்ணுற் குறித்துப் பார்க்கும் பார்வையினையும் செவ்விய தொடை பிழை யாத தறுகணமையையு முடைய மறவர்' என்னும் அதனுரை யாலும், "கடிகை வெள்ளிலும் கள்ளி வற்றலும் வாடிய வுவ லொடு நீடதா பரப்பி, புழைவயிற் பிரியாது முழைவயி னொடுங்கிய. வாறலை பிளையமை யாணமை யெள்ளி" பெருங். (௧) ௫௯: அடி-௬. "மறமியவிவள் செயல்யாவையும் வடலாற்றெடு காணுத், தெற்றென்றவண மீள்கின் றுழிச செவ்வேயெதிர் போந்து, குற்றந்தனக் கிசையுந்திற முடிப்பேனெனக் கொலைசெய், விற்றங்கிய புயவேடரில் வேருேரிடை நின்ருன்." கந்த. அசமுகிப். ௧௫. என்பவைகளாலும் அறிக.

௬. "வழங்குநர் மடிந்த வத்த மிறந்தோர், கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண், டின்னுயிர் செகாஅ விட்டதன் றப்பற்கு" "அம்புதொடை யமைதி காண்மார் வம்பலர், கலனில ராயினுங் கொன்றுபுள் ளூட்டும், கல்லா விளையர் கலித்த கவலை" அகம். ௧௦௬. ௩எ௫. "கொள்ளும், பொருளில ராயினும் பொங்கெனப் போர் தெய்யு, மருளின் மறவர்" திணைமாலை. அச.

முதலாவது பாலே. ௩௧

(௧) துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந் (௨) துயிர் வௌவலிற்
(௩) புள்ளும் வழங்காப் (௪) புலம்புகொ ளாரிடை
(௫) வெள்வேல் வலத்திற் பொருடரல் வேட்கையி
னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்றோழி

எ - து: சுற்றுதலமைந்த வில்லினையுமுடையராய்க் கடைகுழன்ற வளர்ந்த மயிரினையும் உடையராய்ப் பிறாக்குக் குற்றஞ் செய்தலைப் பார்த்திருக்கும் மெய்வலியுடைத்தாகிய வலியினையும் (௬) வற்கென்ற டம்பினையும் புலிபோலும் பார்வையினையுமுடைய தறுகண்மையை

புடைய மறவா, தாம் (எ) வம்பலர் பக்கற் பெறுவதொரு பொருளினை புடைய ரல்லராயினுந் தங்களம்புபட்டுப் பதைப்பாரைக்கண்டு மனமகிழ்வ

தற்குத் தொடர்ந்து சென்று உயிரைக்கொள்ளுகையினாலே பறவைகளும் பறந்தலைச செய்யாத வருத்தத்தைக்கொண்ட தொலையாத வழியை வெள் ளிய வேலை வலக்கையிலே எந்திப் பொருளைத் தேடிக்கொண்டு வருதலின் மேலுள்ள விருப்பத்தினாலே நீனர் நீரொன்று தனக்கு வெளியாகசசொல் லுகின்ற நும்முடைய செயலை என் தோழி அறிந்தாள்; எ - று.

க. "அறமுக வொருவனோர் பெறமுறை யின்றி, பிறமுறைகாணு மியல்பினி னன்றே, யஞ்சுடா நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச, செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது" என்புழி முருகவேள், தனக்குப் பெறுங்கூறு வேறொன்றாமில்லையாகவும் யான்இறந்து படு முறைமையைத் தன்கணாணுற் காணவேண்டிய காரணத்தால் இவ்வாறு செய்தானென்னும் பொருளுணர்க்கிற்கு, 'துள்ளுநர்க்காண் மார்'என்பதை மேற்கோள் காட்டினா, அடியார்க்கு. சீல.உ' சக-நூஉ.

உ. (அ) "செங்கோல் வாளிக் கொடுவி லாடவர், வம்பமாக்க ளுயிர்த்திறம் பெயர்த்தென, வெங்கடற் றடைமுதற் படுமுடை நசீஇ, யுறுபசிக் குறுநரி குறுகல் செல்லாது, மாறுபுறங் கொடுக்கு மத்தம்." நற். கசுச. (ஆ) "யாவரும், வழங்குந ரின்மையின் வௌவுநர் மடியச, சுரம்புல் லென்ற வாற்ற" அகம். க' கங-நு.

ங. "புள்ளும் வழங்கா வழி" தஞ்சை. சO௨.

ச. "புலம்பு வீற்றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுரம்" அகம். ஙநுநு.

ரு. (அ) "வெள்வேல்வலத்திர் ......ளுள்ளினிர்" என்பது முன்னிலைப் பன்மை வினைக்குறிப்பு முற்று வினையெச்சக் குறிப்பாயினதற்கு மேற்கோள். நன். வினை. சூ. ஙஉ. மயிலை. வி. இராமா. இ-வி. சூ. உகூo.

(ஆ)"வெள்வேல் வலத்திர்" என்பது வினையெசச முன்னிலை வினைக் குறிப்பு முற்றுக்கு மேற்கோள் தொல். எச்ச. சூ. சுக.

சு. வற்கென்றல் - வலிமையுறல்; "வற்கென்ற நெஞ்சம்" பு - வெ என்பதனுரை பார்க்க.

எ. "நகையொன்றே நன்பயனுங் கொள்வான்-பயமின்று, மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிறுடைத்துக் கொல்வான்போற், கைவிதிர்த் தஞ்சப் படும்." நீதிநெறி. எரு.

கலித்தொகை.

இது (க) பாலைநிலத்திற்கு உரிய செய்தி கூறிற்று.
ஆரிடையை டள்ளினி ரென்க.
இது தரவு.

கூ (உ) காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை
(ரு) போழ்திடைப் * படாஅமன் முயங்கியு மமையாரென்.
றூழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
† சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும்

எ - து: காதலர், முத்துவடங்கள் விரிந்த ‡கலன்களை அகத்திட்டுக்கிடக் கின்ற ஆரம் மீதே கிடக்கையும் இளைய முலையை ஒருபோதும் இடை யீடுபடாமற் றழுவியும் அதனாலும் வேட்கை தணியாராய், என்னுடைய கூட்டத்தாற் றூழ்ந்த மயிரைக் கோலஞ்செய்வர்; பின்னை, அவர் சூழ் கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியேனென்று கூறுநிற்கும்; எ - று.

மேற் கலன்களுக்கு கீழ்ப் பல முத்துவடங்களுமாகிய ஆரம்.

க. ஆறலைத்தலும் சூறைகோடலும்.

உ. (அ) "கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே" புறநானூறு. கக
(ஆ) "காழ்விரிகவையார ..லறியேனென்னும்" என்பது ஒத்தாழிசைக் கலியில் தாழிசைதோறும் 'அறியே னென்னும்' என இரண்டு சீரீற்றியற்சீரும் வந்தமைக்கு மேற்கோள். தொல். செய் சூ. கரு௦. பே.

ரு. (அ) "கழுமிய காதலொடு கவவுக் கைவிடா, தொழுகுங் காலை நிகழ் பொருள் கூறுவேன்" பெருங். (ரு) உரு: ௪௦-௪௧. (ஆ) "கங்குலும் பகலும் பிரிவில ராகிக் காதல்வெள் ளத்திடை யழுந்திப், பங்கமில் போக நுகருநாள்" இரா. சீதைவனம். ௧௧.(இ) "இடைய ருமலை யெழில் கொண் மைந்தனு, மடமை மாதரு மருவி வைகுநாள்" பிரமோ. பத்திராயுவின். ௭௭. (ஈ) "மல்லலந் தோளி னானு மழைமதர் நெடுங்க ணாளும், புல்லுவிட் டொழியி லாவி போன்றிடு மென்னவெண்ணி, யல்லுகண் பகலும் விள்ளா தணிநலம் பருகி யாங்குச், செல்வழி நிகழ்ந்த வெல்லாஞ் செப்புவான் றொடங்கு கின்றேன்" (உ) "வாம்பரித் தேரி னானு மாழையொண் கண்ணி னாளு, மேம்பலோ டினிது புல்லி யிடைவிடா தொழுகு நாளில்." நைடதம். மணம்புரி. ௬௭. சூதாடு. ௧. (ஊ) "தலைவன் சொல்லாதுபிரியுங்கால் போழ்திடைப் படாமல் முயங்கியும் அதன்தலைத் தாழ்கதுப் பணிந்தும் முள்ளெயிற் றமுதம் கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்தும் இவைமுதலிய

(பிரதிபேதம்) * படாமல், † சூழ்மகை, ‡ அகலத்தை.

முதலாவது பாலை ரு. ருரு

௧ரு (க) முள்ளுநறும் (உ) முளை (ரு) யெயிற் றமிழ்துறூஉந் தீநீரைக்
(ச) கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
னொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ
ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்

எ - து: காதலர், முள்ளோமாறுபடுகின்ற முனையினையுடைய(இ)ாானன் முளைபோலும் எயிற்றிடத்து விடாமல் ஊறும் அமிழ்துபோலும் இனிய நீரைக் கள்ளினுங்காட்டில் மகிழ்ச்சியைத் தருமென்று கூறியும் வேட்கை தணியாராகி என்னுடைய ஒள்ளிய பூண்கள் புணர்ச்சியால் நிலைகுலைந்த வற்றைப் பழைய நிலைகளிலே கிடக்கும்படி திருத்துவார்; பின்னை, அவர் நினைக்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியே னென்று கூறுநிற்கும்; எ - று.

அக்கள்ளென்று பாடமாயின், *அருமனம் மிகக்களிப்பிக்கும் கள்ளென்க. திருநீரையும் பாடம்.

தலையளிசெய்து தெருட்டிப்பிரிய, அவை பற்றுக்கோடாக ஆற்று தலின் அவன் குணங்கள் வற்புறுத்துவன ஆயின" என இவ்வடியிலுள்ள சொற்பொருள்களை இடையிட்டு உரை நடை யாக அமைத்தனர், நச. தொல். கற். சூ. கா.

க. (அ) "முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுதம், மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப" மணி. கஅ: எக-உ. (ஆ) "முள்வா யெயிற்று றமுதம் முனி யாது மாந்தி" சீவக. சகக. (இ) "தித்தியாநின்ற...... முள்ளெயிற்றூறுதேன் ..பெருக்கலால்." கம்ப. கிட்கிந்தைப். உக. (ஈ) "முருந்தேய்க்குமுட்போ லெயிற்றினுய்" ஏலாதி அ. (உ) 'முள் ளெயிறு' சீவக. கOகக, உஎந உ.

(ஊ) "பிரிவஞ்சும் புன்கணுடைத்தாற் புணர்வு" என்பதன் பொருளை விளக்குதற்கு, விசேடவுரையில் "அவ் வச்சத்தினை யுடைத்தாத லாவது, 'முள்ளுறழ் முளையெயிற் .. ..ஞெள்ளிழை திருத்தும்' பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற் குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ் செய்தலுடைமை" என இவ்வடிகளை உரையிடை யிடுவர், பரி. குறள்- ககுஉ.

உ. "முளைநிரை முறுவலார்" "முளைநேர் முறுவலார்" கலி. கஙு, கூஅ.

௩'முளையெயிறு' சீவக. ௨0௪௨.

௩. * (அ)"ஊறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்" கலி. ௨0.௧௧. (ஆ)"கூரெயிற் றமிழ்த ரூறுஞ் செவ்வாய்" அகம். ௩௩௫: ௨௪-௫.

௪. "உண்டது, கள்ளு மன்று களிப்பட் டனனே" புறத். தானைமறம்.

௫. "இளையரி ஞெணர்க் கிழவகு மணர்க் கீன்ற, முளையோ ரன்ன மூள் ளெயிற்றுத் துவர்வாய்" அகம். ௨௧௨.

(பிரதிபேதம்) ' இக்கனம்.

5

௧௭ (௧)* துண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்

(௨) கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்

(௩) ஞெண்ணுத லீவுவர் காதலர் * மற்றவ

ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்

எ - து: காதலர், கூரிய அழகினையும் மாமை நிறத்தினையுமுடைய சுணங்குபரந்த மார்பம் தங்கண்ணோடு எதிராக வைத்துக் கட்டினதென்று யான் கூறும்படி இமையாமற் பார்த்தும் வேட்கை தணியாராய் என்னுடைய ஒள்ளிய நுதலைப் புணர்ச்சியால் அரும்பிய வியரைத் துடைப்பர். பின்னை, அவர் சூழ்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியே னென்று கூறாநிற்கும்; எ - று.

தொடுத்தது, தொடுத்தென விகாரமாயிற்று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

'௧. "நுண்ணெழின்.........எண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்"

என்பது. (அ) அந்தமில்லாதசிறப்பினுகிய (அந்தமில் சிறப்பென்பது மேன்மேலுஞ் சிறப்புச்செய்தல்) இன்பத்திடத்து உள்ளுறைப் பொருண்மை வருவதற்கும் (தொல். பொருளியல். சூ. சஎ 'அந்தமில்' இள.) (ஆ) தலைவன்க ணிகழ்ந்த மிக்கதலையளி வஞ்சமென்று தலைவி உட்கொண்டு பிரியுங்கொல்லென நினைத்தற்கு நிமித்தமானதற்கும் (தொல். அகத். சூ. சங. நச.) (இ) தோழிக்குக் கூறியது கொண்டு கூறியதற்கும் (தொல். கற். சூ. கூ. நச்.) மேற்கோள். (ஈ) தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டுதலாகிய கிழவி பாராட்டென்பது, 'யாம் செய்யக்கருதிய பொருட்கு இவள் இடையூறுவள்கொல்' என்று தலைவன் அஞ்சியதனையும் அவன் அதற்குப் பிரிகின்ற தனையும், தலைவிக்கு அறிவிக்கு மென்பதற்கு இப்பகுதியைமேற்கோள் காட்டி, தலைவன் கழிபெருநல்கலால் தலைவி அவற்றை யுணர்ந்தாளென்றுகூறி அன்பாலன்றிப் பொருள்காரணத்தால் பாராட்டின மையானும் (தலைவற்கும்) அதனைச செவ்வனங் கொள்ளாது பிறழக் கோடலானும் (தலைவிக்கும்) இருவர்க்கும் வழுவாமென்று அமைத்தாரென்பர், நச; தொல். பொருளியல், சூ. ந௪.

உ. (அ) "கண்ணெடு தொடுத்தென நோக்கி" காசி. தேவி தக்கன் வேள்விச் சாலையடைந்த. கஉ. கூர்ம. பார்வதிதோற்றமுரைத்த. ௬. (ஆ) "கண்ணெடு பிணித்தா லென்ன வியப்புறக் களித்து நோக்கும் ......வேலான்" நைடதம். நளன்றூதுப். அஅ.

௩. தலைவி தலைவன்குறிப்புக்கண்டு ஐயப்படுதலாகிய ஐயஞ்செய்தலென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கு, "ஒண்ணுத னிவுவர் காதலர் மற்றவ, ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்" என்பது மேற்கோள். தொல். மெய்ப்பா. சூ. உ௨. 'இன்பத்தை' இளம்.

(பிரதிபேதம்) ¹* மறவர் கண்ணியதெவன்கொலோ.

இத்தாழிசைகளில், தலைவிக்கு ஆராய்சசி பிறந்ததனைத் தோழி கூறினள்.

"பொழுதுதலைவைதத" என்னுஞ் (க) சூத்திரத்து நிகழுமென்பதனல், பெருந்திணைக்கேயன்றி ஏனைத்திணைக்கண்ணும் வனப்புமிகுதி கூறப்பெறு மென்றலின், தாழிசைகளில் தலைவி வனப்புமிகுதி கூறினள்.

எனவாங்கு

எ - து: என்று அவள் கூறும்படியாக; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிசசொல்.

உஉ. கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென வென்றோழி
யழிவொடு கலங்கிய வெவ்வத்த ளொருநாணீர்
பொழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ

(உ) வொழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே

எ - து: புணர்சசிப்பின்னர் நிகழ்த்தின மிக்கபெரிய தலையளி ஒரு பிரிவை*யுடைத்தென்று உட்கொண்டு என் தோழி நெஞ்சழிவாலே கலங்கிய வருத்தத்தையுடையள்; இத்தன்மையாள் ஒருநாள் ஒருபொழுது கூட்டம் இடையீடுபட நீர் பிரிவீராயின் உயிர் கொண்டு இருப்பாளோ? இராள். ஆதலால், பெருமா! நின்னுடைய, பொருளிடத்து நெஞ்சு பிணித்தலாற் செல்லுஞ் செலவைத் தவிர்வாயாக; † எ - று.

இதனல், தலைவர்கு இழிவு பிறந்தது.

இது 'நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவுமாகும்'(ந)என்றதனல், தலைவன்கண் நிகழ்ந்த ‡வஞ்சந் தலைவிநினைந்து பிரிவனென்று கருதுதற்கு||நிமித்தமாயிற்று.

" செய்பொருளசசமும் வினைவயிற்பிரிவு, மெய்யுற —வுணர்த்துங்கிழவி பாராட்டே" (ச)என்பதனல், தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டியது, அவட்குச செய்பொருள் அசசமும் வினைவயிற்பிரிவும் உணர்த்தி நின்றவாறு காண்க.

இது சுரிதகம்.

(ரு)இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் ∴ தனிச்சொல்லுந்தர வின் பாகமாகிய சுரிதகமும் நேரீற்றியற்சீரும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௩)

க. தொல். பொருளியல். சூ. சஉ.
உ. (அ)'ஒழிகினிச்செலவே' ஐங். ௩௩௦; (ஆ)"ஒழிகினி" திணைமொழி௩அ.
௩. தொல். அகத். சூ. சங. உரைபார்க்க. ச. தொல். பொருளி சூ. ௩அ.
ரு. தொல். செய். கஙௗ-ஆம், சூத்திரவுரையில் இதனை 'இது மிகவுந் துள்ளிவந்த எட்டடித்தரவும் தாழம்பட்ட வோசை பெற்றுத் தரவகப்பட்ட மரபினதாகிய நான்கடித்தாழிசை மூன்றும் ஆங் கென்னும் அசைநிலைத் தனிச்சொல்லும் தரவின் பாகம் பெற்று நான்கடியா யிறுதிநிலை யுரைத்த சுரிதகமும் பெற்று, தரவினும் தாழிசையினும் நேரீற்றியற் சீரும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி.' என இவ்வுரைகாரரே விரித்தெழுதி யுள்ளார்.

(பிரதிபேதம்) * உடைத்தென்றுகொண்டு. † என்றுசென்க. ‡ யஞ்சனம் || கிமித்தமும்.

+ உணர்தலுங்கிளவி. ∴ பொருள பெருதனிச்சொல்லும்.

(ரு) (க) பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுர
மிறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாநுமக்குச்
சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயி
னீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவலி
னுள்ளினைக் கழிந்தோர் போற வல்லதை
கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவ
நாளுங் கோண்மீன் றகைத்தலுந் தகைமே ;
கல்லெனக் கவினபெற்ற விழவாற் றுப் படுத்தபிற்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ ;

கஉ ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ;
கசு ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையு
ணீர்நீத்த மலர்போல நீநீப்பின் வாழ்வாளோ;
எனவாங்கு;
கரு பொய்ந்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்
டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ
தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே.

இது தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிவலெனக் கேட்டதோழி தான் ஆற்றளாய் நீர் செய்யும் பொருளினும் யாம் உமக்குச் சிறந்தேமென்பது நும் உள்ளத்து உளதேனின் நும்மை நாளும் புள்ளும் விலக்குமெனவும், இவள் பிரிந்திருப்பார் இருக்குமாறு இருப்பாளல்லள், பிரிந்த அன்றே இறந்து படுவளெனவுஞ் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

இதன்பொருள்

(உ) பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை

(ங) மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்

க. தலைவரும் விழுமநிலை யெடுத்துரைப்பாங்கு, இசெய்யுள் மேற்கோள். தொல். அகத். சூ. சஉ. 'தலைவரும்' இளம்.

உ. உயிரளபெடை, தொடைக்கு (அ) "பாஅலஞ்செவி ......மாஅல் யானை .....மயங்கி" என்பது மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. கஎ. பே. (ஆ) கலிப்பாவிற் கட்டளையடிகளை நேரீற்றியற் சீரிரண்டும் வாராவென விலக்கியதனால் அல்லனவற்றுக்கண் வருமென்பதற்கு 'பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாண் மாநிரை' என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. உகு. பே.

ங. (அ) "மாஅல்யானை... ..மயங்கருஞ்சுரம்" என்பது செய்தென்னும் வினையெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்த் தனக்குரியவினைமுதலா

தூறதர் பட்ட வாறுமயங் (க)கருஞ்சுர
மிறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் (உ) * யாநுமக்குச்
சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயி
(௩) னீனிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவலி
னுள்ளினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதை

னன்றிப் பிறவினைமுடிலான் முடிந்தற்கு மேற்கோள். தொல் வினை. சூ. ௩௪. ௩௭. இ - வி. நூலார், இதனை (ஆ) செய்தென்னும் வினையெச்ச விகுதியாகிய உகரம் கடந்ரக்களையூர்ந்து இயல்பாய் நிற்றலே யன்றி வேறு சிலவற்றை யூர்ந்து இகரமாய்த் திரிந்தும் நிற்குமென் றுகூறிச் செயவென்னும்அகரவீறு செய்தென்னும் உகர வீருய்த் திரிந்து நிற்றற்கும், (இ) காரண காரியப்பொருட்டாய் இறந்த கால முணர்த்துஞ்செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்து நின்று பிறவினை கொள்ளுதற்கும் (இ - வி. சூ. உசக, உசஅ.) மேற்கோள் காட்டினர். (ஈ) "மானமர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி" நற். சூ. ௧௬௧ மேற். (உ) "சேர்ந்தெரி பரந்த பாலையிற் புகுந்து சென்னெறி சிறிதுந்தோன்றுமற், காந்தெரி கதிரோனெழுதிசை தெற்கு வடக்குமேற்கெல்லைகாணுமன், மாந்தரு மாவுந் திசைதடு மாறி" என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

க "அறத்த, மிறந்துசெய் பொருளு மின்பந் தருமெனி, னிளமையிற் சிறந்த வளமையுமில்லை, யிளமை கழிந்த பின்றை வளமை, காமந் தருதலு மின்றே" நற். ௧௨௬ ௬-௧௦.

உ. (அ) சிறப் பென்பதற்கு இன்றியமையாமை யென்று பொருள் கூறி அதற்கு "யாநுமக்குச சிறந்தன யாதலறிந்தனி ராயின்" என்பதை (தொல். வேற். சூ. ௧௭. 'அதற்கு வினை')மேற்கோள் காட்டினர். தெய். (ஆ) கலி. ௪௨: ௭-௯. அடிகளும் அவற்றின் உரையும் இங்கே கருதற் பாலன.

௩. (அ) "களியிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவ" மணி. கசு. கரு. (ஆ) "வந்ததே ஆழ்கலத்தன்ன கலி" நாலடி. கஉ. (இ) "கலங் கவிழ்த் தல்லலுற்றுள்" (ஈ) "மல்லன்மாக கடலிடைக், கல்லெனக் கலங்கவிழ்த், தல்லலுற் றழுங்கிய, செல்வன்" (உ) "ஆழ்கல மாந்தர் போல வணிக ரழுங்கிற்றன்றே" (ஊ) "பண்ணார் களிறேபோற் பாயோங் குயர்நாவாய், கண்ணா கடன்மணடிக் காற்றிற் கவிழுங் கான், மண்ணார் மணிப்பூணேய் மக்க ளுறாந்துன்ப, நண்ணா நரகத்தி னுண்கா மடியன்றே." சீவக. ௫௩௨; ௫௭௨; ௧௧௬௩; ௨௭௩௩. (எ) "நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல, வோவா வவலமொடு" பெருங். (உ) க: சஎ - அ. (ஏ) "கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போற் (பிரதிபேதம்) யாமுமக்கு.

௯௮ கலித்தொகை. ௫

கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவ
நாளுங் கோண்மீன் றகைத்தலுந் தகைமோ.

எ - து: தத்தம் பகுதிகளையும் அழகிய செவிகளையும் பெருமையை யுடைத்தாகிய தாள்களையும் மதத்தாலுள்ள மயக்கத்தினையுமுடைய யானைத் திரள்களோடே ஒழிந்த விலங்கின் திரள்களும் மறவரும் மயங்குகையினாலே தாரகளெல்லாம் வழிப்பட்டுப் பழையவழிகள் மயங்கின அரியகாட்டைக் கடந்து நீர் (௩) தேடும்பொருளினுங்காட்டில் யாங்கள் உமக்குச் சிறந்தே மாதலை நீரே அறிந்தீராயின், இனி யாங்கள் நீண்ட பெரிதாகிய கடலிலே காற்று *மரக்கலத்தைச் சிதறஅடித்துவிடுகையினாலே தாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி நிமித்தமாக நெஞ்சழிந்தோரைப்போலே நெஞ்சழிந்திருக்கும தல்லது நின்னோடு எங்ஙனம் பலவார்த்தைகளைக் கூறுவோம்? யாம் அங் ஙனம் இருக்கவும் நின்னை நாண்மீனும் மனத்தாற் குறித்துக்கொள்ளப் படும் புள்ளுந் தகைத்தலையுஞ் செய்யும். நெடுந்தகாய்! இன்னும் யாங் கூறுகின்றதனைக்கேள்; எ - று.

மயங்கியென்றுஞ் செய்தெனெச்சம் "அம்மூக்கிளவி" (உ) என்றுஞ் † சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமெனக் கூறினும். அதனான் உணர்க. தகைகம் என்றது (ங) ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு நின்றது. குறித்துக் கொள்ளப்படுதலிற் கோளென்றது ஆகுபெயர்.

இதனாற் குறிஞ்சிக்குரிய இறைச்சியாற் காட்டின்கொடுமை கூறிச்செல வழுங்குவித்தலின், அது இணைப்பொருட்கு உபகாரப்பட்டு நின்றவாறுணர்க.

இனி "நாளுங் கொண்மின் றகைத்தலுந் தகையேம்" என்றபாடத்திற்கு நாளையும் இன்னநாளென்று குறியும். அப்பொழுதும் தகைத்தலையுஞ் செய்யேமென்க.

போறலல்சுவையெனவே, தோழிக்கு இடுக்கண் பிறந்தது.

இது தரவு.

கலங்குமென் றுயர்கண்டும்"......(ஐ) "தேவர்......இரங்கினர் கவற்சி யெய்திப், புணைவிழச் சலதி யாழ்ந்து புலம்புகொண் மாக்களேபோல்" (ஒ) "மேதலை யிற்றுழி நாய்கர்போற் றுயர்க் கடன் மறிகின்றார்" (ஓ) "உம்பர்க டாமு முடன்றளர் வுற்றார் தம்பம தான தடம்புணை தாழ,வம்புதி தன்னி லழுந்திடு வார்போல்"(ஔ)"அவுணர்க ளுலைந்து சிந்தினார், கலம்பகிவுற்றிடக் கடலூர்ந்தார்கள்போல்." கந்த.மேருப்.கக. மோனநீங்கு. உ; இந்திரன் கயிலை. எ. யுத்தகாண்டம், நகர்புகு. ஙங.

க. பொருள்தேடுதலைப் பொருள் செய்தலென்பது ம.பு. (அ) "பொருள் செய்வார்க்கு" கலி. கசு: கசு. (ஆ) "செய்க பொருளை" குறள். எகூ. (இ) "செய்க பொருள்யாரும்" சீவக. சகள.

உ. தொல். வினை. சூ. ஙச. ங. தொல். வினை. சூ. சக. உரைபார்க்க.

பிரதிபேதம் * கலத்தை. † சூத்திரத்தால்.

௩௦ (௧) கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற் றுப் படுத்தபிற்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ

எ - து: கல்லென்னும் ஓசை உண்டாக அழகுபெற்ற திருநாளை வழிப்படுத்திவிட்ட பிற்றைநாட் பொலிவழிந்த இடம் போலத் தனிமை கொண்டு ஆற்றியிருப்பாளொருத்தியோ ?

௩௨ (௨) ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ

---

௧. (அ) "அருஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச், சாறுகழி வழிநாட் சோறு நசை யுறாது, வேறு புல முன்னிய விரகறி பொருந" பொருந. ௧-௩. (ஆ) "காதல ருழைய ராகப் பெரிதுவந்து, சாறுகொ ளூரிற் புகல்வேன், மன்ற ...புல்லென். றலப்பேன் றோழியவ ரகன்ற ஞான்றே" (இ) 'விழவுமேம் பட்டவென் னலனே ... ...தண்ணந் துறைவனொடு கண்மா றின்றே" குறுந். ௪௧, ௧௨௫. (ஈ) "முழவொலி முந்நீர் முழுதுடனாண்டார், விழவூரிற் கூத்தேபோல் வீர்தவிதல் கண்டும்" பழமொழி. ௩௪௩.

(உ)'ஒத்துமூன் றுகு மொத்தா ழிசையே' என்னும் தேவபாணி விதிச் சூத்திரத்தின் விசேட வுரையின் கண்' இவை பொருள் ஒக்குமெனவே முன்னை அகநிலையொத்தாழிசைக்கண்வரும் இடைநிலைப் பாட்டிற் பொருளொவ்வாது வருதலும் சிறுபான்மை யுண்டென்று கூறி, " கல்லெனக் கவின்பெற்ற...... ....புலம்புகொண் டமைவாளோ " என இடத்தியல் பொருளொழிய இடப்பொருளோடுவமங் கூறினன், " ஓரிராவைகலுட் .. .. .நீப்பின் வாழ்வாளோ " என இடப் பொருளொழிய இடத்தியல் பொருளோடு உவமங் கூறின மையின் வேறுபட்டன " என்பர் பே. தொல். செய். சூ. ௧௪௨.

(ஊ) கல்லென்பது ஒசைப்பொருண்மேல் வருமென்பதற்கு, (நன். இடை. சூ. உ.) மயிலைநாதரும், (எ) எனவென்கிளவி இசைப்பொருண்மை குறித்து வருமென்பதற்கு, (தொல். இடை. சூ. க0.) தெய்வச்சிலையாரும் 'கல்லெனக்...படுத்தபின்' என்பதை மேற்கோள்காட்டினர்.

உ. (அ) "அலவுற்றுக் குடிகூவவாறின்றிப் பொருள்வெஃகிக், கொலையஞ்சா வினைவரராற் கோல்கோடி யவனிழ, லுலகுபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம்" கலி. க0. ௯-எ. (ஆ) "கொள்பொருள் வெஃகிக்குடியலைக் கும் வேந்தனும்......... ..மழையருக்குங் கோள்" திரிகடுகம். ௰. (இ) "முறையி லரசனுடு நல்கூர்ந் தன்று" முது. அக. (ஈ) "கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி, வேத்திய லிழந்த வியனிலம் போல, ...தன்மையிற் குன்றி" சில. கக: ௬0 - ௬௩. (உ) 'ஆள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டு' மணி. உ௩: க0௪. (ஊ) "பழிபடா மன்னவன் படைத்த நாட்டினூஉங், கழிவதென் காரண மறிகு கூறென்றான்" கம்ப. தாட. உ0. என்பவை ஒப்பு நோக்கற் பாலன.

எ - து: நாட்டை ஆளுகின்ற அரசர் தாம் பின்பு கலக்கமுறும்படி அவரால் அலைத்தலைப்பெற்றநாடு பாழ்பட்டாற்போல அழகு கெட்ட முகத்தோடே வருத்தத்தைக்கொண்டு ஆற்றியிருப்பாளொருத்தியோ? எ - று.

க௬ (க) ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையு

ணீர்நீத்த மலர்போல நீ நீப்பின் வாழ்வாளோ

எ - து: ஓர் இராப்பொழுதிடத்துத் தாமரையையுடைய பொய்கையுள் நீரால் நீக்கப்பட்டமலர் அவ்விராக்கால முழுவதும் வாடாமல் கிடந்தாற் போல நீ பிரிவையாயின் ஓர் இராப் பொழுதும் உயிர் கொண்டு வாழ்வாளொருத்தியோ? எ - று.

ஏகாரம் மூன்றும், எதிர்மறை.

களமும் நாடும் பூவும், பின்னும் விழவாலும் அரசனாலும் நீராலும் பழைய பொலிவு பெறும். அவைபோலன்றி இவள் நீ நீத்தபொழுதே இறந்துபடுவ ளென்றதனால், தலைவிக்குக் கையாறு நிகழுமென்றாள்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்று யாம் நினக்குச் சொல்லாநிற்க; எ - று.

ஆங்கு அசை; * அச்சுரத்தை யெனினுமாம்.

இது தனிச்சொல்.

கஏ பொய்ந்நல்கல் (உ) † புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்

டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ

தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே

(எ) 'பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும்' அரசர் பிரிவரென்னு மிடத்து, 'பிழைத்தது' என்பதற்கு முன்னர் ஆள்பவர் கலக்குறுத்த அலை பெற்று நெறிமுறைமை தப்பிய அந்நாடு என இவ்வடிப் பொருளை உட்கொண்டு உரையிட்டிருத்தல் கண்டறியற் பாலது. தொல். அகத். சூ. உஅ நச.

க. உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு மடம்பட வந்த தோழிக்கண்ணும் தலைவன் கூற்று நிகழுமென்று கூறி, "பாஅலஞ் செவியென்னும் பாலைக் கலியுள் 'தாரிபாலைவகலு ... ... நீநீப்பின் வாழ்வாளோ' எனவும், 'அந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே' எனவும் உடன் கொண்டு சென்மினெனத் தோழி கூறியது கேட்ட தலைவன் இவளை உடன் கொண்டு போதல் எல்லாவாற்று ளும் முறைமையன் றென்று தோழிக்குக் கூறவனவும் நெஞ்சிற்குக் கூறுவனவும் பிறவுங் கொள்க" என்பர், நச. தொல். கற். சூ. இ.

உ. (அ) 'வினை வெஃகி நீ செலின் விடு மிவளுயிர்' கலி. ௪௦ : உக. (ஆ) (பிரதிபேதம்) : என்றலின், இதனால் † புரிநலியவே.

எ - து: (௧) நெடுந்தகாய்! பொய்யே இவளுக்கு அருளுதலை *விரும்பிப் பாதுகாத்தலைக் கைவிட்டு நீ நயந்த அச்சுரத்திலே செல்வது † எந்நாளிலோ அந்நாள் இவளுடைய பெறுதற்கரிய உயிரைக் கொண்டுபோம்; எ - று.

புறப்படல் கைவிட்டு என்ற பாடத்திற்குக் கைவிட்டுப் புறப்பட லென்க.

இதனால், தலைவற்கு இழிவு பிறந்தது.

(௨) தாழிசையிற் கூறிய எனையுவமங்கள் திணைப்பொருட்கு உவமையாய் ன்றன.

"பிரியுங் காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய, மரபுடை யெதிரு முளப் படப் பிறவும்" (௩) என்றதனால் புரிந்தனையென இறப்பும் இறக்குமென திரும் மரபிற் பிறழாமல் வந்தவாறுணர்க.

இது சுரிதகம்.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் சிறுமைக்கு எல்லை கூறிய ஈரடித்தாழிசையும் பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் ஆசிரியத்திற்கு உரித்தென்ற மூவடிச் சிறுமையான் வந்த சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௬)

"நின்னின், நிமைப்புவரைவாழாண் மடவோள்" கலி. ௨௧ : ௧௨-௩. என்பவையும் (இ) "செல்லாமை யுண்டேல் லெனக்குரை மற்று நின், வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை" என்னும் குறளும் 'தலைமகளை யொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்கால மெல்லா மாற்றியிருந்து அவ்வரவு காண வல்லளல்லள், பிரிந்த பொழுதே இறந்து படுமென்பதாம்' என்னும் அதன்விசேட வுரையும் இங்கே கருதற் பாலன. குறள். ௧௧௫௧. பரி.

௧. நெடுந்தகை யென்பதற்கு, பெரிய மேம்பாட்டாளனென்றும் பெரிய

நிலையையுடையவனென்றும் அளத்தற்கரிய தன்மையையுடையவனென்றும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யுரையாசிரியர் பொருள்கூறுவர்.

உ. "உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத், தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே" என்னுஞ் சூத்திரத் துரைக்கண், "இனி, தள்ளாதென்றதனானே 'பாஅ லஞ்செவி' என்னும் பாலைக்கலியுள் தாழிசை மூன்றும் வினை யுவமமாய் நின்று கருப்பொருளோடு கூடிச் சிறப்பியாது தானே திணைப்பொருள் தோற்றுவித்து நிற்பனபோல் வனவும் ....அமைக்க" என்பர், நச். தொல். அகத். சூ. சஉ,நச்.

ந. தொல். கற். சூ. க. நச்சினார்க்கினியருரையில், "பொய்ந்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட், டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ, தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே" என்று மேற்கோளோடு இக்குறிப்பும் உள்ளது.

(பிரதிபேதம்) * விரும்பினையாய்ப். † எக்காலிலே.

(ரு) (க) பரையா பரல்கவா மாரி வறப்ப
வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் (உ) செல்வோர்
சுரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்த
முண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
(டு) தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்று
(ந.)லென்னீ ரறியா தீர் போல விவைகூறி

னின்னீர வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையு
மன்பறச் சூழாதே யாற்றிடை நம்மொடு

க. (அ) தலைவரும் விழுமமென்னுஞ் சூத்திரத்து. போக்கற்கண்ணு மென்றிருப்பதனைப் போர்த்தற் கணணு மெனப்பாடங்கொண்டு பெயரென்பது கூறுதற் கண்ணுமெனப் பொருள் கூறி அதற்கும், (ஆ) ஒரு பொருணுதலிய வென்னுஞ் சூத்திரத்து, கலிவெண்பாட்டு அல்லது வெண் கலிப்பாட்டு வெண்டளையான் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் இறு மென்பதற்கும் (தொல். அகத சூ. சஉ; செய். சூ. கசசு.) இளம்பூரணரும், (இ) தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்ருது எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்பதற்கு (தொல். அகத் சூ. சடு.) நச்சினார்க்கினியரும், (ஈ) கலிவெண் பாட்டுப் பதினேரடியான் ஒரு பொருணுதலி வந்ததற்கு (தொல். செய். சூ. கடுரு.) பே; நச. இருவரும் இச செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர். (உ) சிலப். பதிக முகவுரையில் நீரின்மை நிலேயே பாலே நிலத்திற்குச சிறப்பு என்பதற்கும்.(ஊ) சிலப். கக: என 'வரிமரற்றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையும்' என்பதன் இரண்டா முறையில், திரங்கிய வென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கிய வென்றுமா மென்பதற்கும் 'மரையா மரல்கவர' என்ற பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர். அடியார்க்கு நல்லார்.

(எ) மரை மரல் தின்னுதல் "வரிமரற்பாவை மரையேறு கறிக்கும்"
(ஏ) மரை ஆவெனப்படுதல் : "அண்ணன் மரையா" பதிற். உரு.
(ஐ) "கன்றுடை மரையா" புறம். உகஎ.

உ. "பலரு மெய்த வாளிமெய் படப்படப் பனித்துநாப், புலர நொந்து கங்கை மைந்த னிதயமும் புழுங்கினன்" வில்லி. பத்தாம். கஉ.

௩. "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காகு மிடனுமா
ருண்டே" என்பது பன்மை சுட்டிய பெயர்ச்சொல் ஒருமைக்குப்
பொருந்தி நிற்கு மிடமுமுண்டென்னும் பொருளை அருத்தா பத்தி
யாற்றாற் தென்று கூறி.(அ)"என்னீரறியா நீர் போல விவை கூறின்"

(பிரதிபேதம்) * கூறல்,

௧௦ (க) துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்ல

தின்பமு முண்டோ வெமக்கு.

இது தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து நீர் செல்லுங் கடுஞ்சுரத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினெனத் தலைவி கூறியது.

இதன்பொருள்

காடு, சுற்றத்தையுடைய மறவர்தம்முடைய மூட்டுவாயை யுடைய அம்புகள், மலைவளர்ந்து போதற்கரிய காட்டிடத்து அரிய வழியைப் போவார்மேலே அழுந்துகையினாலே, உடலஞ்சுருங்கி உள்ளுண்டாகிய நீர் வற்றுகையினாலே உலர்ச்சியாலே வாடுகின்ற நாவிற்கு, மரையா மரலைத் தின்னும்படியாக மாரி வறக்கையினாலே தண்ணீர் பெறாத மனத் தடுமாற்றத்தையுடைய வருத்தத்தை அவருடைய கண்ணீர் வீழ்ந்து அந் நாவினை நனைத்துப் போக்குங் கடுமையை யுடையவென்று நீர் உடன் சேறலை மறுத்துக் கூறினால், யான் உயிர்தாங்கியிருத்தலாற்றாது இறந்து படுதலை அறியாதிருந்தீர்போல உடன்சேறலை மறுத்த இம்மொழிகளைக் கூறுதலாற் பெற்றதென்? நெடுந்தகாய்! இக்கூற்று நினக்கு உரிய நன்றாகிய சீர்மைகளை உடைய அல்ல! இனி நீ எம்மிடத்து அன்பு நீங்கப் பிரிதலைக் கருதாதே அவ்வாற்றிடைத் துன்பத்திற்கு எம்மையுந் துணையாகக் கொண்டு நும்மொடு போதலை ஆராயின் அதுவல்லது எமக்கு வேறோர் இன்பமும் உண்டோ? எ - று.

இதனால் தலைவிக்குக் கைம்மிகலும் தலைவற்கு இடுக்கணும் பிறந்தன.

என ஒருவனைப் பன்மையாற் கூறிப் பின்னர் "நின்னிரவல்ல நெடுந்தகாய்" என அவனை ஒருமையாற் கூறுவன போல்வனவும் இதனாற் கொள்க வென்பர், நச; தொல். எசச. சூ. சுரு. (ஆ) முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி ஆற்றுப்படை யல்லாத வழியும் பலரில் வழியும் பன்மையொடு மயங்கி வருமென்பதற்கு (தொல். எசச. சூ. சுரு. 'முன்னிலை') இதனை மேற்கோள் காட்டுவர் தெய். (இ) உயர்வு சிறப்புக்களுள் (ஒன்றின்) 'பால் வழுவமைதி யெனு அமைப்பர் இ-வி. நூலார்; இ-வி. சூ. ௩௦௦. (ஈ) "எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந், தேரான் பிறனில் புகல்" என்னும் (கசச) குறளின் விசேடவுரையில் இதனை உயர்ந்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கி வருதற்கு மேற்கோள் காட்டுவர்; பரிமே. பேராசிரியரும் "நின் மொழி யென்று உம்மவே யென்றது 'என்னீரறியாதீர்... நெடுந்தகாய்' என்பது போல எண்மேம் பன்மையு மொருமையு மயங்கி நின்றன" என்பர்; கோவையாருரை. கருடு.

௧. "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய, நெஞ்சந் துணையல் வழி" குறள். ௧௨௯௯.

"பெற்றமுமெருமையு மரையுமாவே"(௧)என்றதனான் மரையாவென்றார்

இதன்கண்ணே, இவள் தன்(௨)பெண்டன்மையாற் கூறத்தகாதது கூறக் கேட்ட யாம், உலக ஒழுக்கத்தை அறிந்து, இவளை உடன்கொண்டு செல்வே மாயின், இவள் தண்ணீர் பொறாத அருந்துயரம் நமக்கு மிக்க வருத்தத்தைத் தருமாகலின், இவடன்னை உடன்கொண்டு சேறல் எவ்வாற்றானுந் தகாதென் றும்,யாம் அன்புபெருகுமாறு சூழ்ந்த காரியத்தினை இவள் அன்பு*அருகும்படி

சூழ்ந்தேமாகக்கருதி † இதற்குமாறு கூறினளென்றும் உட்கொண்டு, இவ் இவளை ஆற்றுவித்துப் பிரிவேமெனச் செலவழுங்கினமை தோன்ற நிற்றலின் வேறுமொரு பொருள் தோன்றி நின்றது.

இஃது "ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடி யியலாற், றிரிவின்றி ‡ வருவது கலி வெண் பாட்டே" (௩) என்பதனாற் பாட்டிற் பொருளோடே வேறும் ஒருபொருள் தோன்றி நின்று பதின்மூரடியான் வந்த கட்டளைக்கலி வெண் பாட்டு. வேறும் ஒரு பொருள் ‖ தோன்ற நிற்றல் எனைப் பாக்கட்குஞ் சிறி துளவேனும் பொருளாற் செய்யுள் வேறுபட்டுவரும் விதியின்மையின் ஆண்டு — அவற்றுராய்ச்சியின்றாயிற்று. இது வெண்பாவாய் வருதலிற குறித்த பொருளை மறையாது செப்பிக் கூறவேண்டும். இது குறித்த பொருளை மறைத்து வந்தமையானும் தனக்கு உரிய வெண்டளையான் வந்தமையானுங் கலிவெண்பாட்டாயிற்று. "நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே, குறு வெண :.பாட்டி னளவெழு சீரே."(௪) எனவே,(௫) நெடுவெண்பாப் பன்னீரடி யின் இகவாவென்றலின் இதற்குப் பன்னீரடி பெருமையென்று கொண்டார். ▯இக்கலித்தொகையின் இவ்விலக்கணம் பெற்றுவரும் பாட்டு எட்டுள. அவை வந்தவழிக்கூறுதும். பன்னீ . டியின் இகந்துவருவ கலிவெண்பாட்டுக்களுக்கும் அவை வந்துழி அவற்றவற்றிலக்கணங் கூறுதும்.

தலைவி உடன் கொண்டுபோவெனக் கூறுதல் "மரபுநிலை திரியா மாட் சிய" என்னும் (௬) அகத்திணையியற் சூத்திரத்து அமைத்தாம்.

இதனைத் தோழி கூற்றாக்கிக் கூறின், காடு கடுமையவென்று உடன் சேறலை மறுத்துக் கூறினாற் றலைவி இறந்துபடும், அவன் இறந்துபடுதலை அறியாதிருந்தீர்போல இவை கூறலென்னெனக. (௫)

௧. தொல். மர. சூ. ௬௦. இச்சூத்திரவுரையில் மரையென்பது ஆவென்னும் பெயர் பெற்றுவருதற்கு 'மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப' என்பதை மேற்கோள் காட்டினர். பே; நச்.

௨. கலி. ௧௬-ஆம் செய்யுளின் உரை யிறுதிபார்க்க.

௩. தொல். செய். சூ. ௧௫௪. பார்க்க. ௪. தொல். செய். சூ. ௧௫௭.

௫. 'முந்நான்கடியின் இ[ற](க)ந்துவருதலான், நெடுவெண்பாட்டாகாது

கலிவெண்பாட் டாத லுணர்க' என்பது சில. க. உரையிற்றி.
க. தொல். அகத். ரு. சஙி.

(பிரதிபேதம்) : அறும்படி, † இறக்குமாறு, ‡ நடப்பது, || தோன்றி, ÷ அலை ஆரா பச்சி, ∴ பாட்டிற்களவு, [] இத்தொகையின்.

(எ) (க)வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅங்
கானங் கடத்தி ரெனக்கேட்பின் யானொன்
றுசாவுகோ வைய சிறிது ;
ரு நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே
இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோன்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே ;
சுய நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே
இவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோ
லினைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே ;
கரு நீயே, புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே
இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ
லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே ;
கஎ எனநின் ;

சென்னவை யரவத்து மினையவ ணீப்பிற்
றன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவ
ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ
முன்னிய தேஎத்து முயன்றுசெய் பொருளே.

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்கு நீர் பிரிகின்றீரென்று யான்கூறத் தலைவி கேட்பின் அவட்கு அக்காலத்து நிகழ்வனவற்றை நும்மோடு ஆராய்வதுடையேன்; நீர் செய்யும்பொருள் இவளுயிரையுந் தருகிற்குமோ எனச் செலவழுங்கக் கூறியது.

இஃது "உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு - மடம்பட வந்த தோழி கண்ணும்" (உ.) என்பதனுட் செய்கை கூறுகின்றது.

க. தேர்நிலை யுரைத்த லென்பதற்கு ஆராய்ச்சி நிலையாற் கூறுதலென்று பொருள் கூறி, அதற்கு (தொல். கற். சூ. ௩௨. 'காமநிலை') இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டுவர், இளம்பூரணர். பேராசிரியர். தொல். செய். ௧௫௫-ம் சூத்திரவுரையில் "வேனிலுழந்த வறிதுயங் கோய்களி றென்னும்பாட்டு, தரவும்போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து ஐஞ்சீரடுக்கி வந்தது, இதனுள் தரவடி நான்கும் வெண்பாவாயினும் அச்செய்யுண் முழுவதும் வெண்பா வன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று." என்பர்.

உ. தொல். கற். சூ. ௯. நச. இதனுரையில் 'செய்கைகளாவன : தலைவன் கைபுனை வல்வில் நாணுளர்த்த வழி இவள் மையில் வாண்முகம் பசப்

•(க) வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் (உ)வழங்காத்தேர் நீர்க்கவா அங்
கானங் கடத்தி ரெனக்கேட்பின் (௩) யானொன்
றுசாவுகோ வைய சிறிது

எ - து: முதுவேனிற் காலத்தாலே வருந்தின உடல் சிறிதாக வருந்தும் துய்ந்த களிறுகள் (௪)மழைநீங்குதற்குக்காரணமான கொடுமையையுடைய ஊர்களிலே தண்ணீருண்டற்கு(௫)ஊராப்படாத பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று

அவளாவுய காட்டை நீர் போவீரென்று யான் கூறுதலைக் கேட்பின் நீர் செல்லுங்காலத்து அவட்கு நிகழ்வதொன்றை யான் சிறிது நும்மொடு உசாவு வேனோ? எ - று.

இதனால், தலைவற்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.
இது தாவு.

ஒ (கூ)நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வில் * ஞாண் உளர் தீயே

பூர்ந்தும் அவன் புனைமாண மரீஇய அம்பு தெரிந்தவழி இவள் இனைநோக்குணகண் நீர்நில்லாமையும் பிறவுமாம்' என இவ்வடிகள் உரை நடையாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

க. (அ)"யானை, நீர்மருங்கறியாது தேர்மருங்கோடிய றுநீரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு, முள்ளூார்ப் பனிக்கு மூசுகரும் கடத்திடை." அகம். உக. (ஆ) 'வேனிலுழந்த வறிதுயங்கோய்களிறு' என்பது தெய்தல் நுணுக்க மாகிய குறிப்புணர்ந்து மென்பதற்கு (தொல். உரி. சூ. ரு௪. சே; உசு. தெய்; ௩௨. ந௪. இ - வி. சூ. உ௮௧. நன். உரி. சூ. க௮. இரா.) மேற்.

உ. "வெண்டை ரங்கமென வீசுபேயிரத மிஞ்சு கானநெறி" வில்லி.

ங. உசாவென்பது சூழ்ச்சி யென்னும் பொருளில் வருதற்கு "யானென் றுசாவுகோ வைய சிறிது" என்பது மேற்கோள். தொல். உரி. சூ.௬௬. 'உயாவே' தெய்.

௪. மழை நீங்குதற்குக் காரணமான கொடுமையென்றது (அ)மறவர் செய் யும் தகாக்கொலை முதலியவற்றை. (ஆ) பாண்டியன் கோவலனைக் கொன்றதனால் அவனுடை பன்னீராண்டு வற்கட முற்றதென்னும் செய்தியும் (இ) 'விண்பொய்ப்பினும் மழை விழாதொழியினும்' தே. என்பதும். ஈண்டுக் கருத்தக்கன.

ரு. "உருவில் பேஎ யூராத் தேரொடு" அகம். க௭.

௯. யாழவென்பது முன்னிலை யசைச்சொல்லாய் வருதற்கு 'நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின் .....ணுளர்தியே' என்பது மேற்கோள். நன். இடை. சூ. ௨௧. மயிலை. வி. இரா. இ - வி. சூ. ௨௭௯. (பிரதிபேதம்) ¹ ஞாணுளர்தியே,

எ - து: ஐயனே, நீ *செய்கின்ற காரியத்திடத்தே செல்லுதலை மனத்தால் நிகழ்த்துகையினாலே நின்னுடைய கையாலே எழுதி வழித்த வலிதாகிய வில்லினுணைத் தடவாநின்றாய்; எ - று.

யாழ, அசை.

உளர்தியென்னும் முன்னிலைவினை, விகாரத்தால் நீண்டது.

இவட்கே,(௧)செய்வுறு (௨)†மண்டில (௩) மையாப் பதுபோன்
(௪) மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே

எ - து: இக்காலத்து இவளுக்கு மறுவறச்செய்தலுறுகின்றதொரு மதியிடத்தே மேகம் பரக்கின்ற தன்மைபோல மறுவில்லாத ஒளியையுடைய முகத்தே பசப்புப் பரவாநிற்கும; எ - று.

செய்வுறு மண்டிலம், இல்பொருளுவமை.

---

௧. (அ) "செய்வுறு நன்கலம்" (ஆ) "செய்வுறு பாவைக்கு" புறம். ௩, ௨௫௩: (இ) "செய்வுறு திவவின்" முருகு. ௧௪0.

௨. "பனி கொண் மா மதி போற் பசப் பூரயான், றனிய ளாவது தக்கதுவோ" சீவக. ௧௫௧0. என வருதலும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

௩. (அ) மையாத்த வென்பதற்கு மயங்கல் என்று (குறள். ககஉ.) பரிமேலழகர் பொருள் செய்திருக்கின்றனர். இசசொல்லுக்கு மேகம் பரத்த வென்று இங்கே பொருள் செய்திருத்தலை நோக்கின் இது மை பரப்பது, மை பரப்பது என இருக்கவேண்டுமென்றதோற்றுகிறது. அவ்வாறே ஒருபிரதியில் பேதமும் உள்ளது. ஆனாலும் (ஆ) "காண்மையாத்த வெண்முகத்தை" (இ) "திருவுருத் தேசுநோக்கிச செங்கதி ரொளிமையாக்கு, மொருபுடை" (ஈ) "மீனொளி மையாப்ப" (உ) "பரிதிமுன்னர் வெண்கதிரென மையாக்கும், பேறிருங் கிரணக்கற்றை" (ஊ) "வெய்யவற் கொளிமையார்ந்து வேறுபட் டிருந்தசெந்தீ" என்னுமிடங்களிலும் மற்றும் பல விடங்களிலும் கசசியப்ப முனிவர் இசசொல்லை மழுங்குதலென்ற பொருளிற் பிரயோகித்திருத்தலாலும் இங்கு அப்பொருள்கொள்ளினும் ஒருவாறு பொருந்துமாதலாலும் மையாத்தலென்றே கொள்ளப்பட்டது.

௪. (அ) வாண்முகம் பசப்பூர்தல் கலி. க00: கஅ. (ஆ) பசப்பு நிற வேறுபாட்டை புணர்த்துதற்கு, 'மையில் வாண்முகம் பசப்பூரும்மே' என்பதும். (தொல். உரி. சூ. கக. சே. சூ. க0. நச. இ - வி. சூ. உக0) (இ) இல்லென்கிளவி இன்மை செப்பு மிடத்து ஐகார ஆகாரங்களைப் பெறுது இயற்கையாய் வருதற்கு 'மையில் வாண்முகம்' என்பதும் தொல்.புள்ளி.சூ.எஎ.நச.(ஈ) வாளென்பது ஒளியையுணர்த்துதற்கு, 'வாணமுகம்' என்பதும் தொல்.உரி. சூ.எக. சே. மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * செல்கின்ற, † மண்டலமைபாப்பதுபோல்,

(க)நீயே, வினைமாண் (உ)காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே

எ - து: நீ தொழின் மாட்சிமைப்பட்ட * கைச்சரட்டை இறுகக்கட்டி நீ மருவிப்போர்த்த புனைதன் மாட்சிமைப்பட்ட (ங) அம்புகளைத் தெரியாநின்றாய்; எ - று.

இவட்கே, சுனைமா (சு)ணீலங் காரெதிர் பவைபோ
லிணைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே

எ - து: இக்காலத்து இவளுக்குச் சுனையிடத்து மாட்சிமைப்பட்ட நீலம் மழையை எதிர்கொள்ளுமவை நீர் சொரியுமாறுபோல வருந்தும் பார்வையினை யுடைய மையுண்கண் நீர்நில்லாவாய் வீழாநிற்கும்; எ - று.

கண், நீர் விழுமென இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ்ன்றது.

இணைநோக்கும் பாடம்.

க. (அ) "நீயே, வினைமாண் . . . . .ணீர் நில்லாவே" என்னும் பகுதி கொச்சகக்கலியுள் இடைநிலைப் பாட்டுத் தாழிசை யின்றி வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. கங0. பே.) (ஆ) "நீயே, வினைமாண்...தெரிதியே" என்னும் பகுதி சீர்முழுதுங் கூனாகிவருதல் அளவடிக்குரிய தென்புழிக் கலிப்பாவிற் கூன் வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. சஎ. 'சீர்கூனாதல்'இள.) (இ) கொச்சகத்தில் தாழிசை தாழம் பட்ட வோசை யின்றி வந்ததற்கும். (தொல். செய். சூ. கங0. நச்.) மேற்கோள்.

உ. (அ) "வம்புகளை வறியாச சுற்றமொ டம்புதெரிந்து" (ஆ) "விரற் றலைப் புட்டில் வீக்கி வெஞ்சிலை கணையோ டேந்தி" சீவக. உஉ0உ. (இ) "முன்கைக், கார்விற் செறிநா ணெறிகைசசெறி கட்டி கட்டி" பெரிய. கண்ணப்ப. சுO. (ஈ) "கோதை தங்கு கரத்தில் வில்" (உ) "விரற்புனை கோதைவல் வில்வின் வல்லவர்" வில்லி. பதின் மூன்றும். உங உகூச. என்பவை ஈண்டறியற் பாலன.

ங. அம்புகளை ஆராய்ந்து கைக்கொள்ளுதலை அம்புதெரித லென்றார்; இவ்வழக்கை, 'தெரிகணை நோக்கி' (கலி. ஙக: உஉ;) என்பதன் குறிப்பிற் காண்க.

௪. (அ) "கனை பெயலிலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்" கலி. ௬அ: ௧௫. (ஆ) "தண் கயம் பயந்த வண்காற் குவளை, மாரி மாமலர் பெயத் தேற் றன்ன, நீரொடு நிறைந்த பேரமர் மழைக்கண், பனிவா ரெவ்வம்" அகம். ௩௧௫.

திபேதம்) * கைச்சாட்டை (என்று படித்தலுமாம்).

௧௬ நீயே, * புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் † செலீஇய

வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே

எ - து: நீ பிரிகின்றேமென்கின்ற தனிமையில்லாத நெஞ்சத்தோடே பொருளைத் தேடற்குப்போக வெற்றியுண்டாகின்ற சக்கரத்தினது வாயைத் துகள்போகத் துடையாநின்றாய்; எ - று.

இவட்கே, அலங்கிதழ்க் (௧) கோடல் வீயுகு பவைபோ

லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே

எ - து: இக்காலத்து இவளுக்கு அசைகின்ற இதழினையுடைய கோடற்பூ வீழ்ந்து வீழுகின்றவைபோல விளங்கும் அழகினையுடைய ஒளிபொருந்தின வளை இறையினின்றுக் கழலாநிற்கும்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

௧எ எனநின்,

சென்னவை யரவத்து மினையவ ணீநீப்பிற்

றன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவ

(௨) ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ

முன்னிய தேளத்து முயன்றுசெய் பொருளே

எ - து: நீ செல்கின்றது எமக்குக் குற்றத்தைச் ‡ செய்ய நின்னுடைய ஆராவாரத்தும் இத்தன்மையளானவள், தன்னுடைய நலம் நீ நீங்குவையாயின் இரந்து படும் காலத்தாலே கைக்கொள்ளப்படுகையினாலே நின்னை ஒன்று வினவுகின்றேன்; நீ கருதின தேயத்துச்சென்று முயன்று தேடும் பொருள் இன்பந்தருதலேயன்றி இவள்இனிய ||உயிரையும் தருதலைச் செய்யுமோ?எ-று.

என அசை.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

எனநின், தனிச்சொல்; எஞ்சியது, சுரிதகம்.

க. கோடல்—வெண்காந்தள்; இது வளைக்கு உவமையாதல் (அ) "ஊழுறு கோடல்போ லெல்வளை யுகுபவால்" (ஆ) "ஊழுற்ற கோடல்வீ, யிதழ்சோருங் குலைபோல விறைநீவு வளையாட்கு" கலி: ௪அ, ௧௨௧. இதற்கு வளை உவமையாதல்: (இ) "வளையுடைத் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்தள்" மலை.௰௪௩.(ஈ)"உடைவளைகடுப்ப மலர்ந்தகாந்தள்"புறம்.௯0.

உ. (அ) ஓது வதற்கண்ண லேபிரிந் தாலொண் மயிலையென்பு, மாது பதுத்தினர் போலோதி வாரும் .. ..நீது படக்கொடி யாவிசென் றூலுக் திருப்புகைக்கே" (ஆ) "திறந்திடு கல்விகள் வேண்டுவ யாவை யுந் தேர்ந்துபின்ன, ரிறந்தயின் ஞரென்பை யன்னார்க ளாக வியற்றுதற் கோர், திறந்தரு விஞ்சையுங் கற்றறி காணவுன் செல்வியையே" என ஓதற்பிரிவின்கண் இக்கருத்து அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

(பிரதிபேதம்) * புலம்பியதுளை, † செலீஇயர், ‡ செய்ப. || உயிரைத் தருதலையும்,

7

'தாவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து, மைஞ்சீ ரடுக்கியு மாறுமெய் பெற்றும், வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்" (க) * என்பதனுற் கூறுகி, நீயே இவட்கே என்னுஞ் சொற்கள் இடைநிலைப்பாட்டோடு கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டாயினும் அத்தாவு வெண்பாவாய் ஒழிந்தன வெண்பா அன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று. (௧)

(அ) நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலி
னுறலூறு கமழ்கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம்
ரு வறனுழு நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர
விறன்மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரஞ்
சொல்லாது இறப்பத் துணிந்தனிர்க் கொருபொருள்
சொல்லுவ துடையேன் கேண்மின்மற் றைஇய ;
க0 வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் விரல்கவர் பிசைக்குங்கோ
லேழுநரம் பயன்கெட விடைநின்ற நரம்பறூஉம்
யாழினுந் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;
கஉ மரீஇத்தாங் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற் போலாது
பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறுந்
திருவினுந் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;
கரு புரைதவப் பயனோக்கார் தம்மாக்க முயல்வாரை
வரைவின்றிச் செறும்பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வௌவு
மரைசினுந் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;

எனவாங்கு;

கசு நச்சல் கூடாது பெரும விச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று
மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்
தன்னகர் விழையக் கூடி
னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே.

இது சொல்லாது பிரியலுற்ற தலைவன் குறிப்பறிந்து தோழி,பொரு ளது நிலையாமை கூறி † அவளோடு கூடிச் செல்கின்ற இல்வாழ்க்கைச் செலவே பொருளென அவன் செலவழுங்கக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

க. தொல். செய் சூ. கஉ௬.

(பிரதிபேதம்) * என்பதனுனுரி. † இவளொடு.

(அ) (க) நடுவிகந் தொரீஇ (உ) நயனில்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலி

னுறலூறு (ங) கமழ் * கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம்
வறனுழு (ச) நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர
(ரு) விறன்மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரஞ்
சொல்லா திறப்பத் துணிந்தனிர்க் கொருபொருள்
சொல்லுவ துடையேன் (சூ) கேண்மின்மற் றைஇய

எ - து: நடுவுநிலையைக்கைவிட்டு நீங்கி அருளில்லாத அமைச்சன் தன் † மனத்திற்கிடந்த காரியத்தை மனத்தினின் றுந் தோற்றுவிக்க, அது கேட்டுக் கொடுந்தொழிலைச் சூழ்ந்த அரசனது கொடுங்கோல் சுடுமாறுபோலப் பகலோன் கடுகிக் காய்கின்ற கிரணங்களைச் செலுத்திச(எ)சினத்தாற்சுடுகையி

க. (அ) "அலவுற்றுக் குடிகூவ வாறின்றிப் பொருள் வெஃகிக், கொலை யஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழ, லுலகுபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம்" கலி. க0: ௫-எ. (ஆ) "செம்மையி னிகந் தொரீஇ" கலி. கச. (இ) "அறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத், திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து, மெலிகோல் செய்தே

ஞருக" புறம். ௭௧. (ஈ) "முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந் தவர்க்கு, மிறைதிரியா னேரொக்கல் வேண்டும்." பழமொழி. ௨௦௬. (உ) "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை, யடங்கவி யுள்ளத் தூகி - நடக்கையி, னொள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின் கைக், கொள்ளி கொடுத்து விடல்." பழமொழி. ௨௦௦.

௨. (அ) "பேதையோன் வினை வாங்க" கலி. ௨௭. (ஆ) "வினைவாங்கி" திருவிளை. பன்றிக்குட்டிகளை. ௧௩.

௩. யானை மதம் கமழுமென்பதனை. கலி. ௨௧:௨; 'கமழ் கடாஅத்து' என்பதன் குறிப்பாலுணர்க.

௪. (அ) "பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்" பெரும்பாண். ௧௯௯. (ஆ) "யானைத், தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து, நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள" புறம். ௧௯. (இ) "வெள்ளி வெண்ணாஞ் சிலான் ஞால முழுவனபோ, லெல்லாக் களிறு நிலஞ் சேர்த்த" களவழி. ௪௦. (ஈ) "அலப்படை யனைய தாஙகுவாய் நெடுங்கை யுலைசெவி வாரணம்" விநாயக. திருநகர. ௨௧.

௫. விறன்மலை: கலி. ௨௦, ௪௪, ௪௫, ௫௩. திணைமொழி. ௨, ௭.

௬. 'ஐய' என்பது பன்மைவினை பெற்றுவருதலை ௧௬-ம் பக்கம் ௩-வது குறிப்பிற் காண்க.

௭. சினமென்பதற்கு வெம்மையென்று பொருள்விளக்குவர் புறநானூற் றுரைகாரர்.

(பிரதிபேதம்) * கடாத்த. † மனநிற்.

ஞலே (க) முன்பு வண்கேளூறுதலையுடைத்தாய் ஊறுகின்ற கமழும் மதத்தினை யுடைத்தாய் இப்பொழுது கெட்ட அழகையுடைய * யானை ஈரமற்ற நிலத்தை உழுகின்ற கலப்பைகள்போலக் கொம்புகளை யூன்றிக் கையை

நிமிர்த்து நிலத்தே கிடவாரிற்க வெற்றியை யுடைய மலைகள் வெம்புதலைச் செய்த போதற்றொழில் அரிய வெய்யகாட்டை, எங்களுக்குச் சொல்லாதே போகத்துணிந்த நுமக்கு ஒரு காரியத்தினைக் கூறுந் தன்மையையுடையேன். அதனைக்கேட்பீராக; எ - று.

இதனால், தோழிக்குச் சூழ்சசி பிறந்தது.

வாங்க என்றது "விருத்திவாஙக" என்றது போல் நின்றது; உறல் (௨) வாயிடத்தே வந்து உறுதலுமாம்.

பொருள், ஆகுபெயர்; மற்று அசை

இது தரவு.

௬. வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் (௩) விரல்கவர் பிசைக்குங்கோ
லேழுந்தம் பயன்கெட விடைநின்ற நரம்பறூஉர்
யாழினுந் † நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ

எ - து: ஐயனே, விரும்புவார்க்கு நேயமாய் விரலாலே வாசிக்கப்பட்டு ஒலிக்கும் நரம்பு ஏழும் தம்முடைய பயன் இன்றும்படி (௪) தானக்கோலின் அகப்பட்டு இடைநின்ற (௫) நரம்பு அற்றுப்போம் யாழினுங காட்டில் நிலைபேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நசசுவர்களோ? நசசார் காண்; எ - று.

---

௧. 'வென்றிக்களிறு' (சீவக. ௧௪.) என்பதன் ?ரையைநோக்குக.

௨. (அ) "வரி ஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற்றொருத்தல்" அகம். எஅ. (ஆ) "வரிஞிமிறார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத, தணணல் யானை" புறம். ௬௩. (இ) "வரி வண் டார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்த. வண்ணல் யானை" தொல். மேற்.

௩. "விரல் கவர்ந்துழந்த கவர்வி னல்யாழ்" நற். ௩௩௫: "விரல் கவர் பேரியாழ்" பதிற். இள:அ கவர்தல்—அகப்படுத்தல்; பதிற். அ௪. உரை.

௪. (அ) தானக்கோல், "தன்மக ளொருத்திலயத் தானயாழ் கற்கென"

பெருங். (க) ௬௯: ௫. (ஆ) "திருந்தொளிப்பசுந் தொடிக்கரங் கோல்பொரச் சிவப்ப" பாகவதம், (௬௦) மதுரைகண்ட. ௬௫.

௫. "தக்க நரம்பிலா காத யாழும்...... .. ..போன்ற வீமெனிலாத சேனை" வில்லி. பதினோராம். ௫.

(பிரதிபேதம்) * யானைகள, † நிலையிலா (தாழிகைமூன்றிலும்).

௪௨. (க)மரீஇத்தாங் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற் போலாது
பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறுந்
திருவினுந் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ

எ - து: தாம் மருவி மனத்தாற் கொண்டவர்களைத் தம்மனங்கொண்ட காலம்போலாகாமற் பிரியுமிடத்துப் பிறர் இகழும்படி அவர்க்கொரு வலியின்றாக அவர்கள் * அப்புறமாக மனமாறுந் திருமகளினுங் காட்டில் நிலைபே றில்லாதபொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவர்களோ? நச்சார்காண்;எ-று.

தாம், பன்மை யொருமை மயக்கம். தானும் பாடம்.

கொண்டக்காலென்னும் [பெயரெச்சத்திற்] (வினையெச்சத்திற்) கால் ஈண்டுக் காலங்காட்டிற்று. கொண்டக்காற்போலாதென்றது தான்வருதற்கு முன்பு அவர் நின்ற † நிலையையுங் கெடுத்துப்போமென்னும் ‡ நினைவிற்று.

க. (அ)"பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங்கல்வியு மாயும் ....இன்மை தழுவப்பட் டார்க்கு" (ஆ) "பிறக்கலான் ....

இரப்பாரை யெள்ளாமகன்" நாலடி. உஅ௫. ௩௦எ. (இ) "எளிய ரிவரென் றிகழ்ந்துரையா ராகி, யொளிபட வாழ்த லினிது" இனியது. ௩௦. (ஈ) "இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்" குறள். எ௫உ. (உ) "துளியுண் பறவைபோற் செல்வரோர்ப் பாரு, மெளியாரை யெள்ளாதா ரில்" பழ, உஅஎ. (ஊ) "எளியாரை, யெள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணுண்டு, கொள்வான்" ஏலாதி. சஎ. (எ) "பரப்புநீர் வையமுற்றுந் தேரினு மில்லை, யிரப்பாரை யெள்ளா மகன்" தகடூர்யாத்திரை. (ஏ) "எள்ளன் மின்னில ரென்றெண்ணி யாரையும்" வளையாபதி. (ஐ) "திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வர் கேட்டிரேன், மருவிய மனிதரை யிகந்து மற்றவள், பொருவறு புகழினர்ப் புகிய காமுறு, மொருவர்கண் ணுறவில ளுணர்ந்து கொண்மினே" சூளா. முத்தி. கச. (ஓ) "இல்லோரை யர்ப்ப மிகழ்வோம்" அரிச்சந்திர. மயான. உச. (ஒ) "அருந்திரவியங் காக்கைக் கேதனத்தா டருமோ திரு வன்றியிலே" திருவரங்கத். ௬௬. (ஔ) "இருங்கடற் புவி யிடத்தினில் லாரையெல் லாருமெள் ளுவரென்று, வொருங் குணர்ந்தமுன் னோருரைத் திட்டஃ தண்மையென் றளங் கொண்ணீ" குசேலோ. மேல்கடலடைந்த. கசுச. என்பனவைகளும், (ஃ) "இழவ ரின்னே ரென்னுது பொருடான், பழவினை மருங்கிற் பெயர்பு பெயர் புறையும்" (கலி. உக: ௬௦-கக) என்பதன் குறிப்பில் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவனவும் ஈங்கு நோக்கத்தக்கன.

(பிரதிபேதம்) *புறமாக, † இலைமையும், ‡ இலயிற்று.

கரு. புரைதவப் பயனோக்கார் தம்மாக்க முயல்வாரை
வரைவின்றிச்(க)செறும்*பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வௌவு

† மறைசினுங் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ

எ - து: தமக்கு உயர்ச்சி மிகும்படியாக, (உ) தாம் பெறும் பயனைப் பாராதே அரசராக்கதனை ‡ முயன்றபோதும் அமைச்சரைக் கோபிக்கும் பொழுது அக்காரியத்தினை முயன்றவரென்று ஒருவரைவின்றிப் (ங) பழமையையும்பாராதே பொருண்முதலியனவன்றி உயிரைக்கொள்ளும் அரைசினுடைய காட்டில் நிலைபேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவார்களோ? நச்சார்காண்; எ - று.

(ச) || அம்தன்மையாலுயிரைவௌவிய அரசனும் அன்றேகெடுவனென்றார்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. (அ) "ப லைசெல வுயர்க்கேசாலகிசி. சோர்ந்தாரை யொருவிலைய, வரை ரில்லா விழுமமுறீஇ நடுக்குறைத்துந் தெறன்மாலை, யரைக" கலி. கசுகூ.க-ங. (ஆ) "பொறிசெறிந்த மாண்பினராயப் பொருந்தலர்ச்செற் றிருசிதியஞ். செறிதருமா நீட்டியரு வினைவாயகு செயலி னரு, முறுபிழையுட் சிறிதியற்றி னுறுத்திடுவர் வயவேந்தர்" நைடதம். அன்னந்தைத்த தூது. கOசு. (இ) "தொழுந் தகை யமைச்சரைச் சுளித்து நோக்குறு, மொழிந்தன ளிடியொடு முகிலுஞ் சிந்துவோ" கம்ப. அதிகாயன். க.

உ. (அ) "பால்வரு முறுதி யாவுந் தலைவர்க்குப பயக்கு மோரா" கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. அ. (ஆ) "இன்னுயி ரழியும் போழ்து மிறைவனுக் குறுதியல்லான். முன்னிய முகமன்மாட்டா முறைமிய வறிவினரை" சூளா. தூது. உசு. (இ) "அறு மரசன் பாலன்பு மவனுக் காவதறியறிவு, நாளு மவர்தம் கல்லகாம னன்று முடிக்கு முளத்துணிவு, பூளும் வினைகளுக் தன்காலத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத, சோளுமுடையான் புரிவினையிற் குற்றமுறாது குணமேயாம்" "முறைவழிப் பிறழ்தல் செல்லா முதுக்குறை யமைச்சர் தம்மைச், சிறையிடைப் படுத்து" விநாயக. அரசியற்கை அக; வன்னி. கக.

ங. "பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார், கிழமை பிறிதொன் றும் கொள்ளா வெகுளின்மன், காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்

டார்க் கேதிலரு. மார்வலரு மில்லை யவர்க்கு" நீதிநெறி. சஎ.

ச. (அ) "தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழறன்னை, வீயா தடியுறைந் தற்று" (ஆ) "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற் றாமே வரும்" குறள். உ0அ; நகக. (இ) "முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்" கொன்றை. (ஈ) "முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு பிற்பகற் காண்குறூஉம் பெற்றியகாண்" சில. உக: ந-ச. (உ) "முற்பகல் (பிரதிபேதம்) * பொழுது, † அரசினும், ‡ முயனறும். || அதனன்மையான அரசனும் உயிரை வௌவிய அன்றே.

எனவாங்கு

எ - து: என்று யான்சொல்லாநிற்க; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

கக நச்சல் கூடாது பெரும விச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று
(க) மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்

* தன்னகர் விழையக் கூடி
னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே

எ - து: பெருமா! பொருளை நச்சுதல் நினக்குப்†பொருந்தாதால்; ஆரா ...ற் பழியின்றாக இச்செலவை நீ தவிர்தலை யான்விரும்புவேன்; அரசன் ...க்க வருகின்ற விருந்தினரைப் பாதுகாத்துத் தன்மனைவி விரும்பும்படி ...வளுடன் கூடியிருக்கில் இனிய முயக்கத்தை யுடைத்தாகிய அகற்சியை ...டைய மார்பனே நிலைபெறும் பொருள் அதுகாண்; எ - று.

நகர், ஆகுபெயர்.

இதனால், தலைவற்குக் கருது நல்பிறந்தது; தோழிக்குச சூழ்சசிபிறந்தது.

இது 'பழியின்று' என, ந (உ) தாழிசைப் பொருள்களைகொணடு பின்பு மன்னவன் புறந்தர வருவிருந்து . ...பொருளே' எனப் போக்கியற் பொருளையு பகொணடு இற்ற சுரிதகமும் எனை உறுப்புக்களும் பெற்ற ஒத் தாழிசைசகலி. "தரவிய லொத்தும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் புரைதீர் ரன்பதனாற் போக்கியற் பொருளுங் கொண்டு ‡ புரைபடாது வந்தது. (எ)

செய்வினை பிற்பக லுறுநர்ின்" பெருங். (க) இசு உருக.(ஊ) "அற்பக ஞாகருமீ னவரை நுங்குமான், முற்பக லோர்பழி முடிக்கின் மற்றது, பிற்பக றமக்குறும் பெற்றியென்னவே" சூந்த. இரண்டாநாட் ருசுஙு.

க. "வாழி யாதன் வாழி யவினி, நெற்பல பொலிக" என்று மூலமும், 'காவற் பொருட்டு அரசன் வாழ்க; விருந்தாற்றுதற்பொருட்டு நெற் பல பொலிக' என்னும் பழையவுரை விளக்கமும் (ஐங். க.) இங்கே ஒப்பு நோக்கத் தக்கன.

உ. (அ) சுரிதகம் தாழிசையின் பொருண் முடிபைத் தன்பாற் பெற்று நிற்றற்கு (நசசுபவோ என்பன தாழிசைகளிலுள்ளன) 'நச்சல் கூடாது பெரும விச்செல, வொழிதல் வேண்டுவல்' என்பதையும் போக்கியற் பொருள் வந்தால் அவ்விரண்டையும் புரைபடாமற் பொருந்தச் செய்வரென்பதற்கு 'தன்னகர் விழையக் கூடின்' என்பதையும் (தொல். செய். சூ. கருஎ.) மேற்கோள் காட்டுவர், பேராசிரியர். (ஆ) "புரைதீரென்றதனால், தாழிசைப் பொருளேயன்றி அவற்றோடு போக்கியற் பொருளுங்கொண்டு புரை[ட](ர)படாது வருவனவுங் கொள்க. அது 'அரசினு நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ' என முடித்தலின் 'நசசல்கூடாது பெரும விசசெல, வொழிதல் வேணடுவல்

பிரதிபேதம்) * தன்னகர், † பொருந்தாது, ‡ புரைபடாது.

(கூ) (க) எறித்தரு கதிர் தாங்கி யேந்திய குடைநீழ

அறித்தாழ்ந்த காகமு முரைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்

கூ. வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும

சு. காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவா ருயிர்நீர் போறிர் ;

கஉ. பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு
நினையுங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ;

கரு. சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ;

கஅ. ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ;

எனவாங்கு ;

உஉ. இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படரன்மின்

சிறந்தாளை வழிபடீஇச் சென்றன
மாறந்தலை பிரியா வாறுமற் றதுவே.

இஃது உடன்போய தலைவிபின் சென்ற செவிலி இடைச்சுரத்து முக்கோற்பகவரைக்கண்டு இவ்வகைப்பட்டாரை ஆண்டுக்காணிரோவென

சூழிற் பழியின்று' எனத்தாழிசைப் பொருளைக்கொண்டு பின்பு 'மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பி, நன்னகர் விழையக் கூடி, னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே' எனப் போக்கியற் பொருளையும் கொண்டிற்றது" என்பர், நச்; தொல். செய். சூ. கசுஎ.

க. 'எறித்தரு ..மற்றதுவே' என்பது, செவிலிவரவின்கட் கூறியதற்கும். தொல். அகத். சூ. சo. நச். இடைச் சுரத்துப் புலம்புஞ் செவிலியை எதிர் வருவார் கண்டு தெருட்டியதற்கும் இறை. சூ. உகூ; மேற்கோள்.

வினவியாட்கு, அவரைக் கண்டு அஃதறமெனவே கருதிப் * போந்தேம், நீரும் அவர்திறத்து † எவ்வம்பட வேண்டாவென ‡ எடுத்துக்காட்டி அவர் தெருட்டியது.

இதன் பொருள்.

(க) எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய (உ) குடைநீழ
(ங) லுறித்தாழ்ந்த கரகமுஞ் (ச) முறைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
(ரு) குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணிர்

௧. "எறித்தரு கதிர்தாங்கி... .. ..காளிபோ பெரும" என்னும்பகுதி சுரத்திடை விளுதற்கு மேற்கோள். தொல். அகத். சூ. ௪௦. இளம்.

௨. (அ) 'விரிகுடை தண்டே குண்டிகை' (அந்தணப்பூத வருணனை) சிலப். ௨௨: ௩௧. (ஆ) "குடையார் நிழலுறி சேர்கர கத்தொடு குன்றிடத்து, நடையான் மெலிந்து வருகின்ற வந்தணிர் ஞால மெல்லா, முடையா ளொளிவே லுசிதன்றென் கூடலொண் டீந்த மிழ்போ, விடையாள் விடலையின் சென்றன ளோவிவ் விருஞ் சுரத்தே" இறை. சூ. ௨௩. மேற்கோள். (இ) "ஆதபத்திரங் குண்டிகை யொருகையி னணைத்துப், போதமுற்றிய தண்டொரு கையினிற் பொலிய, மாதவப்பய னுருவுகொண் டெதிர்வருமாபோ, லீதிவித்தக னடைந்தமை நோக்கின னெடியோன்" கம்ப. மீட்சி. ௧அ௧.

(ஈ) "உறித்தாழ் கரகமு மூன்றுமுக் கோலு முடுத்த செவ்வா, னெறித் தாலனைய விருந்துவ ராடையு மிந்திரவி, மறித்தா லனைய குடையுங் கொண்டேவரு வீரொருவ, னெறித்தாழ் குழல்வல்லி முன்செல்லு மோவிந் நெடுஞ்சுரத்தே" அம்பிகா. ௪௦௦. (உ) "ஒரு வெண் குடையிரு நீழன்முக் கோல்கொண் டொழுக்கத்தினு, லருவெங் களரியைந் தாறுசெல் வீரரு வீரெழுபார், மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்றென் மாறையென் வஞ்சியன்னுள், பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொரு காளையின் போயினளே" தஞ்சை. ௩௪௧.

௩. (அ) "உறித்தாழ் கரகம்" சிலப். ௩௦, ௬௪, ௯௦. (ஆ) "முறுக்குறி தூங்கு, குண்டிகைத்தடங் கையராய்" திருவிளை. சமணரைக் கழு. ௧அ.

௪. "கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப" முல்லை. ௩எ-அ. "நான்மறை நெறிமுக், கோலு மேந்திய குடைகளுங் குண்டிகைக் கரமும்". "இன்ன கொண்ணுவிருடிகள் யாவரு மெய்தி" அரிச்சந்திர. விவாக. ௩-௪.

௫. "குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்" என்பது மாலை இயல் பென்னும் பொருளில் வருதற்கு மேற்கோள். தொல். உரி. சூ. ௬௩. 'மாலை' தெய்.

, 8

வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த * தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும

௯ (க) காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவர † ருயிர்நீர் போறிர்

எ - து: பெருமா! அந்தணீர்! உறியிலே தங்கின கமண்டலத்தையும் அரி அயன் அரனென்னும் மூவரும் ஒருவரென்று சொல்லுதல் தன்னிடத்தே அமைந்த (உ) முக்கோலையும் முறைமைபடத் தோளிலே வைத்து எறித்தலைச் செய்கின்ற(௩)ஞாயிற்றின் கதிர்களைத் தாங்குகையினாலே எடுக்கப்பட்ட குடைநிழலிலே, வெவ்விய காட்டிடத்தே போதலை இயல்பாகவுடைய ஒழுக்கத்தினை யுடையீராதலான் உம்மை வினவுகின்றேன்; இக்காட்டிடத்து என்னுடைய மகளொருத்தியும் வேறொருத்தி மகனொருவனும் பிறரறியாமற் றங்களிலே கூடின தாங்கள் இப்பொழுது பிறர் அறிந்த கூட்டத்தினை யுடையராயினர்; அத்தன்மையார் இருவரைக் காணுகிறீரோ? இக்

காட்டிடைக் காணு திருந்தேமல்லேம்; கண்டு அஃதறமென்றே கருதிப் போர்ந்தேம், ஆண்மக்கட்குக் கூறும் அழகினையுடைய தலைவனோடே இவ்வரிய சுரத்தைப் போகக்கருதிப் போந்த மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய மடப்பத்தை யுடையாளுக்குத் தாயார்தன்மையை உடையீர் ‡ போல இருந்தீர்; எ - று.

அரியயனரனென்னும் மூவரையும் ஒருவனாகவல்லது || வெவ்வேறாக நினையாத நெஞ்சத்தாலே ஐம்பொறியும் நமக்கு ஏவல் செய்தலை இயல்பாக வுடைய கோட்பாட்டையும் — நமக்குரிய ஒழுக்கத்தையுமுடைய அந்தணரென்க. குறிப்பு, ஆகுபெயர்.

க. 'அறியே மல்லே மறிந்தன மாதோ' ஐங். உசo.

உ. (அ) நியாயப்பிரகாசம். முதற் பரிசேதம் அகூ-அஎ. எண்களின் தலைப்பில் ஏகதண்டி வேதாந்திகனென்றும் திரிதண்டி வேதாந்திகனென்றும் இருவகையார் கூறப்படுகின்றனர். (ஆ) பேராசிரியர், ஒரு கோலுடையார் இருவருளர்; அவர் துறவறத்து நின்றாராதலின் உலகியலின் ஆராயப் படாரென்றும், முக்கோலுடையா ரிருவருட் பிச்சை கொள்வானும் பிறண்டிருந்து தனதுண்பானும் உலகியலின் நீங்காமையின் அவரே கூறப்படுவரென்றும் விளக்குவர்; தொல். மர. சூ. எo.

ங. (அ) "அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங் காக்கும்" அற. சங (ஆ) "வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின் மாலை வெண்குடை" (பிரதிபேதம்) * தாமார், † தாயினீர், ‡ போலே, || வேறாக, ÷ உமக்கு.

பெருமாவென்றாள அவாகள் ஆசிரியனாகிய பெரியோனை. அந்தணர் அவன் மாணாக்கர். அவர்களைப் பெருமா அந்தணீரென விளித்தாள்; பெயர்கள் ஒருவனை ஒருவன் ஆற்றப்படுத்த செய்யுளின்மையின் (க) முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக்கிளவி பன்மையொடு முடிந்ததல்லாமையுணர்க.

காணிரோ? குறகின்றது. கணடே மென்னுமற் காணேமல்லேங் கண்டனமென்றதனல். அப்பானம் போகின்றவரை அறிந்து விலக்கல் அற மன்றென்று * பெயர்ந்தேமென்றாராகக் கொள்க. போறிரென்றார், (உ) தேடி வருவாள் செவிலியென்பது உணர்ந்து.

இது தரவு.

கஉ. (ங) பலவறு நறுஞ் (ச) சாந்தம் படுப்பவர்க் † கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு
நினையுங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே

புறம்.கூ0.என்பவைகளும்.(இ)"நின்விண்பொரு வியன்குடை, வெயின் மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப்பதுவே" எனச சிறப்பித்திருப்பதும்(புறம். நஇ.) பிறவும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

க. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி ஆற்றுப்படையல்லாத வழியும் பலரில் வழியும் பன்மையொடு போற்றுமற் கூறப்படும் என்பதற்கு 'குறிப்பேவல்......காணீரோ பெரும' என்பது (தொல். எசச. சூ. கூங. 'முன்னிலை') தெய்வசிலையார் காட்டிய மேற்கோள்.

உ. "செவிலிபின் றேடிச சேறலென் றுங்கு" நாற்கவி. சூ. கஅங.

ங. "பலவுறு முத்து" என்பதற்கு, 'பலவிலையுற்ற முத்தென்றுமாம்' என, (பொருந. உஅ.) உரை. எழுதியிருத்தல் ஈண்டு அறியத் தக்கது.

ச. (அ) "கடவரை காதலனேடு கடந்த கயனெடுங்கட், படவர வல்குலும் பாவைக் கிரங்கன்மின்...மலய மென்னுந், தடவரை தானே யணிந்தறி யாதுதண் சந்தனமே." இறை. சூ. உங. மேற்கோள். (ஆ) "சுரும் பிவர் சந்துந் தொடுகடன் முத்தும்வெண் சங்குமெங்கும், விரும்

பினர் பாற்சென்று மெய்க்கணி யாம்.......... கரும்பனமென் மொழி யாருமந் நீர்மையர் காணுநர்க்கே" திருக்சிற். உசஅ. (இ) "தாளம், வவ்வினரிடந்து மவ்வழியான,................பொதியப் பொருப்பு நெடுமுதுகு வருந்திப், பெற்று வளர்த்த கற்புடை யார, மணியுமா மகிழ்நர் பதியுறை புகுதால்.......சென்றுட் குடைந்து, பொன்பதி நீங்கியுளபது மடங்கி, முழங்கப் பெருங்குரல் கூஉய்ப், பழங்க ணெய்தியது பேதைமை யறிவே" கல். உக

(ஈ) "பலவுறு..........நினையுங்கா ணும்மக ளுமக்குமாஙகனையளே" என்பது சுரத்திடைக் கண்டோர் செவிலியர்க்கு அறனுற்றுத்தக உலகியல் புரைத்தற்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. ககஙி. பே. நச.

(பிரதிபேதம்) * பேர்ந்தேமாக, † அல்லது, (தாழிசை மூன்றிலும்).

வி - து: நறியனபலவுங்கூடும் நறிய * சந்தனம் தங்கண் மெய்ப்படுப் பார்க்குப்பயன்கொடுப்பதல்லது மலையிடத்தேபிறந்தனவாயினும் அச்சந்தனங் கடாம் அம்மலைக்கு என்னபயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நம் முடைய † மகளும் பயன்படும் பருவத்து ‡ நமக்குப் பயன்படாள்; எ - று.

கஙு (க) சீர்கெழு வெண் (உ) முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே

எ - து: தலைமை பொருந்திய வெள்ளிய முத்துக்கள் அணிவார்க்குப் பயன்படுவதல்லது (ங) கடலிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அம்முத்தங்கடாம்

க. (அ) "சீர்கெழு .... கனையளே" என்பது, கொண்டுதலைக் கழிந்துழி இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் செவிலியைத் தடுத்ததற்கும் (தொல். அகத். சூ.சஎ. நச.) (ஆ) பார்ப்பான் கூற்றுக்கும் (தொல். செய். சூ. கஅக. பே. நச்.) (இ) யங்கோர் எதுக் காட்டற்கும். (நாற்கவி. சூ. கஅஅ.) மேற்கோள்.

உ. (அ) "மடவரன் மாதர்க்கு வருந்தா திமோ, கடல்வயிறு பயந்த

நித்திலமுடையோர்க் காத லுலகியல் வழக்கே" ......(ஆ) "வெந்நீ ரருஞ்சுரங் காளைபின் சென்றநும் மெல்லியன்மாட், டிந்நீர்மை யீரிரங் கன்மின் ....தண்குமரி, முந்நீர் பயந்தா லணிவார் பிறவென்ப முத்தங்களே" (இ) "பெருங்கடன் ஞாலத்துட் பெண்பிறந் தார்தம்பெற் றார்க்குவா. ரிருங்கடல் போற்றுய ரெய் தன்மி னீன்றனை வென்று முந்நீர்க், கருங் கடல் வெண்சங் கணிந் தறியாதண் கதிர் முத்தமே" இறை. சூ. உ௩. மேற்கோள். (ஈ) "வலம்புரி யீன்ற முத்த மணிமிசை யவர்கட் கல்லால், வலம்புரி பயத்தை யெய்தா தினையரே மகளிர்" சீவக. ௧௬௩. (உ) "இற்றுங் கேண்மதி முற்றிழை மகளிர், தந்துநீர்ப் பெருங்கடற் சங்குபொறை யுயிர்த்த, நித்திலத்தன்னர் நினைத்தினை காணென" பெருங். (க) சஎ: உ௫௩-௫. (ஊ) "நாகையின்னே, மீனுர் விழியை யென்னுடி னைவாய்விரி வாரிமுத்தம்,......தாளுகைப் பூண்பவர் ....தாங் கொள்வரோ" குலோத்துங்க சோழன் கோவை. ௩௧௨. (எ) "வேலைத் தரளமும் ....போல நம்மைத் துறந்து மெல்ல, மாலைக் குழலிதனக்குரி யானை மணந்து சென்றாள்" வேங்கைக். ௩௩௩. (ஏ) "மடவா ளொருவ னுடனகன் றாளென்று வாடுகின்றாய்,............ சங்கத் திடையே விளங்கிய முத்தமிழை, யுடனே புணர்ந்து மறிவிலை யோமொழி யொண்ணுதலே" திருவாரூர்க். ௩௧௨. (ஐ) "மையன் மின்னே, தனையீன் றவளை விடுத்தணி வாரிடஞ் சார்ந்திடுமுத், துனையீன் றவளில்லி னியுமுற் றுயில்லை யுன்மகளு. மனையா ளொரு வன்பின் சென்று ளுலகியல் பாயிதுவே" கோடீச்சுரக். ௩௫௨.

௩. "பெருங்கடலுட் பல்விலைய முத்தம்பிறக்கும்" நான்மணி. ௪.

(பிரதிபேதம்) * சந்தனமாங்கண்மெய், † மகள், ‡ அமக்கும்.

அக்கடலுக்கு என்ன பயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நம்முடைய மகளும் பயன் படும் பருவத்து நமக்குப் பயன்படாள்; எ - று.

௯அ ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா லும்மக ளுமாக்குமாங் கனையளே

எ - து: ஏழுநரம்பாற் கூட்டிய இனிய ஓசைகள் பாடுவார்க்குப் பயன் கொடுத்தலல்லது யாழிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அவ்வோசைகடாம் அந்த யாழுக்கு என்னபயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங் காலத்து நம்முடைய மகளும் பயன்படும் (௧) பருவத்து நமக்குப் பயன்படாள்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

௨௨ இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை * வழிபடீஇச் சென்றனள்
அறந்தலை பிரியா வாறுமற் றதுவே

எ - து: ஆதலான் மிக்க கற்பினை யுடையாளுக்கு வருத்தமுறாதே கொள்ளுமின். (௨) இருமுது குரவரிலுஞ் சிறந்த கணவனை வழிபட்டு அவன் பின்னே போனாள். இம்மையில் இங்ஙனம் கற்புப் பூண்டு நிகழ்த்தும் (௩) இவ் வில்லறமே அறங்களிற் றலையான அறம்; மறுமையில் இவ்விருவரும் நீங்காமற் சுவர்க்கத்திலே செல்லும் வழியும் அவ்வழிபாடே; எ - று.

இது சுரிதகம்.

† படரன்மின் ஒருசொல்; படர்மினென்பதன் மறையாதலின்.

அறத்திடத்து நின்று நீங்காதவாறென்று பொருள்கூறின், தலைப்பிரியாவாறெனப் பகரவொற்றுப் பெறுதல்வேண்டும். "ஐகாரவிறுதிப் பெயர் நிலை முன்னர், வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே" (ச) என்றலின்.

க. "கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்று விடைகுடை, யுள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ் செல்வ - மில்லத், துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தா, லேதிலான் முய்க்கப் படும்" நாலடி. உஎச.

உ. (அ) "கொண்டானிற் றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை" நான்மணி. இக. (ஆ) "தங்கணு யகரிற் றெய்வந் தவம் பிறி திலவென் றெண்ணு, மங்கைமார் சிந்தை போலத் தூயது" கம்ப. வேள்வி. கக. (இ) "குலமகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற, புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயும்" நீதிநெறி. உஎ.

ந. (அ) "அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை" குறள்.சக. (ஆ) "இல்லற மல்லது நல்லற மன்று"

ச. தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. எஅ.

(பிரதிபேதம்) * யழிபட்டேச், † படாமின் ஒரு சொல்; படுமென்பதன்.

மற்று *வினைமாற்றாய் மறுமையை உணர்த்திற்று. ஆறுமென்ற உம்மை சிறப்பு.

இதனால், செவிலிக்குத் தன்மையென்னும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது.

"நாலே கரக முக்கோன் மணையே, யாயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய" (க) என்பதனாற் காகமும் முக்கோலும் கூறினர்.

இது பதினோரடித்தரவும் மூன்றடித் தாழிசையும், அசைநிலையாகிய தனிச்சொல்லுஞ் சிறுமைக்கெல்லை கூறாமையின் ஆசிரியத்திற்குக் கூறிய மூன்றடிச் * சிறுமை பெற்ற சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (அ)

(கo) வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்

சிறியவன் செல்வம்போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி
யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல்
வேரொடு மரம்வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலி
ரு னலவுற்றுக் குடிகூவ வாறின்றிப் பொருள்வெஃகிக்
கொலையஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழ
லுலகுபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம் ;
அ இடைகொண்டு பொருள்வயி னிறத்திநீ யெனக்கேட்பி
னுடைபுநெஞ் சுகவாங்கே யொளியோடற் பாண்மன்னோ
படைபழை சேக்கையுட் பாயலி னறியாய்நீ
புடைபெயர்வா யாயினும் புலம்புகொண் டிணைபவள் ;
கஉ முனிவின்றி முயல்பொருட் கிறத்திநீ யெனக்கேட்பிற்
பனியகண் படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
நனிகொண்ட சாயலா ணயந்துநீ நகையாகத்
துனிசெய்து நீடினுந் துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள் ;
கரு பொருணோக்கிப் பிரிந்துநீ போகுதி யெனக்கேட்பின்
மருணோக்க மடிந்தாங்கே மயல்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
விருணோக்க மிடையின்றி யீரத்தி னியன்றநின்
னருணோக்க மழியினு மவலங்கொண் டழிபவள் ;
எனவாங்கு ;

க. தொல். மரபு. சூ. எo. இசகுத்திரத்து ஆயுக்காலே யென்றதனுல், குடையும் செருப்பு முதலாயினவும் ஒப்பன அறிந்து கொள்கவென்று கூறி 'எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ, லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முறைசான்ற முக்கோலும்' என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர். பே. நச்.

(பிரதிபேதம்) ' றைமையும்.

உக விண்வெஃகி நீசெலின் விடுமிவ ளுயிரெனப்
புணையிழாய் நின்னிலை யான்கூறப் பையென
நிலவுவே னெடுந்தகை நீளிடைச்
செலவொழிந் தனனாற் செறிகநின் வளையே.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, இவ்வகைப்பட்ட சுரத்தைப் பொருள் காரணமாகப் பிரிகின்றீரெனக் கேட்பின் இவ்வகை யாகற்பாலளெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை, தலைமகட்குச் சொல்லியது.

இதன்பொருள்.

(க) வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்
(உ) சிறியவன் செல்வம்போற், சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி

க. (அ) "பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள்" கலி. நஅ: கரு. (ஆ) "நலனு மிளமையு நல்குரவின் கீழ்சசாம்" நான்மணி.

அ௨. (இ) "பொருளி லொருவற் கிளமையும் போற்று மருளி லொருவற் கறனுக் - தெருளான், றெரிந் தாழ்ந்த நெஞ்சினன் கல்வியு மூன்றும், பரிந் தாலுஞ் செய்யா பயன்" திரிகடுகம். (ஈ) "பொருளுடையான் கண்ணதே போகம்" (உ) "பொருளினா ளுகுமாம் போகம்" சிறுபஞ்ச. ௩, ௩௫. (ஊ) "பொறையிலா வறிவு போகப் புணர்விலா விளமை ... ...போலுஞ், சேயிலாச் செல்வமன்றே" வளையாபதி. (எ) "அழகாக்கலும், பொன்றுஞ் சாகத்தினுய் பொருள் செய்யுமே" (ஏ) "கைப்படு பொருளி லாதான் காமம்போற் காளை மீண்டான்" சீவக. ௧௧௨௨, ௨௨௫௧. (ஐ) "நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும், பூத்தலிற் பூவாமை நன்று" நீதிநெறி. ௧.

(ஒ) "வறியவ னிளமைபோல்" என்பது ஒருமைப் பொருள் கூறிற்றேனும் பன்மைப்பொருள் உணர்த்தலின் மெய்ந்நிலை மயக்க மாயிற்று; மெய் - பொருள் என்பர். நச. தொல். எச. சூ. ௫௩.

௨. (அ) "நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார், கொடுத்துத் தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங் காலீண்டும்" (ஆ) "செல்வ முடையாருஞ் செல்வரே தற்சேர்ந்தா, ரல்லல் களைபவெனின்" (இ) "அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப் - பழுமரம்போற், பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே, நல்லாண் மகற்குக்கடன்" நாலடி. ௧௩, ௧௭௦, ௨௦௨. (ஈ) "சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான், பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்" (உ) "கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றினடக்கிய, சுற்றத் தாற் சுற்றப்படும்" (ஊ) "பெருங்கொடையான் பேணான்வெகுளி யவனின், மருங்குடையார் மாநிலத்தில்" (எ) "காக்கை கரவா கரைந்

(க) யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல்
வேரொடு மரம்வெம்ப விரி (உ) கதிர் தெறுதலி

துண்ணுமாக்கமு, மன்னநீரார்க்கேயுள" (ஞ) "எதிலாரார்த் தமர்பசிப்பர் பேறைந, பெருஞ்செல்வ முற்றக்கடை" நறள். ௩௨௭ - எ, அரு௭. (ஐ) "அல்ல லொருவர்க் கடைந்தக்கான் மற்றவர்க்கு, நல்லனொகப் ளெனப் படுவோர் - நல்ல, வினைமரபின் மற்றதனை நீக்குமதுவே") (ஓ) "சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழுகப் பட்டவர், தீர்ந்தாராக் கொண்டு தெளிவிறுந் - தேர்ந்தவர்க்குச், செல்லாமை காணுக்காற் செல்லும்வா யென்னுண்டாம்" (ஔ) "மல்லற் பெருஞ்செல்வ மாண்டவர் பெற்றக்கால், செல்வுழியு மேமாப்பச் செய்பதாம்" (ஓள) "தமக் குற்றதேயாகத் தாமடைந்தார்க் குற்ற, தெமக்குற்ற தென்றுணரா விட்டக் காலென்னும்" பழ.௫ெ. உகரு, உஅக, ௩௬அ. (ஃ) "செல்வத்தைப் பெற்றார் சினங்கடிந்து செவ்வியராய்ப், பல்கிளையும் வாடாமற் பாத்துண்டு - நல்லவார், தான மறவாத தன்மையரே லஃதென்பார், வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு" அறநெறி. எ௬. (அஅ) "அடைந்தவர்க் கருளாஞ்கி னறமென்னு மாண்மை யென்னும்" கம்ப. விபீடண. ௧௪௦. (ஆஜ) "செல்வற் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்" வெற்றி. (இஇ) "சுற்றநல் கூரவாழுந் தோமுறு சிறியர் போல" நைடதம். மணம்புரி. ௩௫.

க. "தேம்புனலை நீர்க்கடலுஞ் சென்று தரலின்றே" என்பதற்கு, உப்பு நீரையுடைய கடலும் உலகத்தே வந்து இனிய நீரைத்தருதல் ஒரு காலத்து மில்லை; என்றது தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமை செய்ய அறியா ரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் நமக்குத் தீங்கு செய்வனென்றும் இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவிளையு மென்றும் கூறினன். என்று உரைவிரித்து "யார் கண்ணு ....தெறுதலின்" என்பதை மேற்கோள்காட்டினர் இவ்வுரைகாரர். சீவக. அ௪அ.

௨. (அ) "கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி, வேத்திய லிழந்தவிய னிலம்போல, வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன், றானலந் திருகத் தன்மையிற் குன்றி, முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும், காலை" சிலப். கக: ௬௦ - ௬௭.

௩. (அ) "நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக், கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு, கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலின் ....மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரம்" கலி. அ.

முதலாவது பாலை. ௯ ௬௫

கொலையஞ்சா வினைவராற் கோல் * கோடி யவனிழ்
லுலருபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம்

எ - து: பிரமசரியங் காத்தலான் இளமைப் பயன்கொள்ளாது வறியனானவன் இளமைச் செவ்வியின்றி இருக்குமாறுபோலத் தளிர்கள் வாடின கொம்புகளை யுடையவாய்க், கொடுத்தற்கு மனஞ் சிறியனானவனுடைய செல்வம் தன்னைச் † சேர்ந்தவர்களைப் பாதுகாவாதவாறுபோலத் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நிழலின்றாய், யாவரிடத்தும் உலக ஒழுக்கத்தைக் கடந்து தீங்குசெய்து பின்பு புகழில்லையானவனுடைய முடிவுகாலத்து அவன் கிளையையன்றி அவனுங் கெடுமாறுபோல மரம் சினையையன்றி வேரோடே நின்றுவெம்பும்படியாக ஞாயிற்றினுடைய பரந்த கதிர்கள் சுடுகையினாலே வருத்தமுற்றுக் குடிமக்கள் கூப்பிடும்படி கொலைத்தொழிலுக்கு அஞ்சா அமைச்சராலே நெறியன்றிப் பொருளை வாங்கிக்கொண்டு செங்கோல்வளைந்த அரசனுடைய குடைநிழலிற் றங்கிய * உலகம்போலே உலறின உயர்ந்த ‡ மரங்களையுடைய வெய்ய காட்டை; எ - று.

சினையவாய், நிழலின்றாய், வெம்பவென்க. தெறுகையினாலே உலறிய மரமென்க.

இது தரவு.

அ இடைகொண்டு பொருள்வயி னிறத்திரே யெனக்கேட்பி

னுடைபுநெஞ் சுகவாங்கே யொளியோடற் பாண்மன்னோ

(க) படை || யமை சேக்கையுட் பாயலி னறியாய்நீ

(உ) புடைபெயர்வா யாயினும் புலம்புகொண் டினைபவள்

(ஆ) "கொண்மூ, மழைகா லூன்று வளவயல் விளையா...... ..கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்குநாடே" ஆசிரிய. (இ) "பகையுடன் கிடந்த நிலைபிரி வழக்கினைப், பொருத்தலும் பிரித்தலும் பொருபகைகாட்டலு, முட்பகை யமைத்தலு முணர்த்துசொற் பொருத்தலு, மொருதொழிற் கிருபகை தீராது வளர்த்தலுஞ், செய்யா வமைச்சுடன் சேரா(?)வரச, னுடைகிரீந்தன்ன காடு" கல். ௩. (ஈ) "மருளேகொண்டு குடிவருந்தமனுநூல் குன்றிவழக்கழியப், பொருளே வெஃகு மரசரைப் போற் புகுவேம் யாமு நரகென்றார்" வில்லி. பதினொராம். போர் ௬௧. (உ) "முற்றுமிருங் குடிகூவப் பொருள்வவ்வி முதுக்குறைவி லுளத்தனுகிக், கற்றவரைத் தண்டித்துக் கல்லாத புல்லருரை கசிந்துகேட்கும், கொற்றவனவ் வுலகுதன தடிப்படுத்திக் கொடுங்கோன்மை புரியு நாளில்"...... .....

க. (அ) 'படையமைசேக்கை' அகம். ௨௮௯ : ௧௨. (ஆ) சிலப். ௧௩ : ௭௦. (இ) "கிடையும் பூளையும் கிழியும் பஞ்சியும், படையமைத் தியற்றிய மடையமைப் பள்ளியுள்" பெருங். (க)௬௩ : ௧௮௯ - ௭.

உ. (அ) "ஒண்டொடி, புழையமாகவு மினையோள், பிழையலண்மாதோ

ரதிபேதம்) * கோடியவனிழல், † சேர்ந்தவர் தம்மைப், ‡ மரங்களுடைய வெம்பகாட்டிடை, || அமைச்சேக்கை.

9

எ - து: * பலவும்படுத்தல் பொருந்திய படுக்கையிடத்தே துயிலிடத்து நீ அவள் வருத்தம் அறியாயாய் அவள் முயங்கிய கையை விட்டு நீங்குவாயாயினுந் தனிமைகொண்டு வருந்துமவள் கூட்டத்திற்கு இடையே பிரிதலை மனத்தேகொண்டு வேற்றுநாட்டிடத்தே நிலைநில்லாத பொருளினிடத்தே நீ போவையென்று யான்கூறக்கேட்பின் நெஞ்சு அழிந்துகெட்டுப்போக மிகவும் ஒளிகெடுவாளோ? இறந்துபடுவாளே; எ - று.

இனைபவள் ஒளியோடற் † பாளோவென்க.

‡ பலபடையாவன: (க) "சிறுபூளைசெம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதூவி தாமிவையோ ரைந்து." என்பனவாம்.

|| ஓடற்பாள் முற்றுவினைத்திரிசொல். அறியாய், வினையெச்ச முற்று நகாரம், எதிர்மறை.

கஉ (உ) முனிவின்றி முயல்பொருட் சிறத்திநீ யெனக்கேட்பிற்
பனியகண் படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
நனிகொண்ட சாயலா ணயந்துநீ (ரு) நகையாகத்
தனிசெய்து நீடினுந் துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள்

எ - து: மிகுதியைக் கொண்ட மென்மையையுடையவள் நீ தர் விளையாட்டை விரும்பி விளையாட்டாக ஒரு நீக்கத்தைச்செய்து அதிலே சிறிது

பிரிது நாமெனினே" அகம். ரு. (ஆ) "மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்பொருண்மாட் டோடப், புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றான் - படர்கூர்ந்து, விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுமோ, நம்மிற் பிரிந்த விடத்து" ஐந் - ஐம். ருக. (இ) "தெளிதகபூம் பள்ளியிற் சிறிது நீங்கினு, மளப்பருந் துயரொடு மவல மெய்துவேன்" நைடதம். பிரிவுறு. கஉ.

க. "சிறுபூளை...... ..முறுதாவி சேக்கை யோரைந்து" என்பது சீவக. அஙஅ. மேற்கோளிற்காணப்படும் பாடபேதம்.

உ. (அ) "முனியாதார் முன்னிய செய்யுந்திரு" நான். சo. (ஆ) "தனியேம்யா மென்றொருவர் தாமடியல் வேண்டா, முனிவில ராகி முயல்க முனியாதார், முன்னிய தெய்தாமை யில்" பழ. கககக. (இ) துஞ்சலென்பது உறக்கம்; அதுவும் உறங்காமை போலாமையின் மெய்ப்பாடாயிற்று; "முனிவின்றி (............,கண்படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாண்மன்னே") எனவரும். என்பர் இளம் பூரணர்; தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.

ங. "சுடுக்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே" கலி. கங.

(பிரதிபேதம்) * பதம்படுத்தல், † பாலனோ, ‡ படையாவன, || ஒளியோடற்பான்.

முதலாவது பாலை. கூ கள்

பொழுது நீட்டிப்பினும் அத்துணை நீக்கத்துக்கு அஞ்சிக் கலங்குகின்றவள் யாம் இவளைப் பிரிகின்றேமென்னும் வெறுப்பின்றி முயன்று தேடும் பொருள் காரணமாக நீ போவையென்று யான் கூறக்கேட்பின் கூரையுடையனவாகிய கண்கள் மிகவும் உறக்கத்தைப் பொருந்தாவாய் நினைவு மிகுவாளோ? இறந்து படுவாளோ; எ - று.

கசு பொருணோக்கிப் பிரிந்துநீ போகுதி யெனக்கேட்பின்
மருணோக்க மடிந்தாங்கே மயல்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
விருணோக்க மிடையின்றி யீரத்தி னியன்றநின்
னருணோக்க மழியினு மவலங்கொண் டழிபவள்

எ - து: மனத்திற்கு இருளைத் தருகின்ற பார்வை இடையின்றி * அருளிடத்துச் சென்றபார்வை நீங்கினும் வருத்தங்கொண்டு நெஞ்சழிபவள் நீ பொருளை நன்றென்று கருதித் தன்னைப்பிரிந்து அவ்விடத்தே போவை யென்று யான் கூறக் கேட்பின், கண்டார் மருளும் அழகுகெட்டு மிகவும் மயக்கம் மிகுவாளோ? இறந்துபடுவாளோ; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

உக வினைவெஃகி (க) நீசெலின் விடுமிவ ளுயிரெனப்
புனையிழாய் நின்னிலை யான்கூறப் பையென
நிலவுவே னெடுந்தகை நீளிடைச்
செலவொழிந் தனனாற் செறிகநின் வளையே

எ - து: புனைந்த பூணினையுடையாய்! இவளுடைய உயிர் நீ பொருளைத் தேடுதலை விரும்பிப் போகின், தானும்போமென்று நின் பிரிவாற்றாமையை யான் சொல்ல, புகழ்ச்சி நிலைபெறும் வேலினையுடைய நெடிய தகையினை யுடையான் நீண்ட வழியிடத்துப் போக்கைப் பையெனத் தவிர்ந்தனன்; இனி நின் † வளைகள் கழலாதிருப்பனவாக; எ - று.

ஆல், அசை.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையும் தலைவற்கு இழிவும் தோழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன.

இது சுரிதகம்.

இஃது எழடித்தாவும் நான்கடித் தாழிசையும் அசைநிலையான அடைநிலைக்கிளவியும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (க)

க. "எந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ, தந்நாள் கொண் டிறக்குமிவ ளருப்பெறலுயிரே" கலி. கு: கஅ - க. "நின்னின், றிமைப்புவரை வாழாண் மடவோள்" கலி. உக: கஉ - ந.

(பிரதிபேதம்) * அவணிடத்துச் சென்ற, † வளை கழலாதிருப்பன.

(கக) (க) அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி;
அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றா ரக்காட்டுட்
டுடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே;
இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீந்த வுலவையாற்
றுன்புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே;

க. (அ) "தலைவரும் விழுமநிலை" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஒழிந்தது கூறி' என்பதை மொழிந்ததுகூறி யெனப் பாடங்கொண்டு, 'மொழிந்ததுகூறிவன்புறை நெருங்குதலாவது தலைமகன்மொழிந்தது கூறி வற்புறுத்தல்' என்று பொருளெழுதி இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டித் தோழி "அரிதாய ......கலையெனவு முரைத்தனரே" என அவன் மொழிந்ததுகூறி, "எனவாங்கு, இனைநல... விடனே" என

வற்புறுத்தியவாறு கண்டுகொள்க வென்பர், இளம். தொல். அகத். சூ. ௪௨. (உரையாசிரியர் பலர் இக்கருத்தினை பக்கம், ௭௧. ௩. பார்க்க.) (ஆ) நச்சினார்க்கினியர் "அரிதாய வறனெய்தி யென்னும் கலிப்பாட்டுத் தலைவன் அன்புறுதக்கன கூறக்கேட்ட தலைவி அவற்றைக் கூறிப் "புனைநலம் வாட்டுநரல்லரென வவருகுதிக் கூறியவாறு காண்க; இதனுள் ஆற்றுவிக்குந் தோழி வருவர்கொலென ஐயுற்றுக் கூறலின்மையிற் றோழிகூற்றன்மையு முணர்க" (தொல். கற். சூ.௭.) என்றும் (இ) "அரிதாய வறனென்பது தோழிகூற்றன்மையுணர்க" (தொல். பொருளி. சூ. ௩௭.) என்றும் இளம்பூரணர் கருத்தினை மறுப்பர். அன்றியும் இவர் (ஈ) இச்செய்யுளைத் தலைவன் சொல்லிப் பிரிதற்கும் (தொல். கற். சூ. ௪௩), (உ) கலியிறுதி யாசிரியம் ஈற்றடி நாற்சீரும் அயலடிமுச்சீருமாக எழுசீரான் இற்றதற்கும் (தொல். செய். சூ. ௭௬), (ஊ) கலியுறுப்பாகவந்த செய்யுளுக்கும் (தொல், செய். சூ. ௧௦௫) மேற்கோள் காட்டுவர். (எ) பேராசிரியர் கலிப்பா அளவடியான்வந்ததற்கும். (ஏ) ஈற்றயல் முச்சீரடி யாசிரியம்வந்த கலிப்பாவிற்கும் (ஐ) கலிப்பா வுறுப்புவந்த செய்யுளுக்கும் (தொல். செய். சூ. ௩௫, ௭௬, ௧௦௫) மேற்கோள் காட்டுவர். (ஒ) யா - வி, உரைகாரர்

௧௪. கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலாற்
றுன்னருஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளின்னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே;
எனவாங்கு;

௧௫. இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன

நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா விடனே

இது (க)தலைவி,மூன்றன்பகுதி தலைவன்கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிகின்ற காலத்துக் காடு கடியவாயினும் இவ்வகைப்பட்டனவும் * உளவென்று கூறினர், அவை காண்டலின் வருவனெனத் தோழிக்குக் கூறி அதற்கு நிமித்தமுங் கூறி ஆற்றுவித்தது.

மூன்றன்பகுதி கூறுதலாவது அறத்தினுற் பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமம் நுகர்வேனென்றலாம். உடைமையது உயர்ச்சி கூறிப் பிரிந்தானெனக் கிளவி கூறிற் பொருள்வயிற் பிரிதலின்றாம், அது பொருள்வயிற் பிரிவை விலக்குமென்றலின்.

இதன்பொருள்.

(உ) அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்

எ - து: தம்மை அருள்பண்ணிவந்த அந்தணர்தாபதர் முதலியோருக்குப் பெறுதற்கரிதாய அறஞ்செய்தலைப் பொருந்தி வேண்டுவன கொடுத்தலும்; எ - று.

இஃது அருளென்னும் மெய்ப்பாடு.

யா - வி. சூ. உஎ. இலும் (ஓ) இ - வி. உரைகாரர் இ - வி. சூ. எஉக. இலும் கலிப்பா அளவடியான் வந்ததற்கு மேற்கோள்காட்டுவர்.

க. "அரிதாய வறனெய்தி யென்றது மூன்றன்பகுதி தலைவன்கூறக் கேட்ட தலைவி கூறியது" தொல். அகத். சூ. சச. நச்.

உ. "துள்ளலோசை கலிப்பாவிற்கு ஆம்; துள்ளுதலாவது ஒழுகு நடைத்தன்றி இடையிடை உயர்ந்து வருதல்; கன்று துள்ளிற்றென்றாற் போலக் கொள்கவென விளக்கி, 'அரிதாய.........……..கேளினி' என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டி, அரிதாய என நின்றவழிச் செப்பலோசைத் தாகிய வெண்சீர் பின்னும் வெண்டளைக கேற்ற சொல்லொடு புணராது ஆணடெழுந்த வோசை துள்ளி வந்தமையால்

துள்ளலோசை யாயிற்று" என்பர், இளம். தொல். செய். சூ. எஅ. 'துள்ளலோசை' (ஆ) "அரிதாய......கேளினி" என்பதனைத் தலைவன் (பிரதிபேதம்) : உளவெனவும்.

(௧) பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்

எ - து: பெரிதாய * பகையை யெல்லாம் வென்று அச்செருக்கினால், தம்மை வழிபடாதாரை அழித்தலும்; எ - று.

மூன்றன்பகுதி கூறியதற்கு மேற்கோள்காட்டி இதனுள் என வென்றதனால், தலைவன் கூற்றுப்பெற்றுமென்பர், நச். தொல். அகத். சூ. ௪௧. (இ) "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" என்பதனை இளம்பூரணர் அருளலென்பதற்கு, எல்லாவுயிர்க்கும் அருள்செய்தலென்று பொருள்கூறி அதற்கும், (தொல். மெய்ப். சூ. ௧௨); (ஈ)பேராசிரியர் அச்சொல்லுக்கு மக்கண் முதலிய சுற்றத்தாரை யருளுதலென்று பொருள் கூறி அதற்கும், (தொல். மெய்ப். சூ. ௧௨); (உ)ஆசிரியவுரிச்சீர் கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படாஅ எனக்கூறிய இடத்து வெண்சீர் வருகவெனல் வேண்டாவோ வென்று வினவி வெண்பாவிற்கு வெண்சீர் வருமென விதந்தோதான். அதுபோல அதனியற்றாகிய கலிப்பாவிற்கும் வெண்சீர்வருமென விதந்தோதல் வேண்டுவ தன்றென்று விடுத்துக் கலிப்பாவில் வெண்சீர் வந்ததற்கும், (ஊ)வெண்சீரிறுதி நிரையொடுதட்ட கலித்தளைக்கும்,(எ)அடியென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது நாற்சீரடி யென்றும் அது ஆசிரியப்பா வெண்பாக் கலிப்பாவென்னு மூன்று பாவினும் வருமென்றுங் கூறிக் கலிப்பாவில் வந்தததற்கும்; (ஏ) அளவடிக்கட் டுள்ளலோசை வந்ததற்கும், (தொல். செய். சூ. ௨௪. ௨௧, ௩௨, ௧௧௫;) (ஐ) நச்சினார்க்கினியர் "வெண்சீரிறுதி நிரை முதலியற்சீர் தட்டலிற் றுள்ளலோசை

சிறவாதாயிற்று" என்பதற்கும், (ஏ) கலிப்பாவில் அளவடி வந்ததற்கும், (ஐ)புலவன்தான்வைப்பக்கருதிய பொருளைப் பிறிதோரடியுங்கொண்டு கூட்டாதுமுடிய நாட்டலாகிய யாப்பென்னுமுறுப்புக் கலியில் வந்ததற்கும், (ஔ)முற்றுமோனைக்கும், (தொல். செய். சூ. உக, ருஉ, எஅ, கூஉ) (ஃ)இ - வி. நூலார் அருளென்பதற்கு மக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரை அருளுதலென்றுபொருள்கூறி அதற்கும்மேற்கோள்காட்டினர்.

க. (அ)"செறவோர்செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோர்க், குறுமிடத்துவக்கு முதவி யாண்மையு, மில்லிருந் தமைவோர்க் கில்லென்றெண்ணி.... .. வெஞ்சுர மிறந்தனர்." அகம். உருக. (ஆ) "நண்ணார்த் தெறுதலுந், தற்செய்வான் சென்றார்த்தரூஉம்" கார். எ. (இ) "செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு, மெஃகதனிற் கூரியதில்" குறள். எகூக, (ஈ) "செய்க பொருள் யாருஞ்செறு வாரைச் செறுகிற்கு, மெஃகு பிறி தில்லை" (உ) "பொன்னினுகும் பொருபடை யப்படை, தன்னி னுகுந் தரணி" சீவக. சுகஎ, ககஉரு. (ஊ) "கருதலர் தம்மை வாட்டெவ், கூரிய திதன்மேலில்லை கொழும்பொனீர் கொண்மி னென்றார்" உத்தர. அசுவமேத. கசுரு.

(பிரதிபேதம்) * பகைகளை.

முதலாவது பழைய. கo

காதலிற் புரிவமர் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்

எ - து: (க)முற்பிறப்பில் இருவர்க்கும் உண்டான காதலினாலே இப்பிறப்பில் மனம் பொருந்துதல் அமர்ந்த கூட்டத்தினையுந் தருமென்று நமக்குக் கூறி; எ - று.

"தான்புறு பொழுதினு மெல்லாங் கிழவன், வன்புறத் தல்லது சேற லில்லை" (உ) என்பதனாற் றலைவன் வற்புறுத்திச் செல்கின்றமை இதனாற் பெற்றாம்.

(௩) * பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் † சென்றநங் காதலர்

(௪) வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி

எ - து: பொருள் வயிற்பிரிவை நன்றென்றெண்ணிப் போன நம்முடைய காதலர் வருவர்போல இருந்தது; விளங்குகின்ற பூண்ணையுடையாய், யான் அவர் வர வினைத் துணிவல்; இப்பொழுது அதற்குக் காரணங் கேள்; எ - று.

க. "அற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலும், ...புதுவதன்றே" என்பதும், மணிமேகலையிற் கூறப்பெற்ற விசாகை தருமதத்தர் வரலாறும் இந்நூற் பக்கம் கஅ, க. குறிப்பிலுள்ளவைகளும் இங்கு நோக்கத்தக்கன.

உ. தொல். கற்பியல். சூ. ௫௩.

௩. "பிரிவெண்ணிப் .... வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல் யான் கேளினி" என்பது கொல்லென்னும் இடைச்சொல் அசை நிலையாய் வருதற்கு மேற்கோள். நன். இடை. சூ. கக. மயிலை; வி, இரா. இ - வி. சூ. உகக.

௪. (அ) உயிரும் உயிர் மெய்யும் தமக்குக் கூறிய மாத்திரையை இறந் தொலித்தல் நால் வகைச் செய்யுட்கண்ணு முண்டென்றுகூறிக் கலிப் பாவில் மாத்திரை இறந்தொலித்தற்கு, 'வருவர் கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி' என்பதை மேற்கோள் காட்டி இதில் ழகரஆகாரமும் ககர ஏகாரமும் மாத்திரை யிறந்தொலித்த வாறுணர்க வென்பர், நச்; தொல். நூன்மரபு. சூ. ௩௩. அன்றியும் (ஆ) குறுமையு நெடுமையு மென்னும். தொல். மொழி. கஎ-ஆம் சூத்திர வுரையிலும் "அவற்றுள்,மாத்திரையளவும்" என்னும் தொல். செய். உ-ஆம் சூத்திரவுரையிலும் "வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல் யான் கேளினி" "கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்ற ரக்கால்"

என்பவற்றை மேற்கோள் காட்டி, குற்றெழுத்துக்க ளெல்லாம் நெட்டெழுத்தினை மாத்திரை மிகுத்தற்குக் கூடியவாறு உணர்க வென்றும் குற்றெழுக்க ளெல்லாம் நெட்டெழுத்தினை மாத்திரை மிகுத்து விராஅய் நின்றவாறு காண்க வென்றும் கூறுவர்.

(பிரதிபேதம்) * பிரிவுள்ளி, † பெயர்த்தகவ்.

(க) பொருள் அளித்தலுந் தெறுதலும் புணர்ச்சியுந் தருமென அண்ணிச் சென்ற காதலரென்க. இதனுற் போந்த பொருள் (உ) அருளியோர்க்கு அளித்த அறத்தாலே பேணுரை அழித்துப் பொருளைத்தேடி அப்பொருளாற் புணர்ச்சி பெறுவேனென மூன்றன்பகுதிகூறினுளயிற்று.

இது தரவு.

அ (ங) அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றா ரக்காட்டுட்

க. (அ) "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று, மாற்றும் பெருமநின் செல்வம்" புறம். உஅ. கஃ-ச. (ஆ) "வடுவிலாவையத்து மன்னிய மூன்றி, னடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்" நாலடி. ககச. (இ) "ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு, ளேனை யிரண்டு மொருங்கு" குறள். எசுo. (ஈ) "பாரோர் செரலப் பட்ட மூன்றன்றே யம்மூன் று, மாராயிற் றேனே யறம்பொரு ளின்பமென், றூரா ரிவற்றி ளிடையதனை யெய்துவார், சீராரிருதலையு மெய்துவார்" சிறிய. ங-ச. (உ) "ஐயமில்லை யின்பமற ஞேடவையு மாக்கும்,பொய்யில் பொருளேபொருள்" (ஊ) "அப்பொரு, ளென்னுங்காலைத் துன்னுதன வில்லையே" சீவக. சகஎ, ககஉங. (எ) "அருள்கொண் டியற்று

மறமு மறநெறி யாய்ந்த மென்பூச, சுருள்கொண்ட கோதையர் தோள்புண ரின்பமுஞ் சூழ்சுரும்பு, மருள்கொண்டு பாடு மதுமலர்ச் சோலை மயிலனையாய், பொருள்கொண் டொழியமுற் றுதென்று ஞாலம் புகலு மன்றே"... .....(எ) "பொன் பொருட்டினல் யாவு முண்டாம்" கந்த. மாயைப். எ.

உ. "நலங்கிள்ளி; .. .. ..;அருளவல்லை யாகுமதி யருளிலர், கொடாமை வல்லராகுக, கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே" புறம். உஎ. என்பதும் அதன் விசேட வுரையில் 'அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராகுக வென்றதனுற் பயன், அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வ ராதலால் பகை யெதிர்ந்தோர் அவையிலராக வென்பதாம்' என எழுதி யிருத்தலும். "அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" புறம். ருடு. "அறத்தினலன்றி யமரர்க்கு மருஞ்சமங் கடத்தன், மறத்தி னலரி தென்பது மனத்திடை வலித்தி" கம்ப. முதற்போர். உருக. "காலையா தபனைத் தருமன்மா மதலை கைதொழு கடன் முடித் தருளிச, சாலையார் தழல்செய் வேள்வியர் தனர்க்குத் தானமுந் தருவன வழங்கி, மாலையா மளவிற் றனஞ்சயன் மொழிந்த வஞ்சினம் வழுவற முடிப்பான், வேலையா ரரவப் பல பணை முழங்க வெம்முரட் சேனையோ டெழுந்தான்." வில்லி. பதி ஞன்காம். உ. என்பவைகளும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

ந. (அ)முதலெழுத்தொன் றுதலாகிய மோனையும் இரண்டாமெழுத்தொன் றுதலாகிய எதுகையுமுள்ள தொடை முந்துற்றமோனையாற் பெயரிட்டு

(க)டிடியடிக் (உ)கயந்தலை (ங)கலக்கிய (ச)சின்னீரைப்

வழங்கப்படுமென்பதற்கு "அடிதாங்கு .. ..களிறெனவு முரைத்தனரே" என்பது மேற்கோள். (தொல். செய். சூ. ௮௮. 'அஃதொழித்' இளம்) ("தொடைபல தொடுப்பினுந் தளைபலவிரவினு, முதல்வந்ததனுன் மொழிந்திசிற் பெயரே" என்னும் யா - வி. சூ. ௫௩. இங்கு ஓர்க்கத்தக்கது.) (ஆ) இளம்பூரணர். 'அன்புறுதகுந' என்னும் தொல். பொருளி. ௩௫-ம் சூத்திரவுரையில் அன்புறுதற்குத் தகுவன இறைச்சிப் பொருட்கட் சுட்டுதலும் வற்புறுத்தலாமென்று கூறி இதனை மேற்கோள்காட்டி இது வற்புறுத்தற் குறிப்பென்பர். (இ) "அடிதாங்கு மளவன்றி யழலன்ன வெம்மையாரனென்பது வெண் சீர்கள் பகைத்து வந்து ஈற்றுச் சீரின் முதற்கணின்ற நேரசை நிரையசைபோலக் கலியோசை கொண்டமையின் அது கலித்தளை யெனப்பட்டது" என்பர், பே. (ஈ) நச்சினார்க்கினியரும் இதனையே இறுதியிற்சிறிதுமாற்றி 'துள்ளலோசை கோடலிற் கலித்தளையாயிற்று' என்றும் "இது கட்டளையடிக்கே யென்பது 'தளைவகை சிதையாத் தன்மையான' (செய். ௨௮.) என நின்ற அதிகாரத்தாற் கொள்க" என்றும் கூறுவர். தொல். செய். சூ. ௨௧. (உ) இளம்பூரணர், கலிப்பாவின் அடி பதின்மூன்றெழுத்து முதலாக இருபதெழுத்து ஈறாக வருமென்றுகூறி, இதனைப் பதினோங்தெழுத்தான் வந்தவடிக்கு மேற்கோள் காட்டுவர். தொல். செய். சூ. ௫௫. 'அளவடி'

௧. (அ) "துடியடியன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு" பொருந. ௧௨௫;

(ஆ) "துடியடிக் குழவிய" புறம். ௩௬௬: ௨௬; (இ) "துடியடியன மடிசெவியன துறுகய மூனி" பெரிய. கண்ணப்ப. ௮௬; (ஈ) "கொடியகுரா லுடையவிடை கடியதுடி யடியினெடு மிடியினதிர" தே.

௨. "கயந்தலைக் குழவி" நற். ௧௭௧; குறுந். ௩௯௪.

௩. 'கலக்கிய சின்னீரை' என்பதனெடு "கலங்குநீ ரென்பதற்கு, சின்னீ ரெனப் பொருளெழுதி யிருத்தலும்" சீவக. ௨௩௮௧. "தேறுபடு சின்னீர்போலத் தெளிந்து" மணி. ௨௩: ௧௪௨. என்பதும் ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

ச. (அ) "சேலேறு சின்னீரிடைச் செல்வனபோன்று" (ஆ) "சின்னீர் மாக்கய லெதிர்ந்தவேபோல்" சீவக. உ௩௪௪, உ௯௪௦. (இ) "வேலைச் சின்னீர் பருகின னிரவி" (ஈ) "யாற்றுநீர் சிலவென்று மருவான்" கம்ப. கும்ப. ௩௧; இரணிய. ௪. என்பனவைகளும், (உ) நச்சினார்க்கினியர். கலி. ௩௪-இல் சின்னீரென்பதற்கும் எஉ-இல் பால் சிலவென்பதற்கும் எழுதிய குறிப்புக்களும் தொல். கிளவி. சூ: கஎ. உரையில் குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளும் இருந்த நீரைச் சிறிதென்னாது சிலவென்றலும்.......... ..போல்வன வழக்காம் என்று எழுதியிருப்பதும் ஈண்டு அறியத்தக்கன.

10

(க) பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே

க. (அ) "மடப்பிடி புயங்குபசி களைஇயர், பெருங்களிறு தொலைத்த முடத்தாளோமை" (ஆ) "இரும்பிணர்த்தடக்கை நீட்டி நீர்நொண்டு, பெருங்கை யானை பிடியெதி ரோடுங், கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை" (இ) "மடப்பிடி தழீஇய தடக்கை வேழந், தேன்செய் பெருங்கிளை யிரிய வேங்கைப், பொன்புரை கவழம் புறந்தரூட்டு, மாமலை" (ஈ)"நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர், பிடிபசி களைஇய பெருங்கைவேழ, மென்சினை யாஅம் பிளக்கு, மன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே" (உ) "மறந்தனர் கொல்லோ தாமே களிறுதன், னுயங்குநடை மடப்பிடி வருத்த நோனாது, நிலையுயர் யாஅத் துலையக் குத்தி, வெண்ணார் கொண்டு கைசுவைத் தண்ணுந், தழுங்க னெஞ்சமொடு முழங்கு, மத்த நீளிடை யழப்பிரிந் தோரே." (ஊ) "தொடு குழி மருங்கிற் றுவ்வாக் கலங்கல், கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்தலை மண்ணிச, சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிறு" (எ) "யானை

தன், கொன்மருப் பொடியக் குத்திச் சினஞ்சிறந், தின்னுவேனி லின்றுணை யாரா, மூளிசினை மராஅத்துப் பொளிபிளந் தூட்ட" (ஏ) "வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட் டியானை, யுணகுளகு மறுத்தவுயக்கத் தன்ன" (ஐ) "செந்தினை கவர்ந்த பைங்கண் வேழங், கருவரைப் பிரசங் கையின் வாங்கி, யீயின மிரிய வீசி வயவுப்பிடியின், வாயுறக் கொடுத்த செவ்விநோக்கி" (ஒ) "விலக்கல் விளங்கிழா அய் செல்வா ரோ வல்ல, ரழற்பட் டசைந்த பிடியை - யெழிற்களிறு, கற்சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண, டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்" (ஓ) "குழவிப்பிடி குஞ்சர மாழ்குமெனத், தழுவிசசுடு வெவ்வழ ருங் குவண" (ஔ) "உழையுடைக் கற்பின ருலையிற் சென்றிடா, தழை யுடைப் பிடிக்குநீர் தணிக்கும் வேட்கையாற், புழையுடைத்தனிக்காம் போக்கிப் பொங்குருன், மழையுடைத் திமிவன மதகொள்யானையே" (ஃ) "உருகு காதலிற் றழைகொண்டு மழலைவண் டோச்சி, முருகு நாறு செந் தேனினை முழைநின் றும் வாங்கிப், பெருகு குலிளம் பிடிக்கொரு பிறைமருப் பியானை, பருக வாயினிற் கையினின் றளிப்பது பாராய்" (அஅ) "ஒருத்தற் குலம்பிடிக் கூண்பல வூட்டியுண் டோகுநிழற், பொருத்தற் குகைப்பது நின்னகநாடு" என்பவை, களிற்றுக்குப் பிடி யின்பா லன்புமிகுதியென்பவற்றை விளக்கும். (ஆஆ) "தானுமுண் ணும் விருந்துண்டு மிகினே" என்பதைத இவ்வடி நினைப்பிக்கின்றது.

ஆசிரியமாலை. "சிறுசெவியன்னே"

(இஇ) "பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே" என்பதனை ஒற்றிசை நீடலுக்கு (தொல். நூன்மரபு. சூ. 33) மேற் கோள்காட்டி, ஙகர வொற்று அளபிறந்தவாறு காண்க வென்றும் "(உஉ) மாத்திரை யளவு மெழுத்தியல் வகையு, மேற்கிளந்தன்ன வென்

எ - து: பொன்னாற் செய்த கனவிய குழையினையுடையாய், கர்கேள் (க)நெருப்புப்போன்ற வெம்மையாலே அடிபொறுக்கும் அளவின்றிக்கடியவா யிருக்குமென்று சொன்னார்; சொல்லி, * அக்காட்டகத்தே களிறு, துடிபோலும் அடியையுடைய யானைக்கன்றுகள் இழிந்து, தாயுந்தந்தையும் உண்ணவேண்டு மென்று கருதாது கலங்கிய சிறிய நீரை முதற் பிடியை யூட்டிப் பின்பு தானும் உண்ணுமென்றுஞ் சொன்னார்; எ - று.

௧௦ இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீந்த வுலவையாற்
றுன் (உ) புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளன்புகொண் மடப் (ங) பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே

எ - து: காடுகள் இலை பசுமை இகந்து தீந்தகொம்புகளாலேஇன்பத்தி னின்று நீங்கி, சென்றாரைத் துன்பமுறுத்துந் தகைமையையுடையவாயே இருக்குமென்று சொன்னா; சொல்லி, அக்காட்டிடத்தே புறவுகள், தாம் அன்புகொண்ட மடப்பத்தையுடைய பெடைகள் வெம்மையால் இளைத்த வருத்தத்தைத் தஞ் சிறகை விரித்து அதன் நிழலாலே அவ்வெம்மையைத் தீர்க்குமென்றுஞ் சொன்னார்; எ - று.

* சிறகர்: அர், ஈற்றுப்போலி.

பதற்கு (தொல். செய். சூ. உ.) மேற்கோள் காட்டி, குற்றெழுத்து இடையினின்ற வொற்றெழுத்தை மாத்திரை மிகுத்து விராஅய் நின்றவாறு காண்கவென்றும் கூறுவர், நச்சினார்க்கினியர்.

௧. "செல்பவோ தம்மடைந்தார் சீரழிய . . . . கீழா, லடிவெந்து கண் சுடுமாறு" திணைமாலை. ௬௨.

௨. உறுவென்பது உறுத்தென்னும் பொருளில் வருதலை (அ) செவியறிவுறூ வென்பதன் பொருளாலும் (ஆ) "வளிசுழற்றுறூஉ" என்புழி (அகம். ௯௧.) ௦ றூஉ வென்பதற்கு உறுத்தி யெனப் பொருளெழுதி இருத்தலாலும் (இ) "நீப்பிடந் தோறும் யாப்புற வுறீஇ" (ஈ) "குளம்புங் கோடும் விளங்குபொன் னுறீஇ" என்னும் பெருங்கதையாலும் உணர்க.

௩. (அ) "கெழுவிப் பெடையைக் கிளர்சேவ றழீஇத, தொழுதிச சிறகிற் றுயராற்றவன" சீவக. ௧௧௮௭. (ஆ) "தேர்த்தானை வானன் றென் மாறைமின் னேயஞ்சல் செம்புருக்கி, வார்த்தாலனைய வழிநெடும் பாலை மடப் பெடை நோய், பார்த்தாத வந்தணி பாதவமின்மையிற் பைஞ்சிறகாற், போர்த்தாலு மஞ்ஞைகண் டெம்பேரவரோடும் புரவலரே" தஞ்சை. ௨௮௭.

(பிரதிபேதம்) ⁵ சொல்லிய காட்டிடதகே (தாழிசை மூன்றனுரையிலும்).

கசு'க்ண்மிசை (க)வேய்வாடக் (உ) கனைகதிர் தெறுதலாற்
றுனனரூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளின்(ங)னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்(ச)பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே

எ - து: காடுகள் ஞாயிற்றினுடைய செறிந்தகதிர்கள் மலையின்மே

ளின்ற மூங்கில்கள் வாடும்படி சுடுதலாலே செல்வார்க்குச் சேருதலரிய தகைமையினை யுடையவாயே இருக்குமென்று சொன்னார்; சொல்லி, அக்காட்டிடத்தே * கலைமான், இனிய நிழலில்லாதபடியாலே வருந்திய மடப்பத்தையுடைய † தன் பிணைக்குத் தான் நின்று தன் நிழலைக்கொடுத்து உயிரை அளியா நிற்குமென்றுஞ் சொன்னார்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

கசு இனைநல முடைய (ரு) கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்

க. (அ) "மழைபெயன் மாறிய கழைதிரங் கத்தம்" (ஆ) "இரும்பனை இரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக், குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ, அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும்" பதிற். சக: கச. சரு: கஉ-ச. (இ) "கழைகாய்ந் துலறிய வறங்கூர் நீளிடை" புறம். ஙஎO:

உ. (அ) "கனைகதிர் தெறுதலிற்" கலி. கஙO, ங. (ஆ) "கனைகதிர்க் கனலியை" கலி. கசு: கஉ. என்பவையும். (இ) "கனைசுடர்" கலி. கஉO. என்பதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ங. "ஆடு கின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழ லஞ்சி யக்கடு வனத்தைவிட், டோடு கின்ற நிழ லொக்கு நிற்குநிழ லோரி டத்துமுள வல்லவே." கலிங். சஎ.

ச. (அ) "கலையின்பிணை கன்றிடு மென்றுகசிந், திலையின்னிழ லவ்வயி னின்மையினா, னிலையின்னிழ லானது நின்று கொடுத், துலையும் வெயி னின்றுருகும் முரவோய்." சீவக. ககஅஅ. (ஆ) "பண்ணார் பணிமொழிப் பைந்தொடி யாய்வெந்த பாலைவன, மெண்ணா திருநிதிக் கேகினர் காண்ப ரெதிர்ந்தவலின், கண்ணார் சிறுபுனல் மெய்யுறும் வேட்கை கரந்துகலை, புண்ணா தரிணத்தை யுண்டதுபோல நின் றாட்டுவதே" அம்பிகா. ஙகஉ.

இ. "(துகையெழில் வாட்டுஞ ரல்லர், முகையவிழ் புரவி ஞூடிறங் தோரே" ஐங். சகஉ.

(பிரதிபேதம்) * கல்கள், † தம்பினைக்குத் தாமின்றும் தர்ப்புல.

(க)பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே

(அ)" இடங்க ணினி ...... மபடே, நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லியும் பாஙகிற் றேற்றும் ....சுரம்பல நீந்திச், செய் பொருட் ககன்றன ராயினும் பொய்யலர், வருவர் வாழி தோழி" நற்றிணை. உசக. (ஆ) "பூங்கணிட மாடுங் கனவுந் திருந்தின, வோங்கிய குன்ற மிறந் தாரை யாங்கினைப்ப, வீங்கிய மென்றோள் கவினிப் பிணிதீரப், பாங் கத்துப் பல்லிபடும்." ஐந் - எழு. சக. (இ) "எல்லிருட் கனவிற் கண்டேன் கண்ணிட னாடு மின்னே, பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங் கொலோ நம்பி யென்று, சொல்லின டேவிநிற்பப் பதுமுகன் றொழுது சேர்ந்து, நல்லடி பணிந்து நம்பி வந்தன னடிக ளென்றான்" சீவக. கக0க. (ஈ) "அரவிசைக் குந்திரு வல்குனல் லாயடை யார்மடியப், பொரவிசைக் கும்பரி பூண்டபொற் றேர்நம் புரவலர்தம், வரவிசைக் கும்பல்லி வாமந் துடிக்கும் வரிநெடுங்கை, ணிரவிசைக் குங்குழ லோடிள வாடையின்றென் செய்யுமே" அம்பிகா. இருஉ. (உ) "துடித்தன வெனக்கிடந் தோளுங் கொஙகையும், வடித்தவேல்விழியுகல் வரைப் பிற் பல்லியு, நொடித்தன விரிசிறையு நுவலப்பட்டன, கடைத்தலைக்

குமரநிற் காண்டற் கென்றனள் ''.................. எனப்பல்லி யிசைத்தலும் இடந்துடித்தலும் சேர்த்தும். (ஊ) '' அரும்பொருட் ககன்ற காதலர் முயக்கெதிர்ந்து, திருந்திழைப் பணைத்தோள் பெறுநர் போலு, நீங்குக மாதோநின் னவல மோங்குமிசை, யுயர்புகழ் நல்லி லொண்சுவர்ப் பொருந்தி, நயவரு குரல பல்லி, நள்ளென் யாமத் துள்ளுதொறும படுமே.'' நற். ௩௩௩. (எ) '' ஓங்கிய நல்லி லொரு சிறை நிலைஇப், பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி'' அகம். ௯: (ஏ) '' கள்ளி முள்ளரைப் பொருந்திச செல்லுநர்க், குறவது கூறுஞ் சிறுசெந் நாவின், மணியோர்த்தன்ன தெண்குரற், கணிவாய்ப் பல்லிய காடிறந்தோரே'' அகம். ௧௫௧ : ௧௨ - ௫. (ஐ) '' பகுவாய்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி, நல்ல கூறென நடுங்கிப், புல்லென்மாலை யொடுபொருங்கொ ளுனே'' அகம். உ௮௯ : ௧௫ - எ. (ஒ) '' வருந்து தோட் பூசல் களையு மருந்தென, வுள்ளுதொறு படூஉம் பல்லி, புள்ளுத் தொழு துறைவி செவிமுதலானே'' அகம். ௩௫௧. (ஓ)'' ஆமா சிலைக்கு மணிவரை யாரிடை, யேமாண் சிலையார்க் கினமா விரிந்தோடுந், தாமாண்பில் வெஞ்சுரஞ் சென்றார் வரல் கூறும், வாய்மாண்டபல்லி படும்'' கைந்நிலை. ௧௮. (ஔ) '' கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி - குடமாடி யுலகளந்த, மட்டார் பூங்குழன் மாதவினை வரக் - கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி'' பெரியதிருமொழி. ௧௦ - ௧௦: ௪. (ஃ) ''பீல்லியின்

எ - து: இங்ஙனம் அவர்க்கு (௧) அருள்வந்தவை காட்டுதலின் அவர் வருந்துதற்குக் காரணமான நன்மைகளையுடைய காட்டைப்போனவர் நமது புணர்ந்த நலத்தைக் கெடுக்குமவரல்லாகாண் ; அதற்குக் காரணம் என்னெனின், நம்மனையிடத்துப் பல்லியும் நன்றாகிய இடத்தே அவர் வரவுக்குப் பொருந்திக் கூறின ; நல்ல அழகையுடைய மையுண்கண்ணும் இடந்துடியா † நிற்கும் ; எ - று.

பல்லி இசைத்தது, பிறிதின்கட் டோன்றிய ஆக்கம் பற்றிய வியப்பு. இடந்துடித்தது, தன்கட் டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பு.

பல்லியுங்கண்ணுமென்னும் உம்மைகள், எச்சவும்மை. இனைநலமென் பதற்கு இனையநல மென்பது விகாரப்பட்டதென்பாரும் உளர்.

‡ இனைய நலமென்பது பாடமாயின், இத்தன்மையவாய நலமென்க.

இப்பாட்டுப் "புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோன் மனையிருந், திடைச் சுரத் திறைச்சியும் வினையுஞ் சுட்டி, ||யன்புறு தக்க கிளத்த லானே, கிழவோன் செய்வினைக் கச்ச மாகும்" என்னும் (உ) சூத்திரத்துப் புணர்ந்துடன்

சொல்லுஞ்சொல் லாக்கொள்வ தோரவுண்டு பண்டுபண்டே" திரு விருத். சஅ. (அஅ) "கனைசுவர்க் கூரைக் கனைகுரற்பல்லி, பாடு பார்த்திருக்குமெம் மனைவியை" எனப் பல்லி இசைத்தலும். (ஆஆ) "உருவவேற் கண்ணு யொருகாற்றோச செல்வன், வெருவிவீந் துக்கநீ ளத்தம் - வருவர், சிறந்து பொருடருவான் சேட்சென்று ரின்றே, யிறந்துகணாடு மிடம்" திணைமாலை. அ௦. (இஇ) "மகிழ்துடி - கையணல், வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனுட, வுய்த்தன் றுவகை யொருங்கு" பு - வே. வெட்சி. கஉ. (ஈஈ) "இருபிறப் பாளனென்கொ லெய்தில னின்னு மென்னு, வரியிடற் றளிவீ ழோதி மனத்தினி னுணருமேல்வை, முருகுகொப் புளிக்குஞ் செய்ய முளரியம்போது பூத்த, கருநெறிக் குவளையன்ன கண்ணிட னுடிற்றன்றே" பாகவதம். க௦ உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்த. உச. (உஉ) "அம்பிகையுங் கிடமுலேயுங் கண்ணு மாடப், பெருவிருப்பி னணித்தாகக் கூட்டுறவுண் டெனப்பிறங்கு மகிழ்ச்சி பூத்தாள்" காஞ்சிப். கழுவாய்ப். உ௬௩. என இடந்துடித்தலும் புளித்தனி யாயும் கூறப்பட்டிருத்தல் ஈண்டு அறிதற்பாலது. (ஊஊ) "பாகர்ப், பகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறுகும், புருவைப்பன்றி" (அகம் அஅ)என்பதும் (எஎ) கலி. க௦௪ சகு. விசேடவுரையின் குறிப்பில் மகளிர்க்கு இடந்துடித்தல் நன்னிமித்த மெனப்படும் பகுதிகளும் ஈண்டு நோக்கத் தக்கன.

* இனை நல முடையகானஞ் சென்றோர் என்புழி இங்ஙனம் அவர்க்கு அருள்வருத்தவை காட்டுதலின் எனப் பெய்துரைத்த சொற்றொடர்.

கலி. ௩: உ௦. இல் உள்ளது.

உ. தொல். கற்பியல் சூ. எ.

(பிரதிபேதம்) * நன்மைகளுடைய, † நிற்குமென்றுமொனைச, ‡ இனநலம், || அன்புறுத் தகவிலைத்தல.

போகாத தலைவி மனைக்கணிருந்து (க) தலைவன் அன்புறுத்தத்தக்கன கூறக் கேட்டுத் தலைவன் தன்மேல் அன்புறுதற்குத் தக்க கருப்பொருளைக் கூறித் தலைவன் செய்வினை முடியாது வருவனென்னலும் அச்சம் பிறவாமல் மீண்டு வருவனெனத் துணிந்தே கூறுமென்றலின், 'புனைநலம் வாட்டுநரல்லர்' என வரவு கருதிக் கூறினாள். ஆற்றுவிக்குந்தோழி 'வருவர் கொல்' என ஐயுற்றுக் கூறலாகாமையிற் றோழிகூற்றன்மை உணர்க.

இது சுரிதகம்.

இஃது ஈரடித்தரவும் நாலடித்தாழிசையும் அசைநிலையாகிய * அடைநிலைக்கிளவியும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (க0)

(கஉ) (உ) இடுமுணெடுவேலி போலக் (ங) கொலைவர்
கொடுமரந் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த
கடுநவை யாராற் றறுசுனை முற்றி
யுடங்குநீர் வேட்ட (ச) வுடம்புயங் கியானை
(ரு) கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு
வெறிநிரை வேறாகச் † சார்ச்சார லோடி
நெறிமயக் குற்ற நிரம்பாநீ டத்தஞ்

க. பக்கம் சுஅ. குறிப்பு க. இல் (ஆ) என்பதன்பின் பார்க்க.

௨. தலைவன் பிரியக் கருதியவழித் தோழியுந் தலைவியும், நீ போகின்ற விடம் எல்லாவாற்றானும் போதற்கரிய நிலம், எனக்கூறி விலக்குத லுண்டென்பதற்கு, "இடுமுணெடுவேலி .. ..உரனுடை யுள்ளத்தை" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, தலைவியும் தோழியாற் கூற்று நிகழ்த்து மென்பர், நச. தோல். பொருளி. சூ. ௨௨.

௩. (அ) "உவலிடு பதுக்கை யாளுகு பறந்தலை" (ஆ) "கொடுவிற் கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர், படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கை" அகம். ௬௭: ௧௪. ௨௩௧: ௫-௬. (இ) 'கொலைவன்' கலி. ௧௦௩: ௧௪; ௧௪௭: ௨௫; புறம். ௧௫௨: அ. மணி. ௨௫: ௧௭௪. (ஈ)"கொலைவர் கொடுமரந் தேய்த்தார்" என்பதனை (தோல். வேற். சூ. ௬.) வினைப்பெயராய்ச் செயப்படு பொருட்கண் காலங்காட்டி நின்றது. என்று கல்லாடரும், செயப்படு பொருட்கட் காலங் காட்டி நின்ற தொழிற் பெயரென்று நச்சினார்க்கினியரும், காலங் காட்டிப் படுத்த லோசையாற் செயப்படு பொருண் மேனின்ற வினைப்பெயர் (இ - வி. சூ. ௧௭௬.) என்று இ - வி. நூலாரும் கூறுவர்.

௪. 'உடம்புயங்கி,யானை' கலி. ௧௩: ௬.

(பிரதிபேதம்) : இடை நிலைக், † சாரச்சாரல்.

(க்) சிறுநனி நீதுஞ்சி (௨) யேற்பினு மஞ்சு
நறுநுத னீத்துப் பொருள்வயிற் செல்வோ
யுரனுடை யுள்ளத்தை செய்பொருண் முற்றிய
(௩) வளமையா னாகும் பொருளிது வென்பா
யிளமையுங் காமமு நின்பாணி நில்லா

விடைமுலைக் (௪)கோதை குழைய முயங்கு

முறைநாள் கழித லுறுஅமைக் காண்டை

கடு (௫)கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லைப்

(௬)போற்றாய் பெரும்நீ காமம் புகர்பட

வேற்றுமைக் கொண்டு பொருள்வயிற் போகுவாய்

கூற்றமு மூப்பு மறந்தாரோ டோராஅங்கு

மாற்றுமைக் கொண்ட வழி.

இது தலைமகனுற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி காட்டது கடுமையுந் தலைவியது மென்மையும் "நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்,

---

க. 'சிறுநனி நீதுஞ்சி யேற்பினும்' என்பது (தொல். வினை. சூ. ௩௦ கல் தொல். வினை. சூ. ௩௧. நச்.) குறிப்பு வினையெச்சம் அகர வீற்று னன்றி வேறீற்றன் முடிக்குஞ் சொல்லை விசேடித்து வருவதற்கு மேற்கோள்.

உ. எற்றவென்னுஞ் சொல்லின் பொருள் (அ) "வாய்த்தகைப் பொய்க் கனா மருட்ட வேற்றெழுந், தமளி தைவந் தனனே" (ஆ) "மெய் யுணர்ந் தேற்றெழுவே னாயின்" (இ) "எழுவார்யாழு மேத்தொலியு மிறைவன்கேளாத் துயிலேற்றான்" (ஈ) "சேயக, னேற்றெழுந் தனனால்" (உ) பூணக மெல்லியற் புல்லினையாகவப் பொய்யை மெய்யாப், பேணுமகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவன் பின்னைநின்னைக், காணாள்கலங்கினள்" என்பவற்றால் தெளியலாம்.

௩. (அ) "வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகும்... ... ...இளமையுந் தருவதோ விறந்தபின்னே" (ஆ) இளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார், வளமை விழைதக்க துண்டோ ....அரிதரோ, சென்ற விளமை தரற்கு" கலி. கடு: உ௪-௫, க௮: எ-௧௨. என்பவைகளும் அவற்றின் குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்து வனவும் காண்க.

௪. கலி. எ௩-ம் செய்யுளின் க௨ - ௩. அடிகளின் குறிப்புப் பார்க்க.

௫. "இதுவென வரைந்து வாழுநா ளுணர்ந்தோர், முதுநீ ருலகின் முழுவதுமில்லை" சிலப். உ௮, க௮௧-௨.

கூ. "மாற்றுமைக் கொண்டவழி" என்பது இறுதிக்கண் இரண்டாவது தொக்கதென்றும் அது போற்றுயெனவரு முடிக்குஞ் சொல்லோடு ஒட்டி ஒரு சொல்லாகாமை யுணர்கவென்றுங் கூறுவர், நச். தொல். எச்ச. ௬. கக.

தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும்" (க) "அன்பின தகலமு மகற்சிய் தருமையும்" (உ) கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

இதன் பொருள்.

கட்டுமுள்ளால் இடும் நெடியவேலிபோலக் கொலைத் தொழிலையுடைய வேடர் வில்லாலே கொல்லப்பட்டவருடைய உடலம் மறையவிட்ட இலைக் குவை நிரைத்துக் கிடக்கின்ற கடியகுற்றம் நிறைந்த வழியில் நீர் அறுங் கடுஞ்சுனையைச் சூழ்ந்து தண்ணீருண்டலை விரும்பிய உடம்பு வருந்தின யானைகள் தாஞ் சேரப்பதிந்து அவ்விடத்துக் கைகள் சுடப்பட்டு ஒழுங்குபட்ட நிரல்கள் வெவ்வேறும்படி மலைச்சாரல் தோறும் ஓசையினாலே பழைய வழிகள் மயங்கப்பட்ட தொலையாத நீண்ட காட்டைப், பண்டு துயில் கொள்ளுங் காலத்தின் மிகச் சிறிது பொழுது தாழ்த்துத் துயில் கொண்டெழுந்திருப்பினும் இதுவும் ஒன்றுடைத்தென்று அஞ்சும் சுறிய நுதலையுடையாளைக் கைவிட்டுப் பொருளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்து போகின்றவனே, நீதான் வலியுடைத்தாகிய மனத்தையுடையை; தேடும் பொருளைத் தேடிமுடித்த செல்வத்தாலே உண்டாகும் * பொருடான் இவ் வின்பமென்று கூறுகின்றவனே, நீ அப்பொருளைத் தேடிவரக் குறித்த காலத்தளவும் இளமையுங் காமமும் நின் கையிடத்து நில்லாவாய் நாடோறுங் கழியும்; அதுவே அன்றி இறக்கும் நாள் இதுவென்று உலகத்திலே அறிந்தவர்களும் இல்லை; † ஆதலான் முலையிடையிற் கோதை குழையும்படி முயங்கு முறைமையினையுடைய நாள்கள் ‡ இளமைப்பயனின்றிப் போத

னுருமையை நெஞ்சாலே காண்பாய்; || காமதன்மங் குற்றப்படும்படி அதனோடு வேறுபாடுகொண்டு பொருளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்து போகின்றவனே, பெருமா, நீ நமக்கு வருகின்ற கூற்றத்தையும் மூப்பையும் மறந்திருக்கின்ற அறிவில்லாதாருடனே — ஒரு படிப்பட்ட மாறுபாட்டினைக்கொண்ட, நன்மக்கள் நிற்கின்ற வழியினை நினைக்கு வழியாகப்பேணாய்; எ - று.

முதுவேனிற் காலங்களெல்லாம் நீர் அறுதலின் அறுசுனையென(௩)நிகழ் காலத்தாற் கூறினார். கடுமை ஈண்டு வெம்மை மேற்று. இனி, கடுந் (௪)தாகமென வடமொழித் திரிபாக்கி விகாரமாய் நின்றதென்பாரும் உளர். தாகத்தாலே பதியென்க.

௧, ௨. தொல். அகத். சூ. ௪௧.

௩. தொல்.

௪. தாகமென்பது தாமெனத் திரிந்து வழங்குதலை. (அ) "பேஎய் வெண்டேர் பெயல்செத் தோடித், தாஅம் பட்ட தனிமுதிர் பெருங்கலை" (ஆ) "தாஅம் படுநோக்குத் தண்ணீ ருளகொல்லோ" (இ) "தாம்படு மார்தர்க்குத் தண்ணீர் போலுங், காம்படு தோளியொடு கலந்து மகிழ் வெய்திய" என்பவற்றாலும் அறிக.

(பிரதிபேதம்) * பொருள்காண் இவ், † காதலான், ‡ இன்னும் அப்பய, || காமனின் பங் குற்றப், + ஒரு வழிப்படுமாறு பாட்டினை.

11

ஓடியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் "அம்முக் களவியும்" என்னும் (௧) சூத்திர விதியாற் பிறவினை கொண்டது.

அஞ்சுமென்றது பிரியுமாறு நினைந்து முன்னர்த் துயிலின்றிப் பின்னர்த் தாழ்க்கத் துயின்றுனென்ற அஞ்சினுளென்க.

காண் என்னும் முன்னிலேவினே காண்டையெனத் திரிந்தது.

மாற்றுமைக்கோடல், கூற்றமும் மூப்பும் உண்டென்றிருத்தல்.

'கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லே' இது நாளது சின்மை; 'இள மையுங் காமமு நின்பாணி நில்லா' இஃது இளமையதருமை; 'உரனுடை யுள்ளத்தை' இது தாளாண்பக்கம்; 'செய்பொருண முற்றிய' இது தேடும் முறைமையிற் றேடவேண்டுமென்றலிற் றகுதியதமைதி; 'சிறநனி நீதுஞ்சி ......செல்வோய்' இஃது அன்பினதகலம்; 'இடைமுலேக்...... காண்டை' இக்து அகர்சிய தருமை.

(உ) 'செய்பொருண் முற்றி... ......என்பாய்' என்பது செல்வத்தாற் பிறர்த உவகை; வளமையானுகும் மனமகிழ்ச்சி இது வென்றலின்.

"நிகழ்ந்தது கூறி நிலேயலுந் திணேயே." (கூ)என்பதனுல், தலேவன் முன் ஒருகாற் கூறியவற்றினேத் தோழி தலேவற்குக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தாள்.

"சுரமென மொழிதலும் வரைநிலே யின்றே" (சு)என்பதனுல் வழியருமை கூறினுள்.

இவள் கூறுகின்ற காலத்து, தலேவற்கு மூப்பென்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றிப் பின்னர் அசைவுபிறந்தது; தோழிக்கு நகைக்கம் பிறந்தது.

(ஞ) இது பன்னீரடியின் இகந்து ஒரு பொருணுதலாது ஆசிரியத்தளே விரவிவந்த சீர்வகைக் கலிவெண்பா. (கக)

(கூ) செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல

வெரீமேய்ந்த கரிவறல் வாய்புகுவ காணுவாய்ப்

பொரிமலர்ந் தன்ன பொறிய மடமான்

றிரிமருப் பேற்றெடு தோறற் கோட

க. தோல். வினை'சூ. ௩௪. இதனுரையிலும் 'உடம்புயங்கி யானை......நெறி மயக்குற்ற' என்பது செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்த் தனக்குரிய வினைமுதலானன்றிப் பிறவினை முதலான் முடிந்த தற்கு இவ்வுரையாசிரியரால் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உ. "உரனுடை யுள்ளத்தை செய்பொருண்முற்றிய வளமையானுகும் பொருளிது வென்பாய்" என்புழி வளமையானுகும் மனமகிழ்ச்சி இதுவெனக் கூறினமையின், இது செல்வம் பொருளாகப் பிறந்த உவகை யாமென்பர், பேராசிரியரும்; தோல். மெய்ப். சூ. கக. இ-வி. நூலாரும் இங்ஙனமே எழுதுவர்; இ-வி. சூ. ௬௭அ.

௩. தோல். அகத். சூ. ௪௪.   ௪. தோல். பொருளியல். சூ. உஉ.

ரு. இச்செய்தி தோல். செய். சூ. கரு௩. நச்சினார்க்கினியருரையிலும் காணப்படுகின்றது.

முதலாவது பாலை. கஉ. அரு

ரு மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தி யுயங்க
வுரல்போ லடிய வுடம்புயங் கியானை
நூறுநீ ரடங்கலி னுண்கயங் காணாது
சேறு சுவைத்துத்தஞ் செல்லுயிர் தாங்கும்
புயறுளி மாறிய போக்கரு வெஞ்சுரம் ;
கo எல்வளை யெம்மொடு நீவரி னியாழநின்
மெல்லியன் மேவந்த சீறடித் தாமரை
யல்லிசே ராயித ழரக்குத்தோய்ந் தவைபோலக்
கல்லுறி னவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ ;
கச நலம்பெறு சுடர்நுதா லெம்மொடு நீவரி
னிலங்குமா ணவிர்தூவி யன்னமென் சேக்கையுட்

டலங்குமான் மேனூர்தித் துயிலேற்பாய் மற்றுண்டை
விலங்குமான் குரல்கேட்டபின் வெருவுவை யல்லையோ;
கஅ கிளிபுரை கிளவியா யெஃமொடு நீவரிற்
றளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி கவின்வாட
முளியரில் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ;
எனவாங்கு;
உரு அணையவை காதலர் கூறலின் வினவயிற்
பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாதி திரிபுநீஇக்
கடுங்குரை யருமைய காடெனி னல்லது
கொடுங்குழாய் துறக்குந ரல்லர்
நடுங்குதல் காண்மார் நகைகுறித் தனரே.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றளாய தலைமகள், யான் நும்மோடு போதுவல் என்றரட்த, தலைவன் அவளது மென்மையுங் காட்டின் கடுமையுங் கூறி உடம்படானாக, ஆற்றளாய தலைவியைத் தோழி, அவர் நம்மோடு நகையாடிச் சொன்னர் பிரிவாரல்லரென வற்புறுத்தியது.

இதன் பொருள்.

செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல
(க) * வெரிமேய்ந்த கரிவறல் வாய்சுவ காணுவாய்ப்

க. (அ) "நாடுகெட வெரிபரப்பி" (ஆ) "பெருந் தண்பணை, குருஉக் கொடிய வெரிமேய......பாழாயினநின் பகைவர் தேஎம்" மது. கஉ௬, பிரதிபேதம்) * எரிமேய்ந்த.

(௧) பொரிமலர்ந் தன்ன * பொறிய மடமான்
றிரிமருப் பேறொடு (௨) †தோறற் கோட
இ (௩) மரல்சாய (௪) மலைவெம்ப (௫) மந்தி யுயங்க

கடு௪-௧௭௪. (இ) "ஊரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரை இப், போர்சுடு கமழ் புகைமாதிர மறைப்ப" (பதிற். ௭௧.) (ஈ) 'வாடுக விறைவநின் கண்ணி யொன்னர், நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே" (உ) "பகைவ ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக், கொள்ளை மேவலை" (ஊ) "பெருந் தண்பணை பாழாக, வேம நன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை" (எ) "வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக், கனையெரி புரறிய மருங்கும்" புறநா. ௬, ௭, ௧௧, ௨௩.

௧. உழைமான் சாதியின் ஆண்பால் ஏறெனப்படு மென்பதற்கு, "பொரி மலர்ந் தன்ன பொறிய மடமா, திரிமருப் பேறொடு தோறற் கோட" என்னும் பகுதி மேற்கோள். தொல். மரபு. சூ. ௩௮. பே.௩௪.

௨. (அ)"யானை, நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி,யறுநீ ரம்பியி னெறி முதலுணங்குங் ....கடத்திடை" அகம். ௨௧, (ஆ) "அழன்மேய்ந் துண்ட நிழன்மா யியவின், வறன்மரத் தன்ன கவைமருப் பெழிற் கலை, யறலவிர்ந் தன்ன தேர்நசைஇ யோடி" அகம். ௩௯.

(இ) தேரோட வெஃகிகின் றத்தமாச, சிந்தையா னென்று செத்துக் கவர்போடும், பண்பி லருஞ்சுர மென்ப. கைந்நிலை. பாலை. ௧௨. (ஈ) "வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணி" ஐந் - ஐம். ௩௪. என்பவை. களும், "நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிர், நெடும் பேரத்தம்"

(சிலப். கக: சுக. எ௦. அடி.) என்புழி, "நீறைநீர் வேலியென்றூர், பேய்த்தேரை, நீரபோலத் தோன்றுதலின்" என எழுதியிருத்தலும் "நீரிழெலழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு, மோரினவை யின்றுமா றொப்பு" என்னும் பகுதியின் விசேடவுரையில் 'அருஞ்சுரத்தின் கண் முதுவேனிலின் நண்பகற் கமைபற்றித் தோன்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித்தானும் மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர், ஒரு காரணகாட்டி மறைந்து போவதற்கு உவமை' என்று சிவஞானமுனிவர் எழுதியிருத்தலும்(சிவஞானபாடியம். இலக்கணவியல். க-ம் சூத்திரம் க-ம். அதிகாரணம். வெண்பா. க. 'அசத்தறியாய்' பக். ௩௦௩.) இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. "மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தியுயவுக" என்பது கலியடி 'பதின்மூன்றெழுத்தான் வந்ததற்கு மேற்கோள்;தொல்.செய்.௫௫.'அளவடி'இளம்.

௪. மலைவெம்பல். கலி. ௨௦: ௫, ௨௩: ௩, "கல்காயுங் கடுவேனிலொடு" மது. ௧௦௬.

௫. "கயந்தலை மந்தி யுயக்குபசி களைஇயர்" அகம். ௨௮௮.

(பிரதிபேதம்) * பொறியமை மடமா, † தேரநோக்கோடும்.

முதலாவது பாலை. ௧௨ அ௫

(௧) வுரல்போ லடிய (௨) வுடம்புயங் கியானை
யூறநீ ரடங்கலி னுண்கயங் காணது
சேறு சுவைத்துத்தஞ் செல்லுயிர் தாங்கும்
(௩) புயறுளி மாறிய (௪) போக்கரு வெஞ்சுரம்

எ - து: போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற சினத்தையுடைய அரசன் கோபித்துச சென்று விட்ட பகைப்புலத்தை நெருப்புத் தின்றாற்போல நெருப்புத்தின்ற கரியினையுடைய வறந்த நிலத்திடத்தனவாகிய பொரிமலர்த்தாற்போன்ற புள்ளிகளையுடையவாகிய மடப்பத்தையுடைய மான்கள்

உணவுகளைக் காணுவாய்த் திரிந்த கொம்பினையுடைய எற்றேடே பேய்த் தேரை நீரென்று கருதி உண்டற்பொருட்டு ஓட, மரல்வாடும்படி மலைகளை கொதிக்க, ஊணின்றி மந்திகள் வருந்த, உரல்போன்ற அடிகளையுடைய வாகிய, உடம்பு வருந்திய யானைகள் ஊறுகின்ற நீரூற்று அடங்கலின் நீர் உண்டற்கு வேறோர் நீர்நிலை காணுமற் சேற்றில் ஈரத்தை நுகர்ந்து தம் போகின்ற உயிரைக்காக்கும் மேகந் துளித்தலைத் தவிர்ந்த செலவரிய வெய்ய * சுரத்தே; எ - று.

"பன்றி புல்வா யுழையே கவரி, யென்றிவை நான்கு மேறெனற் ்ய." (ரு)இதனான் ஏறென்றார். †மேய்ந்தகரி, உண்ட எசில்போல நின்றது. எற்றேடு என்பது ஏறேடு என விகாரமாயிற்று. சுரத்தென்னும் அத்து விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது தரவு.

கO (சு) எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியன் மேவந்த சீறடித் தாமரை

க. "உரல்புரை பாவடி...... .....யொருத்தல்" கலி. உக.

உ. 'உடம்புயங்கியானை' கலி. கஉ: ச.

ந. புயறுளி மாறியசுரம்: "விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழி, னெழுந்துசுடர் சுடுமென் றேங்கி - செழுங்கொண்டல், பெய்யாத கானகத்தே"

ச. போக்கரு வெஞ்சுரம் கலி. உந: ந.

ரு. தொல். மரபியல், சூ. நஅ.

சு. (அ)"எல்வளை யெம்மொடு...... ....கறுக்குந வல்லவோ" என்பது உடன்கொண்டு போகவேண்டு மெனச் சொல்லியவழித் தலைவன் கூறியதற்கும், தொல். கற். சூ. ரு. இள; (ஆ) தலைவிக்குத் தலைவன் உடன் போக்கு மறுத்துக் கூறியதற்கும் தொல். அகத். சூ. சகு. நச்; (இ) தலைவி உடன்வரக் கருதியவழித் தலைவன் எம்மொடு நீவரக் கருதியநிலம் சுரமென்று கூறியதற்கும் தொல். பொருளியல், சூ. உஉ. நச். மேற்கோள்.

யல்லிசே ராயித ழாக்குட்டோய்ந் தவைபோலக்
கல்லுறி னவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ

எ - து: ஒளியினையுடைத்தாகிய வளையினையுடையாய்! நீ எம்மோடு வருவையாயின் நின்னுடைய (க) மெல்லிதாகிய இயல்பினையுடைய, அனிச்ச முதலியவற்றிலே பொருந்துதல்வந்த சிறிய அடிகள் ஆண்டுள்ள கல்லைத் தீண்டும்; அவ்வடிகள் கல்லைத் தீண்டுமாயின், (உ) தாமரைப் பூவினது (ங) அல்லியைச் சேர்ந்த அழகிய இதழ்கள் (ச) இங்குலிகந் தோய்ந்தன போலக் கறுப்பனவல்லவோ; எ - று.

(ரு)எல்லே யிலக்க மென்னும் தொல். இடை. உக-ஆம் சூத்திரத்துக்கு எல்லென்பது விளங்குதற் பொருண்மை புணர்த்து மென்று பொருள் கூறி "எல்வளை யெம்மொடு நீவரின்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர். நச். (உ) பிறவுரை யாசிரியர்களும் இப்பொருளே கூறி 'எல்வளை' என்பதை மேற்கோள் காட்டினர். அவர்களுள் (ஊ) சேனாவரையர் எல்லென்பது உரிச்சொ னீர் மைத்தாயினும் ஆசிரியர் இடைச் சொல்லாக ஓதினமையான் இடைச்சொல்லென்று கோடுமென்றெழுதியிருத்தலும் (எ)தெய்வச்சிலையார், இஃதுரிச் சொல்லன்றோ வெனின் அது குறைச்சொல்லாகிநிற்கும். இது குறையின்றி நிற்றலின் இடைச் சொல்லாயிற்றென் றெழுதி யிருத்தலும் ஆராயத்தக்கன. (ஏ) நன். இடை. சூ. கக. இரா.

௧. (அ) "மோப்பக் குழையு மனிச்சம்" (ஆ) "அனிச்சமே நின்னினு, மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்" (இ) "அனிசசமும்......... ..மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்" என்னும் குறளும் (ஈ) "அனிசச நெருஞ்சி யீன்ற பழமாலென், றஞ்சு மலரடிகள்" சீவக. ௩௭௧. (உ) "அனித்த மிதிப் பினும் பனித்த லானு, வொளிச்செஞ் சீறடி யுருக்காக் கேய்ப்ப, வுளித்தலே வெம்பர லூன்றுபு நலிய" பெருங். (௧) இரு.: ௧௯௨-௧௯௪. என்பனவைகளும். ஈண்டு அறிதற்பாலன. பிற்காலத்து நூல்களில் இது கோட்டுப் பூவாகவும் நீர்ப் பூவாகவும் அடிக்கு உவமையாகவும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

௨. "கல்லதர் நடந்துபூங் கமலம் வாட்டிய, மெல்லடி சிவப்புறல் வீழி வாய் மயிற், கொல்லுமே யெனமன முருகி" நைடதம். கான்புகு. ௧௨.

௩. (அ) "பொய்கை போர்க்களம் புறவிதழ் புலவு வாட்படை புல்லித, ழைய கொல்களி றகவித ழரச ரல்லிதன் மக்களா, மையில் கொட் டையம் மன்னறு மலர்ந்த தாமரை" சீவக. ௨௩௧௧; (ஆ) "காத லுள்ளமொடு கலந்துண் டாநெர், போகசசேரி புறவித ழாக, ... அருமதியமைச்சர் திருமதிற் சேரி, மாசில் பைந்தாது சுமந்தகத, தாசில் பன்மல ரல்லி யாக, ...கோயில் கொட்டை யாகத் தாமரைப் பூவொடு பொலியும் பொலிவிற்றுகி" பெருங். (௩) ௩: ௰௫-௧௦௪. என்பவற்றால் அல்லி யென்பது கொட்டையைச் சூழ்ந் துள்ள கேசர மென்று தோற்றுகிறது.

௪. இக்குலிகம், இக்காலத்துச சாதிலிங்கமென்றும் இலிங்கமென்றும் வழங்கப் படுகின்றது; சாதிங்குலிக மென்பது பண்டை வழக்கு.

௯௧ நலம்பெறு சுடர்நுதா லெம்மொடு நீவரி

னிலங்குமா ணவிர் (க) தூவி யன்னமென்சேக்கையுட்

(உ) * டலங்குமான் மேலூர்தித் துயிலேற்பாய் மற்றுண்டை

† விலங்குமான் குரல்கேட்பின் வெருவுவை யல்லையோ

எ - து: நன்மையைப் பெறுகின்ற ஒளியினையுடைத்தாகிய நுதலினை யுடையாய்! நீ எம்மோடு கூட வருவையாயிற் சிங்கக்கான்மேற் றைத்த தூங்குகட்டிலின் இலங்கும் மாட்சிமை விளங்கும் அன்னத்தூவியாற்செய்த மெல்லிய படுக்கையிடத்தே உறக்கத்தைப் பொருந்துகின்ற நீ பொய்யான சிங்கம் ஒழிய அக்காட்டிடத்தில் விலங்காகிய சிங்கத்தின் குரலைக் கேட்பின் அஞ்சுவையல்லையோ; எ - று.

மாட்சிமை விளங்குகின்ற தூவியையுடைய அன்னமென்பது முதற் கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

துலங்கூர்தி, தூங்குகட்டில். மற்று, வினைமாற்று; வெருவரத்தக்க, பொய்ம்மானல்லாத மெய்ம்மானின் குரல்கேட்பினெனப் பொருள் தந்து நின்றது.

அ (ரு) கிளிபுரை கிளவியா யெம்மொடு நீவரிற்

றளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி ‡ கவின்வாட

முளியரில் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த

வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ

எ - து: கிளியையொக்கும் மொழியினையுடையாய்! நீ எம்மோடே வருவையாயின் முகில் துளியைச் சொரியப்பட்ட தளிரையொத்த அழகினை யுடைய மேனி அழகு கெடும்படி உலர்ந்த சிறுதூற்றை மறைத்த முழங்குகின்ற அழலினது நடுவை ஊடறுத்து வந்த காற்றுத் தீண்டின் அந்த அழகு கெடுவையல்லையோ; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. "மைந்துறு மடமகற் றிண்கான் மணிவட வயிர ஞூச, லேர்துடன் பதஞ்செய் பஞ்சி யணையினோ டன்னத்தாவிப், பைந்துகிலணை" திருவிளை. வேல்வளை செண்டு. சக.

உ. "துளங்குமா னூர்தித் தாமலர்ப்பள்ளி" மணி. கஅ: சஅ.

ங. (அ)"கிளிபுரை கிளவியாய்... .... வாடுவை யல்லையோ" என்பது உடன் கொண்டு பெயர்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குக் காட்டது கடுமை கூறிவிடுத்ததற்கு மேற்கோள். தொல். அகத். சூத்திரம். சச. 'ஒன்றாத் தமரினும்' இளம்.

(ஆ) "கிளிபுரை கிளவியாய்" கலி. உ0:எ. (இ) "மடந்தை, கிளிபுரை கிளவியும்" தமிழ் நெறி. மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * தலங்குகால், † விலங்குகால், ‡ தகையாட.

எனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று.

ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

உங அனையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற்
பிரிதுவ ரெனப்பெரி தழியாதி திரிபுநீஇக்
கடுங்குரை யருமைய காடெனி னல்லது
(க) *கொடுங்குழாய் துறக்குந ரல்லர்
(உ) நடுங்குதல் காண்மார் நகைகுறித் தனரே

எ - று: நினது அழகு கெடும் அச்சமாகிய அத்தன்மையவற்றை, நின்னைக்காதலித்தவர் கூறுகையினாலே யாம் பிரியின் இவள் இறப்பளென்று பிரியார்; ஆதலான் மனத்தைத் திரிவுறுத்தி வினையிடத்துப் பிரிகுவரென மிக நெஞ்சழியாதேகொள்; வளைந்த மகரக்குழையையுடையாய்! காடு கடிய அருமையவென்று † சொல்லுவாராயின் அது நினது மெய்ந்நடுக்கத்தைக் காண்டற்கு ஒரு விளையாட்டைக் குறித்துக் கூறினாரென்பதல்லது துறப்ப ரென்று நான் சொல்லுமவரல்லர்; எ - று.

காட்டின் கடுமை தாமே கூறினர், நாம் போதற்கு உடம்படேமென் பது தாமே உணர்வாராகலின்.

இது சுரிதகம்.

தாழிசைகள் தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்துக்கூறியன. (௩)வினைவயிற் பிரிவரெனவே கற்பிற் கூறியதாயிற்று. ‡ காடு கடுங்குரையருமையவெனத்

க. நடுக்கமென்பது யாதானு மொருபொருளை இழக்கின்றே மெனவருமனநிகழ்ச்சி யென்றுகூறி அம்மெய்ப்பாட்டிற்கு, "கொடுங் குழாய்....................நடுங்குதல். காண்மார் நகைகுறித்தனரே" என்பதை (தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.) மேற்கோள் காட்டினர், இளம் பூரணர்.

உ. (அ) 'நடுங்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே' என்பதனோடு "புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு, மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது" என நகை யாடிச் சொல்லிய (கந௦௧) குறள். ஒருவாறு ஒப்புநோக்கற்பாலது. (ஆ) "நடுங்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே" என்பது தன் இளமை பொருளாக நகை பிறந்ததற்கு (தொல். மெய்ப். சூ. ச. பே.) மேற்கோள்.

௩. "அனையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற், பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாதி யென வினைவயிற் பிரிவு கூறலின் இது, கற்பிற்குக் கூறிய தாயிற்று." என்பது (தொல். அகத் சூ. சு௭. நச்.) காணப்படுகின்றது.

(பிரதிபேதம்) * கொடுக்குழாஅய், † சொல்லுவாராயின் இனது, ‡ காடுங்கடும்.

ாவிற் பொருளையும் சுரிதகத்து உடன் கொண்டு கூறினார், "தரவியலொத்து மதனகப் படுமே" என்னும் (க) சூத்திரத்து இயலென்றதனால்.

தலைவன் இளமை பொருளாகத் தலைவற்கு * நகைபிறந்தது. தலைவிக்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் † ஐயடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஉ)

(நச்) அணைமரு ளின்றுயி லம்பணைத் தடமென்றோட்
உ. சி. டிணைமல ரெழினீலத் தேங்கெழின் மலருண்கண்
அ மணமௌவன் முகையன்ன மாவீழ்வா ணிரைவெண்பன்
மணநாறு நறுநுதன் மாரிவீ ழிருங்கூந்த
லலர்முலை யாகத் தகன்ற வல்குற்
சிலநிரை வால்வளைச் செய்யா யோவெனப்
பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி
யினிய சொல்லி யின்னுங்குப் பெயர்ப்ப
தினியறிந் தேனது துனியா குதலே;
பொருளல்லாற் பொருளுமுண் டோவென யாழநின்
மருளிகொண் மடநோக்க மயக்கப்பட் டயர்த்தாயோ;
கஉ காதலா ரெவன்செய்ப பொருளில்லா தார்க்கென
வேதிலார் கூறுஞ்சொற் பொருளாக மதித்தாயோ;

கச செம்மையி னிகந்தொரீஇப் பொருள்செய்வார்க் கப்பொரு
ளிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ ;

கரு அதனால்;
எம்மையும் பொருளாக மதித்தித்தை நம்முனாங்
கவவுக்கை விடப்பெறும் பொருட்டிறத்
தவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டதோழி, தலைமகற்கு முன்னை யிற் சிறப்ப ‡ எம் வயிற் பாராட்டியதெல்லாம் எம்வயிற்பிறந்த வேறுப் பென்பது *இப்பொழுதறிந்தேன், இவ்வகைப்பட்ட போக்கு நினக்கு எவ்வகையான் வந்ததென, அவன் செலவழுங்கச் சொல்லியது.

இதன்பொருள்.

க. தொல். செய். சூ. கா௭.

(பிரதிபேதம்) *ஐசை, † ஐயடிச், ‡ எம்மையிற் பாராட்டிய.

*(க) அணைமரு ளின்றுயி (உ) லம்பணைத் தடமென்றோட்
(ஈ) டுணைமல ரெழினீலத் தேக்கெழின் மலருண்கண்
மண (ச) மௌவன் முகையன்ன மாவீழ்*வார் நிரைவெண்பன்
(ரு) மணநாறு நறுநுதன் (கு)மாரிவீ ழிருங்கூந்த
(௭) லலர்முலை யாகத் தகன்ற வல்குற்
சிலநிரை வால்வளைச் செய்யா யோவெனப்

பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி
யினிய சொல்லி யின்னுங்குப் பெயர்ப்ப
(எ) தினியதிற் தேனது துனியா குதலே

க. (அ) "அணைமருளின் றுயில் . . . துனியாகுதலே" என்பது போக்கின்கண் தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். பொருளியல். சூ. ௩௪. ௩௫. (ஆ) "அணைமருளின் றுயில் .. ..பண்டையிற் பாராட்டி" என்பது களவு காலத்து நலம் பாராட்டிய தலைமகன் கற்புக்காலத்து மொழிநலம் பாராட்டுதற்கு மேற்கோள்; தொல். பொருளி. சூ. ௩௧. 'நிகழ்தகை' இளம். (இ) "அணைமென்றோள்" பரி. எ: ௫௫. கலி.௧௩:௧. (ஈ) "அணைபுரை மென்மை யமைபடு பணைத்தோள்" பெருங். (உ) ௪௫: ௭௨.(ஊ) "செம்பஞ்சி யணையணைய வாடமைத்தோள்" சீவக. ௧௭௦.(ஊ) "பணையெழி லணைமென்றோள்" கலி. ௧: ௯.

௨. "அம்பணைத்தட மென்றோள்" கலி.௪௦: அ. "தடமென் பணைத்தோள்" அகம். ௨௧.

௩. "துணைமல ரெழினீலத் தேர்தெழின் மலருண்கண்" என்பது 'அன்னபிறவும்' என்பதனாற் கொள்ளப் படுவன வற்றுள் அத்துவமையுணர்த்துஞ் சொல்லாய் வருதற்கு மேற்கோள். தொல். உவம். சூ. ௧௧. இளம்.

௪. "மௌவல் வான் முகைத், துணை நிரைத்தன்ன மாவீழ் வெண்பல்" "முகைநிரைத் தன்னமாவீழ் வெண்பல்" அகம். ௨௧: ௧-௨, ௧௬௨: ௧௨. "பன்னிற முல்லை" திணைமொழியைம். ௨௨.

௫. 'தேங்கமழ் திருநுதல்' நற்றி. உசு; நற். கூஉ; அகம்: ௩அக.
௬. "மாரிவீ ழிருங்கூந்தல்" கலி. கo: உ, காக: உக. வினையுவம முதலியவற்றிற்குப் பாகுபடுத் துணர்த்தப்பட்ட சொற்களன்றி மரபாற் (மரபு - பயிற்சி) பிறசொல்லும் வருமென்பதற்கு *இத்தொடர் மேற்கோள். தொல். உவம. சூ. கள. இளம்.
௭. (அ) "இனியறிந்தேனது துனியாகுதலே" என்னும் இவ்வடி குறுந். அச-இல். உ-ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது. (ஆ) இனியறிந் தேன்" நற்றி. கoஅ௩.

(பிரதிபேதம்) * வாணிகா.

எ - து: இனியதுயிலையுடைய அணையையொத்ததும் அழகியமூங்கிலையொத்த பெருமையை யுடையதுமான மெல்லிய தோளினையும் எழுச்சியை யுடைய நீலத்தினுடைய உயர்ந்த அழகினையுடைய இரண்டாகிய மலர் போலும் அகன்ற மையுண் கண்ணினையும் மணத்தையுடைய மௌவல் முகையை யொத்த வண்டுகள் விரும்பின நேரிதாகிய ஒழுங்கினையுடைய வெள்ளிய பல்லினையும் மணம் நாறுகின்ற நறியதாகிய நுதலினையும் மழை விரும்பின கரிதாகிய மயிரினையும் ஆகத்திடத்தே பெருத்த முலையினையும் அகன்ற வல்குலினையும் சிலவாகிய நிரைத்த வாலிய வளையினையுமுடைய செய்யோளேயென்று பலபலவாகிய புனைந்துரைகளாற் பண்டையிற் கரட்டிற் கொண்டாடி இங்ஙனம் இனிய மொழிகளைக்கூறி என்னை வருத்தத்தே செலுத்துகின்ற தன்மை எம்பி க்கு வெறுப்பாகுதலை இப் பொழுதறிந்தேன் ; எ - று.

மருள், உவமவுருபு.

"நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற், புகழ்தகை வரையார் கற்பினுள்ளே."(க)என்பதனால், போக்கின்கண் தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்து கூறினான்.

இது தரவு.

௧௦ (௨) பொருளல்லாற் பொருளுமுண் டோவென யாழநின்

(௩)மருளிகொண் மடநோக்க மயக்கப்பட் டயர்த்தாயோ

எ - து: மயக்கங்கொண்ட அறியாமையையுடைய நின்னறிவு பொருளல்லது நன்குமதிக்கும் பொருளும் வேறுண்டோவென்று நின்னை மயக்கப்பட்டு அன்பை மறந்தாயோ; எ - று.

---

௧. தொல். பொருளியல். சூ. ௩௪.

௨. (அ) "பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும், பொருளல்ல தில்லை பொருள்" குறள். ௭௫௧. (ஆ) "வென்றி யாக்கலு மேதக வாக்கலுங், குன்றினார்களைக் குன்றென வாக்கலு, மன்றி யுங்கல்வி யோடழ காக்கலும், பொன்றுஞ் சாகத்தி னும்பொருள் செய்யுமே" சீவக. ௧௧௨௨. (இ) "அளப்பரும் விஞ்சையே யன்றி மேன்மையு, முளப்படு தன்மையு முயர்ந்த சீர்த்தியுங், கொளப்படு கொற்றமும் பிறவுங் கூட்டலால், வளத்தினிற் சிறந்தது மற்றொன் றில்லையே" கந்த.......................(ஈ) "பூரியர் தமைவேந் தாக்கும் புவி புரப் பிக்குந் துய்க்குஞ், சீரிய வுண்டி சேர்க்குந் தேவர்த முலகம் போக்குங், காரிய மனைத்துங் கூட்டுங் கருதலர் தம்மை வாட்டுங், கூரிய திதன்மே லில்லை கொழும் பொனீர் கொண்மி னென்றார்." உத்தர. அசுவமேத. ௧௩௩. என்பனவைகளும் (உ) இந்நூல். பக். ௫௩: ௧. குறிப்பும். (ஊ) இந்நூல் ௭௨: ௧. குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. "மருளி நெஞ்ச மயங்கலுங் காண்பல்" கலி. ௧௨௨: ௧௫. "மருளி யாயம்" "மருளி மாவும் வெருளிப் பிணையும்" பெருங். (௧) ௩௪: ௧௭௦; (௨) ௧௫: ௩௧.

(ஆ) மருள், மருளியெனப் பகுதிப்பொருள் விகுதியாய் நின்றது. யாழ, அசை.

கஉ காதலா ரெவன்செய்ப பொருளில்லா தார்க்கென
வேதிலார் கூறுஞ்சொற் பொருளாக மதித்தாயோ

எ - து: கையிற்பொருளில்லாதவர்கட்குத் தம்மாற்காதலிக்கப் பட்டார் என்ன காரியத்தைச் செய்வரென்று உரவுபோல இருந்து உறுதியல்லன கூறுவார் கூறும் மொழிகளை நினக்குப் பொருளாக மதித்தாயோ; எ - று.

கச (உ)செம்மையி னிகந்தொரீஇப் (௩)பொருள் செய்வார்க் (ச) கப்
ளிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ [பொரு

க. (அ) மருளியென்பதில், 'இ' பகுதிப் பொருள் விகுதியென்பதே இவர் கருத்தென்பதை, சீவக. உசஎ-உரையில் இவர் எழுதியிருப்பதும் வற்புறுத்தும். (ஆ) "இ'வில் வந்து மீளியுரைத்தி"(கோவை.கருக.) என்பதன் விசேடவுரையில் 'மருடல் வெருடலென்பன, மருளி வெருளியென நின்றாற்போல மீடலென்பது மீளியென நின்றது' என்பர்; பேராசிரியர்.

உ. (அ) "செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி, யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து" (ஆ) "நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை, யன்றே யொழிய விடல்"(இ)"அழக் கொண்ட வெல்லா மழப்போமிழப்பினும், பிற்பயக்கு நற்பா லவை" (ஈ) "சலத்தாற் பொருள் செய்தே மார்த்தல் பசுமட், கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று" (உ) "அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம், புல்லார் புரள விடல்"

குறள். ககஉ, ககரு, சுஙிக, சுசுO, எஙிஙி. என்பவைகளும் (ஊ) "பொன்மணி தாளந் தேனுமற் றுள்ள பொருளுடை யோனெவஞ் சித்துப், பன்மறை பயிலு மந்தணர்க் கீந்தா லீந்தவன் பரகதி யடையா, னன்ம... ..யுடையோன் றனைப்பலன் சாரு நரகம்வஞ் சித்தவற் கெய்துந், தன்மான் னெறியார்ச சிதப்பொரு ளீந்தாற் சார்குவ னிகபர மிரணமே" மத்ச. பிரயாகைபிற். கO. (எ) "படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழையநீரை யுடைப்பது போற், கெடுதிபயக்குங் குடிகெடுக்குங் கெடாதபெருந்துன் பமும்விளைக்கும், வடுமிக் கியன்ற பழியென்றும் வளர்க்கு மதனுன் மறுமையினு, நடுவு நிலையிற்றிரிந்தொருவர் நன்பொன்கவ க் கருத்தெண்ணேல்"விநாயக அரசியற். ருரு. என்பவையும். (ஏ) சத்தியகோடன் சரிதமும் இங்கே அறியத்தக்கன. (ஐ) "செம்மையி னிகந்தொரீஇ" என்பதனோடு 'நடுவிகந் தொரீஇ' என்பதை. (கலி. அ: க.) ஒப்புநோக்குக.

ரு. பொருள் செய்தல்: இந்நூற் பக்கம், ருஅ. க. குறிப்புப்பார்க்க.

சு. "அப்பொரு, ளிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ" என்பதில் ஓகாரம் ஈற்றசையாய் வந்ததென்பர், நேமி. உரை. நேமி. சொல். ஙிஙி.

எ - து: பொருள்தேடும் * முறைமையினின்று நீங்கிப் பொருள் தேடுவார்க்கு அப்பொருள் தான் † அவரைவிட்டு நீங்கி இம்மையினும் மறுமை யினும் ‡ பகையாந்தன்மையை அறியாயோ; எ - று.

||இவளிறந்து படப்போய்ப் பொருடேடலிற் செம்மையினிகந்தென்றாள். இவை மூன்றும், தாழிசை.

கசு அதனால்

எம்மையும் பொருளாக மதித்தித்தை நம்முனுங்
(க) கவவுக்கை விடப்பெறும் பொருட்டிறத்

தவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே

எ - து: பொருள் இத்தன்மைத்தாகையினாலே அப்பொருளே யன்றி எம்மையும் பொருளாக மதிப்பாய்; நம்முண் முயங்கின முயக்கத்தைக் கை விட்டுப் போகையினாலே பெறுகின்ற பொருட் கூற்றிடத்து அவளைக் கைவிடுவாயாக, அதுவே நிலைபெறும்பொருள்; எ - று.

மதித்தீத்தை, மதியென்னும் முன்னிலையேவற் றிரிசொல்.

அவவெனக் (உ) குறியதன் இறுதிச்சினை கெட்டு நின்றது. கைவிடுதல் "இற்றெனக்கிளத்தல்" போல (ங) நின்றது.

அதனால், தனிச்சொல்; எஞ்சியது, சுரிதகம்

இதனால், — தலைவர்க்கிழிவு பிறந்தது. தோழிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் சிறுமைக்கு எல்லைகூறிய ஈரடித்தாழிசையும் பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் மூன்றடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கங)

(கடு) (ச) அரிமா னிடித்தன்ன வஞ்சிலை வல்விற்
புரிநாண் புடையிற் புறங்காண்ட லல்லா
லிணைப்படைத் தானை யரசோ டுறினுங்
கணைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
ன் னெருத்து வலிய வெறுழ்நோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்
பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போ
டருள்புற மாறிய வாரிடை யத்தம்;

க. "தழுமிய காதலொடு கவவுக் கைவிடாது" பெருங். (ங) உங கo.

உ. தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. நஉ. உரைபார்க்க.

ங. தொல். கிளவி. சூ. கக.

௯. கலிப்பாவின் கண் ஆசிரியச் சுரிதகத்து ஈற்றயலடி நாற்சீராகியும் வருமென்பதற்கு இச்செய்யுள் (தொல். செய். சூ. கக. 'முசசீர்' இளம்). மேற். (பிரதிபேதம்) * முறைமையினீங்கி, † தம்மைவிட்டுநீங்கி, ‡ பகையாவதை, || இயனிறைந்து படப்பொருட்டேடலிற், ÷ தலைவனிழிவும் தோழிக்குச் சூழ்ச்சியும் பிறந்தன.

கo 'புரிபுநீ புறமாறிப் போக்கெண்ணிப் புதிதீண்டிப்
பெருகிய செல்வத்தாற் பெயர்த்தர லொல்லுமோ
செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினல மந்நலம்
பசலையா லுணப்பட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்;
கச பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்லுமோ
தீங்கதிர் மதியேய்க்குந் திருமுக மம்முகம்
பாம்புசேர் மதிபோலப் பசப்பூர்ந்து தொலைந்தக்கால்;
கஅ பின்னிய தொடர்நீவிப் பிறர்நாட்டுப் படர்ந்துநீ
மன்னிய புணர்ச்சியான் மறுத்தர லொல்லுமோ
புரியவிழ் நறுநீலப் புரையுண்கண் கலுழ்பானாத்
திரியுமிழ் நெய்யேபோற் றெண்பனி யுறைக்குங்கால்;

எனவாங்கு;

உ௰ அனையவை போற்றி நினைஇயன நாடிக்காண்
வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகு மற்றிவள்
முளைநிரை முறுவலா ராயத்து ளொடுத்தாய்ந்த
இளமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே

இது பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத், தோழி, தலைமகளது ஆற்றாமையும் இளமையது அருமையுங் கூறி, நீர் பிரிந்து செய்யக்கருதியவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம். பொருளால், கழிந்த இளமை மீட்கலாமோ வெனக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) அரிமா னிடித்தன்ன வஞ் (உ) சிலை வல்விற்

புரி (ங) நாண் புடையிற் புறங்கா ண்ட லல்லா

க. (அ) "தேயத்தின் றலைவன் மைந்தன் சிலையைநா ணெறிந்தான் றீயமாயத்தின் வினையை வல்லா 'னிலையென்னை முடிவின்மாரி யாயத்தினிடியி னொன்ற யஞ்சின வுலகைய யானை, சீயத்தின் முழக்கங் கேட்டல் போன்றனர் செறுநரெல்லாம்." கம்ப. முதற்போர். கசஉ. (ஆ) "அரிமானிடித்தன்ன வஞ்சிலை" என்பது அன்னவென்பது உவம வுருபாய் வருதற்கு மேற்கோள். நன். பொது. சூ. சக. மயிலை.

உ. (அ) "சிலைவிற் கானவன்" குறுந். நஅ௲. (ஆ) "சிலைவிற்பகழி" ஐங்குறு. நஎங; (இ) "சிலைமாண வல்வில" அகம். சக: கஙு; (ஈ) "வணர்குசிலைச் சாபம் வார்கணை கொளீஇ" பெருங் (ங) உ௦: அரு என்பவையும். (உ) "சிலைவிற் சேவகஞ் செய்து" திருவிளை. சுந்தரப் பேரம்பு. சஎ. (ஊ) "தனையுடை நுதலவன் சிலைவிலிஞென்மை யரிய புதல்வனை" கம்ப. பள்ளியடை ௯௦. என்பவையும் பார்க்க.

ங. (அ) "ஒருகார்முக மிருகால்வளை வுறவேகுனித் தருதே, னருகா

(க) * வினைப்படைத் தானை யரசோ டிறினுங்

† கணைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி

னெருத்து வலிய வெறும்போக் (உ) கிரலை

(ங) மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி

யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்

தொழு கியதன்மையி னவிர்காணொலி யெடுப்பத், திருகாலெடு வரை யானவுந் தெருமந்தன வவுண, ரிருகாலதையு நனிபொத்தின ரேங் குற்றன ரிரிவார்." கந்த. தாரக. கக. (ஆ) "காக்கொள் வில் லொலி கேட்டலும் பாரிடக் கணங்கண, மாக்கள் சிந்தினர் சிகரிகள் சிந்தினர் மலேயு, முரங்கள் சிந்தினர் வீரமுஞ் சிந்தினருடலுஞ், சிரங்க ளானவும் பனித்திட வோடினர் சிதறி." (இ) "வஞ்சன் வார்சிலே நாணொலி கேட்டலு மறத்தால், விஞ்சு பூதமீ ராயிர வெள்ளமும் வெருவி, யெஞ்சியேயவ ணின்றிடா திரிந்துள வென்று, லஞ்சபூதங்க ளஞ்சுவதற் புதத்தனவோ." கந்த. இரண்டாநாட். *கஉ அ, கநக. (ஈ) "தாங்கு கின்றதன் குழ்சிலே தோள்கொடே, வாங்கி நாணியின் வல்விசை கோடலும், வீங்கு மொய்ம்பின் விறல் கெழு தானவ, ரேங்கியாரு மிரிந்தனர் போயினர்." கந்த. இரணியன் யுத்த. ககஉ. (உ) "அவ்வழி யிராவண னமர ரஞ்சத்தன், வெவ்விழி நெருப்புக வில் லிஞணிலைச், செவ்வழிக் கோதையிற் றெறிப்பச் சிந்தின, வெவ்வழி மருங்கினு மிரிந்தவானரம்" (ஊ) "உருமிடித் துழியுலே தொளிக்கு நாகமொத், திரியலுற் றனசில விறந்த வாற்சில, வெருவலுற்றன சில விம்மலுற்றன, பொருகளத் துயிரொடும் புரண்டு போஞ்சில" (எ) "பொரக்கரு நிறநெடு விசும்பு புண்பட, விரக்கமி லிராவண னெறிந்த நாணிஞற், குரக்கின முற்றதென் கூறிற் றன்குலம், தாக் கரு மனேயதோ ரச்ச மெய்தினர்." கம்ப. முதற்போர். கஉஙு-கஉ௫. (ஏ) "நாண்டொழி லோசைவீசிச் செவிதொறு நடத்தலொடு, மாண் டொழி லுடனே கையி னடக்கிய மரனுங் கல்லு, மீண்டன மறிந்து சோர விழுந்தன விழுந்த மெய்யே, மாண்டன மென்றேயுன்னி யிரிந் தது குரக்கின்மாலே." கம்ப. நிகும்பலே. அஎ.

க. ஆரமரோட்ட லென்னுந்துறை அகத்தும் வந்ததற்கு "இணைப்

படைத் ....மறவர்" என்பது மேற்கோள். தோல். புறத். சூ. ௫. நச்.
௨. "சிலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதளவோடுங் தாடிச், சிலையிருந் தடக்கை வேடத் திருவுருக்கொண்டு தோன்றி" திருவிளை. மாபாதகந் தீர்த்த ௨௨. "தகர்மருப்பினிற் றிரிந்துவீழ் தாடிவில் வேடர்" காசி. கடோற்காதித்தன். ௧௯.

௩. அன்னபிறவு மென்பதனாற் கொள்ளப்படுவனவற்றுள் இன் உவமச் (பிரதிபேதம்) * முனைப்படை. † கனைத்தொடை.

௬௯

கலித்தொகை. ௧௫

(௧) பொருங்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போ
டருள்புறம் மாறிய வாரிடை யத்தம்

எ - து: வந்த கூடுதலையுடைத்தாகிய படையினையுடைய படையோடே அரசர்கள் வந்து போர் செய்யினும் அழகினையுடைய சிலைமரத்தாற் செய்த வலிய வில்லினது முறுக்குதலையுடைய நாணெழுந்த, சிங்கம் இடித்தாற்போன்ற நிறுமாணொலியாலே அவ்வரசரை முதுகுகாண்டலன்றி அம்பை வில்லிலே தொடுத்தலை நாணும், கடிய துடியினது ஆரவாரத்தினையும், வலியினை யுடைத்தாகிய பார்வையினையுடைய கழுத்துவலிய கலையினது கொம்புபோலே நேர்போகாமற் றிருகி முறுக்குண்டு தாழ்ந்த தாடியினையும், வெவ்விதான கடிய சினத்தினையுமுடைய கொடாக மறவர், வழிபோவாருடைய பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக் கொடுத்த விடுதலன்றி, அன்போடே அருளும் அவ்விடத்தினின்று கைவிட்டுப்போன அரிய இடத்தையுடைய காட்டிடத்தே; எ - று.
நாணும் மறவரென்க.
இது தரவு.

அன்றியென்னும் வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு அல்லதையென வினைக்குறிப்பு முற்றாய்த் திரிந்தது. (௨) அருள் அன்பிற்குக் காரணமாய் மனத்து நிகழ்வது.

௧௦ புரிபுநீ புறமாறிப் போக்கெண்ணிப் புதிதீண்டிப்
பெருகிய செல்வத்தாற் பெயர்த்தர லொல்வதோ
(௩) செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினல மந்நலம்
* பயலையா லுணப்பாட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்

எ - து: நீ புறப்பொருளை விரும்பி அகப்பொருளைக் கைவிட்டு அதிலே போனதெண்ணி இவளுடைய அழகையுடைய நிறம் அசோகினது அழகையுடைய தளிரையொக்கும் அத்தன்மைத்தாகிய நிறம் பசலைநிறத்தாலே கைக்கொள்ளப்பட்டுப் பண்டைநீர்மைபோனக்கால் நீ போக்கெண்ணுகையிலே முன்பு உள்ளதன்றிப் புதிதாகத் திரண்டு பெருத்த செல்வத்தினாலே மீட்டல் பொருந்துமோ; எ - று.

நீ புறம் புரிபு மாறியென்க.

சொல்லாய் வந்ததற்கு, "மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்து வீழ்தாடி" என்பது மேற்கோள். தொல். உவம. சூ. ௧௧. இளம்.

௧. "பொருள் கொண்டு புண்செயி னல்லதை யார்க்கு, மருளிலெயினர்" சிலப். ௧௨. [குறிப்பும் பார்க்க.

௨. 'அருளுடைமை' என்பதன் பொருளும் இந்நூற் பக்கம். ௨அ: ௩.

௩. "செயலையர் தளிரேய்க்கு மெழினலம்" என்பது தத்தமரபிற் றோன்றுமன் பொருளே யென்பதற்கும் (தொல். உவம. சூ. ௧எ. இளம்.) பொதுச் சூத்திரத்திற்கூறிய வாய்பாடு உருவுவமத்தின்கண் அருகி வருதற்கும் (தொல். உவம. சூ. ௧௧. பே.) மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * பசலையால்.

செல்வமென்றது துறவறத்திற் சேறற்குக் கற்ற கல்வியை. * அது (௧) வானப்பிரத்தம்.

"உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே."

(உ) என்பதனான் உண்ணப்பட்டென்றார். இதனுட் சொல்வழுவன்றி, "செய்யாமரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கலும்" (ங) அமைத்தார்.

கச (ச) பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்வதோ
தீங்கதிர் மதியேய்க்குந் திருமுக மம்முகம்
பாம்புசேர் மதிபோலப் பசப்பூர்ந்து தொலைந்தக்கால்

எ - து: இவளுடைய திருமுகம் இனிய கிரணங்களையுடைய திங்களை யொக்கும்; அந்த முகம் பாம்பு சேர்ந்த திங்களைப்போலப் பசப்புப் பரந்து கெட்டக்கால் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோரை நினைந்து நீசென்று அவரிடத்துக் கற்ற பொய்யற்ற நூற்கேள்விகளாலே முன்பு மனத்திற் றயங்கிய மாசற்ற விரதங்களாலே மீட்டல்பொருந்துமோ; எ - று.

க. வானப்பிரத்தமென்பது: மனைவியுடனாவது தனித்தாவது தவஞ் செய்துகொண்டு காட்டில் இருத்தல்.

உ. (தொல். பொருளியல், சூ. கஅ. 'உண்டற்குரிய' இளம்; சூ. கக. நச.) இதனுரையில் உண்டற் றொழிலுக் குரியவல்லாத பொருளை உண்டனவாகக்கூறலு மரபென்பதற்கு, "பசலையா லுணப்பட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்" என்பது மேற்கோள்.

ங. தொல். பொருளி. சூ. உ.

ச. "பொய்யற்ற கேள்வியாற் . . . . .லொல்வதோ" என்பதனை (அ) அந்தணர் முதலிய மூவரும் இல்லறம் நிகழ்த்துகின்ற காலத்தே மேல்வரும் துறவற நிகழ்த்துதற்காக அவ்வறத்தைக் கூறு நூல்களை யுணர்ந்து அதன்பின்னர்த் தத்துவங்களை உணர்ந்து மெய்யுணர வேண்டுதலின் அவர்க்கு ஓதற்பிரிவு சிறந்ததென்று கூறி அதற்கும் (தொல். அகத். சூ. உக.), (ஆ) ஓதற்குப் பிரிவலெனக் கேட்ட தோழி கூறியதற்கும் (தொல். அகத். சூ. சச.), (இ) "அந்தரத்......வழிகெட வொழுகுதற்கும் (இது முன்புபோலக் குற்றஞ்சான்ற பொருளை

வழுவமைத்துக்கொள்ளாது குற்றமென்றே கருதிக் கடிதலாம். மையற்ற படிவமெனத் தலைவன் கூறியதனைத் தோழிகூறியவாறுகாண்க) (தொல். கற்பியல். சூ. ௫.) மேற்கோள்காட்டினர்; நச.

(௯) "பொய்யில் கேள்விப் புலமையினோர்" (உ) "உண்ட பேதைமை மயக்கற வேறுபட் டொருவா, கொண்டு மெய்யுணர் பவன்கழல் கூடிய தொப்பப், பண்டை வண்ணமாய் நின்றனள்" கம்பர். பாயிரம். ௬. அகலிகை. எக.

13

கூரு கலித்தொகை. கரு

இல்லறத்தே நின்று முன்னுள்ள மாசறுத்து வானப்பிரத்தனுமென்றது. இஃது "அந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான, வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகல்" (க) ஆம்.

பாம்பு சேர்விடமும் பாடம்.

கஅ (பின்னிய தொடர்நீவிப் (பிறர்நாட்டுப் படர்ந்துநீ

(மன்னிய புணர்ச்சியான் மறந்தர லொல்வதோ

புரியவிழ் நறுநீலம் புரையுண் (உ) கண் கலுழ்பானத்

திரியுமிழ் நெய்யேபோற் றெண்பனி யுறைக்குங்கால்

எ - று இவளுடைய முறுக்கு அவிழ்ந்த நறிய நீலத்தையொக்கும் மையுண்கண்கள் அமையாவாய் அழுது, எரிகின்ற திரிகான்ற நெய்போலச் சுமேம்படி தெள்ளிதாகிய நீரைத்துளிக்குவகால் வேற்று நாட்டிடத்தே போய் நின்னைப் பிணித்த ஆசையாகிய சங்கிலியை அறுத்து நிலைபெற்ற தத்துவப் பொருள்களைக் கூடிய கூட்டத்தாலே நீட்டல் பொருந்துமோ; எ - று.

இது (௩) சன்னியாசம் வேணுமெனக் கொண்டமை கூறிற்று.

இது தலைவன் ஓதற்பிரிவாற் பெறும்பயன் கூறியவற்றை உணர்ந்த தோழி, அவற்றைக்கூறி அவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம்; இளமைமீட்டல் இவற்றால் ஒல்லாதென்றாள்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, * அராகசை.

இது தனிச்சொல்.

உ௩. அனையவை போற்றி † நினை இயன நாடிக்காண்
வளமைமயோ வைகலுஞ் செயலாகு மற்றிவண்
(ச) முளைநிரை முறுவலா ராயத்து ளொடுத்தாய்ந்த
(௫) ‡ விளைமையுக் தருவதோ விறந்த பின்னே

௧. தொல். கற்பி. ௬. ௫.

௨. திரிக்குழாய் உகுக்கும் நெய் கண்ணீர்த் துளிக்குவமையாதல். "கனல் சேர்ந்த திரிநெய்போன், மைசென்ற மலர்நீல வாட்டடங்கண் புன லுறைப்ப" திருவானைக்காப். சம்புமுனி தவம்புரி படலம். ௩௫. "திரிவீழ்நெய்போற், செறிந்துகு கண்ணீர் மார்பிற் செறிதுகள் கழுவா நிற்ப" பூவாளூர்ப். இராதியருச்சனை. ௩௩. என்பவற்றாலும் அறிய லாகும். திரிக்குழாய் நெய்யுகுத்தல்: "சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராலிற், பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல"பதிற். ௪௭: ௩-௪. என்புழியும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

௩. சன்னியாசமாவது: தன்பொருளினிடத்தும் மனைவிமக்கள் முதலிய சுற்றத்தினிடத்தும் தன்னிடத்துமுள்ள ஆசையை முற்றத்துறத்தல்.
௪. "முளைநிரை முறுவ லொருத்தியொடு" ஐங்குறு. ௩௧௧.
இ. பின்னென்பது வினையெச்சமாக வருங்கால் இறந்த காலச்சொற் பற்றி (பிரதிபேதம்) * அசை, † வினையிவை, ‡ இளமையும்.

எ - து: * என்று யான்சொன்ன அணையவை செய்த நன்மைகளை நினைத்து அவை கெடாமற்பாதுகாத்துப் பின்னர் நீ ஆராய்ந்து தேடுகின்ற வற்றை ஆராய்ந்துபார். அக்கல்வியாலுண்டாம் வளப்பமோ இவ்விடத்தே யிருந்து ஈரடோருஞ் செய்துகொள்ளுஞ் செயலாயிருக்கும்; அக்கல்வி, முளையையொத்த நிரையினையுடைய முறுவலையுடையாருடைய திரளுள்ளே உயர்த்தாராய்ந்த இவளுடைய (க) இளமை போனபின்பு அவ்விளமையுந் தருவதொன்றோ? எ - று.

அணையவையென்றது, நிறத்தையும் முகத்தையும் கண்ணையும்.

வளமையோவென்னும் ஓகாரம் இழிவுசிறப்பு; இளமையுமென்னும் உம்மை சிறப்பு; தருவதோவென்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை.

"ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன" (உ) இதனு னுணர்க.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தோழிக்கு இழிவுதோன்றிற்று; தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௪)

(௧௫) (௩) பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல பனிமல்க
வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர
வாடெழி லழிவஞ்சா தகன்றவர் திறத்தினி

வருதற்கு "இளமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே" என்பது மேற்கோள் ; தொல். வினை. சூ. ௩க. கல்; சூ. ௩௨. ௩௪.

க. (அ) இளமை யென்பது குழவிப் பருவமொழிந்த தாகிய யௌவன மென்னும் பொருளில் வந்ததென்பதற்கு ௩௪. 'இளமையுந் தருவதோ' என்பதை (சீவக. க௬௫) மேற்கோள் காட்டியிருப்பதும் (ஆ) இளமை யாவது காமசெவ்வி நிகழ்வதொருகாலம். (தொல். களவி. ௫௭.) என விளக்கியிருப்பதும், ஈண்டு அறிதற்பாலன. (இ) "இறந்தபின் இளமை வாராது" என்பது தொல். வினை. சூ. ௩௫. சே.

௨. தொல். அகத். சூ. ௨௬.

௩. இச்செய்யுள், நான்கடித்தரவும் நான்கடியான் மூன்றுதாழிசையும் தனிச்சொல்லும் ஐந்தடிச் சுரிதகமும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. க௩க. 'போக்கியல்' இளம்; சூ. க௩௭. பே. ௩௪.) தலைவிபாற்றுமைகண்டுழிப் பிரிந்ததலைவன் மீண்டு வந்தானெனத் தோழி கூறியதற்கும். (தொல். அகத். சூ. ௪௫. ௩௪.) மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * அணியவை,

௪00 கலித்தொகை. க௬

௫ ந்தொன்னலந் தொலைபுலம்பயாத் துயருழப்பத் துறந்துள்ளார்
துன்னிநங் காதலர் துறந்தேகு மாரிடைக்
கன்மிசை யுருப்பறக் கனைதுளி சிதறென
விண்ணிசை யெழிலியை யிரப்பவு மியைவதோ ;
௧௦ புனையிழா யீங்குநாம் புலப்புறப் பொருள்வெஃகி
முனையென்னார் காதலர் முன்னிய வாரிடைச்

சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ ;
கஉ ஒளியிழா யீங்குநாந் துயர்கூரப் பொருள்வயி
னளியொரீஇக் காதல ரகன்றேகு மாரிடை
முளிமுதன் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் துறுகென
வளிதருஞ் செல்வனை வாழ்த்தலு மியைவதோ ;
எனவாங்கு;
கஅ செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வார்மாட் டினையன
தெய்வத்துத் திறனோக்கித் தெருமர றேமொழி
வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினா
ணிறனோடிப் பசப்பூர லுண்டென
வறனோடி விலங்கின்றவ் வாள்வினைத் திறத்தே

இது தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்த இடத்து அவன் போகிய காட்டது கடுமை நினைந்து ஆற்றளாகிய தலைமகள் அவர் பொருட்டாக நாம் இவ்வகைப்பட்ட தெய்வங்களைப் பரவுதல் நங்கற்புக்கு இயைவதோ வென, கேட்ட தோழி அவ்வாற்றனே மீண்டனர் நீ கவலவேண்டா வெனக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல பனிமல்க
(க) வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர
வாடெழி * லழிவஞ்சா (உ) தகன்றவர் திறத்தினி
நாடுங்கா னினைப்பதொன் றுடையேன்மன் னதுவுந்தான்

க. (அ) செய்புவென்னும் வினையெச்சம் நிகழ்காலங் குறித்து வருதற்கு 'வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர' என்பது மேற்கோள் தொல். வினை. சூ. ருஅ. தெய்; ருக. ருச; இ - வி. சூ. உசக.
(ஆ) 'வாடுபுவனப்போடி' கலி. கருஉ: கச.

உ. காலீற்று வினையெச்சம் நிகழ்வும் எதிர்வும் பற்றிவருதற்கு 'அகன்றவர் (பிரதிபேதம்) * அழிபஞ்சாதகன்றவர்.

எ - து: துயிலின்றிப் பசந்த கண்கள் வருத்தத்தை யுடையவாய் நீர்மல்க நிறம்வாடி அழகு கெடுகையினாலே வளைகள் வணங்கின முன் கையினின்றுங் கழல வெற்றியையுடைய அழகழிவுக்கு அஞ்சாதேபிரிந்தவர் கூற்றில் இப்பொழுது செய்வதாக நினைப்பதொரு காரியமுடையேன்; அத்தாற் பெற்றதென்? அக்காரியந்தானும் ஆராயுங்கால் நங்கற்பிற்குப் பொருந்துவதன்றாய் இராநின்றது; எ - று.

இது தரவு.

ரு (க) தொன்னலந் தொலைபீங்கியாந் துயருழப்பத் துறந்துள்ளார்
துன்னிநங் காதலர் துறந்தேகு மாரிடைக்

கன்மிசை *யுருப்பறக் கனைதுளி சிதறென

வின்னிசை (உ) யெழிலியை யிரப்பவு மிமைவதோ

எ - து: நங்காதலர் யாம் இயற்கை நலமுங் கெட்டு இவ்விடத்தே, யிருந்து வருத்தத்திலே அழுந்தும்படி நம்மைக் கைவிட்டுப் பின்னர் நினையாராய்ப் பொருண்மேல் அன்பு நெருங்கி நம்மேல் அன்பைத்துறந்துபோம் அரியவழியிடத்திற் கல்லின்மேல் உண்டான வெப்பம் கெடும்படி செறிந்த துளியைச சிதறுவாயாக வென்று பாய் இனிய ஓசையை யுடைய (ரு) மேகத்திற்கு உரிய ஞாயிற்றை இரத்தல்செய்யவும் † நங்கற்பிற்கு இயைவதொருகாரியமோ? அல்லவே; எ - று.

திறத்தினி நாடுங்கால்' என்பது மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. ௩௨. சே; நச; தொல். எசச. சூ. கக. நச.

க. "தொன்னலங் ....காமுறலியைவதோ" என்பதனொடு "ஞாயிறு காயாது மரநிழற் பட்டு, மலைமுதற் சிறுநெறி மணன்மிகத் தாஅய்த், தண்மழை தலைய வாகுக நம்நீத்துச, சுடர்வாய் நெடுவேற் காளையொடு, மடமாவரிவை போகியசுரனே" குறுந். நஎஅ. "சூன்முதிர் கொண்மூ மின்னுபு பொழியக், கானங் கடுமை நீங்குக, மானுண் கண்ணி போகிய நெறியே" தமிழ்நெறி. என்பவை ஒருவாறு ஒப்பு நோக்கற்பாலன. 'தொன்னலம்' கலி. உஎ: கசு; எஎ: கஙு; க00; உ0; கஉசு: கக.

உ. எழிலி கனலி வளிதருசெல்வ னென்பன "வீறுமழை வெய்யசுடர் வீசுவளி யென்றிவை தமக்குதவுகைம், மாறு முளதோ" "பொழி யருள் வலக்கணின்று புரவியே ழுடையோன் காற்றுச, சுழிபுனலு மிழுமேகந் தோன்றின" எனச சேர்த்துக் கூறப்பெறுதல் காண்க.

ங. (அ) "வெய்ய வண்கதிரை தாயவன் மறைந்திட வெழு மேகமே" மோகவதைப்பரணி. (ஆ) "பரிதி யுலகமெல்லாம், விருப்பவிர் மேகம் விளைப்பதன்றோ" தணிகை. களவு சகஉ. (இ) "தினஞ் செய்வோன் ....பைங்கூழ்கள், கரிந்தன தளிர்ப்ப வெள்ளி வீழன்ன கணமழை பொழிவது கடுப்ப" நைட. அன்னத்தைத். இ.

(பிரதிபேதம்) * உருப்பிற, † கற்பிறகு.

கக (க) ஞாயிறு ஞெமிர்ந்துநாம் புலம்புறப் பொருள்வெஃகி
முனையென்னார் காதலர் முன்னிய * வாரிடைச்
(உ) சினைவாடச் சிறக்குமின் சினந்தணிந் தீகெனக்

கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லிமைவதோ

எ - து: புனைந்த பூணினையுடையாய்! காதலர் இவ்விடத்தேயிருந்து நாந் தனிமையுறும்படி பொருளை விரும்பிப் பகைப்புலமென்று கருதாராய்ப்போதற்கு†நினைந்த அரியவழியிடத்தில் மரக்கொம்புகள் வாடும்படியாகச் சிறக்கும் நின் (ரு) சினந் தணிவதாகவென்று பரவிச் செறிந்த கதிரையுடைய ஞாயிற்றை நாம்வேண்டிக்கோடலும் நங்கற்பிற்கு இயைவதொரு காரியமோ? அல்லவே; எ - று.

(அ)நாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாடு இடவழுவமைதி; தணிந்தீக, வியங்கோட் டிரிசொல்; விகாரமாய் நின்றது.

கரு. ஒளியிழா யீங்குநாந் துயர்கூரப் பொருள்வயி
னளியொரீஇக் காதல ரகன்றேகு மாரிடை

ககூ. 'புனையிழாய் ... ... காமுற லிமைவதோ' என்பது தெய்வம் பராயதற்கு மேற்கோள். தொல். அகத். சூ. சுடு. 'எஞ்சியோர்க்கும்' இளம்.

உ. (அ) "பாலைக்கு. 'சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக், கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ' எனவும், 'வளிதரு செல்வனை வாழ்த்தவு மியைவதோ' எனவும் ஞாயிற்றைத் தெய்வமாக்கி அவனிற் றோன்றியமழையினையுங் காற்றினையும் அத்தெய்வப் பகுதியாக்கிக் கூறுபவாலெனின், எல்லாத்தெய்வத்திற்கும் அந்தணர் அவிகொடுக்குங் கால் அங்கி ஆதித்தன்கட் கொடுக்கு மென்பது வேத முடிபாகலின், ஆதித்தன் எல்லா நிலத்திற்கும் பொதுவென மறுக்க. இவ்வாசிரியர் கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தினை முதற்பொருளோடுகூட்டிக்கூறியது தெய்வ வழிபாட்டொடு இதுவே. ஒழிந்தது மப்பன்று என்றற்கு. எனவே அவ்வந்நிலத்தின் தெய்வமாகலின் பாலைக்குத் தெய்வமாயிற்று" என்பது (தொல். அகத். சூ. ரு. நச.) காணப்படுவது. (ஆ) இப்பகுதியைத் தெய்வ மஞ்சலுக்கு மேற்கோள் காட்டித் தெய்வத்திறம் நோக்கித் தெருமந்த தென்பர் (தொல். மெய்ப். சூ. உச.) பேராசிரியர். இ - வி. நூலாரும் தெய்வ மஞ்சலுக்கு மேற்கோள் காட்டுவர். இ - வி. சூ. ருஅ0.

௩. சினம் என்றது வெம்மையை, 'காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு ஞாயிறு' புறம். இக. என்பதன் உரையைப் பார்க்க, 'கதிர் சினந்தணிந்த கையறுமாலை' என்பது குறுந். நஅஎ.

௪. யாமென்பது படர்க்கை யுளப்பாடென்றும் நாமென்பது முன்னிலை யுளப்பாடென்றும் தொல்காப்பிய வுரையில் கல்லாடர் கூறுதலால் இங்கு மூலம் உரை விசேடவுரை மூன்றிலு முள்ள நாமென்பது யாமென இருக்க வேண்டியது போலும்.

(பிரதிபேதம்) * ஆற்றிடை, † நினைத்தவழி.

முளிமுதன் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் துறுகென
வளிதருஞ் செல்வனை வாழ்த்தவு மியைவதோ

எ - து: ஒளியினையுடைத்தாகிய பூணினையுடையாய்! காதலர் இவ்விடத்தேயிருந்து நாம் வருந்தமிகும்படி நம்மிடத்து அளித்தலை நீங்கிப் பொருளிடத்தே வேட்கை சென்று நம்மை அகன்றுபோம் அரிய வழியிடத்து உலர்ந்த சிறுதூறுகளிலே தங்கி வந்த வெப்பமாறி அவன்மேலே சேர்வாயாக

வென்று பரவிக் காற்றைத் தருகின்ற ஞாயிற்றினை வாழ்த்துதலைச்செய்யவும் நங் கற்பிற்கு இயைவதொரு காரியமோ? அல்லவே; எ - று.

மழையையுங் காற்றையுந் தருகின்ற (க) ஞாயிறு பாலைக்குத் தெய்வ மாயினமை "மாயோன் மேய" என்னும் (உ) சூத்திரத்தானுணர்க.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்றுசொல்லி; எ - று.

ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

கஅ (ந) செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் * செல்வார்மாட் டினையன

தெய்வத்துத் திறனோக்கித் தெருமரா தேமொழி

(ச) வறனோடின் வையகத்து (ரு) வான்றருங் கற்பினை

ணிறனோடிப் பசப்பூர்த லுண்டென

வறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே

க. (அ)பக்கம் க0உ: உ-ஆம் குறிப்புள்(அ)என்பதன் பின்னுள்ளது இங்கே ஆராய்தற்பாலது. (ஆ) பரிதியஞ் செல்வனும் திகிரியஞ் செல்வியும் பாலைக்குத் தெய்வமென்பர், அடியார்க்கு நல்லார். சிலப். ப. கஅ.

உ. தொல். அகத். ரு. ரு.

ந. "வினையின் றொகுதி காலத்தியலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'செய் பொருட்சிறப்பெண்ணி' என்பதைமேற்கோள்காட்டி, 'பொருட்கேற்ற காலத்தை விரிக்க' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். தொல். எச்ச. சூ. கக.

ச. 'வறனோ டுலகின்' மணி. க஖: ருஙு.

ரு. (அ) "அருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே" கலி.

௩௧: ௬. (ஆ) "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள். ௫௫. (இ) "பெண்பால் கொழுநன் வழிச்செலவு மிம்மூன்றும், திங்கண்மும் மாரிக்கும் வித்து." திரிகடுகம். ௬௮. (ஈ) "வான்றரும் கற்பின் மனையுறைமகளிரிற், றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றோ" மணி. ௧௫: ௭௭ - அ. (உ) "பொழிமழை தரூஉ, மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்" மணி. ௧௩: ௪௩ - ௫௦. (ஊ) "மண்டிணி ஞாலத்து மழை (பிரதிபேதம்) * செல்வர் மாட்டு.

எ - து: தேமொழீ! *இத்தன்மையவாகிய மற்றத் தெய்வங்களினுடைய கூறுபாடுகளையும் மனத்தான்வேண்டிக்கொள்ளக்கருதித்தேடுகின்ற(க)பொருளான் உண்டாஞ் சிறப்புக்களை நினைத்துப் போகின்றவரிடத்து மனஞ் சுழலாதே கொள்; வற்கடமான காலத்தாலே வையங்கெட்டதாகில் அவ்வையத்திடத்தே மழையைப் பெய்விக்குங் கற்பினையுடையாளுடைய நிறங்கெட்டுப் பசப்புப் பரத்தலுண்டாமென்று கருதி அவருடைய முயற்சியிடத்தே அறக்கடவுள் விரைந்து சென்று விலக்கிற்று; † இனிவருந்தல்; எ - று.

‡ இது (உ) தங் குலதெய்வமன்றி எல்லார்க்கும் பொதுவாதலிற் கற்பிற்கு இயைவதோவென்றாள். அது "தெய்வமஞ்சல்"(௬)என்பதனான் உணர்க. இது "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, ; வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சியாகும்" (அ) என்பதனால் தலைவன் செலவழுங்கினமை கூறிற்று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது "தாவே தாவு நாலடி யிழிபாய்" (ரு) எனச சிறுமைக்கு எல்லை கூறிய நான்கடித்தாவிற்கு "இடைநிலைப்பாட்டே, தரவகப்பட்ட மரபின தென்ப." (சு) என்றதன்கண் — மரபினதென்ற இலேசால் நான்கடியாகிய

வளர் தரூஉம், பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சுபுகாஅர்" (எ) "வான்றருங் கற்பின் மனையறம் பட்டேன்" (ஏ) "ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி ளுயிழை, யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது" மணி. உஉ: சரு - சு, ருங, சுஅ - கூ. (ஐ) "வானம் பொய்யாது........பத்தினிப் பெண்டிரிருந்த நாடு." சிலப். கரு: கசரு - எ. (ஒ) "பீடு சான் மழை பெய்யெனப் பெய்தலும், ...பாடுசான்மிகு பத்தினிக் காவதே." வளையாபதி.(ஓ) "அன்னவர் கற்பினின்றன காலமாரியே" கம்ப. நாட்டுப். ருக. (ஒள) "கற்பினர்த மெய்யுரையி னிற்கு, மீண்டையுள தெய்வதமு மாருகிலும்" கந்த. மார்க்கண். சஎ. (ஃ) "இவளிடம் திங்கண்மும் மாரியும் பெய்திடுமே" வெங்கைக் கோவை. ஙஎக. (அஅ) "சாரதை யென்பவ, ளினக்கனப்பெய லீட்டுமெய்க் கற்பினள்" விநாயக. மகோற்கடர். ரு. "மாரிக்கு வித் தன்ன மடமாதர் கற்போங்கி மல்கும்" திருவாப்ப. இடவபுர. ச.

க. பொருள். சிறப்புக்குக் காரண மென்பதை இந்நூற்பக்கம் எஉ: க, கக: உ. குறிப்புக்களால் அறிக.

உ. "திருவாக்குர் தெய்வதையு மெஞ்ஞான்றுந் தேத்தவழிபாடு, செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு" என்பதும் குல தெய்வ வழிபாட்டைக் குறிப்பதாம்.

ங. தொல்: மெய்ப். சூ. உச. ச. தொல். கற்பி. சூ. சச.

ரு. தொல். செய். சூ. கஙங. சு. தொல். செய். சூ. கஙச.

(பிரதிபேதம்) * இத்தன்மையராகிய பிறதெய்வ, † இனிவருகதலென்று ஆற்றுவித்தான், ‡ இது குலத்தெய்வ, || வன்பொறை குறித்தறவிரச்சி, + மரபினென்றவிலேசால்.

இடைநிலைப்பாட்டும் பெற்றுத் தனிச்சொல்லும் பெற்றுத் "தரவியலொத்தும்"

(க) என்ற உம்மையான் எறியும் வருமென்றலிற் றடவின் மிக்க சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௬)

(௧௭) (உ) படைபண்ணிப் புனையவும் பாமாண்ட பலவிணைப்
புடைபெயர்ந் தொடுங்கவும் புறஞ்சேர வுயிர்ப்பவு
முடையதை யெவன்கொலென் றாறளந் தவர்வயி
னடைசெல்லாய் நனியேங்கி நடுங்கற்கா ணறுநுதால்;
௫ தொல்லெழில் றொலைபிவ டெருமுழப்பத் துறந்துநீ
வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன் வலிப்பவளை
நீள்கதி ரவிர்மதி நிறைவுபோ னிலையாது
நாளினு நெகிழ்போடு நலனுட னிலையுமோ ;
௰ ஆற்றனே யடவிவ ளணிவாட வகன்றுநீ
தோற்றஞ்சா றொருபொருண் முயறிமன் முயல்வளை
காற்றஞ்சா ளளிபொய்கை யடைமுதிர் முகையிற்குக்
கூற்றாம்போற் குறைபடீஇய் வாழ்நாளு நிலையுமோ ;
௧௫ வகையெழில் வனப்பெஞ்ச வரைபோக வலித்துநீ
பகையறு பயவினை முயறிமன் முயல்வளைத்
தகைவண்டு புதிதுண்ணத் தாதவிழ் தண்போதின்
முகைவாய்த்த தடம்போலு மிளமையு நிலையுமோ ;
எனவாங்கு ;
௧௮ பொருந்தியான் றன்னோட்ட பொருள்வயி னினைந்தசொற்
றிருந்திய யாக்கையுண் மருத்துவ னூட்டிய
மருந்துபோன் மருந்தாகி மனனுவப்பப்
பெரும்பெயர் மீளி பெயர்ந்தனன் செலவே.

இது பகைவர் திறைதந்த நாடு காத்தற்குத் (தலைவன்) பிரிகின்றமை யுணர்ந்து தலைவி வேறுபட்டமை கண்டு தோழி அவனை எதிர்ப்பட்டு அவனது ஆற்றமையும் இளமையதருமையுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தமை தலைமகட்குக் கூறியது.

க. தொல். செய். சூ கஙஎ.

உ. "படைபண்ணிப் புனையவுமென்னும் பாலைக் கலியுள் 'வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன்' என்பதற்கு வலிய போர்செய்து அப்பகைவர் தந்நாட்டை விளக்குதற்கு வலித்தி யெனவுங், 'தோற்றஞ்சா ளுருபொருள்' என்பதற்குத் தோற்றம் அமைந்த திரண்டபொரு
14

இதன் பொருள்.

படைபண்ணிப் புனையவும் பாமாண்ட * பலவினைப்
புடைபெயர்ந் தொடுங்கவும் † புறஞ்சேர வுயிர்ப்பவு
முடையதை யெவன்கொலென் றாறளந் தவர்வயி
னடைசெல்லாய் நனியேங்கி நடுங்கற்கா ணறுநுதால்

எ - து: நறுநுதால், படைக்கலங்களைப் புதியவாகப் பண்ணிக் கை செய்யவுங் காரியத்தின் நினைவாலே முயங்குதலைத் தவிர்ந்து பரத்தன் மாட்சிமைப்பட்ட பலவாகிய அணையிடத்தே கிடக்கவும் அது ‡ பொருது அவன்புறத்தே புல்லுதலாலே யாம் பிரிந்தால் இவள் என்னைம் ஆற்றுவ ளென்று நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளவும் இவன் மனத்திலுடைய காரியம் எத் தன்மையதுகொலென்று கருதிக் கூட்டத்திற்கு இடையூறு வருமென்று கருதியவர் (?) நினைவிடத்தே நீ ஒழுகுதலை செய்யாயாய் மிகவும் ஏங்கி நடுங்காதேகொள். எ - று.

இது நிகழ்ந்தது நினைத்து வருந்தினள்.

இது தரவு.

ரு தொல்லெழிற் றொலைவே பெருமப்பத் துறந்துநீ
வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன் || வலிப்பளவை
நீள்கதி ரவிர் (க) மதி நிறைவுபோ னில்லாது
நாளினு ளெழிற்போழ நலனுட னில்லுமோ

எ - து: இவள் இயற்கை நலங் கெட்டு வருத்தத்தே அழுந்த நீபிரிந்து வலிதாகிய காவலாலே பகைவர் தங்கு நாட்டை விளக்குதலை மிகவும் துணிவை; அங்ஙனந் துணியுமளவில் நீண்ட கதிரினையுடைய விளங்குகின்ற திங்களினிறைவு, பின்னர்ஒழுகத் தேயுமாறுபோலச் சிலைநில்லாமல் நாடோறுந் தன்னிலைகுலைந்து கெடும் அழகு இவளுடன் நிலைபெறுமோ; எ - று.

ளாவன அந்நாடு காத்துப் பெற்ற அறம்பொரு ளின்பமெனவும், 'பகையறு பயவினை' என்பதற்குப் பகையறுதற்குக் காரணமாகிய நாடாகிய பயனைத்தரும் வினையெனவும் 'வேட்டபொருள்' என்பதற்கு அறம்பொரு ளின்பமெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்ளுக." என்பது தொல். அகத். சூ. உஅ. நச.

க. நாளுக்கு நாள் குறையும் பொருளுக்கு மதிதேய்தலை உவமை கூறுதல் (அ) "குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுக நின் றெவ்வ ராக்கம்" மதுரைக். கககு - க; (ஆ) "வாளார் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே, தானே சிறியார் தொடர்பு" நாலடி. கஉரு. (இ) "மதிப்பின்னீர பேதையார் நட்பு" குறள். எஅஉ. (ஈ) "குறைமதிக்கதிரென மாய்கவென் றவமென்றான்" கந்த. மார்க்கண். கரு. (உ) "முறைபோது மாசர் திருக் குறைமதிபோன் முழுதழிறும்" இரகு. அரசியற் க.

(பிரதிபேதம்) * பயிலினை, † புறஞ்சோர, ‡ பெருது, || வலிப்பவினை.

* நாளின்: இன், அசை; ஒகாரம் எதிர்மறை.

௬. ஆற்றனே யடலிவ ளணிவாட வகன்றுநீ
தோற்றஞ்சா ஞெருபொருண் முயறிமன் † முயல்வளவை
நாற்றஞ்சா னளிபொய்கை யடைமுதிர் முகையிற்குக்
‡ கூற்றாம்போற் குறைபடூஉம் வாழ்நாளு நிலையுமோ

எ - து: இவள் வலியையுடைய காமநோய் அடுகையினலே அழகு கெடும்படி நீ பிரிந்து பகைவர் தந்த நாட்டைக் காத்துப் பெறும் விளக்கம் அமைந்த திரளும் பொருள்களைத் தேடுதற்கு மிகவும் முயல்வை; அங்ஙனம் முயலுமளவில் நாற்றம் அமைந்த பெருமையையுடைய பொய்கை இலையை விட்டு முற்றின தாமரைமுகைக்குக் (க) கூற்றமாகிய (உ) அலர்ச்சி அதன் குறைவிற்குக் காரணமாயினாற்போல இத்தூணைக்காலம் இருவென விதித்த காலங் குறைபட்டு வருவதற்குக் காரணமான வாழுகின்ற நாள்களும் இவளுடன் நிலைபெறுமோ; எ - று.

தொகுபொருளாவன, (௩) அறமும் பொருளும் இன்பமுமாம்.

௧௩. வகையெழில் வனப்பெஞ்ச வரைபோக வலித்துநீ
பகையறு பயவினை முயறிமன் ‖ முயல்வளவைத்
தகை (௪) வண்டு புதிதுண்ணத் தாதவிழ் தண்போதின்
முகைவாய்த்த தடம்போலு மிளமையு நிலையுமோ

எ - து: இவள் கூறுபாட்டையுடைய உறுப்பழகுந் தோற்றப் பொலிவுங் கெடும்படி மலையைப்போக நீ துணிந்து பகையறுதற்குக் காரணமான நாடாகிய பயனைத்தருங் காவற்பிரிவை மிகவும் முயல்வை; அங்ஙனம் முயலுமளவில் அழகையுடைய வண்டுகள் தன் புதுமையை நுகரும்படியாகத் தாதை அலர்ந்த குளிர்ந்தபூ இனிய முகையென்கின்றவை வாய்த்

க. "வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம்" முதுரை.

௨. ஊழ்த்தல் அலர்தலென்னும் பொருளின் வருதலை (அ) "நனையூழ்த்த செருந்தியும்" (ஆ) "இணரூழ்த்த மரத்தொடும்" (இ) "அரும்பூழ்த்து மரமெல்லா மலர்வேய" (ஈ) "இணரூழ் கொண்ட............ வேங்கை"(உ)"இணரூழ்த்த கமழ்தோட்டமலர்" கலி ௨௬. ௩௨. ௩௩. ௪௪. ௬௭. (ஊ) "காயாவு நுண்ணரும் பூழ்த்த புறவு" கார். ௮. (எ) "இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர்" குறள். ௬௫0. என்பவையும் வலியுறுத்தும். இங்கு ஊழெனு முதனிலைத் தொழிற் பெயராய் நின்றது.

௩. "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்" புறம். ௨௮.

௪. (அ) "பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்து" (ஆ)"பொய்கைப் பூப் புதிதுண்ட வரிவண்டு" (இ)"புதுவமலர்தேரும் வண்டேபோல்" கலி. ௨௬: ௧; ௭௪: ௫; ௬௮: ௨. "வண்டும் புதிதுண்டு" நைடதம். இளவேனிற். ௫.

(பிரதிபேதம்) * காவினின், † முயல்வினை, ‡ கூற்றம்போல்: || முயற்வினை.

தற்குக் காரணமான நீர் நிறைந்த தடம் அந்நீர் நாடோறுங் குறையுமாறு போல நாடோறுங் குறையும் இளமையும் இவளுடன் நிலைபெறுமோ எ-று.

அளவு, அளவையெனப் பெயர்த் திரிசொல்லாய் நின்றது.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

மாணவாங்கு, எ - து: அசை.

இது தனிச்சொல்.

௧௮ பொருந்தியான் முன்வேட்ட பொருள்வயி னினைந்தசொற்

(க) திருந்திய யாக்கையுண் மருத்துவ னூட்டிய
மருந்துபோன் மருந்தாகி மனனுவப்பப்
பெரும்பெயர் மீளி பெயர்ந்தனன் செலவே

எ - து: பெரிய புகழையுடைய (௨) மீளி, யான் தன்னைப் பொருந்தித் தான் விரும்பிய அறம்பொருளின்பமாகிய பொருளிடத்தே யான் அறன் உண்டாக நினைத்தனர் பிறர் சொல், நல்வினையாற் றிருந்திய யாக்கையின் கண்ணே மருத்துவன் நுகர்வித்த மருந்துபோலே நல்ல மருந்தாகி, தன் மனமகிழுகையினாலே போக்கைத் தவிர்ந்தான்; * எ - று.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது முன்னர்ப் பாட்டிற் கூறியகாரே வந்து சுரிதகம் தேவோடொத்து வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (கக)

(௧அ) (௩) அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்பப்

(௪) பிரிந்துறை சூழாதி யைய விரும்பிநீ

---

௧. "பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதம் முதலிய பிணிகள்வரும்; அவற்றுள், பழ வினையான் வருவன அதன் கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவை யொழித்து ஏனைக் காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்றிறங் கூறுகின்றார்" என்னும் குறள். கடும் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை ஈண்டு அறிதற்பாலது.

௨. மீளியென்பது பருவங்குறித்தும் ஆண்பால்குறித்தும் வரும்பெயராய் நில்லாது ஈண்டுப்பாலைநிலத்தலைவ னென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

௩. இச்செய்யுள் தொல். அகத். சூ. சச. நச்; செய். சூ. கஉ௩. பே. நச். இவற்றில் மேற்கோள். இந்நூற் பக்கம் ககo: ௨. கசுக: உ. குறிப்புக்கள் பார்க்க. "அரும்பொரு ளாசைஇப் பிரிந்துறை வல்லி'" என்பது (அகம். ககக: கக.) ஒப்புநோக்கற்பாலது.

௪. இகரவீறு முன்னிலை யொருமை எதிர் மறை வினைமுற்றாய் வருதற்கு "பிரிந்துறை சூழாதி" என்பது மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. உசு. நச்; இ - வி. சூ. உ௩அ.

(பிரதிபேதம்) * என ஆற்றுவித்தாள்.

(க) யென்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழ (உ) நின்
மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைந்துக்காண்
இ சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவா
தொழிந்தவ ரெல்லாரு முண்ணதுஞ் செல்லா
(ஈ) இளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார்
(ச) வளமை விழைதக்க துண்டோ வுளநா
* ளொரோஒகை தம்முட் டழீஇ † யொரோஒகை
கo (ரு)யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யாயினு
(சு) மொன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ
சென்ற விளமை தரற்கு.

இஃது "ஒன்றத்தமரினும்" என்னும்(எ) சூத்திரத்தில் "நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந், தாளாண் பக்கமுந் தகுதியதமைதியு, மின்மைய திழிவு முடைமைய துயர்ச்சியு, மன்பின தகலம் மகற்சிய தருமையும்" எனக்கூறிய எட்டினையும் தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி, அவற்றை "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" என்னும் (அ) விதியாற் றலைவற்குக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

க. "என்றோ ளெழுதிய... ...நினைந்துக்காண்" என்பது யாண்டின து ஒப்புக்கு மேற்கோள். தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. உரு. பே.

உ. "நின் மைந் துடை மார்பிற் சுணங்கு" என்பது (ஆரும்) வேற்றுமைத் தொகைக்கு மேற்கோளாக வுள்ளது? தொல். எசச. சூ. கஎ. நச.

௩. "இறந்துசெய் பொருளு மின்பந் தருமெனி, னிளமையிற் சிறந்த வளமையுமில்லே, யிளமை கழிந்த பின்றை வளமை, காமந்தருதலு மின்றே" நற். ௧௨௬: எ-௧௦. "இளமையுங் காமமும் யாஙகொளித் தனவோ" மணி. ௨௨: ௧௩௧.

௪. "பொருள் செய்ய, மருங்கிற்பாதி தருந்துகில் புனைந்தும், விளைவுய லொடுங்கு முதிர்நெல் லுணவினுந், தம்மில் வீழுநர்க் கின்பமென் றறிந்தும .. . செல்லுதிபெரும" கல். ௨௪. என்பதும். கலி. ௧௫: ௨௪-௬-ஆம் அடிகளும்; இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௫. "வண்ணத் துகிலுடுப்பின் வாய்விட் டழுவதுபோல் வருந்து மல்கு, னண்ணுச் சிறுகூறை பாகமோர் கைபாக முடுத்து" "மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணிமுள்ளி, னூசித்தான்ன மூசியவாடை யுடையாக" சீவக. ௨௬௨௫; ௨௬௨௬.

௬. "இனிதுடன் கழிக்கி னிளமை, யினிதாலம்ம" ஐங். ௪௧௫.

எ. தொல். அகத். ௪௧. அ. தொல். அகத். ௩. ௪௪.

(பிரதிபேதம்) * † ஓரோகை.

இதன் பொருள்.

ஐய ! அரிய பொருளிடத்துச் செல்கின்ற ஆசையினால் உள்ளம் உருத்து கையினாலே பிரிந்துபோயிருத்தலை நினையாதேகொள், நீ விரும்பித் தலைவி தோளில் எழுதிய தொய்யில் தருகின்ற அழகினையும் இவள் மார்பில் நின்னை

வலியாகவுடைய சுணங்கின் அழகையும் கைவிடல் ஒல்லுமாயின் நினைத்துப் பார்; நீ நன்கு மதித்த பொருளும், சென்றவர்கள் தத்தம் நிலைமைக்கேற்பக் காலம் நீட்டிப்ப நின்று தேவைதன்றி இப்பொழுதே முகந்துகொள்ள நிரீடத்தே கிடவாது; பொருள் தேடப் போகாதிருந்தவர்க ளெல்லாரும் ஒருவாற்றான் உணவுமையும் ஒழிகார்; இளமையையும் இருதலையுமொத்த காமத்தையுஞ் சேரப்பெற்றவர்கள் செல்வத்தை விரும்பத்தக்கதொரு நன்மை அச்செல்வத்திற்கில்லை; இல்வாழ்க்கையாவது நமக்குக்கற்பித்தானெல்லாம் உள்ளில் ஓரோவொரு * கையாலே தம்முள்ளே தழுவிக்கொண்டு புறத்தில் ஓரோவொரு † கையாலே ஒன்றன் ‡ கூறுகிய ஆடையை உடுத்திருப் பவரேயாயினும் பிரியாதிருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கையே [வாழ்க்கை], கழிந்த இளமை மீண்டு தருதற்கு || அரிது; எ - று.

பிரிந்திறை சூழாதிமைய என்று பாடமாயின் பிரிந்து போவதனால் இவள் இறந்துபடுஞ் செய்கையை நினையாதே கொள்ளென்க.

"தாயத்தி னடையா வீயச செல்லா, வினைவயிற் றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா, வெம்மொன வருஉங் கிழமைத் தோற்ற, —மல்ல வாயினும் புல்லுவ வுளவே." (க) இதனால், தோழி தலைவிதோளை என்றேனென்றாள். மென்றேனும் பாடம். இவன் முயக்கத்தால் சுணங்கு பரத்தலின் நின்னை வலியாக உடைய சுணங்கென்றாள்.

பொருளுமென்ற உம்மை சிறப்பு; உண்ணாது மென்றும் உம்மை ஐயம்; உண்டோவென்றும் ஓகாரம் எதிர்மறை; யாழவும் அரோவும் அசை.

(உ) இதனுள், 'உளசாள்' என்றது நாளதுசின்மை; சென்ற இளமைதற்கு அரிதென்றது இளமையருமை; 'உள்ளந்துரப்ப' என்றது உள்ளம் உளூற்று

க. தோல். பொருளி. சூ. உள. இச்சூத்திரத்து இளம்பூரணருரையில் எம்மென வருஉங் கிழமைத்தோற்றத்திற்கு மேற்கோளாக "விரும்பிநீ, யென்றே னெழுதிய..........நினைத்துக் காண்" என்ற பகுதியும் அதற்கு 'இதனுள், தலைமகள்தோளைத் தோழி தன்னையு முளப் படுத்தி எனதெனக் கூறியவாறு காண்க' என்னும். குறிப்பும் உள்ளன. (தோல். பொருளி. சூ. உகி. 'தாயத்தின்'); சூ. உள. நச்.

உ. தலைவன்கண் நிகழ்ந்த கூற்றினைத் தலைவியுந் தோழியும் கூறி நிற்றலும் பாலைத் திணையாம் என்பதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி இதிற் சிறிது வேறுபட விசேடவுரையு மெழுதினர் நச்சினார்க்கினியர். தொல். அகத். சூ. சச.

(பிரதிபேதம்) ¹ †கைகளாலே, ‡கூற்றுமிப. ‖அரிதெனமுடிக்க. "தாயதனைடையா...லே"
* + அல்லா.

முதலாவது பாலை. கஎ

தலால், தாளாண்பக்கம்; 'சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது' என்றது (க) தத்தம் நிலைமைக்கு ஏற்பப் பொருள் தேடவேண்டுதலி னதுபானிக்கு மென்றலின், தகுதியதமைதி. 'ஓரோஒகை தம்முட் டழீஇ யொரோஒகை, யொன்றன்கூருடை யுடுப்பவரே யாயினும்' என்றது இன்மையதிழிவு; 'இம்மையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார், வளமை விழைதக்க துண்டோ' என்றது உடைமைய துயர்ச்சி; 'பிரிந்துறை சூழாதி மைய' என்றது அன்பின தகலம், பிரிதுறைந்து அன்பு பெருக்கவேண்டா, 'ஒன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை' என்றலின்; 'தொய்யிலும் யாழ நின் மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக்காண்' என்பது அகற்சியதருமை.

இதனால், தோழிக்கு நலிதலும் தலைவற்குக் கருதுதலும் பிறந்தன.

இது (உ) பன்னீரடியான் வந்து ஒருபொருணுதலிய கட்டளைக் கலி வெண்பா. இது பெண்டன்மைக்கேலா நுண்பொருளினைத் தலைவனெதிர் நின்று உணர்த்துவாள் செவ்வன்கூறாது, தலைவன்பண்டு கூறியன சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு கூறுங் கூற்று. நீ மறந்தாயென்பது யாம், உணரக் கூறுகின்றாள் இவளென்பது படகின்றமையின் ஒருபொரு ணுதலிற்றாயிற்று.

க. "தத்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே, யொத்த கடப்பாட்டிற் றாளூன்றி - யெய்த்து, மறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார், புறங்கடைய தாகும் பொருள்" நீதிநெறி. கசு.

உ. (அ) "அரும்பொருள் .. ..கார்கு" என்பது பன்னிரண்டடியான் வந்து பல பொருணுதலி யமைதலிற் கலிவெண்பாட்டாயிற்று. ஒரு பொருள் நுதலிய வெனவே சொல்லப்படும் பொருளின் வேறாகிக் கருதியுண ரப்படும் பொருளுடைய தென்பதூஉம் பெற்றாம். என்னை? இப் பாட்டினுட் பெண்டன்மைக் கேலாத நுண்பொருளினைத் தலைமக னெதிர்நின்று உணர்த்துவாள் செவ்வனஞ் சொல்லாது தலைமகன் பண்டு கூறியன சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு சொல்லி அவன் மறைத்தா னென்பது உணர்ந்துநின்ற பொருண்மை கருதி உணர வைத்தமையின் அவ்வாறாயிற்று. ஒழிந்த பாக்களும் அவ்வாறு ஒரு பொருணுதலுமாயினும் அங்ஙனம் நுதலிய பொருள் பற்றிச் செய்யுள் வேறுபடாமையின் ஆண்டாராய்ச்சி யின்றென்பது; வெண்பாவிற் குறித்த பொருளினை மறைத்துச் சொல்லாது செப்பிக் கூறல்வேண்டு மாகலானும் இஃது வன்னதன்றி ஒரு பொ...

[illegible] ஒரு பொருணுதலைத் துள்ளானமை யானுங் கலிவெண்பாட்டெனப் பட்டதென்பது. என்பர் பேராசிரியர். (தொல். செய். சூ. கருந); (ஆ) நச்சினார்க்கினியர், "அரும்பொருள் ....தரற்கு" என்பது பன்னீரடியான் வந்து ஒரு பொருணுதலிய கட்டளைக் கலிவெண்பா. இதனுட் பெண்டன்மைக்குவலா நண் பொருளினைத் தலைவனெதிர்நின் றுணர்த்துவாள் செவ்வன் கூறாது தலைவன் பண்டு கூறின சிலவற்றை வாங்கிக் கொண்டு கூறுங் கூற்று. நீ மறந்தாயென்பது யாம் உணரக் கூறுகின்றான்

"மரையா மரல்கவர" (க) என்பதனுட் கூறிய உரையில் வேண்டுவன இதற்குக் கூறிக்கொள்க. (கஎ)

(க௯) (உ) செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய
வகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத்தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற வினி ;
எ செல்லினிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
யன்பற மாறியாமுள்ளத் துறந்தவள்
பண்புமறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றாம லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி செலவு விலக்கவும் பிரிவின் மேற் சென்ற உள்ளத்தனுயினனை நீ பிரியின் இவள் இறந்துபடுமெனச் சொல்லிய வாய்பாட்டான் மறுத்தது.

இதன் பொருள்.

இவளென்பது படர்ந்தமையின் ஒரு பொருளுதலிற்றாயிற்று. அது அகபபொருளே யாமாறும் ஒழிந்தபாக்களும் அவ்வாறு வருமேனும் அம்பனம் முதலிய பொருளானன(ற்) செய்யுள் வேறுபடாமையின் அணம் ஆராய்ச்சியின்று; இது வெண்பாவா[யி](தலி)ற் குறித்த பொருளை மறைத் தக்கூறுது செப்பிக்கூறல் வேண்டும். இஃதன்ன அன்றிப் பொருள் வேறு படுதலானும் துள்ளி வருதலானும் கலி வெண்பாட்டாயிற்று." என்பர். தொல். செய். சூ. கடுரு.

க. கலி. சு. பக்கம். சச. பார்க்க.

உ. இசசெய்யுள் (அ) தலைமகன் பிரிவுணர்ந்த தலைமகள் அவனுடன் கூறியதற்கும், (தொல். அகத். சூ. சடு. 'எஞ்சியோர்' இளம்) (ஆ) தாழிசையின்றித் தரவு முதலாயின வந்ததற்கும் (இவர் "செவ்விய தீவிய..........வினிது" என்பது தரவென்றும், "செல்வினிச்...மூண்டு" என்பது சுரிதக மென்றும் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் இல்லை யென்றும் கூறுவர்) (தொல். செய். சூ. கசஉ. 'தரவின்றாகித்' இளம்) (இ) தரவிணைக் கொச்சகத்திற்கும் (தரவிணை அடுக்குதலிற் தரவிணைக் கொச்சக மெனப்படும்) (தொல். செய். சூ. கடுகூ. பேராசிரியர்) மேற்கோள்.

முதலாவது பாலை. கஅ — ககஈ

(க) செவ்விய (உ) தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய * வஞ்ஞான் றவையெல்லாம்

பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய
வகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து.
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற வினி

எ - று: ஐய! வஞ்சனை † பிலவாய இனியவாகிய சொற்களைப் பையச் சொல்லி அச்சொற்களாலே தழுவின அக்களவொழுக்கம் நிகழ்ந்த நாளிற் கூறியவையெல்லாம் பொய்யாயிருத்தலை அறிவில்லாத யான் எங்ஙனம் அறிவேன்? அகன்ற மனையி லுள்ளாரால் அடக்க வொண்ணாத அலரை எம்மிடத்தே தந்து ஞாயிறு முனிந்த வெய்தாகிய காட்டைப் போக நினைத்தலை இப்பொழுது அறிந்தேன். நீ அறுதியாக நல்லமகனென தன்மையை யுடையையல்லை; எ - று.

"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர, ‡ வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு || பெறுமே" (ரு)என்பதனாற் றன்காதலான் நின்னை உள்ளவாறு அறிந்திலேனெனத் தன் பேதைமையைக் காதலாற் சிறப்பித்தலின் அமைந்தது.

மற்றும் ஒவும் அசை.

க. (அ) "செவ்விய .. . . .மற்றைய" என்பதனுள் 'யான் யாஙகறிகோ' என்பது பேதைமை பற்றியும் "அகனகர்... .. .. ..மன்றவினி" என்பதனுள் தலைவி 'மகனல்லை' என்பது நிம்பிரியாகிய வெறுப்புப் பற்றியும் பிரிவாற்றாமையைச் சிறப்பிக்க வந்ததென்பர் இளம்பூரணர்; தொல். பொருளி. சூ. சக. 'சினனே' (ஆ) தன்னுலும் தலைவியாலு மிடையீடு படுதலின்றித் தலைவனாற் கூட்டத்திற் கிடையூறு தோன்றிய வழித்தோழி கூறியதற்கும், (இ) தலைவி கூற்றுப் பேதைமை பற்றி வரினும் காதலைச் சிறப்பித்தலின் அமைந்த தென்பதற்கும் மேற்கோள்காட்டுவர், நச்சினார்க்கினியர்; தொல். கள. சூ. உ௩. பொருளி சூ. ௯க. (ஈ) "செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்தநற் பொருளிற் சீரிய கூரிய தீஞ்சொல்" கம்ப. நகரப். க.

உ. (அ) "வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே" அகம். கசஉ: உகூ. (ஆ) "தேம்படு கிளவியிற் றீவிய மிழற்றி" (இ) "திருமாதேவி யொடுந் தீவிய மொழிந்து" (ஈ) "தீவிய மொழியொடு சேதிபற் குறுகி" பெருங். (க) சக; அஎ. (உ) அ: கக; (ச) கங: கஙெ.

கூ. தொல். பொருளி. ௬. இக.

(பிரதிபேதம்) * அக்கான்று. † இலவாய், ‡ எனகால், || வருமே.

எ 'செல்வினிச் சென்றநீ செய்யும் வினைமுற்றி
(க) யன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை * முற்றாமலாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு

எ - து: இனி, நீ நினைத்த காரியத்தே போய் ஆண்டுச் செய்யுங் காரியத்தை முடித்தபின்னர் இவ்விடத்து †நின்று வருவாரை எம்மை நினைத்து வருந்தும்படியாக அன்பு நீங்கும்படி மனம் வேறுபட்டு யாந் துறக்கப் பட்டவளுடைய செய்தியும் அறிவீரோவென்று என் திறத்துச் சிறிதும் வினவாதேகொள். வினவுவையாயின் அவர் இறந்துபாடு கூறவுங் கூடும். அது கேட்டால் (ம) ஞாயிறுபோல விளங்குகின்ற நின் தலைமை கெடும்படியாகக் கெடுதற்கரிய நீ செய்யுங் காரியம் முடியாமல் அவ்விடத்தே நீர் அவலம் பிறத்தலும் உண்டு; ‡ எ - று.

"வருத்த மிகுதி சுட்டிய காலையு. முரித்தென மொழிப வாழ்க்கையு ளிரக்கம்" (௩)என்பதற்கு உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியால் வினைப் பிரிவான் நிகழும் வருத்த மிகுதியைக் குறித்த இடத்தும் உயிர் வாழ்க்கையுள் இரக்கம் உரித்தென்றதனுன் உயிர்வாழ்க்கையுள் இரக்கங் கூறினுன்.

உம்மை, ஐயம்.

இதனுல், தோழிக்கு அச்சமும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

கொச்சகம் || வெண்பாவாய் வருதலானுந் தாழிசையோடு தொடராது வருதலாலும் இவை தரவிணைக் கொச்சகம். இரண்டும் ஒருபொருணுதலி இவ்வாறு வரினும் கொச்சகமேயாம். இது "பாநிலை வகையே" என்னும் (௪) சூத்திரவிதியாம். (௧௮)

---

௧. (அ) "அன்பறமாறியா ..படுதலுமுண்டு" என்பது வருத்த மிகுதியைக் குறித்தவழி மனைவாழ்க்கையுள் இரக்க முரித்து என்பதற்கு மேற்கோள். தொல். பொருளி. சூ.௩ 'வருத்தமிகுதி' இளம்; சூ. ௩௨. நச்.
(ஆ)"இனவா ரணந்திரி வெஞ்சுரம் போகவிரும் பொருட்கு, நினைவாகி னும்மை விலக்கு நிலேஞ்செல்லு நீள்புனத்து, மனவார் ரகலல்குல் வல்லியை நீர்வரு வார்சிலரை, வினவா தொழியும் வினவின் முற் றுது வினையுமக்கே" அம்பிகா. ௫௪௩.

௨. "மாகதேச, னெங்கரபதிகளுக்கு மிரவியே யென்னவந்தான்"

௩. தொல். பொருளி. சூ. ௩௨. ௪. தொல். செய். சூ. ௧௫௫.

(பிரதிபேதம்) * முற்றுமை, † நின்றும், ‡ எனச்செலவழுங்குவித்தாள், || வெண்பாவாயுள்

முதலாவது பாலை. ௧௯ ௧௧௫

(௨0) பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயனிலம் பைதறச்
செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதலிற்

றணிவில்வெங் கோடைக்குத் தண்ணயந் தணிகொள்ளும்
பிணிதெற லுயக்கத்த பெருங்களிற் றினந்தாங்கு
மணிதிகழ் விறன்மலை வெம்ப மண்பகத்
துணிகயந் துகள்பட்ட தூங்கழல் வெஞ்சுரம் ;
எ கிளிபுரை கிளவியாய் நின்னடிக் கெளியவோ
தளியுறு பறியாவே காடெனக் கூறுவீர்
வளியினும் வரைநில்லா வாழுநா ளும்மாகத்
தளியென வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ ;
கக ஊறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்நீ யுணல்வேட்பி
னூறுநீ ரிலவென வறனேக்கிக் கூறுவீர்
யாறுநீர் கழிந்தன்ன விளமைநுந் நெஞ்சென்னுந்
தேறுநீ ருடையேன்யான் றெருமந்தீங் கொழிவலோ ;
கரு மாணெழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றாங்கு
மாணிழ லலவாண்டை மரமெனக் கூறுவீர்
நீணிழற் றளிர்போல நிறனூழ்த்த லறிவேனுந்
தாணிழல் கைவிட்டியான் றவிர்தலைச் சூழ்வலோ ;
எனவாங்கு ;
உ0 அணையரும் வெம்மைய காடெனக் கூறுவீர்
கணைகழி கல்லாத கல்பிறங் காரிடைப்
பணையெருத் தெழிலேற்றின் பின்னர்ப்
பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வவையே.

இது பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தலைவி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மி னென்றற்கு அவன் கானின் கடுமையுந் தலைவி மென்மையுங்

கூறுவது கேட்ட தலைவி நாளது சின்மையும் இளமையதருமையுங் கூறி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றது.

இதன் பொருள்.

பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயனிலம் பைதறச்
செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதலிற்
றணிவில்வெங் கோடைக்குத் தண்ணயந் தணிகொள்ளும்
பிணிதெற லுயக்கத்த பெருங்களிற் றினந்தாங்கு

௲கஞ கலித்தொகை. உ.

மணிதிகழ் விறல்மலை வெம்ப (க) மண்பகத்
துணிகயந் துகள்பட்ட தூங்கழல் வெஞ்சுரம்.

எ - து: பல உணவுகளையும் விளைத்து கொடுத்து எல்லாரையும் நுகர்விக்கும் பயனையுடைய நிலம் ஈரம் அறும்படி ஞாயிறு குற்றத்தைசசெய்யுஞ் சினத்தோடே தன்னிடத்தினின்றுஞ் செல்கின்ற கதிர்களாச • சொரிகையி னாலே மாறுதலில்லாத வெய்ய கோடைக்காலத்திற்கு அதனிடத்துள்ள குளிர்ச்சியை விரும்பித் திரட்சிகொள்ளும் பசிப்பிணியாற் சுடுதலையுடைய வருத்தத்தினையுடையவாகிய பெரிய களிற்றினுடைய திரளைத் தாங்கும் மணிகள் விளங்கும் வெற்றியையுடைய மலை வெம்ப மண்பிளக்கத் தெளிந்த நீர்நிலைகளும் துகளுண்டான செறிந்த அழலையுடைய வெய்ய காடு; எ - று.

தாங்கும் விளங்கும் மலை; அணிகொள்ளுங் களிற்றினம்

அயந்தணி கொள்ளுமென்று பாடமாயின், நீர்நிலைகளிலே திரட்சி கொள்ளுமென்க.

இது தரவு.

க (உ) கிளிபுரை கிளவியாய் நின்னடிக் கெளிபவோ

தனியு றா ப றியாவே காடெனக் கூறுவீர்
வெளியினும் வரைநில்லா வாழுநா ளும்பாகத்
(ங) தனியென வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ

எ - து: 'கிளியினது மொழியை யொக்கும் மொழியினை யுடையாய்! தாங்கமுல் வெஞ்சுரம் † மழைபெய்தலைக் கண்டறியாவாதலால் அக்காடு நின் அடிக்குப் போதற்கு ‡ எளியவாயிருக்குமோ' என்று கூறுகின்றவரே! யான், நும்முடைய ஆகத்திடத்து முயக்கத்தைக் கண்டார் காற்றினுடைகாட்டில் ஒர் எல்லையில் அகப்பட்டு நில்லாதவளுடைய வாழ்நாளென்று கூறும்படியாக அதனை (?) வாழ்நாளாக உடையேனாதலால் அவலத்தைக் கொண்டு நெஞ்சழிவேனோ? இறந்துபடுவேனோ; எ - று.

கக (ச) வலறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்நீ யுணல்வேட்டி
ஞறுநீ ரிலவென வறனேக்கிக் கூறுவீர்

க. (அ) "புலம்பு வீற்றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுரம்" அகம். நகூஞ: அ.
(ஆ) "வான, நிலம்பக வறந்த புலம்புறு சேணிடை" தமிழ்நெறி. மேற்கோள் (இ) "நிலம்பக வெம்பிய நீள்சுரம்" வளையாபதி.

உ. "கிளிபுரை கிளவியாய்" கலி. கரு: கஅ.

ங. "அளியென..........டழிவலோ" என்பது மேற்கதுவாய் மோனைக்கு மேற்கோள், தொல். செய். சூ. கஉ. நச்.

ச. (அ) எய்க்கும் என்பது அருகிப் பயவுவமையில் வந்ததற்கு "வலறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்" என்பது மேற்கோள். தொல். உவம. சூ. கசு: பே. (ஆ) "எயிற்றமிழ் தூறுந்தீநீர்" கலி. ச: கக.

பிரதிபேதம்) * சொரிகையினாலே மல்லெம்ப, † மழையைபத்தலைக், ‡ போகக்கெளிய

(க) யாறுநீர் கழிந்தன்ன விளமைநா நெஞ்சென்னும்
தேறுநீ ருடையேன்யான் றெருமந்தீங் கொழிவலோ

எ - து: 'தன்னிடத்து ஊறுகின்ற நீர் அமிழ்தத்தை ஒத்ததற்குக் காரணமாகின்ற எயிற்றையுடையாய்! வெஞ்சுரத்துவழி தண்ணீருண்டலை விரும்பின் (உ) நீர்களில' என்று அறத்தைக் கருதிக் கூறுகின்றவரே! யான் நும் நெஞ்சென்று சொல்லப்படுந் தெளிவுநீர்மையை யாறு நீர் கழிந்தாற்போன்ற இளமையாக உடையேனாதலால் இவ்விடத்தே சுழன்று நெஞ்சழிவேனோ? இறந்துபடுவேனே; எ - று.

கழிந்த நீர்போல இளமையும் மீளாதென்பது பொருள்.

கஙு (ங) மாணெழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றாங்கு

மா(ச)ணிழ லிலவாண்டை மரமெனக் கூறுவீர்
நீணிழற் றளிர்போல நிறனூழ்த்த லறிவேனுந்

தாணிழல் கைவிட்டியான் றவிர்தலைச் சூழ்வலோ

எ - து: 'மாட்சிமைப்பட்ட அழகினையுடைய மூங்கிலை வென்ற தோளினையுடையாய்! நீ வெஞ்சுரத்தே வரில் அவ்விடத்தில் மரங்கள் நின் இளைப்பை ஆற்றும் மாட்சிமைப்பட்ட நிழலையுடையவல்ல' என்று கூறுகின்றவரே! நீர் நீங்கினால் என் நலம் நீண்ட நிழலினின்ற தளிர்போலே வெளுத்தலை அறிந்திருப்பேனாதலால் யான் உம்முடைய திருவடியில் அருளைக் கைவிட்டு இங்கே இருத்தலைச் சூழ்வேனோ? இறந்துபடுவேனே; எ - று.

வென்ற. உவமவுருபு.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. உடீமெத வாரா ஸஞாதம் யௌவநம் வ்ருதிவதுடெத।
யதீதம் வாநமெநாகி வொ தஸ்ரீவ ஸவாதிவ ॥ என வான்மீகி முனிவரும் இளமை கழிதற்கு யாற்றுநீர் கழிதலை உவமித்திருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது. ஸ்ரீமத் ராமாயணம். சுந். உ0: கஉ.

உ. "கன்னீர்கள் சுமந்து" திருவிருத்தம். கஉ. "கண்ணி னீர்கள் சொரிந்தவை" சீவக. கஙகஅ.

௩. (அ) வென்ற வென்பது அருகி மெய் யுவமத்தின்கண் வந்ததற்கு "மாவெனழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றுயரும்" என்பது மேற்கோள். தொல். பொரு. உவம. ௬. கநி. பே. (ஆ) வேய்வென்ற தோளென்பது தத்தமரபிற்றோன்றுமன்பொருளேயென்பதற்குமேற்கோள். தொல். உவம. ௬. கஎ. இளம். (இ) "வேய்வென்ற தோளாய்" கலி. கஙஅ: கஅ-கூ.

௪. "நிழறேய்ந் துலறிய மரத்த" "மரநிழலற்ற வியவிற் சுரன்" அகம். க: கக; நஙக: கூ.

பிரதிபேதம்) * இல.

ககஅ கலித்தொகை. உ0

எனவாங்கு

எ - து: என்று யான் கூறவும்; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

உ0 அணையரும் வெம்மைய காடெனக் கூறுவீர்
(க) கணைகழி கல்லாத கல்பிறங் காரிடைப்
பணைபெருந் தெழி (உ) லேற்றின் பின்னர்ப்
(௩) பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வவையே

எ - து: அவ்விடத்துக் காடு நீ அணைய அரிய வெம்மையையுடைய வென்று பின்னும் கூறுகின்றவரே! பெருக்குய கல்லின் நெருக்கத்தால் எய்த அம்பு நடவாத அரிய வழியிடத்துப் பெருமையையுடைய கழுத்தினையும் அழகையுமுடைய ஏற்றின்பின் நீங்காமற் றிரியும் பிணையையுங் காணு திருக்கின்றீரோ? அவை நீர் அறியப் பிரியாவே; ஆதலால், எம்மையும் உடன்கொண்டே சென்மின்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால். தலைவிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இவனைக் கூலவி கூறுதல் "ம. பு நீலகிரியா" என்னும் (ரு) சூத்திரத்து அமைத்தது.

இஃது ஆறடித்தாவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (கக)

க. "கணைகபி...வலைவயே" என்பது எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோடலென்பதற்குமேற்கோள். தொல். மெய்ப். சூ. உஉ.பே. இ.வி சூ. ருஅ0.

உ. (அ) "கலையொழி பிணையிற் கலங்கிமாறி, யன்பிலி ரகறி ராயின்" நற். ஙஎ. (ஆ) "குன்றங் கனைஇய, வங்காட்டா ரிடை மடப்பிணை தழீஇத், திரிமருப் பிரலை புல்லருந் துகள" (இ) "மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப்புறவித், திரிமருப் பிரலை பைம்பயி ருகள" அகம். கச: ச-க. ஙசச: இ-க. (ஈ) "உருகு மடமான் பிணையோ கெளும்" திணைமொழி யைம். உகு. (உ) "மான்வீழ் போழ்திற் பிணையின்னுயிர் போவதே போல்" யா - வி. சூ. கக மேற்கோள். (ஊ) "உங்கள், கண்போற் பிணையுங் கலையுமிங் கேவற்க் கண்டதுண்டோ" அம்பிகா. அ.

ங. பிணையென்னுஞ்சொல் பொருளுணக்கிற் பிரியாது பிணையும் பிற சாதிக்குஞ் செல்லுமாயினும், மரபு நோக்கப் பிணையென்றற்குச் சிறப்புடையன: புல்வாய் நவ்வி உழை கவரி யென்பர், பேராசிரியர்; தொல். மரபு. சூ. ஙஎ.

ச. தொல். அகத். சூ. சக.

முதலாவது பாலை. உ0

(உக) (க) * பான்மருண் மருப்பி (உ) னுரல்புரை பாவடி
யீர்நறுங் (ங) கமழ்கடாஅத் தினம்பிரி யொருத்த
லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து
பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னு
ம் மருளில் சொல்லு நீசொல் லினையே

சு. (அ) இரசெய்யுளை, தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொள்ளினு மென்பதற்கு மேற்கோள் காட்டி இது தலைமகளைச் சுட்டிக் கூறிய தென்றும்(தொல். அகத். சூ. சஉ. 'தலைவரும்',)(ஆ) இஃது அடக்கிய லின்றி அடிநிமிர்ந் தொழுகிற் றென்றும் (தொல். செய். சூ. கசஉ. 'கரவின்') கூறுவர் இளம் பூரணர். (இ) இது தனிசசொல்லும் அடக் கியலு மின்றி அடி நிமிர்ந்தொழுகிற்றென்பர். பேராசிரியர்; தொல். செய். சூ. கருஇ. (ஈ) இஃது 'அவற்றுள்' என ஐஞ்சீரடி வந்து தனிச சொல்லும் அடக்கியலு மின்றிச் சுரிதகம்பெற்று அடிநிமிர்ந் தோடிற் றென்பர், நச்; தொல். செய். சூ. கருஇ. (உ) "பாஅன் மருண்மருப் புரல்புரை பாவடி" என்பது "தத்தமரபிற் றோன்றுமன் பொருளே" என்பதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கஎ. 'தத்த' இளம்.), (ஊ) உரு வுவமத்தின்கண் மருளென்பது அருகி உவமவுருபாய் வருதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கஈ. பே.) மேற்கோள்.

உ. 'உரல்புரைபாவடி' என்பது புரை என்பது மெய்யுவம வாய்பாடாய் வருதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கஇ. பே.) வடிவு பற்றிய பண் புவமைக்கும் (இ-வி. சூ. சுசஉ). மேற்கோள்.

ங. யானைமதம் கமழுமென்பதனை (அ) "கடுஞ்சினத்த கமழ் கடாஅத்து ... ..யானை" மது. சச-எ. (ஆ) "கமழ்கடாத் தொல்கிய மதவேழம்" கலி. அ: ச; (இ) "வரிஞிமிறார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொறி நுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்" அகம். எஅ: ங-ச. (ஈ) "துன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்து .. ..பெருங்கையானை" (உ) "மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாஅத்து..................களிறு" புறநா. ங: அ-கக; உஉ: சு-அ. (ஊ) "நீலயானை...........வண்டெடு பூநாறு கடாஅஞ்செருக்கி" மணி. ககூ உ0-உஉ. (எ) "யானையின் புயல் கொண் மும்மத மணமகள் கதுப்பென நாறு மாநகர்" (ஏ) "மையல் யானையின் படிமதங் கெடப்பகட் டரசன், செய்த மும்மதம் போற் றிசை திசைதொறுங் கமழுந், தெய்வ வாசத்து" சீவக. கசுஉக, உஙசுஇ. (ஐ) யானைமதமு நானமும், வாசப் பொடியொடு காயத்துக் கமழும்" பெருங். (க) சஉ: எஇ - சு. (ஒ) "விழிமலர்ப்பூ சனை புரிந்தித் திருநெடுமால் பெறுமாழி மீளவாங்கி, வழியொழுகாச்

சலந்தரன்மெய்க் குருதிபடி முடைநாற்ற மாறுமாற்றுற், பொழிமதநீர் விரையேற்றி" காஞ்சிப். கடவுள். ௯. என்பவற்றாலும் உணர்க.

(பிரதிபேதம்) * பாஅன் மருண்மருப் புரல்.

(க) நன்னர் நறுநுத னயந்தனை நீவி
(உ) நின்னிற் பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னு
நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தனையே
அவற்றுள், யாவோ * வாயின மாஅன் மகனே
(ங) கிழவ ரின்னோ ரென்னாது பொருடான்
பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையு

க. "நன்னர் நறுநுத னயந்தனை நீவி" என்பது வினையெச்ச முன்னிலை யொருமை [வினைக்குறிப்பு] (த்தெரிநிலை) முற்றிற்கு மேற்கோள். தொல். எசச. சூ. கக. நச்.

உ. அஞ்சலோம் பென்று ரென்பதற்கு, "தமரை யெதிர்ப்பட்டஞான்று நின்னிற் பிரியே னஞ்சலோம் பென்றவர்" எனவும் அஞ்சலென்றவ ரென்பதற்கு, "நின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்" எனவும் பரிமேலழகர் இவ்வடியைக் கருத்திற்கொண்டுபொருளெழுதியிருத்தல் இங்கே கருதற்பாலது குறள். ககசகூ, ககஙச.

௩. திரு, கிழவரின்றோ ரென்றுது பொதுவாய் நல்வினை யுள்ளாரிடத்தே பெயர்ந்துறைதலே, (அ) "தாமரைப் பொன்மல, ரெல்லையாகும் பொதுப் பெண்ணவள்" சீவக. ககஞ0. (ஆ) "பூவின்மேலிருந்த தெய்வத் தையலும் பொதுமை யுற்றாள்" கம்ப. மாயாசனக. சுஉ. (இ) "திருமக ளிவளென...... ....பேதை வைகுமே" - "திருவுவமம் வாடிவிற்கும் நல்வினை யுடையோ னிடத்து ஏகுந்துணையும் பொதுவா யிருத்தற்கும்" சீவக. கஅ௩. விசேடவுரை. என்பவற்றாலும் (ஈ) "சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா, வுறுகாலத் தூற்றாகா வாமிடத்தே யாகுஞ், சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும்" நாலடி ககO. (உ) "பொறியுஞ்சொடற் பாலார்கண்ணேதொடும்" பழ. உ0கூ. (ஊ) "பெருமுழங்கு திரைவரைக ணீக்கிப்பிணி யுறினுந், திருமுயக்க லில்லையெனி னில்லைபொரு ளீட்ட, மொருமுழமுஞ் சேறலில ரேனும்பொரு ளூர்க்கே, வரும்வழி வினையுழந்து வாழ்கதவ மாதோ" (எ) "நற்றவஞ் செய்தவீர ருளவழி நயந்து நாடும், பொற்றதா மரையி னளின்" (ஏ) "நற்றவம் பரவைஞால நாமுடனிறப்பின்வைய, மற்றமிறவத்திற் கென்றுமையவி யனைத்து மாற்று, திற்றென வுணர்ந்து நிற்பிற் றிருமக ளென்று நீங்காள், பற்றேடே நிற்பினென்றுந் திருமகள் பற்றல்செல்லாள்." சீவக. உ௩கூக, உஎ௩அ, உகஅ௩. (ஐ) "வினையொழிகாலைத் திருவின் செல்வி,யனையே மாகி யாடவர்த் துறப்பேம்" மணி. கஅ: உக-உ. (ஒ) "பழமையிற் பசையாது கிழமையிற் கெழுவாது, தவத்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பற்றுவிட்டொரீஇ" பெருங். (க) ௩கூ: (பிரதிபேதம்) * வாயன.

மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் (௬) நின்னின்
றிரைப்புவரை வாழான் படுவோ
அமைக்கனின் கொண்ட மேதமினை பறந்தே

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நெருங்கிக், களவுகாலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டலாற் றெளிவுபட மொழிந்ததூஉம் பொருளது நிலையின்மையும் அவளது ஆற்றாமையுங் கூறிச் செலவு மறுத்தது.

இதன் பொருள்.

பால் தான் மருளும் மருப்பினையும் உரலின் அடியையொக்கும் நிலத்தே பாவும் அடியினையும் ஈர்க்கினையுடைய நறியவாகக் கமழும் மதத்தினையுமுடைய இனத்தைப் பிரிந்த யானை வழியைக் காவல்கொண்டு நிற்கும் வெருவிய நிலத்தைப் போய்ப் பொருள் தேடுகின்ற இடத்தே இவளைப் பிரிந்திருத்தலை நெஞ்சு விரும்புமென்று சொல்லும் அருளில்லாத சொல்லையும் நீ சொன்னாய்; எம்மை விரும்பி நன்மையையுடைய நறிய நுதலை நீவி நின்னிடத்தினின்றும் பிரியேன் நீ அஞ்சுதலைத் தவிர்வாயென்று சொல்லும் நன்மையையுடைய சொல்லையும் நீ சொன்னாய்; அவ்விரண்டினுள் மயக்கத்தினையுடைய மகனே! உண்மையிடத்தன யாவை தான் அறி

௧௩௧-அ. (ஓ) "மாரியுந்திருவு மகளிர் மனமுந், தக்குழி நில்லாது பட்டுழிப் படும்" பெருங். (௧) ௩௫ ௧௯௬-எ. (ஔ) "நல்வினைப்பின்னல்லா னருந்தா மனையாளுஞ், செல்லாள் சிறந்தார்பின் றாயினும்" அறநெறி. ௧௨௪. (ஃ) "புண்ணிய முலந்தபின் .. ..எண்ணில ளிகந்திடும் யாவர் தம்மையு, நண்ணிய நண்பில ணங்கை வண்ணமே" சூளா. முத்தி ௧௫. என்பவற்றாலும். (அஅ) "அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ், சகடக்கால் போல வரும்" நாலடி. ௨. (ஆஆ) "அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வம்" குறள் ௩௩௩. (இஇ) "பொருள் போற்றி வழங்குநெறி" - 'போற்றி வழங்குதல்' பேணிக்கொண் டொழுகுதல்' அஃதாவது ஒருவரோடு நட்பில்லாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண் டொழுகுதல். குறள். ௪௭௭. விசேடவுரை (ஈஈ) "திருவினைத் தீராமையார்க்குங்கயிறு" - 'ஒருவர் கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்க ணீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறும்' 'தீராமையென்றதனால், தீர்தன்மாலைய தென்பது பெற்றாம்;' குறள். ௪௮௨. விசேடவுரை என்பவற்றாலும் அறிக. கலி. அ: ௯௨ - ௬ம் அடிக்குறிப்புக்களுள் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. "எந்நானோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ, தந்நாள் கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே" (கலி. இ: கஅ-க) என்பதும், இந்நூற்பக்கம் சO: உ - இன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) ' தலைவன்.

16

இன்றிசேன்; நீ தேடுகின்ற பொருட்டான், இத்தன்மையோர் நமக்கு உரியவ ரென்று கருதாதே பிறரிடத்து நின்ற நல்வினையாலே மீண்டு மீண்டு சென்று தங்கும்; நின்னையின்றிக் கண்ணிமைத்தொழில் நிகழுங்காலத்தின் எல்லையும் உயிர் வாழாத மடவோளுடைய அமையினுடைய அழகைத் தன் னிடத்தேகொண்ட தோளிரண்டினையும் மறந்து அத்தன்மைத்தாகிய பொ ருள் தேடுகின்ற இடத்தே இவளை விட்டுப் பிரிந்திருப்பாய்; எ - று.

அவற்றுளொன இரண்டனுள் ஒன்றை வருத்தலின் யாதுவாயதென ஒருமையாற் கூறற்பாலதுவும் (க)"அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட காட்டு வல்" என்றது போலப் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. பிரிவா யென்னும் முன்னிலையேவ லொருமை முற்று, "ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்" (உ) என்றதனால் துவாய் நின்றது.

"உறுக ணோம்ப றன்னியல் பாகலி, னுரிய தாகும் † தோழிக ணுரனே" (ங)என்பதனாற் குற்றேவற்றோழி 'பொருட்டான் பழவினை..........பிரிவோய்' என அறிவுடையாளாகக் கூறினாள்.

இதனால், தோழிக்கு அச்சமும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இஃது அவற்றுளொன ஐஞ்சீரடி வந்து தனிச்சொல்லும் அடக்கியலு மின்றிச் சுரிதகம்பெற்று அடிமிர்ந்தோடிய கொச்சகம். (உO)

(உஉ) (ச) உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கால் முகனுந்தாங்
கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும்வே றாகுதல்

க. "அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட சுடர்வேல்" என்பதே கிடைத்த கலித்தொகைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளி லெல்லாம் உள்ளது. (தொல். எச்ச. சூ. சுகு. நச்) உரையிலும் இவ்வாறே காணப்படுகின் றது. ஆனாலும் இது தவறென்றும் (தொல். எச்ச. சூ. சுகு. இளம். சூ. சுள. சே.) உரையிலும் காணப்படும் "அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட காட்வெல்" என்பதே தவறற்றதென்றும் தோற்றுகின்றன.

உ. தொல். வினை. சூ. கஞ.

ஙு. தொல். பொருளி. சூ. சங. இதனுரையில் (அ) இளம்பூரணர் "கிழவ ரின்னோர்..............பெயர் புறையும்" என்பது தலைமக[ற்](ட்) குற்ற துன்பம் பரிகரித்தல் தோழி யியல்பாகலின் அவட்கு அறிவு உரிய தாகு மென்பதற்கு மேற்கோள்காட்டினர். (ஆ) நச்சினார்க்கினியர் தலைவிக்கு வந்தவருத்தத்தைப்பரிகரித்தல் தோழிகடனாதலின் அவட்கு அறிவு உரியதாகுமென்பதற்கு "பொருடான், பழவினை............ பிரிவோய்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர். தொல். பொரு சூ. சஞ

ச. தாழிசை மூன்றடியால் வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கஙக. 'போக்கியல்' இளம்.

(பிரதிபேதம்) * சாவேல், சுடர்வல், † தோழிதன் னானே.

முதலாவது பாலை. உக.

பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கை யஃதின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்
ரு தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
நலனுடை யார்மொழிக்கட் டாவார்தாந் தந்நலந்

தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங்கா
லேதிலார் கூறுவ தெவனோநின் பொருள்வேட்கை;
நறுமுல்லை நேர்முகை யொப்ப நிரைத்த
செறிமுறை பாராட்டி னாய்மற்றெம் பல்லின்
பறிமுறை பாராட் டினையோ வைய;
நெய்யிடை நீவி மணியொளி விட்டன்ன
வைவனை பாராட்டி னாய்மற்றெங் கூந்தற்
செய்வினை பாராட் டினையோ வைய;
குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கு
மிளமுலை பாராட்டி னாய்மற்றெம் மார்பிற்
றளர்முலை பாராட் டினையோ வைய;
எனவாங்கு;
அடர்பொ னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாடச்
சுடர்காய் சுரம்போகு நும்மையா மெங்கட்
படர்கூற நின்றது முண்டோ தொடர்கூரத்
துவ்வாமை வந்தக் கடை.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அதற்கு உடம்படாது தலைமகனை நெருங்கிக் களவுகாலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டி ஆற்றுவித்து உடம்பட்ட வாய்பாட்டான் மறுத்தது.

இதன் பொருள்.

(க) உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கான் முகனுந்தாம்

க. (அ)முன்னிலைப் புறமொழியாவது முன்னிலையாக நிற்பாரைக்குறித்துப் பிறனைக் கூறமாறுபோலக் கூறுதலென்று கூறி அதற்கு "உண் கடன் ....வுலகத் தியற்கை" என்ற பகுதியை மேற்கோள் காட்டி இவ்வுரை தலைமகனை நோக்கியவாறு காண்க வென்பர், இளம்; தொல். கற். சூ. உ௩. 'முன்னிலைப்'. (ஆ)நச்சினார்க்கினியரும் இதற்கே "உண்கடன் வழிமொழிந்து .. ..பொருள் வேட்கை" என்ற பகுதியை மேற்கோள் காட்டுவர். தொல். கற். சூ. உ௪.)

கலித்தொகை. உ௨

(க) பண்டு * மிவ் வுலகத்தியற்கை யஃதின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை † மாந்திர்
(௫) தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
நலனுடை யார்மொழிக்கட் டாவார்தாந் தந்நலந்
தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங்கா
லேதிலார் கூறுவ தெவனோநின் பொருள்வேட்கை

எ - து: அறிவுடைய (௨)மாந்திர்! தாம் வாங்கியுண்ணுந் தனிசை வழிபாடாகச சொல்லி இரந்துவாங்கும்பொழுது முகமலர்ந்திருத்தலும் அங்ஙனம் வாங்கின தனிசை மீண்டு கொடுக்கும்பொழுது முகங் கெட்டிருத்தலும் முன்பும் இவ்வுலகத்துள்ளார் இயல்பு; அஃது இன்றும் புதியதொன்றன்று; அஃது இயல்பாயவாறு என்னெனில், மகளிர் தம்முடைய நலத்தை அவர்களை இரந்துகொண்டு (௩) தாதைத் தேடி உண்ணும் வண்டுபோல நுகர்ந்து அதனை அவர் வேண்டின காலத்து அவர்க்குக் கொடாது கேட்டினைக் கொடாநின்றீர், அங்ஙனங் கேட்டினைக் கொடுக்குமிடத்து எதிலார் கூறுவதெவனோ? அதுவன்றியும் நன்மைக்குணமுடையார், (௪)சித்திரமெழுதுகின்றவன் உயிர்ப்புக் கொடுத்த பாவை, தான் அழியுமளவும் அக்குறிப்பு நீற்குமாறுபோலத், தாம் கூறிய மொழியிடத்து உயிராகிய உண்மைகெடார், நீ அம்மொழியிடத்து நலந்தாவி நினக்கு நிகழ்கின்ற நின் பொருள் வேட்கையிடத்து நினக்கு எதிலாராகிய யான் கூறுகின்ற காரியம் எத்தன்மைத்து? பயன்படாதே; எ - று.

"முன்னிலைப் புறமொழி யெல்லா வாயிற்கும், பின்னிலைத் தோன்றுமென்மனார் புலவர்." (௩) என்பதனுன் இது முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கூறினான்.

(இ) "கடன்கொண்ட வொண்பொருளைக் கைவிட் டிருப்பா, ரிடங்கொண்டு தம்மினை யென்றுற் - றொடங்கிப், பகைமேற்கொண் டார்போலக் கொண்டார்வெகுட, லகைமேலுங் கைப்பாய்விடும்" பழ. ௩௪௪. (ஈ) "தாயினைக் கண்டெனச சார்ந்துவாங்கிப்பின், பேயினைக் கண்டென வொளித்துப் பேதுநீஇ, யீயவொன் றில்லவர் கடன்களேற்றவர், மாயிருங் களிகொள வழங்கிப் போக்கினான்" காஞ்சிப். (உ) கழுவாய்ப். உ௩௧.

௧. "புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை" புறா. ௭௬: உ. "புதுவதன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை" சிலப். ௩.௦. ௧௪௦. "புதுவது புகுந்ததோ வன்றே" கந்த. மார்க்கண்டேய ௨௨௦.

௨. மாந்தரென்னுஞ் சொல்லுக்கு ஒருமையின்றென்பர். சிலர்; அஃது ஆணபாலொருமையில் மாந்தனென்றும் வருகின்றது.

௩. கலி ௪௦; உ௪-ஆம் அடிகளின் குறிப்புப்பார்க்க.

௪. (அ)"சூழ்ச்சிமேலோன், சித்திரம் புணர்த்த பாவை செயலறவிருக்குமாபோல்" கந்த. மேருப். ௧௪. (ஆ) "துகிலத் தெழுது பாவையின்றமை புலத்தினன்" கந்த. குமாரபுரி ௧௪.

௯. இந்நூற்பக்கம் கஉ௩: க - இன் குறிப்புப்பார்க்க.
(பிரதிபேதம்) * இவ்வுலகியற்கை, † மாந்தீர.

முகனும் முகனுமென்னும் உம்மைகளை வேறாகுமென்பான் பின்னே கூட்டி எண்ணும்மையாக்குக. பலவுமென்ற உம்மை எதிரதும் இன்றுமென்னும் உம்மை இறந்ததும்தழீஇயின. மாந்திர், அண்மைவிளி (க) ஆர்ந்து அருந்தென விகாரமாயிற்று. இறல்கொடுக்குமிடத்து பொருள்வேட்கையிடத்து என்பன கூறுவதெவனென்பதனோடு முடிந்தன.

இது தடவு.

கூ (உ) நறுமுல்லை நேர்முகை யொப்ப நிரைத்த
(௩) செறிமுறை பாராட்டி னாய்மற்றெம் பல்லின
(௪) பறிமுறை பாராட் டினையோ வைய

எ - து: ஐய எம் பல்லினுடைய விழுந்தெழுந்த முறைமையினையுடைய இளமைப்பருவத்தை இதற்குமுன்பு பாராட்டிவிட்டாய், அப்பருவம் ஒழிந்து நறிய முல்லையினது தன்னிலொத்த முகையையொக்கும்படி நிரைத்த செறிந்த முறைமையாகிய நுகர்ச்சிக்குரிய இளமைப்பருவமெல்லாம் முற்பாராட்டிவிட்டாயோ? அது செய்திலையே; எ - று.

மற்று, வினைமாற்று; ஓகாரம், எதிர்மறை.

பறிமுறை பாராட்டினாய் செறிமுறை பாராட்டினையோவெனப் பாடத்தை (௫) மாறிப் பொருள்கூறுக. அன்றி அங்ஙனம் பாடமோதலும் ஒன்று.

கஉ நெய்யிடை நீவி மணியொளி விட்டன்ன
(௬) ஐவகை பாராட்டி னாய்மற்றெங் கூந்தற்
செய்வினை பாராட் டினையோ வைய

எ - து: ஐய, நீலமணி ஒளிவிட்டாற்போன்ற எங்கூந்தலிற் புழுகு பூசித் தாயர் (எ) ஐந்து வகையாக முடித்த இளமைப் பருவத்தை இதற்கு முன்பு பாராட்டிவிட்டாய், அப்பருவம் ஒழிந்த நீதான் அதனிடத்துச் செய்யும் தொழில்களை முற்றச்செய்து பாராட்டிவிட்டாயோ? அது செய்திலையே; எ - று.

க. ஆர்ந்தென்பது அருந்தெனவருதலைக் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கலென்பர் சேனா. தொல். எசச. சூ. எ. அகம். கசஅ. பதிற். அக: இ: ஆர்ந்தவென் பது'அருந்த'என ஐங்குறு. எ0, உஎக. இலும்வந்துள்ளது. நெடிலைக் குறுக்கிப் பின்னின்ற ரகரமெய்யின்மேல் உகரவுயிரேற்றல் தமிழ்மரபு.

உ. ஒப்பவென்பது மெய்யுவமமாகச் சிறுபான்மை வருதற்கு "நறுமுல்லை கேசரீகை யொப்ப நிரைத்த" என்பது மேற்கோள். தொல். உவம சூ. கஇ. பே.

ங. "செறிநிரை வெண்பலும் பறிமுறை நிரம்பின" குறுந். ஙஙஎ.

ச. "பறிமுறை நேர்ந்த நகையாராய்" கலி. கூங: கக.

இ. மாற்றவென்னும் பொருளில் மாறவென்னுஞ் சொல்லே பிறவிடங்களிலும் வந்துள்ளது.

க. "ஐம்பா லாய்கவி னேத்தி" குறிஞ்சி. கஙக.

எ. "நறுவீ ஐம்பான் மகளிர்" ஐங். அச.

'த்லைவன் செய்யும் தொழிலாவன; ஐவகையாக முடியாமல் தான் வேண்டியவாறே கோலங்கள் செய்துமுடித்தலும் அக் (க) கூந்தலிணையிற் றுயிலுதல் முதலியனவுமாம்.

கஇ (உ) குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கு
(ங) மிளமுலை பாராட்டி னும்மற்றெம் மார்பிற்

(௪) நனர்முலை பாராட் டினையோ வைய

எ - து: ஐய, குளம் அழகுபெறுதற்குக் காரணமான தாமரையினது பசிய அரும்பையொக்கும் எம்முடைய ஊற்றின்பம் மிகவுமில்லாத இள முலையை இதற்கு முன்பு பாராட்டிவிட்டாய்; அப்பருவம் ஒழிந்து ஊற்றின்பத்தை மிகவுமுடைய நீக்கம் அறியாத எந்தின நிலைமை சிறிதுசாய்ந்த முலையினையுடைய மிக்க இளமைப்பருவமெல்லாம் முற்றப் பாராட்டிவிட்டாயோ? அது செய்திலையே; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

இத்தாழிசையின் கருத்தான் முற்பட்டவற்றிற்கும் யாய்கூறியதே பொருளென்றுணர்க.

ஏனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

௧௯. (௫) அடர்பொன் னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாடச்

சுடர்காய் சுரம்போகு நும்மையா மெங்கட்

படர்கூற நின்றது முண்டோ (௬) தொடர்கூரத்

துவ்வாமை வந்தக் கடை

---

௧. கூர்தலிணையிற்றுயிலுதல் கலி ௧௦௪: அடிக்குறிப்புப்பார்க்க.

௨. (அ) "குளத்துக் கண்ணென்ப தாமரை" நான். ௧௧. (ஆ) "குளனணி தாமரை" மணி. ௧௫: ௭௯. (இ) "தண்கய மருங்கிற் றாமரைபோல, வண்ணான் மூதூர்க் கண்ணெனத் தோன்றி" பெருங். (௧) ௩௪: ௧௯ - ௨௦. (ஈ) "பொய்கை தாமரை பூத்தெனப் பொலிந்தன" கம்ப. வருணனைவழி. ௩௨. (உ) "புண்டரிக மோடுபல பூத்திர ளணிந்து, கணடவர்க ணெஞ்சுகட வாதஓர் வனப்புக், கொண்டு குளிர் தாங்கு தடம்" விநாயக. சோமகாந்தன்வனம் ௨௨ (ஊ) "அலரணியா நீர்நிலைபோல்... .. ..அடிகளையடியே னித்திருத்த லழகேயோ" திருவானைக்கா. சம்புமுனிதவ ௬௦.

௩. "இவைபா ராட்டிய பருவமு முளவே" அகம். ௨௬.
௪. "தளர்மூலெ பாராட்டி" ஐந் - யெழு ௪௭.
௫. "அடர்பொ னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாட" என்பது அரியென் பது நிறத்தின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். உரி. சூ. ௭௩. 'கூறிய கிளவி'தெய். 'அவ்வரிவாட' நற். ௩௯௬.
௬. "தொடர்கூரத், துவ்வாமை வந்தக்கடை" என்பது வினையெச்சங் களுள், கடையீறு இறந்தகாலம் பற்றிவருதற்கு மேற்கோள் தொல். வினை சூ. ௩௨. சேனு; சூ. ௩௧. கல்; சூ. ௩௨. ௩௪. நச். நன். வினை. சூ. ௨௪. இரா. இ - வி. சூ. ௨௪௧. துவ்வாமை யென்னும் மறைக்கு,

எ - து: நும்முடன் இவட்குப் பிணிப்புமிகும்படி நல்வினை * நிகழ்கின்ற காலத்தே நும்மை நுகராமையாகிய தீவினை வந்து புகுந்த இடத்துத், தகடாகிய பொன்னினது விளக்கத்தையொக்கும் அழகிய சுணங்கு கெடும் படி ஞாயிறுகாய்ந்த சுரத்தைப் போகும் நும்மை யாங்கள் எம்மிடத்து வருத்தத்தைச் சொல்லி விலக்க எம்மிடத்து ஒரு நல்வினை நின்றதும் உண் டோ? இல்லையே, யாங் கூறுவதென்? எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலே, யேமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி, யறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ், சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே"என்னும்(க) சூத்திரத்திற் றலைவனும் தலைவியும்(௨)மூப்பு வருவதன்முன் துறப்பாரென்றலின், பல்லு விழும்பருவத்தும் (௩) நரைவரும் பருவத்தும் இல்லறஞ் செய்திருப்பாரென்றல் பொருந்தாமை யுணர்க.

இது சுரிதகம்.

இதனல், தோழிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இஃது எட்டடித்தரவும் மூன்றடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் வெண்

ரைச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. " வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும்" (ச)என்பதுவிதி. இது மேல்வருவன வற்றிற்குங் கொள்க. (உக)

(உரு) (ரு) இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா வுளம்புநர்
புலங்கடி கவணையிற் பூஞ்சினை யுதிர்க்கும்
விலங்குமலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரந்
தனியே யிறப்ப யானொழிந் திருத்த
னருதக் கன்றிவ் வழுங்க லூர்க்கே

துவ்வுதல் உடம்பாட்டுச் சொல்லென்பதனை "நெடுவான் பேகர், துவ்வுதல்யான் விழைந்திலேன்" என்பதனானும் உணர்க.

க. தொல். கற்பியல், ரு. இக.

உ. (அ)" இறந்திலன் செருக்களத் திராமன் றாதைதா, னறந்தலை நிரம்ப மூப்படைந்த பின்னருந், துறந்திலனென்பதோர் சொல்லுண் டான பின், பிறந்திலனென்பதிற் பிறிதுண் டாகுமோ" கம்ப. அயோத்தி மந்திர உஅ. (ஆ) "வெண்மதி நுதலாய் காமம் வெறுக்குநாள் காறு நின்கேள், வண்மலராகந் தோய்ந்து வாழ்தி" பிரமோத்தர உமாமகேசுவர பூசாபலம் அ.

ந. "நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர், குழவியிடத்தே துறந்தார் புரைதீரா, மன்னு விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி, யின்னுங் கெழுந் திருப்பார்" நாலடி. கக.

ச. தொல். செய். ரு. எஎ.

இ. இரண்டடியாற் றாழிசை வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள். தொல். செய். ரு. கங்க. 'போக்கியல்' இளம்.

(பிரதிபேதம்) * செலிழ்வின்ற, கல்குவின்ற.

இனியான்

உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன் ;

தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்
வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர் ;
நல்குநர் புரிந்து நலனுணப் பட்டோ
ரல்குநர் போகிய வூரோ ரன்னர் ;
கூடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர்
சூடின ரிட்ட பூவோ ரன்னர் ;
எனவாங்கு ;
யானு நின்னகத் தனனே யென்றது
கொலைவெங் கொள்கையொடு நாயகப் படுப்ப
வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான்போல
நின்றாங்கு வருஉமென் னெஞ்சினை

யென்றாங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றளாய தலைவி எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்றற்கு உடன்படாது அவன் பிரியலுறத் தனது இறந்துபாடு தோன்றக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

இலங்கொளி மருப்பிற் (க)கைம்மா * வுளம்புநர்
புலங்கடி கவணையிற் பூஞ்சினை † யுதிர்க்கும்
விலங்குமலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரந்
தனியே யிறப்ப யானொழிந் திருத்த
‡ னருகக் கன்றிவ் வழுங்க லூர்க்கே

௧. (அ) " குறவ, ருயர்நிலை யிதண மேறிக் கைபுடையூஉ, வகன்மலை யிறும் பிற் றுவன்றிய யானைப், பகனிலை தவிர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்கல் " மலை. ௨௦௩-௪. (ஆ) " யானைக், கால்வ லியக்க மொற்றி நடுநாள், வரை யிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன், கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுக, லுடுவுறு கனையிற் போகிச் சாரல், வேங்கை விரியிணர் சிதறி " அகம். ௧௬௨: அ - ௧௩.

(பிரதிபேதம்) * உலம்புரா, † உதிர்க்கு மிலங்கு. ‡ சுதுதக்கொன்று, சுதுதற்கொன்று.

இனியா

(௧) னுண்ணலு முண்ணேன் * வாழலும் வாழேன்

எ - து: விளக்குகின்ற ஒளியினையுடையவாகிய கொம்பினையுடைய யானையை மலைப்பார் அந்நிலத்தினின்றும் அவ்வியானையை யோட்டுக கவணை யாலே பூக்களையுடைய கொம்பிற் பூக்களை உதிர்க்கும் † விலங்குகின்ற மலைகள் வெம்பிய, போதலரிய வெய்ய சுரத்தைத் தனித்து நீ போக யான் நின்னைக் கைவிட்டிருத்தல், இந்த இரக்கத்தையுடைய ஊர்க்குச் சிரிக்கற்குத்தக்க காரியம்; நீ இங்ஙனம் பிரியுமளவில் யான் உண்டற்கு உரியனவற்றை உண்ணுதலுஞ் செய்யேன். உயிரை வாழ்த்தலுஞ் செய்யேன்; எ - று.

உண்ணேன் வாழேனென்பன முழுவதுக காரியவாசகமாயே நிற்கு மென்பது, " வினையேசெய்வது " என்னும் (௨) சூத்திரத்தாற் கூறினும். உம்மை கள் எண்ணும்மை; உண்ணலுமுண்ணேனென்பது, (௩) பசியடநிற்றல்.

இது தாவு.

க. (அ) "அணியலு மணிந்தன்று" (ஆ) "அரற்றலு மரற்றும்" (இ) "அழுதலு மழூஉம்" (ஈ) "அறிதலு மறிதியோ" (உ) "அறிதலு மறிதிரோ" (ஊ) "அறிதலு மறியார்" (எ) "இயங்கலு மியங்கும்" (ஏ) "உயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்" (ஐ) "ஓடலு மோடும்" (ஒ) "சுழலலுஞ் சுழலும்" (ஓ) "தொடலுந் தொட்டான்" (ஔ) "தொழலுந் தொழுதான்" (ஃ) "நகுதலு நகூஉம்" (அஅ) "நல்கலு நல்குவர்" (ஆஆ) "நீங்கலு நீங்கார்" (இஇ) "நீடலு நீடும்" (ஈஈ) "பயிற்றலும் பயிற்றும்" (உஉ) "புலம்பலும் புலம்பாளோ" (ஊஊ) "மயங்கலு மயங்கும்" (எஎ) "மருட்டலு மருட்டினன்" (ஏஏ) "மாந்திதன் மாந்தி" என்பவை முதலியன உண்ணலுமுண்ணே னென்பதனொடு ஒப்புநோக் கற்பாலன.

உ. தொல். வேற்.மயங். சூ. உக. இச்சூத்திரத்தினச்சினார்க்கினியருரையில் (அ) "இனி யானுண்ணலு முண்ணேனென்புழி இனியான் சோற்றை யுண்ணுதலையுஞ் செய்யே னெனவும் வாழலும் வாழேனென்புழி இனி யான் உயிரை வாழுதலையுஞ் [1]செய்யேனெனவும் .. .. உண்ணேன் வாழேனென்பன முழுதுங் காரியவாசகமாயே நின்றவாறுகாண்க" என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. (ஆ) "பாவகமேற் றனசத்தாம்" என்னும் வெண்பாவி னுரையில் பாவகத்தைப் பாவித்த லென்புழி, பாவித்தல் செய்த லென்னும் பொருட்டாய் நின்றது என்றுகூறி, "உண்ணலுமுண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" என்பதனை மேற்கோள் காட்டுவர், சிவஞான முனிவர்; சிவஞான பாடியம் இலக்கணவியல் சூ. சு. அதிகரணம் உ. வெண்பா ஙக. (இ) "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" என்பதனை ஒருபொருட் பன்மொழி யென்பர் மயிலைநாதர்; நன். பொது. சூ. சஎ.

ங. தொல். மெய்ப் சூ. உஉ. பேராசிரியருரையிலும் "இனியான்...... ......வாழேன்" என்பது பசியட நிற்றற்கு மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * வாழ்தலும் வாழேன், † விளங்குகின்ற.

17

அ, (க) தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்
(உ) வேணீ ருண்ட குடை (ரு)யோ ரன்னர்
எ - து: தோளின் நலத்தை நுகர்ந்து கணவராற் றுறக்கப்பட்ட மகளிர் தண்ணீர் வேட்கையாலே கோலித் தண்ணீர் குடிக்கப்பட்ட எச்சிலாற் பயன் படாத (சு)குடையோலையை ஒப்பர், அந்நிலையை ஓர்ந்துபார்; எ - று.
௧0 நல்குநர் புரிந்து நலனுணப் பட்டோ
(ஜ) ரல்குநர் போகிய வூரோ ரன்னர்
எ - து: மனம் விரும்பி யருளின கணவரால் நலத்தை நுகர்ந்து † விடப்பட்ட மகளிர் குடியிருப்பார் போகிய பாழூரை ஒப்பர், அந்நிலையை ஓர்ந்துபார்; எ - று.

க. (அ)உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை யுண்டனபோலக் கூறலுமரபென்பதற்கு, "தோணல முண்டு......... பூவோரன்னர்" என்பவற்றை மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். பொருளி. சூ. ௧௧. (ஆ)அளித்தயில் இன்ற வேந்த னென்புழி "அயிறல்-உண்டல்; 'உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே' 'தோணலமுண்டு துறக்கப்பட்டோர்' என்றார் பிறரும்;" என இதனை மேற்கோள் காட்டுவர் இவ்வுரை யாசிரியர், சீவக. ௧௧௨. (இ) "தோணலமுண்டு" பரி. ௧௨: ௪௬. (ஈ) "தோணலமுண்டானை" கலி. ௧௪எ: எ. (உ) "பச்சிள வேய்புரை தோணல முண்டானல்" (ஊ) "தோணல மினிதுமாந்தி" பாகவதம். (௧0) உத்தவனைக். ௩௬. பத்திரையை. எ. என்பவையும் (எ) "தோணல முணீஇய" சிலப். உஎ: உ௪அ. என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. வேட்கை நீர் - வேணீரென்றுதலைப் போலிமொழி யென்பர் மயிலைநாதர்; இலக்கணப் போலியென்பர் இராமாநுசகவிராயர்; நன். மெய். சூ. ௩௬.

௩. "ஓரன்னஃ;" குறுந். ௩கூ "ஓரன்ன" மது. ௭0௬. குறுந். கரு. அகம். ௩அ௫.

௪. "சூடிய பூவும் பருகிய வோலையுந் தோகையரு, நாடிய காலை நிகர்ப்பர்" தணிகை. களவு. ௩௩௧. 'பனங்குடை' அகம். ௧உ௪: ௧௨. புறம். ௧௭௭: ௧௬; ௩௯௨: ௩. நாலடி. உ௮௧.

௫. (அ) "அங்குடிச் சீறூர், மக்கள் போகிய வணிலாடு முன்றிற், புலப்பில் போலப் புல்லென், றலப்பேன் றோழியவ ரகன்ற ஞான்றே" குறுந். ௪௧. (ஆ) "கால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற், பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து, மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநா, ளிங்கர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப், பொன்னகர் வறிதாப் போதுவர்" மணி. க: ௩௭-௪௧. (இ) கம்ப. அயோத்தி. ஆற்று. ௪௫.

(பிரதிபேதம்) * அருவி அக்கனவர், † விட்டமகளிர்,

௧௨ கூடினர் புரிந்து (௧) குணனுணப் பட்டோர்

சூடின ரிட்ட பூவோ ரன்னர்

எ - து: மனம் விரும்பிக் கூடின கணவராற் றங் குணத்தை நுகர்ந்து விடப்பட்ட மகளிர், முடிப்பார் முடித்துப்போகட்ட பூவை ஒப்பர், அந்நிலையை நோக்குபார்; எ - று.

இவை "உண்டற் குரிய வல்லாப் *பொருளை" என்னும் (உ)சூத்திரத்தில் உய்த்துக்கொண் டுணர்தலென்பதனாற் கொண்டாம்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச் சொல்.

௧௫ யானு நின்னகத் தனையே னனைது

கொலைவெங் கொள்கையொடு † நாயகப் படுப்ப

‡ வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான் போல

(௩) நின்னுங்கு வரூஉமென் னெஞ்சினை
யென்னுங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே

எ - து: நின்னிடத்து யானும் பயன்படாததன்மையையுடையேன், இனிக் கொலைத் தொழிலிடர்துக் கடிய கோட்பாட்டோடே நாய் அமையாமற் சென்று தனக்கு உரித்தென்று || அகப்படுத்திக்கொள்ள அதற்கு உரித்தாகாது வலைவர்க்கு அமர்ந்துவிட்ட மடமான்போலே எனக்கு உரித்தாக யான் அகப்படுப்பவும் என்னுங்கு வாராமல் நின்னுங்குவரும் என் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்துக் — கொள்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்கு இழிவும் தலைவர்கு அசைவும் பிறந்தன.

நின்னுங்கு என்னுங்கு என்பன நின்னுடைய கையிடத்து என்னுடைய கையிடத்து எனச் சுட்டுப் பொருள்(?) தந்தவாறுணர்க.

இஃது இனியான் எனத் தனிசசொல்லும் ஈரடியான் ஒன்றும் பெற்று வந்த கொச்சகம்; இது "பாநிலைவகை" என்னும் (௪) சூத்திரவிதி. (௨௨)

---

௧. ஒசையாற் சன மொண்ணனிதி யுண்டதே யென்னுமிடத்து உண்டதென்பதற்குக் கைக்கொண்டதென்று பொருள் கூறி "உண்டற்குரியவல்லா ப்பொருளை, யுண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்றதனால் உண்டதென்றூர்; 'குணனுணப் பட்டோர்' என்றூர்போல "என இப்பகுதியை இவ்வுரை யாசிரியர் மேற்கோள் காட்டினர். சீவக. ௬௧௧,

௨. தொல். பொருளி. சூ. ௧௬. இந்நூற் பக்கம் ௧௩௦: ௧-குறிப்புப் பார்க்க.

௩. (அ) காவுர்பாங்கி னுங்கோர் பக்கமு மென்புழி, காவற் பாங்கினுஞ் சென்பதற்கு, காவற் பக்கத்தின் கண்ணே யெனப்பொருளும் ஆங்கென்பது இடங்குறித்து நின்றதென விளக்கமு மெழுதி 'நின்னுங்கு வரூஉமென் னெஞ்சினை' என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர். இளம். தொல். அகத். சூ. ௪௪. 'ஒன்றுத்தமரினும்'. (ஆ) "நின்னுங்கு வருவது போலும்" மணி. ௬௧: ௪௭.

௪. தொல். செய். சூ. ௧௫௧

(பிரதிபேதம்) * பொருளையும்" என்னும், † நாயகபெடுப்ப, ‡ வலையுறகமர்ந்த, || அகப்பெற்றிக்கொள்ள, ÷ கொள்ளென இறந்துபாடு தோன்றக்கூறினை.

(உ௮) *(க) நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தா
மஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொ
லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற (உ) நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு
(௩) மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
(ரு)பாயல்கொண் டென்றோட் * கனவுவா ராய்கோற்
(௪) றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ

க. இச்செய்யுள் பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு தலைமகள் கூறியதற்கும் (தொல். அகத். சூ. சகூ. 'எஞ்சியோர்க்கும்' இளம்.) அந்தணர் பொருள் முடித்தற்காகத் தூதுபற்றிப் பிரிதற்கும் (தொல். அகத். சூ. உ௯. நச.) தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவியினைந்து தோழிகருக் கூறியதற்கும் (தொல்.அகத்.சூ. சரு. நச.) பிரியக்கருதிய தலைவன் பள்ளி யிடத்துக் கனவிற் கூறாத லாகிய வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத்துக்கும் (தொல். கற் சூ. ௯. நச.) பதினே ழடியான் வந்தகலி வெண்பாட்டிற்கும் (தொல். செய் சூ. கசுo. பே.) மேற்கோள்.
"நெஞ்சு நடுக்குற ....யிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி" என்பது பாராட்டினால் தலைமகன் பிரிவு தலைமக ளுணர்ந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். பொருளியல் சூ. ருசு. 'செய்பொருள்' இளம். "நெஞ்சுநடுக்குறக் கேட்டுமெய்வருந்தி" மணி. உ௪: ௬.

உ. "நின்கேள், புதுவது... .. ..துடைத்தென வெண்ணி" என்பது தோழிகேட்பத் தலைமகள் கூற்று வந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. ககூக. பே. நச.

௩. (அ) அமற்றென்பது * றக்கத்தின்கண்வரும் † வாய்சசொலவு; அதுவும் எனைச் சொல்லின் வேறுபடுதலின் அரற்றென ஒரு மெய்ப்பாடாயிற்று; முன் உறக்கம்வைத்தலானும் பின் கனவுவைத்தலானும் இப்பொருள் உரைக்கப்பட்ட தென்று கூறி, "பாயல்கொணடென்றேட் கனவுவா ராய்கோற்............செய்பொருண முற்றுமளவு" என்பதனை அம்மெய்ப்பாட்டுக்கு மேற்கோள் காட்டினர். இளம்பூரணர்; தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.

(ஆ) "காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றும்" என்பது புறம் ௧௪௮:.

௪. கையாறென்பது காதலர் பிரிந்தால் வருந் துன்பமும் அந்நிகரன பிறவுமென்று கூறி, "தொடிநிரை ....வல்லுவள் கொல்லோ" என்பதனை அம்மெய்ப் பாட்டுக்கு மேற்கோள் காட்டினர். இளம்பூரணர்; தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.

(பிரதிபேதம்) * கனவுயான், † வாய்சசோர்வு.

௪0 (௧)விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி (உ) நடுநின்று
செய்பொருண் முற்று மளவென்று ராயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி
யாமுயிர் வாழு மதுகை † யிலேமாயிற்
௪௫ றொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி
னொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று ‡ சொல்லென் னுயிர்.

இது தலைமகள் குறிப்புக் கண்டு பிரிவனென ஐயுற்றுச் செல்கின்ற தலைவி அக்காலத்துத் தலைவன் கனவின் அரற்றினமைகேட்டுப் பொருள் வயிற் பிரிகின்றனெனத் துணிந்து ஆற்றளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இது "மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே" (ங) என்பதனால் அந்தணன் அறங் கருதித் தூதிற்பிரிந்து அவ்வரசர் செய்த பூசனை வாங்கிக் கொண்டு வருதற்குப் பிரிகின்றதென்று கொள்க. இது "வேற்று நாட் டகல்வயின் விழுமம்" (ச) கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்.

இன்றீங்கிளவியை யுடையாய்! நெஞ்சு நடுக்கமுறும்படி பலகாலுங் கேட்டும் கேட்டதனை உண்டோ இல்லையோ வென்று ஐயுற்றும் தாம் அஞ்சியிருந்த பொருள் தாம் கேட்டபடியிலே மெய்யாய் வருத்தமாமெனும் பழமொழி. அறுதியாக உண்மை; அஃது எங்ஙனேயென்னில், நின்னுடைய ‖ உறவானவர், பலநாளும் புதியதொன்றாக என்னைப் பாராட்டுகையினாலே யானும் இப்பாராட்டுதல் ஒரு பிரிவையுடைத்தென்று கருதி அப்பிரிவை ஆராயா நிற்க, (இ)ஐந்துவகையாகக் கூட்டின மாசில்லாத வண்மையையுடைய

க. இடுதலென்பது இவ்வாறே குத்துதலென்னும் பொருளில் வருதலை (அ) "எயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅ" என்னும் புறம். ங. மூலமும் அதனுரையும் (ஆ) "இமெருப் பியானைபூ ரிருது பன்னன் பால்" உத்தரகோச. நளசக்கர. கக. என்பதும் வலியுறுத்தும். (இ) "இமெருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே" புறம். ஙOங: க. பிரதிபேதம்.

உ. "நடுகின்று செய்பொருண் முற்று மளவென்றார்" என்றலின் எத் துணையும் அணித்தாக மீள்வலென்ற தாமென இதனை அந்தணன் சிந்துசெய்து பொருளீட்டுதற்குப் பிரியும் தூதிற்பிரிவிற்கு மேற் கோள் காட்டினார், இவ்வுரையாசிரியர்; தொல். கற்பியல் சூ. சக.

ங. தொல். அகத். சூ. உக. ச. தொல். கற். சூ. இ.

இ. "சிறுபூளை, செம்பஞ்சு, வெணபஞ்சு, சேணம்,-உறுதாவி தாமிவை யோ ரைந்து"

(பிரதிபேதம்) * நடுகின்றெஞ், † இலமாயிற, ‡ கொல்லெண, ‖ உறவானவை,

பகைக்கையிற் புணர்ந்த புணர்ச்சியிடத்தே என் (க) தோளிலே துயில்கொண்டு களைக்காண்கின்றவர், ஆராய்ந்த கோற்றொழிலையுடைய செறிந்த தொடி யணிந்த முன்கையினையுடையாள் கையாறுகொள்ளாளாய்க், குத்தும் கொம் பினையுடைய யானை நீர் வேட்கையினாலே விளங்குகின்ற பேய்த்தேரின் பொருட்டு நமெம் நெடுமலையில் வெய்யசுரத்தைப் போய் இரு பெரு வேந்தரையுஞ்சந்துசெய்வித்தற்கு நடுவாகநின்றுசந்துசெய்வித்தபின்னர் யாம் பெறுதற்கு உரியவாய் அவர் எமக்குச்செய்யும் பூசனையாகிய பொருள் அவர் தந்து முடியுமளவும், தனக்கு வரைவினையுடைய இல்லறத்தையுங் காத்துச் செந்நீயையும் பாதுகாக்க வல்லரோவென்று கூறினர்; ஆய்ந்த இழையினை யுடையாய்! நம காதலர் கூட்டத்திற்கு இடையீடாகக் கொண்ட காரியம் பொருள்வயிற் பிரிவாயின், யாம் தம்மைப் பிரிந்து உயிர்வாழும் வலியிலே மாயின், இனி, அவன் மார்பிற் றொய்யிலை நோகாதவர் இப்பொழுது துறந் தாரென்று சொய்ய மகளிர் கூறும் பழி தம்மிடத்தே நிற்ப, என்னுயிர் தம்மோடேகூடப் போயிற்றென்று சொல்; " எ - று.

நெஞ்சுநெக்குறக் கேட்டது இவ்வாவிலே பேயுண்டென்று கேட்டாற் † போல்வது. இன்கிளவி, பின்பு காரியத்தில் இனிய கிளவி; தீதுகிளவி, கேட்டகாலத்தில் இனிய கிளவி.

கனவுவாரென்றது தொடங்கி என்றுரென்ற துணையும் கனவென் னும் மெய்ப்பாடு. கையாறு, உயிர்ப்பின்றி வினையொழிந்தயர்தல். தொய்யி லவரெனக் கூட்டுக.

போயின்றென்ற சூர்றுகாம் இன்பெற்று ‡ னகஃந் திரியாமல் நின்றது; தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினள்.

இதனால், தலைவிக்கு ‖ இழிவும் தோழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன.

இது சீருந் தளையுஞ் சிதையாமற் பன்னிரடியின் இகந்து ஒரு பொருளுதலாத சீர்வகைக் கலிவெண்பா. (உ௩)

(உ௫) (உ)வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுண் முதியவன் புணர்ப்பினா
லவரென் றலகேத்து மாசர்க ளகத்தராக்

கைபுனை யரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்குக்
களிதிகழ் கடாஅத்த கடுங்களி றகத்தவா
முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழ
லொள்ளுரு வரக்கில்லை வளிமக னுடைத்துத்தன்
னுள்ளத்துக் கிளைகளோ டுய்ப்போகு வான்போல

க. கலி. கஉக : கஙி ஆம் அடிக் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. இச்செய்யுள் தரவு பன்னிரண்டடியான் வந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கடுக. 'போக்கியல்' இளம்.

பிரதிபேதம்) * எனத் தோழிக்குக்கூறினள், † போல்வன, ‡ இனைத்தாற்றிரியாமல், ‖ இழிவுபிறந்தது ; தோழிக்கு அச்சம் பிறந்தது.

வெழுவுறழ் தடக்கையி னினக்காக்கு மெழில்வேழ
மழுவஞ்சூழ் புகையழ லதர்பட மிதித்துத்தங்
குழுவொடு புணர்ந்துபோங் குன்றழல் வெஞ்சுர
மிறத்திரா லையமற் றிவணில்லை கேட்டிமின் ;

கக. மணக்குங்கான் மலரன்ன தகையவாய்ச் சிறிதுநீ
தணக்குங்காற் கலுழ்பானுக் கண்ணெனவு முளவன்றோ
சிறப்புச்செய் துழையராப் புகழ்பேற்றி மற்றவர்
புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லியார் தொடர்புபோல்;

கள ஈங்குநீ ரளிக்குங்கா லிறைசிறந் தொருநாணீர்
நீங்குங்கா னெகிழ்பேகும் வளையெனவு முளவன்றோ
செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு மற்றவ
ரொல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்புபோல்;

உக ஒருநாணீ ரளிக்குங்கா லொளிசிறந் தொருநாணீர்
பாராட்டாக் காற்பசக்கு நுதலெனவு முளவன்றோ
பொருந்திய கேண்மையின் மறையுணர்ந் தம்மறை
பிரிந்தக்காற் பிறர்க்குரைக்கும் பீடிலார் தொடர்புபோல்;
எனவாங்கு;

உகூ யாநிற் கூறுவ தெவனுண் டெம்மினு
நீநற் கறிந்தனை நெடுந்தகை வானந்
துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின்
னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி நீ பிரிந்தாற் பீடிலார் தொடர்பு போல நும்மை அலர் தூற்றுவன இவ்வகைப்பட்டன சிலவுளவெனத் தலைவி ஆற்றாமை கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

இதன் பொருள்.

(க)வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுண் முதியவன் புணர்ப்பின

௬. சேர்வகையான் வரும் கலியடி தளை விரவி வருதற்கு "வயக் குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர் பெற்ற" என்பது மேற்கோள். தொல். செய் சூ. ௬௪. நச்.

௧௩௮ கலித்தொகை. ௨௫

*(௧) லைவரென் றுலகேத்து மரசர்க ளகத்தராக்
கைபுனை யரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்குக்
களிதிகழ் கடாஅத்த கடுங்களி றகத்தவா
(௨) முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழ
லொருநரு (௩)வரக்கில்லை வளிமக னுடைத்துத்தன்
னுள்ளத்துக் கிளைகளோ டுய்ப்போகு வான்போல
வெழுவுறழ் தடக்கையி னினங்காக்கு மெழில்வேழ
௧௦ மழுவஞ்சுப் புகையழ லைதர மிதித்துத்தன்
றழுவொடு புணர்ந்துபோங் குன்றழல் வெஞ்சுர
(௪) மிறத்திரா லையமற் றிவணிலைமை கேட்டீமின்

எ - து: வடமொழிப் பெயர்பெற்ற வயக்குறு மண்டிலம்போலும் மூகத்தவனுடையமக்களுள் மூத்ததுரியோதனன் சூட்சியாலே, ஐவரென்று உலகத்தார் புகழுந் தன்மபுத்திரர் முதலியோர் உள்ளேயாகக், கையாலே புனையப்பட்ட அரக்குமாளிகையை விரைந்து நெருப்புசூழ்ந்தாற்போல கனிப்பு விளங்குகின்ற மூத்தவாகிய கடிய கனிறுகள் உள்ளேயாக, உலர்ந்த மூங்கிலையுடைய உயர்ந்த மலையைச் சூழ்ந்த முழங்குகின்ற அழலைக், கணையத்தை † பாறுபடுகின்ற தடக்கையினையுடைய ‡ தம் இனத்தைக் காக்கும் அழகினையுடைய வேழம், புகையழலையுடைத்தாகிய ஒள்ளிய உருவத்தினையுடைய அவ்வரக்கில்லை அந்த வீமசேனன் அழித்துத் தன் உளத்திற்குப் || பொருந்தின சுற்றத்தோடே பிழைக்கப் போகின்றவனைப்போல, அதர்படும்படி மிதித்துத் தம்முடைய இனத்தோடே கூடிப் போதும் காட்டைப் பரப்புச் சூழ்ந்த குன்று அழலும் வெய்தாகிய சுரத்தை இறப்பீராயின், ஐயனே! பின்னை இவளுடைய நிலைமையைக் கேட்பீராக; எ - று.

க. (அ) "கூடெரி விளைக்கப்பட்ட, பஞ்சவர் போலநின்ற பகட்டினப் பரிதீர்த்தான்." சீவக. உஉ௩எ. (ஆ) "மும்மதக் களிவேழ மூடிய வி· ளாத்துச், செம்மணிக் குழையுள்ளாற் சேவகங் கொணடொழிந்து, ஐ மைகொண் டொளிர்கிரணச சோதியைத் தழலென்று, விம்மென வீ னைப்போ லினத்தொடு மிரிவன வால்" பேரூர். காமதேனு. ௫௦.

உ. சீர்வகை மேற்கதுவாய் மோனைக்கு "முளிகழை.........முழங்கழல் என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கஉ. நச்.

௩. இச்செய்தி உய்வதற் குய்யயா விடமில்லை யென்பதற்கு "அரக்கில் லுட், பொய்யற்ற வைவரும் போயினு ரில்லையே, புய்வதற்குய்யா விடம்" என உதாரணமாக்கப் பெற்றுள்ளது. பழ. உ௮௦

௪. தஞ்சை. உஉ௪ விசேடவுரையில் "வாரன்மின் ஒருமை பன்மை மயக்கம்; என்னை? வயக்குறுமண்டில மென்னும் பாலைக்கலியில் 'இறத்திரா லையமற் றிவணிலைமை கேட்டீமின்' என்றனபோலக் கொள்க" என இப்பகுதி மேற்கோளாக வந்துள்ளது; ஆராய்க.

(பிரதிபேதம்) * இலையோடு † மாறுபடுகின்ற, ‡ தன், || பொருந்தியவன் சுற்றத்தோடே

வடமொழிப்பெயர் பெற்ற வயக்குற மண்டிலம் போலும் மூக்த்தவ னென்றது, (க)' ஆதித்தரிற் (உ) *பகனென்னும் வடமொழிப்பெயரைப் பேற்ற விளங்குதலுறும் ஆதித்தனைப் போலும் முகத்தையுடையவனென்பது. அவன் தன் குருடாயினமையிற் பிறரைக்காணுதவாறுபோல இவனும் பிறரைக் காணுத முகத்தையுடையவனென் றவாறு. என்றது †திருதராஷ்டிரனே. இனி விளக்கமுற்ற (ங) கண்ணுடியின் பெயரை வடசொல்லாகிய பெயராற் பெற்ற முகத்தவன் என்றலுமாம். அது (ச) ‡தர்ப்பணனனனென்னும்பெயரை. அது பிறரைத்தான்காணுதவாறுபோல இவனும் பிறரைக்காணுனென்றதாம். இனி, விளக்கமுற்ற நாடெனநின்ற அச்சொல்லினேம் ||திருதராஷ்டிரனென்னும் வட மொழிப் பெயராலே தமிழ்ச்சொலீருகத் திரித்த ÷ததராயனென்னும் பெயர் பெற்ற, பாண்டுவுக்கு மூத்தவனென்றும் (?) உரைப்ப.

முற்றிய முழங்கழலை இனங்காக்கும் வேழம், புகையழலையுடைய அவ்வரக்கில்லை அவ்வரிமகன் உடைத்துக் கிளைகளோடே போவான்போல அதர்பட மிதித்துக் குழுவொடு புணர்ந்துபோஞ் சுரமென்க. அழலை மிதித்துப் போமென முடிந்தது. அழுவஞ்சூழ் குன்று அழல்சுரமென்க. இது சுரத்திற்கு அடை.

(இ)ஐய! கேண்மினென்பது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். ஆயில், ஆலென விகாரமாயிற்று.

இது தரவு.

க. "வழுவில் சிறப்புவாய்ந்த வடசொற் பெயரால் விளங்கு, மழல்வெம் பருதி வதனத் தரசற் கண்டானன்றே" பாக. (சo) அக்குரூரனே. ங.

உ. சிவபெருமானேவலால் தக்கன்வேள்வியை அழிக்கச்சென்ற வீரபத்திர

நாயனாரால் ஒறக்கப்பட்ட தேவர்களில் ஆதித்தா வகையின்கண் அரியமா பூடா பகனென்னு மூவருள், பகனென்பவன் கண்ணிழந்தா னென்பது புராணகதை; (அ) "பகன்கண கொண்டார்" தே. (ஆ) "பகன்றமரைக்கண கெடக்கடந் தோன்" கோவையார். கஅச.

ந. மண்டிலம் - கண்ணுடி; "கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை, மையறு மண்டிலம்போலக் காட்ட" மணி. உஉ: கநசு - எ.

ச. "முகுர வானன னும்" சம்பவ. கசகூ. "முகமுகு ரம்புரை முதலொடு" வாரணவத.கஏஉ. "ஆடித் திருமுகமன்னவன்" அருச்சுனன்றவ. கசகூ. "முகுரானனன்மைந்தனும்" "ஆடிமுகத் தரசினுக்கும்" பதினெட்டாம், கசச. உஙக. என்னும் பாரதச் செய்யுட்களும் இக்கருத்துப் பற்றி வந்தன.

ஞ. "ஐயகேண்மின்" கலி. உ: கஏ; பக்கம், கக: ந - குறிப்புப் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்)* அநுகனென்றும், † திரித, ‡ தர்ப்பணனென்றும், || திரித, ÷ தாபுனென்றும்.

18

கங ¹மணக்குங்கான் ¹மலரன்ன தகையவாய்ச் *சிறிதுநீர்
(க) தணக்குங்காற் கலுழ்பாணுக் கண்ணெனவு முளவன்றே
(உ) சிறப்புச்செய் துழையராப் † புகழ்பேத்தி மற்றவர்
(ங) புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லியார் தொடர்புபோல்

எ - து: தம்மிடத்தே இருந்தாராக அவர்களுக்குச் சிறப்புக்களை செய்து புகழ்ந்துவாழ்த்தி அவர் எழுந்த அளவிலே அவர்க்குள்ள பழிகளை பலர்க்குங் கூறும் புறங்கூறுவாருடைய உறவுபோல நீர் கூடியிருக்கு காலத்துச் செவ்வியைத் தோற்றுவித்து மலரையொத்த தகைமையினையுடை வாய்ச் சிறிதுபொழுது நீர் பிரியுங்காலத்து நும் பழியைத் தூற்றி அழு லமையாத கண்ணெனவுஞ் சில பகை உளவன்றே? எ - று.

அப்பகையைப் பேணுங் கண்ணெனவு மென்றது "கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை" (அ) எனப்பட்டும் ‡ பகையாயிருக்குமென்னுங் குறிப்பிற்று.

கஎ ஈங்குநீ ரளிக்குங்கா லிறைசிறந் தொருநாணீர்
நீங்குங்கா ||னெகிழ்போடும் வளையெனவு முளவன்றே
(ரு) செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு மற்றவ
ரொல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்புபோல்

க. "தணத்தல்" நீக்கங் குறித்து வருதற்கு "தணக்குங்காற் கலுழ்பாணுக் கண்ணெனவு முளவன்றே" என்பது மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. எக. 'அன்னபிறவும்' தெய்.

உ. (அ) "நட்டார்ப் புறங்கூறான் வாழ்த னனியினிதே" இனியது. உ௦.
(ஆ) "முன்னின் றொருவன் முகத்தினும் வாயினுங், கன்னின் றுருகக் கலந்துரைத்துப் - பின்னின், றிழித்துரைக்குஞ் சான்றோரை யஞ்சியே தேவர், விழித்திமையா நின்ற நிலை" அற. சுக. (இ) "புறங்கூற்றாளர்" என்பதற்கு "சிறப்புச் செய்துழி உழைநின் றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிதூற்றுவார்" என இவ்வடிகளின் சொற்பொருளை உட்கொண்டு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதி யிருத்தல் கண்டு அறியத்தக்கது. சிலப். ரு: கஙக.

ந. "தம்பி புறக்கொடைகாத்து நிற்ப" கம்ப. மாயாசனக. உங என்பதனுலும் புறக்கொடை யென்னும் சொல்லின் பொருளை ஆராய்க.

ச. நான்மணி. இசு.

ரு. (அ) "நிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்படி பயனின் மையிற் பற்றுவிட் டொரூஉ, நயனின் மாக்கள்" அகம். எக. (ஆ) "காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து, மேலாடு மீனிற் பலராவர் ஏலா, விடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட, தொடர்புடையே

ரதிபேதம்) [1] சிறிதாகி, † புகழ்போற்றி. ‡ பகையாமென்னும், || கெழுபோகும், ÷ ஓல்கத்து கல்கிலா வுணர்விலார.

எ - து: ஒருவர்க்குச் செல்வமுண்டான இடத்து நீங்காதிருந்து அவருடைய செல்வத்தை நுகர்ந்து பின்னை அவர் (க) மிடித்தகாலத்து அவர்க்கு ஒன்றை உதவுதலில்லாத அறிவில்லாதாருடைய உறவுபோலே நீர் இவ்விடத்தே கூடியிருந்து அருள்செய்யுங்காலத்து இவட்கு உண்டாகிய அழகைத்

மென்பார் சிலர்" (இ) "இலாஅஅர்க் கில்லை தமர்" (ஈ) "உண்டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போற், றொண்டா யிரவர் தொகுபவே—வண்டாய்த், திருதரும் காலத்துத் தீதிலிரோ வென்பா, ரொருவரு மிவ்வுலகத்தில்" (உ) "வாழாதார்க் கில்லைத் தமர்" நாலடியார் ககங., உ௮ங., உ௮௪, உ௯௦. (ஊ) "கெட்டறிப கேளிரா னாய பயன்" நான்மணி. ௫. (எ) "கடையாயார் நட்பேபோற் காஞ்சி நல்லூர, வுடைய விளகல முண்டாய்" திணைமொழியைம். ௩௩. (ஏ) "கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ, பெட்டாங் கவர்பின் செலல்" குறள். கஉ௯ங. (ஐ) "முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்க, ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே, கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக். கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்" பழ. ௫௯. (ஒ) "அற்ற குளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித்தீர்வா ருறவல்லர்" மூதுரை. (ஓ) "பொருள்கை யுண்டாய்ச செல்லக் காணிற் போற்றியென் றேற்றெழுவ, ரிருள்கொ ளென்பத் தின்மை காணி லென்னேயென்பாருமில்லை." திருவாய்மொழி. (௬.) க: ௩. (ஔ) "தொழுமக ளாயினுந் தற்றுடை யானைப், பழுமரஞ் சூழ்ந்த பறவையிற் சூழ்ப, விழுமிய ரேனும் வெறுக்கை யுலந்தாற், பழுமரம் வீழ்ந்த பறவையிற் போப" வளையாபதி. (ஃ) "நறிதாகல் லமிர் துண்ண நல்கலிற், பிறியாவின் னுயிர் பெற்ற பெற்றிதா, மறியாரோ

நமனுா தன்றெனிற், சிறியாரோ வுபகாரஞ் சிந்தியார்" கம்ப. அர சியற். ௬. (அஅ) "வார்க்குற வணைகழற் நம்முன் வாழ்ந்தநாள், சேர்க் குற வாயிடைச செறுநர் சீறிய, போர்க்குற வன்றியே புகுந்த போ திவ, ஞர்க்குற வாகுவ னருளி ஞழியாய்." கம்ப. விபீடண. ௬௬. (ஆஆ) "உள்ளபோ தினிதுண்டிலாதபோ தவரோ,டுறவுவிட் டுறமிடந் தேடு, மொள்ளிய ரல்லா ருறவுபோல்" இராமா. சீதைவனம் புகு. ௧அ. (இஇ) "வாழ்ந்தார்க் குறவு வழியினு முளதாங், தாழ்ந்தார்க் குற விலை நமரினும்" புலவராற். .. .. ..(ஈஈ) "படைப்பதற்கே யரிய பொருள் கொண்டார்க் கல்லாற் பயன்பயவாத், துடைப்பதற்கே யரும்வறுமை யவர்க்கொன் றுண்டோசற்றமதே"தேம். மகவருள். ௬உ.

௧. துறள். ௧உ௬௩-இன் விசேடவுரையில் "ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்வில் லார் தொடர்பாயிற்று நின்றொடர்பென்பதாம்" என இவ்வுரைக்கு மூலமாகிய அடியை அமைத்தெழுதியிருத்தல் ஈண்டு அறிதற் பாலது.

௧௫0 கலித்தொகை. ௨௫

தா[னு](மு)ம் பெற்று இறையிலேசிறந்துகாட்டி ஒருநாள் நீர்பிரியுங்காலத்துத் தோன் மெலிகையினுலே தா[ன்](ம்) உதவிசெய்யாது கழன்றுபோம் வளை யெனவுஞ் சில பகை உளவன்றோ ? எ - று.

அப்பகையைப்பேணும் வளையெனவுமென்றது (௧) சிறந்து அழகுதருமாயி னும் பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று.

௨௧ ஒருநாணீ ரளிக்குங்கா லொளிசிறந் தொருநாணீர்
பாராட்டாக் காற்பசக்கு நுதலெனவு* முளதன்றோ
பொருந்திய (௨) கேண்மையின் மறையுணர்ந் தம்மறை
பிரிந்தக்காற் பிறர்க்குரைக்கும் பீடிலார் தொடர்புபோல்

எ - து: இருவர் மனமும் பொருந்திய நட்பாலே அவன்கூறிய மறைப் பொருளை அறிந்து அம்மறைப் பொருளை அவன் நீங்கினுற் பிறர்க்கு இருந்து சொல்லும் பெருமை யில்லாதார் உறவுபோலே ஒரு நாள் நீர் அளிசெய்யுங் காலத்து நும் அளிக்குத் தானுங் கூடினுற்போன்று ஒளி மிக்கு ஒரு நாள் நீர் அளியாக்காலத்து நம்முடைய குணத்தைப் பிறர்க்கு அறிவித்துப் பசந்து காட்டும் நுதலெனவும் ஒரு பகை உண்டன்றே ? எ - று.

அப்பகையைப் பேணும் நுதலெனவுமென்றது, சிறப்புறுப்பாய் அழகு கொடுத்தற்கு உரியது பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று. மெய்யெல்லாங் கோலஞ்செய்தாலும் நுதற்குத் திலகம் முதலியன தீட்டாக்கால் அவை கோல மாய்த்தோன்றுத தன்மை நுதற்கு உளதாகலின், † அது சிறப்புறுப்பாயிற்று.

இவை மூன்றும்,தாழிசை.

எனவாங்கு ; எ - து: என்று; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

உகூ (ங) யாநிற் கூறுவ தெவனுண் டெம்மினு

நீநற் கறிந்தனை நெடுந்தகை (ச) வானந்

க. "விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டிகை, மருங்கிறச் சுமப்பினும் விளைகைக் கில்லெனி, னரும்பிய முலையினர்க் கழகுண் டாகுமோ" திருவிளை. வளையல். உச.

உ. "நட்டான், மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச்செல்க" நாலடி உநுO.

ங. "யாநிற்கூறவு மெமகொள்ளா யாயினை" கலி. ங: கக.

ச. (அ) "வானத் துளிநோக்கி வாழுமுலகம்" (ஆ) "மழையின்றி மாநிலத் தார்க்கில்லை" நான்மணி. உஅ, சஅ. (இ) "வானேக்கிவாழு முலகெல் லாம்" குறள். ருசஉ. (ஈ) "துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த, னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு" குறள். ருருஎ. (உ) "வானேக்கி நிற்குமுலகென்னவும்" கந்த. திருநகரப். கூஉ. என்பவையும் (ஊ) "தாமகேது புவிக்கெனத்தோன்றிய" கம்ப. மந்தரைசூழ்ச்சி. உக. என்பதும் (எ) "விசும்புமெய்யகல" 'என்பதற்கு' மழை யில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய தூமத்தோற்றமின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடிவு

(பிரதிபேதம்) * உளவன்றே, † சிறப்புறுப்பாயிற்று.

துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின்
அளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே

எ - து: யாம் நினக்குக் கூறுகின்ற வார்த்தையால் என்னபயன் உண்டு? எம்மினுங் காட்டில் அப்பகை யுண்மையை நீ நன்றாக அறிந்தாய்; அதுவுமன்றி, நெடுந்தகாய்! இந்த ஆராய்ந்த இழையினையுடையாளழகு, நீ அளித்தலை நீங்குங் காலத்து இவ்விடத்து வானத் துளிமாறுபொழுது இவ் வுலகங் கெடுமாறுபோலக் கெடுங்காண்; அதனை உட்கொள்ளாய்; * எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தோழிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது பெருமைக்கெல்லை கூறிய பன்னீரடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௨௫)

(௨௬) (க) ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போ னனைபூழ்த்த செருந்தியு
மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு
மேனோன்போ னிறங்கிளர்பு கலுழிய ஞாழலு
மானேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய விலவமு மாங்குத்
தீதுதீர் சிறப்பி னைவர்க ளிலைபோலப்
போதவிழ் மரத்தோடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்றா லிளவேனின் மேதக ;
பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா
ரொல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர் ;

பண்டையில் அகன்றுற்போலத்தோன்ற என்றவாறு' பதிற். கூகூ-கஓ. என்ற வுரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

க. பகைமேற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடுகாத்து அதன்கட் டன்னெறிமுறைமை அடிப்படுத்தப் பிரிந்ததற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி "இதனுள் ஒல்குபுநிழல் சேர்ந்தார்க்கெனவே,முன்னர் ஆள்பவர்கலக்குறுத்த அலேபெற்றுப் பின் தன்னைநிழலாகச் சேர்ந்தாரென்பதூஉம், அவர்க்குப் பின்னர் உலேவு பிறவாமற் காத்தானென்பதூஉம், விருந்து நாட்டென்பதனல் திறைபெற்ற புதியநாடென்பதூஉம் பெற்றும்; ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்க. ஏதிலுடு - புதியநாடு; ஆறின்றிப் பகைவர்பொருளை விரும்பின நாட்டென்றும் அவரையகன்ற நாட்டென்றும் பொருள்கூறுக. செருவின் மேம்பட்ட என்றது, நாடுகளை. அதனுற்பெற்ற வென்றியெனவே நாடு திறை பெற்றமை கூறிற்று." என்பர் நச். (தோல். அகத். சூ. உ௮.

(பிரதிபேதம்.) * என்றுள்.

கசஉ கலித்தொகை. உகூ

கங. திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நீழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்தம்
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர் ;
கள அறல்சாஅய் பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறுகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவா
ருறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
யாறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர் ;
உக எனநீ ;
தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்

செருமேம் பட்ட வென்றியர்

வருமென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே

இது "மேவிய சிறப்பி னேனோர்" என்னும் (க) சூத்திரத்தில் பகை மேற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடு காத்து அதன்கண் தன்னெறி முறைமை * அடிப்படுத்துவருதற்குப் பிரிவனென்றலின், பிரிவின்கண் தலைவன் இளவேனிற் † காலங்குறித்துப் பிரிய, அக்காலவரவின்கண் தலைவி ஆற்றளாய் அவர் நமக்கு அருளுங் காலையில் அருளார்கானென்றுட்கு, தோழி, அவர்வரவிற்கு இக்காலம் தூதாயன்றே வந்தது? நீ ஆற்றுவாயாக வென வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள்.

(உ) ஒருகுழையொருவன்போலிணர் சேர்ந்த (ங) மராஅமும்

க. தொல். அகத். சூ. உஅ.

உ. (அ) "ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்" என்பது முதற்குமுதல் உவமமாய் வந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். உவம. சூ. ங. 'முதலுஞ் சினையும்' இளம். (ஆ) "காஞ்சில் வலவ னிறம் போலப் பூஞ்சினைச், செங்கான் மராஅந் தகைந்தன" கார், கங. (இ) "பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு, வால்வீசேர்ந்த மராஅங் கண்டு, நெடியோன் முன்னொடு நின்றனனுமென" மணி. கங: எடு-எ. எனவும் (ஈ) "மராமெனமருளுமேனி வள்ளலோடு" (உ) "வெறித் துணர் மராம்புரை வெள்ளைமேனியான்" பாகவதம், (கO.) அரவின் மேலாடிய. க. சாம்பன்மணம்புரி. சஅ. எனவும் வந்திருத்தல்காண்க. (ஊ) "ஒருகுழை யொருவன்போல்" என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபு, தொக்கவழித் தொகாது நின்றாற்போலப் பொருளுணர்த்தற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. கஎ. நச்.

ங. மராஅம் சுரத்திற்கும்வேனிற்குமுரியதென்பதையும் வெள்ளிய பூக் கனையுடையதென்பதையும் (அ) "வலஞ்சுரி மராஅத்துச் சுரங்கமழ்

(பிரதிபேதம்.) * அடிப்படுத்தவருதற்கு, † காலத்துப்.

(க) பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியு
(உ)மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு
(ங) மேனோன்போ னிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலு
மானேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய விலவமு *மாங்குத்
திருதீர் சிறப்பி (ச) னவர்க ளிலைபோலப்

புதவி" அகம். அங. (ஆ) "வேனற்பூத்த மராஅங் கோதையோடும்" தே. (இ) "கோட்சுரும் பரற்று நாட் சுரத் தமன்ற, நெடுங்கான் மராஅத்துக் குறுஞ்சினைபற்றி, வலஞ்சுரி வாலிணர் கொய்தற்கு நின்ற, மள்ளன்" ஐங்குறு. ங௮ங. (ஈ) "செங்கான் மராஅத்த வாலிணர் ரிடையிடுபு" முருகு. உ0௨. (உ) "கருங்கான் மராஅத்து வைகு சினை வான்பூ" ஐங். நஙக. (ஊ) "பரியல் ..... .பொரியரை மராஅத்து வாலிணர்ச சுரிமலர்" யா. வி. சூ: சச. மேற்கோள். (எ) "சங்கீர்ந்த துகளேபோன், மரவம்பாவை வயிரூரப் பருகி வாடை யதாடப்ப" சீவக. உசுகo. என்பவை வலியுறுத்தும்.

க. "குழந்தை வெண்மதி யிலைச்சிய குருசசடைக் குழகா, விழுந்த பல்வினை யெயதுவா னிரவியெற் பிழம்பு, பொழிந்த சேயொளித் தேரோடும் புக்கதே போலும், வழிந்து தேன்கமழ் மலர்த்திர டைந்த தண் செருந்தி" காஞ்சி. திருககணபுதைந்த. கடுக.

"பருதி" கம்ப: திருவபிடேக. உ. வில்லி. கிருட்டிணன். அசு.

உ. (அ) "கரைத்துறு தண்பூங் காஞ்சிகள் சாகைக் காமோச்சி, விரைதத கரும்பைத் தைவரு தோற்றம் விரிதார்வண், டிரைத்தெழு திண்டோட் கேள்வரொ டுடு மிளையார்மே,னிரைத்தமர் செய்வான் வேள்சிலை பற்று நிகழ்விற்றால்" (ஆ) "பருப்புழைக்கரக் களிற்றுரிப் போர்வையம் பகவ, பொருப்பு மாதுட னுட்டயர் பொலிவினைக் கேளாக், கருப்பு வில்லின னினிப்பய மின்றெனக் கணைகள், விருப்பி னெய்யவர் திட்டதே வீழ்ந்தது காஞ்சி" காஞ்சி. திருநாட்டு. ககசு. திருக்கண் புதைத்த. கடுஅ. (இ) "மீனே றுயர்த்த கொடிவேந்தனை" சீவக. சு.

௩. (அ) "சினையகொள் வாளராத் தொடையல்சூழ் செஞ்சடைக் கூத்தா, வனங்க வேளெனும் தமையனுக் கணியுருத் தருகென், நினங்கொள் வான்றவ மியற்றவா னவனுடை யிளவன், மனங்கொள் காதலின் வந்தெனத் திகழ்ந்தது ஞாழல்" காஞ்சி. திருக்கண். ௧௯௦. (ஆ) "எனோர்க்கிசைப்பின்" பெருங். (௩.) ௧௪: ௨௫.

௪. "செங்கதிர் மேனி யான்போ லவிழ்ந்தன செழும்பலாச, மங்குனூர் செல்வன் போல மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட், புகவன் போலப் பூத்த பூஞ்சினை மரவஞ் செங்கை, யகதி, ராழி யான்போ லலர்ந்தன விரிந்த காயா" என இதனிழலாய்வரும், செய்யுள் இங்கே ஒப்புநோக்கற் பாலது; திருவிளை. தருமிக்கு. ௧௨.

(பிரதிபேதம்.) * ஆங்கத்.

கஂசு கலித்தொகை. ௨௬

போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்று இளவேனில் மேதக

எ-து: நீர்பொருகின்ற கரையினிற்கும் (௧) ஒரு பூங்குழையையுடைய (௨) நம்பி மூத்தபிரானைப்போலப் பூங்கொத்துக்கள் பொருந்தின வெண்கடம்பும் பருதியாகிய அழகிய செல்வனைப்போல அரும்புகள் அலர்ந்த செருந்தியும் சுறவையுடைத்தாகிய கொடியினையுடைய காமனைப்போல மிஞிறுகள் ஆரவாரித்தற்கிடமாகிய காஞ்சியும் (௩) அவன் தம்பி சாமனைப்போல நிறம் விளங்கிப் பூக்கள் நெருங்கின ஞாழலும் இடபத்தினையுடைய கொடியினையுடைய இறைவனைப்போலப் பூக்கள் காலத்தை எதிர்கொண்ட இலவமும், தமக்குக் குற்றந்தீர்ந்த தலைமையினையுடைய ஐவர்களுடைய நிறத்தின் தன்மைபோல, அக்கரையிடத்துப் பூக்கள் விரிந்த பிற மரங்களோடே அழகுபெற, பிரிந்தார்க்கு நோவு பொருந்த, கூடியிருந்தார்க்குப் பெருமைபொருந்த இளவேனில் வந்தது; எ-று.

மீனிலேறு. ஆனிலேறு. மிஞிறூர்க்குங்காஞ்சி, இடத்துநிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேலே நின்றது. எனேன், எனையோனின் விகாரம். ஆகவென்றது அக்கரையை. கரை மராமுஞ் செருந்தியுங் காஞ்சியும் ஞாழலும் இலவமும் பிறமரங்களோடே கவின்பெறவென இடத்துநிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ஏற்றலுமென்று.

இது தரவு.

க. நம்பி மூத்தபிரான் - (கண்ணன் தமையன்) பலராமன்; இவன் ஒருகுழையினனென்பது கலி. க0ங 'ஒரு குழையவன்' என்புழி விளக்கப்பெறும்.

உ. பலராமன் 'நம்பிமூத்தபிரான்' என வழங்கப்படுதலை, புறம் ருச. வலியொத்தீயே வாலியோனை என்னுமிடத்து வாலியோனென்றது நம்பிமூத்தபிரானை யென்றெழுதிய உரையும், பாகவதத்து, நம்பி மூத்தபிரான் கோகுலமடைந்த வத்தியாயம், நம்பி மூத்தபிரான் தீர்த்த யாத்திரைசெய்த வத்தியாயம் என்ற தலைப்புப்பெயரும் வலியுறுத்தும்.

ங. காமனுக்குத் தம்பி ஒருவ னுண்டென்பதும் அவன் பெயர் சாமனென்பதும் (அ) " கவர்கணைச் சாமனார் தம்முன் செலவு காண்க " கலி. கூச: ஙங-ச. (ஆ) "காமனுஞ் சாமனுங்கலந்த காட்சிய", (இ) "காமன்றம்பியிற் காளை கிடந்தயின் " சீவக. சங., கஎகங. (ஈ) "அனங்கதேவா, வுய்யவு மாங்கொலோ வென்று சொல்லி யுன்னையு மும்பியை யுந்தொழுதேன் " நாச்சியார் திருமொழி. க. 'தையொரு திங்கள்'. (உ) "காமனுஞ் சாமன்றானு, முனிவர்தம் வடிவங்கொண்ட முறைமையதாகுமென்ன"இராமா. அசுவமேத. கசஎ. (ஊ) "காமனுஞ் சாமனு மெனக்கவி னமைந்தார் " பிரமோத்தர. சீமந்தனி. அ. (எ) " சாமனிலுங் காமனிலுந் தயங்குமெய்யோன் " வில்லி. அருச்சுனன் தீர்த்த. உஎ. என்பவற்றால் அறியலாகும். (ஏ) காமன் சாமனென்பவர்களின் வரலாறு பிரத்தியும்ந சரிதமென்னும் சைன நூலால் தெரிகின்றதென்பர், உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்; சீவக. சங. விசேடக்.

௬ பல்வரி யினத்(க) வண்டு புதிதுண் ணும். பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா
(உ)ரொல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலைபாது (௩) காத்தோம்பி
(௪) வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்

௧. வண்டு புதிதுண்ணுதல்: இந்நூற்பக்கம், க௦எ: ௪ - குறிப்புப்பார்க்க.

உ. (அ) "அலந்தயரா நின்றார், நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக் - கழலடையச், செற்றங்கொண் டாடிச சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக், கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ" பு. வே: வஞ்சி. எ. (ஆ) "களைகணுத் தம்மடைந்தார்க் குற்றுழியு மற்றோர், விளைவுன்னி வெற் றுடம்பு தாங்கார் - தளர்நடைய,தானுடம் பென்று புகழுடம் போம்பு தற்கே,தானுடம் பட்டார்கடாம்" நீதிநெறி- ௪௦.(இ)"மறந்தலை மயங்கி வையத் தொருவரை யொருவர் வாட்ட, விறந்தலை யுறுமை நோக்கி யின்னுயிர் போலக் காக்கு, மறந்தலை நின்ற வேந்த ரடிநிழ லன்றி யார்க்குஞ், சிறந்ததொன் றில்லை கண்டாய் திருமணி திகழும் பூணோய்" சூளாமணி. மந்திரசாலை. உஅ. (ஈ) "உடைந்தவர்க் குதவா னாயி னுள்ள தொன் றீயா னாயி, னடைந்தவர்க் கருளா னாயி னறமென்னா மாண்மை யென்னாம்" கம்ப. விபீடணன். ககக. (உ) "செருவி னெட்டலரைக் கொன்று திறைகொண்டு நாடுகாத்து .. ..செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சியாமே" (ஊ) "உலகிடை யூறெய்தா, வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினர் தம்மை மொத்திக், கரிசறப்பொருளுங் கோடல் காவலர் தருமம்". விநாயக. அரசியற்கை. ௬௫, ௯௩.

௩. "ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த, பேரருளினர்க்குப் பெறலரி தியாதரோ,ஆர்திரைய மரமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்,போர் மலைந்து வெல்லும் புகழ்" இரும்பல் காஞ்சி.

௬. (அ) "அடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே" மது. கரு0. (ஆ) "வெல்புக ழுயர்நிலை" கலி. க0இ: இ0. (இ) "சயப்புகழார் பலர்வாழூர் தடங் குருகூர்" திருவாய். (௩)௨:கக. (ஈ) "அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி யருக்க னெயிறு பறித்தல் பாடிக், கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலாலுதைத்தல் பாடி,யியைந்தன முப் புரமெய்தல்பாடி" திருவாசக. திருப்பொற். கஅ. (உ) "திரிபுர மெரித்த வாறுந் தேர்மிசை நின்றவாறு, கரியினை யுரித்தவாறுங் காமனைக் காய்ந்த வாறும்,......பரிவினுற் பாட" பெரிய. திருநீலகண்டயாழ். இ. (ஊ) "அயன்றலை யறுத்தல் பாடி யரக்கனை யடர்த்தல் பாடிக், கயந் தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி, வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச், சயந்தரும் புகழ்கண் மற்றும் பாடி ஞன் சால வாழ்த்தி" திருவால. இக: க. (எ) "காலனைச் செகுத்த வாறு முப்புரங் காய்ந்தவாறும், போல்வன வுலகந்தேறப் பூதர்கள்

19

எ-து. இயற்கை நலங்கெட்ட என்னுடைய பெருமையையுடைய மென் மையி தோளைப் பலவரியினையுடைய இனமாகிய வண்டுகள் புதிதாகிய தேனை நுகரும் இளவேனிற்காலத்தே கூட நினைப்பார், முன்னர் (க) அந்நாடு ளிப வர் கலக்கமுறுத்த அலைபெற்று, பின் தன்னை நிழலாக அடைந்த குடிமக்க ளுக்கு நெஞ்சவருந்தாதபடி பகைவரைப் பேணிக் காத்து, முன்பு நாடாட்சி பெற்ற பகைவரை வென்ற புகழை உலகத்தார் புகழப் புதுமையையுடைய நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ-று.

என்றதனால்; (உ) திறைபெற்றநாட்டைத் திருத்தித் தந் நாடுபோல நெறி முறைமை நடத்துவித்தலே பொருளென்று இருக்கின்றவர் நம்மை நினையார் காணென்று நிகழ்ந்தது கூறினள். விருந்து நாடெனவே பகைவர் தோற்றுத் திறைகொடுத்தமை தோன்றிற்று.

*உள்ளுவாரெனு முற்றுவினை பெயர்கொண்டுநின்றது. காத்து உறைபவ ரென்க.

௩௩. (௩) திசைதிசை தேனார்க்குந் (௪) திருமருத முன்றுறை

வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவதருளுவார்

விருது பாட" காஞ்சி. தக்கீச. சஅ. (ஏ) "பாடினர் வெல்புகழைப் பல்புலவர்" (ஐ) "வெல்புகழுறைந்தோர்க் கீந்து" பு - வெ. வாகை. ௯. பாடாண்கொளு. உ௯.

௧. "மறந்தலை மயங்கு செவ்வேள் மன்னவன் வெய்ய னாயி, னறந்தலை மயங்கி வைய மரும்படா ருழக்குமன்றே" சூளாமணி.மந்திரசாலை. உ௫.

௨. "வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர், வாடா யாணர் நாடு திறை கொடுப்ப" பதிற்று. ௫௩.

௩. (அ) "திசைதிசை .. ..றைபவர்" என்பது காவற்பாங்கின்கண் தலைவன் கூறியதுகேட்ட தலைவி கூறியதற்கும்" (தொல். அகத். சூ. ௪௪. நச்.) (ஆ) பாட்டுடைத் தலைவன் ஆறுகூறியதற்கும் (தொல். புறத். சூ. ௩௨. நச்.) மேற்கோள். இப்பகுதியில் (இ) வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண் அருளுவாராகவென்பது அருளுவார் என ஈறு திரிந்ததுஎன்பர், தெய்; தொல். வினை. சூ. உ௯."அவற்றுண்முன்னிலை"

"திசைதிசை" கோவையார். ௧௨அ. கம்ப. முதற்போர். ௧௨௯, நாக பாச. ௧௩௫, இராவணவதை. அ௫. விநாயக. மயூரேசர். ௧௭.

௪. (அ) "திருமருதமுன்றுறை சேர்புனற்கண்டுய்ப்பார்" (ஆ) "திருமருத நீர்ப்பூந்துறை" (இ) ," நீம்புனல்வையைத் திருமருதமுன்றுறையால்" (ஈ) "திருமருத முன்றுறை முற்றங் குறுகி" பரிபாடல். ௭: அ௩, ௧௧: ௩௦, உஉ: ௪௫, 'மாநிலம்': ௭உ. (உ)"வருபுனல் வையை வார் மண லகன்றுறைத்,திருமரு தோங்கிய விரிமலர்க் காவின்"அகம். ௩௬:

கூ-கல. (ஊ) "வருபுனல் வையை மருதோங்கு முன்றுறை" சிலப். கச: எஉ.

(பிரதிபேதம்) * உள்ளுவாரென் முற்றுவினைப்பெயர்.

கூ) நசைகொண்டு (உ) *தந்நீழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்தம்
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர்

எ-து. குற்றமற்ற என்னலங்கெடுவதற்குத் திசைதோறுந் திசைதோறும் தேனினம் ஆரவாரிக்குந் திருமருதந்துறைமுன்னே அருளுதலைச் செய்வார், நம்மைக் காத்தற்குரியான் இவனென்று நச்சுதல் கொண்டு தம்மை நிழலாக வந்தடைந்த குடிமக்களைத் தமக்குப் பாரமென்று பொறுத்துத் தம் புகழ் உலகெங்கும் பரக்கையினாலே அவ்வுலகத்தார் புகழத் தமக் கயலாகிய நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ-று.

"யாறுங் குளனுங் காவு மாடிப், பதியிகந்து நுகர்தலு முரியவென்ப" (ங.) என்பதனால், திருமருதந்துறையில் அருளுவாரென்றாள்.

கஎ (ச) அறல் † சாஅய் பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறாகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவா
ரூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
(ரு) யாறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர்

எ-து. எம்முடைய அழகினையுடைய நுதலும் பசந்து நாமும் ‡ வலிமையமைந்த பெரிய அழகை இழப்பதற்கு நீரற்று ஓடுதல்சுருங்கின இளவேனிற் காலத்தே அருளுதலைச் செய்வார், முன்பு நாடு ஆட்சிபெற்ற அரசர்செய்த வருத்தத்திற்கு அஞ்சி நிழலாக வந்தடைந்தார்க்கு நெஞ்சுவருந்தாதபடி பகைவரைப் பேணிக் காத்து,நெறியன்றி அவ்வரசர் பொருளை விரும்புகையினாலே, அவரை நீங்கின நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ-று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. (அ) "இரந்தது நசைவாட்டாயென்பது கெடாதோ தான்" கலி. க00:கஉ.
(ஆ) "நச்சித்தற் சென்றார் நசைகொல்லா மாண்பினிதே" இனியது.
உஎ. (இ) "நசையவர்க்குக், கூடுவ நீவாளைக் கொவ்வைபோற் செவ்வாயாய், நாவேர் விண்ணோர் நயந்து" ஏலாதி. நகு.

உ. "அடைந்தார் துயர்கூரா வாற்ற லினிதே" இனியது. நஉ.

ந. தோல். கற்பியல். சூ. ௯0.

ச. "அறல்சாய ....வேறுகி" என்பது மூன்றுவது ஏழாவதனோடு மயங்கிவருதற்கு மேற்கோள்; தோல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. உஎ. தெய். 'எனையுருபு'

ரு. "பொருத்த மழியாத பூந்தண்டார் மன்ன, ருருத்தமடிநிழ லாரை— வருத்தாது, கொண்டாரும் போலாதே கோட லதுவன்றே, வண்டொது துண்டு விடல்" பழ. உசஉ.

(பிரதிபேதம்) * தக்கிழல் † சாயப் பொருளோடெம். ‡ வலியமைந்த.

உக (க) எனநீ
தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்
செருமேம் பட்ட வென்றியர்
வருமென வந்தன்றவர் (உ) வாய்மொழித் தூதே

எ-று. என்றுகூறிமனஞ்சுழலாதேகொள்; அதற்குக்காரணம்யாதெனில், நங் காதலர் பொருகின்ற மாறுபாட்டையுடைய யானையை யுடையவராய்ப் போர்செய்தற்கு மாறுபட்டு எதிர்வந்தவருடைய போரிடத்தே நீ கூறியவாறே மேலானநாடுகளைப்பெற்ற வெற்றியையுடையர்; ஆகையினாலே, அவருடைய மெய்ம்மொழியாகிய தூது வருவாரென்றுசொல்லி வந்ததுகாண்; இனித் தோழி நீ இனிதுவாழ்வாயாக; *எ-று.

மேம்பட்ட, ஈண்டுப் பெயராய் நின்றது. வரவெனவந்தன்று என்று பாடமாயின், வெற்றியையுடையர்; ஆகையினாலே அவர் மெய்ம்மொழியாகிய தூது வந்ததென்று சொல்லி வந்ததென்க.

எனநீ, தனிச்சொல். எஞ்சியது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இது தரவின்கண் ஐஞ்சீரடிவருதலிற் கொச்சகமாய்க் கலிவெண் பாட்டின் வேறாயிற்று. (உ௫)

உ௬. ஈதலிற் குறைகாட்டா தறனறிந் தொழுகிய
தீதிலான் செல்வம்போற் றீங்கரை மரநந்தப்

பேதுறு மடமொழிப் பிணையெழின் மானோக்கின்

மாதரார் முறுவல்போன் மணமௌவன் முகையூழ்ப்பக்
௫ காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப்போற் கழல்குபு
தாதொடுந் தளிரொடுந் தண்ணற நகைபெறப்

பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா வரசனாட்

டேதிலான் படைபோல விறுத்தந்த திளவேனில்;

௧௦ நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க
கலம்பூத்த வணியவர் காரிகை மகிழ்செய்யப்
புலம்பூத்துப் புகழ்பாணக் கூடலு முள்ளார்கொல்;

க. "எனநீ..............வாய்மொழித்தூதே" என்பது தூதுவர்தமை தலைவிக்குத் தோழிகூறியதற்கு மேற்கோள். தொல். கற்பி. சூ. கூ நச்.

உ. வாய்மொழித்தூது: "தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது, கோ ணறைந்த தீதென்று கூறுமால்" பாரதம்.

(பிரதிபேதம்) * என்றுமறுவித்தான்.

முதலாவது பாலை. உகூ

கரு. கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
வொன்னாதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற
வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்;

கஎ மையெழின் மலருண்கண் மருளூட்டி மகிழ்கொள்ளப்
பொய்யினாற் புரிவுண்ட நம்மையோ மறந்தைக்க
தைஇய மகளிர்தம் மாயமோ டமர்ந்தாடும்
வையைவா ருயரெக்கர் நுகர்ச்சியு முள்ளார்கொல்;
எனவாங்கு;

உஉ நோய்மலி நெஞ்சமோ டினைய றோழி
நாமில்லாப் புலம்பாயி னடுக்கஞ்செய் பொழுதாயிற்
காமவேள் விழவாயிற் கலங்குவள் பெரிதென
வேமுறு கடுந்திண்டேர் கடவி
நாமமர் காதலர் துனைதந்தார் விரைந்தே.

இது தலைவன் குறித்துப் பிரிந்த இளவேனில் வரவின்கண் எம்மை யோமறக்க, இக்காலத்து இவ்வூரின்கட் டாம் விளையாடும் விளையாட்டும் *மறந்தாரோவெனச் சொல்லி ஆற்றளாய தலைவிக்கு, தோழி தலைவன் வர வுணர்ந்து கழி யுவகையாற் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) ஈதலிற் குறைகாட்டா தறனறிந் தொழுகிய
தீதிலான் செல்வம்போற் றீங்கரை மரநந்தப்
பேதுறு மடமொழிப் (உ) பிணையெழின் மானோக்கின்
(௩) மாதரார் முறுவல்போன் மணமௌவன் முகையூழ்ப்பக்

காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப்போற் †கழல்குபு
தாதொடுந் தளிரொடுந் தண்ணற றகைபெறப்
(௪) பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா வரசனுட்
(௫) டேதிலான் படைபோல விறுத்தந்த திளவேனில்

---

௧. (அ) "இவறலும் ....ஏதமிறைக்கு" குறள். ௪௩௨. (ஆ) "அறத்தாற்றி னீயாத தீமை யன்று" முதுமொழிக். ௪௮. (இ) "உள்ளியுள்ள வெல் லாமுவந் தீயுமவ், வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே" கம்ப. பால. ஆற்றுப். ௪. (ஈ) "வள்ளியோர்ஈதல்வரையாதுபோல" கலி. ௩௦.

௨. "பிணையெழின் மானோக்கு" கலி. ௫௮: ௨. குறள். ௧௦௮௫, ௧௦௮௬.

௩. (அ) "மணமௌவன் முகையன்ன மாவீழ்வார் நிரை வெண்பல்" கலி. ௧௪: ௩. (ஆ) "மௌவல் வான்முகைத், துணை நிரைத்தன்ன மாவீழ் வெண்பல்" அகம். ௨௧: ௧-௨.

௪. வினைவாயகல்: கலி. ௮: ௧; நைடதம்; அன்னத்தைத்தூது. ௧௦௫; திருவிளை. பன்றிக்குட்டிகளை. ௧௩.

௫. ஏதிலர் - பகைவர்; பழ. ௫௨.

(பிரதிபேதம்) * மறந்தாரென, † கழல்புகு.

எ-து: (க)கொடுத்தற்றொழிலிடத்துப் பொருட்குறை காட்டாமற் கொடுத்து (உ) இல்லறம் நிகழ்த்தும் முறைமையை அறிந்து நிகழ்த்திய தீவினையில்லாதவனுடைய செல்வம்மிகுமாறுபோல இனிதாகியநீரையுடையஆற்றங்கரையில் மரங்கள் தழைக்க, கேட்டோர் மயக்கம் உறுதற்குக் காரணமான மட

மொழியினையும் மான்பிணையினது அழகையுடைய நோக்குப்போலு நோக்கினையுமுடைய காதலையுடைய மகளிருடைய எயிறுபோல மணத்தையுடைய மௌவலின் முகை அலர, தண்ணிதாகிய அறுதியையுடைய மணல் கழன்று வீழ்ந்த தாதாலுந்தளிராலுங் காதலரைக் கூடினவருடைய மயிர்போல அழகு பெற, இளவேனிற்காலம், அறிவில்லாத அமைச்சன் காரியத்தைப்புலப்படுத்தப் படைவலி இல்லாத அரசனது நாட்டிலே பகையரசன் படைவந்து விடுமாறுபோலத் தங்குதலைச் செய்தது. எ - று.

ஊழ்ப்பத் தகைபெற இளவேனில் இறுத்தந்ததென்க. காட்டாதென்பதற்குக் கொடுத்தென்றும் கழல்குபுவென்பதற்கு வீழ்ந்தவென்றும் வினை வருவிக்க.

இது தரவு.

கூ (ந) நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க

க. தானந்தவமிரண்டுமென்னுங் குறளுரையில் "பெரும்பான்மைபற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன" என்பர் பரிமேலழகர்; குறள். கக.

உ. "அறந்தலை" கலி. க. "அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை" குறள். சக.

ந. (அ) "நிலம்பூத்த......முள்ளார்கொல்" என்பதனைப் பாட்டுடைத் தலைவன் ஊர்கூறியதற்கு மேற்கோள்காட்டி "இதனுட் கூடலிடத்துத் தலைவியென்பது கூறினர்". என்பர், நச்; தொல். புறத். சூ. நஉ. (ஆ) "பெயரெச்சங்கொண்டுமுடியு மறுவகைப் பெயர்களுள் கருவியென்றதனால் மூன்றுவதற்கோதிய காரணமும் ஏதுவுங்கொள்க. வந்ததுகண்டு வாராது முடித்தலென்பதனால் 'நிலம்பூத்தமரமிசை நிமிர்பாலும்' என்றவழி நிலம்பொலிவுபெற்ற மரமெனப் பொலிதற்கேதுவின்கண் வந்தது" என்பர் தெய். தொல். வினை. சூ. நஅ. 'அவற்றொடு'. (இ) "நிலம் பூத்தமரம்" என்பதை அகரவீற்றுப் பெய

ரெச்சம் காரணத்தின்கண் வந்ததற்கு (தொல். வினை. சூ. ௩௭. ௩௪.) மேற்கோள் காட்டி, இக்கருத்தை (௩) "பெண்மை சுட்டிய வுயர் திணை மருங்கி, னாண்மை திரிந்த பெயர் நிலைக்கிளவியும்" என்புழி 'சுட்டிய வென்பது நிலம்பூத்த மாமென்பதுபோலும் பெயரெச்சம்' என்றும் (தொல். சொல். கிளவி. சூ. ௪.) (௨) "தேன்வாயுமிழ்ந்தவ மிர்துண்டவன்போன்று" என்பதற்கு, தேனை உமிழ்தற்குக் காரணமாகிய அமிர்தத்தை உண்டவனை யொத்து என்று பொருள்கூறி 'உமிழ்ந்தவமிர்து

கலம்பூத்த வணியவர் காரிகை மகிழ்செய்யப்
புலம்பூத்துப் புகழ்பாணுக் கூடலு மூள்ளார்கொல்

எ - து: நிலம் பொலிவுபெறுதற்கு ஏதுவாகிய மரத்தின்மேலேயிருந்து காலங்கண்டு எக்கழுத்தஞ்செய்து ஆரவாரிக்குங் குயில்கள் நம்மை இகழும்படியாக, நன்மைபொலிவுபெற்ற நமதுநிறங் கெடும்படியாக, தாம் விரும்பாத நம்மையோமறப்பாராக;(க) தாம்அணிந்த கலங்கள்பொலிவுபெறுதற்குக் காரணமான அழகினையுடைய பரத்தையருடைய அழகு தம் மனத்தை மகிழ்ச்சியைச் செய்கையினாலே தம் அறிவு பொலிவுபெற்று அவரைப் புகழ்தல் அமையாத கூடலையும் நினையாரோ? நினைக்கில் வருவரன்றோ? எ - று.

பெயரெச்சத்திற்குக் காரணம்வருதல் கருவிக்கண் அடங்கும். மறந்தைக்க, வியங்கோட் டிரிசொல்.

கங (உ) கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க

(ங) வொன்னுதார்க் (ச) கடந்தடூஉ (ரு) முரவுநீர் (௬) மாகொன்ற
(எ)வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்

நிலம்'பூத்தமரம்போல நின்றது' என்றும் (சீவக. உக.) வற்புறுத்துவர்

இவ்வுரையாசிரியர். (ஊ) நிலம்பூத்த மரமென்புழி ஏதுப்பொருண்மை கருவிக்கண் அடங்குமென்பர், இ-வி. உரையாசிரியர்; இ-வி. சூ. உசங.

க. "பூணுக் கழகளிக்கும் பொற்றொடியை" நள. சுயம்வர. கடுக.

உ. (அ) "கன்மிசை ..விரும்பார்கொல்" இது குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்கண் வருதலிற் பொழுதொடு புள்ளு மயங்கிற்று. என்றும் தோல். அகத். சூ. கசு; (ஆ) இதனுள் வென் வேலான் குன்றெனமலை கூறினர் என்றும் தோல். புறத். சூ. ஙஉ. கூறுவர்; நச். (இ) இ - வி. நூலார் பாலையில் குறிஞ்சித்திணைக்குரிய மயில் வந்ததென்பர்; இ-வி. சூ. ஙகச:

ங. "சொற்களெல்லாம் இந்நூலில் ஓதிய இலக்கணத்தால் முற்றுப் பெற் றிலவாயினும் பலவகைப்பட்ட ஆசிரிய மத விகற்பத்தான் வரும் ..... பிறநூன் முடிபினுன் முடியினும் இலக்கணப் பிழைப்பின்று" என்று கூறி, அதற்கு "ஒன்னுதார் . . குன்றின்மேல்" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி வெவ்வேறுகாலப் பெயரெச்சம் அடுக்கி வந்த தென்பர், தெய்; தோல். எசச. சூ. கூச. 'செய்யுண்'.

ச. கடந்தடுதல்: கலி. உ: ச, கoக: ஙக, கoடு: க; பரி. கடு: சடு; புறம். அ. டு, உங: கசு, சo: உ, அo: கூ, ககo: க.

டு. "உரவுநீர் மாகொன்ற வேல்" சிலப். உச: சடு.

சு. முருகு. கூo. 'மாமுதறடிந்த' என்பதன் குறிப்புப்பார்க்க.

எ. "வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு யானகலேன்" சிலப். உகூ: 'தென்னவன்' பக்கம். ௲எஎ.

கடுஉ. கலித்தொகை. உஎ

எ் - து: நஞ்சாயல் கெட்டமைகண்டு மலைமேலே மயில் ஆரவாரித்து ஆடும் படியாக, ஊரிலுள்ளார் ஆரவாரித்து அலர் தூற்றும்படியாக, நம்முடைய இயற்கைநலமும் மிகக்கெடும்படியாக, தாம் விரும்பாத நம்மையோ மறப்பா

ராக; பகைவரை மாயஞ்செய்துகொல்லாது வென்றுகொல்லும் பரக்குங் கடலிடத்து எய்தாநின்ற மாமரத்தைத் தடிந்த * வென்றிவேலையுடைய முருகன் திருப்பரங்குன்றின்மேற் பரத்தையருடன் விளையாடும் விளையாட்டையும் விரும்பாரோ ? விரும்பில் வருவரன்றே ? எ - று.

"எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு, மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்." என்ற (க) விதிபற்றிக் குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்காலத்து வருதலிற் பொழுதொடு புள்ளு மயங்கிற்று.

கஎ மையெழின் மலருண்கண் மருவூட்டி மகிழ்கொள்ளப்
பொய்யினாற் புரிவுண்ட நம்மையோ மறந்தைக்க

†தையிய மகளிர்தம் மாயமோ டமர்ந்தாடும்

வையைவா ருயரெக்கர் நுகர்ச்சியு முள்ளார்கொல்

எ - து, ‡எம்மை மயலாக்கிக் கருமையுடைத்தாகிய அழகினையுடைய நீலமலர்போலும் மையுண்கண்ணை மகிழ்ச்சிகொள்ளும்படி ||தம்மோடே மருவுதலூட்டித் ÷ தாம் செய்த பொய்யாலே மனந் தம்மிடத்திலே புரிதலைச்செய்த தாம்விரும்பாத நம்மையோமறப்பாராக; கோலஞ்செய்தலையுடையபரத்தையர் தம்முடைய திரளோடே மனம் பொருந்தி விளையாடும் வையையாற்றிடத்து நீண்ட உயர்ந்த இடுமணலிடத்து நுகர்ச்சியையும் நினையாரோ ? நினைக்கில் வருவரன்றே ? எ - று.

மருவுதலூட்டியென்றார், அக்கண்ணிடத்து நாவாற் செய்யுந் தொழிலை. மருவூட்டிச்செய்தவென ஒருசொல் வருவிக்க.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்று கூறி ; எ - று.

ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

உஉ நோய்மலி நெஞ்சமொ டினைய ரேழி
நாமில்லாப் புலம்பாயி னடுக்கஞ்செய் பொழுதாயிற்
(உ) காமவேள் விழவாயிற் கலங்குவள் பெரிதென
வேமுறு கடுந்திண்டேர் கடவி

நாமமர் காதலர் துணைதந்தார் விரைந்தே

க. தோல். அகத். சூ. கக. இந்நூற் பக்கம், கடுக: உ - குறிப்புப் பார்க்க.
உ. காமன் விழவு: கலி. ௩௦. கங, ௩௫: கச.

(பிரதிபேதம்) * வெள்வேலே, † தைஇய, ‡ என்னை, || தன்றோடே, + தான்.

எ - து: நோய்மிக்க நெஞ்சோடே வருந்தாதேகொள்; தோழி! நாம் அமர்ந்தகாதலர், தனிமையாயின் நாமில்லாத தனிமையாயிருந்தது; காலமாயிற் பிரிந்தார்க்கு நடுக்கஞ்செய்யும் இளவேனிற்காலமாயிருந்தது; ஊரிலுள்ளார் கொண்டாடும்விழவாயிற் காமவேளுக்குச்செய்யும் விழவாயிருந்தது; ஆதலாற் பெரிதுங் கலங்குவளென்று கருதிப் பகைவர் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான (க)கடிய திண்ணிய தேரை விரைந்து செலுத்தித் தாம் துணையாந் தன்மையை நமக்குத் தந்தார்காண்! * எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இஃது †எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் ஐயடிச் சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உசு)

உஅ. பாடல்சால் சிறப்பிற் சினையவுஞ் சுனையவு
நாடினர் கொயல்வேண்டா நயந்துதாங் கொடுப்பபோற்
றேடவிழ் கமழ்கண்ணி தையுபு புனைவார்கட்
டோடுறத் தாழ்ந்து துறை துறை கவின்பெறச்
செய்யவ ளணியகலத் தாரமொ டணிகொள்பு
தொய்யகந் தாழ்ந்த கதுப்புப்போற் றுவர்மணல்
வையைவா ரவிரற லிடைபோழும் பொழுதினான்;

அ விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயிற்
பிரிந்துள்ளா ரவராயிற் பேதுறூஉம் பொழுதாயி
னரும்பட ரவலநோ யாற்றுவ ளென்னாது
வருந்தநோய் மிகுமாயின் வணங்கிறை யளியென்னோ;

கஉ புதலவை மலராயிற் பொங்கரின வண்டாயி
னயலதை யலராயி னகன்றுள்ளா ரவராயின்
மதலையி னெஞ்சொடு மதனில ளென்னாது
நுதலூரும் பசப்பாயி னுணங்கிறை யளியென்னோ;

கசு தோயின வறலாயிற் சுரும்பார்க்குஞ் சினையாயின்
மாவின தளிராயின் மறந்துள்ளா ரவராயிற்
பூவெழி லிழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது
பாயனோய் மிகுமாயிற் பைந்தொடி யளியென்னோ;

எனவாங்கு;

உக ஆயிழா யாங்கன முரையாதி சேயார்க்கு
நாந்துது மொழிந்தனம் விடல்வேண்டா நம்மினுக்
தாம்பிரிந் துறைத லாற்றலர்
பரிந்தெவன் செய்தி வருகுவர் விரைந்தே.

க. கடுமை - விரைவு.

(பிரதிபேதம்) * என உவகையாற்கூறினா, † எழுதித்தரவும்.

இஃது இளவேனில்வரவின்கண் ஆற்றாத தலைவி தூதுவிடக்கருத, தோழி, அவர் பிரிந்திருத்தலை நும்மினுந் தாம்வல்லரல்லரெனச் சொல்லி வற்புறுத்தியது.

இதன் பொருள்.

உஅ. பாடல்சால் சிறப்பிற்(க) சினையவுஞ் சுனையவு
நாடினர் கொயல்வேண்டா நயந்துதாங் கொடுப்பபோற்

க. (அ) அகரவீற்றுப் பலவறி சொல்லுக்கு உண்பவென்பதை உதாரணங் காட்டியவழி "உண்பவென்பது பகரவீற்றுப் பலரறி சொல்லன்றே, அஃறிணைக்காயின வாறென்னை யெனின்:—பகரவிறுதி யாயினன்றே உயர்திணைக்காவது. ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது, 'கானந் தகைப்ப செலவு' 'சினையவுஞ் சுனையவு, நாடினர் கொயல் வேண்டா நயந்து தாங் கொடுப்பபோல்' என நின்றனபோல எதிர்காலத்து வரும் பகரமூர்ந்து நின்ற அகர வீறாதலின், அஃறிணைச் சொல்லே யாமென்பது. செய்யுளாகலின் தகைப்பன கொடுப்பன என்னுஞ் சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்ப என விகாரவகையான் அவ்வாறு நின்றனவாகலான், வழக்கு முடிவிற்கு அவைகாட்டல் நிரம்பா தெனின்:—தகைத்தன, தகையா நின்றன; தகைத்த, தகையாநின்ற. எனவும் கொடுத்தன, கொடா நின்றன; கொடுத்த கொடாநின்ற. எனவும் இறந்தகாலத்தும் நிகழ்காலத்தும் அகரவீறு முதனிலைக் கேற்றவாற்றான் அவ்வக் காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன் பெற்றும் பெறாது முடியுமாறு போல எதிர்காலத்தும் முதனிலைக் கேற்றவாற்றான் அக்காலத்துக்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன்பெற்றும் பெறாதும் முடியும். எதிர்காலத்துக்குரிய எழுத்தாவன: பகரமும் வகரமுமாம். அவற்றுட் பகரம் பெற்று அன்பெற்றும் பெறாதும்

முடிவுழி, தகைப்பன, தகைப்ப; கொடுப்பன, கொடுப்ப. எனவும் வகரம் பெற்று அவ்வாறு முடிவுழி, வருவன, வருவ; செல்வன, செல்வ. எனவும் இவ்வாறு முடியுமாகலின், தகைப்ப கொடுப்ப என்பன விகாரமெனப்படா; இயல்பேயா மென்பது. கொடுப்பன யாவை அவைபோல என உவமைகருதாது அவை தம்மையே சுட்டி நிற்றலிற் "கொடுப்ப என்பது பெயரன்மை யறிக" என்பர், சேனு வரையர்; தொல். கிளவி. சூ. கூ.(ஆ)பகரவிறுதி அஃறிணைக் கண்ணும் வருமென்பதற்கு 'நயந்துதாங் கொடுப்பபோல்' என்பதைச் சிலர் உதாரணங்காட்டியது தவறென்று மறுத்து அது 'விரும்பிக் கொடுப் பானைப் போலென மார்த்ரோ வெமைகுறித்து வந்ததென்பர், தெய்வச்சிலையார்; தொல். கிளவி. சூ. எ. 'ரஃகான்'. (இ) "மலையவு நிலத்தவுஞ் சினையவுஞ் சுனையவும், வண்ணவண்ணத்த மலராய்பு" குறிஞ்சி. ௧௪௩-௧௪௪. (ஈ) "மாக்கருங்கண்ணியர் வனைந்த வண்குழற், றேக்கமழ் மலர்களிர்சிதற வாடலாற், காக்களின் மரங்களுங் கமழும்

முதலர்வதுபாலை. உள. ௧௫௫

றேடவிழ் கமழ்கண்ணி தையுபு புணைவார்கட்
டோடுறத் தாழ்ந்து துறைதுறை கவின்பெறச்
(க) செய்யவ ளணியகலத் தாரமொ டணிகொள்பு
தொய்யகந் தாழ்ந்த கதுப்புப்போற் றுவர்மணல்
(உ)வையவா ரவிரற விடைபோழும் பொழுதினன்

எ - து: சுனையிடத்துப் பூக்களை ஆராய்ந்து பறித்தலும் வேண்டாவாகிப் பாடுதல் அமைந்த தலைமையினையுடைய பூக்களைக் கொம்புகள் தாங் கொடுக்க வேண்டுமென்று * விரும்பியுங் கொடுப்பனபோல் இதழ்விரிகின்ற கமழுங் (௩) கண்ணியைக் கட்டிச சூடும் அம்மகளிரிடத்தே திரட்சியுறத் தாழ்ந்து கொடுத்துத் துறைதொறுந் துறைதொறும் மரங்கள் அழகுபெறும்படி யாறு அறலிடைபோழும் பொழுதின்க ணென்க.

கவின்பெற அறல் இடைபோழுமென்றது காரணகாரியமாம்; பெரு கியநீர் வற்றினகாலத்து அவைபூத்தலின்.

குறிஞ்சிநிலத்திற் சுனைப் பூக்களைத் தேடிப் பறியாதபடி இக்கரையின் மரங்கள் வேண்டும்பூக்களைக் கொடுத்தனவென்றார்.

சுனையவுமென்னும் உம்மையைக் கொய்யலுமென மாறுக. உம்மை, எதிர் மறை. சினையவுமென்னும் உம்மையை நயந்துமென மாறுக. உம்மை, சிறப்பு.

கல்லிடத்துநீர்நிலைக்குச் சுனையென்னும் பெயரே ஆண்டுக்கூறுதலானும் யாற்றங்கரைக்கண் இன்மையானும் சினை தாழ்ந்து கொடுத்தலன்றிச் சுனை தாழ்ந்து கொடுத்தல் இன்மையானும் இதுவே பொருளாம். தோடுறத்தாழ்ந் தென்றதற்குத் திரட்சியுறத் தங்கியென்றும், கவின்பெறவென்றதற்குக் கவின் பெறுநிற்கவென்றும் பொருள்கூறின், பெறுநிற்க இடைபோழு மென்றது பிறவினையாதலின் ஆற்றிற்குச் சிறப்புக் கூறிற்றன்றாய் வேறோர் வினையா மாறுமுணர்க.

திருமகளுடைய அழகினையுடைய மார்பிடத்து முத்தாரத்தோடே ஒப்புக்கொண்டு அறலிடை போழுமென்க. சிவந்த தலைக்கோலந் தங்கின மயிர்போற் சிலவிடங்கள் சிவப்பையுடைத்தாகிய மணலையுடைய †வையை, யாற்றில் ஒழுகுகின்ற விளக்கத்தையுடைய அரன்மணலை யாரமோ டணிகொள்பு. நடுவே பிளந்தோடும் பொழுதின்கணென்க.

இது தரவு.

வல்லியிற், பூக்களும் பூஞ்சுனை பூத்த போலுமே" பாகவதம். (௪0) புனல் விளையாட்டு. ௧௩.

௧. (அ) "மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல் வருஉ மாரம் போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாறு" சிறுபாண். ௧-௩. (ஆ) "அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத், தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற், கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை" சிலப். ௫: ௧-௩.

உ. "அறல் வாரும் வையை" கலி. ௩௦: ௧௧.

௩. மகளிர் கண்ணி சூடுதல்: சீவக. ௧௩௧௭, ௧௩௫௫; பெருங். (௧) ௩௪: ௧௧௨; ௩௮: ௧௭௨; (௨) ௧௧: ௭; ௧௭: ௫௦; ௧௮: ௬; (௩) ௫: ௬௨;௯: ௯௪.

(பிரதிபேதம்) * விரும்பிக்கொடேப்பன, † வையை, வையையாற்றில்.

௮ (ஆ) விரிந்தானா மலராயின் விளித்தானுங் குயிலாயிற்
பிரிந்துள்ளா ரவராயிற் பேதுறூஉம் பொழுதாயி
(உ) னரும்படர் ரவலநோ யாற்றுவ ளென்னாது

வருந்தநோய் மிகுமாயின் வணங்கிறை யளியென்னோ

எ - து: மலர்கள் அலர்ந்து, அமையாவாயின், குயில்கள் தம் பெடையை அழைத்துக் கூவுமாயின், நந்தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து நினையாராயின், இள வேனிற்காலம் மயக்கமுறுத்துமாயின், அரிய நினைவையுடைய அவலத்தைச செய்யுங் காமநோய்க்கு இவள் ஆற்றுவளென்று கருதாது இவள் இறந்துபடுவ ளென்று நீ வருந்தும்படி எனக்குக்காமநோய்மிகுமாயின், வணங்கின இறை யையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும்? எ - று.

௧௨ புதலவை மலராயிற் பொங்கரின வண்டாயி
னயலதை யலராயி னகன்றுள்ளா ரவராயின்
மதலையி னெஞ்சொடு மதனில ளென்னாது

நுதலூரும் பசப்பாயி னுணங்கிறை யளியென்னோ

எ - து: மலர்கள் *சிறுதூற்றினவையாயின், வண்டுகள் சோலையிடத்தன வாயின், அலர் அயலாரிடத்ததாயின், நந்தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து நினையா ராயின், பசப்பு ஒரு பற்றில்லாத நெஞ்சுடனே தானும் வலியளல்லளென்று கருதாதே நுதலிடத்தே பரக்குமாயின், அசைகின்ற இறையினையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும்? எ - று.

கசு தோயின வறலாயிற் சுரும்பார்க்குஞ் சினையாயின்
மாவின தளிராயின் மறந்துள்ளா ரவராயிற்
பூவெழி லிழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது
(ந) பாயனோய் மிகுமாயிற் பைந்தொடி யளியென்னோ

எ - து. அற்றவருத்தலையுடைய நீர் மணலிடத்தே செறிந்தனவாயின், கொம்பிற் பூக்களிலே சுரும்பு ஆரவாரிக்குமாயின், தளிர் மாவிடத்தனவாயின், நந்தலைவா நம்மை மறந்து நினையாராயின், பூவினது அழகை இழந்த கண்கள் உறக்கத்தைக்கொண்டு ஆற்றியிராமற் றனிமையால் உண்டான நோய் மிகுமாயின், பசிய தொடியினையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்ன பயன் தரும்? எ - று.

ஓகாரங்கள் எதிர்மறையாதலிற் பயன் தராதென நின்றது.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. "விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயின்" என்பது பொழிப் பியைபுத் தொடைக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. கசு. நச.

உ. "அரும்பட ரவலம்" ஐங்குறு. சஅ௯.

ங. பாயல் - உறக்கம்: கலி. க0: க0, உச: எ, நஎ: சு, அஎ: கசு, கநச: அ, கச௯: உச.

(பிரதிபேதம்.) * செறுதூற்றிலவை,

எனவாங்கு
எ - து: என்று ; எ - று.
ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

உக ஆயிழா யாங்கன முரையாதி சேயார்க்கு
நாநதூா து மொழிந்தனம் விடல்வேண்டா நம்மினுந்
தாம்பிரிந் துறைத லாற்றலர்
பரிநதெவன் செய்தி வருகுவர் விரைந்தே

எ-து: ஆராய்ந்த இழையினையுடையாய், அங்ஙனம் பயனின்றாக உரையாதேகொள்; சேய்நாட்டில் உறைகின்றவர்க்கு நம்வருத்தத்தைக் கூறினமாய் நாம் தூதுபோக விடவேண்டா; நம்மினும் தாம இக்காலத்துப் பிரிந்திருத்தலை ஆற்றாராய் விரைந்து வருகுவர்; ஆதலால் வருந்தி என்னகாரியஞ் செய்கின்றாய் ? *எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்கு இழிவும், தோழிக்கு அசசமும் பிறந்தன.

இஃது எழுடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் †பொருள்பெறற தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. (உஎ)

உஅ. (அ) தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாந்தா ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புலவிய புனிறுதீர் இப் புதுநல மேர்தர

ரு வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள
விளையவ ரைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ
லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தர
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்;

கO சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி
வாய்விரிபு பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்;

கச, போழ்துள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங் கொள்கையைச்
சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி

க. இச்செய்யுள், பாலையில் வேனிலும் வாடையும் கங்குலும் மாலையும் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். அகத். சூ. கஉ. நச்.

(பிரதிபேதம்.)* எனவறப்புறுத்திருள, † தனிச்சொல்லும்.

வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு மிருந்தும்பி
யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்;

கஅ. தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னாருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு
நெடுநிலாத் திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தரூஉம்;

எனவாங்கு;

உங வருந்திணை வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிநம்
மருந்துயர் களைஞர் வந்தனர்

திருந்தெயி றிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே.

இது பருவ வரவின்கண் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி வற்புறுப்ப வன்புறையெதிரழிந்தாட்கு, தோழி அவன்வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாநதா *ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புல்லிய புனிறுதீ ரிப் புதுநல மேர்தர
(உ)வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள
விளையவ ரைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற (ங) தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ

க. "தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலின்" என்பது செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய அன்றியென்பது வினைமுதல்வினையான் முடிந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. ௩௨. கல்; சூ. ௩௩. நச்.

உ. வண்டலாயம் இளைய மகளிரை 'வளையவர்' என்றார்; (அ) "இளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும், விளைபொருளுரையார்" மணி. ௧௦: ௭௧-௮௦. உ௬: ௬௮-௬. என வருதலும் (ஆ) "சில்வளை விறலி" என்னுமிடத்து, "பல்வளையிடுதற்குரிய பெதும்பைப் பருவத்தாகலின் அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல் முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு" என்பதும் ஈண்டறிதற் பாலன. பதிற். இள: ௬.

௩. (அ) " மாவின், றளிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத், தீர்க்கி னரும்பிய திதலையர்" மது. ௭௦௬ - ௮. (ஆ) " ஈன்றவ டிதலைபோ லீர்பெய்யுந்

(பிரதிபேதம்) * அலமர் வுற.

*லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் ருறைத்தா
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்

எ - து: கருப்பந் தங்கிய காலத்துப் பிறக்கும் வேட்கையாகிய நோய் இளமைக்காலத்து அழகைக் கெடுக்குமளவன்றி மிகவருத்துகையினாலே அதற்கு அலமந்த சுற்றத்தார், பின்னர் அவள் மெய்ந்நோக்காடு கண்டு வருத்த முறும்படி புதல்வனையீன்றவள். அப்புதல்வனைக்கொண்டு அக்குடியையெல்லாம் பாதுகாத்துக்கிடந்த கிடக்கைபோல, தன்னிடத்துப் பயிரையுண்டாக்கின உழவர், தனக்கு இடையில் வந்த நோய்க்கு வருந்திய வருத்தம் நீங்கும்படி, தான் ஈன்ற உணவுகளைக்கொண்டு குடிமக்களையெல்லாம் பாதுகாத்த உலகம், அவள் தன்னைப்புல்லிய ஈன்றணுமை தீர்ந்து புதுநலம் பெற்றாற் போல, தான் ஈன்ற பசுமை தீர்ந்த புதிய அழகு தோன்ற, வளையினையுடைய இளை யோர் இழைத்த வண்டற்பாவையும் பூவுங் கலந்துகிடந்தாற்போல வார்ந்த மணல் பூக்கள் உதிர்ந்துகிடந்த வடுவைத் தன்னிடத்தே கொள்ள, இளையமகளி ருடைய மயிர்போல † இம்மணலை ஊடறுத்தலையுடைய நீர் ஒழுக, மாமை நிறத்தையுடையவள் திதலைபோல மாவீன்ற சிறிது முற்றின தளிரின் மேலே அழகிய இதழை யுடைய பல மலர்களி னுடைய வியக்கத் தக்க தாதுகள் உதிர்தலைச்செய்ய, பெருமை பொருந்த இளவேனிற்காலம் வந்துவிட்ட பொழுதின்கண்ணே; எ - று.

எர்தா - எழுச்சிதா. ஐயென்னும் உரிச்சொல் ஐயவெனப் பெயரெச்சக் குறிப்பாய் நின்றது.

இது தரவு.

கo சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் (க) சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி

தளிரோம்" (இ) "மாயவண் மேனிபோற் றளிரீன வம்மேனித், தாய

சுணஙகுபோற் றாீர்மிசைத் தாதுக" கலி. ௩௨: எ, ௩டு: ௩ - ௪. என்பவையும் (ஈ) "பூத்தகைந்த 'தாழ்சினைத் தளிரன்ன வெழின் மேனி தகைவாட" கலி. ௪௦: கக - உ௦; என்றவிடத்து "பூத்தாழ்ந்த தளிரெனவே சுணங்கும் மாமை நிறமுங் கூறிற்று" என்றெழுதி யிருக்குமுரையும் (உ) "வண்ண நுண் சுண்ணமாட்டி வளரிளந் திங்க ளன்ன, வொண்ணுதலொருத்தி மாமை யொழுகுமா மேனி நோக்கும், பண்ணமர் மழலைப் பல்காற் பறவை வீழ்ந் துழுது மென்பூந், தண்ணறுந் தாது துற்றுத் தயங்குசெந் தளிரு நோக்கும்" பாகவதம். (க௦) கோவியரை. உஅ. என்பதும் ஈண்டுக் கருதற்பாலன.

க. (அ) சின்மொழி கலி. ௩எ: கக, கஉடு: கசு, க௩உ: க௩; (ஆ) "அமிழ்து பொதி செந்நா வஞ்ச வந்த, வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையை" குறுந். க௪. (இ) "கூரெயிறு நாப்போழ்த லஞ்சியஞ்சி,

(பிரதிபேதம்,) * ஆயிதட் பன்மலர், † இளமணலை,

வாய்விரிபு (க) பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்

எ - து: சிலவான சொல்லினையுடையாய்! சேணிடைப் பிரிந்தோ ரிடத்தே சென்ற என்னெஞ்சினை ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருத்தல்வேண்டு மென்று நீ சொல்லும் எல்லைத்தன்றாக மிகவும் ஆற்றி நிறுப்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? யான் ஆற்றிநிறுத்தலைக் கைகடக்கும்படியாக வாடைக்காற்று வாய் விரிந்து பனியையேற்றுநின்ற விரவுதலையுடைய பல மலர்களை அளைந்து வந்து பிரிந்தோர்க்கு நோய்செய்தற்குக் 'காரணமான இளவேனில் நாளின் கண்ணே வருத்தத்தைத் தரும் ; எ - று.
நீவவெனத் திரிக்க.

க௪. போற்றுள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங்கொள்கையைச்

சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி

வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு (உ)மிருந்(ங)தும்பி

(ச)யாழ்கொண்ட விமிறிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்

எ - து: விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! இளவேனிற்காலத்தை நினையாராய் நம்மை மறந்தாரிடத்தே மனம்புரிதலால் என்மேனிவாடுங் கோட்பாட்டினைப் பிறர் அறியலாகாதென்று சூழ்ந்து அப்பொழுதே மறைப்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? யான் மறைத்ததனைக் கைகடக்கும் படியாக

யுழன்மாலைத் தீங்கிளவி யொன்றிரண்டு தான்மிழற்று மொருநாட்காறும்'' சீவக. கஙூங. என்பவற்றால் சின்மொழி யென்பதற்குக் காரணம் விளங்கும். (ஈ) பழமொழி யுரைகாரர் சின்மொழி யென்பதற்கு மென்மொழியென்று பொருள் கூறுவர்; பழ. உஉசு.'

க. (அ) "அரும்பனி கலந்த வருளில் வாடை, தனிமை யெள்ளும் பொழுதில்" ஐங். சஎக. (ஆ) "மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்ற வாடையாற், கையாறு கடைக்கூட்டக் கலக்குறூஉம் பொழுது" கலி. ஙக: சு - எ.

உ. தும்பி கரியநிறமுடையதென்பதனை, இருந்தும்பி - கரியதும்பி; கலி. ஙO:ச, எஅ:உ, கஉங: உ, கஉஎ: ங; கார். கஙு. என்பதும் "தகையவர் கைசெறித்த தாள் போலக் காந்தண், முகையின்மேற் றும்பி யிருக்கும்" கலி. சங அ-கூ.என்னுமிடத்து, 'தாள்போல' என்பதற்கு, தாட்கூட்டாகிய நீலக்கடைச் செறிபோல என்று விளக்கமெழுதி யிருத்தலும் வற்புறுத்தும்.

ங. "தும்பி வண்டொடு தாவழி யாழ் செய" சீவக. அஙுச.

ச. பயனிலையுவமைக்குச் சிறுபான்மை கொண்டவென்பதும் வருமென்பதற்கு "யாழ்கொண்ட விமிறிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்" என்பது மேற்கோள் தொல். உவம. சூ. கச. பே.

வீழ்கின்ற ஞாயிற்றின் கதிர் அலர்த்தின பூவினது தேனையுண்ணும் கரிய தும்பியினது யாழோசையையொத்த முழங்குகின்ற ஓசை நடக்கும் மாலைக் காலம் வந்து வருத்தத்தைத்தரும்; எ - று.

கொண்ட, உவமவுருபு.

௧அ. தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு
நெடுநிலாத் *திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தரூஉம்

எ - து: குற்றம் நீங்குகின்ற வார்த்தையினையுடையாய்! தொடியை நிற்கின்ற நிலையி னின்று நெகிழப் பண்ணினாரிடத்தே நின்று தோயும் என்னுடைய அரிய உயிரை அவரிடத்துச்சென்று செறியாமற் காக்கத் துணிவேன், அதனாற் பெற்றதென்? யான் அங்ஙனம் துணியவும் வண்டுகள் *திறந்து உண்ணும்படியாக நிரைத்த இதழ்கள் அலர்ந்த மணத்தினையுடைய மலர்கள் கமழும்நாற்றம் நெடியநிலாவையுடைய இராக்காலத்தேவந்து வருத்தத்தைத் தரும்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு
எ - து: எனச்சொல்லி; எ - று.
ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

௨௩. வருந்திநா வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிநம்
மருந்துயர் களைஞர் வந்தனர்
(க)திருந்தெயி றிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே

எ - து: வருந்தித் தங்கினமின் வளைகழலும்படியாகத் தலைவர் பின் பாராதே தூரிய நாட்டிலே பிரிந்திருந்து தேடும் பொருட்பிணியாலே போய்த் திருந்தின எயிறுகள் விளங்குதற்குக் காரணமான நின் தேன்போலும் மொழியை நினைத்து நம் அரிய துயரைக் களைவாராய் வந்தார்; இனி, நீ வருந்தாதே கொள் ; † எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது ‡ "நிலனொருங்கு மயங்குதலின்று" (உ) எனவே காலம் || மயங்கு மென்றலின், வேனிலும் வாடையும் மாலையுங் கங்குலும் ÷ வந்தன.

இஃது, ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உஅ)

க. முள்ளெயி றிலங்கச் செவ்வாய் திறந்து, சில்லென் கிளவி மெல்லென மிழற்றி" பெருங். (ச) இ: கக - எ.

உ. தொல். அகத். சூ. கஉ. இந்நூற்பக்கம் கஙள: க-குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * துறந்து, †என ஆற்றுவித்தாள், ‡ நிலமொருங்கு, || மயங்குதலின், ÷ வந்தது.

(௩௦.)(க) அருந்தவ மாற்றியார் நுகர்ச்சிபோ லணிகொள
விரிந்தானுச் சினைதொறூஉம் வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்
புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந் தெவ்வாயு
மிருந்தும்பி யிறைகொள வெதிரிய வேனிலான்;
ரு துயிலின்றி யாநீந்தத் தொழுவையம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்மன்னோ
வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்காவிற்

குயிலாலும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்;

கூ பாணுள்யாம் படர்கூரப் பணையெழி லணைமென்றோண்
மானோக்கி னவரோடு மறந்தமைகு வான்மன்னோ
வானுச்சீர்க் கூடலு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லைத்
தேனூர்க்கும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்;

கரு உறலியா மொளிவாட வுயர்ந்தவன் விழவினுள்
விறலிழை யவரோடு விளையாடு வான்மன்னோ
பெறலரும் பொழுதோடு பிறங்கிணர்த் துருத்திசூழ்ந்
தறல்வாரும் வையையென் றறையுந ருளராயின்;'
எனவாங்கு;

கஅ தணியாநோ யுழந்தானுத் தகையவ டகைபெற
வணிகினர் நெடுந்திண்டே ரயர்மதி பணிபுநின்
காமர் கழலடி சேரா
நாமஞ்சார்ந்தெவ்வரி னடுங்கினள் பெரிதே.

இது பருவவரவின்கண் ஆற்றுத தலைமகள் இறந்தது சிந்தித்து நம்மாட்டு அன்பிலராயினும்இக்காலத்துஇவ்வூரின்கட்பண்டுதாம் விளையாடிய வாறு நினைந்துவருவர் * இக்கால வரவு சொல்லுவார் உளராயினெனக் கேட்ட பாணன் பாசறைக்கட் சென்று தலைவனைக் கண்டு கூறியது.

இதன் பொருள்.

(உ) அருந்தவ மாற்றியார் நுகர்ச்சிபோ லணிகொள
விரிந்தானுச் சினைதொறூஉம் வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்

* க. இச்செய்யுள் பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். அகத். சூ. கஉ. நச்.

௨. (அ) "தவஞ்செய் மார்க்க டம்முடம் பிடா அ,த தன்பயமெய்திய வளவை மான......வேண்டிவெ முகந்துகொண்டு" பொருந. ககக - கஉஅ. (ஆ) "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டு முயலப் படும்" குறள். உசுரு. (இ) "நோற்றார்க்குச், சோற்றுள்ளும் வீழுங்கறி" (பிரதிபேதம்) * இக்காலம் வரவு.

முதல்ர்வ்துபார்லே. உகூ கசுரு.

புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந் தெவ்வாயு
மிருந்(க)தும்பி யிறைகொள வெதிரிய வேனிலான்

எ - து: செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்தவர்கள் குறைவற நுகரும் நுகர்ச்சிபோல அழகுகொள்ள அரும்புகள்விரிந்தமையாத(உ)கொம்புகடோறும் தான் விரும்புந் தாதைப் பொருந்தியுண்டு விரும்பி ஆர்க்கும் வண்டோடே கருந்தும்பிகளும் வருத்தந் தீர்ந்து எவ்விடமுந் தங்குதல் கொள்ளும்படி மரங்கள் அவற்றை எதிர்கொண்ட இளவேனிற் காலமே; எ - று.

இது தரவு.

ரு (ஙூ) துயிலின்றி *யாநீந்தத் தொழுவைபம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்†மன்னோ

(ங) "முற்பெரிய நல்வினை முட்டின்றிச் செய்யாதார், பிற்பெரிய செல்வம் பெறலாமோ" பழ. கூ0, ங௨. (உ) "ஒரு முழமுஞ் சேற லில ரேனும்பொரு ளூர்க்கே, வரும்வழி விளையுழுந்து வாழ்கதவ மாதோ" (ஊ) "விழுப்பொருள் பரவை ஞால, நோற்பவர்க் குரிய வாகும்" சீவக. உ0சு, உகஅசு. (எ) "வேண்டிய விளைத்துக் கொள் ளும் விழுத்தவம் விளைத்து வந்தான்" சூளா. சுயம். ககங. (ஏ) "பெருந்தவ முள்வழி விரும்பு செல்லும், பொருளும் போகமும் புக மும் போல" பெருங். (உ) அ: கஉசு - எ. (ஐ) "வேண்டின வேண்டி

னர்க் களிக்கு ,மெய்த்தவம், பூண்டுளர்" கம்ப. அகத்தியப். அ. (ஓ) "அத்தவம் பிறவியை யகற்றி மேதகு, முததியை நல்கியே முதன்மை யாக்குற, மித்துணை யன்றியே யிம்மை யின்பமு, முய்த்திடு முளர் தனி லுன்னுந் தன்மையே." (ஓ) "உடம்பினை யொறுத்து நோற்பார் . .... வெஃகு நெடும்பொருள் பலவுங் கொள்வர்" கந்த. காசிப னுபதேச. கசு, உடு. (ஔ) "எவ்வகைப் பொருள்களு மீய வல்லது, செவ்விய தவமதே" கூவத்து. நைமிசா. உச.

க. "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்பதும் இளவேனி லாயிற்று; தும்பி கொங்கு தேருங்காலம் அதுவாகலின்" (தொல். அகத். சூ. கக. நச்) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. "அருடருங் கேள்வி யமையத் தேக்கப், பற்பல வாசான் பாங்குசெல் பவர்போன், மூன்றுவகை யடுத்த தேன்றரு கொழுமலர், கொழுதிப் பாடுங் குணசசுரும் பினமதாள்" கல். கூ: க - ச.

ந. (அ) "துயிலின்றி .. .. .ருளராயின்" என்பது தலைவன் பரத் தையரோடு பாசறைக்கட்சென்றதற்கும் (நாற்கவி. சூ. அடு; இ-வி. சூ. சஙுங.) (ஆ) துயிலின்றி . .. ..மன்னோ" என்பது தலைவுன்பதியிகர்து (பிரதிபேதம்) * யானீத்த, † கொல்லோ.

திருநாள் இக்காலத்து வெற்றியையுடைய இழையினையுடைய பரத்தைய ருடனே விளையாடுவேன், அதனைப் பெற்றதென் ? கூறுவார் இன்றே; எ - று.

"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர, வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே." (க) என்பதனாற் பரததையரோடு விளையாடுவானெனப் பொறாமை கூறியும் *அவன் ஈண்டையானுகவெனக் காதலைச சிறப்பித்தலின் அமைந் தது. இவை விளையாட்டிற் பிறந்த உவகையென்னும் மெய்ப்பாடு; இவை தன்கட் டோன்றிய பெயர்பற்றி வரும்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: எனசசொல்லி; எ - று.

ஆங்கு அசை.

இது தனிசசொல்.

கக (உ) தணியாநோ யுழந்தாளுத் (ங)தகையவ டகைபெற
வணிகிளர் நெடுந்திண்டே ரயர்மதி பணிபுநின்
காமர் கழலடி சேரா
நாமஞ்சா றெவ்வரி னடுங்கினள் பெரிதே

எ-து: மீளாத காமநோயிலேவருந்தி அமையாததகைமையையுடையவள் நின்னுடைய விருப்பத்தையுடைய கழலணிந்த அடியைப் பணிந்து சேராத அச்சமமைந்த (ச) பகைவரைப்போலே பெரிதுநடுங்கினள், அவள் அழகைப் பெறும்படி அழகுவிளங்கின நெடிய திண்ணிய தேரைச் செலுத்துவாயாக; †எ - று.

இது சுரிதகம்.

க. தொல். பொருளி. சூ. ௩௧. இந்நூற்பக்கம் ககரு: ௩ - (ஆ) குறிப்புப் பார்க்க.

உ. அவணிலை யுரைத்த லென்பதற்கு "தணியாநோ .. ..பெரிதே" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, பாசறைக்கண் தலைவற்குத் தலைவி வருத்தங் கூறியவாறு காண்க என்பர், இளம்பூரணர்; தொல். கற். சூ. ௨௫. 'நிலம் பெயர்ந்து'.

௩. "ஒடுங்கி ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக், கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கி னயவரப், பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுகத்து, மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட், பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்" பதிற். அக: உ௮-௩௨.

ச. "வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக், கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது, வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற், செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப், பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற், குடிநடுக் குறூஉங் கோலே னாகென" எனச் செங்குட்டுவன் வஞ்சினங் கூறுதலாலும் பகை யரசரை நடுக்குதல் அரசர்க்குரிய தொழிலென்பது விளங்கும். சிலப். உசு: கரு-அ.

(பிரதிபேதம்) * அவனீன்டடையாளுக, † எனப் பாணன் பாசறைக்கட் கூறினன்.

முதலாவது பாலை. ௩௦ **கருஎ**

"பாசறைப் புலம்பலும்" (க) என்புழித் தூதுகண்டு தலைவன் புலம்புவனாதலின், தூதாய்சென்ற பாணன் கூறினன்.

இது "திணைமயங் குறுதலும்" (உ) என்பதனாற் பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தது.

இதனால், தலைவிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் *பிறந்தன.

இது † "மரபினது" (௩) என்றதனான் நான்கடித்தரவிற்கு நான்கடித் தாழிசை வந்து தனிச்சொற்பெற்று நான்கடிச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. (உக)

(௩க.) (அ)கடும்புனல் கால்பட்டுக் கலுழ்தேறிக் கவின்பெற
நெடுங்கயத் தயலய லயிர்தோன்ற வம்மணல்
வடுத்தூர வரிப்பபோ லீங்கைவா டுதிர்புகப்
பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீர்வீயக் காதலர்ப்
௫ புணர்ந்தவர் முகம்போலப் பொய்கைபூப் புதிதீன
மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்ற வாடையாற்

கையாறு கடைகூட்டக் கலக்குறாஉம் பொழுதுமற்
பொய்யேமென் றுயிழாய் புணர்ந்தவ ருரைத்ததை;

கூ மயங்கமர் மாறட்டு மண்வௌவி வருபவர்
தயங்கிய களிற்றின்மேற்*றகைகாண விடுவதோ
பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுதொடு
வயங்கிழை தண்ணென வந்தவிவ் வசைவாடை;

கரு தாள்வலம் படவென்று தகைநன்மா மேல்கொண்டு
வாள்வென்று வருபவர் வனப்பார விடுவதோ
நீள்கழை நிவந்தபூ நிறம்வாடத் தூற்றுபு
தோளதிர் பகஞ்சேரத் துவற்றுமிச் சின்மழை;

கஎ பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மனும் வனப்பார விடுவதோ

க. தோல். அகத். சூ. சக.

உ. தோல். அகத். சூ. கஉ. இந்நூற்பக்கம், ககூஉ: க - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ந. தோல். செய். சூ. கநச.

ச. இச்செய்யுள் (அ) மண்கோடலும் திறைகோடலும் அரசர்க்கே யுரிய வென்பதற்கும், (தோல். அகத். சூ. உஎ. நச்.) (ஆ) குறிப்பினாற் பாட்டுடைத் தலைவனைக் கிளவித் தலைவனாகக்கூறியதற்கும் (தோல். புறத். சூ. உஅ. நச்.) மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * பிறக்கும், † மாயினவென்றதனால்.

புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
முகைவெண்ப னுதிபோர முற்றிய கடும்பனி;

எனவாங்கு;

உஉ வாளாதி வயங்கிழாய் வருந்துவ ளிவளென
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார்
நீளுயர் கூட னெடுங்கொடி யெழவே.

இஃது இளவேனிற்காலத்து வருவல், அத்துணையும் ஆற்றியிருவென்று மன்னாசையால் வேந்தன் சென்றவழி, முன்பனிக்காலமும் பின்பனிக் காலமும் வந்து வருத்தலின் ஆற்றாத தலைவியைத் * தோழி வருவரென வற் புறுப்பவும், வன்புறை எதிரழிந்தவழி, தலைவன் யாங்குறித்த பருவம் வருந் துணையும் ஆற்றியிராளெனப் பின்பனிக்காலத்து வருகின்ற வரவுணர்ந்து தோழி கழியுவகையாற் கூறியது.

இதன் பொருள்.

கடும்புனல் கால்பட்டுக் † கலுழ்தேறிக் கவின்பெற
நெடுங்கயத் தயலய லயிர்தோன்ற வம்மணல்
வடுத்தூர வரிப்பபோ லீங்கைவா டுதிர்புகக்
(க) பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீர்வீயக் காதலர்ப்
நி புணர்ந்தவர் முகம்போலப் (உ) பொய்கைபூப் (ங)புதிதீன
(ச) மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்ற வாடையாற்
கையாறு கடைக்கூட்டக் கலக்குறூஉம் பொழுதுமற்
பொய்யேமென் றயிழாய் புணர்ந்தவ ருரைத்ததை

எ - து: யாறு கூதிர்க்காலத்து, பெருகுதலிற் கடிதாகிய நீர் வற்றிக் கால்களாக ஓடுதலுண்டாய்க் கலக்கந் தெளிந்து அழகுபெற, நெடிய குளங்களின் அயலேஅயலே நுணமணல்தோன்ற, அம்மணலின் அறல்மறையும்

க. பிரிந்தவர் நுதற்குப் பீர்க்கம்பூ உவமையாதலை ௩௩-ஆம் கலி. க௪ - ௫ ஆம் அடிகளின் குறிப்பிற்காணக.

உ. "பொய்கை பூப்புதிதின" என்பது வினைக்குறிப்பு அகர வீறன்றிப் பிறஈற்றான் முடிக்குஞ் சொல்லை விசேடித்து வருதற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. ௩௦. "செய்து செய்யூ" கல்; சூ. ௩௧. நச்.

௩. புதிதின வென்பதற்குப் புதிதாக ஈன எனப் பொருள்கூறி, செய வென்னுந் தெரிநிலை வாய்பாட்டிற்குரிய குறிப்பெச்சம் என்பர், இராமாநுசகவிராயர்; நன். வினை. சூ. உ௩.

௪. கலி. உக: கஉ-க௩.

(பிரதிபேதம்) * வருவரெனத்தோழி வறபுறுப்பவும், † கலிழ்.

படி கோலஞ்செய்வனபோல ஈங்கையினது வாடற்பூக் காம்பு கழன்று அம்மணலிலே வீழ, கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் நுதல்போல (க) முன்பூத்த பீர்க்கம்பூ இப்பொழுது பூவின்றாக, தாம் * காதலித்த தலைவரைக்கூடின மகளிர்முகம்போலப்பொய்கையிற் பூக்குந் தாமரையைப் பொய்கை புதிதாகப் பூக்க, முன்பனிக்காலத்திற்கும் பின்பனிக்காலத்திற்கும் மேலாய்நின்ற இளவேனிற்காலம் ஆயிழாய்! நம்மைக்கூடினவர் தப்பாமல்வருவேமென்றுகூறின காலம், அதனாற்பெற்றதென்? அக்காலம் வருந்துணையும் ஆற்றியிராதபடி முன்பனிக்காலத்து வாடையாலும் மெய் விளைதற்குக் காரணமான பின்பனியாலும் உண்டாகிய வினை ஒழிந்து அயர்தல் இறந்துபாட்டை நமக்குக் கூட்டுகையினாலே நெஞ்சு கலக்கமுறாநின்றது ; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன் ; † எ - று.

முன்னர்நின்ற செயவெனெச்சங்கள் மேனின்றவென்னும் பெயரெச்சத்

தோடேமுடிந்து, அது பொழுதென்னும்பெயரோடேமுடிந்தது.

கையாறும் ஒரு மெய்ப்பாடென்றுணர்க.

இது தரவு.

கூ (உ)மயங்கமர் மாறட்டு (ங)மண்வௌவி வருபவர்
(ச) தயங்கிய களிற்றின்மேற் றகைகாண விடுவதோ
பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுதொடு
வயங்கிழை தண்ணென வந்தவிவ் வசைவாடை

எ-து: உலகிற்கு (ரு) உணவுகளை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய மதியின் கதிர்கள் பாலையொத்து விளங்கும் இராப்பொழுதோடே விளங்குகின்ற அணிகள் குளிரும்படியாக வந்த இந்த அசைதலையுடைய வாடைக்காற்று இரண்டு படையும் தம்முள் மயங்கினபோரிலே மாறுகிய அரசனைக்கொன்று அவன் நாட்டைக்கைக்கொண்டு களிற்றின்மேலே வருமவருடைய வீரத்தாற்

க. "இவர்கொடிப் பீர மிரும்புதன் மலரு, மற்சிரம்" (ஐங். சகூச) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. (அ) "வேண்டார், செறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பின்" (ஆ) "படைமயங்காரிடை" புறம். களஅ: கூ - எ, நசங: கஎ; (இ) "கழுமிய ஞாட்பினுள்" களவழி. கக.

ங. "போயவர் மண்வௌவி வந்தனர்" கலி. கசஅ: உங.

ச. "தயங்கிய ....விடுவதோ" என்பது தலைவி கூற்றுக்கு மேற்கோள்; தொல். கற். கூ. இ. நச்.

ரு. "மண்ணக மனைத்து நிறைந்தபல் லுயிர்கட்,காய வமுத மீகுத லானும்" என்பது ஈண்டு அறிதற்பாலது. கல். உங.

(பிரதிபேதம்) * காதலித்தவரை, † என்றுள.
22

பிறந்த அழகை நாங்கண்டுநகரும்படியாக (க) நம்முயிரைக்கொள்ளாது விடுவ தொன்றுயிருந்ததோ? அது கொண்டேவிடும்; எ - று.

தயங்குதல் - அசைவு.

பால்போழுமென்று பாடமாயின், பாலை வருத்துமென்க.

இதனுள் வென்ற வீரத்தாற்பிறந்த அழகை நுகர விரும்புதலின் தலைவியும் அரசவுருணமேயாயிற்று. இது மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். இஃது *"ஏவன்மரபின்" என்னும் (உ) சூத்திரத்தானுணர்க.

கஙூ (ங)தாள்வலம் படவென்று தகைநன்மா மேல்கொண்டு
வாள்வென்று வருபவர் வனப்பார விடுவதோ
நீள்கழை நிவந்தபூ நிறம்வாடத் தூற்றுபு
தோளதிர் பகஞ்சேரத் துவற்றுமிச் சின்மழை

எ-து: நீண்ட கரும்பில் ஓங்கின பூவை நிறங்கெடும்படி காற்றுத் தூற்றித் (ச)தோள்கள் குளிரால் நடுங்கி நம் ஆகத்தைச் சேரும்படி † துவற்றுகின்ற இச்சிலவாகியமழை தமது (ரு)தாள்களாலே வெற்றியுண்டாம்படிவென்று அழகினையுடைத்தாகிய நல்ல குதிரையை ஏறி வாளாலே வென்றுவருமவருடைய வீரத்தாற்பிறந்த அழகை நாங் கண்டு நுகரும்படியாக நம்முயிரைக் கொள்ளாது விடுவதொன்றுயிருந்ததோ? அது கொண்டேவிடும்; எ - று.

இத்தாழிசைகள் இரண்டும் முன்பனிப்பருவங் கழிகின்றன கூறினவாகக் கொள்க.

கஎ (அ)பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மனும் வனப்பார விடுவதோ

க. "மழைத்தாரை வல்லிருட்கும் வாடைக்கு நாங்கள், பிழைத்தால்வர் தேனென்னும் பேர்" நள. சுயம். கOங.

உ. தொல். அகத். சூ. உச.

ங. (அ) "தாள்வலம்.......... .....விடுவதோ" என்பது தலைவி கூற்றுக்கு மேற்கோள்; தொல். கற். சூ. ரு. (ஆ) "வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த" புறம். உச: உக.

ச. "நடுங்குசுவ லசைத்த கையள்" முல்லை. கச.

ரு. தாள் - முயற்சி.

சு. (அ) பாலைத்திணையிற் பின்பனிப் பருவம் வருதற்கு "பகைவென்று...... கடும்பனி" என்பதை மேற்கோள் காட்டி "இது தனித்தோர்க்குப் பின்பனி ஆற்றற்கரிது. இஃதெவர்க்கு மேதமாம் எனவும் இதனை யிறந்து படுவேனெனவும் கூறிற்று" (தொல். அகத். சூ.கO.) என்றும் (ஆ) "வானாணெதிரும் பிரிவினானும்" என்புழி இப்பகுதியை மேற்

(பிரதிபேதம்) * எனைமரபின், † ஆற்றுவின்ற,

முதல்லர்வது பாலை. ௩௦ ௬௭௧

(க) புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
முகைவெண் (உ) ப லுதிபொர முற்றிய கடும்பனி

எ - து: புகையென்னும்படி சிறுதூறுகளைச் சூழ்ந்து பூவாய் அழகிய கள்ளைப் பொதிதலைச் செய்யாத முகைபோலும் வெள்ளிய பல்லின் நுனைகள் தம்மிற்பொரும்படி முதிர்ந்தகடியபனி பகையைவென்றுதிறையைவாங்கின, பாய்ந்து செல்கின்ற திண்ணிய தேர்மிசை வருமவருடைய கூறுபாடு கொண்ட தலைமையினையுடைய வீரத்தாற் பிறந்த அழகை நாங்கண்டு நுகரும் படியாக நம்முயிரைக் கொள்ளாது விடுவதொன்றுமுயிருந்ததோ ? அது கொண்டேவிடும் ; எ று.

இது "பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப" (ங) என்றதனுற் பின்பனி வந்தது.

பரித்திண்டேர் எனவும் பாடம்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று. ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

கோள் காட்டி "இதனுட் பனியெதிர் பருவங் குறிஞ்சியாகலிற் களவிற் பிரிந்தான் வாளாவெணதிரும் வென்றி தோழிக்குத் தலைவி கூறியவாறு; இஃது அவன்வயிற் பரத்தைமை கருதாதது." (தொல். களவியல். சூ. கஎ.) என்றும் (இ) வேந்தன் உரிப்பெருட் டலைவனதற்கு, "பகைவென்று...... விடுவதோ" என்பதை மேற்கோள் காட்டி "இதனுள்வேந்தன்தலைவனவாறும்வகைகொண்டதலைமையி னழகை நுகரவிரும்பினள் என்றவின், தலைவியும் அவ்வருணத்தா ளாயவாறும் உணர்க"; (தொல். அகத்.சூ. உச.) என்றும் கூறுவர், நச. (ஈ) 'பகைவென்று திறைகோடற்குப் பிரியுங்கால், அன்புறுகிழவி துன்புற்றிருப்பவரையாது பிரிதலின்று' என்பது (தொல். கக. சூ. ௰. நச்.) காணப்படுகின்றது.

க. (அ) "ளிர்மலைப் பூங்கொடி தங்கு புகக்கும், பனிவளராவியும் போன்ம் மணிமாடத், துண்ணின்று தாய பனிநீ ருடன்கலந்து, காறிரிய வார்க்கும் புகை" பரி. ௰: கஉ-இ. (ஆ) "புகையிற் பொங்கி வியல் விசும்புகந்து,பனியூ ரழற்கொடி கடுப்பத் தோன்று,மிமயச் செவ்வரை" (இ) "புகைநிற வுருவி னற்சிரம்" அகம். உசுஇ: க-ங; ௩௭: ங.

உ. "பன், னுனிபொரு காலம் வர" திருவேங்கைக். சகங.

ங. தொல். அகத். சூ. ௰.

௨௪ வாளாதி வயங்கிழாய் வருந்துவ ளிவளென
(௧)நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
(௨)மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார்
நீளுயர் கூட னெடுங்கொடி யெழவே

எ-து: பயனிலகூறுதேகொள். விளங்கின இழையினையுடையாய்! பொய்யன்றித் (௩)தாஞ்சொல்லிய நாளெல்லைவருதற்குஇன்னுஞ்சிறிதுநாட் செல்லுமென்று தாக்கி அத்துணையும் ஆற்றாது இவள் வருந்துவளென்று கருதிக் (௪)கூற்றுவனையொத்த வேற்படையினையுடையவர் புகழ் வளர்கின்ற உயர்ந்த கூடலிலேநெடிய வெற்றிக்கொடிகளைக்கட்டும்படியாகப்புகுந்தார்காண்;௪எ-று.

நிறுத்தென்றது, தூக்கியென்னும்பொருட்டு.

"இழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்,‡வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்" (௫) என்பதனால் (௬)உருவுவெளிப்படுதலின் இவளென்றான்.

"நிலனொருங்கு†மயங்குத லின்று"(எ)எனவே காலம் இரண்டும் மயங்குமென்றலின் முன்பனியும் பின்பனியும் மயங்கிற்று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது

இஃதுஎட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும்தனிச்சொல்லும்நான்கடி சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௩C

௩௨. (அ)எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்போன்
மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது

க. இவ்வடி முற்றும் கலி. ௩௩-வது செய்யுளிலும் உக-ஆம் அடியாக வந்துள்ளது. இங்குள்ள இவ்வடியுரையுடன் "அசசிர, முந்து வந்த னர் நங்காத லோரே" ஐங். உஉ௩. என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

உ. "சூழவன் பதாகை கட்டித் தோரணம் பலவு நாட்டி, யேழுயர் மாட மூதூ ரெங்கணுங் கோடித் தாரே" வில்லி. நிரை. ககஅ.

௩. தலைவர், தாஞ்சொல்லிய நாளெல்லை வருதற்கு முன்பு வருதலுண் டென்பது, ஐங். சஉ-ஆம் பத்தாலுணரப்படும்.

ச. "காலவேல்" சீவக. ககக, உக௩ரு. "காலவேலான்" கம்ப. கையடை. கக.

ரு. தோல். கற். சூ. சரு.

சா. உருவு வெளிப்படுதல். ஐங். சகஅ.

எ. தோல். அகத். சூ. கஉ.

அ. இச்செய்யுள், தனிசசொல்லும் அடக்கியலுமின்றி அடிமிமிர்ந் தொழு கியதற்கும் (தோல்.செய்.சூ.கருரு.பே.) "எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங் குன்றிய கொசசகத்திற்கும் (தோல்.செய்.சூ. கருரு. நச்.) மேற்கோள்.

* "எனஆற்றுவித்தாள், † மயங்குதலிலவெனவே.

முதலாவது பாலை. ௩௧   கள௩

வைதாக:நெறித்தன்ன வறலவிர் நீளம்பா
லணிநகை யிடையிட்ட வீகையங் கண்ணிபோற்
பிணிநெகி ழலர்வேங்கை விரிந்தபூ வெறிகொளத்

ரு துணிநீரா றாமதி நாளா லணிபெற
வின்றவ டிதலைபோ லீர்பெய்யுந் தளிரொடு
மான்றவ ரடக்கம்போ லலர்ச்செல்லாச் சினையொடும்

வல்லவர் யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு
நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பொடு

முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மரத்தொடும்
புணர்ந்தவர் முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடு
நயந்தார்க்கோ நல்லைம னிளவேனி லெம்போல;

கசு பசந்தவர் பைதனோய் பகையெனத் தணித்துநம்
மின்னுயிர் செய்யு மருந்தாகிப் பின்னிய
காதல ரெயிறேய்க்குந் தண்ணருவி நறுமுல்லைப்
போதாரக் கொள்ளுங் கமழ்குரற் கென்னுந்

தூது வந்தன்றே தோழி
துயரறு கிளவியோ டயர்ந்தீகம் விருந்தே

இது காலவரவு கண்டு ஆற்றளாயினவிடத்துத் தோழி காலத்தை நோக்கி அழகிதாகச்செய்தாய் வந்தேனைச் சொல்லி, தலைவிக்கு நங் காதலர் வருகின்றரெனச் சொல்லிவந்த தூதுகாண் இது, நாம் விருந்தயர்க மெனச் சொல்லியது.

இதன் பொருள்.

(க) (உ)எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்போன்
மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது
வைதாக நெறித்தன்ன வறலவிர் நீளம்பா
லணிநகை யிடையிட்ட (ங)வீகையங் கண்ணிபோற்
பிணிநெகி ழலர்வேங்கை விரிந்தபூ *வெறிகொள

க. இப்பாட்டின் மூலம், ஏடுகளில் ஒரே தொடர்ச்சியாக உள்ளதேனும், முடிபு கருதித் தரவு இருபகுதியாகவும் சுரிதகம் ஒரு பகுதியாகவும் பதிப்பிக்கலாயிற்று.

உ. (அ) கலி. ௫௬: க-உ-ஆம் அடிக்குறிப்புப் பார்க்க. (ஆ) "வாளிடைப் படுத்த வயங்கீ ரோதி" கலி. ௩௬: உ௩. (இ) "எஃகிடை தொட்ட பூங்குழலை" காஞ்சிப். மாசாத்தன் றளி. அ.

ரு. (அ) "ஈகையங் கழற்கால்", (ஆ) "ஈகைக் கணண் யிலங்கும் தைஇ" புறம். கக: ௫, ௩௩: ௩.

(பிரதிபேதம்) * தெறிகொள.

எ-து: கத்திரிகை இடையிலே தீண்டிய, மேகத்தின் கவினைப்பெற்ற, (க)ஐந்துபகுதியையுடைய மயிர்போலப் புலர்ந்த மணல் மேகம் மழைபெய்யா மற் போகையினாலே விளங்கினவென முற்றாக அறுத்து மேல்வருகின்ற நீளம் பாலென்றதனை முற்கூறிய ஐம்பாலைச்சுட்டிய சுட்டுப்பெயராகக் கொள்க.

நொய்தாகப் பிடித்துவிட்டாற்போன்ற அறுதிவிளங்கின நீண்ட ஐம்பாலிற் பல ஒளிகளையுடைய அணிகளுக்கிடையே இட்டுவைத்தபொன்னாற்செய்த அழ கியகண்ணிபோலே அந்த மணலிலே பிணிநெகிழ்ந்த பல பூக்களும் வேங்கையி னது விரிந்தபூக்களும் ஒழுங்குகொள்ள மணல் ஐம்பால் போல விளங்கின. அவ்வைம்பாலிற் கிடந்த அணியும்(உ)பொன்மாலையும்போலே அந்தமணலிலே பல நிறத்தையுடைய பூக்களும் வேங்கைப்பூக்களும் ஒழுங்கு கொண்டன வென உணர்க.

௮ (௩) துணிநீராற் * றாமதி நாளா னணிபெற
(௪) வீன்றவ டிதலைபோ லீர்ஞெய்யுந் தளிரொடு
(௫) மான்றவ ரடக்கம்போ †லலர்ச்செல்லாச் சினையொடும்
வல்லவர் (௬) யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு

க. ஐந்து பகுதி:—குழல், அளகம், கொண்டை, பனிச்சை, துஞ்சை.
உ. "எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை, யிழையணி மடந்தையிற் றோன்று நாட" ஐங். உ௯௪.

௩. "துணிநீராற் றூய்மதி . . விளவேனி லெம்போல" என்புழி ஆலும் ஒடுவும் பலவடுக்கி நல்லையென்பதோடு முடிந்தன வென்பர், தெய்; தோல். வேற்றுமைமயங்கி. ௫. ௧௮. 'உருபுதொடாந்து'.

௪. கலி. ௨௧: ௭ - ௮ - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பையும்பார்க்க.

௫. (அ) "கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்" பழ. ௨௪௩. (ஆ) "கற்றறிந் தவ ரென வடங்கி" கம்ப. சித்திரகூட. ௩௫. (இ) "அறிவோர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்" வெற்றி.

௬. (அ) "யாழிசை யினவண் டார்ப்ப" முல்லை. ௮. (ஆ) "வண்டியா ழாக, வின்பல் விமிழிசை கேட்டு" (இ) "வரையிழி யருவிப் பாட்டொடு பிரச, முழவுசேர் நரம்பி னிம்மென விமிரும், பழவிற னணந்தலைப் பயமலை நாட" அகம். ௮௨ : ௬ – ௭; ௩௧௮: ௫ – ௭. (ஈ) "யாழிசை கொண்ட வினவண் டிமிர்ந்தார்ப்ப" கலி. ௧௩௧: ௯. (உ) 'வண்டியாழாக'.திணைமாலை.௧௧௧. (ஊ) "யாழின்வண் டார்க்கும் புனலூர" பழமொழி. ௨௨௧. (எ) "அரவ வண்டின மார்த்துடன் யாழ்செயும்" (ஏ) "இளவண் டியாழ்செய" (ஐ) "பல்வண் டியாழ்செய" சிலப். (௧௨) 'மரவம்' (௨௬) ௧௧௨, (௨௭) ௧௧௪. (ஒ) "மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" (ஓ) "பொங்கர் வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய" மணி. ௪: ௪; ௧௧: ௫௮. (ஔ) "அரவ வண்டொடு

(பிரதிபேதம்) * தூய்மதி நாளா லணி, † அலர் செல்லா.

(௯)நல்லவர் நுடக்கம்போ *னயம்வந்த கொம்பொடு
(௨)முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மரத்தொடும்
(௩)புணர்ந்தவர் †முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடு
நயந்தார்க்கோ நல்லைம னிளவேனி லெம்போல

எ - து: தெளிந்த நீராலும் தூய மதியையுடைய நாளாலும் புதல்வனை

தேனினம் யாழ்செயும்" (ஃ) "பாடல் வண் டியாழ்செயும்" சீவக. கசகூ, கஉ௦எ. (அஅ) "வண்டினங் காலையாழ் செய்யும்" பு-வே. பெருந். கங. (ஆஆ) "அரவ வண்டினம் யாழென வார்ப்ப" பெருங். (இ) உ: கஅ.

க. "சேட்டிகைத் தென்கா றள்ளத் தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி, நீட்டிசை முரலச்சாயா நின்றபூங் கொம்பு ராட, ஞட்டியப் புலவ ருட்ட நகை முகம்,வெயர்வை சிந்தப்,பாட்டிசைத் தாடாநின்ற பாவைமார்போன்ற வன்றே." திருவிளை. தருமிக்கு. கக.

உ. (அ) "செல்வத்துப் பயனே யீதல், துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே" புறம். கஅக: எ-அ. (ஆ) "புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி, யின்னினியே செய்க வறவினை-யின்னினியே, நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச், சென்றா னெனப்படுத லால்" நாலடி. உக. (இ) "பலதிரண்ட செல்வத்தைப் பார்க்கிற் கனவா, மல ருதிர்ந்தாற் போலிளமை வாடுஞ் - சிலநிகழ்ந்த, மின்னொக்கும் வாழ்நா ளிவையிற்றை மெய்யென்றிட், டென்னிக் களிப்பா ருளர்" பாரதம். (ஈ) "இளமையும் வனப்பு நில்லா வின்பமு நின்ற வல்ல, வளமையும் வலிது நில்லா வாழ்வுநா ணின்ற வல்ல, களமக ணேச நில்லா கைப் பொருள் கள்வர் கொள்வா, ரளவிலா வறத்தின் மிக்க தியாதுமற் றில்லை யன்றே" நரிவிருத்தம். கச.(உ)"இளமையு நிலையாவா வின்பமு நின்றவல்ல,வளமையு மஃதேயால் வைகலுந் துன்பவெள்ள,முளவென நினையாதே செல்கதிக் கென்றுமொன்று, விளைநில முழுவார்ப்போல் வித்துநீர் செய்துகொண்மின்"வளையாபதி. (ஊ) "இன்றளா ரின்றேயு மாய்வ ரவருடைமை, யன்றே பிறருடைமை யாயிருக்கு - நின்ற, கருமத்த தல்லாத கூற்றின்கீழ் வாழ்வார், தருமந் தலைநிற்ற லன்று" அறநெறி. ககக.

௩. (அ) "அல்லிடை யன்றியே யலர்ந்த மாலதி,வல்லிகடருவெனு மகிழ்நர் தங்களைப், புல்லுவ பகலினும் பொருந்த மோவெனு, முல்லைகண் மலர்ந்தன முறுவல் செய்வபோல்" கந்த. இந்திரனருச்சனை. உ௩. (ஆ) "இடியினுங்கொடியினு மயங்கி" சீவக. ௧௧௧. (இ) "இழையினுங் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெருங்.(௪) ௩உ...

(பிரதிபேதம்) * நயவந்த, † மயக்கம்.

௬எ௩ **கலித்தொகை. ௩உ**

(௧) அறிவானமைந்தவர் தங்காரியத்தைமுடித்தற்கு அக்காலம்வருந் துணையும் அடங்கியிருக்குமாறுபோலக் காலம்வருந்துணையும் மலர்தலிற் செல்லாத அரும்புகளையுடைய கொம்புகளாலும் வாசிக்க வல்லவரது யாழோசைபோல வண்டே(உ)ளாரவாரிக்குஞ் சிறுதூறுகளாலும் நல்லமகளிருடைய (௩) கூந்தல், கண்டார்க்கு விருப்பஞ்செய்யுமாறுபோல விருப்பம்வந்த கொம்பாலும் நிலை யாமையை உணர்ந்தவருடைய கொடைபோலக் கொத்துகள் அலர்ந்து எல்லார்க்கும் பயன்படும் மரத்தாலும் அன்பாற் கூடினவருடைய புல்லுதலைப் போலப் பின்னுதலுற்ற கொடியாலும்,பொழில்கள் அழகைப்பெறவென்க.

கொடியொடும் அணிபெறவெனக் கூட்டுக.

(௪) ஈர், ஈர்க்குமாம்.

இளவேனில் எம்போல நயந்தார்க்கு நல்லையோவெனமாறி, இளவேனிலே யாங்கள் எம்மை நயந்தார்க்கு நல்லேமாயினாற்போல, நீயும் வெறிகொள அணிபெற எப்பொழுதும் வருவையென்று விரும்பியிருந்தார்க்கு மிகவும் நல்லையோ. நீதான் வந்து அழிதாகச் செய்தாயென இளவேனிலை நோக்கித் தோழி கூறினாள். அதனை நோக்கிக் கூறியபின்னர்த் தலைவியை நோக்கி, (கூறுகின்றாள்.)

௧௪ பசந்தவர் பைதனோய் பகையெனத் தணித்துநம்
பின்னுயிர் செய்யு மருந்தாகிப் பின்னிய

காதல ரெயிறேய்க்குந்(௫)தண்ணருவி நறுமுல்லைப்
போதாரக் கொள்ளுங் கமழ்குரற் கென்னுங்

(சு)தூது வந்தன்றே தோழி

துயரறு கிளவியோ டயர்ந்தீகம் விருந்தே

க. (அ) "காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது, ஞாலங் கருதுபவர்" (ஆ) "கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து" குறள். ௪அ௫, ௪௯௦.

உ. வண்டார்த்தல்: கலி. ௩௩: ௫ - ஆம் அடியின் குறிப்புப் பார்க்க.

௩. "வேறிலை கூத்துப்போல மெய்யுளங் கவர்வதென்றூர்" திருவால. க: எ.

௪. (அ) ஈர்க்கு என்பது மாவிலைமேல்வந்ததற்கு "ஈன்றவள்... .. ..தளி ரொடும்" என்பது மேற்கோள்; தொல். மரபியல். சூ. அஎ. பே. நச். (ஆ) "ஈர்க்கென்பது: தெங்கு, பனை, மா, வேம்பு, பறப்பனவற்றிற் குரித்து" என்பர், மயிலைநாதர்; நன். பொது. சூ. ௩௭.

௫. "தண்ணருவி நறுமுல்லை" கலி. ௩௫: ௧௦.

சு. (அ) 'குடிமையாண்மை' என்னுஞ்சூத்திரத்து 'அன்னபிறவும்' என்பத னன் 'தூதுவந்தது' என்பதனைக்கொள்கவென்றும் தூதென்பது தன்பொருட்குரிய பாலான்முடியாமையின் ஆகுபெயரன்றென்றும் குறிப்புமொழியென்றும் கூறுவர், தெய்; தொல். கிளவி. சூ. ௫௫. (ஆ) "காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக், கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து" (இ) 'மாலையயர்கம் விருந்து' குறள். ௧உ௧௧: ௧உ௬அ.

எ-து: தோழி; இவ்விளவேனில் குளிர்ந்த அருவியின் அருகேநின்ற நறிய முல்லையினது மகளிரெயிற்றையொக்கும்பூக்களை நம்முடையகமழ்கின்றகோதாகிய மயிருக்கு நிறையக் கொய்துகொண்மினென்று கூறாநிற்கும்: அதுவேயுமன்றிஉலகத்திற் பசந்தவருடைய வருத்தத்தையுடைய காமநோயையுந்தனக்குப் பகையென்று கருதிப் போக்கி விசேடித்து நம்முடைய இனிய உயிரை உண்டாக்கும் மருந்துமாய் நாம் துயரறுதற்குக்காரணமான வார்த்தையோடே நாம் முயங்கிய காதலருடைய தூதாய் வந்தது; ஆதலால் இனி அக்காலத்திற்கு விருந்தானவற்றை நாஞ்செய்வேமென ஆற்றுவித்தாள்.

பின்னிய காதலர் தூதென மாறுக. பசந்தவர்நோயைத்தணித்து என்பதனுலும் நம் மின்னுயிரைச்செய்யு மருந்தாகி என்பதனுலும் தலைவி காலங்கண்டுவருந்தினமை பெற்றும்; இளவேனிற்கண்வருவலெனக் கூறிப்பிரிந்தவர் தப்பாரென்பதுபற்றி அவர் வார்த்தையோடே தூதாய் வந்ததென்றாள்.

கொள்ளுமென்னும் உம்மீறு பன்மையுணர்த்தி முன்னிலையாய்நிற்றல் "இர்ஈர் மின்" (க) என்பதனுட்கூறினும்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றிச் சுரிதகம் பெற்று அடிமிகாந்தோடிய கொச்சகக்கலிப்பா. (ஙக)

(ஙஙு.)வீறுசான் ஞாலத்து வியலணி காணிய

யாறுகண் விழித்தபோற் கயநந்திக் கவின்பெற

மணிபுரை வயங்கலுட் டுப்பெறிந் தவைபோலப்

பிணிவிடு முருக்கித ழணிகயத் துதிர்ந்துகத்

(ரு) துணிகய நிழனோக்கித் துதைபுடன் வண்டார்ப்ப

மணிபோல வரும்பூழ்த்து மரமெல்லா மலர்வேயக்
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கவவுக்கை நெகிழாது
தாதவிழ் வேனிலோ வந்தன்று வாரார்நம்
போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்;

எரியுரு வுறழ விலவ மலரப்
பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிரப்
புதுமலர்க் கோங்கம் பொன்னெனத் தாதூழ்ப்பத்
தமியர்ப் புறத்தெறிந் தெள்ளி முனியவர்
தார்ப்பது போலும் பொழுதென் னணிநலம்
போர்ப்பது போலும் பசப்பு;

௪. தொல். வினை. சூ. ௨௭.

௧௬ நோதது, நகுவனபோ னந்தின கொம்பு; நைந்துள்ளி
யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித்
தொகுபுட னாடுவ போலு மயில்; கையி
லூகுவன போலும் வளை; என்கண்போ
லிகுபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்
மிகுவது போலுமிந் நோய்;

௨௨ நரம்பின் றீங்குர லிறக்குங் குழல்போ

விரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா தூதத்
தூதவர் விடுதாரார் துறப்பார்கொ ணேதக
விருங்குயி லாலு மரோ;

எனவாங்கு;

௨௭ புரிந்துநீ எள்ளுங் குயிலையு/மவரையும் புலவாதி
நீவித மூண்கணுய் நெறிகூந்தல் பிணிவிட
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மாலைதாழ் வியன்மார்பா துனைதந்தார்
காலுறழ் கடுந்திண்டேர் கடவினர் விரைந்தே.

இது பருவவரவின்கண் வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றளாயினளைத் தோழி தலைவனது வரவுணர்ந்து கூறி ஆற்றுவித்தது.

இதன் பொருள்.

வீறுசான் ஞாலத்து வியலணி காணிய
யாறுகண் விழித்தபோற் கயநந்திக் கவின்பெற
(க)மணிபுரை வயங்கலுட் டுப்பெறிந் தவைபோலப்
பிணிவிடு முருக்கித ழணிகயத் துதிர்ந்துகத்

க. (அ) "பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை" குறிஞ்சி. ௫௭. (ஆ) "வீரநீ பாராய் மெல்லென் பளிங்கினால் விளங்குகின்ற,மாரனு மருளச்செய்த மாளிகை மற்றோர் சோதி, சேர்தலுந் தெரிவ வன்றேற் றெரிநில தெரிந்த காட்சி, நீரினு லியன்ற வென்ன நிழலெழு கின்ற நீர்மை"

கம்ப. இலங்கைகாண். ௪0. (௩) "மீன வாவிபோல் வியன்படி கத்தி ளுல் விளங்குந், தான மீமிசை" கந்த. திருநகர. ௩௩. (௯) "சூழ்ந்த பேரொளி துளும்பிய நிலனைநீ ரென்னுத், தாழ்ந்த வந்துகி லிடை வயிற் றழீஇயினன் பளிங்கு, போழ்ந்தி யற்றிய நிலனெனப் பூம்புன லிடைப்போய், வீழ்ந்த னன்பெரு வேத்தவை முகிழ்நகை விளைப்ப" பாகவதம். (௧0) சிசுபாலனைக்கொன்ற. ௧௧௮. (௨) "மணியிற் றிகழ்

துணிகய (௧) நிழனேக்கித் துதைபுடன்(௨)வண்டார்ப்ப
மணிபோல வரும்பூழ்த்து (௩)மரமெல்லா மலர்வேயக்
(௪)காதலர்ப் புணர்ந்தவர் (௫)கவவுக்கை நெகிழாது
தாதவிழ் வேனிலோ வந்தன்று வாரார்நம்
போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்

எ - து: தான் விளைவித்தலின்(௬)வேற்றுநாட்டிற்கு இல்லாத வீறமைந்த உலகிடத்து அகற்சியையுடைய அழகைத் தான் காணவேண்டி யாறு கண்களை விழித்துப்பார்த்தனபோலப் பக்கத்தினின்ற குளங்கள் நீர்நிறைந்து பூக்களால் அழகுபெற, * பளிக்குமணியையொக்கும் கண்ணுடிக்குள்ளே பவழம் அழுந்தப்பட்டவை தோன்றினுற்போலஅரும்பவிழ்கின்ற(௭) முருக்கினுடைய இதழ்கள் அழகையுடைய குளங்களிலே காம்பினின்றுங் கழன்றுவீழ, தெளிந்த குளங்களின் நிழலிலே தம்மையுந் தாம் ஊதும் பூவையுங் கண்டு அவ்விடத்தே நெருங்கி வண்டுகள் சேர ஆரவாரிக்கும்படியாக, கரையினின்ற மரங்களெல்லாம் அரும்புகள் அலர்ந்து பலமணிகளைச சூடினுற்போலப் பூக்களைச் சூட, எம்மைப்போலாது காதலையுடைய கணவரைக்கூடினவருடைய அகத்திடுதலையுடைய கையை நெகிழாதே தாதையவிழ்க்கும் இளவேனிலோ வந்தது; பூவினது அழகையுடைய மையுண்கண் வருந்த நம்மைக்கைவிட்டவர் வாராராயினர் ; எ - று.

ஒகாரம் பிரிநிலை.

இது தாவு.

தரு நூல்போல்" குறள். கஉஎ௩. (ஊ) "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையி, னிளங்கொடி தோன்றுமால்" மணி. ச: கஉச - ௫.

க. தும்பி செவியுணர் வொழிந்த நாலுணர் வுடையதென்பதும், வண்டும் தேனியும் குளவியு முதலாயின அதன் கிளையென்பதும் இவ்வே அறியற்பாலன. தொல். மரபு. ௬. ௩க. பே.

உ. வண்டு ஒலித்தலை ஆர்த்தவென்பதும் மரபு: கலி. ௩௦: ௩, ௩உ: க, ௩ச: ரு, ௩௬: ௩, ௬உ: ச௦, ககஅ: கக, க௩க: க.

௩. (அ) "கோழிணர் எதிரிய மரத்த கவினிக், காடணி கொண்ட காண் டகு பொழுதின்" (ஆ) "மரனேமுற்ற காமர்வேனில்" அகம். சக: அ - க, ௩கஎ: கச.

ச. "காதலற் பிரியாமற் கவவுக்கை ஞெகிழாமல்" சிலப். க: ௬க.

௫. "கவவுக்கை ஞெகிழ்ந்தனனாய்" சிலப். (எ) ௫உ: ௫.

௬. (அ) "பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங் கேட்டா, லாற்ற விளைவது நாடு" (ஆ) "நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல, நாட வளந்தரு நாடு" குறள். எ௩உ, எ௩௯.

எ. "பொங்கழன் முருக்கி னொண்குரன் மாந்திச், சிதர் சிதர்ந் துகுத்த செவ்வி வேனில்" அகம். உஎஎ.

(பிரதிபேதம்) * பளிங்குமணியை.

க௩௦. கலித்தொகை. ௩௩

க௦ (க)எரியுரு வுறழ விலவ மலரப்
(உ)பொரியுரு வுறழப் புன்கு பூவுதிரப்

புதுமலர்க் (௩)கோங்கம் பொன்னெனத் தாதூழ்ப்பத்
தமியார்ப் புறத்தெறிந் தெள்ளி முனியவந்
தார்ப்பது போலும் *பொழுதென் னணிநலம்
போர்ப்பது போலும் பசப்பு

எ - து: இவ்விளவேனிற்பொழுது நெருப்பினுருவையொப்ப இலவம் பூப்ப, பொரியின் உருவை யொப்பப் புன்குகள் பூஉதிர, புதிய மலர்களை யுடைய கோங்கம் பொன்னென்னும்படி தாதை அலர, நாம் வெறுக்கும்படி வந்து தனித்திருப்பாரை அகத்திடாது புறத்தே தள்ளி இகழ்ந்து இவ்வூர் அலர் தூற்றுங் கொடுமையையொக்கும்; அது கண்டு பசப்பு எனது அழகை யுடைய நலத்தை மறைப்பதுபோல இராநின்றது ; †எ - று.

---

௧. "எரியுருவுறழ விலவமலர" என்பது (அ) உருவுவமத்தின்கண் உரியவாய்பாடன்றி, பொதுசூத்திரத்தான் வருமெனப்பட்ட வாய் பாட்டின் உறழவென்பது அருகிவந்ததற்கும் (தொல். உவம சூ. ௧௬. பே) (ஆ) உருட்டுவண்ணத்திற்கும் (தொல். செய். சூ. ௨௩௨. பே.) மேற்கோள். (இ) "எரிப்பூ விலவத் தாழ்கழி பன்மலர்" ஐங்குறு. ௩௬அ. (ஈ)"இலவு மேறிய கலவ மஞ்ஞை,யெரிபுகு மகளி ரேய்க்கும்" ஐங்குறு. ௫௦௩. (உ) " இலவத், தழலகைந் தன்ன வலங்குசினை யொண்பூ " அகம். ௨௬௰. (ஊ) "எரிநிறத் திலவம்" சிலப். (௫) ௨௧௪. (எ)"எரிமல ரிலவமும்" மணி. ௩. ௧௬௬. (ஏ) " ஒள்ளெரி யெழுந்த ஆழ்படு கொழுமலர், முள்ளரை யிலவத்துள்" (ஐ) "எரிமல ரிலவத்து" பெருங். (௧) ௫௩: ௧௭௭; ௫௪: ௧௪௩.

௨. (அ) "பொரிப்பூம் புன்கின்" நற். ௯. (ஆ) ஐங்குறு. ௩௪௭. (இ) "புன் கின் பூத்தாழ் வெண்மணல்... ..செந்நெல் வான்பொரி சிதறியன்ன" (ஈ) "பொரிப்பூம் புன்கொடு" குறுந். ௫௩, ௩௪௧. (உ) "பொரியெனப்

புன்கவி மூகன் றுறை" அகம். ககசு; இ-சு. (ஊ) "புன்கு பொரி மலரும் பூந்தண் பொழில்" திணைமொழி. கச. (எ) "பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு" சிலப். கஉ. 'செம்பொன்' (ஏ) "புன்கம் பொரி யணிந்தவே" சீவக. கசுசுக.

ந. "நிலவுமரக் குருவாய்ந்து நிற்பனபோற் பூவையெலாங, குலவியகோங குமிழ்தாதிற் குளித்தொளிரும் கவின்கண்டான்" காஞ்சி. நகரேற்று. உசo.

(பிரதிபேதம்) * பொழுதெண்ணி, † நோக்குமெனக.

கசு (க)தொாந்து, நகுவனபோ னந்தின கொம்பு; *னைந்துள்ளி
(உ)யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித்
தொகுபுட னுடுவ போலு மயில்; கையி
னுகுவன போலும் வளை; (ந)என்கண்போ
லிருபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்
மிருவது போலுமிந் நோய்

எ - து: பிரிந்த மகளிரை நகுதற்கு நங்காலம் வருகின்ற தில்லையே யென் றுநொந்திருந்து அதுவந்தபின்னர் நம்வருத்தங்கண்டுசிரிப்பனபோலக் கொம்புகள் பூ மிக்கன; அதனைக் கண்டு என்னெஞ்சம் வருந்தித் தலைவரை

க. "நொந்து, நகுவனபோ னந்தின கொம்பு; நைந்துள்ளி, யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித், தொகுபுட னூடுவ போலு மயில்; கையி, லுகுவன போலும் வளை. இவை முச்சீரடியான் வந்தனவு நாற்சீரடியான் வந்தனவுமாய் நின்றவாறுணர்தற்கு 'நகுவன', 'உகுவது', 'தொகுபுடன்', 'உகுவன', எனத் தொடைச்சுவடு படுத்துக் கூறவே அவற்றின் முன்னின்ற சொற்கள் வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடியாயவாறு காண்க. இவை யிடைநிலைப்பாட்டன்றிக் கொச்சக மாகவின் வரையறையின்றி, 'தொகுபுட னூடுவ போலு மயில்' என நாற்சீரடியானும் வந்தது. இவை மேலெண்ணவும் படும். இவை கலிக்கண் வருங்கால் ஒத்தாழிசையினும் உறழ்கலியினும் முடுகியல் வாராமையும், அவற்றுட்சொற்சீரடி வருங்காற் றனிச்சொல்லாயல்லது வாராமையுங் கொள்க." தொல். செய். சூ. கஉங. நச.

உ. " 'உகுவதுபோலு மென்னெஞ்சு; எள்ளித், தொகுபுட னூடுவது போலு மயில்' என்பது வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடி; என்னை? எள்ளியென நின்ற சீரின் வழித் தொகுபெனவந்த அசை உகுவதுபோலுமென்னும் தொடையொடு பொருந்தி, 'உகுவதுபோலு மென்னெஞ் செள்ளித், தொகுபுடன்' எனப் புணர்ந்துநின்றாற் போல்வதோர் சுவைமை செய்து நின்றமையின். கொச்சகம் இடை நிலைப்பாட்டெனப் படா மையின் '(தொகுபுடன்) ஆடுவது போலு மயில்', என நா[லடி](ற்சீரடி) யாலும் வருவதாயிற்று. வரையறையின்மையின். இங்ஙனம் வந்தமையின் சொற்சீரடி மேல் எண்ணவும் படும். இவை கலிக்கண் வருங்கால் ஒத்தாழிசைக்கண் முடுகியலடிவாராதென்பதூஉம சொற்சீரடி *வருஞான்றுத் தனிச்சொல்லாகியன்றி வாராதென்பதூஉம் உறழ்கலிக்கண்ணும் முடுகியலடி உரித்தன் றென்பதூஉம் கொள்க" தொல். செய். சூ. கஉங. பே.

ங. "நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய, பனியறல் வாருமென் கண்" கலி. ௩௧: கச - ௫.

(பிரதிபேதம்)* இனைந்துள்ளி:

நினைந்து அழிவதுபோலே இராநிற்கும்; (க) மயில்கள் நம்மை இகழ்ந்து கால மன்றியும் சேரத் திரண்டு ஆடுவனபோலே இராநிற்கும்; நம் கையில் வளைகள் நாம் காப்பவும் கழல்வனபோலே இராநிற்கும்; என் கண்போலே அறுதியை யுடைய நீர் இற்று ஒழுகும் இளவேனிற்காலத்தும் தலைவர் வாரார்; ஆதலால் இந்நோய் இனி இந்நிலையினும் மிகுவதுபோல இராநிற்கும்; எ - று.

௨௨ (உ)நரம்பின் றீங்குர னிறுக்குங் குழல்போ
(௩)லிரங்கிசை (ச)மிஞிறொடு (ரு)தும்பிதா தூதத்
(௬)தூதவர் *விடுதரார் துறப்பார்கொ (எ)ஞெதக
விருங்குயி லாலு மரோ

எ-து: †நரம்பினது இனிய இசையைத் தானத்திலே நிறுத்தும் வங்கியம் போல, ஒலிக்கும் இசையையுடைய (அ)மிஞிறோடே தும்பி தாதை ஊதாநிற்க, நமக்கு ‡நோவுதரும்படியாகக் கரிய குயில்கள் கூவாநிற்கும்; இவ்வளவிலும் தலைவர் ஒருதூதாயினும் வரவிடாராய் நம்மைத் துறப்பாரோ துறவாரோ கூறாய்; ||எ - று.

க. "களிமயில் குனித் திடக்கால மன்றியும்" நைடதம். கான்புகு. க.

உ. "குழல்வழி நின்ற தியாழே" என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

௩. நச்சினார்க்கினியர் சுரும்பு, வண்டு, தேன், மிஞிறு இந்நான்கையும் தும்பியதுகிளையென் றுகூறி "இரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா தூத" என்பதை அதற்கு மேற்கோள் காட்டுவர்; சீவக. அ௬௨, அ௬௩.

ச. "மின்னேர் பசசை மிஞிற்றுக்குரற் சீறியாழ்" புறம். ௩0அ: உ.

ரு. (அ) "தும்பி ... தீங்குழலாம்பலி னினிய விமிரும்" ஐங். உகரு. (ஆ) "குழலிசைத் தும்பி" அகம். உசரு (இ) "இருந்தும்பி யின்குழலூதும் பொழுது" கார். கரு. (ஈ) "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட" (உ) "கொம்பர்த்தும்பி குழலிசை காட்ட" மணி. (ச) ௩. (கக) ருஎ. (ஊ) "இருங்கட் டும்பி குழலாக" சீவக. உகூகக. (எ) "சோலைத் தும்பி மென்குழ லாக" கம்ப. பூக்கொய். ௩ச. (ஏ) "நறுந்தா தூதுங் குறுஞ்சிறைத்தும்பி" குறுந். உ௩க. (ஐ) "நறுந்தா தூதும் தும்பி" அகம். க0அ.

கூ. "தாதவர் ..அரோ" என்பது அரோ அசையாய் வருதற்கு மேற்கோள்; நன். இடை. ரு. உஉ மயிலை.

எ. 'அரோ' என்பது அசை நிலையாய் வருதற்கு (அ) "நோதக விருங்குயி லாலுமரோ" என்பது தொல். இடை. ரு. ௩க. சேனு. ௩ச. ரு. ௩0. தெய். நன். இடை. ரு. உஉ, வி. இரா; இ-வி. ரு. உஎஎ. மேற்கோள். (ஆ) புறனடை விதியான் நோவுதகவென்பது நோதகவாயிற்றென்பர், அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். (கசு) கஎ.

அ. மிஞிறு, தேனீயென்பர், புறநானூற் றுரையாசிரியர்; புறம். உஉ: சு.
(பிரதிபேதம்) * விடாராய், † நரம்பினினிய, ‡ நோவுதருபடியாக, || என்றுள்.

முதலாவது பாலை. ௩உ கஅ௩

(க)நம்மை இம்மைப்பிறப்பினுள் துறப்பார்கொல்லென வாளாதே ஐயஞ் செய்தலின், இஃது ஐயஞ்செய்தல்.

அரோ, அசை.
இவை தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசை.

எனவாங்கு, *ஆங்கசை.

இது தனிச்சொல்.

உஎ புரிந்துநீ எள்ளுங் குயிலையு மவரையும் புலவாதி
நீலித †மூண்கணாய் ‡நெறிகூந்தல் பிணிவிட

(உ) நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
(ங) மாலைதாழ் வியன் மார்பர் துனை தந்தார்

(ச)காலுறழ் கடுந்திண்டேர் கடவினர் விரைந்தே

எ - து: அதுகேட்ட தோழி, என்று, மனம் வேறுபட்டு நீலப்பூப்போலும் மையுண்கண்ணினையுடையாய்! நீ நம்மை இகழுங் குயிலையும் தலைவரையும் புலவாதேகொள்; தாம்வரும் நாளெல்லையை நம்நெஞ்சிலே நிறுத்திச்சொல்லிய கூற்றுக்கள் பொய்யல்லவாக மாலை தங்கின அகற்சியையுடைய மார்பினையுடையார் காற்றையொக்குங் கடிய திண்ணிய தேரை விரைந்து செலுத்தி நமது||நெறித்த (ரு)கூந்தலைப் பின்னின பின்னல் விடும்படி—நாம் விரைதலை நமக்குத் தந்தார்காண் ×என்றாள்; எ - று.

(சு) நீலம், கடைக்குறைந்தது.

இது சுரிதகம்.

க. "தாதவர் .....அரோ" என்பதை ஐயஞ் செய்தல் என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்காட்டி, (தொல். மெய்ப். சூ. உஉ;) இக்குறிப்பையும் எழுதினர், பேராசிரியர்; இ - வி. நூலாசிரியரும் (இ - வி. சூ. ரு௮௦.) இப்பகுதியை ஐயஞ்செய்தலுக்கு மேற்கோள் காட்டினர்.

உ. இவ்வடி கலி. ௩க-இல். உ௩-ஆவது அடியாகவும் வந்துள்ளது.

௩. "ஏமுறு கடுந் திண்டேர் கடவி, நாமமர் காதலர் துணை தந்தார் விரைந்தே" என்பது, கலி. உஎ: உ௫ - உசு.

௬. "வஞ்சியி னிகன்மிகுந் தேரும்" கலி. ௱௦: ௧௫.

௫. (அ) "சிறகுறுங் கூனுங் குறளுஞ் சென்று, பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா, னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென" சிலப். ௨௭: ௨௧௬-௬ (ஆ) "தன்னவன் றணந்த காலைப், பூமனும் புனைத லின்றி" சீவக. ௧௫௬௮.

௬. "நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப"

(பிரதிபேதம்) * அசை, † உண்கண்ணுய். ‡ செறிகூந்தல் || செறிநதகூந்தலே, ÷ தாம், × எனஆற்றுவித்தாள்,

இதனல், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இதனுள், முச்சீரடியும் நாற்சீரடியுமாய் நின்றவாறுணர்தற்கு 'உருவண' 'புகுவது' 'தொகுபுடன்' 'உருவண' 'இருபறல்' எனத் தொடைச்சுவை கொடுத்துக்கூறவே, அவற்றிற்கு முன்னின்றன கொந்து என ஒழியசையாகியும் கைந்துள்ளி, எள்ளி, கையில், என்கண்போலென வழியசை புணர்ந்தும் வந்த சொற்சீரடிகளும் 'தொகுபுடனுவே போலு மயில்' என நாற்சீரடியுமாய் வந்தன.

இது தரவும் தரவின்விகற்பமாகிய தாழிசையும் ஏனையுறுப்புக்களும் பெற்று வந்த கொச்சகக் கலிப்பா. தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசையையும் தரவின்பாற்படுத்து இதனை இடைநிலைப்பாட்டின்றிவந்த தரவிணைக்கொச்சகக் கலிப்பா என்பாரும் உளர்.

"இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி, னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே" என்னும் (௧) சூத்திரத்துள் இங்ஙனம் வரும் வெள்ளைக் கொச்சகத்துள் ஆசிரியவடி சிறிதுவருமென்றலின். 'பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிர' என ஆசிரியவடி வந்தது. (௩௨)

(௯௪.) மன்னுயி ரேமுற மலர்ஞாலம் புரவின்று
பன்னீராற் பாய்புனல் பரந்தூட்டி யிறந்தபிற்
சின்னீரா னறல்வார †வகல்யாறு கவின்பெற

முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவ ரிறுதிக்கட்
பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடுடை யாளர்போற்

பன்மலர் சினையுகச் சுரும்பிமிர்ந்து வண்டார்ப்ப

வின்னமரி ளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதினான்;

அ விரிகாஞ்சித் தாதாடி யிருங்குயில் விளிப்பவும்
பிரிவஞ்சா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி
யெரிபொத்தி யென்னெஞ்சஞ் சுடுமாயி னெவன்செய்கோ;

௧௨ பொறைதளர் கொம்பின்மேற் சிதரின மிறைகொள
நிறைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவு
முறைதளர்ந்த மன்னவன்கீழ்க் குடிபோலக் கலங்குபு
பொறைதளர்பு பனிவாருங் கண்ணாயி னெவன்செய்கோ;

௧௬ தளையவிழ்பூஞ் சினைச்சுரும் பியாழ்போல விசைப்பவுங்
கொளைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
கிளையழிய வாழ்பவ னாக்கம்போற் புல்லென்று
வளையானா நெகிழ்போடுந் தோளாயி னெவன்செய்கோ;

---

௧. தொல். செய். ௬௨.

எனவாங்கு;

உக நின்னுண்ணேய் நீயுரைத் தலமர லெல்லாஅ
மெண்ணிய நாள்வரை யிறவாது காதலர்
பண்ணிய மாவினர் புகுதந்தார்
கன்னுறு பூசல் கைகளைந் தாங்கே.

இது பருவங்கண்டு வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றளாய தலைவிக்குத் தோழி அவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)மன்னுயி ரேமுற மலர் ஞாலம் புரவின்று
பன்னீராற் (உ)*பாய்புனல் பரந்தூட்டி (ங)யிறந்தபிற்
(ச)சின்னீரா னறல்வார †வகல்யாறு கவின்பெற

க. (அ) "சரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர், மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்"புறம். கஅ: கூ-கூ0;(ஆ)"சரயு வென்பது தாய்முலை யன்ன திவ்,வுரவுநீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்" கம்ப. பால. ஆற்று. கஉ.

உ. (அ) பாய்தலென்பது பரத்தலாகிய குறிப்புணர்த்து மென்பதற்குப் 'பாய்புனல்'என்பது மேற்கோள்;" தோல்.உரி. ரூ.சுகூ. சே;தெய்.(ஆ) பெயரெச்சவீற்றும்மை இடைச்சொல்லென்று கொள்ளப்படுமென்றும் பாயும் புனலென்பது பாய்புனலெனத் தொக்குழி வேற்றுமைப் பொருட்கண் உருபு பெயர்நிற்பத் தொக்கவாறு போல வினை நிற்ப உருபுதொகுதலாற் பாயுமென்பது வினையு முருபுமாகிய இரு நிலைமைத்தென்று கொள்கவென்றும் கூறுவர், தெய்; தோல். இடை. ரூ. எ. 'எச்சஞ்'.

ங. (அ)"அற்றக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்கா,லெற்றெனத் தெண்ணீர்

படும்" (ஆ) "உறுபுனற் றுல கூட்டி யறுமிடத்தும், கல்லூற் றுழியூறு மாறே போல்" நாலடி. க௩௦; கஅ௫. (இ) "பிள்ளை தைவரப் பெருகு பால் சொரிமுலைத் தாய்போன், மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைந்துகை வருட, வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப், பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி" பெரிய. திருக்குறிப்பு. உஉ. (ஈ) "ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா, றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்" நல்வழி. க. (உ) "ஆறு பெருக்கற் றருந் திடர்தான் பட்டாலு, மூறலமை யாதோ வுலகாற்ற" தனிப்பாடல்.

௪. (அ) "அயிர்வரித் தறல் வார்ந்துமெய்யடியவ ரகம்போற்,செயிர றத்தவத் தெளிந்துசின் னீர்புடை யொழுக" திருவானைக்காப். ஆரஞ்சாத்து

கஅ. (ஆ) சின்னீர்: இந்நூற்பக்கம். எ௩: ௪ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * கால்புனல், † அகன்யாறு,

(க)முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவ ரிறுதிக்கட்
(உ)பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடுடை யாளர்போற்
பன்மலர் சினையுகச் (௩)சுரும்பிமிர்ந்து வண்டார்ப்ப
(௪)வின்னமர் ளவேனி லிறுத்தந்த *பொழுதினன்

எ - து: அகன்ற யாறுகள் அகன்ற உலகிடத்துப் பெருமையையுடைய உயிர்களெல்லாம் உயிர்வாழும்படி பலவாகிய நீரோடுகால்களாலே † தம்மிடத்தே வந்து பரக்கும் நீரைத் ‡ தாம் எங்கும் பரந்து ஊட்டிப் பாதுகாத்தலையுண்டாக்கி அந்நீர் வற்றியபின்பு சிலவாகிய நீரோடு கால்களாலே அறல் ஒழுக, அவ்வாறுகள் அழகுபெறும்படியாகத் தமக்கு முன்னே ஓர் உதவியைச்செய்து அவ்வுதவியிலே முழுக்க முயன்றவருடையகேட்டிடத்தே பின்பு ஓர் உதவியை மீண்டு செய்யும் பெருமையையுடைய || தொழிலை ஆளுவாரைப்போலே, சுரும்புகளும் ஒலிக்கப்பட்டு வண்டுகளும் ஆர்க்கும்படியாக, அந்நீரை உண்ட கொம்புகளினின்றும் பலமலர்கள் ஆற்றிலே உகும்படி இனிமை பொருந்தின இளவேனில் வந்துவிட்ட பொழுதின்கண்ணே ; எ - று.

பன்னீர் சின்னீர் ஆகுபெயர். இது "தகுதியும் வழக்கும்" என்னும் (ரு) சூத்திரத்திற் கூறிய மரூஉ. "வல்லெழுத் தியற்கை யுறழத் தோன்றும்" (சு) என்றதனிற் றோன்றுமென்றதனால் அகரங் கெட லகரம் னகரமாய் வருமொழியில் நகரம் "லன வெனவரூஉம் புள்ளி முன்னர்த், தந வெனவரிற் றனவா கும்மே" (எ) என்பதனான் னகரமாய்முடிந்தது.

இது தாவு.

க. (அ) "வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி, வானின்வளஞ் சுரந்த வண்புயற்குத - தானுடைய, தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினை யாற், போதுமீ தேந்தும் பொழில்" இ - வி. சூ. ௬௫௯. மேற்கோள். (ஆ) "நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி, யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா-நின்று, தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத், தலையாலே தான்றருத லால்" மூதுரை. க.

உ. எடுத்தோதப்படாதஉரிச்சொற்களுள் பீடென்பது பெருமை குறித்து வருமென்பதற்கு, "பின்னொன்று பெயர்த் 'தாற்றும் பீடுடையாளர் போல்" என்பது மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௭௯. 'அன்ன' தெய்.

௩. சுரும் பிமிர்தல்: கலி. ௬௫: க௯, ௯௯: கஉ.

ச. "இன்னிள வேனில்வந்திறுத்ததென்பவே"பிரமோத். பிரதோஷ. உஉ.

ரு. தோல். கிளவி. சூ. கஎ.

சு. தோல். உயிர்மயங்கு. சூ. கங.

எ. தோல். தொகை. சூ. எ.

(பிரதிபேதம்) * பொழுதின்கண், † தன்னிடத்தே, ‡ தான், || அத்தொழிலே,

அவிரி(க)காஞ்சித் தாதாடி யிருங்குயில் (உ)விளிப்பவும்
பிரிவஞ்சா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
(௩)கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி
(௪)யெரிபொத்தி யென்னெஞ்சஞ் சுடுமாயி னெவன்செய்கோ

எ - து' அலர்ந்த காஞ்சிப்பூவிற் றுதை அளைந்து கரிய குயில்கள் கூவாநிற்கவும் இக்காலத்தே பிரிந்துறைதற்கு அஞ்சாதவருடைய கொடுமையை யான் மறையாநிற்பேன்; அதனாற் பெற்றதென்? மறைப்பினும் சான்று பொய்த்தவன் வந்து தன்கீழே இருக்கப்பட்ட மரம்போல யான் அழகு கெடும்படி என்னெஞ்சு காமத்தீக்கொளுந்தி என்னைசசுடுமாயின் யான் அதற்கு என்செய்வேன்? எ - று.

க. (அ) "புன் காஞ்சித் தாதுதன் புறம்புதைய...... .....குயிறழுவ" (ஆ) "குறுத்தாட் குயிற்சேவல் கொழுங்காஞ்சித் தாதாடி" சீவக. சுசஅ, சுடுO. (இ) "குயிற்குழாங்குடை காஞ்சியின் கோமளத் தாது" காஞ்சி. திருக்கண். உக.

உ. (அ) "விளித்தாலுங் குயிலாயின்" (கலி. உஅ: அ) என்பதனையும் (ஆ) "தண்காஞ்சித் தாதாடித் தன்னிறங்கரந்ததனைக், கண்டாளு மடப்பெடை கிளியெனப்போய்க்கையகல, நுண்டேவி யிளஞ்சேவலுைக்கோடு விளிபயிற்றித், தன்சிறகாற் பெடைதழுவத் தலைவந்த இளவேனில்" (சீவக. கூசக) என்பதனையும் நோக்கி விளித்தலென்பதற்கு அழைத்தலென்று பொருள் கூறலுமாம். (இ) "கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மினீடிப், பிரிந்தீர் புணர்தம்மி னென்பன போல, வரும்பவிழ் பூஞ்சினைதோறு மிருங்குயி, லானு தகவும் பொழுதினான்" கலி. கூஉ: கூ௩ - கூச, என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௩. (அ) "அறிகரி பொய்த்த லான்றோர்க் கில்லை" குறுந். கஅச. (ஆ) "சான்றவர் கையுண்டு கூறவர் மெய்" பழ. உசக. (இ) "கொடுங்கரி போ வாளுச்சசாம்" சிறுபஞ்ச. ௧௦ (ஈ) "கைக்கரி யன்னவன் பகழி கண்டகர், மெய்க்குலம் வேரொடுந் துணித்து வீழ்த்தின, மைக்கரு மனத்தொரு வஞ்சன் மாண்பிலன், பொய்க்கரி கூறிய கொடுஞ்சொல் போன்றவே" கம்ப. கரன்வதை. கஉச. (உ) "புலந்தெரி பொய்க்கரி புகலும் புன்கணார், குலமகளி னவிந்தனர் குரங்கி னுலென்றார்" கம்ப. கிங்கரர் வதை. ௫அ. (ஊ) "மொய்த்த மீன்குல முதலற முருங்கினை மொழியிற், பொய்த்த சான்றவன் குலமெனப் பொருகணை யெரிப்ப" கம்ப. வருணனை வழிவேண்டு. உ௫. (எ) "வஞ்சவினை செய்து நெடு மன்றில்வள னுண்டுகரி பொய்க்கு மறமார், நெஞ்சமுடையோர்கள் குல மொத்தன ரரக்கர்" கம்ப. மூலபல. க௬௫.

ச. (அ) "எரிபொத்துதலென்னும்வழக்கை", "பொத்திற்றுத்தீ" கலி. க௬௫: ௫அ. (ஆ) "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து" புறம்.

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே."
(க) இதனுட் (உ)பிற அறிவும் உளவென்று கூறினர்; அதனாற் பாவத்திற்கு அஞ்சி மரம் கவின்வாடிற்றென்றார்.

கஉ. பொறைதளர் கொம்பின்மேற் (ரு)சிதரின மிறைகொள
நிறை(ச) தளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் *மறைப்பவு
(ரு)முறைதளர்ந்த மன்னவன்கீழ்க் குடிபோலக் கலங்குபு
பொறைதளர்பு பனிவாரும் கண்ணாயி னெவன்செய்கோ

எ - து: பூவின்பாரத்தாற் றளர்ந்த கொம்பின்மேலே வண்டினுடைய திரள் தங்குதல்கொள்ளாநிற்கவும் நிறையென்னுங் குணம் தளராதவருடைய கொடுமையை யான் மறையாநிற்பேன்; அதனாற் பெற்றதென் ? மறைப்பினும் நாடாளும் முறைமை தளர்ந்த அரசன்கீழ் இருந்த குடிமக்களைப்போலக் கலங்காநின்று கண்கள் பொறுத்தலாற்றாமல் நீர் ஒழுகுமாயின் யான் அதற்கு என்செய்வேன் ; எ - று.

உசஎ: உ. (இ) "கனையெரி பொத்தி" சிலப். கச: கஉஉ ; மணி. உ: சஉ. (ஈ) "புகையழல்பொத்தி, நெஞ்சஞ் சுடுதலின்"சிலப். உரு: சஅ - கூ. (உ) "முளியெரிபொத்தி" (ஊ) "புகையெரி பொத்தி" (எ) "இகலெரி பொத்தி" மணி. கக: உகூ, ககூ: உஎ. உ0: எஅ. (ஏ) 'கனல்பொத்தி' கம்ப. இரணியன். அச. என்பவற்றாலுணர்க.

க. தோல். மரபு. கூ. உஅ. இதற்கு இவ்வுரைகாரர் அங்கெழுதியிருக்கு முரை ஆராயதற பாலது.

உ. மரமுயி ரில்லை யென்பார், பித்தல ராயிற் பேய்க வொன்றலாற் பேச லாமோ" சீவக. ககூ0எ.

ரு. (அ) "சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்விவேனில்(ஆ)"மஞரூண் வேட்கையிற்

சிதர்சிதர்ந் துருப்ப" அகம். உளள: கஅ; ௩௯ள: எ. (இ) "சிதர்தொழிற் றும்பியொடு மதர்வண்டு மருட்ட" பெருங். (க) ௩௩: உஅ. என்ப வற்றால், சிதறுதல் அல்லது கிளறுதலாகிய சிதர்தற்றொழில் பற்றி வண்டு சிதரெனப்பட்ட தென்று தெரிகிறது. (ஈ) "தொழித்து வண்டி மிருங்கோதை" சீவக. கக௮சு. என்பத னுரையும் நோக்குக.

௬. தளர்தல் - குலைதல், கலி. ௩௪: கஎ; தப்புதல், சீவக. ககக0.

௯. (அ) "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழிந் தரசர் தங்கள், விண்குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதும்பு மாயிற், கண்குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடிகயத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளு மேனுந் தான்மிக வெதும்பு மன்றே."(ஆ)"தீயினம் படர்ந்து வேந்தன் செறவதே புரியுமாயிற், போயினம் படர்ந்து வாழும் புகலிட மின்மை யாலே, வேயினம் படர்ந்த சாரல் வேங்கையை வெருவிப்புல்வாய், மாயினம் படர்ந்த தெல்லாம் வையகம் படருமன்றே." சூளா. மந்திர.

முல்லைவதுபாலை. ௩௩ — கூ௨அக

கசு தலையவிழ்பூஞ் சினைச்(க)சுரும் பியாழ்போல விசைப்பவுங்

கொலைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்

(உ)கிளையழிய வாழ்பவ னாக்கம்போற் புல்லென்று

வளையானு நெகிழ்போடுந் தோளாயி னெவன்செய்கோ

எ - து: முறுக்கு அவிழ்ந்த பூக்களையுடைய சினையிடத்தே சுரும்பினம் யாழ்போலே ஒலியாநிற்கவும் கொண்டகோட்பாட்டினைக்குலையாதவருடைய தீமையை மறையாநிற்பேன்; அதனாற் பெற்றதென்? மறைப்பினும் சுற்றங் கெடவாழ்பவன் ஆக்கம் பொலிவழியுமாறுபோலப் பொலிவழிந்து தோள்கள் வளைகிடத்தலையாவாய் நெகிழ்ந்து கழலுமாயின் யான் அதற்கு என் செய்வேன்? எ - று.

கண் பனிவாரும், தோள் வளையோடுமெனச் சினைவினை முதன்மேல் நின்றது.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்றுசொல்லி; எ - மு.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

உக நின்னுண்ணோய் நீயுரைத் தல்மர லெல்லாநா
மெண்ணிய நாள்வரை யிறவாது காதலர்

உசு - உஎ. (இ) கோல்வளை யரசன் கீழ்வாழ் குடியென நடுங்க மாட்டி" உத்தரகோச. பார்ப்பதி. ௩௬. என்பவையும், (ஈ) "ஆள்பவர் கலக்குற லைபெற்ற நாடுபோல்" கலி. ௫ ௰௨. என்பதும் (உ) அதன் குறிப்பிலும் (ஊ) இந்நூற்பக்கம், ௧௪௫: உ - ஆம் குறிப்பிலும் (எ) ௧௪௬: க - ஆம் குறிப்பிலும் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவனவும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. (அ) "வடிநரம் பிசைப்ப போல் .. ..சுரும்பார்ப்ப" கலி. ௩௬: ௩. (ஆ) "சுரும்பு நரம் பெனவார்ப்ப" வளையாபதி.

உ. "தன்னினந் தளரா வண்ணந் தாங்குத றரும மென்றே, நன்னகர் பலவும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு, மன்னிய செல்வர் தம்பால் வளமிகக் கொடுத்துத் தன்பா, லெந்நகர் வளமுங் காட்டி யிருப்பதக் ககர நாளும்" விநாயக. திருநக. ௩. என்பதும் "சிறியவன் செல்வம் போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி" (கலி. ௧௦: உ) என்பதும் அதன்

குறிப்பும் பார்க்க.

பண்ணிய மாவினர் புகுதந்தார்
(க)கண்ணுறு பூசல் கைகளைந்தாங்கே

எ - து: நின் †நெஞ்சிலேயை நீகூறிச் சுழலாதேகொள். ஏடீ!நாம் வருவரென எண்ணியிருந்தாரெல்லை கடவாமல், கண்உறுகின்றவருத்தத்தைக் கை நீக்கினாற்போலக் காதலர் சமைத்த மாவினையுடையராய் வந்தார்காண ‡எ-று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒததாழிசைக்கலிப்பா. (நரு)

(நகு.) மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வச்செல்வம்
படியுண்பார் நுகர்ச்சிபோற் பல்சினை மிஞிறார்ப்ப
மாயவண் மேனிபோற் றளிரீன வம்மேனித்
தாய சுணங்குபோற் றளிர்மிசைத் தாதுக
மலர்தாய பொழினண்ணி மணிநீர கயநிற்ப
வலர்தாய துறைநண்ணி யயிர்வரித் தறல்வார
நனியெள்ளுங் குயிலேக்கி யிணைபுகு நெஞ்சத்தாற்
றுறந்துள்ளா ரவரெனத் துனிகொள்ள லெல்லாநீ;

சு வல்லவண் டிமிர்ந்தானு வைவைவா ருயரெக்கர்த்

தண்ணருவி நறுமுல்லைத் தாதுண்ணும் பொழுதன்றோ
கண்ணிலா நீர்மல்கக் கவவிநாம் விடுத்தக்கா

லொண்ணுதா னமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

கசு. மல்கிய துருத்தியுண் மகிழ்துணைப் புணர்ந்தவர்
வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுதன்றோ
வலனாக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கா
லொளியிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

கஎ. நிலனாவிற் றிரிதரூஉ நீண்மாடக் கூடலார்
புலனாவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ
பலநாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்காற்
சுடரிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

க. (அ) "கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே." (ஆ) "கண்ணுறு பொழுதிற் கைபோ லெய்தி, நும்மோர்க்கு நீதுணை யாகலு முளையே" (இ) "பனித்தகண்டுடைத்து" விநாயக. சிந்தாமணி. உ0உ.

(பிரதிபேதம்) * கலந்தாங்சே, † நெஞ்சினேஞ்கூறிச், ‡ என உவகையாற்கூறினை.

எனவாங்கு;

உக. உள்ளுதொ றுடையுநின் னுயவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி
வெள்ளறு காதல ரியைதந்தார் புள்ளியற்

காமர் கடுந்திண்டேர்ப் பொருப்பன்
வாய்மை யன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே.

இது வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி இக்காலம் அல்லவோ அவர் வருதுமெனச் சொன்ன காலமென வன்புறையெதிரழிந்தாளை நீ துனி கொள்ளல் அவர் வந்தாரெனத் தலைவன் வரவுணர்ந்து தோழி ஆற்று வித்தது.

இதன் பொருள்.

(க)மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வச்செல்வம்
*படியுண்பார் நுகர்ச்சிபோற் பல்சினை மிஞிறார்ப்ப
(உ)மாயவன் மேனிபோற் றளிரீன வம்மேனித்
தாய சுணங்குபோற் றளிர்மிசைத் தாதுக

(ங)மலர்தாய பொழினண்ணி (ச)†மணிநீர கயநிற்ப
வலர்தாய துறைநண்ணி யயிர்வரித் தறல்வார

க. (அ)சீர்வகையான்வருங்கலியடி தளைவிரவினும கடியப்படா வென்ப தற்கு "மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வசெல்வம்" என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. சுக. நச. (ஆ) "அசைவி னேன்று ணசைவள னேத்தி"(இ) "நின்,றாள்படு செல்வங் காண்டொறு மருள" புறம். கசஅ. உ. கககக: கச-டு. (ஈ) "ஆக்க மதாவினுய்ச செல்லு மசைவிலா, வூக்க முடையா னுழை" (உ) "மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான், றாஅய தெல்லா மொருங்கு" (ஊ) "முயற்சி திருவினை யாக்கும்" (எ) "மடியிலான், றாளுளா டாமரையி னாள்" குறள். கூசச, சுகO, சுகசு, சுகஎ. (ஏ) "ஊக்க வேந்த னுக்கம்போல, வீக்கங்கொண்டு"

பெருங். (ந) இ. உ௦-உக. (ஐ) "ஆக்கமிங் கொருவரா லனுக வேண்டு மே, லூக்கமுண டாவரே லுறுவ ரன்னது, நீக்கமில் 'கொள்கையி னிற்ப ரேயெனின், மேக்குறு பெருந்திரு விரைவின் மேவுமால்" கந்த. ....(ஒ) "முயற்சி, யுலைவறப் புரியா வொருவனுக் கெங்ஙனுற்றிடுஞ் செல்வம்" தசேலோ. மேல்கடல். கசஎ.

உ. கலி. உக: எ-அ-ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பையும் பார்க்க.

ந. "அணிமலர்ப் பூம்பொழி லதனுள், வண்ண மாச்சுனை மாநீர் மணி தெளித்தனைய து" சீவக. கஙுகூகூ.

ச. (அ) "மணிநீரும்" குறள். எசஉ. (ஆ) "மணிதெளித்தனைய நீர்" நைட. புனல். க. (இ) "மணிதெளித் தனைய வான்புனற் றடத்தின்" காசி.

(பிரதிபேதம்) * படியுண்பா னுகாச்சி, † மணிநீர்க் கயம்,

நனி(ந)யெள்ளுங் குயினோக்கி யிணைபுகு நெஞ்சத்தாற்

(ச)றுறந்துள்ளா ரவரெனத் துனிகொள்ள லெல்லாநீ

எ - து: ஏடீ, நீ உள்ளம் மடித்திருத்தலில்லாதவன் செல்வம் பெருகுமாறுபோல மரங்கள் பூப் பெருக்க, அங்ஙனம் முயன்றுபெற்ற செல்வத்தைத் தான் வருந்தாமற் படிபெற்று உண்பானது நுகர்ச்சிபோல அம்மரங்களிற் பல கொம்புகளிலேதேனையுண்டு மிஞிறுகள் ஆரவாரிப்ப,கரியநிறத்தையுடையவன மேனிபோலத் தளிரை ஈன, அந்நிறத்திற் பரந்த சுணங்குபோல அந்தத் தளிரின்மேலே தாது விழ, அந்த மலர்பரந்த சோலையை அணுகிப் பளிங்கு போலும் நீர்களையுடையவாகிய குளங்கள் வற்றுது நிற்பப், பூப்பரந்த துறைகளையணுகி நுண்மணலைக் கோலஞ்செய்து அறுதியையுடைய நீர் ஒழுக

இவற்றின்மேலே தான் மொழிக்குத் தோற்றிருந்த,பகையாற்பிரிந்திருந்தாரை மிக இகழுங் குயிலைப் பார்த்து வருந்திக் கெடுகின்ற நெஞ்சத்தோடே அவர் நம்மைத் துறந்து இனி நினையாரென்று கருதி வெறுப்புக்கொள்ளாதே; கொள்; எ - று.

இது தரவு.

விஷ்ணு. ரு. (ஈ) "சுடர்மணி தெளித்ததன்ன, மென்புனற்றடம்" உத்தரகோச. நளசக்கர. எ. (உ) "எறிக்கும் படிகத் திரடெளித்தா லெனநின் றிலங்கித் தன்பெயரைக், குறிக்குந் தடந்தீம் புனலாடி" (ஊ) "ஈர்ந்தநுண பளிங்கெனத் தெளிந்த, வந்தணீர்" (எ) "மணி தெளித்தனைய மாதீர்த்தக் குளம்" சீகாழி. பிரமபுர. உஉ; சந்திரன். எ; சேடனுங். உரு.

க. "எள்ளுங் குயிலைபு மவரையும் புலவாதி" கலி. ௩௩: உஎ.

உ. (அ) "துறந்துள்ளாரவரெனத் துனிகொள்ளலெல்லாநீ" என்பது விளி யேற்கும் என்று எடுத்தோதாத ஈற்றுள் ஆகாரஈறு எடி என்று விளி யேற்று வருதற்கு மேற்கோள். தொல். விளி. சூ. கஉ. நச். (ஆ) "துனிகொள்ள லெல்லாநீ" என்பதனை, "எல்லாள்" என்பது ஈறு கெட்டு "எல்லா" எனநின்று விளியேற்றற்கு மேற்கோள் காட்டினர்; மயிலை. வி. இரா. நன். பெயரியல். சூ. ௫க. (இ) "ளகாரவீற் றுயர்பெயர் ஈறழிந் துவிளியேற்குமென் னும்நன் னூற்கருத்தை மாற்றி, தாம் செய்த சூத்திரத்தினுரையில் ;"துறந்துள்ளா ரவரெனத் துனி கொள்ள லெல்லாநீயென ஈறழிந்தும் விளியேற்கும் என்பாரும் உளாராலோவெனின், அது படர்க்கைப் பெயராகாது தோழிமுன் னிலைப் பெயராயே தோழீ என்னும் பொருட்டாய் நிற்பதொன்றாக லின் ஈண்டைக்கு எலாதென்க" என்பர். இ - வி. நூலாசிரியர், இ - வி. சூ. உ௪௦.

௯. (௪)வண்ணவண் டிமிர்ந்தானு வையைவா ருயரெக்கர்த்
(௫)தண்ணருவி நறுமுல்லைத் தாதுண்ணும் பொழுதன்றோ
கண்ணிலா நீர்மல்கக் கவவிநாம் விடுத்தக்கா
லொண்ணுதா னமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை

எ - து: ஒள்ளிய நுதலினையுடையாய்! நாம் நிறுத்தினவளவில் நில்லாவாய்க் கண் நீர்மல்க முயங்கி விடுக்க, அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்த காலம், நிறத்தையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரித்து,இன்பம் அமையாத வையையாற்றில் ஒழுங்குபட்ட உயர்ந்த இடுமணலிடத்துக் குளிர்ந்த அருவிநீராலே வளர்ந்த நறிய முல்லைப்பூவிற் றாதையுண்ணும் இவ்விளவேனிற் காலமல்லவோ? எ - று.

விடுத்தக்கால், காலீற்றுவினையெச்சம்.

௧0. மல்கிய துருத்தியுண் (௬)மகிழ்துணைப் புணர்ந்தவர்
(௭)வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுதன்றோ
(௮)வலனாக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கா
லொளியிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை

எ - து: ஒளியிழாய்; நீர் எடுத்துக்கொண்ட காரியம் வெற்றியுண்டாவதாகவென்று கூறித் தொழுது நாம் விடுக்க, அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்த காலம், பெருகியகாலத்து நீர் நிறைந்த ஆற்றிடைக்குறையிலே அவர் தம்மை மகிழும் பரத்தையரைக்கூடி, காமனுக்குநிகழ்த்துகின்ற விழாவிடத்தே அவருடனேவிளையாடும் இவ்விளவேனிற்காலமல்லவோ? எ - று.

---

௪. "கமழ்தா துதும், வண்ணவண் டிமிர்குரல் பண்ணைபோன் றனவே" பரி. ௧௪: ௩௪.

உ. "தண்ணருவி நறுமுல்லை" கலி. ௩௨: ௧௬.

௩. "உறலியா மொளிவாட வுயர்ந்தவன் விழவினுள், விறலிழை யவரோடு விளையாடு வான்மன்னோ" கலி. ௩௦: ௧௩-௪.

௪. (அ) 'சிலைவலான்' கலி. ௧௪௩: ௩௪. (ஆ) "திருமலி கருப்பு வென்றிச் சிலையினு லுலக மெல்லாம்,பொருதுசெங் கோன டாத்திப் புகழ் விளையேக வீரன்"

௫. (அ)"வலனுக......றுரைத்ததை" என்பது காலீற்று வினையெச்சம் பிறவினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. ௬. ௩௫. நச். இ-வி. ௬. உ௪எ. (ஆ) "வலனுக.....;விடுத்தக்கால்" என்புது காலீறு இறந்த காலம்பற்றி வருதற்கு மேற்கோள்; தொல் .வினை. ௬.௩உ. சே. ௬. ௩௧. கல். ௬. ௩உ. நச். இ-வி. ௬. உ௪௧.

25

கலி (க)*நிலனுவிற் றிரிதருஉ நீண்(உ)மாடக் கூடலார்
†புலனுவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண் ணும் பொழுதன்றோ
(௩)பலநாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்காற்
‡சுடரிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை

எ - து: விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! இறந்து படுவேமோ ஆற்றியிருப்பேமோவென்று பலவற்றையும் ஆராயும் நெஞ்சினையுடையேமாய் நாம் வருந்தி விடுக்க, அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்த காலம், நிலத்திலுள்ளார் நாவிலே வழங்கும் நீண்ட மாடங்களையுடைய மதுரையிலுள்ளார் அறிவினையுடைய சான்றோர் நாவிற் பிறந்த கவிகளின் புதுமையைக் கொண்டாடும் இவ்விளவேனிற்காலமல்லவோ? எ - று.

"வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே" (௪) என்பதனுன் இது பின் பனியிற் பிரிந்து இளவேனிலுள் வருதல்குறித்தலின் இருதிங்களிடையிட்டது.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

ஏ - து: எனச்சொல்லி, எ - று.

ஆங்கு, அசை,

இது தனிச்சொல்.

உஉ உள்ளுதொ றுடையுநின் னுயவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி ||யெள்ள று காதல ரியைதந்தார் புள்ளியற்

க. "உரைவாய நகா" என்பதற்கு உரையிடத் தனவாகிய நகர் என்று பொருள்கூறி "நிலனுவிற்றிரிதரூஉம்" என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர், நச்; சீவக. உடுஅ.

உ. (அ) "மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்" முரு. எக. (ஆ) "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்" மது. சஉக. (இ) "நீண்மாடக் கூடல்" பரி. உ௦: க௦சு. (ஈ) "மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண்" அகம். ஙசசு: உ௦; (உ) "மாட மதுரையும்" புறம். ஙஉ: ரு. (ஊ) "மாடமதுரை புகுந்தனன்" (எ) "மாட மதுரையும்" (ஏ) "மாடமதுரை யகத்துச சென்று" (ஐ) "மாட மதுரை மாநகர் புகுகென" சிலப். பதிகம்: உ௦, அ: ங, கூ: எசு. கரு: ககஉ. (ஒ) "மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை" பதிஞோரந்.

ங. "பலநினை்த் தினையும் பைத னெஞ்சின்" கலி. கஉசு. கக.

ச. தொல். கற்பி.சூ. சஅ. இதனுரையிலும் இக்குறிப்புடன் இச்செய்திக்கே "நிலனுவிற் றிரிதரூஉம்" எனும் இத்தாழிசை மேற்கோள்.

பிரதிபேதம்) * நிலைாவில், † புலாவில். ‡சுடர்நுதால், || எள்ளுறு.

காமர் கடுந்திண்டேர்ப் (க)பொருப்பன்
(உ)வாய்மை யன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே

எ - து: தம்மை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் நெஞ்சழியும் நினது வருத்தத்தையுடைய காமநோய்க்கு இளைப்பாறுதலாகிப் பறவையினது பறத்தற் றன்மையையுடைத்தாகிய விருப்பத்தையுடைய கடிய திண்ணிய தேரையுடைய பொதியின்மலையினையுடைய பாண்டியனுடைய தப்பாத மொழியையொத்த குறித்த [எல்லைதப்பாத நாளோடே கூடி நம்மை * இகழ்ந்திருத்தல் நீங்கின காதலர் நம்மைக்கூடுதலைத் தந்தார்; †எ-று.
இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௩௪)

(௩௫.) கொடுமிட ஞஞ்சிலான் மூர்போன் மராத்து
நெடுமிசைச் சூழு மயிலாலுஞ் சீர
வடிநரம் பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்பத்
தொடிமகண் முரற்சிபோற் றும்பிவந் திமிர்தர
டு வியனெழீஇ யவைபோல வெவ்வாயு மிம்மெனக்
கயனணி பொதும்பருட் கடிமலர்த் தேனூத
மலராய்ந்து வயின்வயின் வினிப்பபோன் மாஞாழ்ப்ப
விருங்குயி லாலப் பெருந்துறை கவின்பெறக்
குழவி வேனில் விழவெதிர் கொள்ளுஞ்

க. பொருப் பென்னும் பெயர்பொதியின் மலைக்குப் பயின்று வருதலை, (அ) "வரைத்தா ழருபிப் பொருப்பிற்பொருந" மது. சஉ. (ஆ) "திண்டேர்ச் செழியன் பொருப்பிற் கவாஅன்" (இ) "பலர் புகழ்திருவிற் பசும்பூட்பாண்டிய,னணங்குடையுயர்நிலைப்பொருப்பிற்கவான்" அகம். கருஎ: கச. நகஅ: ரு - சு. (ஈ) "வகையமை தண்டாரான் கோடுயர் பொருப்பின்மேல்" (உ) "சினையலர் வேம்பின் பொருப்பன்" கலி. ருஎ: கசு, கஉ: உஎ. (ஊ) "பூண்டாழ் மார்பிற் பொருப்பிற் கோமான், பாண்டியன்" (தொல். அகத். சூ. ருச. மேற்கோள்.) (எ) "தென்னனுயர்பொருப்புந் தெய்வ வடமலையும்" பெரியதிருமடல். சு. (ஏ) "பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து" வில்லி. சிறப்புப். க. என்பவையும் வலியுறுத்தும்.

உ. (அ) "காலை யன்ன சீர் சால் வாய்மொழி" பதிற். உக: ச. (ஆ) "வாய்மை வயங்கிய வைகல்" பரி. உ: ருச. (இ) "வெயிலினுமெய்யன வுரைத்தன் மேயினுள்" கம்ப. காட்சி. நக.

(பிரதிபேதம்) * இகழ்ந்திருக்க நீவினை, † இனி ஆற்றென்றுவ

சீரார் செவ்வியும் வந்தன்று
வாரார் தோழிநங் காத லோரே;
பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல்
சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்;
நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய
பனியறல் வாருமென் கண்;
மலையிடைப் போயினர் வரனசைஇ நோயொடு
முலையிடைக் கனலுமென் னெஞ்சு;

கஅ காதலிற் பிரிந்தார் கொல்லோ வறிதோர்
தூதொடு மறந்தார் கொல்லோ நோதகக்
காதலர் காதலுங் காண்பாங் கொல்லோ
துறந்தவ ராண்டாண் டுறைகுவர் கொல்லோ யாவது
நீளிடைப் படுதலு மொல்லும் யாழநின்
வாளிடைப் படுத்த வயங்கி ரோதி
நாளணி சிதைத்தலு முண்டென நயவந்து
கேள்வி யந்தணர் கடவும்
வேள்வி யாவியி னுயிர்க்குமென் னெஞ்சே.

இது காலங்கண்டு ஆற்றாத தலைவியது நிலைமைகண்டு, ஆற்றாத தோழி, தான் ஆற்றளாய் அவட்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(௯)கொடுமிட (௨)னுஞ்சிலான் றூர்போன் (௩)மராத்து
நெடுமிசைச் சூழு மயிலாலுஞ் சீர

௯. (அ) "விறன்மிகு வலியொலி பொலிபகழ் புழுதியி, னிறனுழு வளை வாய் நாஞ்சி லோனும்" பரி. கரு: ௩௨ - ௩. (ஆ) "வலியொத் தீயே வாலியோனை" புறம். ௫௬: ௧௨. (இ) "விறல் வெள்ளையாயவனென் றுள்" சிலப். ௧௭. 'மாயவ' (ஈ) "புரவல வின்னுநும் பொன்னஞ் சூட்டெயிற், றிருநகர் தென்றலை சேணி லோங்குறு, விரிதிரைக் கங்கையில் வீழ்தல் போன்றுமற், றொருகுழை யவன்வலி யுணர்த்து கின்றதால்" பாகவதம். (௧௦) சாம்பன் மணம். ௫௪. என்பவைகளும் பலதேவன் பலராமன் என்னும்பேர்களும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௨. (அ) "வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை." (ஆ) "வள்ளணி வளை நாஞ்சிலவை" பரி. ௧: ௫, ௧௫ ௭. (இ) "மேழிவல னுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்" சிலப். ௧௪: ௯.

௩. "மராஅ மயிலின் மயங்குபு தூங்குந், குழாஅ மகளிர் குரவை காண் மின்" பெருங். (௧) ௫௦: ௧௫௫-௬.

வடி(க)நரம் பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்பத்
(உ.)தொடிமகண் முரற்சிபோற் றும்பிவந் திமிர்தர
வியனெழீஇ யவைபோல வெவ்வாயு மிம்மெனக்
கயனணி பொதும்பருட் கடிமலர்த் தேனூத
மலராய்ந்து வயின்வயின் விளிப்பபோன் மரனூழ்ப்ப
விருங்குயி லாலப் பெருந்துறை கவின்பெறக்
(ரு.) குழவி வேனில் விழவெதிர் கொள்ளுஞ்
சீரார் செவ்வியும் வந்தன்று
வாரார் தோழிநங் காத லோரே *

எ-து:- தோழீ! (௬)காமனுக்கு நிகழ்த்தும் விழவை எதிர்கொள்ளும் இளவேனிற் செவ்வியும், கொடிய வலியினையுடைய கலப்பைப்படையினையுடைய நம்பி மூத்தபிரானுடைய துழாய்மாலைபோல வெண்கடம்பின் உயர்ந்த இடத்தே ஆரவாரிக்கும் மயில்களினத்துந் தஞ்குஞ்சீர்மையுடையவாய் அதிலே வண்டோடே சுரும்புகளும் வடித்த நரம்புகள் ஒலிப்பனபோல ஆரவாரிப்ப, தொடியினையுடைய விறலியர்(ரு)கானத்திற்போலே தும்பிகள்வந்து ஒலித்தலை

க. யாழொலி வண்டினொலிக்கு உவமையாதலை, கலி. ௩௨: க-ஆம் அடியாலும் அதன்குறிப்பாலும் சுரும்பினொலிக்கு உவமையாதலை, கலி. ௩௪: கக-ஆம் அடியாலும் அதன் குறிப்பாலும் உணர்க.

உ. "சுரும்பார்க்குங் குரலினொ டிருந்தும்பி யியைபூத, வொருங்குடனிம் மெனவிமிர்தலிற் பாடலோ, டரும்பொருண் மரபின்மால் யாழ் கேளாக் கிடந்தான்போற், பெருங்கட றுயில்கொள்ளும் வண்டிமிர் நறுங்கானல்" கலி. ௧௨௩: உ - ௫.

ந. (அ) குழவியென்பது ஓரறி வுயிர்க்கன்றியும் பொழுதின்கண்வருதற்கு 'குழவிவேனில்' என்பது மேற்கோள்; தொல். மர. சூ. உச. பே. (ஆ) குழவியென்பது பருவத்துக்கு முரித்தென்பர், மயிலைநாதர்; நன். பொது. சூ. நஎ. மயிலை.

ச. (அ) "ஆறு விருப்போ டணியயர்பு காமர்கு, வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு" கலி. கூ: சஎ-சஅ. (ஆ) "வாளுயர் சோலை தோறு முருகு வாய் மடுத்து வீழுந், தேனுடு சுரும்பும் வண்டும் புதிதுண்டு தெவிட்டி யார்ப்பக், கானமர் குழலி னார்தங் கணவர்பாற் புலவிதீர, வேனில் வேட் .குலகம் யாவும் விழவயர்ந் திட்ட வன்றே".நைடதம். இள வேனில். ெ.

இ: ஏடுகளில் தாளத்திற்போலேயென் றும் ஐயுறும்படி உள்ளது. முரற்கை யென்பதற்குத் தாளமென்ற பொருளும், மலை. நகூO-ஆம் அடியிற் காணப்படுகின்றது. முரன்றுபாட வெண்பதற்கு ஆளாபஞ்செய்து பாடும்படியென் றும் சீவக. ககுஉக. முரன்றூர்தென்பதற்குப் பாடினூர் (பிரதிபேதம்.) * பாஅய்..............நுதல் எ - து:

கத்அு கலித்தொகை நகூ.

புண்டரீக்க, தேனினம் கயங்கள் சூழ்ந்த இளமரக்காவில் மணத்தையுடைய மலர்களை வாச்சியஙகளை எழுப்பின ஓசைபோல எவ்விடமும் *இம்மென்னும் ஓசை †பிறக்கும்படியாகச் சத்திக்க, மரஙகள் சூட உரியாரை ஆராய்ந்து நாற்றத் தாலே ‡தம்மிடத்தே தம்மிடத்தே அழைப்பனபோல மலர்கள் அலர, கரிய குயில்கள் கூவ, 'பெரிய நீர்த்துறைகள் பூவால் அழகுபெற வந்தது; இக்காலம் இங்ஙனம் முதிர்ந்த அளவிலும் நஙகாதலரோ வாரார்; ||எ - து.

கஉ (க) பாஅய்ப் பாஅய்ப் ÷பசந்தன்று நுதல்

சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்

எ - து: ஆதலால் எனது நுதல் பசப்பொழுகப் பரந்து பரந்து வந்து பின்னர் முழுக்கப்பசந்தே விட்டது; என் தோள்கள் ஒழுக மெலிந்து மெலிந்து வந்து பின்னர் மிகவும் மெலிந்தேவிட்டன; எ - று.

கச (உ)நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய
பனியறல் வாருமென் கண்

எ - து: என் கண்கள் இக்காலஞ் மிகவும் அறலொழுகுமென்று கருதி அதற்கெதிரே வெய்ய நீர் அறுதியுடைத்தாய் ஒழுகாநிற்கும்; எ - று.

கரு மலையிடைப் போயினர் ×வரனநசைஇ நோயொடு
முலையிடைக் கனலுமென் னெஞ்சு

எ-து: என்னெஞ்சு மலையிடத்தே போனவருடைய ×வரத்தை நச்சுகையினாலே தோன்றிய காமத்தீயாலே என்னுடைய முலையெல்லாம் காந்தாநிற்கும்; எ - று.

நசைஇயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப் பொருட்டாய்நின்றது. தோன்றியவென வருவிக்க. அது நச்சின நோயெனப் பெயரெச்சமாகாது.

கஅ காதலிற் பிரிந்தார் கொல்லோ வறிதோர்
தூதொடு மறந்தார் கொல்லோ நோதகக்
காதலர் காதலுங் காண்பாங் கொல்லோ
துறந்தவ (௩)ராண்டாண் டுறைகுவர் கொல்லோ யாவது

கென்னும் சீவக. உ0௩௫. பொருள்காணப்படுதலாலும் இப்பொருளே சிறந்ததாகத் தோற்றுதலாலும் கானமென்றே கொள்ளப்பட்டது.

க. பாய்தல் பரத்தல் என்னும் பொருளில் வருதற்கு "பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்றுநுதல்" என்பது மேற்கோள்; தக்க. தாழிசை. ௩. 'சதகோடி.'

உ. "என் கண்போ,லிகுபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்,மிகுவதுஉ போலுமிந் நோய்" கலி. ௩௩: கக - உக.

௩. "ஆண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே" ழுருகு. உ௬௧.

(பிரதிபேதம்) * நிம்மெனனும், † பிறக்கும் படியாக' மாகங்கள், ‡ தனனிடத்தே தன்னிடத்தே, || ஆதலால் எனதுநுதல்........பசந்தேவிட்டது, ÷ பசந்தநறுநுதல், = வாய்மைசயி, × வார்த்தை.

முதலாவது பாலை ௩௫.

நீனிடைப் படுதலு மொல்லும் யாழநின்
(க)வாளிடைப் படுத்த வயங்கி ரோதி
நாளணி சிதைத்தலு முண்டென நயவந்து
கேள்வி யந்தணர் கடவும்
வேள்வி யாவியி னுயிர்க்குமென் னெஞ்சே

எ-து: காதலர் நம்மிடத்துக் காதலின்று நீங்கினரோ? அன்றிக் காதலுண்டாயிருக்க ஒரு தூதொடு கூறி வரவிடும் வார்த்தையைச் சிறிது மறந்தாரோ? அவர் நம்மிடத்து நிகழ்த்துங் காதலையும் நாம் இறந்துபடாமலிருந்து காண்பேமோ? நம்மை இங்ஙனந் துறந்தவர் அவ்விடங்களிலே அவ்விடங்களிலே இருந்தே விடுவரோ? இவற்றுண் முடியுங் காரியம் எதுதானென்று தலைவி கூற, அதுகேட்டதோழி, (உ)புணர்ந்தவர் சேயிடத்தே பிரிந்திருத்தலும் உலகத்துக்குப் பொருந்தும். அவர் வருவதற்கு முன்பே கத்திரிகை இடையிட்ட விளங்குகின்ற செய்த்த ஒதியினையுடையாய்! என் நெஞ்சு அவர் குறித்தநாள் வந்து நின்னழகைக் கெடுத்தலுமுண்டென்று கருதி நூற்கேள்வியினையுடைய அந்தணர் விருப்பம் வந்து செலுத்தும் யாகத்திடத்துப் புகைபோலே நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; இதுகாண் யானுறுகின்ற வருத்தமெனத் தானும் ஆற்றாளாய்க்கூறி ஆற்றுவித்தாள்; எ - று.

இது தோழி கூற்றிற் (௩) "பிறவும்" என்பதனுற் கொள்க.

இதனுல், தோழிக்கும் தலைவிக்கும் சூழ்ச்சி தோன்றிற்று.

இது தாவின்கண்ணே 'செவ்வியும்வந்தன்று'என வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடியும் (ச) 'பாஅய்ப்பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல், சாஅய்ச்சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்' என முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடியும் வந்து கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட கொச்சகம். (௩௫)

*பாலைக்கலி முற்றும்.

க. கலி: ௩௨: க-௩, அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பையும் பார்க்க.

உ. "மகளிர், தோள்சேர்ந்த மாந்தர் துயர்கூர நீத்தலு,நீள்சுரம் போகியார் வல்லைவந் தளித்தலு, மூழ்செய் திரவும் பகலும்போல் வேறுகி, வீழ்வார்கட் டோன்றுந் , தமொற்ற ஞாலத்துள், வாழ்வார்கட் கெல்லாம் வரும்." கலி. கசடு: கடு - கஎ.

௩. தொல். கற். ௬. க.

ச. தொல். செய். கடுஇ - ஆம் சூத்திரத்தினுரையில் பேராசிரியரும் நச்சினூர்க்கினியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றனர்.

(பிரதிபேதம்.) * பாலை முற்றும், நச்சினூர்க்கினியார் கூறிய பாலை நிலத்திற்குரை முடிந்தது.

உ

முருகக்கடவுள் துணை.

கலித்தொகை

மூலமும்

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சிக்கலி.

(௩௭.) (௧)கயமல ருண்கண்ணாய் காணா யொருவன்
வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட
(௨)கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு
முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற

---

௧. (அ) "இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரே, வருவர்வந் தாலும்தம் வாய்திற வார்தஞ்சை வாணன்வெற்பி,லொருவர் நஞ் சார லுழையக லார்தழை யுள்ளதெல்லாந், தருவர்வம் பார் முலை யாயென்கொ லோசெயத் தக்கதுவே" தஞ்சை. ௧௧௭. (ஆ) "கயமல ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னையர்" சிலப். ௧௨: 'கயமலர்'.

௨. (அ) முற்றுத்திரிசொல் வினையெச்சமாய் வருதற்கு "கண்ணியன் வில்லன் வரும்" என்பது மேற்கோள்; தொல். எச்ச. ௫. ௬௧. சே. (ஆ)இதற்கு, 'கண்ணியனாய்த் தன் வில்லையேந்தி வரும்' எனப் பொரு

ஞுங் கூறுவர். தெய்; தோல். எச்ச. சூ. இஅ. 'வினையெஞ்ச'. (இ) "முற்றுச்சொல் திரிந்து எச்சமாமென்னுது எச்சமே முற்ருய்த்திரியு மென்று ஒதிற் படும்இழுக்கு என்னையெனின், இருதிணை ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாகிய வினை நிகழ்ச்சியன்றே எச்சமாவன? அவை அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஒதிய ஈற்றவாய் இருதிணை யைம்பான் மூவிடமும் உணர்த்தலின் முற்றுச்சொல்லே எச்சமாய்த் திரிந்தன எனப்படும்; எச்சம் முற்ருய்த் திரிந்தனஎனப்படா; ஆதலான் அவ்வாறு ஒதினுரென்க. அவ்வாறன்றி வினைகோடன் மாத்திரத்தான்

ஞ கோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னுளும்
பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந் தவன்வயிற்
சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பே னுயிடைக்
(க)கண்ணின்று கூறுத லாற்ரு னவனுயிற்
பெண்ணன் றுரைத்த னமக்காயி னின்னதூஉங்
(உ)காணுன் கழிதலு முண்டென் (௩)ஞெருநாளென்
ருேணெகிழ் புற்ற துயராற் றுணிதந்தோர்
நாணின்மை செய்தே னறுநுதா லேனை
லினக்கிளி யாங்கடிந் தோம்பும் புனத்தய
லூசலூர்ந் தாட வொருஞான்று வந்தானை

வினையெச்சமெனின், மாரீறும் வினையொடுமுடியும்வேற்றுமையும் பிறவும் வினையெச்சமாவான் செல்லுமாகலானும், அல்லதூஉம் 'கண்ணியன் வில்லன்' எனவரும் வினைக்குறிப் முற்றாய்த்(?)திரிதற்கு ஏற்பதோர் எச்சமின்மையானும் அஃதுஇலக்கணமன்றென்க. இஃது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் சேனாவரைய ருரையா னுணர்க" இ - வி. சூ. உ௫௦.

க. (அ)கண்ணென்னும் பொருளாவது கண்ணென்னும்இடைச்சொல்லா னுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை என்றுகூறி,"கண்ணின் றுகூறுத லாற்றா னவனாயின்" என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர், சேனாவரையர்; தொல். வேற். சூ. உக. (ஆ) நச்சினார்க்கினியர் இச்சூத்திரவுரையில் இக்கருத்தை, மறுத்து, இப்பகுதியில் கண்ணென்பதற்கு என் கணின்றென என்னென்பதுதோன்றாவெழுவாயாய்நின்றுகண் ணுருபு ஏற்றதென்று பொருள்கூறுவர். (இ) வேறுரையாசிரியரும் இவ்வாறே கூறுவர். தொல். வேற். சூ. உக. (ஈ) "கண்ணின்றொருவர், குண னேயுங் கூறற்கரிதால்" நாலடி ௩௫௩. (உ) "கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும்" குறள். ௧௮௪.

உ. ஆண்பாலின் வினைமுற்று வினையெச்சமானதற்கு "காணான் கழிதலு முண்டென் றொருநாள்" என்பது மேற்கோள். நன். வினை. சூ. ௩௨. இரா. மயிலை. இ-வி. சூ: உ௫௦. விருத்தியுரையிலும் இராமாநுசகாண் டிகையிலும் இலக்கணவிளக்கவுரையிலும் இது கூடியும் குறைந்தும் பிழைபட்டு வந்துள்ளது.

௩. தோழி தலைவியுறுப்பினைத் தன்னுறுப்பாகக் கூறப்பெறுமென்னும் வழு வமைதிக்கு "ஒருநாளென், றோணெகிழ்புற்ற துயராற் றுணிதந்து" என்பது மேற்கோள்; தொல். பொருளியல். சூ. உ௭. ௩.

(க)ையைய சிறிதென்னை (உ)யூக்கி யெனக்கூறத்
தையா னன்றென் றவனூக்கக் கைநெகிழ்பு
(ந)பொய்யாக வீழ்ந்தே னவன்மார்பின் (ச)வாயாச்செத்
(ரு)தொய்யென வாங்கே யெடுத்தனன் கொண்டான்மேன்
மெய்யறியா தேன்போற் கிடந்தேன்மன் னாயிடை
மெய்யறிந் (சு)தேற்றெழுவே னாயின்மற் றொய்யென
வொண்குழாய் செல்கெனக் கூறி விடும்பண்பி
*னங்க ளுடைய னவன்.

இது "நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ், செய்வினை மறைப்பினுஞ் சேலவினும் பயில்வினும், புணர்ச்சியெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வருஉ,முணர்ச்சியேழினுமுணர்ந்த பின்றை" (எ) தன்னை அவள் மறையாமை

க. (அ) 'ஐயசிறிதென்னை யூக்கி' என்பது (முன்னிலையீற்றுஇகரம் சிறுபான்மை ககரம்பெற்று வருமென்பதற்கும் (தோல். வினை. சூ. உசு. சே.) (ஆ) ககரம்பெற்ற இகரம் ஏவல்கண்ணியே நிற்குமென்பதற்கும், (தோல். வினை. சூ. உசு. நச்.) (இ) ககரம் சிறுபான்மை எதிர் காலங்காட்டுமென்பதற்கும். (இ-வி. சூ. சக.) (ஈ) இகரம் ககரமூர்ந்து எதிர்காலம் பற்றி ஏவற்பொருண்மைக்கண்வருமென்பதற்கும்: (இ-வி. சூ. உநஅ.) மேற்கோள்.

உ. ஊக்குதல் ஆட்டுதல்;(அ)"தானூக் கினனவ் வூசலை வந்தே" கலி. கந.க: சசு.(ஆ)"மடவோர்க்கியற்றியமாமணியூசல்,கடவெனூக்குவதுகண்டுநகை யெய்தியும்" மணி. கக: எந-எச. (இ) "தழைக்கயிற் றூசல் விருப்புற் றூக்கியும்" பெருங். (உ)கச: உஎ. (ஈ) "சோர்பனிமுகத்து மென்கால் சுழலவார் விசிறியூக்க" பூவாளூர். இந்திரனருச்சனை. கச.

ந. (அ)அறக்கழிவுடையனவற்றுள்,தோழிதலைவிக்குப் படைத்து மொழிதலுக்கு, "பொய்யாக வீழ்ந்தே னவன்மார்பின்" என்பது மேற்கோள்; தோல். பொருளியல். சூ. உச. நச.

(ஆ) "அலங்கலங் குன்ற மன்னு னணிவரை யகல மூழ்கி, நலங்கெழு கலவைச் சாந்து நானமு மழித லோடு, மிலங்கொளி வயிரப் பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண் டேங்கிப்,பொலங்கொடி நாணி னோடும் பொய்த் துயில் கூர்ந்தா ளன்றே" நைடதம். மணம். சஉ.

ச. எடுத்தோதப்படாத உரிசசொற்களுள் செத்தென்பது குறிப்புணர்த்தி வருதற்கு "வாயாச்செத், தொய்யென வாங்கேயெடுத்தனன்" என்பது மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. எக 'அன்ன' தெய்.

ரு. "ஒய்யென" பொருந. கருஉ; முல்லை. அங; அகம். அகூ:உக, ககூரு: ங. 'எற்றெழுதல்' கலி. கஉ: அ-ஆம் அடிக்குறிப்புப் பார்க்க.

எ. தோல். கள. சூ. உங.

(பிரதிபேதம்) * இன்கண், நன்கண,

காரணமாக "மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது, பல் வேறு கவர்பொரு ளுட்டத்தான்" (க)தலைமகட்குத் தோழிகூறியது.

இதன் பொருள்.

* கயத்திடத்த நீலமலர்போலும் மையுண்கண்ணினையுடையாய்! யான் கூறுகின்றதனை நின் மனத்தான் ஆராய்ந்துபாராய், தனக்கு ஒப்பில்லாதான் வலியையுடைய யானைமுதலியவற்றின் அடியைத் , தேடுவான்போலே கட்டுதென்மாட்சிமைப்பட்ட கண்ணியையுடையனாய் வில்லையுடையனாய்வரும்; அங்ஙனம் வந்து என்னைப் பார்த்துத் தான் உற்ற நோயை (௨)மிகவுங் குறிப்பாலே யான் உணரக் காட்டுவதன்றிக் கூற்றாற் கூறானாய்ப் பலநாளும் மீண்டும்போம்; அதுகண்டு அவனேயன்றி அவனிடத்து மிகவும் உறவில்லாத யானும் அவன் என்செய்கின்றானென்னும் நினைவுமிக்குத் துயில்பெறேனாய் வருத்தத்திலே விழுந்து அழுந்துவேன்; அவ்விடத்து அவனாயிற் றன்குறையை நம்மெதிர்நின்று கூறுதலைச் செலுத்தான்; நமக்காயின் நின்வருத்தத்திற்கு யாமும் வருந்தினேமென்று கூறுதல் பெண்டன்மையன்று; இங்ஙனம் நின்ற இதனைச் சிறிது நெஞ்சால் ஆராயானாய் இறந்துபடுதலுமுண்டாமென்று கருதி, இடையிலே ஒருநாளிலே என்றோள்கள் மெலிந்து யானுற்ற வருத்தத்தாலே துணியாததொன்றைத் துணிதலைச்செய்து ஒரு நாணமில்லாமையைச் செய்தேன்; அஃதியாதெனின், நறிய நுதலினையுடையாய், தினைப் புனங்களில் இனமாகிய கிளியை† விழாமல் ஓட்டி யாம் பாதுகாக்கும் புனத்துக்கு அயலிலிட்ட ஊசலை ஏறி ஆடாநிற்க, ஒருநாள் வந்தவனை ஐயனே, சிறிதுபொழுது என்னை ஊசலாட்டுவாயாகவெனச்சொல்ல, அவனும் அதற்குடம்பட்டுத் தையால், நீ கூறியது நன்றென்று ஊசலாட்டாநிற்க, அவன் மார்பின்கண்ணே கை நெகிழ்ந்து வீழ்ந்தேனாக அவன் கருதும்படி பொய்யுண்டாக வீழ்ந்தேன்; அதனை அவன் உண்மையாகக்‡கருதி, விரைய அப்பொழுதேஎன்னையெடுத்து அணைத்துக்கொண்டான்; அவ்விடத்தே என்மெய் வருத்தத்தை யான் அறிந்து மயக்கம் நீங்கி எழுந்திருப்பேனாயின், பின்னைப் பிறர் அறிவரென்று கருதி விரைய ஒண்குழாய், நீபோவென்று கூறிவிடுங் குணத்தாலே நம்மேலேஒரு(௩)கண்ணோட்டமுடையனாயிருந்தான்;|| அதனாலே அவன்மேலே மெய்ம்மறந்தேன்போலே கிடந்தேன்; இதுகாண்; எ - று.

---

௧. தொல். கள. சூ. ௨௩.

உ. "கண்ணோடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க, ளென்ன பயனுமில" குறள். ககOO.

ங. (அ) "கண்ணென்னும் கண்ணோட்டமில்லாத கண்" (ஆ) "கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்டம்" குறள். ௫எங,௫எ௫. (இ) "கண்ணுக்குப் புனை மணிப்பூண் கண்ணோட்ட மென்பதெல்லாங் கருணையன்றோ" வில்லி. அருச்சுனன்றவ. சங.

(பிரதிபேதம்) * கயத்திடத்தின், † வீழாமல், ‡ கருதி அப்பொழுதே விரைய, || அதனுலேமெய்.

மேலென்றது அவன்மார்பிலென்னும் பொருட்டு. (க) "தானுற்ற நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும்" என்றது தலைவன் இளிவந்தொழுகுதல் * அக்காரணத்தான் யானுந் துயருழப்பே†னென்றவிற் பிறன்கட் டோன்றிய இளிவரல் பொருளாக அவலச்சுவை பிறந்தது. (உ) 'முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது' என்றது‡நிறையுடைமையென்னும் ஒப்புமை. 'பெண்ணன் றுரைத்த னமக்காயின்' என்பதும் அது.

இஃது || "இயல்" (ங) என்றதனுற் பன்னீரடியி னிகந்தும் தையானன் றெனத் தனிவிரவியும் வந்த கலிவெண்பா.

க. (அ) "தானுற்ற...பன்னாளும்" எனத் தலைமகன் இளிவந்தொழுகுவது காரணமாக, "சேயேன் மன்......ருழப்பேன்" என்றமையின், இது பிறன்கட் டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலச் சுவை பிறந்தது. இது கருணையெனவும் படுமென்றனர் பேராசிரியரும்; தொல். மெய்ப். சூ. ரு; (ஆ) இ - வி. நூலாரும் இதனைப் பின்பற்றுவர்; இ-வி. சூ. ௫எஅ. (இ) 'இற்ற தென்னுவி' என்னுஞ்செய்யுளின் விசேட வுரையில் 'கண்கள் வெம்பனி யுகுத்த' என்பதற்கு "ஊடல் முழுதுந் தீராமையின் வெம்பனியாயிற்று .....(தலைமகன்) அடியில் வணங்கிய பின்னும் ஊடல் தீராது அழுதாளென்றல் கற்பிற்குப்பொருந்தாது. 'இளிவே

யிழவே' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் அழுகையாவது அவலமும் கருணையு மாதலின், "கயமலருண் கண்ணாய்' என்னுங்கலியில் 'தானுற்ற......யானுந்துயருழப்பேன்' என்றவழி, பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல் பொருளாக அவலந் தோன்றினாற்போல,இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல் பொருளாகப் பிறந்த கருணையென் றுகொள்க; வணங்குதல்,அவற்கு இளிவரவு; அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழுகை யெனக் கருணை,இதனன் வடநூலோர் கருதினாராம்" என்பர், நச; சீவக. உ௫0௮.

உ. "'கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு,முன்னத்திற் காட்டுதலல்லது தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும். பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந்து' என்புழி முன்னத்திற்காட்டுதலல்லது தானுரையானென்பது தலைமகனிறையுடைமை கூறியவாறு; 'அவன் வயிற், சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பேன்' எனத் தன்னிறையுடைமைகாரணத்தாற் காமக்குறிப்பு நிகழ்ந்தவாறு. 'பெண்ணன்றுரைத்தனமக்காயின்' என்பதும் அது. இது தோழிகூற் றன்றோவெனின், அதுவுந் தலைமகள் குறிப்பெனவே படுமென்பது முன்னர்க் கூறினாமென்பது" தொல். மெய்ப். சூ. உ௫. பே.

ங. தொல். செய். சூ. க௫ங. இச்சூத்திரத்தினுரையில் நச்சினார்க்கினியர் இச்செய்யுளைப் பன்னீரடியினிகந்தும் தளைவிரவியும் வந்த கலிவெண் பாட்டிற்கு மேற்கோள்காட்டி, இது தையா னன்றென்று எனமெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாமற் றோழி தலைவிக்குரைத்தது. இதுகேட்டுத் தலைவன் தன்னை நயந்தானென இவள்கருதினள் போலுமெனத்தலைவி கருதுமாற்றாற் றோழிகூறியவாறும் இதனானே தலைவி

(பிரதிபேதம்) * காரணத்தால், † ஆதலின், ‡ நிறைவுடைமை, || அயலென்றதனால்,

இதுவும், வேறுபொருள் நுதலுமென்றலின், வேறுமொரு பொருள் நுதலுமாறு கூறுதும். "அறக்கழி வுடையன பொருட்பயம் * படவரின் வழக்கென வழங்கலும் † பழித்தன் றென்ப" என்னும் (க) பொருளியற் சூத்திரத்தால் அறக்கழிவுடையனவாக அவன்மார்பில்வீழ்ந்து மெய்யறியாதேன்போற் கிடந்தேனெனக் கூறினள். இது பொருட்பயன் தந்தவாறென்னையெனின்

தலைவன் குறையுற்றுநின் றமையை முன்னர் மெய்யாக வழிநிலைபிழையாமற் கூறிப், பின்னர்ப் படைத்துமொழிந்து பொய்யேகூறுகின்றாள், வழிநிலை பிழைப்பக் கூறினாள். அது பொருட்பயன் ‡ தருதற்கென்க. அஃதென்னை ? தலைவன் குறை புலப்படுத்தாது வருந்துகின்ற காலத்து அதனைத் தனக்குப் புலப்படுவித்துக்கொண்டே அவனை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டு || அறக்கழிவுடையன கூறித், தானுந் தலைவனும் இவ்வாறே செறிந்தமை உணர்த்தலின், மறை புலப்படுத்துங் கருத்தினளாந் தலைவியென்னும் பொருட்பயன் தந்தே நின்ற தாயிற்று. இதனான் இதுவும், "வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன்று" ÷ என ஆசிரியரும் அமைத்தார். இங்ஙனம் பொருட்பயன் தருதல்: "நெருந லெல்லை யேனற்றோன்றித், திருமணி யொளிர்வரும்" என்னும்(௩) அகப்பாட்டில், "சிறுபுறங் கவையின னாக......கை பிணிவிடா" என்ற பொருளானும் உணர்க.

இதனால், தலைவிக்கு நாணம் பிறந்தது. (௪)

இனிக்கரந்தொழுகி உடம்படுக்குமென்பதூஉ மொரு பொருளாயிற்று. இது 'அறக்கழிவுடையன' (தொல். பொருளி. ௨௪) என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தில் வழுவமைத்தவாறுங்காண்க. என்பர்.

௧. தொல். பொருளியல். சூ. ௨௪. நச். இதனுரையில் "கயமலருண்கணாய .... அங்கணுடையனவனென்பதனுள் 'மெய்யறியா தேன்போற் கிடந்தேன்' என்புழி முன்னர் மெய்கூறி வழிநிலை பிழையாமனின்று பின்னர்ப்பொய்யாக வழிநிலை பிழைத்துக்கூறியது வழுவேனும் இவளுந் தலைவனும் இவ்வாறே செறிந்தமை யுணர்த்தலின் மறைபுலப்படுத்துங் கருத்தினளாந் தலைவியென்பது பயனும்" என்பது காணப்படுகின்றது.

௩. "நெருந லெல்லை யேனற் றோன்றித், திருமணி யொளிர்வரும் பூணன் வந்து, புரவலன் போலுந் தோற்ற முறழ்கொள, விரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்றிச, சிறுதினைப் படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண், குளிர் கொ டட்டை மதனில புடையாச், சூரா மகளிரி னின்ற நீமற், றியாரை யோவெம் மணங்கியோ ·யுண்கெனச, சிறுபுறங் கவையின னாக வதற்கொண், டிகுபெயன் மண்ணின் ஞெகிழ்பஞ ருற்றவென், னுள்ளவ னறித லஞ்சி யுள்ளில், கடிய கூறிக் கைபிணி விடாஅ, வெரூஉமான் பிணையி னொரீஇ நின்ற, வென்னுரத் தகைமையிற் பெயர்த்துப்பிறி தென்வயிற், சொல்ல வல்லிற்று மிலனே யல்லாந்,

பிரதிபேதம்) * வரினே, † பழித்தலன்றென்ப, ‡ தருதற்கு அஃதென்னை || அறத்திற் கழிவுடையன, ÷ என்று.

(க) இமையவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தண
*உமையமர்ந் துயர்மலை யிருந்தன னாக
ஞ யெய்யிரு தலையி னரக்கர் கோமான்
(உ) றொடிப்பொலி தடக்கையிற் கீழ்புகுத் தம்மலை
யெடுக்கல் செல்லா துழப்பவன் போல
வுறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை
நீடிரு விடரகஞ் சிலம்பக் கூய்த்தன்
கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்;

ஆரிடை யென்னைநீ யரவஞ்சாய் வந்தக்கா
னீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றாள் வைகறை
கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறு மக்கவின்

தீராமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்;

கச இருளிடை யென்னுய்நீ யிரவஞ்சாய் வந்தக்காற்
பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள் வைகறை
யருள்வல்லா னுக்கம்போ லணிபெறு மவ்வணி
தெருளாமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்;

கஅ மறந்திருந்தா ரென்னுய்நீ மலையிடை வந்தக்கா
லறஞ்சாரான் மூப்பேபோ லழிதக்காள் வைகறை
திறஞ்சேர்ந்தா னுக்கம்போற் றிருத்தகு மத்திருப்
புறங்கூற்றுத்தீர்ப்பதோர் பொருளுண்டே லுரைத்தைக்காண்;

எனவாங்கு;

உரு நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு
வருமே தோழி நன்மலை நாடன்
வேங்கை விரிவிடம் நோக்கி
வீங்கிறைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே.

இஃது இரவுக்குறிவந்து நீங்குந் தலைவனைஎதிர்ப்பட்டுத் தோழி தலைவியது நிலைமைகூறி அவனை வரைவுகடாவ, அவன் வரைய வருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு வரைவுமலிந்துகூறியது.

தினந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோ னின்றுந், தோலாவா றில்லை தோழிநாஞ் 'சென்மோ, சாயிறைப்பணைத் தோட் கிழமை தனக்கே, மாசின் றாதலு மறியா னேசத், தென்குறைப் புறனிலை முயலு, மண்கணாளனை நகுகம் யாமே." அகம். உஉ.

இதன் பொருள்.

*(௩)இமையவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தண
னுமையமர்ந் துயர்மலை யிருந்தன னாக

பொருள்
படவரின்
சூத்திரத்
ன்போற்

க. (அ) "விராய்நிலை தளையு மொருஉநிலை யிலவே" என்பதற்குப் பியனின் விரவிய தளையும் நீக்குதலில்லை; அஃதாவது வெண்டளையு மாசிரியத் தளையும் விரவுதல் என்றுகூறி, " இமையவில் .. .. கோமான்" என்பதை மேற்கோள் காட்டி "இதில் முந்துற்ற விருசீரும் வெண்சீர் வெண்டளை, இரண்டாஞ் சீரொடு மூன்றாஞ்சீர் இயற்சீர் வெண்டளை,நாலாஞ்சீரொடு மற்றையடிமுதற்சீர்நிரையொன்றாசிரியத் தளை, அரக்கர் கோமான் நேரொன்றாசிரியத்தளை. அஃதேல் நேரீற்றியற்சீர் கலிக்கண் வரப்பெறாதென்ற தென்னை? ஈண்டுக் கோமான் வந்ததாலெனின் அவ்விலக்கணங்கள் அத்தன்மையான் வரும் அடிக்கென்க. சிறுபான்மை வஞ்சித்தளை வருதலுங்கொள்க" என்பர், இளம்பூரணர்; தொல். செய். சூ. ௬௭. 'விராய்நிலை'.

(ஆ) "சிவபெருமான் மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டாரென்பது பெருவழக்கு. (க)"செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழிக்,கல்லுயர் சென்னி யிமயவி லாணெி" (உ) 'மலை வில்லாக - இமயம் வில்லாக' பரி. வாளுரெழிலி: எசு - எ; ஷ: உச, உரை. (௩) "இமைய வில் வாங்கிய வீசன்" கம்ப. கார்முக. கஉ. (௪) "இமயவிற் குரிசிலெய்தி" கூர்ம. இராமனவதரித்த. அக. (௫) "இமயவில் வளைய வாங்கித், தவளவெண் முறுவல் கோட்டித் தரியலர் புரமட்டோற்கு" உத்தர கோச. நளச்சகர. ௩௪. (௬) "உமைநகெகுற மேல்வரு மும்பலை யடர்த்த, விமைய வில்லினன்"விநாயக. பிர்தியமயூரேசர். உகரு. (எ) "இமயத்,தொல்லைப்பொருப்பு வில்விட் டரண்க ளொய்வினைத்தும்" (அ) 'இமயவெற்பாற்,றெவ்வாறு கடந்த பரன்' சீகாழித்தல. பிரம

புர. கஉ. புறவமான. ௩0. என்று தமிழ் நூல்களிற் பயின்றுவருவதை நோக்கின் இமயமென்பதும் மேருவின் ஒரு பெயரோவென்று ஐய முண்டாகிறது. (கூ) 'இமயத்தைக் கூறவேண்டுமிடத்து மேருக் குன்றத் தாருநீர்ச் சரவணத்து' மணி. (க அ) கஉ. (க0) "ஐந்தலையுத்தி யரவுநா ணாக, மந்தாவில்லி யந்தணன் விட்ட, தீவாயம்பு" பெருங் (க) சங. கககூ - உக. என்பதையும், (கக) "மந்தா நெடுமலை நடுவின் வாய்ந்தது,சுந்தரவேதிகை மருங்குசூழ்ந்தது, நந்திய நளிசினை நாவன் மாமர, மந்தரத் துடையதிவ் வவனி வட்டமே" (கஉ) 'சந்திரருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும், வெந்திறல கோட்களுமா மென விளங்கி விசும்பாரு, மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்துவருபவருநிற்பவருஞ், சுந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே" சூளாமணி. மந்திரசாலை. ௩அக. துறவு. உ0சு. (கங) "சந்திரர் சூரியர் கோளவர்

(பிரதிபேதம்) * இயைவில.

(க)வையிரு தலையி னரக்கர் கோமான்
*றொடிப்பொலி தடக்கையிற் கீழ்புகுத் தம்மலை
நி யெடுக்கல் செல்லா துழப்பவன் போல
(உ) வுறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை

நாளவ ரல்லவராய், மந்தர மாமலை தன்னை வலமுறை சூழவரும்" நீலகேசி. தருமவுரை. சுங. என்பவற்றையும் நோக்கின் மந்தரமென் பதும் மேருவின் பெயரோவென்று ஐயுறவுறுகின்றது. (கச)"அந்தர முழிதரு திரிபுர மொருநொடி யளவினின், மந்தர வரிசிலை யதனிடை

யரவரிவாளியரல், வெந்தழிதரவெய்த விடலையர்" (கரு) "மந்தரநற் பொருசிலையா வளைத்துக்கொண்டார்"என்புழி மந்தரம்வில்லென்பது தேவாரத்தும் கூறப்படுகின்றது. (கசு) "மந்தர மேருவில் லாவளைத் தான்" என்புழி மந்தர மேருவென்பதற்கு மந்தரமு மேருவுமென்றே, மந்தரமென்னும் பெயரையுடையமேருவென்றே,மந்தரமலையென்றே பொருள் கொள்ளல்வேண்டும். (கஎ) "இமயநட் டரவு சுற்றி, யத்தலை யலற முந்நீர் கடைந்தவர்" என்பதன் விசேடவுரையில் "மந்தரத்தின் றொழிலை இமயத்துக்கு ஏற்றினர், அது மலையரைய னாதலின்; 'இமையவில் வாங்கிய' என்றார் பிறரும்" என(சீவக.கசுந.) அவ்வுரையாசிரியரே எழுதியிருத்தலை நோக்கின், இங்கு எழுதியிருக் தும் உரையைவிட்டு மேருவின்றொழிலை இமயத்துக்குஏற்றினரென்று கொள்ளல் வேண்டும். பெரியார்வாய்க் கேட்டுத் தெளிக.

அ) "இயக்குமிரதத்தினை யெதிர்ந்திகலின் முட்டிப்,புயக்கவலி யின்றி மதம் பொங்குவிறல் வேழம், வியக்கவொ ரரக்கன்வளர் வெள்ளிவரை யூன்ற, வுயக்கமுடனேவிடுத லொப்புற முழங்கும்" விநாயக. மயூ ரேசர். அஎ.

(ஆ) "ஐயிருதலையினரக்கர்கோமான்" என்பது (இ) சீர்வகையடிக்கண் நேரீற்றியற்சீர் இரண்டும் வருதற்கும், (தொல். செய். சூ.உடு.நச்.) (ஈ) சீர்வகை யடிக்கண் கலியினளவடி பதினேரெழுத்தான் வருதற்கும், (தொல். செய். சூ. டுகூ. நச.) மேற்கோள்.

(அ)நேரீற்றியற்சீர் கட்டளையடியல்லாதகலியடிக்கண்வருமென்பதற்கு, "உறுபுலியுருவேய்ப்பப்" பூத்த வேங்கையை என்பது, மேற்கோள்; தொல். செய்.சூ. உடு. பே. (ஆ) "உறுபுலி" நாலடி. கசுட. "வேங்கைப் பூவுக்கு வேங்கைப்புலி உவமையாகக் கூறப்படுதலை" (இ) "புலிப்பொறி வேங்கைப் பொன்னிணர்" ஐங். டுகசு. (ஈ) "வேங்கை வீயுகு துறுக, விரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றும்" குறுந். சஎ. பதம்) * தொடிபொலி.

நீடிரு விடாகஞ் சிலம்பக் கூய்த்தன்
(க)கோடு(உ)புய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்

எ - து: இமயமலே யிடத்துப் பிறந்த மூங்கிலாகிய வில்லே வளைத்த, கங்கையான் ஈரத்தையுடைத்தாகிய சடையினையுடைய இறைவன், இறைவியோடே பொருந்தி,(௩) *உயர்ந்தகயிலைமலையிலே இருந்தானாக,†அரக்கர்க்கரசனாகிய பத்துத்தலையையுடைய இராவணன் வரையெடுத்தற்குக் கையைக் கீழே ‡ செருகி, தொடிபொலிவுபெற்ற || அத்தடக்கையினாலே அம்மலையை எடுத்த

(உ) "மெல்லிணர் வேங்கை வியலறைத் தாயின, வழுதை மகளிர்க் குழலை செப்ப" பரி. கச: கக - உ. (ஊ) "குறவ ரூன்றிய குரம்பை புதைய, வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம், புலிசெத்து" அகம். கஉ: க - கக. (எ)"அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை, மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல், லிரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்" புறம். உ௦உ: கஅ - உ௦. (ஏ) "புலிப்பழன்ன பூஞ்சினை வேங்கை" தொல். மர. சூ. ௬௦.பே.மேற்கோள்;(ஐ)"கருங்கா லினவேங்கை காண்றபூக் கன்மே, லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்" திணைமாலை. உக; (ஒ)"நறடனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாக நண்ணி, மறமனை வேங்கை யெனநனி யஞ்சும்" கோவையார். கக. (ஓ) "புலியதள்போர்ப்ப, வெடுத்து நின்றதே போன்றதா லிணர்விரி வேங்கை" (ஔ) "புலியுருமருளப் பூத்த பூந்துணர் வேங்கை யொள்வீ"காஞ்சீ. திருக்கண். கடுக: உடுஉ. என்பவற்றால் உணர்க. (ஃ) "வேங்கையஞ் சினையென விறற் புலி முற்றியும்" கலி. சகு: ௫. என மாறிவருதலும் காண்க.

க. (அ)"மறமிகுவேழத்தன் மாறுகொண்மைந்தினாற்,புகர்நுதல்புண்செய்த புய்கோடுபோல" கலி. ௫௨: ௩ - ச. (ஆ) 'கோடுபுய்க்கலாது நின்ற அக்களிற்றை' சீவக. உஉஎக. உரை.

௨. 'புய்'என்பது(அ)"புய்த்தெறிக்கரும்பின்'' புறம்.உஅ:கஉ;(ஆ)"கோட்டி னிற் குத்திக்குடர் புய்த்து றத்து" மணி, கங: சஎ.(இ)"நெடுங்கையுந் தலையும் புய்யாநொய்தினி னிமிர்ந்து"கம்ப. அதிகாயன்,உஉஉ. எனச் செயப்படு பொருள்குன்றா வினையாயும் (ஈ) "புய்ந்துகால்போகி" கஉ. ௩க.எனச்செயப்படு பொருள்குன்றியவினையாயும்.(உ)"மெய்வடிவேல், புயந்து மேல்வரும் பொருநர்கள் சிரங்களும் புரட்டி" (ஊ) "புயக்க லவின்றி" விநாயக. திரிபுரதகன. சுo:மயூரேசர், அஎ.(எ)"புயக்கவந் துறுமையின்" (ஏ) "புக்கவுண ராவிகள் புயக்கு மிறை வாளி" (ஐ) "புக்கபகன்வாள்விழிபுயந்து"பேநூ.குழகன்குளப்புச.௩க,மருதவரை ககஅ,தௌரிதவம்.உ௫. (ஒ)"புயக்கவொருமைந்தனைப் போவித்தார்" கச்சிஆனந்தரு. உகஉ. என அகரச்சாரியைபெற்றும் வருதல்காண்க.

௩. "ஊழிதோ றேங்குமவ் வோங்கல்"

(பிரதிபேதம்.) * கவிஉ, † பத்துத்தலையையுடைய அரக்காக்கசாகுமி இராவணன், ‡ சொருகி, || தடக்கை,

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ.

லாற்றாது வருந்துகின்றவனைப்போல, மிகுதியையுடைய புலியினது வடிவை யொப்பப்பூத்த(க)வேங்கைமரத்தைப்புலியெனக்கருவுதல்கொண்டு,அதன்அடி யிலே குத்திய மதத்தையுடைய யானை, நீண்ட பெரிய முழைஞ்சிடமெல்லாம் ஒலிக்கும்படி கூப்பிட்டுத் தன் கொம்பைவாங்கமாட்டாதே வருந்தும்நாடனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

கொடிதாகிய புலியின் உருவையொப்ப வேங்கை *பூத்ததென்றதனைக் களவின்கட் பெறுகின்ற இன்பத்தை நீக்குதலிற் கொடியதுபோற் றோன்றிக் கற்பின்கண் இல்லறப் பயனோடு†கூடிப் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற வரைவு கடாய கூற்றாகவும், வேங்கையைப் பகையாகக் கருதி அதனோடே பொருத ||யானையை அக்கூற்றைத் தான் நுகர்கின்ற இன்பத்திற்குமாறாகக்‡கருதி அக் கூற்றுடனே மாறுபட்டு வருகின்ற தலைவனாகவும், விடரகஞ் சிலம்பக் கூவு தலை அத்தலைவன் அவ்வொழுக்கத்திற்கு இடையீடுபட்டு வருந்திக் கூறுகின்ற கூற்றாகவும், கோடு புய்க்கலாது உழத்தலை அக்கூற்றைப் பகையென்று கொண்ட மனத்தை அவள் கூற்றை நன்றென்று கருதி நீக்கமாட்டாது வருந்துதலாகவும் உள்ளுறையுவமங்--கொள்க.உழப்பவன்போலவென்றவினை யுவமம் பின்வருகின்ற வேஙகையைக்குத்திய யானை கோடு புய்க்கல்லாதுழக்கு மென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச சிறப்புக் =கொடுத்து அதுவும் உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்த்தலைத் தள்ளாது நின்றது. இது வினையுவமப்போலி. இஃது "உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத், தள்ளாதாகுந் திணையுணர் வகையே" என்னும்(உ) அகத்திணை யியற் ×சூத்திரத்தினும் "உடனுறை யுவமஞ் **சுட்டுநகை சிறப்பெனக்,கெட லருமரபி னுள்ளுறை யைந்தே" என்னும் (ங) பொருளியற்††சூத்திரத்தினும் யாங் கூறிய உரையான் உணர்ந்துகொள்க. மேலும் இத்தொகையுள், வினை யுவமமும் வந்தும் வினையுவமம்உள்ளுறையுவமத்திற்குச சிறப்புக்‡‡கொடுத்துத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நிற்கும் பாட்டுக்கட்கெல்லாம் இச்சூத்திரங்களே விதியாகக்கொள்க. "நன்றே" என்னுங்(சு)குறுந்தொகையும் அது.

இது தரவு.

கo. ஆரிடை யென்னுய்நீ யரவஞ்சாய் வந்தக்கா
(டு)னீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றாள் வைகறை

க. யானை, வேங்கைமரத்தைசசினந்து கெடுத்தலுண்டென்பதை,கலி.சக, உ - சு. ஆம் அடிக்குறிப்பான் உணர்க.

உ. தொல். அகத். சூ. சசு. ங. தொல். பொருளி. சூ. சஅ.

௪. குறுந்தொகையில் இம்முதலுள்ள பாட்டுக் காணப்படவில்லை.

௫. "வெயில் பொரவாட்டமுற்ற மென்றளிர்ப்பசிய வல்லி, புயல்பொழி துவலைமாந்திப் பொங்கெழில் படைக்கு மாபோன், மயிலெருத் துறழுமேனி மாயவன் வரவுகேளாக், குயிலென மிழற்று மாத ரொழுக்கலி னெய்தினளே". பாகவதம். (க௦) உருக்குமிணி. ௨அ.

(பிரதிபேதம்) * பூத்தவென்றதனை, † கூடியபேரின்பத, ‡ கருதிய கூற்று, || யானையைக் கூற்றை, ÷ கைக்கொள்க, = கொடுத்தலுமவும், × குதகிரத்தாலும், ** சுட்டுமிலைகை, சுட்டுமைரைசிறப், †† குத்திரத்தாலும், ‡‡ தொடுத்தின.

உகஅ கலித்தொகை ௩அ.

(க) கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறு மக்கவின்
றீராமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்

எ-து: நீரற்ற நிலத்திற் பயிர்போல நின் அளிபெறுமற் பொலிவழிந்தவள் நீ வருவதற் கரிய இடமென்று கருதாயாய் ஆண்டுள்ள பாம்பை அஞ்சாயாய் வர, விடியற்காலத்தே மழையைப் பெற்ற நிலத்திற் பயிர்போல அழகுபெறும்; *இனி அங்ஙனம் பெற்ற அழகு இவளைவிட்டு நீங்காமல் நிலைபெற்று, நிற்கும்படி காப்பதொரு கூறுபாடு உண்டாகில், அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்காண; எ - று.

வந்தக்கால், காலீற்று வினையெச்சம்; உரைத்துக்காணென்பது உரைத்தைக்காணென வினைத்திரிசொல்லாயிற்று.

கச இருளிடை யென்னுய்நீ யிரவஞ்சாய் வந்தக்காற்
(உ) பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள் வைகறை

(ங) யருள்வல்லா னாக்கம்போ லணிபெறு மவ்வணி
தெருளாமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்

க. (அ) "கானலஞ் சேர்ப்பனைக் கண்டாய்போலப், புதுவது கவினினை' கலி. கஉஅ: சு – எ. (ஆ) "குருந்த மேறிய கூரும் பார்முல்லை பொருந்து கேள்வரைப் புல்லிய.பொன்னனூர், மருங்கு போன்றனை மாக்கவின் கொண்டதே." (இ) "நீர் துளும்பு வயிற்றின் எிழன்முகில் பார் துளும்ப முழங்கலிற் பல்கலை, யோர் துளும்ப வெரீஇயிறை வ, றபீ ,கார் துளும்புகொம்பிற்கவினெய்தினர்." சீவக.ககசுஙு,உசுஎஉ (ஈ) "வானிறைகின்ற கொண்மூவார் துளி தலைஇயபின்றைக்,கானிறை மானும் பூடும் வல்லியுங் கவின்றுவென்ன" கந்த. இந்திரனரு சனை. கங. (உ) "நீர் பெற்றுயர்ந்த நிறைபுலமோ" நள. கலிநீங்கு. கூட (ஊ) "காரிற் குளிர்ந்து குழைந்தசெழுங் கானம் பூத்த தெனக்கவினி வில்லி. பன்னிரண்டாம். அஉ. என்பவைகளும் (எ) "அணங்கனையா நுகர் வேய்தலின்" சீவக. அஎக. என்பதும் 'அணங்கனையார், கண ரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின்' என்னு அதனுரையும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. "வறியவனிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்" கலி. கo: க, என்பது அதன் அடிக்குறிப்புக்களும் இங்கு ஒப்புநோக்கற் பாலன.

ஙு. "இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடுமென் றெண்ணிக், கரப்பவர் கண்டறியா கொல்லோ—பரப்பிற், றுறைத்தோணிநின் றுலாந் தூங்குநீர்ச்சேர்ப் விறைத்தோறு மூறுங் கிணறு" பழ. ஙசுசு.

(பிரதிபேதம்) * அங்ஙனம் பெற்ற வழினைவிட்டு,

எ - து: கைப்பொருளில்லாதான் இளமைபோல நின் அளிபெருமத் பொலிவழிந்தவள் நீ இருளிடத்தில் *இராவென்று கருதாயாய் ஆண்வரும் ஏதத்திற்கு அஞ்சாயாய் வர, விடியற்காலத்தே அருளுதலை வல்லவனுக்கு உண்டாய ஆக்கம்போல அழகுபெறும்; அங்ஙனம் பெற்ற அழகு பிறரான் வந்த அழகென்று புறஞ்சொல்லுதலைப் போக்குவதொரு பொருளுண்டாகில் அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்காண் ; எ - று.

கஅ மறந்திருந்தா ரென்னுய்நீ மலையிடை வந்தக்கா

(க) லறஞ்சாரான் மூப்பேபோ லழிதக்காள் வைகறை
(உ.) திறஞ்சேர்ந்தா னாக்கம்போற் றிருத்தகு மத்திருப்

புறங்கூற்றுத் தீர்ப்பதோர் பொருளுண்டே †லுரைத்தைக்காண்

எ - து: தருமநெறியைப் பொருந்தாமல் வறிதே மூப்பினை எய்தியவன் மறுமைச்செல்வத்திற் பொலிவிழந்தாற்போல நின் அளிபெருமத் பொலிவிழந்தவள் கொலைத்தொழிலிற் குறைவின்றித் திருந்திய கானவரென்று கருதாயாய் அம்மலைச்சாரலிலுண்டாகிய வழிக்கண் வந்த இடத்து அவ்வரவினாற்பெற்ற மயக்கின்பத்தாலே விடியற்காலம் கூறுபாடுடையவனுடைய செல்வப்பொலிவுபோல அழகுபெறும்; அங்ஙனம் பெற்ற அழகால் அயலவர் கூறத்தக்க புறங்கூற்றுரையை மாற்றத்தக்கதொருபொருளுண்டாகில் அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்காண்; எ - று.

பொருளென்றது ஆகுபெயர்.
இவை மூன்றும், தாழிசை.
எனவாங்கு,

எ - து. என்று; எ - று.
ஆஙகு அசை.

இது தனிச்சொல்.

௨௩. நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு
வருமே தோழி நன்மலை நாடன்

க. (அ) "மறுபிறப்பறியாதது மூப்பன்று" முதுமொழிக். ௧0; (ஆ) "மூத் தாறு, நன்கறியார் தாமு'ணனியுளர்" பழ. ௩௧௧.
உ. (அ) "வருத்தலும் வல்லதரசு" (ஆ) "அறனீனு மின்பமு மீனுந் திற னறிந்து, தீதின்றி வந்தபொருள்" (இ) "உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த், தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்" குறள். ௩௮௫, ௭௫௪, ௭௫௬. (ஈ) "கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டொறு மாநிதியம், வெள்ளத்தின் மேலும்பல" நீதிநெறி. உ௧.
(பிரதிபேதம்) * இரவென்று, †உரைததுககாண்.

௨௧௪. கலித்தொகை ௩௮.

(௩) வேங்கை விரிவிடம் நோக்கி
*(உ)வீங்கிறைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே

எ - து: நின்னுடைய மிகுதலையுடைய வருத்தத்தை யான் கூறக்கேட்டு நல்ல மலைநாடன், தோழீ! வேங்கை அலர்கின்ற காலத்தைப் பார்த்துப் பெருத்த இறையினையுடைய பணைத்தோளை‡வரைந்துகோடற்கு†வரும்; எ-று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது 'ஐயிரு தலையினரக்கர் கோமான்' என ஆசிரியத்தளையும் வந்து பதினொரெழுத்தான் வந்த அடிபெற்ற ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித் தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும்‡இயலென்ற இலேசால் தரவின்(௩)உள்ளுறைப் பொருளையுங் கொண்டு நின்ற நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

க. வேங்கை நன்னாளில் மலருமென்பதையும் அக்காளில் வரைதல் மரபென்பதையும் (அ) "நன்னாள் வேங்கையு மலர்கமா வினியென" (ஆ) "வேங்கை நாளுறுபுதுப்பூ"(இ)"காரரும்பவிழ்ந்த கணிவாய் வேங்கை" நற்.உ0சு:எ.ருகரு:க,ருஎரு:சு.(ஈ)"வேங்கையுமொள்ளிணர் விரிந்தன, நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே" (உ) "நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை" (ஊ) "நன்னாள் வேங்கைவீ"(எ)"மன்றவேங்கை மணநாட் பூத்த, மணியே ரரும்பின் பொன்வீ" அகம். உ: கசு – எ, அ௫: க0, கருரு: ச, உருஉ: எ – அ. (ஏ) "இளவேங்கை நாளுரைப்ப" (ஐ) "நாள்வேங்கை பொன்விளையு நன்மலை நன்னாட்" (ஒ)"நாள்வேங்கை நீழலுள்" திணைமா. கஅ, உ0, ருக. (ஓ) "கணிநிறவேங்கை" திணைமொழி. க. (ஔ) "பன்னாளு நின்ற விடத்துங் கணிவேங்கை, நன்னாளே நாடி மலர்தலால்" பழமொழி. கஉ0. (ஃ) "கணிவளர் வேங்கை" தே. (அஅ) "கணித்தொழில் புரியும் வேங்கை"...... ..... (ஆஆ) "நன்னாட்பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை". (இஇ) "நன்னாள் வேங்கைப் பொன்னேர் புதுமலர்' (ஈஈ) "பிணியவிழ்ந்து நன்னாட் பூப்பனவும் வேங்கை" யா – வி. சூ. சு, கசு, ருஎ, மேற்கோள். (உஉ) "கடிநாள் வேங்கையும்"(ஊஊ)"கணிவாய்வேங்கையும்" பெருங். (க) ௫0: உசு. (உ) உப: ௫சு. என்பவற்றாலுணர்க.

உ. (அ)"வீங்கிறைத்தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோள்" பதிற். ௫ச: ரு. (ஆ) வீங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை. புறம். ரு௫ச: க.

ரு. (அ)"இமயவில்வாங்கியவீர்ஞ்சடையந்தணனென்னுங்குறிஞ்சிப்பாட்டினுள் 'கோடுபுய்க்கல்லா துழக்கு நாடன்' என்று உள்ளுறை யுவமத்தாற் றலைவியதுவிழுமங்கூறக்கொழுநன் (?) மலைநாடனெனவைத்தமையின் அது தரவியலொத்ததாயிற்று",என்பர்பே;தொல்.செய்.சூ.கருஎ.

(பிரதிபேதம்) * வீங்கிழைப், † வருமென வரைவுமலிந்து கூறினன், ‡ அயலென் றறிசொல்.

(ரு௯.) (க)காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
டாமரைக் கண்புதைத் தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா்.
னீருகை நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினுற்
பூருகை முறத்தழீஇப் போதந்தா னகனகலம்
வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனு லென்றோழி
யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமை யயளே;

ஏ அவனுந்தான், ஏன லிதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்
தேனி னிறுலென வேணி யிழைத்திருக்குங்
கானக நாடன் மகன்;

கக சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே
வள்ளிகீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா
கொல்லை குரல்வாங்கி யீனு மலைவாழ்ந
ரல்ல புரிந்தொழுக லான்;

கரு காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார் கேள்வர்த் தொழுதெழலாற் றன்னையருந்
தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்;

எனவாங்கு,

௨0 அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய்;

௨௨ அவருந், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

(ஆ) "'இமயவில் ...நாடகேள்' என்ற இதன்உள்ளுறையுவமத்தால்தலைவி விழுமங் கூறி அதனையுமுடன்கொண்டு சரிதகத்து 'நின்னுறு........ கொளற்கே' எனக் கூறுதலான் இயலென்ற இலேசால் தரவின் பொருள் கொண்டிற்ற சரிதகம் வந்தது" தொல். செய். சூ. ௧௩௭.

௧. இச்செய்யுள் இன்னஇன்னதற்கு மேற்கோளென்பது இதனுரை யிறுதிக் குறிப்பிற் காணப்படும்.

௨௧௬ கலித்தொகை ௩௯.

௨௬ தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து
குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
கொண்டு நிலைபாடிக் காண் ;

௩0 நல்லாய்,
நன்னா டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்
தந்நாண்டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்;

௩௩ புனவேங்கைத் தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றி
னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றே
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றே;

௩௭ விண்டோய்கன் னாடனு நீயும் வதுவையுட்
பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்கொலோ
பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ;

௪௧ மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற்
கையாற் புதைபெறாஉங் கண்களுங் கண்களோ;
என்னைமன், நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்;
நெய்த லிதழுண்கண், நின்கண்ணா தென்கண் மன;

எனவாங்கு;

௪௬ நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே.

இது "முன்னிலை யறனெனப் படுதலென் றிருவகைப், புரைதீர் கிளவி தாயிடைப்புகுப்பினும்" என்னும்(க)விதிபற்றித்(உ)தமர் வரைவுமறுத்

க. தொல். களவியல், சூ. உ௩.

௨. இக்கிளவியின் செய்திவிரிவை, சீவகசிந்தாமணி. கOசகு - கூ௨ - ம் செய்யுட்களானுணர்க.

இரண்டாவது குறிஞ்சிநடை. ௨களே

துழித் தோழி தாயர்க்கு அறத்தொடு நிற்ப, அவள் நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிற்ப, அவள் தன்னையர்முதலியோர்க்கு அறத்தொடுநிற்ப,அவரும் ஒருவாற்றான் *உடன்பட்டமை தோழி தலைவிக்குக் கூறி, தானும் அவளும் வரைவு கடிதின் முடிதற்பொருட்டு வரையுறை தெய்வத்திற்குத் துரவையாட, அவன் வரையவருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

(௩-ஆ) (க)காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
(௨)டாமரைக் கண்புதைத் தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா
னீணக †நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
(௩)பூணாக முறத்தழீஇப் ‡போதந்தா ||னகனகலம்

க. (அ) "இணிகிலைக் கடம்பின் திரளரை வளைஇய, துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடேஎ, நுரையுடைக் கலுழி பாய்தலி னுரவுத்திரை, யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை,யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது, மஞ்ச லோம்புகின் னணிநல நுகர்கென" குறிஞ். கஎசு - கஅக.

(ஆ) "முன்னிலை யறனெனப் படுதலென் றிருவகைப், புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்" என்புழி, "புனறரு புணர்ச்சியும் பூத்தருபுணர்ச்சியும் களிறுதரு புணர்ச்சியும் போல்வன செவிலிக்குக் கூறி அவள் நற்றாய்க்குக்கூறுதலை நிகழ்த்துவித்தலாம். எனவே அவள் தந்தைக்குந் தன்னையர்க்கும் உணர்த்துதலும் அதனை மீண்டுவந்து தலைவிக்கு உணர்த்துதலும் பெற்றாம். அவ் வறத்தொடுநிலை எழுவகைய எனப் பொருளியலினும் கூறுப" என்றுகூறி 'காமர்கடம்புனல் .. ..சாய்த்தார் தலை' என்பதை மேற்கோள்காட்டி, "புனறரு புணர்ச்சியாற் றோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்ப, செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்ப, அவள் ஏனையோர்க்கு அறத்தொடு நின்றவாறு காண்க" என்பர். நச். தொல். களவி. சூ. உங. (இ) புனல்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடு நிற்றற்கு, "காமர்... .. ..பெரு மையயளே" என்பது மேற்கோள்; இறை. சூ. கறு; நாற்கவி. சூ. கஎஎ. (ஈ) எதிடு தலைப்பாடு என்பதற்கு யாதானுமோரே துவை இடையிட்டுக்கொண்டு தலைப்பட்டமை கூறுதல் என்று பொருள்கூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டி, 'இது புனலிடை உதவினானெனத் தலைப்பாடு கூறியது' என்பர். இளம். தொல். களவி. சூ. உங. (உ) கட்டளை யடியல்லாத கலியடிக்கண் நேரீற்றியற்சீர் வருதற்கு, "காமர்கடம்புனல் கலந்தெம்மோடாடுவாள்" என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. உஙி, பே.

௨. இவ்வடியை நாற்சீரடியாகக் கொள்ளின் மோனை நயமுறும்.

௩. வேட்கையுரைத்தலென்னும் அறத்தொடு நிலைக்கு, "பூணாக...போதந்தான்" என்பது மேற்கோள். தொல். பொருளி. சூ. கங. நச்.

(பிரதிபேதம்) * உடம்பட்டமை, † நறும்பைந்தார், ‡ போதந்தான், || அவனதவும்.

வருமலை புணர்ந்தன வென்பதறு லென்றோழி

(க) யருமறைஉ தரல்வேண்டிற் (உ) றருகிற்கும் (ந) பெருமையளே

எ-து: எம்மோடேகூடி விருப்பத்தையுடைய(ச)கடிய நீரையாடுகின்றவள் கால்தளர்ந்து அஞ்சித் தாமரைபோலும் கண்ணைப் புதைத்து அந்நீரோடே போகையினுலே தனக்குச்சென்ற (ரு)அருளினுலே நீண்ட சுரபுன்னைப் பூவாற் கட்டின நறிய குளிர்ந்த மாலை அசையும்படி அந்நீரிலே குதித்துப் பூணினை யுடைய இவள் மார்பைத் தன்மார்போடே உறும்படி அணைத்துக்கொண்டு கரையிலே போதவிட்டவனுடைய அகன்ற மார்பை இவளுடைய எழுகின்ற முலைகள் கூடினவென்று பிறர் கூறுகின்ற கூற்றுலே என்னுடைய தோழி நமக்கு அரியமழையைப் பெய்விக்க நாம் விரும்பில் அதனை நமக்குத் தாவல்ல கற்பின் பெருமையளாயினுள்; எ - று.

எ (சு)அவனுந்தான், ஏன லிதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
(எ)வா னூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்

க. "வான்றருங் கற்பினுள்" கலி. கக: உ௦. என்பதும் அதன் குறிப்புக் களும் "மழைவளந்தரு கற்பினர்" விநாயக. திருநாட்டுப். எ௦. என்பதும் ஈண்டு உணர்தற் பாலன.

உ. இல், ஆற்றலுணர்த்துவதோர் இடைநிலை.

ங. "மாரி, வறப்பிற் றருவாரு மில்லை" (நாலடி. க௦ச.) என்றிருப்பவும் அதுதருஞ் சிறப்புப்பற்றி 'பெருமையள்' என்றுர்.

ச. கடும்புனல் - மிக்கபுனலென்பர், இளம்; தொல். உரி. சூ. அ௦.

ரு. அருள் இன்னதென்பதை இந்நூற்பக்கம் உஅ; ங-ஆம் குறிப்பாலறிக.

சு. (அ) 'இருபாற் குடிப்பொரு ளியல்பின் கண்ணும்' என்புழி 'அவனுந் தான் .. உரைத்தாள்யாய்' என்பவற்றை மேற்கோள்காட்டி, 'தோழி தான் கூறிய இருபாற் குடிப்பொருளைக்கூறிச் செவிலி அறத்தொடு நின்றுளெனக் கொண்டெடுத்து மொழிந்தவாறு காண்க' என்பர். நச். தொல். களவி. சூ உச. (ஆ) 'அவனுந்தான்... .....நாடன்மகன்' என்பது பிறப்பொப்புமைக்கும் தொல். மெய்ப். சூ. உரு: பே. (இ) இடை நின்றசொச்சகம் ஈற்றடி குறைந்ததற்கும் தொல். செய். சூ.

கஙு. பே. மேற்கோள். (ஈ) கலிப்பாவின் அளவடிக்கண் சீர்கூனாய் வருதற்கு "அவனுந்தான் ....இயங்கும்" என்பது மேற்கோள். தோல். செய். சூ. சக. பே.

எ. (அ) "வானூர்மதியம்" நாலடி. கஉகு; (ஆ) சிலப். க: ௩எ; (இ) தோல். செய். சூ. கஙு. பே. மேற். (ஈ) ஊர்தல், போதலென்னும் பொருளில் வருதற்கு "வானூர் மதியம்" என்பது மேற்கோள். சீவக. உஅக.

(பிரதிபேதம்) * தான்வேண்டின்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௩. உகக

(க) தேனி னிருளெனக் *வேணி யிழைத்திருக்குங்

கானக னாடன் மகன்

எ - து: இவளேயன்றி அவன்றானும் தினைப்புனத்திலிட்ட பரணிடத்து எரிந்த அகிலின் புகையாலுண்ணப்பட்டு ஒளிமழுங்கித் திரியும் மதியம் வானிடத்தேசென்று அம்மலைத்தலையிலேதங்கிற்றாயின் (உ) அதனை அந்தமலையில் வைத்த தேனின்று இருளென்றுகருதி அதனை அழித்தற்குக் (௩) கண்ணேணி முதலியன சமைத்திருக்கும் காடு அகன்ற நாட்டையுடையவன்மகன் ; எ - று.

மிக்க ஒளியினையுடைய மதி புகையால் மாசுண்ட தன்மைபற்றித் தங்கை யகப்படுத்திப் பயன்கொள்ளக்கருதும் நாடனெனப் புகழ்மிக்க தலைவனும் புனலிடைத் தழுவிப் †போதநததனாற் சிறிது புகழ்குறைந்தமை பற்றி யாமும் அவன் வரைந்துகொள்ளக் கருதுகின்றேமென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

இதனால், தலைவன் ‡நல்குலத்தினும் உயர்ந்தானென்பது தோன்றக்கூறி னாள். இது ||பிறப்பொப்புமை கூறிற்று.

கக (ச) ÷சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே

வள்ளிகீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா

க. கண்ணேணி யிழைத்துத் தேன் கொள்ளுதல் மரபு; இதனை "கலைகை யற்ற காண்பி னெடுவரை, நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப், பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை, யருங்குறும் பெறிந்த கானவர்" மலைபடு. நுகஅ - அ. என்பதனாலுமுணர்க.

உ. (அ) "மதியம் இருல்போலத் தோன்றுமென்பதனை இருல் மதிபோலத் தோன்றுமென்னும் பொருளுள்ள கலி. சஉ: உஉ - ௩ - ஆம் அடிக ளாலும் அவற்றின் குறிப்பாலுமுணர்க. (ஆ) மதியம் - பூரணசந்திரன்; இதனை, (க) "குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வழி வழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம், குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்கம்" மது. ககூ - கூ. (உ) "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும், வரிசை வரிசையா நந்தும்- வரிசையால், வானூர்மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே, தானே சிறியார் தொடர்பு" நாலடி, கஉ௯. (௩) "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு" குறள். எஅஉ. எனத் தெளிவுறக் கூறுத லாலும்: (ச) "மதி நிறைவுபோ னிலையாது" கலி. கள: எ. என்பத னாலும் அதன் அடியிலுள்ள பிற குறிப்புக்களாலும் உணர்க. இஃது இம்மரபு கடந்தும் வரும்.

௩. கீண்ணேணி - கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறி யிறங்கும்படி அமைத்துள்ள மூங்கில்; கண் - கணு.

ச. (அ) "காமர் கடும்புனல்" என்னுங் கொசசகக்கலியுள், 'சிறுகுடியீரே சிறு குடியீரே' எனவோரடியாற் கூன்வந்தவாறு காண்க. என்பர், குண

(பிரதிபேதம்) * கண்ணி, † போத்தகததனுல், ‡ தங்குலததினும், || புறம்பொப்புமை, ÷ சிறுகுடீஇரே.

றொல்லை குரல்வாங்கி யீனு மலைவாழ்ந

ரல்ல புரிந்தொழுக லான்

எ - து: சிறுகுடியிலுள்ளீர் ! சிறுகுடியிலுள்ளீர்; *இம்மலையில் வாழ்வார் இங்ஙனம் உதவியார்க்குக் கொடுக்க நினையாது கொதுமலர்க்குக் கொடுக்க நினைந்து அறமல்லாதன வற்றை விரும்பி ஒழுகுகையினாலே இனி இவ்விடத்து வள்ளியும் கிழங்கு கீழ் (க) வீழா; † மலைமிசையில் தேனுந் தொடா; கொல்லையில் தினைகளுங் கதிர்பறிந்து ஈனுவாம் ; எ - து.

கடு (உ)காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
(ங)வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார்(ச)‡கேள்வர்த் தொழுதெழலாற்(ரு)‖றம்மையருந்
தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்

எ - து: காந்தட்பூ மணநாறும், பார்த்தவர்கள் கண்ணைத் தன்னிடத்தே வாங்கிக்கொள்ளுங் கரிய மலையிடத்து=வளர்ந்த மூங்கில்போலும் மெல்லிய தோளையுடைய குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளிர் தாம் தத்தங் கணவரைத் தப்பாராய் அவரே(சு)தெய்வமென்று(எ)வணங்கி எழுந்திருத்தலாலே

சாகரர்; யா - கா. ஒழிபியல். அ. (ஆ) கூளைத் தனிச்சொல்லென் பாருமுளரென்று கூறி, "காமர் கடும்புனலென்னுங் கலியினுள் 'சிறுகுடியீரே' என ஒரடியாலே தனிச்சொல்வந்தது" என்பர். பெருந் தேவனார்; வீர.யாப்பு. கங.'சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே' சிலப்.உச:கக.

க. (அ)"விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை" மலை. கஉஅ. (ஆ) "கிழங்குகீழ் வீழ்ந்து தேன்மேற் றூங்கிச், சிற்சில வித்திப் பற்பல விளைந்து, தினைகிளி கடியும் பெருங்கல் நாடன்" நற். ஙஉஅ: க-ங.(இ)"கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே" புறம்.க0சு.

உ. (அ) "சிலம்புடன் கமழு மலங்கு குலைக் காந்தள்" குறுந். உஙசு. (ஆ) "நறுந்தண்சிலம்பி னறுகுலைக் காந்தள்" ஐங். உஉசு.

ந. (அ) "வாயகலமை மென்றோன் வசையின் மகளிர்" பதிற். கஉ. உஉ-ந.
(ஆ) "வாய்கமை மென்றேட் குறவர் மகளிரேம்" திணைமொழி. அ.
(இ) "வாயகலமைமென்றோண மடந்தை" நாற். கு. கஙக. மேற்கோள், "கண்ணுஞ்".

ச. "கொழுநற் றொழுதெழுவாள்." குறள். ௫௫.
௫. "காணவர் வார்விற் கணைபிழை யாதகண் ணார்சிலம்பன்" திருக்கோவை. களவு. ஙகஉ.

சு. இந்நூற்பக்கம் சுக: உ- (ஆ, இ) என்பவற்றின் குறிப்புப் பார்க்க.
எ. தொழுதெழல் எழுந்து தொழலென்று முன்பின்னாகப் பொருள்படுமென்றும் எழுதல், துயிலொழிதலென்றும் கூறுவர்,பிரயோக விவேக.

(பிரதிபேதம்) * இம்மலைவாழயா. † மலையிற்கு மிசையில், ‡ கொள்வர், || தன்னையரும். = வணர்ந்த, வளர்ந்த.

அவர்தம் ஐயன்மார்தாமும் தாம் தொடுத்த அம்புகள் இலக்குத்தப்பா ராயினர் ; எ - று.

என்றது, விளைவின்றேல் வேட்டையாடியும் உணவுண்டாக்குதுமென்று கருதில் அதுவும் தப்புமென்றாளென்றவாறு.

(க) எனவாங்கு,

எ - து: என்று; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

உ0 (உ)அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் *குய்த்துரைத்தாள் யாய்

எ - து: தமர்வரைவுமறுத்துழி அறத்தொடுநின்ற என் †கூற்றைத் தாய் நெஞ்சாற்கண்டு நற்றாய்க்குத் தான் அறத்தொடுநிற்கும் கூற்றிலேயடக்(ரு)கூற அதுகேட்டு (ச) அவளும் என்றமையன்மார்க்குவெகுட்சி‡பிறவாமற்செலுத்திக் கூறினாள்; எ - று.

உ (அ)அவரும், (ரு)தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி

நற்றாய் தந்தைக்குந் தன்னையர்க்கும் அறத்தொடு நிற்றற்கு "என வாங்கு .. ..யாய்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. சஎ. ந.

உ. "தாயறிவுறுதல் செவிலியொடொக்கும்" என்பதற்கு, 'மகள் களவொழுக்கத்தில்,செவிலிகவலுந் துணைக் கவலுதலல்லது தந்தையை யுந் தன்னையன்மாரையும்போல நற்றாய் வெகுடலிலள்'என்று கூறி,'அறத்தொடு... ..யாய்'என்பதைத்தாய்வெகுளாமைக்கும்" அவரும்,தெரிகணை ... ..தெழுந்து" என்பதை அவர் வெகுண்டமைக்கும் மேற்கோள் காட்டினார், இளம்; தொல். கள. சூ. சஎ.

ரு. "இங்கிவள்போய் மலர்க்காவி னெழில்விசயற் கீடழிந்த வின்ன லெல்லாஞ், சுங்கெறியுந் தடம்பொருணைத் துறைவனுக்குச் செவிலியரர் தாயர் சொன்னார்" வில்லி. அருச்சுனன் றீர்த்த. ருரு.

ச. நற்றாய் குறிப்பினன்றி யறத்தொடு நிற்கப்பெறாள். நாற். சூ. களஅ.

ரு. (அ) நற்றாய் அறத்தொடுநின்றவழி, தந்தையுந் தன்னையரும் முன்னர் நிகழ்ந்த வெகுட்சி நீங்கி உய்த்துக்கொண்டு உணர்வர் என்பதற்கும் தொல். களவி. சூ. சக. நச். (ஆ) 'அகத்திணைக்கண் ஊரார்முதலிய அறவகையோர்கூற்றாகப் பிறர் சொல்லி னல்லது அவர் கூறார் என்பதற்கும் தொல். செய். சூ. கககூ. பே. நச். "தெரிகணை .. ..தலை." என்பது மேற்கோள். (இ) "வரிசிலை யிடவயி னேந்திக் கணைதெரிந், தெரியுமிழ் கண்ணினரிவரே" தமிழ்நெறி. மேற்கோள். (ஈ) "மலை

யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து (க)சாய்த்தார் தலை

எ - து: அதுகேட்டு அவரும் (உ)ஒரு முகூர்த்தமெல்லாம் நெஞ்சழன்று கண்சிவந்து தெரிந்த அம்புகளையும் பார்த்து வில்லையும் பார்த்து எழுந்து அலமந்து இருவரிடத்துங் குற்றமில்லையாயிருந்ததென்று சினம் ஆறித் தலை சாய்த்திருந்தார்; எ - று.

*இஃது அறத்தொடுநிலை வாய்த்தவாறு கூறியது.

உ௬ தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
(௩)வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து

முற்றியபுயத் தாயன்னை கூறமற் றென்னையர் வான், சிலைமுற் றிய வெங் கணைதெரிந் தார்கண் சிவந்துறத்தே" அம்பிகா. ௩௬௪. (உ) "தடுகிய விளையர் நோக்குவ கண்ணிய பொருளுமெண்ணி, யடுசிலை யழலவேந்தி யாருயிர் பருகற் கொத்த, விடுகணை தெரிந்து" சீவக. ௧௦௮௬. (ஊ) "கண்டவக் குமரனும் கடைக்கண் டீயுக, விண்டனை நோக்கித்தன் வில்லை நோக்கினுன்" கம்ப. வேள்வி. ௪௮. (எ) 'கணை களை ஆராய்ந்து' எடுத்தலை, 'கணைதெரிதல்' என்பது மரபு. இதனை (க)"கணைதெரிந்து" நள. சுயம். ௧௧. கம்ப. நாகபாச. ௭௧. பாகவதம். (௧௦) மலரவன் சிறூர். ௭.(உ)"தெரிகணை" கம்ப. வருணனைவழி. ௩௨. நாகபாச. ௧௬௩. நிகும்பலைப். ௪௫; (௩) "தெரிந்த வெங்கணை." கம்ப. இராவணன்வதை.௧௫.(௪)"தெரிசரங்கள்"(௫)"கூர்சரங்கடெரிந்தனர்" வில்லி. பதினுன்காம் போர். ௪௫, ௧௨௮.

க. (அ) "கனைதுயர்க்கவலையாற் கணனென்பான்றலை,தனையிறக் கிட்டனர் தம்மைப் பார்த்திலன்" விநாயக. சிந்தாமணி.கக௭.(ஆ)"நாணலைப்பத் தலை சாய்த்தார்" பூவாளூர். இந்திரன். ௬க.

உ. (அ) "செவ்விதின் முகங்கீழிட்டுத்திருந்திரை யாடா ராகி, யிவ்வண மிரண்டு்கன்ன,விருந்தளங கலஙகி ஞரே." பிரமோத்தர. உமாமகேச வரபூசாபலம். ௩௭. (ஆ) "முனிவனு மதிதி மாது முகூர்த்தமொன் றவச மெய்தி" விநாயக. மகோற்கடர். ௭அ௫.

௩. வரையுறை தெய்வமென்றது, (அ) குறிஞ்சிக கிழவனாகிய முருகக் கடவுளை; கலி. ௬௦: கக-ஆம் அடியின் உரையையும் (ஆ) "கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை, யெழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே" - பிரிந்த கேளிர் வந்துபுணர்ந்து பின் நீங்காமைப்பொருட்டு மகளிர் யாழை யெழுவி நின்னைப்பாடுகின்ற பாட்டை விரும்பினோய். பரி. கஅ: உ௩ - ௬, என்பவர்றையும் (இ) சிலப். உ௪: "கயிலை" "மலைமகள்" "குறமகள்" என்னும் முதலையுடைய செய்யுட்களையும நோக்குக. (ப) (பிரதிபேதம்) * தெரிமிழாய்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௩. உஉ௩

(க) குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
(உ) கொண்டு நிலைபாடிக் காண்

௭ - து: தெரிந்தஇழையினையுடையாய்; நீயும் நின்கணவனும் கூடும்படியாக†இவ்வரையிலுறைகின்ற தெய்வம் மனமகிழும்படி யாம ‡மகிழ்ந்து ||குரவையைக் கைகோத்தாடுதற்கு ÷ அக்குரவைக் கூத்திற் கொண்டுநிலைச செய்யுளை நீபாடிக்காண்; × ௭ - று.

யாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாடு, ஆயத்தை **உளப்படுத்தி நின்றது.

இது நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழியேமுறு கடவுளேத்தியது (௯) ஒருவர் கூற்றினை ஒருவர் கொண்டுகூறுதலிற் கொண்டுநிலையாயிற்று.

௯0 நல்லாய்,

நன்னு டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்
தந்நாண்டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நல்லாய், நம்மை வரைந்துகொள்ளும் நல்ல நாள் நம்மிடத்தே வருமளவில் நஞ் சுற்றத்தார் தம்மலையிடத்து நாணைத் தாங்குவார் தாம் என்ன நல்வினையைச் செய்தார்கொலென்றாள்; எ - று.

சுற்றத்தாரிடை ††வரைதலாற்பிறந்தநாண் தாங்கலரிதென்றாள்.

௯௯ (ச)புனவேங்கைத்‡‡தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றி
னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா ||| மன்றோ

"விடர்முகை யடுக்கத்து விறல்கெழு சூலிக்கு" குறுந். உ௧அ. என்பது சூல் கொற்றவையை யென்றுமாம். (உ) இளம்பூரணர், குறிஞ்சிக்குக் கொற்றவையும் தெய்வமென்பர்.

௧. குரவை, இங்கே குன்றக்குரவை.

உ. "கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையை" சீலப். (உச.)

௩. தொல். கற்பி. சூ. 9. நச. இப்பகுதியுரையில் "தெரியிழாய் .....காண்' எனத் தான்பராய தெய்வத்தினைத் தோழி கற்புக்காலத்துப் பரவுக் கடன் கொடுத்தற்கு ஏத்தியவழித் தலைவனு மேத்துதலாம்" என்பது காணப்படுகின்றது.

ச. வெண்கலியுறுப்பு நிலையொத்துப் பாவேறுபடுங் கொச்சகத்து, இடைநின்ற கொச்சகம் ஈற்றடி குறையாது வந்ததற்கு, "புனவேங்கைத் .....: .. . ..கடிது மாமன்றோ" என்பது மேற்கோள்; தொல். செய்.

கு. கஙுரு. பே.

(ப்ரதிபேதம்) * என வறத்தொடு நிலையாய்த்தவாறு கூறிப் பின்னர்த தெரித்த, † இவ்வரை யுறைகின்ற, ‡ மகிழ்ந்து கைகோத்து, || குரவைக்குக் கை. ÷ அக்குரவைக் கூத்திற்குக், × என்றான், ** உளப்படுத்திற்று, †† வரைவால், ‡‡ தா தருக்கும், ||| என்றே.

கலித்தொகை நகூ.

(கூ) நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா *மென்றே

எ - து: புனத்தினின்ற வேங்கைப்பூவிற் பொன்போன்ற தாது உதிரும் பாறையையுடைய முற்றத்தே வெளியிலே உண்டான் கூட்டமும் ஒப்பில் நடக்குமல்லவோ? அந்நனவிற் புணர்ச்சி நடந்ததாக அப்பொழுதே கனவிடத்தே உண்டாய்ப்போதுங் கூட்டத்தைப் போக்கிவிடுவேமல்லவோ? †எ - று.

நனவினும் புணர்ச்சி கனவினும் புணர்ச்சியென ஆமென்பனவுத்துறைக் கூட்டுக, நடக்கலுமென்றது உம்மீற்றுவினையெச்சம்; விரைவுதோன்ற நின்றது.

"வரைவுதலைவரினும்" (உ) என்பதனால் தலைவி தன்வயினுரிமையும் அவன் வயிற்‡பரத்தையுந் தோன்றக் கூறினள்.

க. "நனவிற்புணர்ச்சி நடக்கலுமாங்கே" என்பது (அ) "அன்னமரபிற் காலங்கண்ணிய, வென்னகிளவியு மவற்றியல்பினவே" என்பதனுற் கொள்ளப்படும் வினையெச்சங்களுள் உம்மீற்று வினையெச்சத்துக்கு, மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. ௩௨. சே. சூ. ௩௫. தெய். (ஆ) இதனை ஒன்றென முடித்தலாற் கொள்கவென்பர் கல்லாடர்; தொல். வினை. சூ. ௩௦. (இ) "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்பதனுற் பெறப்படும் என்பர். நச்; தொல். வினை. சூ. ௩௧. (ஈ) செய்து செய்பு என்னுஞ் சூத்திரத்து 'இன்ன' என்றதனுல் அடக்கிக் கொள்க வென்பர், மயிலைநாதர்; நன். வினை. சூ. உ௪.(உ)வினையெச்சங்களுள் இன்னீறு உம்மீருய்த்திரிந்ததென்பர், இ - வி. நூலாசிரியர்; இ - வி. சூ. உ௪௬. (ஊ) 'நனவு, போர்க்களத்தையும் அகலத்தையும் உணர்த்துவதுமன்றிச் சாக்கிர அவத்தையையு முணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்காட்டுவர், இராமாநுச கவிராயர்; நன். உரி. சூ. ௧௮.

(எ)"கனவுதொறு மிவள்காமக் கனிநுகர்வா ளாகவந்தக் கனவிற்கூட்ட, நனவிலுறு புணர்ச்சியிலு மனவிறந்த நன்னலமே நல்குமன்றே." பிரமோத்தர. உமாமகேசுவரபூசாபலம். ௧௧.

உ. தொல். களவு. சூ. உ௦. இப்பகுதிக்கு நச்சினார்க்கினியர் களவு வெளிப்பட்ட பின்னராயினும் வெளிப்படு முன்னராயினும் வரைந்தெய்துதற் செய்கை தலைவன்கண் நிகழின் 'ஆண்டு முற்காலத்து நிகழ்ந்த ஆற்றுமை பற்றித் தன்வயினுரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தைமையும்படத் தலைவி கூற்று நிகழுமென்று கூறி அதற்கு "நன்னுடலைவரு .. .. ..கடிதுமாமன்றே" என்றபகுதியை மேற்கோள் காட்டி 'நாண் தாங்கி ஆற்றுவாருமுளரோ வெனவும் கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமெனவும் இரண்டுவ் கூறினுள்' என்பர்.

(பிரதிபேதம்) * என்றே, † என்று பாடினுள், ‡ பரத்தைமையும்.

௩௭ (௩)விண்டோய்கன் னுடனு நீயும் வதுவையுட்
(௨)பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்கொலோ
பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ

எ - து: அதுகேட்ட தோழி விசும்பைத் தீண்டுகின்ற மலைநாடனும் நீயும் அக்கலியாணத்தே பண்டு கண்டறியாதீர்போல மிகவும் நடப்பீரோ? பண்டு கண்டறியாதீர்போல நடந்தீருடைய பழைய உறவை யான் கண்டறியாதேன் போல மிகவும் *மறைப்பேனோ? என்றாள்; எ - று.

ஓகாரங்கள் ஐயம்.

௪௧ (௩)மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற்
கையாற் புதைபெறூஉங் †கண்களுங் கண்களோ

எ - து: மேகந் தவழும் மலையை யுடையவனுடைய மணக் கோலங் காணமற் கையாலே புதைத்தலைப் பெறுகின்ற கண்களுங் கண்களென்று கூறப்படுமோ? ‡எ - று.

௪௩ என்னைமன், (௪)நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவியான் நின்கண்ணாலே மிகவுங் காண்பேனென்றாள்; எ - று.

௪௪ (௫)நெய்த லிதழுண்கண், நின்கண்ணா கென்கண் மன

க. "புதுவை போலுநின் வரவுமிவள், வதுவை நாணொடுக்கமுங் காணகு வல்யானே" கலி. ௬௨: ௨௪ - ௫.

௨. ஓரிடைச்சொல் நிற்கின்றவிடத்தே மற்றோரிடைசசொல்லு நிற்றலாகிய பிறிதவண் நிலையலுக்கு 'பண்டறியா ....மற்கொலோ'என்பது மேற்கோள். தோல். இடை. ௬. ௩. ௩௪.

௩. "கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே, கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் கண்ணென்னகண்ணே" சிலப். (கஎ) 'பெரியவனை'

௪. (அ)''எம்மெனவரூஉங்கிழமைத்தோற்ற, மல்லாவாயினும்புல்லுவவுள வே"என்புழிஉளஎன்றதனால்,சிறுபான்மைதலைவி தோழியினுறுப்பைத் தன்னுறுப்பென்று கூறுவனவும் கொள்க வென்றகூறி அதற்கு (தொல். பொருளி. சூ. உஎ.) நச்சினார்க்கினியரும் (ஆ) கலிப்பாவி னிடையே மூச்சீரடி வந்ததற்கு (தொல். செய். சூ. எ௦.) பே. நச்.

இருவரும்'நின் கண்ணாற் .. ..யான்'என்பதைமேற்கோள்காட்டினர்.

௫. 'தோழி தலைவியினுறுப்பைத் தன்னுறுப்பென்று கூறுவதாகிய எம் மெனவரூஉங் கிழமைத்தோற்றத்திற்கு 'நெய்தலி தழுண்கண் .. .. மன',என்பது மேற்கோள். தொல். பொருளி. சூ. உஎ. நச்.

பிரதிபேதம்) * மறைப்பேனே தாரங்கள்,† கண் ணின் கண்ணாகுமோ, கண் ணின்கண்ணே, என்றாள்.

29

ர - து: அதுகேட்ட தோழி நெய்தலிதழ்போலும் மையுண்கண்ணாகிய நின்கண் மிக என்கண்ணாவதாகவென்றாள்; எ - று.

இதுவும்,"தாயத்தி னடையா" என்னும் (க) சூத்திரத்தடக்கினும்.

எனவாங்கு,*

எ-து, என்று நாஞ்சொன்ன அக்காலத்தே; எ - று.

௪௬ (௨)நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
(௩)தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
(௪)வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு

மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச்

க. தோல். பொருளியல். சூ. உஎ.

உ. (அ) கலிக்கு உறுப்பாய்வரும் ஆசிரியம் அறுசீரடியும் ஐஞ்சீரடியு முடைகி ஒரு தொடராய் வந்ததற்கு)தோல். செய். சூ. கூஎ. நச்.) "நெறியறி.......... ..பொலிகமாவினியே"|என்பது மேற்கோள். (ஆ) 'முடுகுவண்ண மென்பது அராகத்தொடுத்த அடியோடு பிற அடிபடத் தொடர்ந்தோடுவது.' என்றுகூறி அதற்கு 'நெறியறி. .. .. ..மம்பலும்' என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர், பே; தோல். செய். சூ. உங்ங. (இ) முடுகுவண்ணமென்பது நாற்சீரடியின் மிக்கோடி அராகத்தோடொக்கு மென்றுகூறி அதற்கு 'நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇ' என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர், இளம்; தோல். செய்.சூ.உஉங. 'முடுகு'.(ஈ) இலக்கண விளக்கத்து'முடுகுவண்ணம் நாற்சீரடியின் மிக்கு ஓரடி அராகத்தோடொக்கும்' என்றிருப்பது திருத்தமானதென்று தோற்றுகிறது. இ – வி. சூ. எடுஎ. (உ) களவு வெளிப்படுப்போன் தலைவன் என்பதற்கும் (தோல். கள. சூ. சஅ.) (ஊ) கலியில் அறுசீரடியாகிய கழிநெடிலடி வந்ததற்கும (தோல். செய். சூ. சO)இதனை மேற்கோள்காட்டினர்;நச்.(எ)'நெறியறி செறிகுறிபுரிதிரிபு' என்பது முடுகுவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்தோல். செய். சூ: உஙங. ந.

ங. (அ)கலிப்பாவின் ஐஞ்சீரடிவந்ததற்கு 'தகைமிகு .....ரினமாக'என்பது மேற்கோள். தோல். செய். சூ. கூங. பே. (ஆ) இதனைக் கலிக்குறுப்பாகிய ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடி வந்ததென்பர்; நச். தோல். செய். சூ. கூங. நச்.

ச. (அ) 'வேய்புரை மென்றோள்' என்பது புரையவென்னு முவமச்சொல் மெய்புவமத்திற்கு வருதற்குமேற்கோள். தோல். உவம.சூ. கடு.இளம் 'கடுப்ப'; (ஆ) 'வேய்புரை மென்றோள்.' குறிஞ்சி. உசஉ.

(பிரதிபேதம்) * ஆக்கை நெறியறி.

(க)சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
*பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே

எ - து: நூனெறியாலே அறிந்த இருவரும் கூடுவதற்கேதுவாகிய முகூர்த்தம் வேறுபட்டுத் தப்புதலை ஒருகாலத்தும் அறியாத(உ)கணியை முன்னிட்டு, அழகுமிகுகின்ற தொகுத்துக்கூறுதலையும் வகுத்துக்கூறுதலையும் அறியுஞ் சான்றவர் தனக்குச் சுற்றமாக, மூங்கிலையொக்கும் நம்முடைய மெத்தென்ற தோளிற் பசலையும் ஊரிற் கூறும் அம்பலும் பொய்யாகிய †களவிற் கூட்டமு மெல்லாஞ் சேர நீங்கும்படி நீளிதாய் உயர்ந்த மலையினை யுடையவனும் வந்தான், நின்னுடைய பூவினது அழகையுடைய கண்ணும் பொலிவதாக ‡என்றாள் ; எ - று.

'கானகனுடன்மகன்' 'எனவாங்கறத்... .....யாய்',எனத்(௩)தோழிகூறிய இருபாற் குடிப்பொருளைச் செவிலி கூறி அறத்தொடு நின்றுளெனத தோழி கொண்டெடுத்துமொழிந்தவாறு காண்க.

இத்னல், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

தெய்வமஞ்சலென்பது களவிற்கும் உரித்தாகலிற் ||நங்குலதெய்வமாகிய வரை யுறைதெய்வத்திற்குக் குரவை யாடுதல் தலைவிக்கும் உரித் தாகலிற் கொண்டுநிலைபாடினள். இஃது அறத்தொடுநிலை எழுவகையினுள் (௬) ¬எத்தலும் எளித்தலும்வந்தன.

இது × தரவின்பின் 'அவனுந்தான்(ரு)எனவிதணத்து' என்பது முதலிய கொசசகங்கள்வெண்பாவாய்,'புனவேங்கை'முதலியன துள்ளலோசை விராய்த் தளைவகை ஒன்றிக் கொசசகமாய், ஒழிந்தபாவும் மயஙகி, சுரிதகம் முடுகிவருத லாற் கலிவெண்பாவுறுப்பின் வேறுபட்ட கொசசகம். "ஆசிரிய மருங்கினும்

க. "சேயுயர் .. ..வினியே" என்பது களவுவெளிப்பட்டபின் வரைவு நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. ௬௧. நச்.

உ. கணிகூறும் நல்லவேளையில் வரைதல் மரபென்பது கலி. ௩௯: ௧உ-௪. ஆம் அடிகளின் குறிப்பிற்காணப்படும்.

௩. இந்நூற்பக்கம், உ௧அ, ௬: (அ) குறிப்புப் பார்க்க.

௪. 'காமர் கடும்புனல்' என்பதனுள் இரண்டு (எத்தல், எளித்தல்.) வந்தன என்பர், நச்; தொல். பொருளி. சூ. ௧௩.

௫. (அ)"'காமர்......வினியே' இதனுள் 'எனவிதணைத்து' என்பது முதலிய கொச்சகங்கள் வெண்பாவாய்,'புனவேங்கை'முதலியன துள்ளலோசை விராய்த் தளையொன்றிய கொச்சகமாய், ஒழிந்தபாவுமயங்கி, சுரிதகமும் முடிகிவருதலின் இது கொச்சகமாயிற்று" தொல். செய். சூ. ௧௫௫. நச்.(ஆ)"'காமர். ....பெருமையளே' இதுதாவு;இதனுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான்வந்தது. 'அவனுந்தான்......யகன்' இதனுள் முதற்க

(பிரதிபேதம்) * போதெழில், † களவிற், ‡ எனவரைவு மலிந்தமை கூறினன், || தங்குலத் தெய்வம், ÷ எளித்தலும் எடுத்தலும், வந்தது, × தாவும் அவனுந்,

வெண்பா மருங்கினு,மூவகை யடியு முன்னுத விலவே" (க)என்பதனுள் முன்னுதலில என்றதனுல் நாற்சீரும் ஐஞ்சீரும் அறுசீருமாகிய மூன்றடியானும் வரும் முடுகியலோடு விராய்த் தொடர்ந்து ஒன்றாய்க் கலிக்குறுப்பாய் வரும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் உளவென்று கொள்க: என்றலின், 'நெறியறி ....முந்துறீஇ' என அறுசீரடி முடுகியலும் 'தகைமிகு .. ..மாக' என ஐஞ்சீரடி முடுகியலும் *விராய ஆசிரியச்சுரிதகம் வந்தது. "முச்சீர் முரற்கையு ணிறையவுநிற்கும்"(உ)என்பதனுன்,'நின்கண்ணுற்காண்பென்மன்யான்' என மூச்சீரடியும் வந்தது. (௩)

(௬0.) அகவினம் பாடுவாந் தோழி யமர்க்க

ணகைமொழி நல்லவர் நாணு நிலைபோற்

ணின்றது கூன். 'இறுகுடியீரே,... ..தொழுகலான்.' இதனுள் முதல் ஆசிரியவடி.'காந்தள் .....கோல்'இவைமூன்றுங் கொச்சகமெனப்படும். 'எனவாங்கு.' தனிச்சொல். 'அறத்தொடு .. ...யாய்' இது வெள்ளைச் சுரிதகம். 'அவருந்... .. ..காண்.' இவையிரண்டுங் கொசசகம். 'நல்லாய்.' தனிசசொல். 'நன்னுட்டலைவரு .. ...தனர்கொல்.' இது பேரெண். 'புனவேங்கை ... ..மற்கொலோ.' இவையிரண்டுந் தாழிசை. 'மைதவழ் .....கண்ணுகுமோ' இதுபேரெண். 'என்னைமன் ..மன' இதுவுங்கொச்சகம். 'எனவாங்கு' தனிசசொல். 'நெறியறி ..வினியே' இதுசுரிதகம். இதனுள்முதலடி அறுசீர்முடுகியல். இரண்டாவது ஐஞ்சீர் முடுகியல். இவ்வாறு வருவன கொச்சகக் கலிப்பாவெனப்படும்" தொல். செய். சூ. கசஎ. இளம். 'தாவும் போக்கும்' (இ) "வேட்கைத் தோற்றத் தலைமகனில்லாதவழித் தோழிகூற்றுநிகழும்; அது 'காமர் கடும்புனல்' என்னும் பாட்டினுட்காண்க" தொல். பொருளி சூ. கங. இளம். (ஈ)"காமர்கடும்புனல் ... டாவோளென்னுங் கொச்சகக்கலியுள்ளும் நேரீற்றியற்சீர் வந்தது" யா - வி. சூ. கடு. (உ)"காமர் ....டாவொளென்னும் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கிவந்தன" யா - வி. சூ. ௩௦; யா - கா. ஒழிபியல், ச. இ - வி. சூ. எசடு. (ஊ) "காமர்கடும்புனல் .. .. பொலிகமாவினியே.' இது வெள்ளைபலவும் மயங்கி ஆசிரியவடியும் விரவி வந்தமையால் அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா; இதன் முதற்கண் நேரீற்றியற்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க". யா-வி. சூ. அச. (எ)"வெண்பாவினேடும்ஆசிரியத்தினேடும்வந்தமயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா 'காமர்கடும்புனல்.........டாவொள்' என்னும் பழம்பாட்டு முதலாயின" யா-கா. செய். கஉ.

க. தொல். செய். சூ. கூஎ.

உ. தொல். செய். சூ. எ௦.
(பிரதிபேதம்) ¹ விராய ஆசிரியச,

நகைகொண்ட வேன லுட் டாழ்குர லுரீஇ
முகைவளர் சாந்துரன் முத்தார் மருப்பின்
வகைசா லுலக்கை வயின்வயி னேச்சிப்
பகையினேய் செய்தான் பயமலை யேத்தி
யகவினம் பாடுவா நாம்;

அ ஆய்நுத லணிகூந்த லம்பணைத் தடமென்றோட்
டேனுறு கதுப்பினு யானுமொன் றேத்துகு
வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை;

கக கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோ
லெடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தட்
டொடுத்ததேன் சோரத் தயங்குந்தன் னுற்று
ரிடுக்கண் டவிர்ப்பான் மலை;

கரு கல்லாக் கடுவன் கணமலி சுற்றத்து
மெல்விரன் மந்தி குறைகூறுஞ் செம்மற்றே
தொல்லெழி றோய்ந்தார் தொலையி னவரினு
மல்லற் படுவான் மலை;

கசு புரிவிரி புதைதுதை பூத்ததைந்த தாழ்சினைத்
தளிரன்ன வெழின்மேனி தகைவாட நோய்செய்தா
னருவரை யடுக்கநா மழிததொன்று பாடுவாட்;

௨௨ விண்டோய் வரைப்பந் தெறிந்த வயாவிடத்
தண்டா மருவி யரமகளி ராடுபவே

பெண்டிர் நலம்வெளவித் தண்சாரற் றாதுண்ணும்
வண்டிற் றுறப்பான் மலை;

உசு ஓடுங்கா வெழில்வேழம் வீழ்பிடிக் குற்ற
கடுஞ்சூல் வயாவிற் கமர்ந்து நெடுஞ்சினைத்
தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கு முற்றூரி
னீங்கல மென்பான் மலை;

எனநாம்;

௩௧ தன்மலை பாட நயவந்து கேட்டருளி
மெய்ம்மலி யுவகையன் புகுதந்தான் புணர்ந்தாரா
மென்முலை யாகங் கவின்பெறச்
செம்மலை யாகிய மலைகிழ வோனே.

இது தோழியுந் தலைமகளுந் தலைமகனது மலையை வாழ்த்திப் பாடு கின்ற *வள்ளைப்பாட்டில், தோழி இயற்படமொழியத் தலைமகள் இயற் பழித்தமை, தலைமகன் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வரையவருகின்றமை, தோழி தலைமகட்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

அகவினம் பாடுவாந் தோழி யமர்க்க
ணகைமொழி (க)நல்லவர் நாணு நிலைபோற்
றகைகொண்ட வேனலுட் டாழ்குர லுரீஇ

முகைவளர் (௨)சாந்துரன் முத்தார் (௩) மருப்பின்
வகைசா (௪)துலக்கை வயின்வயி னேச்சிப்
(௫)பகையினேய் செய்தான் பயமலை யேத்தி
யகவினம் பாடுவா நாம்

எ - து: தோழீ! நங் கருத்திற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்தே மாய்ப் பாடக்கடவேமெனத் தோழி†கூற, அதுகேட்ட தலைவி அழகுகொண்ட தினைப்புனத்தில்(௬)‡முகத்திற்குப் பொருந்தின கண்ணினையும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் மொழியினையுமுடைய நல்ல மகளிர், நாணி இறைஞ்சும் நிலைபோல முற்றித்தாழ்ந்தகதிரைஉருவி அரும்புவளர்ந்த சந்தனமரத்தாற்செய்தஉரலிலே பெய்து,(எ)முத்துநிறைந்த யானைக்கொம்பால் வகுத்த நிறைந்த உலக்கையை

க. (அ) "புன்கதிர், கையுறு முவகையாற் பணியுங் கற்பினோர், மெய்யுறு பரிவென விளைந்து சாய்ந்தவே" கந்த. திருநாட்டு. உ0. (ஆ) "கற்பின் மகளிர்போ லொசிந்த தன்றே" திருவிளை. திருநாட்டு. உ௪. (இ) "மங்கைமையின் மிகநாணு, மாதரைப்போற் ....கதிர்முதிர்ந்து வரவரக்கீ ழிறைஞ்சுமால்" காஞ்சிப். திருநாட்டு. ௬௬.

௨. சந்தனவுரலும் தந்தவுலக்கையும்: "சந்துரற் பெய்து தகைசா லணி முத்தம், வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டால்" சிலப். ௨௯.

௩. மருப்புலக்கை: "வயக்களிற்றுக் கோடுலக்கை" கலி. ௪௧: ௧ - ௨, என் பதையும் அதன் குறிப்பையும் பார்க்க.

௪. கொடிச்சியர் மலைபாடித் தானியம் குறுதல் மரபு; "மைபடு மால்வரை பாடினள் கொடிச்சி, யையவன வெண்ணெற் குறூஉ நாடனொடு" நற். ௩௭௩: ௩ - ௪.

௫. ஊடற்கணின்றியும் தலைவனைக் கொடியனென்றற்கு, "பகையினேய் செய்தான்" என்பது மேற்கோள். தொல். பொருளியல், ௬. நச்.

௬. "அமருண்கண்" (கலி. ௧௧௩. ௨) என்பதன் உரை பார்க்க.

எ. முத்து யானைக்கொம்பிலும் பிறக்குமென்பது மரபாதலால் அதனை 'முத்தார் மருப்பு' என்றார்: இது மரபென்பதை (அ) "பெருங்

(பிரதிபேதம்) * வெள்ளைப்பாட்டில், † கூறினள். அது, ‡ அகத்திற்குப்.

ளன்சரிடத்தும் நின்னிடத்தும் உயர்த்திக்குறுநின்று(க)மருந்தில்லாதநோயைச் செய்தவனுடைய பயன்றருகின்ற மலையை வாழ்த்தி நாம் நங் கருத்திற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்துப் பாடக்கடவேமென்று *உடம்பட்டாள்; எ - று.

† அகவுதல், அகவல்போல நின்றது. தோழி கூற்றினைத் தலைவி விசேடித்துக்கூறினாள்; இரட்டிப்பன்று.

மணம் நாறுகின்ற சந்தனத்தாற் செய்த உரலென்றதனாற்பயன் வரைந்து கோடற்பொருட்டுத்தலைவிஇயற்பழித்ததாகவும்,புலானாற்றத்தையும் முத்தையுமுடைய மருப்பாற்செய்த உலக்கையென்றதனாற் பயன் வரைந்துகோடற் பயனின்றிப் புகழ்ச்சிமாத்திரையேயாகத் தோழி இயற்பட்டுமொழிந்ததாகவும், இறைச்சியிடத்தே பொருள்பிறந்தவாறு காண்க. இஃது "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே, திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே" என்னும்(உ)பொருளியற்சூத்திரத்தானுணர்க. புலால்நாறும்மருப்பென்றதனால் வரைந்துகோடல் பயவாமையின் இறைச்சியாயிற்று. நோய்செய்தான் மலையாயிருக்கவுந் தினைவிளைத்துப் பயன்தருகின்ற அதிசயத்தை யேத்தியெனவே தலைவி இயற்பழித்தாளாயிற்று.

அ ஆய்நுத லணிகூந்த (௩)லம்பணைத் தடமென்றோட்
டேனுறு கதுப்பினை யானுமோன் றேத்துகு
(௪)வேய்நரல் விடரக நீயொன்று (ரு)பாடித்தை

களிற்று, முத்துடை வான்கோடு" "முருகு. ௩0௪ - ௫. (ஆ) "யானை, முத்தார் மருப்பின்" குறிஞ்சி. ௩௫ - ௩௬. (இ) " யானை, முத்துடை மருப்பின்" மலை. ௫௧௭ - அ. (ஈ) "முத்துடைமருப்பின் மழகளிறு" பதிற்று. ௩உ: ௩.(உ) "யானை வெண்கோடு கொண்டு, நீர்திகழ் சிலம்பி

னன்பொன் னகழ்வோன், கண்பொரு திமைக்குந் திண்மணி கிளர்ப்ப, வைந்நுதி வான்மருப் பொடிய வுக்க, தெண்ணீ ராலி கடுக்கு முத்த மொடு" அகம். உ௮உ: ௩ - ௭. (ஊ) "தந்திவராக மருப்பிப்பி............ முத்த மீனு மிருபதுமே"

க. "காம நோய்க்கோ ரருமருந் தில்லை யன்றே" சூளா. கல்யாண. கசுஐ.

உ. தொல். பொருளி. சூ. ௩சு.

௩. அம்பணைத் தடமென்றோள். கலி. கச: க.

௪. "வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை" என்பது இத்தை யென்னும் இடைச்சொல், முன்னிலை யசையாய் வருதற்கு மேற்கோள். நன். இடை. சூ. உக. மயிலை. வி. இரா. இ - வி. சூ. உஎசு.

ஒ. "செய்யித்தை சிவலிங்கப் பதிட்டை சிந்தையை, வையித்தை யச்சிவன் மாட்டு நீர்மலர், பெய்யித்தை பேணுமிப் பூசைப் பேற்றினுற், கொய்

[பிரதிபேதம்] * உடம்பட்டுக் கூறினுள். † அகவு அகவுதல்.

ீ - து: அழகிய நுதலினையும், அழகுபெறுத்துகின்ற குழலினையும், அழகிய மூங்கில்போலும் பெருமையினையுடைய மெல்லிய தோளினையுமுடைய பூமணம் நாறுங்கதுப்பினையுடையாய்! மூங்கில் ஒலிக்கின்ற முழைஞ்சையுடைய மலையை முன்புபோலன்றி நீ இயற்பட ஒன்று பாடு, பின்னர் யானும் இயற்பட ஒன்று பாடுவேனெனத் தோழி *கூறினுள் ; எ - று.

பாடித்தை, முன்னிலைவினைத்திரிசொல் ; எத்துகு, தனித்தன்மை முற்று.

தலைவி இயற்படப் பாடாமையின், மேல் தோழி பாடுகின்றுள்.

கக கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோ

(க)லெடுத்த நறவின் †குலையலங் காந்தட்
டொடுத்ததேன் சோரத் தயங்குந்தன் னுற்ரு
ரிடுக்கண் டவிர்ப்பான் மலை

எ-து: தன்னைச்சேர்ந்தாருடைய வருத்தத்தைப்போக்குவானுடையமலை, கையிரண்டையுங் குவித்துக் கொடிச்சியர் தங்குறைத்தீர முருகன் உறையும் மலையைத் தொழுகின்ற கைகள்போல,உயர்ந்த நறவினையுடைய கொத்துக்கள் அசையுங்காந்தளிடத்து வைத்த தேன் ஒழுகும்படியாக, அக்காந்தள் அசையாநிற்கும் ; எ - று.

மலை காந்தள் அசையுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற்கு எறிநின்றது.

இதனால், தெய்வத்தைத் தொழுங் கருத்தில்லாத காந்தளும் தெய்வத்தைத்தொழுவதுபோல நில்லாநின்றது. நீயும்வரைந்துகோடற்குக் குலதெய்வமாகிய முருகனைத் தொழுவாயாகவென இயற்படமொழிந்தாள். காந்தளிற்றேன் பயன்படாமற் சொரிகின்றற்போல.நீயும் தெய்வத்தைத் தொழாவிடின் நின்னலனும் பயன்படாமற் கழியுமென இஃது உள்ளுறையுவமமாயிற்று.

யித்தை நினைத்தொடர் கொலையை யென்றனர்" திருவானைக்காப். நீலவிண்டு. கடு.

க. (அ)சாரியைகளைக்கூறுஞ் சூத்திரத்து,'பிறவும்' என்பதனல்மற்றும் சில சாரியைகளைக் கொண்டபின், "எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்த ளென்புழி அலமென்பதோர்சாரியையும் உண்டாலெனின், அதனை அலங்கு காந்தளென்பதன் விகாரமென்ப" என இளம்பூரணரும் "வினைத்தொகை; சாரியை அன்று" என நச்சினர்க்கினியரும் (தொல். புண.சூ.கள.)கூறுதலால் இதுவேபழம்பாடமென்பது புலப்படுகின்றது.
(ஆ) "அகலிலைக் காந்த ளலங்குலைப் பாய்ந்து, பறவை யிழைத்த பல்க

ணிரூ அந், தேனுடை நெடுவரை" நற். கஅகூ: அ - க௦. (இ) "அலங்கு குலைக் காந்தள்" நற்.௩௱௬௯:உ. குறுந்.உ௩௯.(ஈ)"பூந்தண்சாரற் பொங்கு குலை யெடுத்த, காந்தட்கொழுமுகை" பெருங். (உ) கஉ: ௬௭ - அ.

(பிரதிபேதம்) * கூறத் தலைவி.........பாடுகின்றாள். பாடித்தை. † குலையலங்குகாந்தள்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி சு. உ௩௫

கரு (௩)கல்மாக் கடுவன் கணமலி சுற்றத்து

(உ)மெல்விரன் மந்தி குறைகூறுஞ் (௩)செம்மற்றே
தொல்லெழி ரேய்ந்தார் தொலைவி னவரினு

மலலற் *படுவான் மலை

எ - து: தான்கூடின மகளிருடைய இயற்கைநலம் கெடின் அவரினும் வருத்தமுறுகின்றவனது மலை, கடுவன் களவொழுக்கம் ஒழிந்து வரைந்து கொள்ளும் நிலைமையைக் கற்றுத திரட்சிமிக்க சுற்றத்திடத்தே சென்று மகட் பேசுவாரைபோல மெல்லிய விரலையுடைய மந்தியை எனக்குத் †தரவேண்டு மென்று தன்குறையைச சொல்லுந் தலைமையினையுடைத்து ; ‡எ - று.

நம் தெய்வவழிபாட்டாற் களவொழுக்கம் ஒழிந்து நம்மைவரைந்து கொள்ளத் துணிந்து நஞ்சுற்றத்தாரிடத்தே சென்று தன் குறைகூறுவ னென்று உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

கசு புரிவிரி புதைதுதை பூத்ததைந்த தாழ்சினைத்
தளிரன்ன வெழின்மேனி தகைவாட நோய்செய்தா

னருவரை ||யடுக்கா மழித்தொன்று பாடுவாம்

எ - து: முறுக்குவிரிந்த கொம்புமறைந்த நெருங்கின பூத தாழ்ந்த சினை யிற் தைதைந்த தளிரையொத்த அழகையுடைய மேனி அழகுகெடும்படி நமக்கு நோயைசசெய்தவனுடைய — ஏறுதற்கரிய உசசிமலைகளையுடைய பக்கமலைகளை நாம் இனிப் பாடுகால் இயற்படமொழிதலை அழித்து இயற்பழித்தலாகிய ஒன்றைப் பாடுவேம் ; ×எ - று.

௧. (அ)"கருவிரன் மந்தி, யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிற்கு." மலைபடு. ௩௧௧ - ௨. (ஆ) "கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பறழ்" (இ) "மந்திக் கணவன் கல்லாக் கடுவன்" (ஈ) "கல்லா மந்தி கடுவனோ டெளும"(உ) "கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பார்ப்பு" ஐங்குறு. ௨௭௨,

௨௭௪, ௨௭௭, ௨௮௦. (ஊ) "கல்லாக் கடுவன்" அகம். ௩௫௨: ௨. என இசசாதிக்குக் கல்லாமை அடையாகக் கூறப்படுதலும் காண்க.

௨. (அ)"பணபிணுகிய சினைமுதற்கிளவி" என்புழி, வேற்றுமைப் பொருள் பற்றிவருங்கால் உறுப்பின் கிழமை யல்லாத தற்கிழமை பயிலாது வரும குறிப்புவினை முற்றும் உரையிற் கோடலென்பதனாற் கொள்ளப் படும்; சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனாற் கொள்ளினுமமையுமென்று கூறி 'மெல்விரன் .. ..செம்மற்றே' என்பதனை மேற்கோள்காட்டுவர். சே.(ஆ)இதுபிறிதின் கிழமையாகிய உடைமைப்பொருள்படநின்றது. என்பர், ௩௪; தொல். வினை. சூ. ௨௩.

நகர வுகரம் குறிப்பு வினை முற்றாய்வருதற்கு, "செம்மற்று" என்பது மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. ௨௩. கல்.

(பிரதிபேதம்) * படுப்பான், † தரவேணுமென்று, ‡ எனததோழி யியறபட மொழிந்தான, || அடுக்கரும், ÷ பெறுதற்கு, × என்றுள் தலைவி.

(௧) பூத்தாழ்ந்ததளிரெனவே சுணங்கும் மாமைநிறமுங் கூறிற்றும்.

௨௨ விண்டோய் வரைப்(௨)பந் தெறிந்த *வயாவிடத்

தண்டா (௩)ழருவி யரமகளி ராடுபவே

(௪)பெண்டிர் நலம்வௌவித் தண்சாரற் றாதுண் ணும்

வண்டிற் றுறப்பான்மலை

க. "மாவீன்ற தளிரிமிசை மாயவ டிதலைபோ, லாயிதழ்ப் பன்மலரைய கொங்குறைத்தர"(கலி.உக: எ-அ.)என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. (அ)பசப்புறு பருவர லென்னும் குறள். ககக - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "அது பசப்புற்ற பருவரலென விரியும்; அஃதாவது பசப்புறுதலானுய வருத்தம்; இதனை, 'பல்தெறிந்தவயா' என்பதுபோலக் கொள்க"என இத்தொடரை மேற்கோள்காட்டுவர் பரிமேலழகர். (ஆ) "வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்தசிறி தெறியினும், ...உயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ, மயங்குவியர் பொறித்த நுதலள்" அகம். கஎ: க-௪.

௩. (அ) "அருவி நுகரும் வானர மகளிர்" மலை. உகூ௪. (ஆ) " அமர நாடியர் துன்னியா டிடங்களும்" கம்ப. பிலநீங்கு. அ.

௪. (அ)"பெண்டிர் நலம்.. ..மலை" என்பதனை, புலன்பொருளாகப் பிறந்த உவகை யென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கு, மேற்கோள்காட்டி, ' இஃது அறிவுபொருளாக உவகைபிறந்தது என்னை? மூகைப்பதம் பார்க்கும் வண்டுபோலத் தலைவியரை நகைப்பதம் பார்க்கும் அறிவுடைமை காமத்திற் கேதுவாதலின்' என்பர் பே; (ஆ) இ - வி. நூலாரும் இவ்வாறே கூறுவர். (இ) "தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா, வண்டோ ரன்னவவன் றண்டாக் காட்சி"(ஈ)"நீயே பெருநல நகையே யவனே, நெடுநீர்ப் பொய்கை நடோ ளெய்தித், தண்கமழ் புதுமல ரூதும், வண்டென மொழிப மகனென்னாஅரே" (உ) "மகிழ்நன் மாண் குணம் வண்டுகொண் டனகொல், வண்டின் மாண்குண மகிழ்நன் கொண் டான் கொல்"(ஊ)"புதுவ மலர்தேரும் வண்டேபோல் யாழ, வதுவை விழவணி... .. ..வந்தனை கைப்படுத்தேன்" (எ) "வேனிற் பருவத் தெதிர்மல ரேற்றூதுங், கூனிவண் டன்னன் குளிர்வய னல்லூரன், மாணிழை நல்லா ரிளநல முண்டவர், மேனியொழிய விடும்." (ஏ)"வண்டோரனையர் ஆடவர் பூவோரனையர்மகளிரென்பது;என்னை?

வண்கேள் தாதாதுமிடத்து நன்மலரே ஊதுவேம் அல்லாதது ஊதே மென்னு, எல்லாமலரும் ஊதும். இனி, பூவாயின 'சால எம்மையே ஊதாது எல்லாப்பூவையும் ஊதினீர்' என்று புலவாவன்றே, அது போலத் தலைமகனும் எல்லாப் பெண்பால்களையும் தலைப்பெய்தற் (பிரதிபேதம்) * வியர்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி சு. உ௩௫

எ-து: பெண்டிருடைய நலத்தை நுகர்ந்து,தண்ணிய மலைச்சாரலிடத்துத் தாதை உண்ணும் வண்டு அப்பூவைத் துறக்குமாறுபோல, அவரைத்

தன்மையாகவுடையான்; அவர்தன்மையறிவேம் போம்பொழுது புறந்தொழுதும் வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் ஏற்றுக்கொண்டு வழிபடுதலல்லது மலைத்தற் கண்ணேமல்லம்" (ஐ) "கழுநீர் மலரிவள் யானதன் கண் மரு விப்பிரியாக், கொழுநீர் நறப்பருகும்பெரு நீர்மை யளிகுலமே" (ஒ) "மணிவண் டொன்றே நலம்பருக மலர்ந்த செந்தா மரைத்தடம்போ, லணிவேன் மன்ன னலம்பருக வலர்ந்த வம்பார் மழைக்கண்ணார்" (ஓ) "முழுநீர்ப் பொய்கையுட் பொழுதொடு விரிந்த, செழுமலர்த் தாமரைச் செவ்விப் பைந்தாது, வைகலூதா வந்தக் கடைத்து, மெவ்வந் தீராது செய்தற் கவாவும், வண்டே யனையர் மாந்தரென்பது, பண்டே யுரைத்த பழமொழி" (ஔ) "வெண்டாமரை பூத்தன வொத்தனர் வந்து செந்தே, னுண்டாடிய தேன்களை யொத்தன ரோமகன் மைந்தர்" (ஃ) "கன்னிய ரனப்பி லாரைக் கடிமணஞ் செய்து கூடித், துன்னுபன்மலர்த்தே னுண்ணுஞ் சுரும்பென வின்பந் துய்த்தான்" (அஅ) "பூவே யனையர் புரிகுழற் பாவையர் பூவில்வரு, மாவே யனையர் வரிகழற் காளையர் வாலெண்டுங்

கண், ணேவே யனைய விலங்கிழை யாய்நின் நிரவகலென்னோ, நீவே யனைய நிரைவளைத தோளி னிறம்பசந்தே" (ஆஆ) "வண்டுபூ மலர்ந் தழி மதுவை யுண்பதிற்,றெண்டைவா யவணலம் பருகுநாள்" (இஇ) "நிரையிதழ்ப் பூநகொம் பன்னுர், மகிழ்தரு மின்பத் தேறன் மாந்தினன் மணவன் டன்னன்" (ஈஈ) "மணமலரின் வண்டு நிகர் வன்கணர்." (உஉ) "முத்தவிர் முறுவலு முலையுங் காண்டொறும், பித் தின ஞய்மதுப் பிலிற்றித் தாதுகுந், தொத்தலர் மலர்தொறுந் துன்னும் வண்டுபோன்,மெய்த்தசிர்ப் பிறர்மனை விழைந்து மேவுநாள்" (ஊஊ) "மாதவி யீன்ற மணிமே கலைவல்விப், போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய, வுதய குமார முலகாள் வண்டின், சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்த" (எஎ) "அரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுகரு வுயிர்ப்ப, வொருதனி யோங்கிய, திருமணிக் காஞ்சிப், பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய, நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக், காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த, துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய, விரைவொடு வந்தேன்." (ஏஏ) "நுண்டா துண்டு வறும்பூத் துறக்கு, மென்சிறை வண்டின மான." (ஐஐ) "நகுனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ், சுனைப்பூ நீத்துச் சினைப்பூப் படர." (ஒஒ)"தண்சே றடைஇய கணைக்கா னெய்த, நுண்டா துண்டு வண்டினந் துறப்ப" (ஓஓ) "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு" (ஔஔ) "செம்பொறி வண்டவற் றயலே, நாட் டிளம்படியார் நகைமுகம் பருகுநல்லவர் போன்மலர்பருகு,மோட்டின

துறக்கின்றவன் மலையாயிருந்தேயும்,விண்ணைத் தீண்டும் மலையிடத்தே தெய்வ மகளிர் பந்தடித்த இளைப்புப் போகத் தணணிய தாழ்ந்த அருவியிலேயாடுவேர் எ - று.

இது தகாத தொன்றெனத் தலைவி இயற்பழித்தாள்.

உ௬ ஒடுங்கா வெழில்வேழம் (க)வீழ்பிடிக் குற்ற
(உ) கடுஞ்சூல் வயாவிற் கமர்ந்து நெஞ்சினைத்
(௩) தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கு முற்றுரி
னீங்கல பொன்பான் மலை

எ - து: தன்னைச்சேர்ந்தாரிடத்துநின்றும் நீங்கேமென்றிருப்பானுடைய மலை, மடிந்திராத அழகையுடைய யானை தான்விரும்பின பிடிக்கு உண்டான முற்பட்ட சூலான் உண்டான வயாநோய்க்கு மனம்பொருந்தி இனிய கண்ணிடத்தே தோன்றின நெடிய கிளைகளையுடைய கருப்பங்கோலைமுறியாநிற்கும்;† எ - று.

இது தோழி இயற்படமொழிந்தது. நம்மை முயன்று வரைந்துகொண்டு (௪)நம் வயாவிற்குத் தன்மனம் பொருந்தி நாம் ‡விரும்புமவற்றைத் தந்து மனக்குறைதீர்ப்பானென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

முல்லை" (௯௯) "கயமா மலரெனுங் கன்னியை வண்டெனுங் காளை பல்புள், ளியமாமணம்புண ரீர்ந்துறை நாடர்." என முழுதும் ஒரு புடையும் ஒத்துப் பலவாறாக வருபவை ஈண்டு அறிதற் பாலன.

க. (அ) "வீழ்பிடி யளிக்கு, மையல் யானையின்" கலி. ௫௪: ௧௩ - ௪. (ஆ) "வீழ்பிடி" கலி. ௫௩; உ; அகம். ௩௫௧: ௧௦, ௩௧௨: ௨.

உ. கடுஞ்சூல். பெரும்பாண். ௩௧௫; ஐங். ௩௦௧, ௩௮௬, கலி. ௧௧௦: ௧௪.

௩. (அ) கழையென்பது கோலென்னும் பொருளில் வருதற்கு, "தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும்" என்பது மேற்கோள்; சீவக. ௧௬௬௪.

(ஆ) "தீங்கழைக் கரும்பே" மலை. ௧௧௯.(இ)"கழைக்கரும்பின்" புறம் ௧௩௭: ௬. (ஈ) "மூரிக் கழைக்கரும்பு" சூளா. நாடு. உ௫. (உ) "கழைக் கரும்பு கண்ணுடைக்குந் தேறல்வழிந் தொழுகுவயற் காசி" காசி.

சாம்பாதித்தன் கதை; கக. (ஊ) "கழைக்கரும்பு கண்ணுடைத்த சாறடுதீஞ் சுவைவிசயம்" (எ) "கழைக்கரும் புடுத்த கவிழ்தலைச செந்நெற் கழனி" உத்தரகோச. தீர்த்தச சிறப்பு. உ0; நளசக்கர. கச.

ச. மகளிர் வயாவுற்றகாலத்து, அவர் விரும்புமவற்றைத் தந்து அவர் மனக்குறை தீர்த்தல் மரபென்பதை, வாசவதத்தை முதலியவர் உற்ற வயாவை உதயணன் இயக்கன் கூறியவண்ணம் பத்திராவதியின்

(பிரதிபேதம்) * ஆமெனீது தகாததொன்றென வியற்பழித்தாள † என இயற்படமொழிக் தான் இதுதோழி, ‡ விரும்புவன வுறழ்தை.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ச. உகள்

எனநாம்

ருக தன்மலை பாட நயவந்து கேட்டருளி
(க)மெய்ம்மலி யுவகையன் புகுதந்தான் புணர்ந்தாரா
மென்முலை யாகங் கவின்பெறச்
செம்மலை யாகிய (உ)மலைகிழ வோனே

எ - து: என்று நாம் தன்னுடையமலையைப்பாட மலைகிழவோன் விருப்பம் வந்து கேட்டு மெய்நிறைந்த உவகையனாய் அருளிக் களவிற்புணர்ச்சியாதலின் முயங்கியமையாத மெல்லிய முலையினையுடைய ஆகம் அழகுபெறும்படி நீ தலைமையையுடையையாகவேண்டி வரைவொடு *புகுந்தான் ; எ - று.

நமக்குப் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற இக்களவொழுக்கம் இவட்குத் துன்பத்தைச செய்தலின் இங்ஙனம் இயற்பழித்தாளென உட்கொண்டுவரைவொடு புகுந்தானாதலின் தலைவி இயற்பழித்தலே வரைவிற்குக் காரணமாயிற்று.

"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி, யையக் கிளவி † யாடூஉவிற் குரித்தே" (ங)என்பதனால் தோழி உறழ்ந்துகூறினாள்.

உதவியால் தீர்த்தன னென்பதனால் அறிக. பேருங். (இ) க. வயாக் கேட்டது - ௪. வயாநோய் தீர்ந்தது. வயா - கருவுற்ற மகளிர்க்கு அக்காலத்துளதாகும் வேட்கைப் பெருக்கம்; மசக்கையென வழங்கும்.

க. (அ) "மனைவயிற் புகுதரு, மெய்ம்மலி யுவகையன்" அகம். உஎஉ: ககு-கஉ. (ஆ) "நுமக்கே, மெய்ம்மலி யுவகை யாகின்று" நற். ௪௩: ௬-எ. (இ) "மெய்ம்மலிந் தானு வுவகையே மாயினேம்" அகம். உசுஉ:கஉ-௩. (ஈ) "மெய்ம்மலி யுவகை செய்யும்" புறம். ௪௫: ௬. மெய் மலி உவகை - உடம்பு பூரித்தற்குக் காரணமாகிய மகிழ்ச்சி.

உ. (அ) "ஆவோ வாகும பெயருமா ருளவே, யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே" (தொல். பெயரி. சூ. ௪௧) என்பதன் விசேடவுரையில், "ஆன் ஆள், ஆர், ஆய் என்னுமீற்றவாகிய பெயரல்லது, சேரமான், மலையமான் என்னுந்தொடக்கத்தன அவ்வாறு திரியாமையின், ஆயிட னறிதலென்றார். உழாஅன், கிழாஅன் என்பனவோவெனின்;— அவை அன்னீற்றுப்பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது. ஆனீறாயவழி, உழவோன், கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக. என்று சேனாவரையர் எழுதியிருத்தலும், (ஆ) "கிழவன் 'மலைகிழவோனே' என அகரம் ஒகாரமாகி ஒரோரிடத்து வருதலும் ... . கொள்க" என்று (நன். பொது.சூ. உ) இராமாநுச கவிராயர் எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. தொல். பொருளி. சூ. ௪௪.

(பிரதிபேதம்) * புகுதான்காணென வரைவுமலிந்தமைகூறினான், † ஆடேக்குரிததே.

இதனால், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இது தரவும் கொச்சகங்களும் கொச்சக *வெண்பாக்களும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலி. (௪)

௪௧.) பாடுகம் வாவாழி தோழி வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கை யாகநற் சேம்பி னிலைசுளகா
வாடுகழை நெல்லை யறையுர லுட் பெய்திருவாம்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று ;

இடியுமிழ்ந் திரங்கிய விரவுபெய னடுநாட்
கொடிவிடு பிருளிய மின்னுச்செய் விளக்கத்துப்
பிடியொடு மேயுஞ் செய்புன் யானை
யடியொதுங் கியக்கங் கேட்ட கானவ
னெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிக்
கடுவிசைக் கவணையிற் கல்கை விடுதலி
னிறுவரை வேங்கையி னொள்வீ சிதறி
யாசினி மென்பழ மளிந்தவை யுதிராத்
தேன்செ யிறாஅ றுளைபடப் போகி
நறுவடி மாவின் பைந்துணர் ருழக்கிக்
குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப்
பலவின் பழத்துட் டங்கு மலைகெழு வெற்பனைப்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று;

இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை;

உக பொய்த்தற் குரியனே பொய்த்தற் குரியனே
வஞ்சலோம் பென்றுரைப் பொய்த்தற் குரியனே
குன்றக னன்னுடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்
றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று;

உ௫ இளமழை யாடு மிளமழை யாடு
மிளமழை வைகலு மாடுமென் முன்கை
வளைநெகிழ வாராதோன் குன்று;

உ அ வாரா தமைவானே வாரா தமைவானே
வாரா தமைகுவா னல்லன் மலைநாட
(பிரதிபேதம்' * வெண்பாக்களும் சரிதகமும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ரு. உ௱ஙக

னீரத்து னின்னவை தோன்றி னிழற்கயத்து
ணீருட் குவளைவெந் தற்று;

ங உ மணிபோலத் தோன்று மணிபோலத் தோன்று
மண்ணு மணிபோலத் தோன்றுமென் மேனியைத்
துன்னான் றுறந்தான் மலை;

ங ௫ துறக்குவ னல்லன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர்வரை வெற்பன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர்பு னினையவை தோன்றின் விசும்பிற்
சுடரு னிருடோன்றி யற்று;

எனவாங்கு;

சO நன்று நின்றுற் றோழிநம் வள்ளையு
ளொன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மென்றோட் கிழவனும் வந்தன னுந்தையு
மன்றல் வேங்கைக்கீ ழிருந்து
மணநயந் தனனம் மலைகிழ வோற்கே.

இஃது இருவரும் இவ்வகையாற் பாடிய வள்ளைப்பாட்டுத் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு, வரைவுவேண்டி விடத், தந்தையும் வரைவுடம் பட்டமை தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

(க)பாடுகம் வாவாழி தோழி (உ)வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கை யாகநற் சேம்பி னிலைசுளகா
வாடுகழை *நெல்லை யறையுரலுட் பெய்திருவாம்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று

க. (அ) 'பாடுகம் வாவாழி தோழி' என்பது தன்மைப் பன்மை வினை முற்றில் அம்மீறு வருங்கால் ககரம் எதிர்கால முணர்த்தி வருதற்கும் தொல். வினை. சூ. ரு. நச். (ஆ) ககரம் சிறுபான்மை எதிர்காலம் காட்டிவருதற்கும் இ-வி.சூ. சக. நன். பத. சூ. கஎ; இரா. மேற்கோள். (இ) "பாடுகம் வாவாழி தோழியாம்" சிலப். (உச),

உ. (அ) "கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாநாம், வள்ளை யகவுவம் வா" கலி. சஉ: எ - அ. (ஆ) "வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான் கோட்டால்" சிலப். உக. (இ) "யானை வெண்மருப் புலக்கை யறை யுரல்" சீவக. கருகஉ. (ஈ) "எனற்குறவ ரிருங்குடிச் சீறூர், மானமர்

(பிரதிபேதம்) * செல்லறை.

°ள் - து· தோழீ! வாழ்வாயாக, நாம்பாடுவேமாக வா; எங்ஙனம் *பாடுவே மென்னின், வாழ்வாயாக தோழி! இருவரும் அசைகின்ற மூங்கிலினது நெல்லைப் பாறையாகிய உரலிலே பெய்து, வலியினையுடைய யானைக்கொம்பு உலக்கையாகக் குற்று, நல்ல சேம்பினது இலை சுளகாகப் புடைத்துப் பாடுவோமாக; எ - று.

வாவென முன்கூறியதனைப் பின்னர் விசேடித்துக் கூறினள். இதில், நற்றோழியென நின்ற சொல்லை மலைகெழு வெற்பனைப்பாடுகம் வாவென மேல்வருகின்ற உறுப்போடு கூட்டுக.

செய்தெனெச்சங்கள் எதிர்காலத்துப்பிறந்த செயவெனெச்சங்களாம்.

உயர்ந்த மூங்கிலின் நெல்லுத் தானே உதிர்ந்ததனை எடுத்துக்கொண்டு உரலிற்பெய்தென்றதனால் உயர்ந்த தலைவனைத் தெய்வந் தானே கொண்டு வருதலின் †அவனை நம்வயத்தனாக்கினேமென்றும், வள்ளைப்பாட்டிற்கு ஏதுவாகிய கோடு உலக்கையாக என்றதனாற் கோடு நெல்லைப் பயன்படுத்தினாற் போல‡நம் வரைவுகடாவலால் இத்தலைவனை இல்லறப்பயனை எய்துவிக்கின்றேமென்றும், சேம்பிலை புடைத்தற் றொழிலை முற்றமுடித்து (க) அரிசியை ஆக்காததன்மைபோல இக்களவொழுக்கத்தால் அவன் வரைந்துகோடலை முற்றமுடியாதிருக்கின்றேமென்றும் இறைச்சி பொருட்புறத்தாய் நின்ற வாறு காண்க.

நோக்கின் மகளிரொடு மரீஇ,வெங்கண்மறவர் வில்லின்வீழ்த்த, பைங் கண் வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கையி,னறையுர னிறைய வைவனப் பாசவ, லிசையொடு தன்னைய ரியல்புபுகழ்ந் திடிக்கு, மம்மனை வள்ளை யின்னிசைகேட்டும்" பெருங். (உ) கச: சகு - ருஉ. (உ)"பைம் பொ னறைமேற் ....,வான்கேழ் மருப்போச்சி, யம்பொன் மலைசிலம்ப வம்மனை வள்ளையுடன், கம்பஞ்செய்யானைக் கரியவனைப் பாடினார்" சூளா. சுயம். கOசு. (ஊ)"பளிக்குரல் வேய்நெற் படுத்தியக் கோடுபெற்றிச் செழுந்தேன், றுளிக்குமென் கூந்தலர் வள்ளையி னோசசு மை சூழ்சிலம்பா" தணிகைப். களவுப்படலம். ஙஙO.

(எ)வயவென்னு முரிச்சொல் வலியென்னும்பொருளில்வருதற்கு'வயக் களிறு' என்பது மேற்கோள். தொல். உரி. சூ. ருச. 'வயவலி' தெய்.

க. சேனாவரையர், 'இளவியாக்கம்' என்பதன் பொருளை விளக்குமிடத்து "வழுக்களைந்து சொற்களை யாக்கிக்கொண்டமையான், இவ்வோத்துக் இளவியாக்கமாயிற்று. ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல், நொய்யும் நுறுங் குங்களைந்து அரிசியமைத்தாரை அரிசியாக்கினா ரென்பவாகலின்" என்று எழுதியிருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * பாடவென்னின், † அவனைவயத்த, ‡ நாமும் வரைவு கடவுதலிற்றலைவனே.

(க)இடியுமிழ் தழங்கிய *விரவு(உ)பெய னடுநாட்
கொடிவிடு பிருளிய மின்னுச்செய் விளக்கத்துப்
பிடியொடு (ங)மேயுஞ் †செய்புன் யானை
யடியொதுங் கியக்கங் கேட்ட கானவ
னெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிக்
கடுவிசைக் (ச)கவணையிற் கல்லை விடுதலின்

க. (அ) "முர சிடியுமிழ் தழங்கென முழங்க" சீவக. உஙகஉ, (ஆ) "இடி யுமிழ் முரசம்" அகம். ஙருச: உ; சீவக. உகOO.

உ. "இருள்கிழிப் பதுபோன் மின்னி வானக், துளிதலைக் கொண்ட நளி பெய னடுநாள்." அகம். எஉ: க - உ.

ங. யானை, இரவிற் புனமேய வருதலும் அதனைக்கானவர் கவண்கல்லால் விலக்குதலு முண்டென்பதை, (அ) "இரவின் மேயன் மரூஉம் யானைக், கால்வ வியக்க மொற்றி நடுநாள், வரையிடைக் கழுதின் வன் கைக் கானவன், கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுகல்,வுடுவுறு கனையிற் போகிச, சாரல், வேங்கை விரியினர் சிதறித் தேன்சிதையூஉப், பல வின் பழத்துட் டங்கு, மலைகெழு நாடன்" அகம். உகஉ: அ - கடு. (ஆ) "காம்பின்,விளைகழையுடைந்த கவணவிசைக் கடியிடிக், கனைசுட ரமயத்து வழங்கல் செல்லா,இரவுப்புன மேய்ந்த வுரவுசின வேழம்" அகம். நஎக: கஉ - கடு; (இ) "கனமழைபொழிந்த கான்மடி யிரவிற், றினைமே யானை யினவிரிக் தோடக், கல்லுயர் கழுதிற் சேணோ னெறிந்த, வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி யொல்லென ..,மலையுடன் வெரூஉ மாக்கல் வெற்பின்" அகம். நகஉ கஉ - அ. என்பவையும் வலியுறுத்தும். இவற்றுள், முன்னது இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலது.

ச. கவண்கல் வேங்கைமலர் முதலிய வற்றைச் சிதைத்ததென்பதுபோல அக்கல்லினிலையில் அம்பினையும் பழங்களையும் வைத்து, (அ) "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்,புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்,கேழற் பன்றி வீழ வயல,தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்,வல்வில்வேட்டம்" புறம். கடுஉ: க - சு. (ஆ) "உலையுருவக் கனலுமிழ்கட் டாடகைதன் னுரமுருவி, மலையுருவி மரமுருவி மண்ணுருவிற் றொருவாளி" (இ) "தாதையைத் தம்முனைத் தம்பி யைத்தனிக், காதலைப் பெயரா மருகனைக்களத், தாதையி னொருகணை யுருவ மாண்டனர்" கம்ப. குல்முறை. உசு. அதிகாய. ககஎ. (ஈ) "தெங்கம் பழங்கமு கின்குலை சாடிக் கதலிசெற்றுக், கொங்கம் பழனத் தொளிர்குளிர் நாட்டினை" திருக்கோவையார். க00. (உ) "காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகினெற்றிப்,பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கைபோழ்ந்து,

(பிரதிபேதம்) * விரவும்பெயல்,விரவுப்பெயல், † புன்செயபானை.

(க)ணிறவரை *வேங்கையி னொள்வீ சிதறி
(உ)யாசினி மென்பழ †மளிந்தவை யுதிராத்
தேன்செ யிறாஅ றுளைபடப் போகி
(ந.)நறுவடி மாவின் பைந்துணர் ருழக்கிக்
கடு குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப்
பலவின் ‡பழத்துட் டங்கு மலைகெழு வெற்பனைப்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று

எ - து: நற்றோழீ ! இடிபடுதலுற்று நெருப்பையுமிழ்ந்து ஒலிக்கும் எங்குங்கலந்த பெயலாலே இருண்ட நள்ளிரவிலே ஒழுங்குவிட்டு மின்னுண் டாக்கின ஒளியிலே பிடியுடனே வந்து புன்செய்யிலே மேயும் யானைகளி னுடைய அடிகள் நடக்கின்ற நடையின் ஓசையைக் கேட்ட கானவன் உயர்ந்த மலையில் ஆசினிப்பலாவின்மேல் இட்ட பரணிலே ஏறிக் கடிய விசையினை யுடைய(ஈ)கவணையிற் கல்லை எறிகையினாலே அக்கல்லு முறிந்தவரையிடத்து நின்ற வேங்கையினது ஒள்ளிய பூக்களைச் சிதறி, ஆசினிப்பலாவினது மெ,ட் தென்ற பழம் நெகிழ்ந்தவற்றை உதிர்த்து, தேனினம் வைத்த இறாலைத்

தேமாங் கனி சிதறி வாழைப் பழங்கள்சிந்து,மேமாந கதமென் றிசை யாற்றிசை போய துண்டே'' சீவக. ௩க. (ஊ) "தாழை முப் புடைக் காய் வீழ்ந்து தாற்றிளங் கமுகு செற்று, வீழ்சுளை வருக்கை போழ்ந்து வெம்புலி யடிய பைங்காய்க், கோழரை யரம்பை சாய்க்குங் குடக

காடு" நைடதம். சுயம்வர. கருக. (எ) "ஒங்கிருந் தாழை நெற்றி யொண்பழன் வருக்கை போழ்ந்து,தீங்கரும் பெருத்திற் றூழ்ந்த தேத் திறல் சிதைய வீழும்,வீங்குநீர் மருத வேலி மிதிலை" பாகவதம். (கo) சததன்னுவாவைக் கொன்ற. உo.(ஏ)"பாளைவாய்க் கமுகி னெற்றிப் படுபழ முதிர விண்டு, நீள்கழைக் கரும்பி னெற்றி நெய்ம்முதிர் தொடையல் கீறி" சீவக. கககஅ. என அவற்றுக்குத்தகப் புனைந் துரைத் திருப்பவை இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

க. "இறுவரை புரையுமா றிருகரை யேமத்து" (பரி. எ: சo.) என்புழி இறுவரை யென்பதற் கெழுதப்பெற்றுள்ளவுரையும் "இறுவரை வீழ" பு - வே. தும்பை. உo-என்னு மூலமும் நோக்குக.

உ. "குருவி யோப்புதங் கவண்கலாற் குலைந்திறு லினத்தோ,டுருவ வாசினி யுக்கன" தணிகை. நாட்டு. சச.

ங. "கறுவடி மாஅத்து" நற். உசங; ஐங்குறு. சுக,உகங;'மாவி,' 'னறுவடி' கலி. அசு: க - உ.

ச. கவணென்பது கவணையென ஐகாரச்சாரியை பெற்றுவந்தது; இஃது இக்காலத்து, கவண்டையென வழங்குகின்றது.

(பிரதிபேதம்) * யேங்கை யொள்வீ,✝ அழிந்தவை, ‡ பழத்திற்றங்கு,

துளையுண்டாம்படி உருவி, நறிய வடுவையுடைய மாவினது பசிய கொத்துக் களை உழக்கி, குலையுடைத்தாகிய வாழையினுடைய கொழுவிய மடலைக் கிழித்து, பலாவினது பழத்துக்குள்ளே தங்குஞ் சிறிய மலைகள் பொருந்தினு பெரிய மலையினையுடையவனைப் பாடுவேமாக வா; ^எ - று.

'பலவின் பழத்துட் .. , தோழி' என்றது(க)உறுபெயர்கேட்டலென்னும்

மெய்ப்பாடு, முன்புபிறந்தது.

இயக்கங்கேட்ட கானவன் கல்கைவிடுதலைத் தலைவன் மின்வழிகாட்ட வந்து தலைவியோடு புணர்ந்த நிலைமை அலர் கூறக்கேட்ட செவிலி தன் மனையிடத்தே வெளியாக இருந்து கடுஞ்சொற் சொல்லி இற்செறித்தவாகவும், அக்கல்லு வேங்கையினது செவ்விப்பூவைச் சிதறினதன்மை தலைவன் இன்பம் நுகர்கின்ற மனவெழுச்சியைக் கெடுத்ததாகவும், ஆசினிப்பழத்தைப் பயன்படாமல் உதிர்த்ததன்மை அவன் நுகர்கின்ற இன்பத்தைக் கெடுத்ததாகவும், அஃது இருலிற் றேனைப் பயன்படாமை உகுத்ததன்மை தலைவி நலம் தலைவற்குப் பயன்படாமற் கெட்டதாகவும், அது மாவின் குலையைச் சிதறுவித்ததன்மை ஆயவெள்ளந் தலைவியோடு கூடி விளையாடாமல் நீங்கினதாகவும், அது வாழைமடலைக் கிழித்ததன்மை தோழியை வருத்தினதாகவும், அது பலவின்பழத்துட் டங்கினதன்மை அக்கடுஞ்சொல் தலைவி நெஞ்சத்தே தங்கினதாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

கஅ (உ)இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
(ங)வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
(ச)சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை

க. இம்மெய்ப்பாட்டிற்கே "பலவின் பழத்துட்டங்கு மலைகெழுவெற்பனைப் பாடுகம் வா" என்பதுமேற்; தொல்.மெய்ப்.சூ.உஉ.பே.இ-வி.சூ.இஅ௦.

௨. (அ) "வரைதல்வேண்டித்தோழிசெப்பிய,புரைதீர்கிளவிபுல்லியவெதிரும்" என்பதனுரையில் "'இலங்கும் ....மலை'எனத் தோழி இயற்பழித்த வாய்பாட்டான் வரைவு கடாவ, அதனை உடம்பட்டுப் பழித்தற்கு உடம்படாதாள் 'பொய்த்தற் குரியனோ. . ..ஈத்தோன்றியற்று' எனத் தலைவி இயற்பட மொழிக் துஎதிர்மறுத்தவா றுகாண்க''என் றும்(தொல். கள. சூ. கக.) (ஆ) "ஒன்றே வேறே யென்றிரு பால்வயின்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் 'இலங்குமருவித்து ..மலை' என்பதை மேற்கோள் காட்டி,"பொய்த்தவன்மலையும் இலங்கும்அருவித்து என வியந்துகூறி, தமது மலைக்கு நன்றி இயல்பு என்றலிற் குறிஞ்சி யுள்ளும் மலை வேறா யிற்று" என் றும் (தொல். களவியல். சூ. உ.) கூறுவர், நச்;(இ)இ - வி. நூலாரும் மலை வேறென்பதற்குமேற்கோள் காட்டுவர்; இ - வி. சூ. சஅஎ. (ஈ) "இலங்கு வெள்ளருவியொடு" மது. உகக.

௩. "வானிலங் கருவிய வரையும்" சூளா. நாட்டு. ௬.

*௪. " மாலை யருவிய மோங்குவ வொண்டொடியா, யழுங்குவ கோமக் காக்கிப்பொய்ச் சூளுற்ற வண்ணல் வெற்பே." தணிகை. களவு. சஎஎ.

(பிரதிபேதம்) * என்றன்.

உசஅ கலித்தொகை சக.

எ - து: நற்றோழீ! நீ வாழ்வாயாக; தோழீ! தான் சூளுற்ற சூளற வினைப் பாதுகாவானுடைய(௪)பொய்த்தலையுடைய மலையாயிருந்தும் வீழ்தலுற்று விளங்கும் அருவியையுடைத்து, விளங்கும் அருவியையுடைத்து, மழைபெய்த லால் விளங்கும் அருவியையுடைத்து; எ - று.

இஃது என்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன் றிற்று.

இஃது "இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே" (௨) என்பதனுற் கொள்க. இருகால் அருவித்தென்றது அருவிப்பன்மை *நோக்கிற்று.

இது மெய்யைப் பொய்யாகக்கோடலிற் (ங.) பொய்யாக்கோடலென்னும் மெய்ப்பாடு. அவைதாம் மழைபெய்து வந்த அருவியென்று அதனைப் பின்னர் †விசேடித்தாள். அதுகேட்ட தோழி.

உக (ச)பொய்த்தற் குரியனே பொய்த்தற் குரியனே
(ரு)வஞ்சலோம் பென்றாரைப் பொய்த்தற் குரியனே

க. "விண்பொயத னன்மழை விழாதொழியி னும்" தேவாரம்.

உ. "இறைசசிதானே பொருட்புறத்ததுவே" என்புழி 'இலங்கும் .. . மலை' என்பதை மேற்கோள்காட்டி, "சூளைப்பொய்த்தானென்பதே கூறவேண்டும்பொருள்; அதன் புறத்தே, இயானம்பொய்த்தான் மலையகத்து நீர் திகழ்வான் (?) என இறைசசிப்பொருள் தோன்றியவாறு காண்க" என்பர், நச; தொல். பொருளியல். சூ. நரு. இ - வி. சூ. ருஅ. உரையிலும் இவ்வாறே உளளது.

ங. இம்மெய்ப்பாட்டிற்கே, "வானினிலங்கு .. .. ..மலை" என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர், பேராசிரியரும்; தொல். மெய்ப். சூ. உ೨.

ச. (அ) "நம்மோரன்னோர்மாட்டுமின்ன, பொய்யொடு மிடைந்தவைதோன்றின், மெய்யாண் டுளதோவிவ் வுலகத் தானே" அகம். உஅ௩: கரு - எ. (ஆ) "மருளிற் பிணைந்து பொய்ச சூளுறு வாரகொல்வை வேலான்று, யிருளிற பிணைந்த விருவினை மாற்றியெல் லாங்கழிப்பி. யருளிற் பிணைந்தவ ராங்கிரு ளோடு மணைதொப்பாம், பொருளிற்பிணைந்ததம் வாய்மையிற் பொய்ம்மை புகுந்திடினே" தணிகை. களவு. சஎஅ.

ரு. (அ) "அஞ்சலோம் பென்று. நன்னா மொழியு நீமொழிக் தனையே" கலி. உக எ-அ, (ஆ) "அஞ்லோம் பென்றதன் பயனன்றோ." கலி. கருஉ: க. (இ) "அஞ்சலோம் பென்றார்" குறள். ககசக. (ஈ) "அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு நல்காதான்" சிலப் (உச) (உ) "அஞ்சலோமபென் றளிப்ப, வஞ்ச மற்றவர் வாரார்" தொல். செய். சூ. கருரு. பே. மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) நோக்கி, † விசேடித்தானபொயத்தறகு,

இரண்டாவது குறிஞ்சி (ரு). உசரு

முன்றக னன்னுடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்
(ஞ) றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று

எ - து: *தன் குன்றவினைப் பொய்யாக்குதற்கு உரியனோ? பொய்யாக்கு தற்கு உரியனோ? †நீ அஞ்சுதலைப் பரிகாரியென்று தான் சொல்லப்பட்ட மக ளிரைப் பாதுகாவாது விடுதற்கு உரியனோ? மலையகன்ற நன்னாட்டை யுடையவன் கூறிய மெய்யிலே பொய்தோன்றுமாயின், திங்களிடத்தே தீத்தோன்றின தன்மைத்து; அங்ஙனம் கூறுதேகொள்; ‡ எ - று.

தேற்றுதற்கு இருகாற் ||கூறிப் பின்விசேடித்துக் கூறினள்.

உ௫ (௨)இளமழை யாடு மிளமழை யாடு
மிளமழை வைகலு மாடுமென் முன்கை
வளைநெகிழ வாராதோன் குன்று

எ - து: ¶என் முன்கையில் வளை கழலும்படியாக என்னிடத்து வாராத வன் மலையாயிருந்தும் இளமழை உலாவாநிற்கும்; இளமழை உலாவாநிற்கும்; அது தான் ஒருகாலத்து உலாவுதலன்றி நாடோறும் உலாவா × நிற்கும்; எ-று.

கருத்தங்கி வந்து குன்முதிர்தற்கு மலையில் (ஞ) ** மேய்கின்ற மழை யென்பது தோன்ற இளமழை††யென்றாள்.

இஃதென்ன வியப்போவெனப்பொருட்புறத்தே இறைச்சி‡‡தோன்றிற்று; இது தலைவிகூறியது. மேல், தோழி கூறுகின்றாள்.

௧. "நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தா கடுங்கச்சுட்டிடுதேலுணடே." சீவக. உ௩௧௫.

௨. (அ)" மந்திக்காதலன்முறிமேய்கடுவன், தண்கமழ்நறைக்கொடிகொண்டு வியலறைப், பொங்க விளமழைபுடைக்குநாட" ஐங். உ௭௬: என்பதும் (ஆ) "மேற்கருக்கொண்டு முற்றிப் பயன்படுவதாய இளமுகிலை மந்தி நறைக்கொடி கொண்டு புடைக்கும் நாட' என்னும் அதன்பழைய வுரையும் (இ) "ஆடிய விளமழை சூடித் தோன்றும், பழந்தூங்கு விடரகத்து" அகம். உ௭௧: ௧௩ - ௪. என்பதும் (ஈ) "கலங்கு தெண டிரை மேய்ந்து கணமழை ....விலங்கல் சேர்ந்து" என்பதும் (உ) 'கணமழை .. . ..திரையைப் பருகிச் சூன்முதிரு மளவும் மலையைச்சேர்ந்து' என்னுமதனுரையும் (ஊ) "மாமலை தழுவிய மஞ்சு போலவும" என்பதும். சீவக. ௩௨ ௯00. (எ) "மஞ்சு தவழ்வெற்பு." நைடத. பிறிவுறு. ௯௫. என்பதும் 'குன்று, இளமழையாடும்' என்பதன் பொருளை வலியுறுத்தும்.

௩. மேகம்மலையில்மேய்தல். திருவிளை. இந்திரன் முடிமேல். ௪௧.

(பிரதிபேதம்) *அதுகேட்டதோழிதன், † விசேடித்தலீ, ‡ என்றூன். || கூறிஞள, ÷ அதுகேட்ட தலைவி * என், × நிற்குமிதென்ன வியப்போவென, ** பெய்கின்ற, †† என்றூன் யாராதமை, ‡‡ தோனறிற்று, கருநதங்கி.

உ௫௪ - **கலித்தொகை ௪௧.**

உ௮. (க) வாரா தமைவானே வாரா தமைவானே
வாரா *தமைகுவா னல்லன் மலைநாட
(உ) னீரத்து ளின்னவை தோன்றி னிழற்†கயதது
(ந) னீருட் குவளைவெந் தற்று

எ - து: ‡நின்னிடத்து வாராதே ஆற்றியிருப்பானோ? வாராதே ஆற்றியிருப்பானோ? இருக்குமதுவுமன்றி அம்மலைநாடனுடைய அருளிடத்தே இத்தன்மையவாகிய கொடியவை தோன்றுமாயின் நிழலையுடைய குளத்துள் நீரினின்ற குவளை வெந்த தன்மைத்து; நீ இவ்வனவ கூறுதேகொள்; எ - று.

நீருட் குவளை வெந்தற்றென்றது மருட்கையுவமம். நிழற்கயத்துள் வேவன இன்மையின் அற்புதமாயிற்று. இஃது உலகநடையிறந்ததோர் உவமை கூறி அதனோடு தலைவன் ஈரத்தினை ஒப்பித்தலிற் பெருமைபற்றி ||வந்தது. இனி அதுகேட்டதலைவி கூறுகின்றாள்.

௩௨ (ஆ) மணிபோலத் தோன்றும் மணிபோலத் தோன்றும்
மண்ணா மணிபோலத் தோன்றுமென் மேனியைத்
துன்னான் றுறந்தான் மலை

எ - து: ×என்மேனியைச் சேராதே துறந்தவனுடைய மலையாயிருந்தும் நீலமணிபோலத் தோன்றும்; நீலமணிபோலத் தோன்றும்; கழுவாத நீலமணி போலத் தோன்றும்; எ - று.

க. "வாராதமைவானோ .....வெந்தற்று" என்பது உவமப்போலி ஐந்தனுள் கூடாபபொருளோ வெமித்தற்கு மேற்கோள்; தொல். உவம. சூ. உ௪. 'உவம' இளம்.

உ. "ஈரத்து .. ...வெந்தற்று" என்பதனை மருட்கை யுவமத்திற்கு மேற்கோள்காட்டி "நிழற்கயத்திற் குவளைவேவனவின்மையின் இஃது அற்புதமாயிற்று" என்பர், பேராசிரியரும்; தொல். உவம. சூ. கக.

௩. பெருமைபற்றி ஒப்புமை கொள்ளப்படு மூவமைக்கு 'நீருட் .. ..வெந்தற்று'என்பதைமேற்கோள்காட்டி உலகநடையிறந்ததோருவமை கூறி அதனோடு தலைமகன்ஈரத்தினை ஒப்பித்தமையின் இது பெருமை பற்றிய தாயிற்று என்பர், பேராசிரியரும்; தொல். உவம. சூ. கக.

ச. (அ) மலை மணிபோலத்தோன்றல்: "மணிமலை" சிறுபாண். க. (ஆ) "மண்ணுறு மணியிற் றோன்றுந், தண்ணறுந் துறுக லோங்கிய மலையே." குறுந். ௩௬௭: ௬ - ௭. (இ) "மணிநிறமால்வரை." (ஈ) "மணிநெடுங் குன்றே."(உ) "மணிநிறங் கொண்ட மாமலைவெற்பின்"

ஐங். ௨௦௮,௬௦௬,௨௨௪.(ஊ)"மணித்தலைமலை" திருவிளை.மாணிக்.௩௪.

(பிரதிபேதம்) * அமைகுவன, | கபததுகீருட், ‡ அதுகேட்டதோழி கின்னிடத்து, || யுந்தது மணிபோல × அதுகேட்ட தலைவி என், மேனியை.

இரண்டாவது குறிஞ்சி நி. ௨௪௭

இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றிற்று. கொண்ட*வெப்பத்தான் உலராது மழைபெய்து நிறம்பெறுதலின் மணிபோலத்தோன்றுமென்றான்.

௩.இ (க) துறக்குவ னல்லன் றுறக்குவ னல்லன்

றொடர் வரை வெற்பன் றுறக்குவ னல்லன்

றொடர்பு ளினையவை தோன்றின் விசும்பிற்

சுடரு மிருடோன்றி யற்று

எ - து: † நம்மைக் கைவிடுவான் அல்லன்; கைவிடுவான் அல்லன்; (உ) ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்தசிறுமலைகளையுடைய(௩) வெற்பையுடையான் கைவிடுவான் அல்லன்; அவனோடு கொண்ட உறவின்கண்ணே இத்தன்மைய வாகிய கொடியவை தோன்றுமாயின் ஆகாயத்திற் றிரியும் ஞாயிற்றுள்ளே இருள்தோன்றிய தன்மைத்து; நீ அங்ஙனம் கூறுதே‡கொள்ளெனத் தோழி கூறினாள்; எ - று.

இது மருட்கையுவமம்.

என வாங்கு, ||அசை.

௩௦ நன்(ழ)று கின்றூற் றோழிநம் வள்ளையுள்

(ஞ) ளொன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி

க. (அ) " துறக்குவனல்லன். .. . .இருடோன்றியற்று " என்பதை இசைநிறைக்கு, மேற்கோள் காட்டி 'இதனுள் முந்துற்றசொற் பொருளுணாத்திற்று; ஏனைய இசைநிறைக்கண் வந்தன; இசை நிறையாவது பாட்டுக் குறித்துவரும்' என்றும், (தொல். எச்ச சூ. உக. 'இசை')
(ஆ) "பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே" என்பதற்கு, 'பெயரை எச்சமாக வுடையசொல் அப்பெயரொடு பொருள்முடிவு பெறும்' என்று பொருள்கூறி "துறக்குவனல்லன்......தோன்றின்" என்பதை அதற்கு மேற்கோள்காட்டி 'இதனுள், அவன்றொடர்பெனவேண்டுதலின் அவனென்னும் பெயர் எஞ்சி நின்றது' என்றும் (தொல். எச்ச. சூ. ௩எ. பெயரெஞ்சு') கூறுவர்; தெய்வச்சிலையார்.

உ. "ஒருவரைபோ லெங்கும் பலவரையுஞ் சூழ்ந்த, வருவரை யுள்ளதாஞ் சீறூர்" திணைமாலை. க௩.

௩. (அ) "சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றா யூன்றி, வலியாகிப் பின்னும் பயக்கு மெலிவில், கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை, நயந்திகழு மென்னுமென் னெஞ்சு" ஐந் - ஐம். இ. (ஆ) "செய்த குறியும் பொய் யாயின வாயிழையா, யைதுகொ லான்றார் தொடர்பு." திணைமொழி. சக.

ச. "ஆகின்று" ஐங்குறு. கஎ, க௩உ, ச0௩; பரி. அ:க0, உக; புறம். உச௩:க.

இ. "என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்" கலி. சஉ: உஅ.

(பிரதிபேதம்) * யெப்பந்தாலுலறுத, † அதுகேட்ட தோழி நம்மைக், ‡ கொள்ளொன்றான்.
|| ஆங்கு அசை,

பொன் (க) றோட் கிழவனும் வந்தன னுந்தைய
பன்றல் வேங்கைக் கீழிருந்து
மணாயன் தனனம் மலைகிழ வோற்கே

எ - து: தோழி! நம் வள்ளைப்பாட்டிடத்தே நாம் பொருந்திப்பாட நம் மென்றோட்கு உரிமையையுடையவனும் மறைந்துநின்றுகேட்டு அருள்பண்ணி வரைவு வேண்டி வந்தனன்; உன்னுடைய தந்தை மணத்தையுடைய வேங்கைக் கீழே இருந்து அம்மலைகிழவோனுக்கு மணஞ்செய்தலை விரும்பிக்கூறினன்; ஆதலால், நமக்குநன்மை(உ)புண்டாகாநின்றது. இனிநீ வருந்தாதேகொள்; எ-று

இக்கூறல். தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது. இதன் இடைப் பாட்டுக்கள் "வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய, புரை தீர்கிளவி புல்லிய வெதிரும்" (ங)என்பதனான் இயர்பழிக்க இயர்பட மொழிந்தனள்.

இது தரவும் 'ஐஞ்சீரடி † வந்த கொச்சகமும் கொச்சகவெண்பாக்களும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்று ‡வந்த, கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட கொச்சகக் கலி. (ஐ)

(௫௨.) மறங்கொ ளிரும்புலித் தொன்முரண் டொலைத்த
முறஞ்செவி வாரண முன்குள கருந்திக்
கறங்குவெள் ளருவி யோலிற் றஞ்சும்
பிறங்கிருஞ் சோலை நன்மலை நாடன்
மறந்தான் மறக்கினி யெல்லா நமக்குச்
சிறந்தன நாநற் கறிந்தன மாயி னவன்றிறங்

கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா, இகுளைநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா;

காணிய வாவாழி தோழி வரைத்தாழ்பு
வாணிறங் கொண்ட அருவித்தே நம்மருளா
நாணிலி நாட்டு மலை;

க. (அ) "சாயிறைப் பணைத்தோட் கிழமை தனக்கே, மாசின் றுகலு மறியான்" அகம். ௩உ: க௮-கக. (ஆ) "ஒலிபுன லூரன், கிழமை யுடையனென் றேட்கு" திணைமொழியைம்பது. ௩க.

உ. ஆகின்றென்பதை இறந்த காலமாகவும் கொள்வர், புறநானூற்றுரைகாரர்; புறம். க: எ, கூ; க௭௮: எ.

௩. தொல். களா. சூ. கசு. இந்நூற்பக்கம், உசங: உ-ம் குறிப்பு (அ) பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * என வரைவுமலிந்தமை கூறினன, † வந்த கொச்சகவெண்பாக்களும், ‡ வந்துகலி,

கங ஆர்வுற்றார் நெஞ்ச மழிய விடுவானோ
வோர்வுற் றொருதிற மொல்காத நேர்கோ
லறம்புரி நெஞ்சத் தவன்;

கசு தண்ணறுங் கோங்க மலர்ந்த வரையெல்லாம்
பொன்னணி யானைபோற் றோன்றுமே நம்மருளாக்
கொன்னுள னாட்டு மலை;
கசு கூருநோ யெய்ப்ப விடுவானோ தன்மலை
நீரினுஞ் சாய லுடைய னயந்தோர்க்குத்
தேரீயும் வண்கை யவன்;

உ௦ வரைமிசை மேற்றொடுத்த நெய்க்க ணிறாஅன்
மழைநுழை திங்கள்போற் றோன்று மிழைநெகிழ

வெவ்வ முறீ இயினன் குன்று;

உகு எஞ்சா தெல்லா கொடுமை நுவலாதி
யஞ்சுவ தஞ்சா வறனிலி யல்லனென்
னெஞ்சம் பிணிக்கொண் டவன்;

உஅ என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்
ருழிருங் கூந்தலென் றேழியைக் கைகவியாச்
சாயலின் மார்பன் சிறுபுறஞ் சார்தர
ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்
னுயிழை மேனிப் பசப்பு.

இது முன்பு பெற்றவழிமலிந்ததனைப் பின்பு பிரிந்தவழிக் கலங்கிக் கூறியது. என்னை? தலைவன் அருமைசெய்தயர்த்தவழித் தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழிப்பத் தலைவி இயற்பட மொழிந்ததனைச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டுத் தலைவன் முன்னொருநால்வந்து சிறுபுறஞ் சாரத் தான் ஆற்றினமை குறித்துப் பின்னொருகால் அவ்வாறு பாட அவன் சிறுபுறஞ்சாராமையிற் கலங்கி நெஞ்சோடு கூறியதாகலின்.

இதன் பொருள்.

(க)மறங்கொ ளிரும்புலித் தொன்முரண் டொலைத்த

(உ)முறஞ்செவி வாரண முன்குள கருந்திக்

க. (அ)"மறப்புலி" பதிற். சக: எ; புறம். கூ0: ௩; சீவக. எ௰௨.(ஆ) "மறங் கொ ளிரும்புலி" சிலப். கஉ: உஎ.

உ. (அ) "முறஞ்செவி யானை" புறம். ௩௩௧: க௩. (ஆ) "முறஞ்செவி வாரணம்" சிலப். க0: உசஎ. (இ) "முறஞ்செவி யானையும்" மணி.

*கறங்குவெள் (க)ளருவி †யொலியிற் றாஞ்சும்
(உ)பிறங்கிருஞ் சோலை (௩)நன்மலை நாடன்
௫ மறந்தான் மறக்கினி யெல்லா(௪)நமக்குச்
‡சிறந்தன நாநற் கறிந்தன மாயி (௫)னவன் றிறங்
(௬)கொல்யானைக் கோட்டால்(எ)வெதிர்நெற் ||குறுவாநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா, இருளைநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா

கக: கஉ௪. (௲) "சுளகு வார்செவித் தூங்குகைக் குஞ்சரம்" சீவக. கஎஎஅ. (உ) "முறஞ்செவி வாரண முகத்துத் தம்பிரான்" விநாயக. தூர்வைதுலை. உஉ.

க. அருவி யொலியில் விலங்கு துயிலுமென்பதை (அ) "வேட்டம் படரு மூடங்குளைமான் புனிற்றுக் குருளை விழிதுயில, மோட்டு முதுநீர்ப் பஃறலைய வருவிதூங்கு முகிறவழ்பொற்,கோட்டில்" (ஆ) "கறங்குகுரலுளையரிமான் சிறுகுருளை கவிழ்தலைய வருவியொலி, னுறங்குமுயர் பொலங்குடுமி யிமயம்" காசி. காசியின். எ; கேதார. ௬.

உ. "நிவந்தோங்கிய சோலை, மலைகெழு நாடன்" குறுந். உ0௧.

௩. (அ) "நன்மலை நாடன்" (ஆ) "நன்மலை நன்னாட" கலி. ௩அ: உ௪, ௪க. க.

௪. (அ) "யாமுமக்குச்,சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயின்" (ஆ)"சிறந்தானை வழிபடீஇ" கலி. ௫: ௪-௫, க: உ௩; என்பவையும் அவற்றின் குறிப்பும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

ரு. (அ) "தினைகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையும்" மலைபடு. ௩௪௨. (ஆ) "இன்னிசைக் கோதையர், வள்ளை பாடுவர் மன்னவன் வண்மையே" அரிச்சந்திர. நகரச்சிறப்பு. எ.

சு. (அ) "வயக்களிற்றுக், கோடிலக்கை யாக............வாடுகழை நெல்லை யறையுரலுட் பெய்திருவாம், பாடுகம்" கலி. ௪௧: க - ௪ என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஈண்டு அறிதற்பாலன. (ஆ) "கொல்யானை" கலி. ருசு: ௩௨, ௧௩௪: ௩; ௧௩௪. ௩-இல், கொல்யானை என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

எ. வெதிரினெல்லும் வேயின் முத்தும் கூறுதல் மரபு: (அ) "வேயுட் பிறந்த வாய்கதிர் முத்தம், வெதிரிற் பிறந்த பொதியவி ழுருநெல்" பெருங். (௧) ருக: ௧௧-௧௨. (ஆ)"வேய்கண் ணுடைந்து முத்துதிரவும், வெதிர்கண் ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்" யா - வி. ௬. ௧ரு. மேற் கோள், 'நலஞ்செல' எனவும் (இ) "நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த

(பிரதிபேதம்) * கறங்கும், † ஒலில், ‡ சிறந்தமை, || குறுவாரும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி சு.

எ-து: மறத்தைத்தன்னிடத்தேகொண்ட பெரிதாகிய (க) புலியினது புழுழைய மாறுபாட்டைக்கெடுத்த முறம்போலுஞ் செவியையுடைய (உ) யானை தனக்கு முன் நின்ற (ங) குளகைத் தின்று ஒலிக்கின்ற வெள்ளிய அருவிநீரைப் பருகி அஃது ஓலுறுத்துதலாற்றுயில்கொள்ளும் பெருக்கின்ற கரிய சோலையினை யுடைய நல்ல மலைநாட்டையுடையவன் நாம் வருந்த நம்மை மறந்தான், இனி அவன் மறப்பானாக; (ச) * இருளையே! ஆராய்ந்து பார்க்கின் நாம் நமக்கு அவன் சிறந்தபடியை மீளவும் அறிந்தேம், இனிக் கொன்றயானையின் கொம்பாலே மூங்கினெல்லைக் (ரு) குறுதற்கு நாம் அவன்செய்த கொடுமையின் கூற்றை வள்ளைப்பாட்டாகப் பாடுவேமாகவாவெனத் தோழிஇயற்பழிக்க, அதுகேட்ட தலைவி தான் இயற்படமொழிவாளாகக்கருதி ஏடீ! நீ கூறியவாறன்றி அவன் திறத்தை நாம் (சு) வள்ளைப்பாட்டாகப் பாடுவேமாகவாவென்றாள்; எ - று.

யானை" குறிஞ்சி. ஙகு, (ஈ) "நெல்லுடை நெடுவெதிர்" (உ) "புல்லிலை வெதிர நெல்விளை காடே" அகம். கஅகு: சு. ஙகஎ: கசு. (ஊ) "சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே" புறம். கOக: ச. (எ) "நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாம்" நான்மணி. ச. எனவும் வருதல் காண்க. சிற்சில விடத்து அருகி மாறியும் வரும்.

க. (அ) "கொடுநகே ழிரும்புற நடுநகக் குத்திப், புலிவிளை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின், றலைமருப்பு" (ஆ) "இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானை" நற். ஙக: ச - சு, ஙகுங: க; (இ) "சிறுகட் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித், தொன்முரண் கொல்லுந் துன்னருஞ் சோலை" குறுந். அஅ; (ஈ) "இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்து" (உ) "வேங்கை, யடுமுரண் டொலைத்த நெடுநல் யானை" அகம். உஎஉ: க, ஙOஎ: சு - எ.

உ. யானை, புலியைக்கொன்று மலைப்பக்கத்தி லுறங்குதல்: "கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு, நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் யானை" கலி. சக: க - உ.

௩. குளகென்பது இலையுணும்விலங்குணவென்பர்; அது யானையின் உணவாகிய தழைக்கே (அ) "இன்குளகு" (முல்லை. ௩௩.) (ஆ) "குளகமர்ந்துண்ட" (கலி.சஎ:௨௦.) (இ) "உண்குளகு மறுத்த" (அகம். ௩௧௨:௩.) (ஈ) 'நாகம்.........அதிமதுரத்தின்குளகைக் கையிலேகொண்டால்' (சீவக. எ௫௦. உரை) எனப் பெரும்பாலும் வருகிறது.

௪. கலி. ௪௦௩: ௩௧. "இகுளை" என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

௫. இவ்வுரையை நோக்க 'குறுவான்' என்றபாடஞ் சிறந்ததாயினும் 'குறவாம், வினையெச்சமுற்று' என்ற விசேடக்குறிப்பால் குறுவாமென்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

௬. வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு; உரற்பாட்டென்றுங் கூறப்படும், (பிரதிபேதம்) * இனியோய் ஆராய்ந்தது.

மறக்க, வியங்கோள். மறந்தான்மறக்கவென்றது அருமைசெய்தயர்த்தலை. இகுளை ஆயின் என்பனவற்றை முன்னே மாறிக்கூட்டுக. எல்லாவென்பதனைப் பின்னே கூட்டுக.

"முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொ, †னிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே" (௧) என்பதனான் (௨) எல்லாவென்றாள். குறுவாம், வினையெச்சமுற்று.

நாடனென்றதனால் நாமும் அயலார் கூறும் பழைய அலரைக் கெடுத்துத் தன் மனத்து உளவாகிய நுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து தானுஞ் சுற்றமும் புகழ்ந்துகூறத் தன்னில்லின்கண் நாம் இருக்கும் நிலைமையை நிகழ்த்தாது நாம்வருந்த நம்மை மறந்தானென்று உள்ளுறையுவமங்கொள்க. "கிழவோட் குவமை யீரிடத் துரித்தே" என்னும் (௩) உவமவியற் சூத்திரத்துச் சிறுபான்மை குறிஞ்சிமுதலிய வற்றிற்கும் ‡ உவமப்போலிகொள்க ,என்றலிற் குறிஞ்சியில்

உவமப்போலிகொண்டார். "தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக், கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான" (௪) என்பதனுல், தோழி || உவமப்போலி கூறினள். இதுபயவுவமப்போலி. இந்நிலத்து முன் உள்ளுறைகூறியவற்றிற்கும் பின்னர் உள்ளுறை கூறுகின்றவற்றிற்கும் இதுவே விதியாகக் கொள்க.

௧0 (௫)காணிய வாவாழி தோழி வரைத்தாழ்பு
(௬)வாணிறங் கொண்ட வருவித்தே நம்மருளா
நாணிலி நாட்டு மலை

---

௧. தொல். பொருளி. சூ. உ௧.

௨. எல்லாவென்பது ஏடியென்னும் பொருளில் 'எலாஅ' என்றும் 'எலா' என்றும் வருகின்றது.

௩. தொல். உவம. சூ. உ௩.

௪. தொல். உவம. சூ. ௩௧.

௫. (அ)"காணிய வாவாழிதோழி"என்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் வினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். வினை. சூ. உ௫. வி. இரா. இ - வி. சூ. உ௪எ. (ஆ) "காண்யவாநீ வாழியதோழி" என ஒருமேற்கோள் நன். வினை. சூ. உ௫. மயிலைநாதர் உரையிற் காணப்படுகிறது.

௬. (அ) "வாள்வனப்புற்ற அருவி .. .. ..குன்றே." ஐங்குறு. ௩௪உ. (ஆ) "வாளிலங் கருவி தாஅய் நாளை" அகம். உ௭அ: எ. (இ) "வான்வெள் ளருவி வரைமிசை யிழியவுங், கோள்வலுழுவை விடரிடை யியம்பவும்" (தொல். செய். சூ. உஉஅ. 'இயைபுவண்ணம்' இளம். மேற்.) (ஈ) "வாளருவித்,தடமலை மேலுங்கள் சீறூரெதுவென்பர்" அம்பிகா. அஎ.

(பிரதிபேதம்) ¹ மறக்கு,†கிலைக்குரிய மரபி, |வுவமப் பொலிவுகொள்க,|| உவமப்பொலிவு.

எ - து: வாழ்வாயாக தோழி ! நம்மை அருளாத கொடுமைக்கு (க) நாணு திருக்கின்றவனுடைய *நாட்டின் மலையாயிருந்தும் பக்கமலையிலே தீர்ந்து ஒளியையுடைய நிறத்தைக் கொண்ட அருவியை யுடைத்தா யிராநின்றது, இதற்குக் காரணத்தை நம்மனத்தான் ஆராய்தற்கு வாவெனத் தோழி இயற் பழித்தாள்; எ - று.

கங. (உ)ஆர்வுற்றார் நெஞ்ச மழிய விடுவானோ
வோர்வுற் றொருதிற மொல்காத நேர்கோ
(ந)லறம்புரி நெஞ்சத் தவன்

எ-து: ஒருகூற்றிற் சாயாத†நேர்நிற்குந்(ச)துலாக்கோல்போலஓர்தலுற்று அறத்தையே விரும்பின நெஞ்சத்தையுடையவன் தன்னுன்(ரு)நகரப்பட்டார் நெஞ்சத்தை அழியும்படி விடுவனோ? விடான் காணெனத் தலைவி இயற்பட மொழிந்தாள். எ - று.

க. நாண்,மகளிர்க்கன்றியும் ஆடவராகிய நன்மக்களுக்கு முரித்தென்பதனை (அ) "வடுப்பரியு, நாணுடையான் கட்டே தெளிவு" (ஆ) "கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத, னல்லவர் நாணுப் பிற" (இ) "நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன்" குறள். ருoஉ, கoகக, ககநங. (ஈ) "நாணிலான் சால்பு .. ... நாடி னகை" சிறுபஞ்ச. கஉ. என்பவற் றானும் அறியலாம்.

உ. "உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி" என்புழி, "மறங்கொளிரும் புலி யென் றுரங் 'குறிஞ்சிக்கலியுள் 'ஆர்வுற்றா . ...நெஞ்சத்தவன்' எனத் தலைவிகூறலும், 'தண்ணறுங் கோங்க .. . ...றுட்மேலே' எனத் தோழி உறழ்ந்துகூறியவாறு காண்க. இதுவும் தலைவி கூற்

றிற்கு மாறுதலின் வழுவாய்ச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வரைதல் பய னுதலின் அமைந்தது" என்பர், நச. தொல். பொருளி. சூ. ௪௪.

௩. "அறங்கிடந்த நெஞ்சம்" நள. சுயம்வட. ௭௭.

௪. (அ) "துலாக்கோ லியல்பே தூக்கும் காலை, மிகினுங் குறையினு நில்லா தாகலு, மையந் தீர்த்தலு நடுவு நிலைமையோ, டெய்தக் கூறுப வியல் புணர்ந்தோரே" (ஆ) "துலைநா வன்ன சமநிலை" (இ) "செம்பொற்றுலைத் தாலமன்ன தனிநிலை" கம்ப. மந்தரை. ௧௬. (ஈ) "ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலு. மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே" நன்.

௫. 'ஆர்வு' என்பது அனுபவித்த லெனனும் பொருளில் வருதற்கு, "ஆர் வுற்ற, விட்டகல கில்லாத வேட்கையும்" என்பதும் சான்றுபகரும்; திரிகடுகம். ௬௫. ஆர்வமுறலென்பது ஆர்வுறலென வருதலுமுண்டு.

(பிரதிபேதம்) * நாட்டுமலை, † நாடிற்கும்.

௧௯ தண்ணறுங் (௧) கோங்க மலர்ந்த வரையெல்லாம்
பொன்னணி யானைபோற் றோன்றுமே நம்மருளாக்
(௨) கொன்னுள னாட்டு மலை

எ - து: நம்மை அருளி இல்லறப்பயனை ஆளாமற் பயனின்மையை ஆளுகின்றவன் நாட்டு மலையாயிருந்தும், தண்ணியநறிய *கோங்கம் பூத்த பக்க மலையெல்லாம் பொன்னாற் செய்த பல ஆரமணிந்த யானைகள் போலச் சிறந்து தோன்றும்; இதற்குக் காரணமென்னெனத் தோழி இயற்பழித்தாள். எ - று.

அருளாவென்பது, செய்யாவென்னு மெச்சம்.

௬௬ கூருநோ யேய்ப்ப விடுவானோ தன்மலை
(௩)நீரினுஞ் சாய லுடைய னயந்தோர்க்குத்
(௪)தேரீயும் வண்கை யவன்

எ - து: தன்கொடையை விரும்பி வந்தோர்க்குத் தேரைக் கொடுக்கும் வளவிய கையையுடையவன் நம்மாட்டுத் தன்மலையின்நீரினும் †மென்மையை யுடையவனாதலால் வரையாமல் நமக்கு மிகுகின்ற நோய் நம்மைப் பொருந்த விடுவனோ? ‡விடான்; வரைவனெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தாள்; எ - று.

௨௨. (௫)வரைமிசை மேற்றொடுத்த நெய்க்க ணிறாஅல்
மழைநுழை திங்கள்போற் றோன்று மிழைநெகிழ
வெவ்வ முழீஇயினான் குன்று

---

௧. "மந்தர மென்னு மத்த யானை, நீல நெடுவரை நெற்றித் தாகிய,கோலக் கோங்கின் கொழுமலர் கடுப்புறு,சூறைக் கடுவளி பாறப் பறந்தெனப், பட்ட மடுத்த கொட்டையொடு பாறவும்" பெருங். (௩) ௨எ: எக - ௫.

௨. "அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென், றப்பா லைந்தே கொன்னைச் சொல்லே" தொல். இடை. ௫. ௬.

௩. (அ) "புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயல் .. ..நன்னற்படர்ந்த கொள்கை யொடு" மலை. ௬௧-௪. (ஆ) "வானிநீரினுந், தீந்தண்சாயலன்" பதிற். அ௬: ௧௨-௩; (இ) "மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு,நீரினு மினிய சாயற், பாரி" புறம். ௧௦௫: ௬ - அ.

௪. (அ)"தேர்வீசு கவிகை, யோம்பா வள்ளல்" மலை ௩௯௯ - ௪௦௦. (ஆ) "தேர்வீ சிருக்கை" (இ) "தேர்வீ சிருக்கை நெடியோன்" புறம். ௬௯: ௧அ, ௧௧௪: ௬.

௫. (அ)"என லிதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்,வா னூர்மதியம்வரைசேரி

னவ்வரைத், தேனி னிருலென வேனி யிழைத்திருக்கும், கானக நாடன் மகன்" கலி. ௩௧: எ - ௫௦. (ஆ) "பாய்தலிற் கிழிந்து, (பிரதிபேதம்) *கோங்கு, †மென்மையுடையன், ‡ விடானெனத்.

எ - து: பூணெகிழ்ந்து விழும்படி நம்மை வருத்தமுறுத்தினோன் குன்றி ருந்தும் பக்கமலைகளின்மேலே வைத்த தேனை இடத்தேயுடைய இருவ் மழையிலே நுழைகின்ற மதியைப்போலத் தோன்றாநிற்கும், இதற்குக்காரணம் என்னெனத் தோழி இயற்பழித்தாள் ; எ - று.

இது தேன் பயன்படுதல்கூறினள். இதன்கண் தோழி இயற்பழித்தன எல்லாம் பொருட்புறத்திறைச்சி தோன்றியவாறு காண்க.

௨ஞ எஞ்சா தெல்லா கொடுமை நுவலாதி
(௧)யஞ்சுவ தஞ்சா வறனிலி யல்லனென்
னெஞ்சம் *பிணிக்கொண் டவன்

எ - து: இங்ஙனந் தோழி இயற்பழித்ததற்குப் பொருளாய், எட! ஒழி யாமல் அவன் கொடுமையைக் கூறாதேகொள், என்னெஞ்சத்தைத் தன்னன் பாற் பிணித்தல்கொண்டவன் பிறரஞ்சுங்கொடுந்தொழிற்கு அஞ்சாத அறனில்லாதவன் அல்லனெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தாள் ; எ - று.

௨அ (௨)என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்
றாழிருங் கூந்தலென் றோழியைக் கைகவியாச்

பொதிக்க ணிறுஅற் பூம்புறம் புதைஇ, மதிக்கண் மறைந்த மாசுண

மான, மணிவரை மருங்கி னணிபெற வொழுகி" பெருங். (க) ௰; ௩௪-௩௭. (இ) ;"முகிறவழ்பொற்,கோட்டிற் றெடுத்த விரூலுமொளிர் குளிர்மா மதியு மினிதுணர்வான், காட்டு கென்னக் குறமகளிர் தத்தங் கணவர்க் கைதொழுவார்" காசிகண்டம். காசியின்சிறப். ௭. (ஈ) "விழுமணிக் கோட்டு நெற்றி யிருவினை விளங்கு வெள்ளை, முழுமதி யென் று வான முள்ளெயிற் றரவங்காக்கு, மழைதவழ் சுவேத மென்னு மால்வரை"(உ) "கலைநிறை மதியி னோடு கழைவள ரிருலைவானத், தலை முலை மாத ரொப்பு நோக்கருங் கயிலை வெற்பு" இலிங்க. நவவருடத்தி னடைவு. ௬; நவவருடத்தினெல்லை. ௩௧. (ஊ) "புடைகலந்த தே னினங்கள் பகன்மதியை யிருவென்னப் புகுந்து மொய்க்கு, குமிழ் வரை" பிரமோத்தர. சிவதான. ௧௨.

௧. (அ)"அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ,தஞ்ச லறிவார்தொழில்" குறள். ௪௨௮. (ஆ) "அஞ்சுவதஞ்சி ....வாழு மியல்புடை யார" நாலடி. ௭௪. இவைகளும்(இ)தறுகணன் என்பதற்கு 'அஞ்சத்தக்கவை களை அஞ்சாதவன்' என எழுதியிருக்கும் உரையும் நன். வி. சூ. ௩௯. இங்கே அறிதற்பாலன.

௨. (அ) "ஒன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி" கலி. ௪௧: ௪௧; (ஆ) "என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி" சிலப். (௨௪)

(பிரதிபேதம்) * பிணிகொண்டவன்,

உரையாசிரியர்: கலித்தொகை ௪௬.

(௧)சாயலின் மார்பன் சிறபுறஞ் சார்தர
(௨)ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்
னுயிழை மேனிப் பசப்பு

எ – து: *என்று தந்நெஞ்சுடனே முன்மொழிந்து பின்பு யாங்கள்பாட மறைந்துநின்று கேட்டனனாய் மென்மையால் இனிய மார்பினையுடையான் தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையுடைய என்றோழியை எனக்கு அவள் வரவுகூறுமற் கையைக் கவித்து என், சிறிய புறத்தைச் சேர என்னுடைய ஆராய்ந்த இழையினையுடைய மேனியிற் பசப்பு ஞாயிற்றுமுன்னர் நின்ற இருள்போலக் கெட்டதென்று யாம்† அவ்வாறுபாடவும், அவன் (ங) சிறுபுறஞ்சாராமையின் நம் மேனியிற் (ச) பசப்பு மாயாமல் நின்றதெனப் பிரிந்தவழிக் கலங்கினள்; எ – று.

இது "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொள் ளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்" (ரு) என்பதனாற் கூற்றெச்சமாம்.

இதனால், உயிர்ப்பென்னும் மெய்ப்பாடு தலைவிக்குத் தோன்றிற்று.

இஃது ஐஞ்சீரடியுஞ்சொற்சீரடியும் வந்த தரவுவந்து ஏனைய வெண்பாவாய் வந்த கலிவெண்பா. (சு)

க. (அ) "இன்சாயன்மார்பன்" (ஆ) "சாயலின் மார்பு" கலி. சுஙி.: இ, கூச: நஅ.

உ. (அ) "ஞாயிற்றுமுன்னரிருள்போல மாய்ந்ததென், ஞயிழையுற்றதுயா" (ஆ) "ஆயிழை மடவர லவல மகலப், பாயிருட் பரப்பினைப் பகல் களைந் ததுபோல... .. ..வந்தனர்" (இ) "இருளு முண்டோ ஞாயிறு சின வின்" (ஈ) "பொங்கு பானுமுன் னிருளென முடிந்தது" (உ) "அங் கணமா ஞாலமுண் டமரு மாரிருள், பொங்குபே ரொளிவர விளிந்து போனபோல்" (ஊ) "ஆயிர கிரணத் தலர்கதிர் முன்னம், பாயிருள் கெடுமெனப் பகர்பழ மொழியும்" (எ) "ஊழுறு வறுமை பரிதிவான வன்முன் னுள்ளிருட் பிழம்பென வொழியும்" (ஏ) "வெங்காரிருள் பானு விளைக வொதுங்கு மாபோல்" (ஐ) "வினை முழுது மாயும் வயங் கொளியோன்மின் னுங்கனகவு தயவரைமேவவிருள்வீந் திடுவதுபோல்" (ஒ) "பாவம் ....சுடர்துறக்கு மிருள்போலப் பெயர்ந்த தன்றே" (ஓ) "தவனோ தயத்தி லிருளென்னச் சாய்ந்தான்" (ஔ) "இரவி பொற் கதிர் தெறுதலி னிரிதரு மிருளெ னத்திசை திசைதொறு முதுகிட" (ஃ) "சாப மொல்லைவெஞ் சுடர்மு னள்ளிரு ளெனவகன்றதே" (அஅ) "இருளை, யருணனுண்டென" (ஆஆ) "பொங்குகாரிரு ளிரவிகண் டெனப் புலர்ந்தாங்கு"

ங. சிறுபுறம் – புறக்கழுத்து.

௪. பசப்பு - தலைவனைப் பிரிந்திருக்கு மகளிர்க்குப் பிரி வாற்றாமையான் வருவதொரு நிறவேறுபாடு.

இ. தொல். செய். சூ. உ௦௬.

(பிரதிபேதம்) * முன்மொழிந்த தன்னெஞ்சுடனே யென்றமுன்பு யாங்கள், † இவ்வாறு,

இரண்டாவது குறிஞ்சி எ. உ௫எ

(௬ா.) வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதுஞ்
சாந்த மரத்தி னியன்ற வுலக்கையா
லைவன வெண்ணெ லறையுர லுட் பெய்திருவா
மையனை யேத்துவாம் போல வணிபெற்ற
மைபடு சென்னிப் பயமலை நாடனைத்
தையலாய் பாடுவா நாம்;

அ தகையவர் கைச்செறித்த தாள்போலக் காந்தண்
முகையின்மேற் றும்பி யிருக்கும் பகையெனிற்
கூற்றம் வரினுந் தொலையான்றன் னட்டார்க்குத்
தோற்றலை நாணாதோன் குன்று;

௧௨ வெருள் புட னோக்கி வியலறை யூக
மிருடேங் கிறுவரை யூர்பிழி பாடும்
வருடைமான் குழவிய வளமலை நாடனைத்
தெருளத் தெரியிழாய் நீயொன்று பாடித்தை;

நுண்பொறி மான்செவி போல வெதிர்முளைக்
கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே
மாறுகொண் டாற்ருரெனினும் பிறர்குற்றங்
கூறுத றேற்ருதோன் குன்று;

புணர்நிலை வளகின் ருளகமர்ந் துண்ட
புணர்மருப் பெழில்கொண்ட வரைபுரை செலவின்
வயங்கெழில் யானைப் பயமலை நாடனை
மணநாறு கதுப்பினாய் மறுத்தொன்று பாடித்தை;

கடுங்க ணுழுவை யடிபோல வாழைக்
கொடுங்காய் குலைதொறூஉந் தூங்கு மிடும்பையா
வின்மை யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்ருக்காற்
றன்மெய் துறப்பான் மலை;

எனவாங்கு;

கூடி யவர்திறம் பாடவென் றோழிக்கு
வாடிய மென்றோளும் வீங்கின
வாடமை வெற்ப னளித்தக்காற் போன்றே.

33

இது வரைவுநீட ஆற்றளாயினவிடத்துத் தோழி தானுந் தலைவியும் வள்ளைப்பாடலுள் முருகனைப் பாடுவோர்போல இருவர்க்கும் ஏற்பத் தலைவனைப்பாடத் தலைவி ஆற்றினமை *தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி (உ)வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதுஞ்
சாந்த மரத்தி னியன்ற வுலக்கையா
(ங)லைவன வெண்ணெ (ச)லறையுர லுட் †பெய்திருவா
மையனை யேத்துவாம் போல வணிபெற்ற
(ரு)மைபடு சென்னிப் (சு)பயமலை நாடனைத்
தையலாய் பாடுவா நாம்

க. யானைவேங்கைப்புலியைத் தொலைத்தலுண்டென்பதை, இந்நூற்பக்கம் உ௬௪: க - ஆம் குறிப்பாலுணர்க.

உ. (அ) "யானை வெண்மருப் புலக்கை யறையுர லைவன மிடித்த" சீவக. கஙுசுஉ. (ஆ) யானைக்கொம்பை உலக்கையாகக் கொள்ளுதல் இந்நூற் பக்கம் உ௬௯: உ - ஆம் குறிப்பாலும் உணரப்படும்.

ங. ஐவனம், குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரியதென்றும் இது தினையைப் போலவே குறிஞ்சிநில மாக்களால் பயிர் செய்யப்படுவதென்றும் அருவி நீரால் விளைக்கப்படுவதென்றும், குறிஞ்சி நிலமகளிரால் விளைவின்கண் காக்கப்படுவதென்றும் பண்டை நூல்களிற் கூறப்பெற் றுள்ளது. "தேனுகு மடையை மாற்றிச செந்தினைக் குறவர் மூந்தி,

வானநீ ராறுபாய்ச்சி யைவனம் வளர்ப்பர் மாதோ" என்று (கம்ப. வரைக்காட்சி. ௩௪.) கம்பர் புனைந்துரைத்தனர். இதனோடு தினையும் கலந்து விதைக்கப்படுமென்பது புறம். ௧௫௯ - ஆம் செய்யுளுரையால் தெரிகிறது. "மைபடு மால்வரை பாடினள்கொடிச்சி, யைவன வெண்ணெல் குறூஉ நாடனொடு" என ஐவனவெண்ணெல் ஒன்றென்றெண்ணும்படி கூறும் நற்றிணை. ஐவனமும் வெண்ணெலும் வெவ்வேறென்னும், மலைபடு கடாத்தினுரை.

௪. "அறை யுரல்" கலி. ௪௧: ௩. சீவக. ௧௫௪௨. பெருங். (௨) ௧௪: ௯௦; சூளா. சுயம். ௧௦௧.

௫. (அ)"மைபடு மால்வரை" நற். ௩௭௩: ௩.(ஆ)"மைபடு சிலம்பின்" குறுந். ௩௭௧, பரி. ௧௯: ௨. (இ) "மைபடு குடுமிய குலவரை" பரி. ௧௫: ௯-௧௦.

௬. (அ)"பயமலை நாடன்" குறுந். ௧௪௩; (ஆ) "பாடிமி ழருவிப் பயமலை" மணி. ௧௭: ௯௦.

(பிரதிபேதம்) * தன்னுள்ளே, † பெய்திருவேம், பெய்திருவம்,

இரண்டாவது குறிஞ்சி எ. ௨௫௯

எ - து: தையலாய்! நாம் இருவேமும் ஐவனமாகிய வெண்ணெல்லைப் பாறையாகிய உரலிலே சொரிந்து, புலியைக் கொன்ற *மதத்தான் மயங்கின புகரையுடைய யானையினது தலை யேந்தின கொம்பாலும் இனமானவண்டெழ் ஒலித்துத் தாதை ஊதுஞ் சந்தனமரத்தினாலும் பண்ணின உலக்கைகளாலே குற்று, முருகனைப் புகழ்வேம்போலே அழகுபெற்ற மேகம் உண்டாகின்ற தலைமையினையுடைய பயனையுடைத்தாகிய மலைநாட்டையுடையானைப் †பாடுவேம்; எ - று.

பாடுவாமென்னும் பொருளே பயப்பச் ‡செய்தலின் இறைச்சியிற் பிறந்த பொருள்காண்க. இஃது "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளு .... மோர்க்கே" (க)என்பதனுற் கொள்க. இஃது இரண்டு உலக்கையாலும் பயன்கொண்டாற்போல அவன் பெயர்பாடுதலாற் பயன் கொள்ளாமையில் உள்ளுறையுவமமன்மை உணர்க.

அ (உ)நகையவர் கைச்செறித்த தாள்போலக் காந்தண்
முகையின்மேற் றும்பி யிருக்கும் பகையெனிற்

க. தொல். பொருளி.சூ.௩௪. இச்சூத்திரத்தினுரையில் இவ்வுரையாசிரியர், இறைச்சியிற் பிறக்கும்பொருளுக்கு "வேங்கை .... பாடுவா நாம்" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி 'இதனுட் புலவுநாறியும் பூநாறியுந் தீதும் நன்றுமாகிய இறைச்சியாகிய உலக்கைகளாற் றலைவனைப்பாடும் பாட்டோடே கலந்து கூறத்தகாத தெய்வத்தையும் பாடுவாமென்னும் பொருள் பயப்பச்செய்த இறைச்சியிற் பொருளே பயந்தவாறும் இரண்டுலக்கையானும் பயன்கொண்டாற் [போல் அவை அன்பே] (போல ஐயன்பேர்) பாடுதலாற் பயன் கொள்ளாமையின் உள்ளுறை யுவம மன்மையுங் காண்க' என்று எழுதியிருக்கிறார்.

௨. (அ)"மாகதமணித் தாள்செறிந்த மணிக்காந்தண மெல்விரல்கள், பயிர் வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் மிசைப்படர" என (சிலப். எ: ௧௦ - ௧௧.) இவ்வுவமை ஒருவாறாக மாறிவந்திருத்தல் இங்கு ஒப்பு நோக்கற்பாலது.(ஆ)இவ்வணிகலத்துக்குள்ள தாள், தாழ், தாட்கூட்டு, தாள்செறியென்னும் பெயர்களை நோக்கின்,இது முதலிற் காலணியின் பெயராயிருந்து பின்பு கைவிரலணிக்கும் வழங்கியிருக்குமென்று

தோற்றுகிறது. (இ) "வாள்புரை விழியாயுன் மலரடி யணிமானத், தாள்புரை தளிர்வைகுந் தகைஞிமிறிவைகாணாய்" என்று (கம்ப. வனம். கஎ.) கம்பர் கூறியிருத்தலும் நோக்கத்தக்கது. இது கைவிரலணக்கும் நெடுநாட்குமுன்னே வழங்கப்பெற்றதென்பது, (ஈ) "கொடுங்குழை

(பிரதிபேதம்) * புகரை † பாடுவேமென்றுள். வெறிவாரணம் - மதத்தானபயங்கின வாரணம், பாடுவோமென்னும் ‡ செயதல் இறைச்சியிற,

(க)கூற்றம் வரினுந் தொலையான்றன் (உ)னட்டார்க்குத்
தோற்றலை நாணாதோன் குன்று

எ-து: பகையென்றுகூறிற் கூற்றுவன்எதிர்வரினுங் கெடானாய்த் தன்னை உறவுகொண்டார்க்குத்தோற்றலைநாணாதவனுடைய மலை,(ங) தம்பி அழகினை

பெய்த செ[ழு]ஞ்செவிப் பேதை, சிறுதாழ்செறித்த மெல்விரல்சேப்ப, வாளையீர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப், புகையுண் டமர்த்த கண்ணள்" நற். கஉ0: ந - சு. (உ) "மரகதத் தாள்செறி, காந்தண் மெல்விரல் கரப்பவணிந்து" சீலப். (ரு) கஎ - அ. என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

க. (அ) "கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே" பதிற். கச: கப. (ஆ) "கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு, மாற்றலதுவே படை" குறள். எசுகு. (இ) "அருநவை நமனுமாற்றான்" சீவக. ககசா. (ஈ)"கூற்றுவன் றன்னெடிவ் வுலகம் கூடிவந், தேற்றன வென்னி னும் வெல்ல வேற்றுள, மாற்றவன்றம்பி" (உ)"கூற்றையுங் கட்பொறி

குறுகக் காண்பரே, ஊற்றுறுகுருதியோ டெருமுண்பரால்" கம்ப. விபீடணனடை. சுஅ. இலங்கை கேள்விப். உஉ. (ஊ) "மாமறலிநேர் வரினுந், தோற்க லாதவர் மூவருந் தம்முயிர் தோற்றூர்" வில்லி. பதினான்காம்போர். ககஅ.

உ. (அ) "நட்டார்க்குத்தோற்றலை நாணுமோதான்" என்பதனை 'அதற்கு வினையுடைமையின்' என்னும் நான்காம் வேற்றுமையை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாட்டுச் சூத்திரத்து 'அப்பொருட்கிளவியும் அதன்பால' என்பதற்கு மேற்கோள் காட்டினர், நச்சினார்க்கினியரும் வேறொருவரும்; (ஆ) சேனாவரையர் 'நட்டார்க்குத் தோற்கும்' என இதனை உரைநடையாக எடுத்துக் காட்டினர்; தொல். வேற்றுமை. ரு. கு. (இ) "ஆதியென்றதனானே... ....'நட்டார்க்குத் தோற்றலை நாணுதோன்' என்பனபோல இதற்கு இதுவென்பது படவருவன பிறவுங் கொள்க" என்பர், இ - வி. உரையாசிரியர்; இ - வி. சூ. உ0௯. (ஈ) "வன்பிற்றளரார் நட்டார்க்கு மட்டங்கித் தோற்ற ஞானரே" விநாயக. அரசியற்கை. கசுக.

உ. தும்பி கரு நிறமுடைத்தாதல்பற்றி "நீலக்கடைசசெறி" என்றூர். இந்நூற்பக்கம் கசு0: உ - ஆங்குறிப்பும் "மணிநிறத்தும்பி" ச . சக: உ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் "மணிச்சிறைத் தும்பி" குறு நகஉ. என்பதும் "தும்பி, யரியினங் கடுக்குஞ் சுரிவண ரைம்பால்" என்று (அகம். உஉரு. கக - உ) கருங்கூந்தற்குத் தும்பி உவமையாக்கப் பெற்றிருத்தலும் "நிறங்கருகித் தும்பி பாய்ந்துகைத்தனவே" (சீவக கஉஉஅ) என்புழி 'இயல்பாகக் கருகினவேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றூர்' என்றெழுதியிருக்கும்விசேடவுரையும் இங்கே அறிதற் பாலன.

புடைய(க) மகளிர் கையிலிட்ட தாட்கூட்டாகிய நீலக்கடைச்செறிபோலக்(உ) காந்தளினது முகையின்மேலே அஃது அலருங்காலம் பார்த்திருக்கும்; எ-று.

என்பதனால், நஞ்சுற்றத்தார் மனநெகிழ்ந்து வரைவிற்கு உடம்படுங் காலம் பார்த்திருக்கின்றனென்றாளாக உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது பய வுவமப்போலி. போலவென்னும் வினையுவமம் இதற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து

க. மகளிர்கைக்குக் காந்தள் உவமையாகக் கூறப்படுதலை கலி. ௫௯. ௩ - ௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க; கையென்றது விரலையெனின் (அ) "நெடுவரைமிசைஇய காந்தண்மெல்விரல்" (ஆ) "செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல்பூப்பவும்" (இ) "விரலே ....காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன" (ஈ) "காந்தண் முகைபுரை விரலின்" (உ) "காந்தண முகிழ்விரலாற் கண்ணியுறு கைதொடாள்"(ஊ) "காந்தளஞ் செம்முகைகை, விரலென்றுசொல் செறித்தார்"(எ) "காந்தண் மென் முகையின் முகிழ்விரல் குவித்து" என்பன ஒப்புநோக்குக.

உ. (அ) "அகலிலைக்காந்த ளலங்குகுலைப்பாய்ந்து, பறவையிழைத்த பல்க ணிறாஅற், றேனுடை நெடுவரை" நற். ௧அ௫:, அ - ௧௦. (ஆ) "காந்த, ணறுந்தா தூதுங் குறுஞ்சிறைத் தும்பி" குறுந். ௨௩௯. (இ) "நாறு குலைக் காந்தட், கொங்குண வண்டின்" ஐங். ௨௨௬. (ஈ) "காந்தளணி மலர் நறுந்தா தூதுந் தும்பி"(உ) "காந்தட், கொழுமடற் புதுப்பூவூதுந் தும்பி" அகம். ௧௦௮: ௧௫ - ௬, ௧௩௮: ௧௭-௮. (ஊ) "கல்லோங் குயர்

வரைமேற்காந்தண்மலராக்காந்,செல்லாவாஞ்செம்பொறி வண்டினம்" நாலடி. உஅ௩. (எ) "குலையுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரும், வரையக நாடனும்" ஐந்திணையெழு. ௩.(ஏ) "நானிறச சுரும்பும் வணடு நன்மணி யணியிற் சாரத்,தேனுக மலர்நது சாய்ந்த சேயிதழ்க் காந்தட் செம்பூ" கம்ப. கார்கால. உ௬. (ஐ) "பொன்மணி வண்டுவீழ்ந்த காந்தளம் போது போல" திருவிளை. திருமணப். ௧௫௬. எனக் காந்தளில் வணடு மொய்ப்பதாகக் கூறுதல் காண்க. (ஒ) "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்" முருகு. ௪௩. என்பதன் அமைதி 'தான் விரும்புதலின்' எனப் பெய்துரைத்த அதனுரையால் அறியலாகும். (ஓ) "நெருப் பவிர்ந்தனைய காந்த ளிரைநிரை மலர்ந்து நிற்பச, சுருப்பின நெருப் பென் றெணணித் தூரத்தே யகலுங்காட்சி,பருப்பதச சிலைக்கைநாதன் பயந்தவன் முடிக்க ணேற, விருப்பன வென் றுமூசா திடையொழிந் தகல்வ,போன்ற" என்பதும் அதுவே. (ஔ) "மலாந்த காந்தண் மாறூ தூதிய, கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப், பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரை" என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * பாரத்திருக்கின்றூரென்றுளாக

கலித்தொகை ௫௩.

நின்றது. (க) தொலையாமையுந்(உ)தோற்றலை நாணமையும் முருகனுக்குஉள வாதல் புராணங்களான் உணர்க.

௧௨ †வெருள்புட னோக்கி வியலறை யூக
மிருநேங் கிறவரை யூர்பிழி பாடும்
(௩)வருடைமான் குழவிய வளமலை நாடனைத்
தெருளத் தெரியிழாய் நீயொன்று பாடித்தை

எ - து: தெரிந்த இழையினையுடையாய் அகற்சியையுடைய பாறையி லிருந்த கருங்குரங்கைச் சேரவெருண்டுபார்த்து இருள்செறிந்த பக்க மலையிலே ஏறி இறங்கி ஆடும் வருடைமானின் குழவிகளையுடையனவாகிய வளப்பத்தையுடைய மலைநாடனை விளங்க நீஒன்று பாடவோயென்றாள்; எ - று.

(ச)பாடித்தை,முன்னிலை வினைத்திரிசொல்;வருடைமான்குழவி தன் இள மையான் வெருளத்தகாத யூகத்தை வெருண்டாற்போல ‡நீயும் நஞ் சுற்றத் தார் வரைவிற்குடம்படாரோவெனக்கருதிச் சுற்றத்தாரை வெருளாநின்றாய்; அது தகாதெனக் கூறினளென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப் போலி. "தவலருஞ்|| சிறப்பினத் தன்மை நாடின், வினையினும் பயத்தினு

க (அ) "ஓங்குவிறற் சேஎ, யாரா வுடம்பினீ யமர்ந்துவிளை யாடிய, போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தர னுடைய... .. ..திருந்துகோன் குமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித், திருநகண் வெள்யாட் டெழின்மறி கொடுத்தோன்" பரி. இ: நச - சுஉ என்பதனாலும் (ஆ) "இவ்வா றமரர் பொருமெல்லையி லீசன் மைந்தன் ... ...ஐவாளியினாற் சமனுற்ற லடக்கி னனல்" கந்த. திருவிளை. நசு. என்பதனாலும் தொலையாமை விளங்கும்.

உ. இது குறிக்குஞ்செய்தி, தந்தையாரை வலம்வந்து தலையனார் முன்பு பழம்பெற இவர் உலகுசூழ்ந்து பின்புவந்தனரென்பதோ,வள்ளிநாயகி யாரால் மாலைகொண்டு இவர் கைபிணிக்கப் பெற்றனரென்பதோ, உடன்பயின்ற மழுவா ளெடியோன் குருகுபெயாக் குன்று துளைக்க இவர் ஆற்றியிருந்தனரென்பதோ, வேறியாதோ, புராணம் வல்லார் வாய்க்கேட்டுணர்க.

ந. (அ) குழவியென்னும் இளமைப்பெயர் வருடைக்கும் வருமென்பதற்கு "வருடைமான்குழவிய வளமலைநாடனை" என்பதுமேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. கஅ. நச. சீவக. நடுறு-ஆம் செய்யுளின் உரையும்பார்க்க. (ஆ) குழவியென்பது வருடைக்குமுரிய மரபுப்பெயரென்பர் மயிலை நாதர். நன். பொது. சூ. நஎ. (இ) கலி. ௬௦: உக-உ. பார்க்க. (ஈ) வருடையின் செய்தியை கலி. ௬௦: ச-ஆம் அடிக் குறிப்பிற் காண்க.

ச. பாடித்தை கலி. ௪௦' கO.

இரண்டாவது குறிஞ்சி எ.

மூழுப்பினு முருவினும், பிறப்பினும் வருஉக் *திறத்த வென்ப" என்னும் (க) உவமவியற் சூத்திரத்தில் 'திறத்த'என்றதனுல் தலைவன் நாட்டிலுள்ளன கூறித் தலைவிக்கேற்ற உவமைதோன்றச் செய்தலுங் கொள்கவென்றார்.

கரு நுண்பொறி (உ)மான்செவி போல (௩)வெதிர்முளைக்
கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே
(ச)மாறுகொண் டாற்றா ரெனினும் பிறர்குற்றங்
கூறுத றேற்றாதோன் குன்று

எ – து: செல்வமுதலியவற்றொடு மாறுகொண்டு அவற்றைப் †பொறு திருப்பரென்று பலருங் கூறினும் பிறர் குற்றத்தைக் ‡கூறுதலை அறியாதவன் குன்று நுண்ணிய பொறியையுடைய மானினுடைய செவியைப்போல மூங்கின் முளையினது கண்ணைப்பொதிந்த பாளை கழன்றுவீழும் பண்பினை யுடைத்தெனத் தலைவிகூறினள்; எ – று.

இதனுல் அவன் வரையாமையின் நம்மேனியிற் றோன்றிய வருத்தமும் நீங்கி நம் மேனியும் இனிப் பொலிவுபெறுமெனக் கூறினளாக உள்ளுறை யுவமங்கொள்க. இஃது உருவுவமப்போலி. குற்றங்கூறுதல்தேற்றாதானெனவே நாஞ்செய்த தீங்குகளையுங் காணுனென்றாள். முருகனும் திருமேனிகொண்டு திரிதலின் அவற்கும் குற்றங்கூறாமை || ஏற்றினள். மேல் தோழிகூறுகின்றாள்.

உ0 புணர்நிலை (ரு)வளகின் குளகமர்ந் துண்ட
(சு)புணர்மருப் பெழில்கொண்ட வரைபுரை செலவின்
வயங்கெழில் யானைப் பயமலை நாடனை
(எ)மணநாறு கதுப்பினுய் மறுத்தொன்று பாடித்தை

க. தோல். உவம. சூ. உரு.

உ. "விழிக்கு டைந்தமான் செவிகண்மெல் லியனல்லார் தடிந்தவ், வுழிக்க ருத்தியாவ குயர்பனை கண்பொதி பானே, கழிக்கும்" தணிகை. திரு நாட்டுப். நஎ.

ந. "எழாநெற், பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின், வளையில் வறுங்கை" புறம். உருந: ந - ரு.

ச. "மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி" மணி. உந: கசந.

ரு. "இளகு காழகிற் சந்தனப் பொதும்பரெவ் விடனும், வளகு மேய்ந்து சேவகங்கொளு மாமத மொழுக்கும்" தணிகை. திருநாட்டு. நக.

சு. "புணர்மருப் பியானை" சீவக. கசுஉக. "யானைப் புணர்மருப்பு" சீவக. உ0அக, உகசுக.

எ. "அரிவை கூர்தலி, னறியவு முளவோ" குறுந். உ.

(பிரதிபேதம்) * நிறத்தியல், †பெருதிருப்பர், ‡ கூறுதலறியாதவன், || ஏற்றினுன் புணர்மிலை

எ - து: பிடியோடு கூடிய நிலைமையினை *யுடைய வளகென்னும்புதலினது தலைவிய 'மனம்பொருந்தித் †தின்ற, இணைந்த கொம்புகள் அழகுகொண்ட வரை 'நடந்ததனையொக்குஞ் செலவினால் விளங்குகின்ற அழகினையுடைத் தாகிய யானைகளையுடைய பயனையுடைய மலைநாடனை மணம் நாறும் மயிரினை யுடையாய்; முன் இயற்பட மொழிந்ததனை மறுத்து இனி இயற்பழித்து ஒன்று ‡பாடுவாயாக; எ - று.

நிலைமையையுடைய யானை, தின்ற யானை, அழகினையுடைத்தாகிய யானையென்க.

மருப்பெழில்கொண்டவுரை, இல்பொருளுவமை.

இதனால் (க) விலங்குகளுந் தமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து வருத்த மின்றி ஒழுகினாற்போல நாமும் நமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து இல்லறத்தையும் நிகழ்த்தி வருத்தமின்றிஒழுகுமாறு வரைந்துகொள்வனென்றாளாக உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது பயவுவமப்போலி. மறுத்தொன்று பாடித்தை — என்றதன் பயன் இவள் களவொழுக்கங் கருதாமல் வரைந்து கோடலே கருதினானெனத் தலைவன் உட்கொண்டு கடிதின்வரைதலாம். = அது கேட்ட தலைவி கூறுகின்றாள்.

உச (உ)கடுங்க (ங)ணுழுவை யடிபோல வாழைக்
கொடுங்காய் குலைதொறூஉந் தூங்கு மிடும்பையா
(ச)வின்மை × யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்றாக்காற்
றன்மெய் துறப்பான் மலை

க. (அ) "கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை, யூழுறு தீங்கனி புண்ணுநர்த் தடுத்த, சாரற் பலவின் சுளையொ டூழ்படு, பாறை நெடுஞ் சுனை விளைந்த தேறல், லறியா துண்ட கடுவ னயலது,கறிவளர் சாந்த மேறல் செல்லாது, நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும், குறியா வின்ப மெளிதி னின்மலைப், பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட, குறித்த வின்ப நினக்கெவ னரிய" அகம். உ: க - கo. (ஆ) "எழுங்குலை வாழையி னின்கனி தின்றிள மந்தியந்தண, செழுங்குலை வாழை நிழலிற் றுயில்சிலம்பா" கோவையார்: உகo.

உ. "கடுங்கணிரும்புலி" கலி: சுகு: உங - ச.

ங. (அ)"வெம்புலி யடிய பைங்காய்,கோழரையரம்பை"நைடதம். சுயம். கருக. (ஆ) "கதலிப் புலியடிக் குலை" சீறு. நாட்டு. ஙஅ.

ச. "ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றா து வாழ்தலிற், சாதலுங் கூடுமாமற்று" கலி. சுக: கக-உ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் இங்கே ஒப்புநோக்கற் பாலன.

(பிரதிபேதம்)* உடையபாணனவளகென், † நின்றபாணே இணைக், ‡ பாடுவாயென்ருன் தோழி மருப், || இன்றியேயொழுகினும், ÷ என்றதனும்பயன், = கடுக்கணழுவை, × உரைத்தாற்கு.

எ - து: மிடியாலே பொருளின்மையைச் சொன்னார்க்கு அப்பொருளை [அவர்க்கு] நிறைத்தலாற்ருதபொழுது தன்மெய்யைத் துறக்குமவன்மலை தறு கண்மையையுடைய புலியின் அடியைப்போல வாழையினது விளைந்தகாய் குலைகடோறும் தூங்கும்; * எ - று.

புலியடிபோல வாழைக்குலை தூங்குமென்றதனன் நம்மைவரையாமையிற கொடியன்போற் ருேன்றினன், அவன் இனி வரைந்துகொண்டு நமக்கு இனியனவனென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

இனி முருகற்கு ஏற்றுங்காற் பிறவித் தமொற்றத்தான் வீடு பெறுத லின்மையை உரைத்தார்க்கு அவ்வீடு பெறுந்தன்மையைத் தான் நிறைவித்தலை அவர்கள்கொள்ளமாட்டாதகாலத்துத் தன்றிருமேனியைக்கைவிட்டு அவர்கண் மனத்தே தங்குகின்றவனெனக் கூறுக. "ஒருநீ யாகத் †தோன்ற விழுமிய பெறலரும்பரிசினல்கும்"என்றார்(க)முருகாற்றுப்படையில்,(உ) "தன்னையுன்னி யென்னே, யாக்கிய போழ்தே யானவ ஞயினேன்" என்பதனனும் உணர்க.

எனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

உகூ கூடி யவர்திறம் பாடவென் ருேழிக்கு
வாடிய மென்றேளும் வீங்கின

வாடமை வெற்ப னளித்தக்காற் போன்றே

எ - து' யானுந் தலைவியுங் கூடித் தலைவன் றிறத்தையும் முருகன் றிறத்தையும் பாடினேமாக, என்னுடைய தோழிக்கு அசைகின்ற மூங்கிலை யுடைத்தாகிய வெற்பையுடையவன் அளித்தபொழுது போன்று முன் அளியாமையான் மெலிந்த மெல்லிய தோள்களும் சிறந்தன ; எ - று.

எனத் தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறினாள்; அவன் கடிதாக வரைதற்கு.

இதனால், தலைவற்குச் சூழ்ச்சிபிறந்தது.

இப்பாட்டு முழுதும் முருகற்குப் பயன்படாது தலைவற்குப் பயன்பட்டு நின்றவாறு உணர்க.

இது கொச்சகங்களும் விரவி வந்தமையிற் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்டு வந்த கொச்சகம். (எ)

க. முருகு. உகசு-டு. அங்கு இப்பகுதியின் இறுதிசசொல் நல்குமதியென்று கொள்ளப்பட்டு அதற்கு ஏற்ப இலக்கணக்குறிப்பும் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

உ. 'தன்னையுன்னி ... .. .யானவனாயினேன்' என்னும்இச்சொற்றொடர் திருமுருகாற்றுப்படை. ககக - ௩-ஆம் அடிகளினுரையில்மேற்கோளாக வந்துள்ளது.

(பிரதிபேதம்) * எனத்தலைவிகூறினாள்புலியடி, †தோன்றி.

34

(௬௬.) 'கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட நனஞ்சார
லெதிரெதி ரோங்கிய மால்வரை யடுக்கத்
ததிரிசை யருவிதன் னஞ்சினை மிசைவீழ

முதிரிண ரூழ்கொண்ட முழவுத்தா ளரிவேங்கை
வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப்
புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித்
திருநயந் திருந்தன்ன தேங்கமழ் விறல்வெற்ப;

அ தன்னெவ்வங் கூரினு நீசெய்த வருளின்மை
யென்னையு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூற றுணி;

கக கூருநோய் சிறப்பவு நீசெய்த வருளின்மை
சேரியு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டாங்
கோருநீ நிலையிலை யெனக்கூற றுணி;

கச நோயட வருந்தியு நீசெய்த வருளின்மை
யாயமு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
மாயநின் பண்பின்மை பிறர்கூற றுணி;

எனவாங்கு;

கஅ இனையன தீமை நினைவனள் காத்தாங்
கனையரும் பண்பினு னின்றீமை காத்தவ
ளருந்துய ராரஞர் தீர்க்கு
மருந்தாகிச் செல்கம் பெருமநாம் விரைந்தே.

இது வரையாது வந்தொழுகுந் தலைவனை, தோழி, தலைவியது கற்பு
*மிகுதியும் இவ்வொழுக்கம் அலராகின்றமையும் அவனது ஆற்றமையுங் கூறி
வரைவுகடாயது.

இதன்பொருள்.

(க)கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட (உ)நனஞ்சார*
லெதிரெதி ரோங்கிய மால்வரை யடுக்கத்

க. கனைசுடர், கலி. கஉ0: அகம். சஎ: க.

உ. "நனஞ்சாரல்" கலி. சரு: க. ருஉ: க.

(பிரதிபேதம்) * மிகுதியு மலராகின்றமையும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி. அ

உகஎ

ததிரிசை யருவிதன் னஞ்சினை மிசைவீழ
(க)முதிரிணர் ஊழ்கொண்ட (உ)முழவுத்தா (ந)ளெரிவேங்கை
(ச)வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப்
புரிநெகிழ் (ரு)தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித்
திருநயந் திருந்தன்ன தேங்காழ் (சு)விறல்வெற்ப

எ-து: எதிரே எதிரேஓங்கிய பெருமையையுடைய மலையினது அகற்சியையுடையசாரலில் (எ) இளஞாயிற்றினுடைய விரிகின்ற செறிந்தகிரணங்களினுடைய அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மாணிக்கப்பாறையிலே நிற்கப்பட்டு முழங்குகின்ற தசையையுடையவாய் இரண்டுமலையினின்றும் வீழ்கின்ற

க. (அ) "முதிரிணர்" (ஆ) "முதிர்கோங்கின் முகை" கலி. ருச: உ, உந. (இ) "முதிர்மலர்" பெருங். (ச) ரு: சஅ.

உ. (அ) "முழாவரைப்போந்தை" (ஆ) "முழா அரைப் போந்தை" (புறம். அரு: எ. நஎரு: ச.) (இ) வேம்பின் முரரை முழுமுதல்" (பதிற். ரு-ம் பதி.கரு-ச) என மாத்தினடிக்கு முழவு உவமிக்கப்படுதல்காண்க.

௩. (அ) "எரியகைந் தன்ன வீததை யிணர, வேங்கையம் படுசினை" நற்.
௩௨௧: ௩ - ௪; (ஆ) "எரியருள் வேங்கை" ஐங். ௨௧௪; (இ) "எரி
யிணர்வேஙகை" பரி. ௧௧: ௭௭; (ஈ) "எரிவேங்கை" கலி. ௪௫: ௪௭;
(உ) "எரிமருடோன்றல வொண்பூ வேங்கை" (பி - ம்) அகம். ௨௧௮:
௨௦ - ௨௧.

௪. "நான்மருப்பின் மதயானை நறியபைந் தாமரை மடந்தையைத், தேன்
மதர்ப்பத் திளைத்தாங்கு" என்புழி 'நான் மருப்பென்பது யானை
யிரண்டினை யுணர்த்திற்று' என்று விடயமும் 'இரண்டானை பக்கத்தே
நின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலே யிருந்த திருமகளைத்
திளைத்தாற்போலே' என்று பொருளும் கூறி "வரிநுத லெழில்வேழம்
.. ..திருநயந் திருந்தன்ன" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர்,
நச். சீவக. ௨௫௧௫. (ஆ) "நிரைத்த யானை முகத்துவரி கடுப்ப" நற்.
௧௭௪: ரு; (இ) "களிறு தன், வரிநுதல் வைத்த வலிதேம்பு தடக்கை"
அகம். ௩௪௧: ௧௧ - ௨. (ஈ) "களிற்று முகவரியின்" புறம். ௧௧௧: ௨.

ரு. "பெருமலர்ப் பிரிந்த திருமக ளம்மல ராருங்கவினெய்தச் சென்று சேர்ந்
தாஙு, கருங்கலத் தொண்மனை பொலியப், பெருந்தகைத தோளி
பெயர்ந்தனை சென்மே" தமிழ்நெறி. மேற்.

௬. "விறல்வெற்பு" இந்நூற்பக்கம் ருக - ௫ - ஆய குறிப்புமகலி. ருந: ௨.
'விறன்மலே' என்பதன் குறிப்பும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௭. (அ) "வீறு பஞ்சின்றி யமுதநெய் மாட்டிய விளக்கே, சீறு வெங்கதிர்
செறிந்தன பேர்கல திரியா, மாறின் மண்டில நிரப்பிய மாணிக்க
மணிக்கற், பாறை மற்றொரு பரிதியிற் பொலிவன பாராய்" என்பது

அருவி தனது அழகியகொம்புகளின்மேலேவீழ்தலாலேமுதிர்ந்தகொத்துக்கள்

அலர்தல்கொண்ட முழவுபோலுங் தாளினையுடைய நெருப்புப்போலும் வேங்கை, புகரினையுடையமத்தகத்தினையும் அழகினையுமுடைய (க) யானைகள் பூவொடு கூடிய நீரை மேலே சொரியாநிற்க எக்காலமும் முறுக்கு நெகிழ்ந்த தாமரைமலரினது அழகையுடைய(உ) அல்லியிலே(ங)வீறுபெற்றுத் திருமகள் விரும்பியிருந்தாலொத்த தேனுறும் வெற்றியினையுடைய வெற்பனே ; எ - று.

சுடரின் கவினைக்கொண்ட அடுக்கமெனவே மாணிக்கப்பாறை யென்னும் பொருள் தந்தது. எதிர் எதிர் ஓங்கிய வரைகளைத் தலைவன் சுற்றத்தாருந் தலைவி சுற்றத்தாருமாகவும், அவற்றிடையடுக்கத்தைத் தலைவன் மனையாகவும், இரண்டருவியும் வீழ்கின்றதனை இருவகைசசுற்றத்தாருஞ் செய்கின்ற சிறப்புக்களாவும், இணர் ஊழ்கொண்டதனைப் புதல்வர்ப் பயத்தலாகவும், வேஙகையைத் தலைவியாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது பயவுவமப்போலி.

இதனாற் கூறியது நின் நாட்டில் உறைகின்ற வேங்கை சிறப்பெய்தினாற்போலத் தலைவியும் நின்னில்லின்கண்வந்து சிறப்பெய்துமாறு கடிதின்வரைந்து கொள்கவென்றதாயிற்று. வரிநுதலெழின் முதலாக௨ திருநயந்திருந்த(ன்ன) வென்ற வினையுவமம் *முற்கூறிய உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச்சிறப்புக்கொடுத்தாலும்உள்ளுறையுவமமபோலத் திணையுணர் தலைத் தள்ளாது நின்றது. இதற்கு (ச)விதி முற்கூறினும்.

(கம்ப. சித்திர. கரு) இதனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலது. (ஆ) "மஞ்ச ளாவிய மாணிக்கப் பாறையின் மறைவ, செஞ்செ வேநெடு மரகதப் பாறையிற் றெரிவ, விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோ டேனர் விமலப், பஞ்ச ளாவிய சிறடிச சுவடுகள் பாராய்" என்றும் (கம்ப. சித்திர. உ௦) 'மாணிக்கப்பாறையிடத்து' என்றும் (கலி. சரு. உரை) பிறவிடத்தும மாணிக்கப்பாறை கூறப்படுதலும் காண்க.

க. (அ) "கள்ளவிழ் கமழ்கோதைக் காவலன் றிருமகளே, வெள்ளிரு மத யானை விழுமணிக் குடமேற்றித், தெள்ளறன் மணனுந்நீ ராட்டினா தேமலர்மே, லொள்ளிழை யவளொ தகா ளுருவநுண ணுசுப்பின்னுள்" (சீவக. உசஙக.) (ஆ) "தைய லாளையொர் தாரணி தோளினு, னெய்கொ ளோதியி னீர்முகக் தெற்றினன், செய்ய தாமரைச செல்வியைத் தீம் புனல், கையி னாட்டு களிற்நர சென்னவே" (கம்ப. நீர்விளை. உடு.) (இ) "நடுவே திருவும் இரண்டுபுறத்தும் இரண்டுசெங்கழுநீர்ப்பூவும் இரண்டு பிடியுமாக வகுத்த உததரக்கதவி" (நெடு. அக - டு. விசேடவுரை) என்பவைகளும் இந்நூற்பக்கம் உசுஎ: ச. (அ) குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. (அ) "அல்லிசே ரணங்கிற்கு" (ஆ) "அல்லியுட் பாவையன்னாள்" சீவக. கசுஉ, கங0டு; (இ) "அல்லி யங்கமலே" கூர்ம. இராமனவ. கoங.

ங. வீறு - வேறொன்றற்குமில்லாத அழகு.

ச. இந்நூல் உகக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * முதற்கூறிய.

இரண்டாவது குறிஞ்சி அ.

அ (க) தன்னெவ்வங் கூரினு நீசெய்த வருளின்மை
யென்னையு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
நின்யான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூற றுளணி

க. "தன்னெவ்வங் .... பழிகூற றுளணி" என்றபகுதியை, (அ) 'காதன் மிகுதியுளப்படப்பிறவும்' என்புழி, பிறவுமென்பதனால் தலைமகள் தன்னை ய[ழி](றி)ந்தமை (தோழி) கூறுதலும் தலைவன் மாட்டுவரும் இடையூறஞ்சுதலுங்கொள்கவென் றகூறித் தலைமகள் தன்னைய[ழி](றி)ந்ததற்கு, இளம்பூரணரும், (ஆ) 'எண்ணரும்பன்னகை கண்ணியவகையினும்' என்

புழி, பலாகைகுறித்த பகுதி என்னைமறைத்த லெவனுகியரென்றலும் அறியாள் போறலும் குறியா[ள்] கூறலும் படைத்துமொழி கிளவியும் குறிப்பு வேறுகொளலும் பிறவுமாமென்றுகூறிப் பழிகூறவேனென்று தலைவி குறியாததொன்றைத் தோழி கூறினதற்கு நச்சினார்க்கினியரும் தொல். கள. சூ. உங. (இ) தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தற்கு நாற்கவிராசநம்பியும்; நாற்கவி. சூ. கசுசு மேற்கோள் காட்டினார். (ஈ) "ஊரல வெடுத்தரற்ற வுள்ளாய்நீ துறந்தலிற், கூருந்தன் னெவ்வ நோ யென்னையு மறைத்தாடைமன்" கலி. கஉச: ரு - சு. (உ) "தானும் யானுமென் றிருவே நிலமே, யானு மறியாக் கரப்பினண், மானுங் கண்ணி வரையர் மகளே" தமிழ்நெறி. மேற். (ஊ) "கன்னிய ருற்றநோய் கண்ண ளுர்க்குமஃ, தின்னதென் றுரையலர் நாணின்" சீவக. கoஉஅ. (எ) "மெல்லிய லொருத்திதான் விருமபுஞ்சேடியைப், புல்லிய கையினள்போதி றுதெனச, சொல்லுவா ளுறவுற நாணுஞ் சொல்லல, ளெல்லையில் பொழுதெலா மிருந்துவிம்மினள்" கம்ப. உண்டாட்டு. சசு. (ஏ) "தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே யுரைப்ப தென்ப, தாமென லாவதன்றாலருங்குல மகளிர்க்கம்மா" கம்ப. சூர்ப்ப. சடு. (ஐ) "தையனல்லாள்பழி சாற்றவல்யா, னென நாணி நின்பழி தான்மறைத தாளன்ப வென்னையுமே" தஞ்சை. உங௫. (ஒ) "திறற்கே புலியன்ன கோழிக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி, லுறற் கேதஞ் சொல்லி யுனைப்பழித் தேன்சுழிப தோடுபொன்னி, யறற்கேச வல்லி யதற்குள நாண் யினைமுதலாம்,பிறாகவே யொளிப்பதொளித்தா ளெனக்கும் பெருந்தகையே" குலோத்துங்க. உஎக. (ஓ) "தெரிவை யர்க்குளவ கூசு மாசைநோய் கூறகிற்பதென், றெமமனோகளுஞ் சொல்வா" வில்லி..வேத்திர. ரு. (ஔ) "முத்தே நிகர்த்த குறுநகை யாளோ முதுக்குறைசோ, தித்தேன்றன் னுனை மறைத்தா ளென்னையுஞ் செகதலத்தி, லெதவே ரும்புக ழாழ்வார் குருகை யிறையவ நான், பொய்த்தேனு முன்னைப் பழித்தாலுஞ் சற்றும் பொறுக்கிலளே" மாறன்கோவை. உசுசு. (ஃ) "தற்பழி யாகநின் றன்பழி காணித் தலைவறக்,கற்பழி யாது மடமாதெனையுக்காதனளே" திருவேங்கை.

எ-து: என்னுடைய தோழி தன்னுடைய வருத்தமுறுகிற்கவும் நீ செய்த அருளில்லாமையை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அவள் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு யான் நின்னைப் பிறர்முன்னே பழி கூறுதலைத் தான் நாணிக்காண்; எ - று.

யான் பழிகூறுவேனென்று தான் நாணியெனத் தலைவி குறியாததொன்றைக் கூறினமையின் *இது (க)குறியா கூறலாம்.

உம்மை, சிறப்பு.

கக கூருநோய் †சிறப்பவு நீசெய்த வருளின்மை
சேரியு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டாங்
கோருநீ ‡நிலையலை யெனக்கூற றுணணி

எ - து: என்னுடைய தோழி மிகுகின்ற காமநோய் சிறவாநிற்கவும் நீ செய்த அருளில்லாமையைச் சேரியிலுள்ளாரும் அறியாதபடி மறைத்தாள்; அவள் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் ||கேட்குமப்பொழுதே நீ நிலையே றுடையையல்லையென்று யான் பிறர்க்குக் கூறுதலைத் தான் நாணிக்காண்; எ - று.

உம்மை, சிறப்பு. (உ)ஒரும், அசை.

கச நோயட வருந்தியு நீசெய்த வருளின்மை
யாயமு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
மாயநின் பண்பின்மை பிறர்கூற றுணணி

உ௩அ. (அஅ) "வெற்பா வுன் பழியை யன்னே, பண்ணையின்

ஞொன வேயறி யாவகை பார்த்தெனையும், பண்ணையுந் தேமொழி நாணு மறைத்தனள் பாவகுறவே" திருவாவடுதுறைக். உ௫௪. (ஆஆ) "நண்பாமுழு முத்தமுலை, யுழியேறு பீருவ கழலும் வளையு முணர்ந் தனக்குப், பழியேறு மென்று மறைத்தா ளெனையும் பசுங்கொடியே" சீகாழி. உ௮௧. என்பவைகள் இத்தாழிசைக் கருத்தையும் (இஇ) "தன்னையுந் தோளையுந் தோளினில் லாவரிச சங்கை யுங்கண்,டுன்னை யிங் கோது முறுபழி நாணி யுளங்கிடந்த, தன்னையுஞ் சேரியு மாயத் துளாரு மயலுமன்றி, யென்னையுங் கூடவெற் பாமறைத் தாளென் னிளங்கொடியே" அம்பிகா. உ௬௬. என்பது தாழிசை மூன்றன் கருத்தையும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

க. இந்நூற்பக்கம். உ௬௬: க - ஆம் குறிப்பில் (ஆ) பார்க்க.

உ. ஓரும் என்பதைப் புறனடையால் அசையெனக் கொண்டார், நச்; தோல். இடை. ௬. ௩௮.

(பிரதிபேதம்) * அதுகுறியாள் கூறலாம், குறியாது கூறலாம். † மெய்ப்பவும், ‡ கிளையின், || கேட்டு அப்பொழுதே.

இரண்டாவது குறிஞ்சிக்.

எ - து: என்னுடைய தோழி காமநோய் வருத்துகையினாலே வருந்தியும் நீசெய்த அருளில்லாமையை ஆயத்தையும் மறைத்தாள்; அவள் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு மாயத்தை வல்ல நினது பண்பில்லாமையைப் பிறர்கூறுதலைத் தான் நாணிக்காண் ; எ - று.

ஆயத்திற்கும் வருத்தம் புலப்படாமை மறைத்தாளென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

*எனவாங்கு, அசை.

கஅ இனையன தீமை நினைவனள் காத்தாங்

கனையரும் பண்பினு ணின்றீமை காத்தவ

ளருந்துய ராரஞர் தீர்க்கு

மருந்தாகிச் செல்கம் பெருமநாம் விரைந்தே

எ-து: நினது தீமையான் உண்டாகிய அருந்துயரத்தை அத்தன்மைத் தாகிய அரிய நற்குணத்தினுனே நீ பின்னர்க் காத்தாற்போல இத்தன்மையன வாகிய தீமைகளைப் பிறரறியாதபடி நினைத்தாளாய்க் காத்தவளுடைய ஆ ரஞரைத்தீர்க்கும் மருந்தாகிப் பெருமா! நாம்விரைந்துசெல்வேம்; †எ - று.

தீமையாயின: இட்டுப் பிரிவும் அருமை செய்தயர்த்தலுமாம்.

இதனல், தலைவற்கு ‡விரைவுபிறந்தது.

இஃது ஏழடித்தரவும் மூன்றடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான் -டிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (அ)

(சு௫) விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயம லகலறைக்

கடிசுனைக் கவினிய காந்தளங் குலையினை

யருமணி யவிருத்தி யரவுநீ ருணல்செத்துப்

பெருமலை மிளிர்ப்பன்ன காற்றுடைக் கனைபெய

லுருமுக்கண் ணுறுதலி னுயர்குர லொலியோடி

நறுவீய நனஞ்சாரற் சிலம்பலிற் கதுமெனச்

சிறுகுடி துயிலெழூஉஞ் சேணுயர் விறல்வெற்ப

அ கால்பொர நுடங்கல கறங்கிசை யருவிநின்

மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ

புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி

பல்லிதழ் மலருண்கண் பசப்பூர் சிதைத்ததை;

௧௨ புகர்முகக் களிறொடு புலிபொரு தழக்குநின்
னகன்மலை யடுக்கத்த வமையேய்க்கு மென்பதோ

(பிரதிபேதம்) * ஆய்கசை, இனையின தீமை,† என வரைவு கடாவினள். ‡ வரைவு.

௰௪ கடையெனக் கலுழுநோய் கைம்மிக வென்றோழி
தடையின திரண்டதோ டகைவாடச் சிதைத்ததை ;

௧௬ சுடர்நுத லுறநீண்ட சுரும்பிமி ரடுக்கத்த
விடர்வரை யெரிவேங்கை யிணரேய்க்கு மென்பதோ
யாமத்துந் துயிலல ளலமரு மென்றோழி
காமரு நல்லெழில் கவின்வாடச் சிதைத்ததை;
எனவாங்கு;

உ௧ தன்றீமை பலகூறிக் கழறவி னென்றோழி
மறையிற்றன் மருவுற மணந்தநட் பருகலாற்
பிறைபுரை நுதலவர்ப் பேணிநம்
முறைவரைந் தனரவ ருவக்கு நாளே.

இது வரைவிடையாற்றததலைவிக்குத் தோழி தான் தலைவனை நெருங்கி வரைவுகடாவ, அதுகேட்ட தலைவன் வரைவுமுயற்சியான் வருதல் இடையிட்டதூஉந் தமர்வரைவெதிர்ந்ததூஉங் கூறி அவளை ஆற்றுவித்தது.

இதன் பொருள்.

(சடு) (க) விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயம லகலறைக்
கடிசுனைக் கவினிய (உ)காந்தளங் குலையினை

க. விடியலென்பது நாள்வெயிற் காலையென்னும் பொருளில் வருதற்கு, "விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயம லகலறை" என்பது மேற்கோள். தொல். அகத். சூ அ. நச. இ – வி. சூ. ௩அடு.

உ. காந்தட் குலையும் அரவும் ஒத்திருத்தல்: (அ) "பாம்புபை யவிந்தது போலக் கூம்பிக், கொண்டலிற் றொலைந்த வொண்செங் காந்தள்" (ஆ) "காந்த, ணறுந்தா தூதுங் குறுஞ்சிறைத் தும்பி, பாம்புமிழ் மணியிற் றோன்றும்" குறுந். கஅடு, உ௩க. (இ) "திருமணி யுமிழ்ந்த நாகங் காந்தட், கொழுமடற் புதுப்பூ வூதுந் தும்பி, நன்னிற மருளு மருவிடர்" அகம். க௩அ: கஎ – கக. (ஈ) "அணர்த்தெழு பாம்பின் றலைபோற் புணர்க்கோடல், பூங்குலை யீன்ற புறவு" கார். கக. (உ) "பூங்கோடலோடி-புருமுற்ற, வைந்தலை நாகம்புரையும்" திணைமாலை. க0எ. (ஊ) "ஓங்க லிறுவரைமேற் காந்தள் கடிகவினப், பாம்பென வோடி யுருமிடிப்பக் கண்டிரங்கும்" (எ) "கோடலங் கூர்முகை கோளரா நேர்கருத" திணைமொழி. ௩, உக. (ஏ) "மலர்க்காந்தள்நு குறி பையரா விரியும்" (ஐ) "பைவாய் நாகங் கோடலீனும்" (ஒ) "கோட லரவீனும்" (ஓ) "பையரவம் விரிகாந்தள்" தேவாரம்.

யருமணி யவிருத்தி(௩)யரவுநீ ருணல்செத்துப்
(௨)பெருமலை மிளிர்ப்பன்ன காற்றுடைக் (௩)கனைபெய
லுருமுக்கண் ணுறாதலி னுயர்(௪)தூ ளொலியோடி
நறவிய (௫)நனஞ்சாரற் சிலம்பலிற் கதுமெனச்

(ஔ)"வாளெயிற்றரவம்போல வான்றலை தோன்றவார்ந்த,தாளுடைக் கோடல் தம்மிற் றழீஇயின காதலாக, மீளல வாகி மன்ன விழைவன வுணர்வு வீந்த, கோளர வெண்ணப் பின்னி யவற்றொடுங் குழைந்து சாய்ந்த" கம்ப. கார்காலப். உஎ. (ஃ) "முள்வாளெயிற் றரவம்மென முகிழ்விண்டன காந்தள்" பாக. கO. வேனுகுழல். கஉ. (அஅ) "அரா சிவந் திவர்ந்தெனக், களிதரு கோடல்பா சரும்பு கான்றவே" காஞ்சி. கழுவாய். கசசு.

க. உருமேறு காந்தளை அரவாகக் கருதலுண்டென்பது இந்நூற்பக்கம் உஎஉ: க-ஆம் குறிப்பில் (ஊ) மேற்கோளால் அறியலாகும்; "செயலை, யோங்குசினைத் தொடுத்த வூசல் பாம்பென, முழுமுத றுமிய வுருமெறிந் தன்றே" எனவும் (அகம். சுஅ: ரு - எ.) வருதலால் இஃது அரவென்று கருதியதனை எறியு மியல்பிற்றுப் போலும்.

உ. (அ)"காலொடு வந்த கமஞ்சூன் மாமழை, ...யிமயமுந் துளக்கும் பண்பினை"(குறுந். கஙஅ)என்பதும்(ஆ)"காம்புடை விடாகஞ் சிலம்பப் பாம்புடன், றேங்குவரை மிளிர வாட்டி வீங்குசெலற், கடுங்குர லேறொடு கனைதுளி தலைஇப், பெயலாற்றே வானம்" (இ) "ஈர்ங்குர லுருமி னார்கலி நல்லேறு, பாம்புகவி னழிக்கு மோங்குவரைமொத்தி" (ஈ) "மாமழை .. ... . .ஓங்குவரை மிளிர வாட்டிப் பாம்பெறிபு" (நற். ருக: உ - ரு, ககச: கூ - கO, ஙஎஎ: க-ங;)(உ)"அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலேறணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய, நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக், குன்றுதூ வெறிபு மரவம் போல" (ஊ) "கோடிறு, புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேர"' (புறம். உகக: க - அ ஙஎஈ .. ..;) (எ) "உருமெறிந் தெங்கும், பெருமலை தூவெறிந் தற்றே" (களா. சு) என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ங. "கனைபெயல்" ஐங். சOரு; கலி. சசு: கஅ,சஅ:கரு,கூO: உஉ,கககூ:கச;

திணைமொழி. உஅ.

ச. "இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்" நாலடி. கOO.

இ. "கனஞ்சாரல்" கலி. சச: க.

ஆ. இந்நூற்பக்கம் உசுஎ: கூ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

35

எ-து: விடியற்காலத்து விரும்பிய (க) ஞாயிற்றைக் கெடுக்கும் மூங்கில் நெருங்கின அகன்ற(உ)மாணிக்கப்பாறையிடத்து மணத்தையுடைய (ங) சுனையிடத்தே அழகுபெற்று வளர்ந்த காந்தளினது அழகிய குலையினைப் பெறுதற்கரிய(ச)மணி விளங்குகின்ற பொறியினையுடைய(டு)பாம்பு நீரை உண்டலாகக் கருதி, பெரிய மலைகளைக் கீழ்மேலாக்குமாறுபோலே இருக்கின்ற காற்றினை

க. (அ) ஞாயிற்றைக்கெடுக்கும் மாணிக்கமென்பதனோடு இருள்பருகுமணியென்பதற்கு "உதயகிரியிற் சிந்தூர அருவி வீழ்ந்த சிந்தூராகரத்திற் பதினறு சதுர்யுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுக்குமென இவ்வுரையாசிரியர் (சீவக. கசுக.) எழுதியிருக்கும் விளக்கமும் (ஆ) "ஐவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி, ஞெளிதிகழ் திருந்து மணிகளியிருளகற்றும், வன்புல நாடன்" (புறம். கஎஉ: சு - அ.) என்பதும் ஒப்பிடற் பாலன.

உ. "மாணிக்கப்பாறை" கலி. சச.

ங. "அரவுடன் றவைபோல விரிந்த குலை.................சுனைகழிந்து தூங்குவன" பரி. உO: கக - கOக.

௪. "நாகப்பாம்பின் றலையில் மணியுண்டென்பது (அ) "பாம்புமணி யுமிழ" (ஆ) பாம்புமிழ் மணியிற் றோன்றும்" (இ) "பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி, யரவழங்கும்" (ஈ) "நாம நல்லராக் கதிர்பட வுமிழ்ந்த, மேய்மணி" (உ) "பாம்பின், றிருமணி விளக்கில்" (ஊ) "அரவுமிழ் திருமணி" (எ) "மேய்மணி யிழந்த பாம்பின்" (ஏ) "அர வுமிழ் மணியில்" (ஐ) "எழ்மணியங் கெழுணியுத்திக், கட்கேள்விக் கவை நாவி, னிறனுற்ற வராஅப்போலும்" (ஒ) "அருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்" (ஓ) "நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" (ஔ) "பைபருகு மணியுமிழ்ந்து பணநாக மிரைதேரும்"(ஃ)"மணியுமிழ்ந்து மாமலைமேன் மேய்வனவு நாகம்"(அஅ) "இழந்தமணி புற்றரவெதிர்ந்த தெனலானுன்" (ஆஆ) "அரவின்வெஞ் சுடிகை கொண்ட வவிர்மணி" (இஇ) "அரவுமிழ்ந்த செம் மணிக்கணம்" என்பவற்றாலும் இந்நூற் பக்கம் ௨௭௨: ௨-ஆங் குறிப்பில் (ஆ, இ) இப்பக்கம் ௫-ஆங் குறிப்பில் (இ, ஈஈ, எஎ) என்பவற்றின் மேற்கோள்களாலும் அறியலாகும்.

௫. உருமேறு பாம்பை எறியுமென்பது மரபு: (அ) "நாகத், தணங்குடை யருந்தலை யுடலி வலனேர், பார்கலி நல்லேறு திரிதருங், கார்செய் மாலை வரூஉம் போழ்தே"(ஆ)"கேழ்கிள ருத்தி யரவுத்தலைப்பனிப்பப், படுமழை யுருமி னுரற்றுகுரல்" (இ)"பெயன்கான் மயங்கிய பொழுது கழி பானாட், டிருமணி யரவுத்தேர்ந் துழல, வுருமுச்சிவந் தெறியு மோங்குவரை யாரே" நற். ௩௭: ௮-௧௧, ௧௨௯: ௭-௮, ௨௫௫: ௯-௧௧; (ஈ) "நெடுவரை மருங்கிற் பாம்புபட விடிக்குங், கடுவிசை யுருமின் கழறுகுரலளைஇக், காலொடு வந்த கமஞ்சூன் மாமழை" (உ) "பொறி

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௯. ௨௭௫

புணர்த்தாகிய செறிந்த மழையில் உருமேறு இடித்தலால் எழுந்த உயர்ந்த ஓசையாகிய ஓசை பரந்து கமழ்ந்த நறிய பூக்களையுடைய சாரலிலே ஒலிக்கையினாலே விரையச் சிறுகுடியினுள்ளார் உறக்கமுணரும் மிக உயர்ந்த வெற்றியினை யுடைய வெற்பனே; எ-று.

மாணிக்கப்பாறை தலைவி உறைகின்ற மனையாகவும், சுனையிடத்துக் காந்தள் சுற்றத்தார் பேண அழகுபெற்ற தலைவியாகவும், மணத்தைத்தரும் அக்காந்தள் பாம்புபோற் றோன்றியது மேல் இல்லறத்தைத் தருகின்ற களவொழுக்கம் பிறர்க்குத்தீங்குபோற் றோன்றியதாகவும், உருமேறு இடித்தலால் எழுந்த ஓசை குறவர் சாரலெல்லாஞ் சிலம்பியது அங்ஙனந் தீதாகக் கருதின அயலார்கூற்றைக் கேட்டதாய் கழறியகூற்றுப் பரந்ததாகவும், சிறுகுடி துயிலெழுந்தது காவன் மிகுதியாற் றலைவியுந் தானுங் களவு இடையீடுபட்டு வருந்தித் துயிலின்றியிருந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

வரி, வெஞ்சின வரவின் பைந்தலை துமிய, நரையுரு முராறு மரையிருணடுநாள்" (ஊ) "பாம்பின் பையுடை யிருந்தலை துமிக்கு மேற்றொடு" (எ) "கடிதிடி யுருமிற் பாம்பு பையவிந், திடியொடு மயங்கி யினிதுவீழ்ந் தன்றே" குறுந். கஙஅ, ககο, உசுஅ, ருகக. (ஏ) "மழை தவழும் பெருங்குன்றத்துச, செயிருடைய வரவெறிந்து, கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும், பெருஞ்சினப்புய லேறனைய" பதிற். ருக: உடு - அ. (ஐ) "உருமுச் சிவந் தெறிந்த வுரனழி பாம்பின்" (ஓ) "பாம்பின், பைபட விடிக்குங் கடுங்குர லேற்றொடு" அகம். கூஉ: கக, ருஉரு: கο - கக. (ஒ) "கடுவொடுங் கெயிற்ற வரவுத்தலை பனிப்ப, விடியென முழங்கும்"(ஔ)"நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த, வேக வெந்திற னாகம் புக்கென, விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுவ கொடிப், பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்கு" (ஃ) "இளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு,மருநரை யுருமின்"(அஅ)"அரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப" (ஆஆ) "அரவெறி யுருமி னுராறு சிலைப்ப" புறம். கஎ: ருஅ-கூ, ருஎ: க-௪, ருஅ:கூ-எ, கஉகு: கக, ருகுகு:ரு.(இஇ)"விரிதிற நாகம்விடருளதேனு,முருமின்கடுஞ்சினஞ்சேண்ணின்றுமுட்கும்"நாலடி. ககூ௪. (ஈஈ) "எறே, டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர், சேனை போற் செல்லு மழை" கார். உο. (உஉ) "நிரைகதிர் நீளெஃக நீட்டி

வயவர், வரைபுரை யானைக்கை நூற – வரைமே, லுருமெறி பாம்பிற் புரளும்"(ஊஊ)"யானை புண்கூர்ந், துருமெறி பாம்பிற் புரளும்" கள. கஈ, ஈஅ. (எஎ) "அதிர்குர லேறேறு டலைகடன் மாந்தி, முதிர்மணி நாக மனுகை முழங்கிக், கதிர்மறை மாலை கனைபெய லூழ" திணை மொழி. உஅ. (ஏஏ) "இடியே றுண்ட நாகம் போலக், கொடியோர் சாயத் தொழுங்கவின் வாட" பெருங். (உ) கOः ககஉ – ஈ. (பிரதிபேதம்) ஊறிய,

ஃஎச்சு

கலித்தொகை சுரு.

அ (க)கால்பொர *நுடங்கல கறங்கிசை யருவி(உ)நின்
மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ
(ஈ)புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி
(ச)பல்லிதழ் மலருண்(ரு)கண் பசப்பநீ சிதைத்ததை

எ – து: முயங்குதலமையாத கூட்டம்பெருமையால் வருந்தின என்றோழியுடைய பல இதழையுடைய மலர்போலும் உண்கண்கள் பசக்கும்படி நீ கெடுத்தது காற்றடிக்கவுந் தன் பெருமையால் (சு) அசையாவாய் நின்று ஒலிக்கின்ற ஓசையினையுடைய அருவிகளையுடைய நினதுபெருமையையுடைய வரையில் நீர்நிறைந்த சுனையின் மலரையொக்குமென்னும் பொருமையோ? †அதுவன்றேல் அருளின்மையன்றோ? எ – று.

கஉ புகர்முகக் (எ)களிறொடு புலிபொரு துழக்கு(அ)நின்
னகன்(கூ)மலை யடுக்கதத வணிமையேய்க்கு மென்பதோ

க. (அ)"கால்பொர.. ..நீசிதைத்ததை" என்னும் பகுதியை, இதுபாடாண டிணைப்பகுதியாகியசுட்டியொருவர்பெயாகொள்ளாக்கைக்கிளையன்றோ வென வினவி, தலைவன் அன்பின்மை மெய்யாயின் அஃதாம்; இஃது அவ்வாறின்றி வரைவுகடாதல் காரணமாகஅன்பிலனென்று இல்லது கூறினமையின் ஒருதலையன்பாகாதென்று விளக்கினர், பேராசிரியர்; (ஆ)நச்சினார்க்கினியரும் இதையே தழுவினர்; தொல். செய். சூ. ககூO.

உ. "கூடற் குடவயின்... .. .. .. கணபோன் மலர்ந்த காமர் சுனை மலர்" முருகு. எக – எகு.

ந. "புணர்ச்சியுட் புல்லாரா மாத்திரை" கலி. கசஉ: க.

ச. "பல்லித முண்கண் பசத்தல்" ஐங். கஎ0.

இ. கண் பசத்தல் ஐங். உக, நச, நக, நஎ, சடு, கககூ, உசஉ, உகூச, சஎஎ, இ00; கலி. எஎ: கஉ, அஉ: உ0.

கூ. தொல். எச்ச.சூ. கூஎ-இல் "சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்" என்பதன் விசேடவுரையில், "கால்பொர நுடங்கலிற் கறங்கிசை யருவி யென்புழி, நுடங்குதலையுடைய அருவியென நிற்குமாறு உணர்க. இவைபோல்வன தொகை வேற்றுமையான் வேறுபடுவனவும் உணர்ந்துகொள்க" எனஇவருரையிற் காணப்படுவது இங்கே அறிதற்பாலது.

எ. மலையில் யானையும் புலியும் பொருமெனபதை கலி. சஅ: கூ-எ - ஆம் அடிகளாலும் அவற்றின் குறிப்பாலும் உணர்க.

அ. (அ) "தோளும் .. ..திண்டேர்ச் செழியன் பொருப்பிற் கவாஅ, னல்லெழி னெடுவேய் புரையுந், தொல்கவின் றொலைந்தன" அகம் கந.எ: கஉ-கூ.(ஆ) புண்ணிய நெடுவரை... .. .கழை" சிலப். ந: கஎ.

கூ. (அ) "பன் மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும்" சிலப். கக: கக-உ0. (ஆ) "ஓங்குமலையடுக்கம் பாய்ந்து"

பிரதிபேதம்) * அடங்கலா, அடங்கலிற், † அதுவன்றே யருளின்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கூ. உஎஎ

கடையெனக் *கலுழுநோய் கைம்மிக வென்றோழி
(க)தடையின திரண்டதோ டகைவாடச் சிதைதததை

எ - து: உயிர்போம் பருவமென்று கூறும்படியாகக் கலங்குதற்கு எத்வாகிய காமநோயைக் கடக்கும்படியாக என் தோழியுடைய பெருத்தனவாகிய திரண்டதோள்களை அழகுவாடும்படி நீ கெடுத்தது புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய களிற்றோடே புலி †பொருது திகைத்துத் திரியும் நின்னுடைய அகன்ற மலையில் அடுக்கத்தனவாகிய பூங்கிளையொக்குமென்னும் பொருமையோ ? அதுவன்றேல் அருளின்மையன்றோ ? எ-ற.

கசு (உ)சுடருற வுறநீண்ட சுரும்பிமி ரடுக்கத்த
விடர்வரை (ங)யெரிவேங்கை யினரேய்க்கு மென்பதோ
(ச)யாமத்துந் ‡துயிலல ளலமரு மென்றோழி
(ரு)காமரு நல்லெழில் கவின்வாடச் சிதைத்ததை

எ - து: நடுயாமத்துந் துயில் கொள்ளுத லிலளாய் மனந் தடுமாறும் என் தோழியுடைய விருப்பம் மருவிய நல்ல ||எழுச்சியழகு வாடும்படியாக நீ கெடுத்தது ஞாயிற்றைத் தீண்டும்படியாக மிகநீண்ட சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற (கூ)முழைஞ்சுகளையுடைய மலையினது பக்கமலையிடத்தனவாகிய எரிபோலும் வேங்கையினது பூங்கொத்தை யொக்குமென்னும் பொருமையோ? × அது வன்றேல் அருளின்மையன்றோ ? எ-து.

க. (அ)"வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோள்" பதிற். இச: ங. (ஆ)"தடைஇய மென்றோளாய்" கலி. கூங. இ. (இ)"தடைஇய" அகம். ஙஉங: அ.

உ. "வெங்க திர்க்கடு வுள்வியன் றேர்வரைத், தங்கு சந்தனக் கோட்டிடைப் பட்டென" சீவக. கசுOஎ.

௩. இந்நூற்பக்கம் உ௯௪: ௩ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௪. (அ) "யாமம் - இடையிரவு; நாற். ௬. ௧௨: (ஆ) "ஊர் துஞ்சியாமமும்" குறுந். ௩௨. (இ) "யாம நகோட் டெயில்கொண டொளித்த,காம்நோயின்" (ஈ) "பலர்த்துயிற்றும் யாமநீதுஞ்சலைமன்" கலி. ௧௨௨: உ௧-உ; ௧௭௬: ௩௬-௭. (உ) "தீய வனமுந் துயின்று திசைதுயின்று, பேயுந் துயின்ற தாற் பேர் யாம - நீயுமினிக், கணமேற் றுயில்கை கடன்" நள. கலி தொடர். ௬௪.

௫. (அ) "காமனும் விழையுங் காமர் காரிகைக், கலையுணா மகளிர்" (ஆ) "கண்கேண ஞோராக காமர்காரிகை,வணளைரம்பால் வாசவதத்தை" பெருங். (௧) ௪0: ௧அ௩ - ௪, உ௩௪-௫.

௬. முழைஞ்சு - குகை.

(பிரதிபேதம்) * கலிழு, † பொருதுகைத்து, ‡ துயிலிலன், || எழிச்சி, × அன்றே.

*காமரு, விகாரம்; மருவும், ஈற்றுமிசை யுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு மகரம் சந்தியாற் கெட்டது.

†எனவாங்கு

எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

உ௧ (௩)தன்றீமை பலகூறிக் கழறலி னென்றோழி
மறையிற்றன் மருவுற மணந்தநட் பருகலாற்
பிறைபுரை நுதலவர்ப் பேணிநம்
முறைவரைந் தனரவ ருவக்கு நாளே

எ-து: ‡தன் பொல்லாஙகுகள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி யான் (உ) கழறு கையினலே அவர் என் கூற்றினை ||இஃதுண்மையென்று தெளிந்து கள வொழுக்கத்திலே தாம் நம்மோடமெருவுதலுறுகையினலே கூடினஉறவு பின்னர் வரைவுமுயற்சியான் × (ங.) அருகுகையினலே, பிறையொத்த நுதலினை யுடையாய்! இக்களவொழுக்கத்தில் வேட்கைநீஙகி நாம்அவரைப் பேணிஅவரிடத்தே தஙகுதலைஅவர் விரும்பின நாளிலே நஞ்சுற்றத்தாரும் அவர்க்கே கொடுப்பதாக அறுதியிட்டுவிட்டார்; இதுகாண் நமக்குண்டாகிய நன்மை; =எ - று.

தன், தான், அவரென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். ⌐ உறைதல் உறையென விகாரமாயிற்று.

இதனல், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எழுடித்தரவும் நான்கடித்**தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான் கடிச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (கூ)

(சகூ.) வீயகம் புலம்ப வேட்டம் போகிய
மாஅ லஞ்சிறை மணிநிறத் தும்பி
வாயிஃறி கடாத்த வான்மருப் பொருத்தலோ
டாய்பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்
ரு வேங்கையஞ் சினையென விறற்புலி முற்றியும்
பூம்பொறி யானைப் புகர்முகங் குறுகியும்

க. "நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக் கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு" குறள். எஅச.

உ. கழறுகை - இடித்துச்சொல்லுகை.

ங. அருகுகை - அருமையாதல்.

(பிரதிபேதம்) * காமர், † எனயாங்கு, ஆங்கசை. ‡ என்று தன்பொல்லாங்கு, || இது

வண்மை, × அருகையிலுலே, = என ஆற்றுவித்தாள். ÷ உறைதல் விகாரம்
** தாழிசைகளும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி க௦.

வலிமிகு வெகுளியான் வாளுற்ற மன்னரை
நயனுடை நட்பாக்கும் வினைவர்போன் மறிதரு
மயமிழி யருவிய வணிமலை நன்னாட;
க௦ ஏறிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறாஅன்
மாறினெ னெனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப
கூடுதல் வேட்கையாற் குறிபார்த்துக் குரனொச்சிப்
பாடோர்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானாக;

க௪ அருஞ்செல லாரிடை யருளிவந் தளிபெறாஅன்
வருந்தினெ னெனப்பல வாய்விடூஉந் தானென்ப
நிலையுயர் கடவுட்குக் கடம்பூண்டு தன்மாட்டுப்
பலசூழு மனத்தோடு பைதலேன் யானாக;

க௮ கனைபெய னடுநாள்யான் கண்மாறக் குறிபெறாஅன்
புனையிழா யென்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப
துளிநசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன்
னளிநசை யார்வுற்ற வன்பினேன் யானாக;

எனவாங்கு;

உரு. கலந்தநோய் கைம்மிகக் கண்படா வென்வயிற்
புலந்தாயு நீயாயிற் பொய்யானே வெல்குவை
யிலங்குதா ழருவியோ டணிகொண்ட நின்மலைச்
சிலம்புபோற் கூறுவ கூறு
மிலங்கே ரெல்வளை யிவளுடை நோயே.

இஃது அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைவன் மீள அதனை என்பிழையாகக் கருதுவனெனக் கவன்று ஆற்றளாகி, "தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை, வந்தனன் பெயர்ந்த வறுங்கள நோக்கித், தன் பிழைப்பாகத் தழீஇத் தேறிய"(க)தலைவியது நிலைமை தோழி தலைவற்குக்கூறி,இவ்விடையீடு நின் *தோழியினாயிற்றென † எனதுபிழைப்பாக்கி அவளை ஆற்றுவிப்பாய், நீ உரைத்ததேஉரையாம்அவட்கென அவளதுஆற்றமைகூறி வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

க. தொல். களவியல், சூ. உ௦.

(பிரதிபேதம்) * தோழியின், † என்பிழைப்பாக அவளை.

வியகம் புலம்ப வேட்டம் போகிய
(க)மாஅ லஞ்சிறை (உ)மணிநிறத் தும்பி
வாயிழி கடாத்த வான்மருப் (௩)பொருத்தலோ
டாய்சு பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்
ரு (௫)வேங்கையஞ் சினையென விறற்புலி முற்றியும்
பூம்(௬)பொறி யானைப் புகர்முகங் குறுகியும்
வலிமிகு வெகுளியான் (எ)வாளுற்ற (அ)மன்னரை

க. (அ) "அகமுனர்ச செவிகை வரினிடை யனகெடும்" என்பதனுரையில் செவியெனச் சகரத்தை முற்கூறியதனல், 'அஞ்சிறைத் தும்பியென இப்பொருளில் வருதலுங் கொள்கவென்று அமைத்து அகஞ்சிறை யென்பதற்கு ஏனையவற்றின் சிறைபோலப் புறத்தின் கண்ணவன்றி அகத்தின்கண்ணவாகிய சிறையென்று பொருளும் ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையென்று இலக்கணமும் எழுதினர் விருத்தியுரைகாரர்; நன். மெய். சூ. கக. (ஆ) "அஞ்சிறைத்தும்பி" குறுந். உ. ஐங். உ௦.

உ. (அ) "மணி நிறத்தும்பி" ஐங். உகடு. (ஆ) இந்நூற்பக்கம் உக௦: ங-ஆம குறிப்பு ஈண்டறிதற்பாலது.

ங. புலி யானையொடு பொருமென்பதை கலி. ௪அ: கூ - எ - ஆம் அடிக் குறிப்பாலுணர்க.

௪. (அ) பொறி - புள்ளி. (ஆ) புலிக்கு வரிகூறுதல் பெருவழக்காதல் பற்றி இவ்வாறு பொருள் கூறினர்போலும்; (இ) "புலிப்பொறிப் போர்வை"(சீவக. உகூ)என்புழியும் இவர் இங்ஙனம் கூறியிருக்கிறர். (ஈ) மறங்கொள் வயப்புலி . . .. வரியும் புள்ளியு மயங்கு வான்புறத், தரிவை" சிலப். க௦: உஎ - ங௦ என்பதனல் புலிக்கு வரியே அன்றிப் புள்ளியும் கூறுதல் மரபென்று தெரிகிறது. (உ) "பூம்பொறியுழுவை"(ஊ)"புலிப்பொறியன்ன" நற். க௦௪: க, ஙகக: உ; (எ)"புலிப்பொறி வேங்கை" ஐங்குறு. ஙகசு (ஏ)"பொறிகிளருழுவை" அகம். கஎஎ: கூ. (ஐ) "பொறியெருத் தெறுழ்வலி. . ...புலிமா னேற்றை" யா-வி சூ. கக. மேற். (ஒ) "புள்ளிகொண்ட புலியுரி"தே. (ஓ) "பொறிப்புலித்தோலும்" பெருங். (க) ருஅ: அஎ. (ஔ)"பொறிப் புண்டரீகம் போலு மொருவனல்" (ஃ) "வெறிப்பொறிப் புலியின்" கம்ப. அங்கதன்றாது. ஙகூ, விடைகொடுத்த. க௦.

ரு. கலி. ௪அ: க - கூ-ஆம் அடிக் குறிப்புப்பார்க்க.

௬. (அ) "பல்பொறிச சிறுகண் யானை" ஐங். ௩௫௬. (ஆ) "பொறிமுகக் களிறார்ந்து" யா - வி. ௬. அ௰. மேற்கோள்.

௭. வாள், கொலைத்தொழிலுமாம்.

௮. "பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி, நட்பாட லேற்றா தவர்" குறள். ௧௮௭.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௦. உ௱அ௧

நயனுடை நட்பாக்கும் வினைவர்போன் *மறிதரு
மயமிழி யருவிய (௩)வணிமலை நன்னாட

எ-து: தான் நுகர்கின்ற பூக தன்னை"யின்றித் தனித்து உறைய, தான் விரும்பிய பூவின்மேலே போன பெருமையினையும் அழகினையுமுடைத்தாகிய சிறகினையும் நீலமணிபோலும் நிறத்தினையுமுடைய தும்பி, (உ) வாயிடத்தே பெருகிவீழ்கின்ற மதத்தையும்வெள்ளியமருப்பினையுமுடைய(௩)யானைத்தலைவனோடே அழகினையுடைத்தாகிய வரியினையுடைய புலி வந்து போர்செய்த காலத்தே, வேங்கையினது அழகையுடைய பூங்கொம்பென்று கருதி விறலையுடைய புலியைச் சூழ்ந்தும் வேங்கைச்சினையென்று பொலிவுபெற்ற புள்ளிகளையுடைய யானையினது புகரினையுடைய முகத்தை அணுகியும், வலியிருகின்ற கோபத்தாலே (௪) வாட் போரைச் செய்யத் தொடங்கின மன்னரை நட்பாக்கும் உபாயத்தை ஆராய்ந்து நட்பாக்குஞ்சந்துசெய்வாரைப்போலப் பல காலுந் திரியும், பள்ளத்தே குதிக்கின்ற அருவிகளையுடைய திரண்ட மலைகளையுடைய †நன்னாடனே; எ-று.

---

௧. அணியென்பது திரளென்னும் பொருளில் "அணியணி யாகிய தாரர்" (பரி. ௬: ௩௧) எனப் பெயர்ச்சொல்லாய் வருதலும் இங்கு அறிதற்பாலது.

௨. (அ) "வாய்ப்புகு கடாஅத்து.... ....வயக்களிற் றொருத்தல்" (அகம். எஅ: ௩ - ௪.) (ஆ) "வாய்புகு கடாஅத், தண்ணல் யானை (புறம். ௬௩: ௧௨ - ௩.) (இ) "வாய்புகு கடாஅத்த, வண்ணல் யானை" (தொல். ௧௭. சூ. ௧௧. நச் மேற்கோள்;) (ஈ) நாகம், வாய்வழி கடாத்த தாகி" சீவக. ௭௫௩.

௩. ஒருத்தலென்பது யானைத்தலைவனென்னும் பொருளில் வருதலை, (அ) "இனம்பிரி யொருத்தல்" (மலைபடு. ௨௬௭;) (ஆ) "இனத்தலைத் தரூஉ மெறுழ்கிளர்முன்பின், வரிமிஞிறார்க்கும் வாய்புகுகடாஅத்துப், பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்" (அகம். எஅ: ௨ - ௪.) என்பவற்றாலும் அவற்றினுரையாலும், தலைமையுற்ற களிற்றை யானைத் தலைவனென்னும்வழக்கை (இ) இவ்வுரைகளாலும்(ஈ) "அலகி லானைக ளனேகமு மவற்றொடுமிடைந்த, திலக வாணுதற் பிடிகளுங் குருளையுஞ் செறிந்த, வுலவை நீள்வனத் தூதமே யொத்தவவ் வூதத், தலைவ னேயொத்துப் பொலிந்தது சந்திர சயிலம்" (கம்ப. வரைக்காட்சி. ௭.) என்பதனாலும் அறிக. (உ) "யானையு ளரசன்" - 'களிற்றரசன்' (சீவக. ௨௪௩௪) (ஊ) "நாகாதிபன்" (வில்லி. அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரை. ௧௦.) என வருதலும் காண்க.

௪. "இகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர், வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல, விருபே ரச்சமோ டியானு மாற்றலேன்" குறிஞ்சி. ௨௭ - ௮.

(பிரதிபேதம்) * மறுத்தகுபயமிழி. † நன்றுடனே தம்பி வினைவர்.

36

மறித்தரும் பயமிழி என்றும் பாடம்.

'தும்பி வினைவர்போல முற்றியுங் குறுகியும் *மறிதருமென்க. பூப்புலம்ப வேட்டம் போகியதும்பி தலைவி தனித்திருக்க முன்வரைந்துகொண்ட மனைவி யிடத்தே வேட்கைசென்று போன தலைவனாகவும், அத்தும்பி வருத்தத்தை நிகழ்த்துவனவாய்த் தம்மிற் பகைத்த புலியையும் யானையையுந் தனக்குத் தேனைத் தரும் வேங்கைப்பூவாகக் கருதிச் சுழல்கின்றதன்மை †நம்மேல் அன்பின்றி இருக்கவும் தனக்கு இன்பமுளதாகக் கருதிப் பகற்குறியும் ‡ இரவுக் குறியும் பெறுதற்கு ||மறுகுகின்ற தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

"பின்முறை—யாக்கிய" என்ற (க) சூத்திரத்து, 'தொன்முறை மனைவி' என்றதனால், தொன்முறை மனைவி யுண்மையும் உணர்க.

'ஈயனுடி நட்பாக்கும் வினைவர்போல்' என்ற வினையுவமம் உள்ளுறையுவமத்தைத்தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துத் தானும் உள்ளுறை யுவமம்போற் றிணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றது.

கo (உ)எதிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறுஅன்
மாறினெ னெனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப
(ஈ)கூடுதல் வேட்கையாற் ×குறிபார்த்துக் (௯)குரனெச்சிப்
பா(ரு)டோர்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானாக

எ-து: யான் தன்னைக் கூடுதற்கணுளதாகிய வேட்கையினாலே யான் பகற்குறியைத் தள்ளின நிலைமையை என்பிழைப்பாக மனத்தான் நோக்கி

க. தொல். கற். சூ. ௩க.

உ. (அ) "எதிரங்...........யானாக" என்னும் பகுதி, வந்தவழி யெள்ளுத லென்பதற்கும்,(தொல். கள. சூ.உo.இள;)(ஆ)இருவகைக்குறிபிழைப் பாகிய விடத்துத் தலைவிக்குரிய கிளவி நிகழ்ந்ததற்கும் (தொல். கள:

சூ. கக. நச.), (இ) "எறிரங்கிருளிடை" என்னும் பகுதி, இரங்குத லென்பது இசைப்பொருளில் வருதற்கும்(தொல். உரிச். சே. கூஉ; நச் சூ. கூ0; தெய். சூ. சஎ; இ - வி. சூ. உஅகூ.)மேற்கோள்.

௩. தலைவி, தன் நாணும் மடனும் நீங்கிய திறத்தைக் குறிப்பா னன்றிக் கூற்றாலும் அறிவித்தற்கு, "கூடுதல் வேட்கையாற் குறிபார்த்து..... , ...யானுக" என்பது மேற்கோள்; தொல். களா. சூ. கசு. நச்.

௪. குரல் - பூங்கொத்து; பெரும்பாண். ககஉ. குறுந். கஅ அ. கார். ௩கூ. சிலப். கச: அஎ.

௫. ஓர்த்தல் - கருதுதல்; குறுந். கூசு; முல்லை. அஅ. கேட்டனுமாம்; மலை. உகூ; புறம். சுஅ:கஎ,கடுஎ:கஉ, உஅ0:கூ; பு-வெ. வெட்சி. தொகு. ௪.

(பிரதிபேதம்) * பொறுத்தருமெல்க, † தம்மேல், ‡ இரவிறகுறியும், || மறுகின்ற, = ஆகிய, × குறிப்பார்த்து.

இரண்டாவதுகுறிஞ்சி க0. உற்றுக

இரவிற்குறியிடத்துக்கோடற்கு யான் கொத்தினையுடைய(க)சொச்சிப்பூ விழுகின்ற ஓசையை அவன் குறியோவென்று கருதுஞ்செவியோடே வருத்தத்தை யுடையே ஏகாநிற்க, தான் உருமேறு இடிக்கின்ற இருளையுடைய நடு வாகிய இராப்பொழுதினது செவ்வியைப் பெருனுய்ப் பகற்குறியையும் யான் மாறினேனென்று கூறி இனி மனத்தே கொள்ளாநிற்கும்; எ - று.

மனத்தின்வினையைச் செவிமேல் ஏற்றினர்; அதுகருவியாக உணர்தல் நோக்கி.

க. அருஞ்செல வாரிடை யருளிவந் தளிபெருஅன்
வருந்தினெ னெனப்பல வாய்விடூஉந் தானென்ப

நிலையுயர் (உ)கடவுட்குக் கடம்பூண்டு தன்மாட்டுப்
பலசூழ மனத்தோடு பைதலேன் யானே

எ-து: யான் நிற்கின்ற நிலைமை உயர்தற்குக் காரணமான கடவுளுக்கு வரைவு முடித்தாற்செய்யுங் கடன்களை மேற்கொண்டு தான் குறிபெறுமையிற் றன் மாட்டு நிகழும்வருத்தம் பலவற்றையுஞ் சூழும்மனத்தோடே வருத்தத்தை யுடையேனாகாநிற்க, தான் அரிய செலவினையுடைய வழியிடத்தே நம்மை அருள் செய்து வந்து நம்முடைய அளியைப் பெறுனுப் பகற்குறியும் பெறுமல் வருந்தினனென இனிப் பலவார்த்தையுங் கூறுநிற்கும்; எ - று.

நிலையுயர்தல், வரைந்துகொண்டாலுயர்தல்.

க. (அ)"கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே, ...மயிலடி யிலைய மாக்குர னொச்சி, யணிமிகு மென்கொம் பூழ்த்த, மணிமருள் பூவின் பாடுஞ் னி கேட்டே" குறுந். கங-அ. (ஆ) "வியலூ ரெயிற்புற னொச்சியி னூழ்மலர் வீழ்தொ றெண்ணி, மயலூர் மனத்தொடு வைகினன் யான்றஞ்சை வாணன் வெற்பர்,புயலூரிருட்கங்குல் வந்தவ மேநின்று போயினரென், றயலூர் நகைக்குமென் னேயென்ன பாவங்கொ லாக்கினவே" தஞ்சை. உ0க. (இ) "நொச்சிப் புதுமலர் வீங்கிருள் வீழ்வன நோக்குதுமே" தணிகை. களவு. நிஎ. (ஈ) "நொச்சிப் பூவுதிர் நள்ளிரு ணடுநாள்" கல். உ. (உ) "நொச்சிமென் போது வீழு மிருளின்" கூர்ம. இராமன்வனம். சுஉ.

உ. "குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண், மன்ற வேங்கை மலர்சில கொண்டு, மலையுறை கடவுள் குலமுதல் வழுத்தித், தேம்பலிச செய்த வீர்நறுங் கையள்" (ஐங். உடுக.) என்பதும் இந்நூற்பக்கம் உஉஉ. ங - ஆம் குறிப்பில்இதற்குப் பொருந்துவனவும் நோக்குக.

(பிரதிபேதம்) 'நோக்கி என்பவென மூன்றுதாழிசையிலும் வந்தன இசைநிறையாய் நின்றன, அருஞ்செலவாரிடை.

உ-ஆஅ

¶தொகை அசு.

கஅ (க)கனைபெய லடுநாள்யான் (உ)கண்மாறக் குறிபெறாஅன்
புனையிழா யென்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப
(ங)*துளி(ச)நசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன்
னளி†நசைஇ யார்வுற்ற வன்பினேன் யானாக

எ-து: மழை தன்னைப் புரக்க நச்சுதன்மேலுள்ள வேட்கையினாலே வானத்தைப்பாடும்வானம்பாடிபோல இருவகைக்குறியிலும் தான் அளிக்கின்ற அளியை நச்சுதலாலே தன்மேல் நிறைவுற்ற அன்பினையுடையேனாகாநிற்க, தான் செருக்கின மழையையுடைத்தாகிய பாதிநாளிலே யான் இடமாறப் பகற்குறியையும் பெறானாய்ப் பூணப்பட்ட இழையினையுடையாய்! என்னிடத்து உண்டாகிய பழியை நினக்குச் சொல்லாநிற்கும்; எ-று.

‡தான் யான் ஆக அருளாக்குமென்பன (?) எதிர்காலத்து நிகழ்கின்ற நிகழ்வு. என்பவென மூன்றுதாழிசையிலும் வந்தன இசைநிறையாய் நின்றன.

க. "கனைபெயல்......அன்பினேன் யானாக" என்பது (அ) குறியினெப்புமை மருடற்கும், (தொல். கள. சூ. உ௦. இள.) (ஆ) தலைவன், தலைவிசெய்குறியைப் பிழைத்தலாற் புலந்தவழித் தோழிசொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி சிறுபான்மை கூறுதலு முண்டென்பதற்கும் (தொல். கற். சூ. கக. நச்.) மேற்கோள். (இ) "கனைபெயல்" இந்நூற்பக்கம் உ௪ங. ங - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. கண்மாறல் - இடமாறுதல். குறுந். கஉகு. புறம். கசங: ச.

௩. (அ) "துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கி" புறம். ககூ௮: ௨௫. (ஆ) "மேகப் புள்வயிற் பிறந்த புட்போ லொன்றலா துரைத்த றேற் றார்" -(இ) 'வானம்பாடி மேகத்துப் பிறந்த துளியையே நச்சிப் பாடு மாறுபோல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறியாத தேவியர்' சீவக. ௨௮௬௭. (ஈ) "பாகையுந் தேனை யும் போன்மொழியார்...... .. ..எழிலியை நோக்கியிரங்குபுள்...... ......போனின்ற வாதனியேயிந்தசசோலையிலே" தஞ்சை. ௫௮. என் பவைகளும் (உ) "தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினும்" பட். ௩-௫. என்பதும் (ஊ) "மலையுறை பகைத்து வானுறைக்கணக்கும், புட்குலஞ் சூழ்ந்த பொருப்பு" (எ) "அளிகார்ப் பாடுவெங் குரனீர் வறந்த, மலைப் புட்போல நிலைக்குர லணந் தாங், குணவுளங் கருதி யொளியிசைபாட" கல். ௫௩: ௧0 - ௧௧, ௧௫: ௧௧-௧௩. என்பவைகளும் கலி. ௧௪௧: ௫௨-௩. ஆம் அடியின் குறிப்புக் களுட் பொருந்துவனவும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௪. நசைவேட்கை. முதுமொழிக். ௧௧.

(பிரதிபேதம்) * துளிநசைஇ.† நசையார் வுற்ற,‡ தான் யானருளாக்கு மென்பன நிகழவு, என வாங்கு எ - து. ஆங்கனை கலந்தநோய்.

எனவாங்கு

எ-து: என் று *இவள்கூறும்படியாக ; எ - று.

௨௩ கலந்தநோய் கைம்மிகக் (௧)கண்படா வென்வயிற்
(௨)புலந்தாயு நீயாயிற் பொய்யானே வெல்குவை
(௩) ...ங்குதா ழருவியோ டணிகொண்ட நின்(௩)மலைச்
சிலம்புபோற் கூறுவ கூறு

மிலங்கே ரெல்வளை யிவளுடை நோயே

எ-து: †இவளைக் கலந்த நோய்‡இவள்ஒழுக்கத்தை மிகுக்கையினாலே அது கண்டு கண்துயிலாத என்னிடத்தே நீவெறுத்தாயுமாய்க் கூறுவகூறும் எல்வளையையுடைய இவளுடைய நோயை இவள் ஆற்றும்படியாக ஒரு பொய் மொழி கூறியாயினும் வெல்வாய் நீ உரைத்ததே இவட்கு உரையாமெனா ஆற்றாமைகூறி வரைவுகடாயினாள்.

(சு) அருவியாலே அழகுகொண்ட நின்மலையின் பக்கமலை கூறுவனவே கூறுமாறுபோல நீகூறுவனவற்றையே கூறும் இலங்குகின்ற அழகினை யுடைய எல்வளையென்க. எல், ஒளி.

க. "காதலிமாட், டுள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை" நான்மணி. க.

உ. "புலந்தாயும் . . . . . .வெல்குவை" என்பது களவில் தலைவிகுறிப் பினால் தோழி கூறியதற்கு மேற்கோள். தொல். கற். சூ. கக. நச.

ந. (அ) "குரல்கேட்ட கோழி குன்றதிரக் கூவ, மதநனி வாரண மாறுமா றதிர்ப்ப, வெதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு" (ஆ)"மணிமரு ளன்னீர்ச்சினை மடமயி லகவக், குருகிலை யுதிரக் குயிலினங் கூவப், பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப வகவுநர், நாகவில் பாடன் முழவெதிர்ந் தன்ன, சிலம்பிற் சிலம்பிசை யோவா தொன்னார்க், கடந்தட்டான் கேழிருங குன்று" பரி. அ: கக- உக; கஅ: சo - சரு. (இ) "அரையிலங்கு மேகலை யார்ப்பி னயல, வரையிலங்கு மேகலை மாறே நின்றார்க்கும், புரையிலங்கு பொற்சிலம்பு தான்சிலம்பும் போழ்தி, னிரை யிலங்கு பொற்சிலம்பு நேரே சிலம்பும்" (ஈ) "கொங்குண் குழலார் குழலேர் மணிமழலை, தங்கி னவைகொண்டு தானு மெதிர்மிழற்று, மங்க ணவர்செய்வ செய்தசதி யாடின்றே, செங்க ணெடியான் கடி காவிற் செய்குன்றே" சூளா. சுயம். கசு, கஎ.

ச. "மலையை அருவி அழகுறுத்துமென்பதை,"மணிவரை மருங்கி னருவி போல,வணிவரம் பறுத்த" (கலி.௧0௩: ௧0-௧௧) என்னும் பகுதியாலும் அதன் குறிப்பாலுமுணர்க.

(பிரதிபேதம்) [1] அவள். † என்று இவள்கூறும்படியாக இவளை, ‡ அவனொழுககதனை பிகைையினலே.

உ.அ

கலித்தொகை சஎ.

அல்லகுறிப்பட்டு மீண்டதனை என்பிழைப்பாகக் கருதும் அவனெனக் கவன்று ஆற்றுளா மென்றதனாலும் "தன்குறி தள்ளிய ......தழீஇத் தேறினும்" என்னும் (௧) சூத்திரத்திற்குப் [1] பகற்குறியென்றே பொருளாதலாலும் இவ்வாறே பொருள்கூறவேண்டு மென்றுணர்க.

தாழிசைகளில் தோழி சொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி சிறுபான்மை ... தலை, "புலத்தலு மூடலுமாகிய விடத்தும், சொலத்தகு கிளவி தோழிக் குரிய" (உ)என்பதனைக் கொண்டவா றுணர்க.

இதனால், தலைவற்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் †ஐயடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧0)

(சஎ.) ஒன்று, இரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்
வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லார்கட் டோன்று மடக்கமு முடைய
ரு னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க
வல்லான் போல்வதோர் வன்மையு முடைய
னன்னு னொருவன்றன் னுண்டகை விட்டென்னைச்

சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீ சுடரிழாய் பன்மாணும்;

கூ நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனுயி
னன்னுன்சொ னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி
னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குளகொல்லோ கறுநுதால்;

கஉ அறியாய்நீ வருந்துவல் யானென்னு மவனுயிற்
றமியரே துணிகிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி
னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்;

கரு வாழலேன் யானென்னு நீப்பி னவனுயி
னேழைய ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்

க. தோல். கள. சூ. உo.

உ. தோல். கற். சூ. கக. இச்சூத்திரவுரையில் (அ) "கலந்தநோய்.........நோயே" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி 'இது களவு' என்பர் இளம்பூரணர்; (ஆ) "கலந்தநோய்...........வெல்குவை" என்பதனைக் குறி பிழைத்துழிப் புலந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

(பிரதிபேதம்) * தேறியவென்னும், தேறதுமென்னும், † ஐந்தடிக.

சூழுங்கா னினைப்பதொன் றறிகலேன் வருந்துவல்
சூழுங்கா னறநுதா னம்முளே சூழ்குவம்;

நாணுட்ப் பெயர்த்த னமக்குமாங் கொல்லாது
பேணின ரெனப்படுதல் பெண்மையு மன்றவன்
வெளவினன் முயங்கு மாத்திரம் வாவெனக்
கூறுவென் போலக் காட்டி
மற்றவன் மேஎவழி மேவாய் நெஞ்சே.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவன் றன்மையும் அவன் தனக்குக் கூறுவனவும் அக்கூற்றுத் தன்னாற் பொறுக்க வொண்ணாதவாறும் அவன் கருத்தும் தலைவிக்குக் கூறி அவன் குறைநயப்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இதன்பொருள்.

ஒன்று, இரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லு (க)முலகம்
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்
வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லார்கட் டோன்று (உ)மடக்கமு முடைய
ரு (ங)னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க
வல்லான் போல்வதோர் †வன்மையு முடைய
(ச)னன்னு ளொருவன்றன் ஞண்டகை விட்டென்னைச்
சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீ சுடரிழாய் பன்மாணும்

க. (அ) "வையம் புரவூக்கு முள்ளத்தேன்" கலி. கசக: கஉ - ங. (ஆ) "விசும்புதைவரு வளியும் .... போல ....வலியுந் தெறலு மளியுமுடையோய்" புறம்: உ:ங - அ (இ)"வினை வலியுந் தன் வலியு மாற்றான் வலியுந், துணைவலியுந் தூக்கிச்செயல்" குறள். சஎக.

உ. "இளையா னடக்க மடக்கங், கிளைபொரு ளில்லான் கொடையே கொடைப்பய - னெல்லா, மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன், பொறுக்கும் பொறையே பொறை" நாலடி. சுஙு. என அடக்க முதலியவை ஒருவாறு சேரக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

ங. (அ) "வண்கையாற் கலிமாற்றி" சீவக. கஙுஅ. (ஆ) "ஈந்தே கடந்தா னிரப்போர் கடல்" கம்ப. அரசியல். ரு.

ச. "சிறுமைப்பொருள் பெருந்தொழில்செய்தலும் பெருமைப்பொருள் சிறுதொழில்செய்தலும் வியப்பாம் எனக்கொள்க"என்றுகூறி "அன்ன

(பிரதிபேதம்) * இனிவந்தம். † வண்மையும்.

ஏ-து: விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! என்னிடத்து ஒருகாரியத்தை (க)இரந்துநிற்பான்போலே தன்னைப்பிறரால் இகழப்பட்டு எளியராந் தன்மை *தோன்றியுஞ் சிலமொழி கூறும். அங்ஙனந் †குறையிரந்துநிற்பினும் உலகத்தையெல்லாம் பாதுகாப்பான்போலே இருப்பதொரு வலியுமுடையன், மெய்ப்பொருள் கூறும் நூல்களைக் கூற வல்லவர்களை வழிபட்டு நின்று அப்பொருளை(உ)அறிந்தான்போலே நன்மக்களைக் கண்டாற்றோன்றும் மன அடக்கமுமுடையன், வறியோர் வறுமையைக் கொடையினாலே போக்க வல்லான்போலே இருப்பதொரு வலியுமுடையன்,அந்தன்மையையுடையான் ஒரு தலைவன் தனக்குரிய ஆளுந் தகைமையைக் கைவிட்டு என்னைநோக்கிக் கூறும்(ங)பலகாரியங்களும் மாட்சிமைப்படுஞ் சொல்லைக் கேட்பாயாக; எ-று.

"மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு, நினையுங்காலைப் புலவியு ளுரிய" (ச) என்பதனுள், நினையுங்காலை ‡ என்றதனாற் றோழியுயர்வுங் கிழவோன் பணிவும் || கொள்கவென்றலால், தோழி இங்ஙனங் கூறினாள். "உயர்மொழிக் கிளவியு முரியவா லவட்கே"(ரு)என்பதனால்'உலகம்புரப்பான் போல்வதோர்

ஒருவன் .... .சுடரிழாய்" என்பதை மேற்கோள்காட்டி, "இது பெரியோன் சிறு தொழில் கூறலின் வியப்பாயிற்று" என்பர். பே; தோல். மெய்ப். சூ. எ; இ-வி. நூலாரும் இதனையேபின்பற்றுவர். இ - வி. சூ. ருஎஅ.

க. இந்நூற்பக்கம் ருங: க - ஆம் குறிப்பிலுள்ள, இரப்பாரைப் பிற ரிகழ்வாரென்னும் பொருளையுடைய செய்யுட்கள் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. "கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்".

ந. பன்மாணென்பது, பலகாலென்னும் பொருளில் பரி. உ: எந, அ: அரு, கந: சஉ; கலி. கஉ: ருசு, கசச: உ, கசகூ: உச; அகம். சக: கூ, கரு0: ச; புறம். ககூ0: கஅ, நகூரு: கூ. இவற்றில் வந்துள்ளது. இவ்வுரைகாரரும் "மா[னு](ணு)ம்" என்னும் இடைச்சொல், 'படியும்' என்னும் பொருட்டாய் நிற்றற்கு "சுடரிழாய் பன்மா[னு](ணு)ம்" என்பதை, தோல். எச்ச. சூ. கூஎ - இல் மேற்கோள்காட்டியிருக்கிறார். இதனைத் தாழிசையோடு சேர்த்தால் இப்பொருள் பொருந்தும். பதிற். அந: கூ - இல் பன்மாவென்பது இப்பொருளில் வந்துள்ளது.

ச. தோல். பொருளி. சூ. நந. இதனுரையிலும், "ஒன்றிரப்பான்போல் ....பன்மாணும்" என்பதனை, கற்பினுள் புலவிக்காலத்துத் தலைவன் இரந்துரைக்கத் தலைவி அதனையேற்றுக்கொண்டதற்கு மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் இவ்வுரையாசிரியர்.

ரு. தோல். பொருளி. சூ. சகூ. இதனுரையிலும், "உலகம்........ .. .. முடையன்" என்பது, தோழி தலைவனை உயர்த்திக் கூறியதற்கு இவ்வுரையாசிரியரால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(பிரதிபேதம்) * தோன்றவும்,† குழைந்து நிற்பினும், ‡ என்பதனுல் || கொள்ளப்படுதலால்,

உம்மைகளெல்லாம் (க)ஐயவும்மை.

சொல்லுமென்றது (உ)பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றி இளிவரல் பிறந்தது; அவன் இவ்வாறு * ஒழுகல் நமக்கு இளிவரலெனக்குறிப்பாற் கூறிக் நீறை நயப்பித்தலின்.

ரு(டு)நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனுயி
னென்னுன்சொ னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி
னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குளகொல்லோ நறுநுதால்

எ-து: நறிய நுதலினையுடையாய்! அவன் †நின்னையின்றி யான் உயிர் ‡வாழேனென்று கூறுநிற்குமாயின், இங்ஙனம் இறந்துபடுந் தன்மையை யுடையவன் கூற்றை நம்புதலைச் செய்தல் இவ்விடத்து யாவர்க்கும் அரிதா யிருக்குமாயின், ‖ இந்நிலைமைக்கண் என்னைச் சேர்ந்தவருத்தங்கள் பிறர்க்கும் உளவோ? இல்லையன்றே! எ-று.

கஉ அறியாய்நீ வருந்துவல் யானென்னு மவனுயிற்
றமியரே துணிகிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி
னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்

எ - து: அவன் யான் வருந்துவல் நீ அதனை அறியாயோவென்று கூறி நிற்குமாயின், தமக்கு(ச)உயிர்போலசசிறந்ததோழியரோடு உசாவித்துணியாமற் றமியராயிருந்தே துணிதல் மகளிர்க்கும் அரிதாயிருக்குமாயின், இந்நிலைமைக் கண் ÷இவன் வலையிலே அகப்பட்டார் சிலர் எம்மைப்போல அளிக்கத்தக்காரா யிருப்பாரோ? வலியராயிருப்பரன்றே! எ - று.

க. "ஒன், றிரப்பான்போல் .. ..வண்மையு முடையன்" என்புழி உம்மை இன்னனென்று துணியாமைக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை யென்பர், சேனாவரையரும்; தொல். இடை. சூ. எ. சே; நச். இ - வி. நூலாரும் இவ்வாறே கூறுவர். இ - வி. சூ. உருசு.

உ. "ஒன்றிரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லும்" என்பது, அவன் இவ்வாறொழுகுதல் நமக்கு இளிவரவாமென்னுங் குறிப்பினாற் கூறிக் குறைநயப்பித்தமையின், பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிவந்த இளிவரலாமென்பர், பேராசிரியரும்; தொல். மெய். சூ. ௪. இ - வி. நூலாரும் இதனையே பின்பற்றுவர். இ - வி. சூ. ௫௭௮.

௩. "இன்றி யமையேனென் றின்னவுஞ்சொல்லுவாய்" கலி. ௧௧௦: ௨௧.

௪. (அ) "நின்னுவி யன்னவன் றூன்றுக வன்றி நிலையிலையே" (ஆ) "நெஞ்சே,யினியேதுசென்றெய்துமாறென்று நீநின்றிரங்கலென்னோ,

(பிரதிபேதம்) * ஒழுகைநமக்கு, † நின்னையன்றி, ‡ வாழ்வதிலனென்று, வாழலே னென்று, || அந்நிலைமைக்கண் + அவன் வயிலே,

வாழலேன் யானென்னு நீநீப்பி னவனாயி
* னேழைய ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்
சூழுங்கா னினைப்பதொன் † றறிகிலேன் வருந்துவல்
சூழுங்கா னறுநுதா னம்முளே சூழ்குவம்

எ - து: அவன் நீ அருளாதொழியின் யான் உயிர்வாழேனென்னுமாயின், குடிப்பிறந்தார்(க)பேதையாயிருப்பரென்று நன்மக்கள் அவரைச் சிறப்பித்துச சொல்லுஞ்சொல் நீ (உ) முதுக்குறைமை பூண்டிருத்தலின் நினக்குப் பழியாயிருக்குமாயின், இந்நிலைமைக்குச செய்யலாவதொரு காரியத்தை ஆராயுங்கால் நினைப்பதொரு காரியத்தை அறியேனாய் வருந்தாநின்றேன்; இந்நிலைமை ஆராய்ந்துபார்க்குங்கால் நறிய நுதலினையுடையாய்! நம்முள்ளே ஆராய்ந்து பார்ப்பேம்; ‡ எ - று.

ககூ, அவனை

(ந)நாணடப் பெயர்த்த னமக்குமாங் கொல்லாது
(ச)பேணின ரெனப்படுதல் பெண்மையு மன்றவன்

வெளவினன் முயங்கு மாத்திரம் வாவெனக்

|| கூறுவென் போலக் காட்டி
மற்றவன் ÷மேஎவழி மேவாய் நெஞ்சே

கனியே யிதழ்வஞ்சி கண்சொன்ன வாருயிர் கண்வேந்தே" (இ) "கண்ணு குவைநினக் கங்குயி ராவள் கனக்கு ழையே" அம்பிகா. ௭௦, அக, ௧௦௪; (ஈ) "இஙகே புயிரன்ன பாஙகியு நீயுமெழுந்தருளே" திரு வாநூர்க். ௯௯. (உ) "பொருப், பிணேயே யிணேக்கொஙகை யாயின்ன நாயின்ப மெய்தவுயிர்த், துணேயே துணேவா நீவரு வாயிந்தச சோலேயிலே" மாறன்கோவை. ௭௫.

௧. (அ) "நுண்ணறி வுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே" இறை. சூ. ௨௩. நன். பெயர். சூ. அ. மயிலே. இ - வி. சூ. ௧௯௰. மேற். (ஆ) "பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே" சிலப். ௨௧: ௨௪. (இ) "நுண் ணுணர் வுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே" நன். பெயர். சூ. அ. வி. மேற. (ஈ)"நுணணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னுலும், பெணணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாதல்" திருவிளே. பன்றிக்குட்டிக்கு. ௩௪: (உ) "பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்" (ஊ) "எண்ணற வோதி யெழுத்தறக் கற்கினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே"

௨. முதுக்குறைமை யென்பதற்கு, முதுமைக்கண் உறைகின்ற நிலைமை யென்றும் பேரறிவுடைமையென்றும் பொருள் கூறுவர்.

௩. "நாணடப் பெயர்த்தல்" கலி. ௬௦: ௩௨.

௪. "பெண்ணன் றுரைத்த னமக்காயின்" கலி. ௩௭ ௯.

(பிரதிபேதம்)* ழையுநர், † அறிகலேன், அறிகிலன, ‡ என்றுன். || கூறுவனபோல, ÷ மேவழி மேவழி மேஎ நெஞ்சே, மேவாய் மேவாய மேஎ நெஞ்சே.

எ - து: நம்மை நாண் வருத்துகையினாலே அவனைப் போக்குதல், நமக்கும் அவன் இறந்துபடுகின்ற நிலைமைக்கட் பொருந்தாது, அவன் இறந்துபடுகின்றவனைப் பேணினாரென்று நன்மக்கள் புகழ்ந்துகூறப்படுதல் நின் கருத்தாற் பெண்மையுமன்றாயிராநின்றது; இங்ஙனமாகவும், அவன் நின்னை முயங்குமளவைத் தன் நெஞ்சாலே கைக்கொண்டுவிட்டான்; அதற்கு நீ*மேவுகின்றிலை,இதற்கு யான் இனிக் கூறுவதொன்றின்றெனத் தலைவிக்குக் கூறி, பின்னைத் தோழி தன்னெஞ்சோடு முன்னிலைப் புறமொழியாகக் † கூறுவாள் குறியிடத்தேவாவென்று ‡கூறுவாள்போலே அவனுக்குஒரு பொய்க்குறியைக் காட்டி அவன் மேவின வழியிலே நெஞ்சே மேவுவாயாக என்றாள் ; எ - று.

இதனால், தலைவிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

(க)இஃது ஒன்றெனச சொற்சீரும் அவனையெனத் தனிச்சொல்லும் || பெற்று, தாழிசையுள்ளனைமூன்றடியாக ஒன்றுநான்கடியாய் வந்தமையிற் கொச்சகக்கலியாயிற்று. (கக)

(௬அ.) ஆமிழி யணிமலை யலர்வேங்கைத் தகைபோலத்

தேமூசு நனைகவுட் டிசைகாவல் கொளற்கொத்த

வாய்நில்லா வலிமுன்பின் வண்டூது புகர்முகப்

படுமழை யடுக்கத்த மாவிசும் போங்கிய

கடிமரத் துருத்திய கமழ்கடாந் திகழ்தரும்

பெருங்களிற் றினத்தொடு வீங்கெருத் தெறுழ்முன்பி

னிரும்புலி மயக்குற்ற விகன்மலை நன்னாட;

அ வீழ்பெயற் கங்குனின் விளியோர்த்த வொடுக்கத்தால்

வாழுநாட் சிறந்தவள் வருந்துதோட் டவறுண்டோ

தாழ்செறி கடுங்காப்பிற் றுப்முன்னர் நின்சார
லூழுறு கோடல்போ லெல்வளை யுகுபவால்;

க. வெண்கலியுறுப்பு நிலையொத்துப் பாவேறுபடுங் கொச்சகத்துக்கு இச் செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி, இது தரவும் கொச்சகமும் சுரிதகமும் முறையானே வந்து ஆசிரியச் சுரிதகத்தான் இற்றது என்று கூறி இவற்றையும் எழுதுவர் பே, 'இது ஒன்றெனவும் அவனெனவுஞ் சொற்சீருந் தனிச்சொல்லும் வந்து இடைநிலைப்பாட்டினுள் ஒன்றோரடிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றுவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது கொச்சகமாய்க் கலிவெண்பாட்டின் வேறாயிற்று' என்பர். சச; தொல். செய். சூ. கருகு.

(பிரதிபேதம்)* மேவுகின்றலே, † கூறுயாளாய்க்குறியிடத் ‡ கூறுவன போலே, || பெற்று ஒன்று மூன்றடியாக ஒன்று நான்கடியாய்.

உ௬௯. கலித்தொகைசஅ.

கஉ இணையிரு ளிதுவென வேங்கிநின் வரன்கைஇ
நினைதுய ருழப்பவள் பாடில்கட் பழியுண்டோ
வினையளென் றெடுத்தரற்று மயன்முன்னர் நின்சுனைக்
கனைபெய வீலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்;

கஉ பன்னாளும் படாடப் பசலையா லுணப்பட்டாள்
பொன்னுரை மணியன்ன மாமைக்கட் பழியுண்டோ
மின்னுரைச் செதும்பரற்றுஞ் செவ்வியு ணின்சோலை
மின்னுகு தளிரன்ன மெலிவுவந் துரைப்பதால்;

எனவாங்கு;

௨௪ பின்னீதல் வேண்டுநீ பிரிந்தோணட் பெனநீவிப்
பூங்கண் படுதலு மஞ்சுவ ருங்கிய
வருந்துய ரவலந் தூக்கின்
மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிதே

இது வரையாது வந்து ஒழுகுந் தலைவற்குத் தோழி தலைவியாற்றமையும் இவ்வொழுக்கம் புறத்தார் அறியப்படுகின்றமையும் கூறி வரைவு கடாயது.

இதன் பொருள்.

(க) ஆமிழி (௨)யணிமலை (௩)யலர்வேங்கைத் தகைபோலத
தேமூசு நனைகவுட் டிசைகாவல் கொளற்கொத்த
வாய்நில்லா (௪)வலிமுன்பின் (௫)வண்டூது புகர்முகப்
படுமழை யடுக்கத்த மாவிசும் போங்கிய
கடிமரத் துருத்திய (௬)கமழ்கடா நிகழ்தரும்

க. ஆம் - நீர். ஐங்குறு. ௨௨௩.

௨. நீர்வீழ்ச்சி, மலைக்கு அழகுசெய்யு மென்பதனை, கலி. ௧0௩: ௧0-௧௧. ஆம் அடிகளாலும் அவற்றின் குறிப்பாலும் உணர்க.

௩. (அ)"தும்பி ... ..வேங்கையஞ் சினையென .. ..பூம்பொறியானைப் புகர்முகங் குறுகியும்" கலி. ௪௯: ௨ - ௬. (ஆ) "போதி யென்றான் பூத்த மரம்போற் புண்ணுற் பொலிகின்றான்" கம்ப. சம்பு. ௪௩.

௪. "வலிமுன்பின்" கலி, ௪' ௧.

௫. வண்டு யானை மதத்தில் மொய்க்குமென்பது "வரிவண், டோங்குய ரெழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்ற, மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கி" கலி. ௬௬: ௨ - ௪ என்னும் பகுதியாலும் அதன் குறிப்பாலும் உணரலாகும்.

௬. இந்நூற்பக்கம் ௧௧௧: ௩- ஆங்குறிப்புப் பார்க்க.

(க)பெருங்களிற் றினத்தொடு வீங்கெருத் தெறுழ்முன்பி
(உ)னிரும்புலி மயக்குற்ற விகன்மலை நன்னாட

எ-து: எட்டுத்திசையுங் காத்தற்றொழிலை மேற்கோடற்குப் பொருந்தின வாய்ப் பகைத்தலை எதிர்நில்லாத மிக்கவலியினையும் விளக்கத்தைத் தருகின்ற கமழ்கின்ற மதத்தால் நனைந்த கவுளினையும் நீர் வீழ்கின்ற அழகினையுடைய மலையிடத்துத் தேனினம் மொய்க்கும் பூக்களையுடைய வேங்கையினது அழகுபோல வண்டுகள் ஊதுகின்றபுகரினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய சொரியும் மழையையுடைத்தாகிய (ங) பக்கமலையிடத்தனவும் பெருமையையுடைய விசும்பிலேவளர்ந்த மிகுதியையுடைத்தாகிய மரங்களையுடைய ஆற்றிடைக்குறையிடத்தனவுமாகிய,பெரிய(ச)யானைத்திரள்களோடே வீங்கின கழுத்தினையும் மிக்க வலியினையுமுடைய பெரியபுலி மாறுபாட்டாலே போர்செய்தலுற்ற மலையினையுடைய நல்ல நாடனே; எ-று.

க. "வேழக் குரித்தே விதந்துகளி றென்றல், கேழற் கண்ணுங் கடிவரையின்றே"(தோல். மரபு. சூ. ௩௪) என்பதனாலும் "களிறுமேல் கொள்ளவும்" (புறம். ௪௧ க) என்பதனாலும் அதனுரையாலும், "கோட்டுமாவூரவும்" (சிலப். ௧௫: ௩௮) என்பதனும் பயில் மேற்கோளான இப்பகுதியில் களிறென்பது பன்றி யென்று தடைவிடைகளால் நிறுவப் பெற்றிருப்பதாலும் களிறென்பது பன்றியையு முணர்த்தும். அதனி னீக்குதற்கு யானையை, "பெருங்களிறு" என்றுகூறினார்.

உ. சிறுபுலி சிறுத்தையெனப்படுதலின் வேங்கையை இரும்புலி யென்றார். இதனை 'வேங்கை யிரும்புலி போன்ற' கள்வழி. ௧௬. என்பதனாலும் பெரும்புலி என்னும் வழக்காலு முணர்க.

௩. கிரிசரம், நதிசரம் வனசரமென யானை மூவகைப்படுமென்பா. அது (அ) "மூத்திறத்தன வெண்ணலப்பிறப்பின மூரிவெங் களியானை", (ஆ) "மூவகை யானையர்" (வில்லி. சூதுபோர். ௭௧, பதின்மூன்றும். ௬) எனவருதலாலும் அறியப்படும். அவற்றுள் இங்குக் கூறப்பெற்றன கிரிசரமும் நதிசரமுமாம்.

௪. யானையும் புலியும் ஒன்றோடொன்று பொரால் இயல்பு: (அ) "குரூஉப் புலி பொருத புண்கூர் யானை" மலை. ௫௧௭.(ஆ) "பூமபொறி யுழுவைப் பேழ்வா யேற்றை, தேங்கமழ் சிலம்பிற் களிற்றொடு பொரினே", (இ) "வயக்களிறு பொருத வாள்வரி வேங்கை" நற்.௧௦௪: ௧-௨; ௨௫௫: ௪. (ஈ) "புகர்முகக் களிற்றொடு புலிபொரு துழக்குநின், னகன்மலை" (உ) "வாயிழி கடாஅத்த வான்மருப் பொருத்தலோ, டாய்பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்" கலி. ௪௫. ௧௨-௩: ௫௨. ௩-௪. (ஊ) "புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ, ரேவுக் களி றொ துக்கிய மருக்கு"(எ)"குயவரி யிரும்போத்துப் பொருத புண்கூர்ந்,

உ௪௬ கலித்தொகை ௪௮.

திசைகாவல்கொளற்கொத்த என்றதனல் உலகைத் தாங்குதற்கு உரிய னென்றும் வலிமுன்பின் என்றதனுன் மிக்க வலியினையுடையனென்றும் ஈனகவுள் என்றதனுற் செல்வச்செருக்குடையனென்றும் வண்டூதுபுகர்முகம் என்றதனுற் பலர்க்கும் பயன்படுகின்றனென்றும் இருவகைச் சுற்றத்திற்கும் ஏற்றுக. இருவகைச்சுற்றமாவன: தலைவியுடைய தந்தைசுற்றமுந் தாய்சுற்றமு மாம். இருவகையவாகிய களிற்றோடே புலிமயக்குற்ற என்றதனுன் இரு வகைச் சுற்றத்தாருடனே ஊரிலுள்ளார் தலைவியை அவர்கூறிப் பகைக்கின்று ரென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

அ (௩)வீழ்பெயற் கங்குனின் விளி(உ)யோர்த்த வொடுக்கத்தால்

வாழுநாட் சிறந்தவள் வருந்துதோட் டவறுண்டோ

தாழ்செறி கடுங்காப்பிற் றாய்முன்னா நின்சார
லூழுறு (ரு)கோடல்போ லெல்வளை யுகுபவால்

எ-து: †தாழிட்டு அடைத்தாற் போலுங் கடிய காவலையுடைய தாய் முன்னே நின்னுடைய மலைச்சாரலிலே‡முறைமையையுற்ற கோடல் உகுமாறு போலே ஒளியினையுடைய வளைகள் உகுவனவாய் இராநின்றன; இவனை மாதற்கு, இடைவிடாது வீழ்கின்ற மழையையுடைய இராக்காலத்து நின்னுடைய குறியால் அழைக்கின்ற அழைப்பினைச்(௪)செவிகருவியாகவோர்த்ததனு லுண்டான மனவொடுக்கத்தாலே உயிர்வாழ்கின்ற நாள் மிக்கவளுடைய வருந்துகின்ற தோளிடத்து அவை நினக்குச்செய்த தப்பு உணடோ? இல்லையே; ||எ - று.

உகுப,அகரவீற்றுப்பலவறிசொல்;படுத்தலோசையாற்பெயராய்நின்றது(?)

துயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை" அகம். உகக: சு - எ, நகஅ உஉ-ந. (ஏ) "வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல, வின்னு மாறாது சினனே" புறம்: ௪00:எ-அ.(ஐ) "புலிகலாங் கொள்யானைப் பூவகுன்ற நாட" பழ. கஙஎ. (ஓ) "புலியொடு பொரூஉம் புகர்முக வோதையும்" சிலப். உரு: உக. (ஓ) "நீடு பணைப்பகட் டேனே, வல்வி யம்பொரு மாறென" வில்லி. பதினறும். நக.

க. தலைவன் தன்வரவு அறிவிக்குவகுறி மயக்குதலால், அல்லகுறிப்பட்ட தோழி தலைவற்குப்பிறைஞான்று அதனைக்கூறியதற்கு "வீழ்பெயற் ....உகுபவால்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. சஉ. நச.

உ. ஓர்த்தல் இந்நூற்பக்கம் உஅஉ: ஞ - ஆவ குறிப்புப்பார்க்க.

ந. வளையுதிர்தற்குக் கோடற்பூ உதிர்தல் உவமையாதலை, கலி. எ-ஆம் பாட்டின் கடு - சு. அடிகளின் குறிப்பாலுணர்க.

ச. "கொசசிப் பாடோர்க்குஞ் செவி" என்பதன் விசேடவுரையில் 'கொச்சிப்பூ விழுகின்ற ஓசையை...........கருதுஞ்செவி'என்று உரை

(பிரதிபேதம்) * கங்குலின், † தானிட்டு, ‡ முறைமையுற்ற, || என்றுள்.

கஉ. இனையிரு ளிதுவென வேங்கிநின் வரனசைஇ
நினைதுய ருழப்பவள் *பாடில்கட் பழியுண்டோ
†வினையளென் றெடுத்தாற்று மயன்முன்னர் (க)நின்கனைக்
கனைபெய னீலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்

எ - து: இவ்வாறே ஒரு களவொழுக்கமுடையளென்று உயர்த்துக் கூப்பிடுகின்ற அயலார்முன்னே நின்னுடைய சுனையிடத்துச் செறிந்த மழையையேற்ற நீலம்போலே கண்கள் நீர் சொரிவனவாயிராநின்றன; இங்ஙனமாதற்கு இது யாம் வருந்துதற்கு ஏதுவாகிய இருளென்றேங்கி நின் வருதற்குரு ழிலை நச்சி நினைத்தலாலுண்டான வருத்தத்திலே வருந்துகின்றவளுடைய துயிலில்லாத கணணிடத்து அவை நினக்குச்செய்த பழிகளுண்டோ? இல்லையே; ‡எ-று.

கக. பன்னாளும் படாடப் (உ)பசலையா லுணப்பட்டாள்
(ங)பொன்னுரை மணியன்ன மாமைக்கட் பழியுண்டோ
வின்னுரைச் (ச)செதும்பாற்றுஞ் செவ்வியு ணின்சோலை
மின்னுகு தளிரன்ன மெலிவுவந் துரைப்பதால்

எ-து: நுரைகளையுடைய இனிய சின்னீர் வந்து ஆரவாரிக்கும் இளவேனிற்காலத்தே நின்னுடைய(ரு)சோலையில்ஒளிகெட்ட தளிரையொத்த நிறக்கேடு வந்து பலர்க்குங் கூறுவதாயிராநின்றது; இங்ஙனமாதற்குப் பலநாளும் நினைவு வருத்துகையினாலே பசலையாலே நுகரப்பட்டவளுடைய பொன்னை

யெழுதி, 'மனத்தின் வினையைச் செவிமேல் ஏற்றினர்; அது கருவியாக உணர்தல்நோக்கி'என இலக்கணமும் இவ்வுரையாசிரியரே எழுதியிருத்தல் ஈண்டறிதற்பாலது; கலி. சகு. கஉ - ங.

க. (அ) "கூடற் குடாஅது, பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய, வொடியா விழவி னெடியோன் குன்றத்து, வண்டுபட நீடிய குண்டு சுனை நீலத், தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ, ளரிமதர் மழைக்கண்" (அகம். கசக. சச-கக) என்பதும் (ஆ) இந்நூற்பக்கம் உஎகூ: உ-ஆம் குறிப்பும் ஈண்டறிதற்பாலன.

உ. பசலையா லுணப்படல்: கலி. கடு: கங.

ங. (அ) "மணியிடை பொன்னின் மாமை" நற். ஙoச: கூ. (ஆ) "காசு நிழற் காட்டு மாசின் மாமை" பெருங். (க) சo: உஉஎ.

ச. (அ) "புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட" நாலடி. கஉஅ. (ஆ) "செதும்பற் றாமரைச் செவ்விதழ் போல" (இ) "செதும்புபாசு தெங்குஞ் சேற்றிழுக் குடைத்தாய்" (ஈ) "செருத்தற் றீம்பால் செதும்புபடப் பிலிற்றி" பெருங்:(க) சo: ஙஉங; சக: உஅ, ககஉ.

ரு. "நீணிழற் றளிர்போல நிறனூழ்த்தல்" கலி. உo: கஎ.

(பிரதிபேதம்) * பாடிலன்கட், † விளையருளென், ‡ என்றுள்.

புரைத்ததொரு மணியுண்டாயின் அதனையொத்த பசலை பாக்த * மாமைநிறத் தின்கண் அது செய்த பழிகளுண்டோ ? இல்லையே; †எ-று.

ஏனவாங்கு; ‡அசை.

உக (க)பின்னீதல் வேண்டுநீ பிரிந்தோணட் பெணநீவிப்
பூங்கண் படுதலு மஞ்சுவ றுங்கிய
(உ)வருந்துய ரவலந்தூக்கின்
(ங)மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிதே.

எ-து: அவள் அக்ஙனமான இடத்து அவள் பூப்போலுங் கண் பாடின் மையை நீவிப் படுதற்கும் யான் அஞ்சுவேன் ; அதற்குக் காரணமென்னெனில், அத்துயிலிடை||நினைத்து வருந்தத்தக்க கனவாற் பின்னர்த் தாங்கிய அரிய வருத்தத்தால் உற்ற கேட்டைத் தூக்கிப்பார்க்கில் அஃது எல்லையறிய வொண்ணாத மலையினும் பெரிதாயிராநின்றது; இனி இவ்வருத்தம் உறுதபடி நீ வரையாமற் பிரியப்பட்டாளோடு கொண்டஉறவு பின்னுதலை நீ கொடுத்தல் வேண்டும் ; —எ-று.

"பின்னுதல் பின்னெனநின்றது. × பின்னியதொடர்[நிலை](நீவி)" (ஃ) என்றூர்பிறரும். துயில்கொள்ளாமையைத் = துடைத்து என்க.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இது தரவும் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஉ)

(சகூ.) கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருததமொடு
நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் யானை
நனவிற்றான் செய்தது மனத்த தாகலிற்
கனவிற் கண்டு கதுமென வெரீஇப்

க. "பின்னீதல் ....பெரிதே" என்பது துஞ்சிச்சோர்த லென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. உங: பே.

உ. "அருந்துய ரவல்மொடு" தொல்.களா.சூ. கக. நச். மேற். 'எண்ணியது'

ஙு. (அ) "வரையளக் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட், டிமையம்" புறம். ஙக: கச – ரு. (ஆ) "மலையே; அளக்க லாகாப் பெருமையு மருமையு, மருங்ககல முடைமையு மேறற் கருமையும்,பொருந்தக்கூறுப" தொல். சிறப். நச். மேற். (இ) "அகலத் தெல்லையு மாழ்ச்சிய 'கத்தமு, முயர்பினேக்கமு முணர்த்தற் காகா, விஞ்சையம் பெருமலை" பெருங்: (க)இக: கூ – அ. (ஈ) "அளக்க லாகா வளவும் பொருளும் . ... மலைகசே" நன்.

ச. கலி. கஇ: கஅ.

(பிரதிபேதம்) * மைமிறத்தின் † என்றுள் ‡ ஆங்கு. அசை. || தயரகத்தன்வாம் பின்னர்த் ÷ என்றுள் × பின்னிதொடாமிலை = நடைத்து, இதற்குற்றமிலைற்கு,

௫ புதுவதாக மலர்ந்த வேங்கையை
யதுவென வுணர்ந்தத னணிநல முருக்கிப்
பேணு முன்பிற்றன் சினந்தணிந் தம்மரங்
காணும் பொழுதி னேக்கல் செல்லா து
நாணி யிறைஞ்சு நன்மலை நன்னுட;
க0 போதெழின் மலருண்க ணிவண்மாட்டு நீயின்ன
காதலை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னுதே
மின்னேருங் கண்ணுக விடியென்னுய் பெயலென்னு
யின்னதோ ராரிடை யீங்குநீ வருவதை;
கச இன்புற வளிததனை யிவண்மாட்டு நீயின்ன
வன்பினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னுதே
மணங்கமழ் மார்பினை மஞ்சிவ ரடுக்கம்போழ்ந்
தணங்குடை யாரிடை யீங்குநீ வருவதை;
கஅ இருளுற ழிருங்கூந்த லிவண்மாட்டு நீயின்ன
வருளினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னுதே
யொளிறுவேல் வலனேந்தி யொருவன்யா னென்னுது
களிறியங் காரிடை யீங்குநீ வருவதை;
அதனுல்;

உஙூ. இரவின் வார லைய விரவுவி
யகலறை வரிக்குஞ் சாரற்
பகலும் பெறுவையீவ டடமென் றோளே.

இது *நீரிவ்வாறு வருகின்ற வரவு எமக்குத் துன்பத்திற்குக் காரண †மாகாநின்றதெனக் கூறி இரவுவருவானைத் தோழி பகல்‡வருகவென்றது.

இதன்பொருள்.

(க)கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு
நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் (உ)யானை

க. யானை புலியைக்கொல்லுமென்பது இந்நூற்பக்கம், உடுக: க-ஆம் குறிப்பால் உணரலாகும்; கொன்று மலையிற் றுயிலுமென்பதை, கலி. சஉ: க - ந-ஆம் அடிகளால் உணர்க. 'கொடுவரி, பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம்' புறம். கூ.இ.

உ. யானை வேங்கைமரத்தைச் சினங்கொண்டு சிதைக்கு மென்பதனை, (அ) "கதம்வாய் வேழ, மிருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ யயலது, கருங்

(பிரதிபேதம்) * நீஇவ்வாறு. † ஆய்நின்றதென, ‡ வாவென்றது.

(க)நனவிற்றான் செய்தது மனத்த தாகலிற்
கனவிற் கண்டு கதுமென (உ)*வெரீஇப்
(ரு)புதுவ தாக (ச)மலர்ந்த வேங்கையை
யதுவென†வுணர்ந்தத னணிநல முருக்கிப்

கால் வேங்கை பூறபட மறலிப், பெருஞ்சினந் தணியுங் குன்ற நாட" நற். உகஎ: உ-ங. (ஆ) "மறப்புலிக் குழூஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு, வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப், பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன், மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலைச்சி" பதிற். சக: எ - கo. (இ) "உறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக், கறுவு கொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை" கலி. ங௮: சு - எ. (ஈ) "புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூஞ்சினை புலம்ப, முதல்பாய்ந் திட்ட முழுவலி யொருத்தல்" அகம். உஉஎ: அ - கூ. (உ) "உருமி னார்த்துடன் றெதிரெறு முழுவையோ டெம்பல், பொருத முற்றெழில் கனவலிற் பொருக்கென வெழுந்தங், கருகு நின்றவொள் வீயிணர் வேங்கையை யலைக்கு, மருவு வெஞ்சின மூண்டெழி வருத்தறி யார்போல்" தணிகை. திருநாட்டு. சஉ. என்பவையும் வலியுறுத்தும்.

க. "நனவினு னலம்வாட நலிதந்த நடுங்கஞர், கனவினு லழிவுற்றுக் கங்குலு மாற்றாக்கால்" கலி. ௱௯: கஅ - கூ. என்பதும், "கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சுங் கவரி, பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவு, மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமையம்" (பதிற். கக: உக-ங.) என்புழி 'அருவியொடு நரந்தங்கனவுமென்றது, அவ்வாரியரா ... யானேபிற விலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் நுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவினுங் காணுமென்ற வாறு' என எழுதியிருக்குமுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. யானை, தன்னைத் தாக்கும் புலிக்கு வெருவுமென்பது "பரியது கூர்ங் கோட்ட தாயினும் யானை, வெரூஉம் புலிதாக்குறின்" குறள். ௬௪௯.

ங. புதுமையென்னும்பண்படியாகப்பிறந்த புதிதென்னுஞ்சொல் வழக்கி லுள்ளது. அஃதன்றியும் 'புதுவது' என்று வருதலை. மலை. உஅ; கலி. உஉ: ச, உச: ச, சுக: க, கஉஅ: எ; அகம். உ௯: ௯, உஉக: ௯, ௩௯உ: கசு; புறம். சஉ: கூ, எசு: உ; சிலப். ௩௦: கச௦; சீவக.

கஙசங; பெருங். (உ) உ: கசுஎ, எ: கசுங, (அ) அ: க0ளி; பாகவதம். (க0) அக்குரூரன். ஙo. இவற்றில் வந்திருத்தலாலறிக. மூத்தமையென் னுஞ் சொல்லடியாச முதுவது என்று ஒருசொல்,(அருகிவருகின்றது.

ச. மலர்ந்த வேங்கைமரம் புலி,போற்றோன்றுமென்பது இந்நூற்பக்கம் உOகூ: உ, (இ - ஃ) குறிப்பால் உணரலாகும்.

(பிரதிபேதம்) *வெரீஇ, † உணர்ந்ததன்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கங. உகூசு

பேணு முன்பிற்றன் (க)சினந்தணிந் தம்மரங்
காணும் பொழுதி னேக்கல் செல்லாது
(உ)நாணி யிறைஞ்சு நன்மலை நன்னாட

எ - து: விளைந்தவரியினையுடைய புலி வந்து போர்செய்கையினாலே அதனை வென்ற வருத்தத்தோடே நெடிய மலையிடத்தே துயில்கொள்ளும் யானை மெய்யானகாலத்தே தான் பொருதுவென்றது மனத்திடத்தேகிடக்கை யாலே*அதனைப் பொய்யான காலத்தே கண்டு கடுகவெருவி எழுந்திருந்து புதிதாக் மலர்ந்துநின்ற வேங்கைமரத்தைப் புலியென்றுணர்ந்து அம்மரத்தி னுடைய அழகிய நலத்தைக் கெடுத்துத் தன் வலியினாற் பேணாத சினம் மாறி அவ்வேங்கையைக் காணுங்காலத்து அதனைப்பார்த்தலைச் செய்யாமல் நாணிக் கவிழ்ந்துபோன நன்றாகிய மலைநாடனே ! எ - று.

புலியினைவென்று துயிலும் யானை அயலார்கூறிய அலரைச் சுற்றத் தார்க்குப் பொய்யெனத் தேற்றி மனைக்கட்டுயில்கின்றதலைவியாகவும், கனவிற் கண்டு வெருவினதன்மை அத்தலைவி நனவில் தான் அங்ஙனஞ் செய்த தெல்லாம்†தன்மனத்ததாகலின் அசசெயலைக்கனவினுங்கண்டு அவள் வெருவின

தன்மையாகவும், வேங்கையை நலங்கெடுத்தமை தோழி அவனது களவொழுக்கத்திற்கு உடம்பட்டுக் கொடுமைசெய்து ஒழுகுகின்றாளென்று தலைவி தோழியை வருத்தியதாகவும், அது சினந்தணிந்ததன்மை தோழிகருத்தறியாமல் அவளைக் கொடுமைகூறினேமென்று தலைவி உட்கொண்டதன்மையாகவும், அஃது அதனைநோக்காது இறைஞ்சுகின்றதன்மை யாமும் இவள் வருந்த இங்ஙனங் கூறினேமென்று எதிர்முகமாக மகிழ்ந்து நோக்காது தலைவி நாணி இறைஞ்சியிருக்கின்றதன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப் போலி.

போதெழின் மலருண்க ணிவண்மாட்டு நீயின்ன
காதலை யென்பதோ (௩)வினிதுமற் றின்னாதே
யின்னேருங் கண்ணாக(௪)விடியென்னாய் பெயலென்னா
யின்னதோ ராரிடை யீங்குநீ வருவதை

---

௧. "வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல, வின்னு மாறாது சினனே" (புறம். ௧00: எ - அ.) என்பதனால், சினந்தணிதல் அருமையென்று இங்ஙனங் கூறினார்.

௨. நாணி யிறைஞ்சுதல் குறள். ௧0௯௨, ௧0௯௩. பரிமேலழக ருரை.

௩. "இனிதுமற் றின்னாதே" கலி. ௮0: ௧௫.

௪. (அ) "நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்குல் .. ..களிறும், வலியிற் றப்பும் வன்கண வெஞ்சினத், துருமுஞ் சூரும் .. .. குழுமலை விடாக முடையவா லெனவே" (குறிஞ்சி. ௨௩௯ - ௨௬௧.) (ஆ) "தலைமகன் இரவுக்குறி ஒழுகாநின்ற நிலைமைக்கண், 'எம்பெருமான் வரும்வழி .. .. . வெண்கோட்டி யானையும்... ..உருமும்........
(பிரதிபேதம்)* இதனை, †தன்மதத்தாகிலெனச்செயலே,

எ - து: (க)அலரும் பருவத்ததாய் அழகினையுடைத்தாகிய மலாம்பாலும் மையுண்கண்ணினையுடைய இவளிடத்து நீ இன்றியமையாதகாதலையுடையை யென்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது;*இஃதொழிய வழியை ஆராய்ந்து பார்க்கும் கண் மின்னாக இடியென்று கருதாயாய் மழையென்று கருதாயாய் இப்பெற்றித்தானதோர் அரிய வழியிலே இவ்விடத் தேற நீ வருகின்றநிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ - று.

கச இன்புற வளித்தனை யிவண் மாட்டு நீயின்ன
வன்பினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
மணங்கமழ் மார்பினை (உ)மஞ்சிவ ரடுக்கம்போழ்ந்
(ங)தணங்குடை யாரிடை யீங்குநீ வருவதை

எ-து: இவள் இன்புறும்படி அளித்தாயாகையினாலே இவளிடத்து நீ இன்றியமையாத அன்பினையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது, அஃதொழிய மணம் நாறுகின்ற மார்பினையுடையையாய் மஞ்சு பரக்கின்ற யக்கமலையை ஊடறுத்து, (ச)சூரரமகளிரையுடைய அரிய வழியிலே இவ்விடத்தேற நீ வருகின்ற நிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ - று.

வரையரமகளிருமுடைத்து ; மற்றும் தெய்வங்கள்வெளவும்வண்ணத் தன; ஏதம் நிகழ்வதுகொல்லோ' எனவேறுபடும்" (இறை. சூ. உக. உரை) என்பவை இத்தாழிசைகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

க. "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந் நோய்" குறள். கஉஉஎ. என்பதனால் போதென்பதன் பொருளைத்தெளிக.

உ. இந்நூற்பக்கம் உசகூ: உ-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ங. (அ) "அணங்குடை நெடுவரை" அகம். உஉ : க. (ஆ) "அணங்குடை நெடுங்கோடு" புறம். கூஉ: க.

௪. (அ) "சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச,சூரர மகளி ராடுஞ்சோலை" முருகு. ௪௦-௪௧. (ஆ) "அருவியான்ற பெருவரை மருங்கிற், சூர்ச்சுனை துழைஇ" (இ) "அணங்குடைச சிலம்பிற், கவிரம் பேரிய வுருகெழு கவாஅ, னேர்மலர் நிறைசுனை யுறையுஞ், சூர்மகண மாதோ வென்னு மென்னெஞ்சே" (ஈ) "சூர்புக னனந்தலை, மாயிருங்கொல்லி" அகம்.

௧௧; ௩ - ௪, ௧௧௮: ௧௪-௭, ௩௦௩: ௫ - ௬. (உ) "வரையர மங்கையர் வௌவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ" யா - வி. ௬. ௭௬. மேற்கோள். என்பனவும் (ஊ) "சூரர மகளிரி னின்ற நீமற், நியாரை யோவெம் மணங்கியோ யுண்கென" அகம். ௩௨:௭-௮. என்பதும் அதன்குறிப்பில், 'சூரரமகளிரைப்போல வென்றுன் தன்னை வருத்துதலான்' என்று விளக்கியிருத்தலும் ஈண்டறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * இதுவொழிய.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௩. ௩௦௧

௧௮ (௧)இருளுற ழிருங்கூந்த லிவண்மாட்டு நீயின்ன
வருளினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
ஒளிறுவேல் வலனேந்தி யொருவன்யா னென்னாது
(௨)களிறியங் காரிடை யீங்குநீ வருவதை

எ - து: இருளோடே மாறுபடுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவளிடத்து நீ இன்றியமையாத அருளினையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது, அஃதொழிய விளங்குகின்ற (௩)வேலை வலக்கையிலே எடுத்து யான் ஒருவனென்று கருதாதே யானை உலாவுகின்ற அரிய வழியிலே இவ்விடத் தேற நீ வருகின்ற நிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ - று.

ஒருவனென்றது இவ்வுலகத்துக்கு தலைவனென்றது.

அதனுல், அசை.

உங (ச)இரவின் வார *லைய விரவுவீ
பகலறை †வரிக்குஞ் சாரற்
(ரு)பகலும் ‡பெறுவையிவ டடமென் றேனோ

எ - து: அவ்வின்னுமையால் எமக்குத் துன்பம் வருதலின், ||ஐயனே! இராக்காலத்து வாராதேகொள்; இவளுடைய பெருமையையுடைய மெல்லிய தோள்களை விரவிய பூக்கள் அகன்ற பாறையிலே கோலஞ்செய்யும் மலைசரா விடத்தே பகற்காலத்தும் பெறுவை; —எ - று.

இதனால், களவைவற்குச ×சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இது தரவிற் குறைந்த சுரிதகம்பெற்ற ஒத்தாழிசைககலி. (கங)

க. (அ) "இருளுற ழிருளைகூர்கன் மகளிரோடு"(ஆ)"இருளுறழ் கூந்தலாள்" கலி. கஉஉ: கஉ, கசo நங.

உ. (அ) "வான்றோய் வெற்ப சான்றோ யல்லையெம, காமஙு கனிவ தாயினும் யாமத், திரும்புலி தொலைத்த பெருவகை யானை, வெஞ்சின வுருமி னுரறு, மஞ்சுவரு சிறுநெறி வருத லானே" நற் நஙிங: எ-கக. (ஆ) "கடுவகளிறு விட்டேழிச செல்லார்" சிறுபஞ்ச. அo.

ங. "யானையோ நுவகைவே லஞ்ச" யா - வி. சூ. எக. மேற.

ச. "இரவின் வார லைய மென்றேனே" என்பது தோழி பகற்குறி நேர்வாள்போல இரவுக்குறி விலக்கியதற்கும் (தொல் கள. சூ. உங. நச.) கிழவோன் றன்னை வாரலென் றதற்கும் (தொல்.பொருளி. சூ. கசு. நச) மேறகோள்.

ரு. காலமென்னு மூறுப்பிற்கு, "பகலும பெறுவையிவடடமென்றேனே" என்பதை மேற்கோள்காட்டி இஃதெதிர்காலமென்பா, பே; நச. இருவரும்; தொல். செய். சூ. உoஉ.

(பிரதிபேதம்) * ஐய, † விரிககும், ‡ பெறுகுவை. || ஐயவென இராக, ஐயஇனி இராக், ÷ எனறு இரவுவருவானைத்தோழி பகல் வாவென்றன. × சூட்சி,

(௫0[௧]) வாங்குகோ ணெல்லொடு வாங்கி வருவைகள்
மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி
தூங்கிலை வாழை நளிபுக்கு ஞாங்கர்
வருடை மடமறி யூர்விடைத் தூஉ
மிருடேங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப;

௬ அரவின் பொறியு மணங்கும் புணர்ந்த
வுரவுவின் மேலசைத்த கையை யொராங்கு
நிரைவளை முன்கையென் றோழியை நோக்கிப்
படிகிளி பாயும் பசுங்குர லேனல்
௧0 கடிதன் மறப்பித்தா யாயி னினிநீ
நெடிதுள்ள லோம்புதல் வேண்டு மிவளே
பல்கோட் பலவின் பயிர்ப்புறு தீங்கனி
யல்கறைக் கொண்டூ ணமலைச் சிறுகுடி
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்;
௧௫ நீயே, வளியி னிகன்மிகுந் தேருங் களிறுந்
தளியிற் சிறந்தனை வந்த புலவர்க்
களியொடு கைதூ வலை;
அதனால்;
௧௬ கடிமா கடவுறூஉங் கோல்போ லெனைத்துங்
கொடுமையிலை யாவ தறிந்து மடுப்பல்
வழைவளர் சாரல் வருடை நன்மான்

குழவி வளர்ப்பவர் போலப் பாராட்டி

யுழையிற் பிரியிற் பிரியு

மிழையணி யல்குலென் றோழியது கவினே.

இது "புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற்கண்"(க) தோழிகூறியது. அது தோழியிற்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின் முற்காலத்துப் பணிந்து பின்னின் றேனைத் தோழி தானே பணிந்தொழுகுதலாம்.

இதன் பொருள்.

வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கி வருவைகன்

(உ)மூங்கின் மிசைந்த(ங)முழந்தா ளிரும்பிடி

க. தொல். களவு. கூ. உங.

உ. மிசைதல் தின்றலென்னும் ஒருவினைப் பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள். தொல். கிளவி. கூ சசு. நச. பெரும்பா. உசுஉ.

ங. "முழந்தா ளிரும்பிடி" குறுந். ஙகூச.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கச. ஙOங

(க)தூங்கிலை வாழை *நளிபுக்கு ஞாங்கர்

(உ)வருடை மடமறி†யூர்விடைத் துஞ்சு

(ங)மிருணீங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப

எ-து: தானே வளைகின்ற (ச)மூங்கிலின்கோலை நெல்லுடனே வளைத்துத் தின்கின்ற முழந்தாளையுடைய கரிய பிடி ‡அம்மலைக்கட் செறிந்த இலையினையுடைய வாழைசெறிந்த இடத்தே||புகுந்து, ஆங்கண் வருடைமானினது மடப்பத்தையுடைய மறிபாய்ந்துதிரிகின்ற இடத்தே,ஞாயிறுதோன்றுகின்ற விடியற் காலத்தே, துயில்கொள்ளும் இருள்செறியுஞ் சோலையினையும் விளங்குகின்ற நீரினையுமுடைய வெற்பனே; எ - று.

௧. (அ) "ததையிலை வாழை" ஐங். ௪௬௦. (ஆ) "அள்ளிலை வாழை" பெருங். (௧) ௪௦: ௧௨.

௨. வருடை, மலையில்வாழும் விலங்கு; இது: (அ) "மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன், வரையாடு வருடை" பட்டினப். ௧௩௮ - ௯. (ஆ) "கருங்கலை, கடும்பாட்டு வருடையொடு தாவன வுகளும், பெருவரை" (இ) "அவன்மலைப், போருடை வருடையும் பாயாச, சூருடையடுக்கத்த" நற். ௧௧௯: ௬ - ௮, ௩௫௯: ௭ - ௯. (ஈ) "நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை" ஐங்குறு. ௨௮௭. (உ) "வரைவாழ் வருடைக், கோடுமுற் றிளர்தகர்" அகம். ௩௭௮: ௬ - ௭. (ஊ) "வரைபாய்வருடை" என்பவற்றாலும் அறியலாகும். இது முதுகிடத்தே காலையுடையதென நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார். கவையடியை யுடையதென்பர் கூர்ம புராணமுடையார். இதன் குழவி மறியென்றும் கூறப்படுதல் "செவ்வரைச சேக்கை வருடை மான்மறி" குறுந். ௧௮௭. என்பதனாலு முணரலாகும். எண்கால் வருடையென்பதும் இதுவேபோலும்.

௩. "வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்கா" (கலி. ௩௦: ௭) என்பதும் அதனடிக்குறிப்புக்களும் இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௪. யானை மூங்கின் மிசைதல்: (அ) "நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணர்ந்த யானை" குறிஞ்சி. ௩௫. (ஆ) "இருவெதி ரீன்ற வேற்றலைக் கொழுமுளை, சூன்முதிர் மடப்பிடி நாண்மேய லாரு, மலை" நற். ௧௧௬: ௪-௬. (இ) "பசுங்கழை தின்ற கயவாய்ப், பேதை யானைசுவைத்த, கூழை

மூங்கில்" குறுந். கஎகூ.(ரு) "மழகளிறு மிகீஇத்தன்,கான்முளை மூங்கிற் கவர்கிளை" பதிற். அச: கக - உ. (உ) "பைங்கண யானை, முற்று மூங்கின் முளைதரு பூட்டும்" (ஊ) "முளைமேய பெருங்களிறு" (எ) "முளைவளர் முதல மூங்கின் முருக்கிக், கிளையொடு மேய்ந்த கேழ்கிளர் யானை" அகம். அடு: எ-அ, கசஅ: கரு, ருகூஉ: க-உ; (ஏ) "கழைதின் யானை" (ஐ) "பசித்துப்பணைமுயலும் யானைபோல" புறம்: எரு: க. அ0: எ. என்பவற்றால் அறியலாகும். இதனெல், தோரையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(பிரதிபேதம்) * கனிபுக்கு, † ஊரிடை, ‡ அம்மலைக்குச், || புகும்வருடை,

ருஎ0

கலித்தொகை ருO.

மூங்கில் மிசைந்தபிடி தம்மிடத்துத்தாழ்ந்த அரியதலைவனை அன்புடனே பெற்றுநுகர்ந்த தலைவியாகவும், பின்னர் அது வாழைசசெறிவிலே புகுந்து அப்பழத்தை நுகர்ந்ததன்மை அவன் வரைந்து கொண்டுழி அவன் மனைக்கண் கலிவற இருந்து அவனை நுகர்ந்ததாகவும,புலிமுதலியனவின்றிமறியூரிடத்துத் துயிலுதல் அலர்கூறுவாரின்றி அவன் சுற்றத்திடை இல்லறம் நிகழ்த்தித் தங்குந் தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது *வினையுவமப்போலி.

சு (க)அரவின் பொறியு (உ)மணங்கும் புணர்ந்த

வரவுவின் †மேலசைதத கையை யொராங்கு
நிரைவளை முன்கையென் ‡றேழியை நோக்கிப்
(ரு)||படிகிளி பாயும் (ச)-பசுங்குர லேனல்

௧. (அ) "புணர்ந்தபி னவன்வயின் வணங்கற் கண்ணும்" என்பதற்கு, 'மேற்சொலப்பட்ட மூவகையானும் புணர்ச்சியுண்மை பொருந்திய பின் தலைவன்கட் டாழ்ந்தொழுகற் கண்ணும்' என்று பொருள்கூறி "அது நீ கருதியதுமுடிக்கற்பாலை யெனவும் நீ இவளைப் பாதுகாத்தல் வேண்டுமெனவும் இவ்வகை கூறுதல்" என்று விளக்கி, "அரவின் பொறியும் .. .. ..ஓம்புதல் வேண்டுமெனவும், கடுமா கடவுறூஉ .... ..கவினே யெனவும் வரும்" என்பர் இளம். (ஆ) நச்சினார்க்கினியரும் இதனையே தழுவுவர். தொல். கள. சூ. உ௩.

(இ) "அரவுற ழஞ்சிலை" குறிஞ்சி. ௧௫௮. (ஈ) "யாவின்றோற்றமே போலும் சிலைகளும்" சீவக. உ௧௫௮. என வில்லுக்கு அரவு உவமமாய் வருதலும் காண்க.

உ. (அ) "அழலிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேல்" (ஆ) "உரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல்" சிறுபாண். ௯௪, ௧௦உ; என்பவற்றினுரையாலும், (இ) "வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதம்" பெரிய. கண்ணப்ப. ௬௬ என்பதனாலும், படைக்கலங்களில் கொற்றவை யுறைவதாகக் கூறுதல் மரபென்று அறியப்படுதலின் இங்கும் 'அணங்கு' என்பதற்குக் கொற்றவை என்று பொருள் கொள்ளலுமாம்.

௩. "படிவிளி .. .. ..வேண்டும்" என்பது குற்றியலுகரம ஒற்றுவேர்ந்து நேரசையானதற்கு மேற். தொல். செய். சூ ௬. 'குற்றியல்' இளம்.

௪. எனல் பசுந்தினையாதலின்: "பசுங்குரலேனல்" என்றார். இதனை (அ) "அமைந்த, திவட்காயிற் செந்தினைகா ரேனல்" (திணைமாலை. ௮) என்பதும் (ஆ) ஏனலென்பதற்குப் பசுந்தினையென்று (ஐந் - ஐம். ௧உ.) உரை யெழுதப்பெற்றிருப்பதும் வலியுறுத்தும்.

(பிரதிபேதம்) * உவமப்போலி அரவின். † மேலசைஇய, ‡ தோழி நெறிநோக்கி, || படுவிளி. + பைங்குரல்.

*கடிதன் மறப்பித்தா யாயி னினிநீ
நெடிதுள்ள லோம்புதல் வேண்டு மிவளே
(க)பல்கோட் பலவின் †பயிர்ப்புற (உ)தீங்கனி
யல்கறைக் ‡கொண்டீ ணமலைச் (ங)சிறுகுடி
(ச)நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்

எ-து:(ரு)பாம்பின்பொறிபோலும் பொறிகளும் பகைவரை வருத்துதலுங் கூடினவலியினையுடைய வில்லின்மேலேவைத்த கையினையுடையையாய்நின்று நிரைத்த வளையணிந்த முன்கையையுடைய என் றோழியைக் காமக்குறிப்பு அவட்கு நிகழும்படி நோக்கி, படிகின்ற(சு)கிளிகள் பரக்கும் பசிய கதிரை

க. (அ) "முழவொ டாகுளி .. .. ..பதலையும் பிறவும், கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப, நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்" (ஆ) "கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச், சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றூங்கி, முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே" மலை. ௩-௧௩, ௩௪௨-௪. (இ) "செவ்வேர், சினைதொறுந் தூங்கும் பயங்கெழு பலவின்" நற். ௭௭. ௪-௫. (ஈ) "வேரு முதலுங் கோடு மோராங்குத், தொடுத்த போலத் தூங்குபு தொடரிக், கீழ்தாழ் வன்ன வீழ்கோட் பலவின்" குறுந். ௨௫௭.

௨. (அ) "பழமீக் கூறும் பலாஅப் போல" பெரும்பாண். ௪௦௮. என்பதனுரையில் 'பழசுதின் இனிமையால் மேலாகச்சொல்லும் பலாமரத்தை யொக்க' என்று இவரெழுதி யிருக்தலும் (ஆ) "செங்காற் பலவின்தீம் பழம்" நற். ௨௩௨. ௫. (இ) "தீம்பழப் பலவின்சுளை" அகம். ௧௪௨. ௩. (ஈ) "தீஞ்சுளைப் பலவின் பழம்" புறம். ௧௦௯. ௫. எனவருதலும் காண்க.

௩. "சிறுகுடியீரே" கலி. ௩௯. ௧௧.

௪. (அ) "நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்" கலி. ௫௬. ௧௨. (ஆ) "தம்பொரு ளென்பதம் மக்கள்" குறள். ௬௩. (இ) "பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற், றென்னுடைய ரேனு முடையரோ - வின் னடிசில், புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ்செய்யவாய், மக்களையிங் கில்லா தவர்" நள. கலிதொடர். ௬௬. (ஈ) "மக்களைப் பெறாத வில்லா வறுமையொன் றுற்றான் மன்னன்" விநாயக. பிரியமயூரேசர். ௩.

௫. "பைத்தபாம்பின் றுத்தியேய்ப்பக், கைக்கசடிருந்த .. ..நடாரி" பொருந. ௬௯-௭0. என அரவின்பொறி தடாரிக்குக் கூறுதலுங் காண்க

௬. தினைகவரக் கிளிவந்துவீழ்தலும் அவற்றைக் கொடிச்சியர்கடிதலும்: (அ) "நற்கோட் சிறுதினைப் படுபு ளோப்பி, யெற்பட வருதிய ரெனநீ விடுத்தலிற் .. ..தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங், கிளிகடி மரபின வூழூழ் வாங்கி ....கிள்ளை யோப்பியும்" குறிஞ்சி.

(பிரதிபேதம்) * கடிநின், † பயிறபுறு, ‡ கொண்டுணைமலை.

39

புடைய புனத்திற் கிளியைக் கடிதலை ஒருபடிப்பட மறப்பித்து, நின்வயத்தா ளாக்கிவிட்டாயாயின், இனி நீ *இடையிடாது நினைத்தலைப் பாதுகாத்தலை இவள் விரும்பும்; இவள் பல குலைகளையுடைய †பலாவினது பிசினையுடைத் தாகிய இடத்தையுடைய இனிய பழம் வீழ்ந்துகிடந்த பாறையிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு உண்ணும் ஊணினையும் பெருஞ்சோற்றுத் திரளையுமுடைய சிறிய குடியிலிருக்கும் பிள்ளையான் மிடிப்பட்டாருடைய செல்வத்தையுடைய மகள்; ஆதலான் நின்னைப் பிரிந்து வருந்துதலாற்றாள்; எ-று.

ந௩அ - க0ௗ, (ஆ) "தேம்படு சாரற் சிறுதினைப் பெருங்குரல், செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவர நீமற், றெவ்வாய்ச சென்றனை யவணெனக் கூறி, யன்னை யானுன் கழற", (இ) "துய்த்தலைப் புனிற்றுக்குரல் பால்வார் பிறைஞ்சித், தோடலைக் கொண்டன வேன லென்று, துறுகன் மீமிசைக் குறவன குழீஇச, செவ்வாய்ப் பாசினங் கவருமின் றவ்வாய்த், தட்டையும் புடைத்தனை கவணையுந் தொடுக்கென, வெந்தைவந் துரைத்தன னாக", (ஈ) "வாரன் மென்றினைப் புலவுக்குரன் மாந்திச, சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ, வளிபெறி வயிரிற் கிளிவிளி பயிற்று, ஈளியிருஞ் சிலம்பி னன்மலை நாடன்", (உ) "தந்தை வித்திய மென்றினை பைபயச, சிறுகிளி கடிதல் பிறக்கியா வணதோ, குளிர்படு கையள் கொடிச்சி செல்கென", (ஊ) "பைந்தினை, பவளச செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவரும்", (எ) "பைந்தாட் செந்தினை, வரையோன் வண்மை போலப் பலவுடன், கிளையோ டுண்ணும் வளைவாய்ப் பாசினம்", நற். கசஎ: உ - ரு, உ0௬: க - சு, ௩0௪: க - ச, ௩0௬: க - ௩, ௩௯௭: ௩ - ௪, ௩௭௬: உ - ௪. (ஏ) "பொன்போற் சிறுதினைக், கிளிகுறைத் துண்ட கூழை யிருவி", (ஐ) "செந்தினை... .. ..பைங்குரற்,படுகிளி கடிகஞ் சேறும்". (ஒ) "ஏனற்,படுகிளி கடியுங் கொடிச்சி" (ஓ) "பெருங்குர லேனல், லுணகிளி கடியுங் கொடிச்சிகைக் குளிரே" குறுந். க௩௩, கக௮, உகக, ௩௬0. (ஔ) "சாரற் புறத்த பெருங்குரற் சிறுதினைப், பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி கடியவுஞ், சோலைச சிறுகிளி யுண்ணுநாட" (ஃ) "வன்கட் கானவன் மென் சொான் மடமகள், புனபுல மயக்கத் துழுத வேனற், பைம்புறச சிறு கிளி கடியு நாட" (அஅ) "தினையாய கிள்ளை" (ஆஆ) "மெல்லியற் கொடிச்சி காப்பப், பல்குர லேனற் பாத்தருங் கிளியே" (இஇ) "கொடிச்சி யின்குரல் கிளிசெத் தடுக்கத்துப், பைங்குர லேனற் படர்தருங் கிளியெனக், காவலுங் கடியுநர் போல்வர்" ஐங்குறு. உ௮உ, உ௮௩, உ௮எ, உ௮௮, உ௮௯. (ஈஈ) "சிறுதினைப் படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண், குளிர்கொ டட்டை மதனில புடையா" (உஉ) "தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோப்பியு,.................குறமகள் காக்கு மேனல்" (ஊஊ) "பெருங்குர லேனல், கிளிபட விளைந்தமை யறிந்துஞ் செல்கென,

(பிரதிபேதம்) * இடைபிட்டு; † பலாவின் பழின,

இவளென்றது, படர்க்கையை முன்னிலையாகக் கூறியது,*"ஊன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தும்" (க)என்றார் பிறரும்.

கடு நீயே, (உ)†வளியினியன்மிருத் தேருங் களிறுங்
தளியிற் சிறந்தனை வந்த ‡புலவர்க்
களியொடு (ரு)கைதா வலை
அதனல்
கக கடுமா கடவுறூஉங் கோல்போ லெனைத்துங்
கொடுமையிலை யாவ தறிந்து (ச)மடிப்பல்

நம்மவண் விடேள் போலாள் கைம்மிகச், சில்சுணங்கணிந்த செறிந்து வீங் கிளமுலை, மெல்லிய லொலிவருங் கதுப்பொடு, பல்கா ஞெக்கு மறனில் யாயே" அகம். ருஉ: ம - சு, கஅஅ: கக - ரு, ருOஉ: கO-கஉ (எஎ) "சூழ்கிளி சுமக்கலாற்ற, மாலையந் தினைகள் காய்க்கும் வண் புனம்" சீவக. கஉருஉ. (ஏஏ) "வேயோங்கு சாரல் விளைபுனங் காவல் கொண், டாயோ வெனமொழியு மம்மழலை யின்னிசையாற், போ யோங்குபூஞ்சோலை வாழும் புனக்கிளிகண், மாயோன்மடந்தைமார் கூவி மகிழ்விப்பார்" சூளா. சுயம்வர. கOச (ஐஐ) "தட்டை குளிர் தழலைத் தாங்கித் தினைப்புனத்தைக், கிட்ட வுருவண்ணங் கிளிமுதற் புள் ளோட்டினளே" கந்த. வள்ளி. மஉ.

க. புறம். ருரு: கச.

௨. "கால் கிளர்ந்தன்ன ஊர்தி" (பதிற். 'இருங்கண') (ஆ) "காலுறழ் கடுர் திணடேர்" (கலி.௩௩:௩௧.)(இ) "காலிய னெடுந்தேர்" (தமிழ்நெறி. மேற்கோள்.) எனவும், (ஈ) கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" (முருகு. அ௨.) (உ) "காற்றி னிமிர்ந்த செலவிற்றாய்.... .. . .களிறு" (முத்தொள்.) (ஊ) "காற்றென .. . . .. .தோன்றிய நடலரு கடாக்களிறு" (எ)"காற்றெனக் .... குஞ்சரங் கொண்டுபுக் கானரோ" (சீவக. கஎ௩. கஅ௩எ) (ஏ) "காற்றன்றேற் கடுமை யென்னும் .. ..மத்த யானை" (கம்ப. அதிகாயன் உ௧௯.)(ஐ) "பாகன், காற்றென . ... தாண்டினன் குவலயா பீடம்" (பாகவதம். (௧0) கஞ்சனைக்கொன்ற. ௧௭)எனவும் தேருக்கும் யானைக்கும் வளி உவமையாய்வருதல் காண்க.

௩. (அ) "விருந்தொடு கைதூவா வெம்மையு முள்ளாய்" (ஆ) "ஊணொலி யரவமொடு கைதூவானே" (இ) "கள்விலை யாட்டியுங் கைதூ வானே" (ஈ) "கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும், பெருமையிற் பீடுடையதில்" (உ) "கரும மறுத்த கைதூ வமையத்து."

௪. "முந்தி" என்பதற்குக் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமின்றித் தானே முற்பட்டு என்று எழுதியிருக்கும் அரும்பதவுரைக் குறிப்பு ஈண்டறிதற்பாலது. சிலப். ௨௧: ௩௧.

(பிரதிபேதம்) *ஊண்சோற்றமலை,†வளியினிகன், ‡ புலவற்கு,

. (௩)வழைவளர் சாரல் *வருடை நன்மான்
‡குழவி வளர்ப்பவர் போலப் பாராட்டி
யுழையிற் பிரியிற் பிரியு
மிழையணி யல்குலென் றோழியது கவினே.

எ-து. நீ காற்றினுங்காட்டிற் †போதற் றொழிலிலே மிக்குச்செல்லுந் (உ) தேரையுங் களிற்றையும் நின்பால்வந்த புலவர்க்குக் கொடுத்தலாற்கை யொழிக் திருத்தலிலேயாய்(ங)மழையினும்அருள்சிறந்தாய்;ஆகையினலேயானும் சுரபுன்னை வளர்ந்த மலைச்சாரலிற் றிரியும் வருடையாகிய நல்ல மானின் மறி யை வளர்ப்பாரைப்போலே ‡ முன்னர் நீங்காமற் பாராட்டி, அவளிடத்து நின்றும் பிரிவையாயின் மேகலையணிந்த அல்குலையுடைய என்றோழியது கவி னும் நீங்கும்; அதற்காகக், கடிதாகிய மாவைப் பின்னுங்கடிதாகச் செலுத்துந் ‖தாற்றுக்கோல்போலே சிறிதுங் கொடுமையையுடையையல்லையாந் தன்மை அறிந்திருந்தும் அவளை நின்னிடத்தே சேர்த்துவேன்; × எ-று.

இதனல், தலைவற்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது—தரவும் வெண்பாட்டொன்றும் அதன் பின்னர் ஐஞ்சீர் அடுக்கிய குறுவெண்பாட்டொன்றும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்ற கலிவெண் பாட்டு.

(கச)

க. "வழையமை நறுஞ்சாரல்" கலி. டுங: க. என்பதும் அதன்குறிப்பும் பார்க்க.

உ. பரிசிலர்க்குத் தேரும் யானையுங் கொடுத்தல் மரபென்பது (அ) "உயாமருப்பியானை . . . . பரிசிலர்க் கீய வுரவு வேற்காளையுங் கைதூ வானே" புறம். ௩௩௪.(ஆ)"சிறுகண் யானையொடு பெருந்தேரெய்தி யாமவ ணின்றும் வருதும்" சிறுபாண். கசஉ - ௩. (இ) "நாளீண்டிய நல்லகவர்க்குத், தேரோடு மாசிதறி" மது. உஉ௩ - ௪. (ஈ) "களிறுந் தேரும், வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசி" (உ) "களிறு கலி மான் றேரொடு சுரந்து, நன்கல வீயு நகைசா லிருக்கை" பதிற். உ௦: கடு- ௬. 'வந்தனென்' (ஊ) "தேரோ டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற், களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே" (எ) "காணிய சென்ற விரவன்மாக்கள், களிறொடு நெடுந்தேர் வேணடினுங் கடவ" புறம். உ௦டு: கஉ - கச. ௩க௩: ௩ - ௪ என்பனவைகளா லறியலாகும்.

௩. (அ) "மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ், சேர லாதன் பொய்யல னசையே"

பதிற். கஅ: கக - உ. (ஆ) "புரவெதிர்ந்து, வான நாண வரையாது சென்றோர்க், கானு நீயுங் கவிகை வண்மைக், கடுமான் கோதை"

(பிரதிபேதம்) * வரிவளை நன்மான். †போததொழிலிலே. ‡முன்னீர்ங்காமத் பாராட்டிய அவ விடத்து, ||தாறுகோல், × எனத்தோழி பணிந்துகூறினள். ÷ தாவுவெண் பாட்டின் மைஞ்சிரகெிய குறுவெணபாட்டு,

இரண்டாவது குறிஞ்சி கரு. ௩0௬

(௫௧.) (க)(உ)*சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடு
(௩)மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா†வடைச்சிய
(௪)கோதை பரிந்து (௫)வரிப்பந்து கொண்டோடி
(௬)நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா

புறம். இசு:௫-அ. (இ) "நின், சுரதநலும் வண்மையு மாரியுள" பரி. ௪: உஎ. (ஈ) "வள்ளியோரின் வழங்கினமேகமே" கம்ப. ஆற்று. ௪. (உ) "வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கைக்காரும், பொய்யின்றி வானிற் பொழிகாருங் – கையா,மிருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கு,மொருகார் பருவ முடைத்து" தண்டி. சூ. ௩௨. மேற். (ஊ) "பொன்னங் குன் றின்மேலவன்கொடை போன்மெனப் பொழிந்த"நைடத. நாட்டுப். உ.

க. இசசெய்யுளின் ஆட்சியை இந்நூற்பக்கம் ௩கஉ: ௩-ஆம் குறிப்பிற் காண்க.

உ. (அ)"அஃறிணைப்பெயர் ஆகுபெயராய் உயர்திணைக்கண் வந்து விளி யேற்குமிடத்து உயர்திணைப் பெயராம்" என்பதற்குச சேனாவரையரும் (ஆ)"அஃறிணைப்பெயர் அன்மொழியாய உயர்திணைக்கண வந்து விளி யேற்குமிடத்து உயர்திணைப் பெயராம" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினிய ரும், (தொல். விளி. சூ. ௩) (இ) "அன்மொழித்தொகை ஒரு சொன்

னீர் மைத்தாய்ப் பெயாததன்மையெய ீ, முடிக்குஞ் சொல்லோடு புணர்ந்துழி விளியாய் அல்வழிப் புணர்ச்சியாம்" என்பதற்கு இ - வி. நூலாரும் (இ - வி. சூ. ௬௪.) "சுடர்த்தொடீ கேளாய்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினா. அனமொழித் தொகையும் ஆகுபெயருள் ஒருவகையென்பது முன்னோ கொள்கை.

௩. (அ) "முற்றிலைப்பர்தைக் கழங்கைக்கொண்டோடினை முன்னும்பின்னு, மற்றிலை தீமை யவைபொறுத தோரதொல்லை யாவினிளை, கற்றிலை மற்றயில் வேங்கடவா வின்றுன் கான்மலராற, சிற்றிலைத் தீர்த்ததற் குப்பெருவீட்டினைச செய்தருளே" திருவேங்கடத். ௬எ. (ஆ) "முற்றி லான் மணற்கொழித்து மொய்த்தசிறு மியரிழைத்த, சிற்றிலா னவையவர்கள் சினந்தலறச சிதைத்திட்டா" திருவானைக்காப். கோச் செங்கணூர். ௧௮௬.

௪. (அ) "கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்" பரி. ௯: ௪எ. (ஆ) "இவனிவ ளைம்பால் பற்றவு மிவளிவன், புன்றலை யோரி வாங்குந் பரியவும்" குறுந். ௨௨௯.

௫. (அ) "வரிப்பந்துகொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா" பு-வெ. பாடாண். ௫௦. "வரிப்பந்தசைஇ" பெரும்பாண். ௩௩௩.

௬. (அ) "அகப்பட்டி யாவாரைக்காணின்" (குறள்.௧௦எ௪) என்பதன் உரையில் அகப்பட்டி யென்பதற்குத் தன்னிற சுருங்கிய பட்டியெனப்

(பிரதிபேதம்) * சுடர்த்தொடீ, † அடர்ச்சிய.

*௩ ௧௦ கலித்தொகை ௫௧.

இ ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா *வில்லிரே
(௧)புண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை

யடர்பொற் சிரகத்தால் (உ)வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
(ரு)வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா †ணென்றேனா
வன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையா
னுண்ணுநீர் விக்கினா ‡னென்றேனா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்

பொருளும், அகமாகிய பட்டியென இலக்கணவியையும், பட்டி போன்று வேண்டியவாறேயொழுகலின் பட்டியென்றாரென விளக்கமுமெழுதி "கோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர் பரிமேலழகர். (ஆ) "சிறுபட்டி" (கலி. அசு: உ0) (இ) "திருந்திய காவலர் தீரப் பட்டியாய்,முருந்தின முறவல்வே ,சையரின் முன்னிநீ, யருந்தன மனைகதையு மழிவு செய்தனை" விநாயக. சோமகாந்தன் றீவினைப். அ.

க. (அ)உண்ணல் பொதுவினை யென்பதற்கு "உண்ணுநீர் வேட்டேனென வந்தாற்கு" என்னும் பகுதி மேற்கோள். (தொல். கிளவி. சூ. சுரு. 'எண்ணுங்' தெய்.)(ஆ)"உணணுநீா வேட்டனைந்தே னெனவுரைப்ப" சீவக. கறு கூஉ.

உ. வாக்குதல் – வார்த்தல்: (அ) "வாக்கவுக்க தேக்கட்டேறல்" புறம். ககரு: ரு. (ஆ) "வடியுறு தீங்தேறல் வாக்கு" பு – வெ. வெட்சி. கக, (இ) "மணிவள்ள நிறையவாக்கி, யின்மதுப்பலியும் . . . எந்தி" சீவக. சஎக. (ஈ) "சீருணத் தசும்ப ரொன்றில், வாக்கிய வுலைப்பெய் தேத்தி மாபில்வா லரியுள் ளிட்டான்" கந்த. வில்வலன்வா தாவி வதை. கரு.

௩. (அ) "இடைநெடுந் தெருவிற் கதுமெனக் கண்டென், பொற்றொடி முன் கை பற்றின னாக, வன்னு யென்றனெ, னவன்கைவிட் டனனே, தொன்னசை சாலாமை நன்னன் பறம்பிற், சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய, கற்போ லுவினே னாகி மற்றது, செப்பலென் மன்னால் யாய்க்கே" அகம். ௩௫௬. மி-௧௧. (ஆ) தலைவி நாணும் மடனும் நீங்கிய சொல்லைத் தோழிக்குக் கூற்றுற் கூறியதற்கு "வளைமுன்கை பற்றி நலி யத் தெருமந்திட்டு" என்பது மேற்கோள். தொல். களவி. ௧௧. நச். (பிரதிபேதம்) * இல்லிலே † என்றேனுக்கன்னை ‡ என்றேனுலன்னையும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கலி. ௫௧

௫௧ *கடைக்கணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ் (௧)செய்தானக் †கள்வன் மகன்.

இது "புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப், பகாஅ விருந்தின் பகுதிக்கண்" (உ)தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

ஒளிபொருந்தின வளையினையுடையாய்! ஈதொன்றைக் கேளாய், தெருவிடத்துநாம்(௩)உண்டிகளை ஆடும்மணலாற் செய்த சிற்றிலைக் காலால்அழித்துக் கூந்தலிலே அடைவித்த கோதையை அறுத்து வரியினையுடைய பந்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி நாம் நோவத்தக்க தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிறியனாகிய காவலில்லாதவன் முன்னொரு நாளிலே, அன்னையும யானுஞ் சேர இருந்த அளவிலே, இல்லில் உறைகின்றவர்களே! உணணப்படுந் தண்ணீரை வேட்டேனெனச் சொல்லி வந்தவனுக்கு, அன்னை விளங்குகின்ற பூணினையுடையாய்! உண்ணுநீரைத் தகட்டுப்பொன்னாற்செய்த கரகத்தாலே வார்த்து உண்ணப்பண்ணுவித்து வாவென்று சொன்னாள்; என்று சொல்கையினாலே யானும் சிறுபட்டியாயிருக்கின்ற தன்னை அறியாதே சென்றேன்; சென்ற பின்னை அவன் என்னுடைய வளையணிந்த முன்கையைப் பிடித்து என்னை

நவிகையினுலே‡அலமந்து,தாயே! இவனொருவன் செய்ததோர செயலைப் பாரா யென்றேனுக; அத்தாயும் கூப்பிட்டு ஓடிவருதலைசசெய்ய, அதனை மறைத்து ||அவனனுஞ் செய்ததனை யான் உண்ணுநீர் விக்கி வருந்தினனகாணென்று ஓர் பொய்யைக் கூறினேனுக,அத்தாயும் தன்னைமுதுகைப பலகால்அழித்தழித்துத் தடவப் பின்னை என்னைத் தன் கடைககணலே கொல்வான்போலே பார்த்துத் தன் மனமகிழ்சசியைந் தரும் கூட்டத்தை அக்கள்வனுகியமகன் செய்தான்; இதுகாண நிகழ்ந்தது; ÷ என்றது.

இதனைக் கேட்டுழித் தலைவி இருவகைக் குறியும் பிழைத்தவின், "காணு வகையிற் பொழுதுநனி × மிகப்பினுங், தானகம்புகாஅன் பெயாதலினமையிற்,

---

௧. வெணகலியுள் இறுதிக்கண முசசீரடி வருமென்பதறகு, "செய்தானக் கள்வன் மகன்" என்பது மேறகோள (தொல். செய். சூ. ௭௦. போ.)

௨. தொல். கள. சூ. கக. இப்பகுதியுரையிலும் இவ்வுரையாசிரியால இசசெய்யுள் இவவிஷயத்திற்கு மேறகோளாகக் காட்டப்பெற் றிருக்கிறது.

௩. (அ) "திருந்தாத விளக்குதலை யாயமொடு புறம்போந்து சிறுர்க்குச சிற்றில், விருந்தாக மணறசிறுசோ றட்டும்" திருவிளை. தடாதகை.௩௨. (ஆ) "பார்வார் மணற்சோ றளித்தினிது படைப்பே மடிகட் கது குறவர், பாவை படைத்த மரவாமோ" திருவிடைக்கழிமுருகர். சிற்றிற. ௪௦. (இ) "அடுமணற்சோ றையவுண்கவென" அம்பல. சிறறிற். ௨.

*பிரதிபேதம். [1] கடைக்கண்ணுற், † கள்வமகன. ‡ அலம் வந்து, || அவனை, ÷ எனஅவ னுவு காட்சியான்வந்தமை கூறினுள், × மிகதுகாட்சி

---

௫௧௨ கலித்தொகை ருஉ.

காட்சி யாசையிற் களம்புக்குக்கலங்கி" (க) கையற்றுற்போலத்தலைவனும் இரு வகைக்குறியும் பிழைத்தலிற் றலைவியைக் காணுய்க் காட்சியாசையிற்

கலங்கி வேட்கையின் மயங்கினளாதலின் நம் மனைக்கணவனை உண்டிக்காலத்தைக் கருதி வந்து தன் ஆற்றுமை மிகுதியான் இவளை முன்கைபற்றி நலிந்தான், இவளும் அதனை மறைத்துவிட்டாள், இனி இவட்கும் அவனைக்கூடுதல் கருத்தாயிருந்தது. இனி*அவனைக்,† கூடுவளெனத் தோழி கருதுவளாதலின் வேறுமொருபொருள் நுதலிவந்ததாயிற்று.‡

கோதக்கசெய்யுஞ் சிறுபட்டியென்றதனுன் ஒருநிலமாயிற்று. (௨) கடைக்கணுற் கொல்வான்போ லுேக்கி யென்றதன்கட் கண்ணிற்குக் கொலைத்தொழில் கூறிற்று. இது வினையுவமத்தின்வகை.

இதனல், தோழிக்கு|கினைத்தல் பிறந்தது.

"ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலால்" (௧)என்பதனுள் இயலென்றதனுற் பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலிவருங கலிவெண்பாட்டும் உளவென்று கோடலின், இது பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலிவந்த ||கலிவெணபாட்டு. (௧௫)

(௫௨.)முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண்செய்த புலிசெற்று
மறந்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனைக்

---

௧. தொல். களர். சூ. ௧௬

௨. வினையுவமத்தின் ஒருவகைக்கு, "கடைக்கணுற் கொல்வான்போ லுேக்கி" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர் பேராசிரியரும்; தொல். உவம. சூ. ௧.

௬. தொல். செய். சூ. கடுரு. நச. (அ) இசகுகதிரவுரையில் இவ்விஷயத் திற்கும், (ஆ) தொல். செய். சூ. கசுo பேர். உரையில் ஒருபொரு ணுதலிப் பதினறடியான் வந்த கலிவெணபாட்டிற்கும், (இ) தொல். செய. சூ. கசுo. நச. உரையில் ஒருபொரு ணுதலிப் பதினறடியான் வந்த சீர்வகைக் கலிவெணபாட்டிற்கும், (ஈ) யா - வி. சூ. கடு, அதி. உரையில் கலிவெண்பாவின் நேரீற்றியற்சீர்வந்ததற்கும், (உ) வெள் ளோசைகொண்டு ஒருபொருண்மேல் வெள்ளடியால் வந்த கலிவெண பாவுக்கும், (ஊ) யா-கா. செய். கக. உரையில் வெண்டளை தட்டு வெள் ளோசை தழுவி ஒரு பொருண்மேல் வந்த கலிவெணபாவுக்கும், (எ) வீர. யாபபு. அ. உரையில் நேரிசை வெண்பாவே போன்று அதனி னீண்டுவந்த கலிவெண்பாவுக்கும், (ஏ) இ - வி. சூ. எஙஅ. உரையில் வெணடளை தட்டுவந்த கலிவெண்பாவிற்கும் இசசெய்யுள் மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * அவனோ, † கூட்டுவலெண, கூடுதலென ‡ இதனல || கலிவெண்பாட் டாயிற்று. கோதக்கசெய்யுஞ்..............இது வினையுவமத்தின்வகை,

இரண்டாவது குறிஞ்சி கசு. நடகூ.

குறங்கறுத் திடுவான்போற் கூர்நுதி மடுத்ததன்
னிறஞ்சாடி முரண்டீர்ந்த நீண்மருப் பெழில்யானை
மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மால்போற்றன் கிளைநாப்பட்
கல்லுயர் நனஞ்சாரற் கலந்தியலு நாடகேள்;

எ தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉ
மணங்கென வஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே ;

கக சார்ந்த ஞடையை பெல்லி மாலையை
சோர்ந்துவீழ் கதுப்பினாள் செய்குறி நீவரி
ஞெளிதிகழ் ஞெகிழியர் கவலையர் வில்லர்
களிறென வார்ப்பவ ரேனல்கா வலரே;

கடு ஆர மார்பினை யண்ணலை யளியை
யைதக லல்குலாள் செய்குறி நீவரிற்
கறிவளர் சிலம்பில் வழங்க லானுப்
புலியென் றோர்க்குமிக் கலிகே ழூரே ;

எனவாங்கு;

உ௦ விலங்கோரார் மெய்யோர்ப்பி னிவள்வாழா ளிவளன்றிப்
புலம்புக ழொருவ யானும் வாழேன்
அதனாற், பொதியவிழ் வைகறை வந்துநீ குறைகூறி
வதுவை யயர்தல் வேண்டுவ லாங்குப்
புதுவை போலுநின் வரவுமிவள்
வதுவைநா ணொடுக்கமுங் காண்குவல் யானே.

இஃது இரவுக்குறிவந்த தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி இரவுக்குறியது ஏதமும் ஏதத்தால்வருந் துன்பமும் தன் னுள்ளத்து விழைவும் கூறி வரைவு கடாயது.

இதன் பொருள்.

முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண்செய்த புலிசெற்று
மறந்தலைக் கொண்ட (க)நூற்றுவர் தலைவனைக்

க. (அ) "நூறு மைந்தரி னாதிய னாகிய நூன லந்திகழ் மார்பனை யாருயி, ரீறு கண்டிட லாமவு னூருவை யேறு புண்பட வேயெதிர் மோதிலே" (ஆ) "ஞான பண்டிதன் வாயுகு மாரனு நாக ணன்புனை யாவினை

40

குறங்கறுத் திடுவான்போற் கூர்நுதி மடுத்தத

(க)னிறஞ்சாடி முரண்டீர்ந்த நீண்மருப் பெழில்யானை

(உ)மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மால்போற்றன் (ரு)கிளைநாப்பட்

கல்லுயர் (௪)நனஞ்சாரற் கலந்தியலு நாடகேள்

யோன்மொழி, மோன வண்குறி தானுண ராவெதிர் மோதினன்கதை" (இ) "ஊறு மிஞ்சிய பேருட லோடெதி ரோடி வன்றொடை யீறிப மாறடும், வீறு கொண்டக தாயுதம் வீசினன் வீர னம்புவி மீதுற வீழவே" (ஈ) "அரிப்ப தாகனு ரகப்ப தாகனை யதிர்த்து மேலுற வடர்த தூநீ,ருருப்பி ணேடதி சயிக்க வூருவை யொடிக்கவே"(உ)"உடல், கம்பி யாவிழ வூருவின் மோதுதல் கண்ட போதென தாருயிர் போனதே" (வில்லி. பதினெட்டாம். கஅஉ: கஅச, கஅரு: கஅசு, கககூ.) என்பவற்றால் வீமசேனன் கதைகொண்டு துரியோதனன் றொடையை மோதி யொடித்தா னென்பதே அறியப்படுகின்றது. அப்பொருளை நோக்க, குறங்கிறுத்தவென்று இருக்கலாமெனினும் ஏடுகளில், குறங்கறுத்த லென்றே காணப்படுதலாலும் (ஊ) "மறங் கெழுவேந்தன் குறங்க றுத் திட்டபின்" (பாரதம்.) (எ) "குருகுல வேந்தனைக் குறங்கறுத்த ஞான்று" (தொல். புறத். சூ. கஎ. நச. உரை.) என இசசெய்தி கூறுமிடத்தும் (ஏ) "காடுதேர் மடப்பிணை யலறக் கலையிழ், ஞேடுகுறங் கறுத்த செந்நா யேற்றை" (அகம். உஅரு. ரு – சு) என்னுமிடத்தும் பிறவிடத்தும் குறங்கறுத்த லென்றே ஒரு தொடர்

காணப்படுதலாலும் இறுத்தவென்ற பொருளில் அறுத்தவென்றே ஒரு சொல் பண்டு வழங்கி யிருக்குமென்று கருதி, குறங்கறுத்த வென்றே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

க. (அ) "நிறம் - மருமத்தான மெனப்படும் உயிர்நிலை: "வெள்ளமா னிற னோக்கிக் கணைதொடுக்குங் கொடியான்" கலி. கஉ௦: கக. (ஆ) "கோ றெரிந்து, வரிநுதல் யானை யருநிறத் தழுத்தி" அகம். கஎஉ; எ-அ. (இ) "செந்தொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து, கருங்கைக் கானவன் களிற்றுநிறத் தழுத்தலின்" தொல்: செய. சூ. கரு. பே. மேற்கோள்.

உ. (அ) பெருமித வுவமத்திற்கு, "மல்லரை.........காடகேள்" என்பது மேற்கோள்; தொல். உவம. சூ. கக. பேர். (ஆ) "மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மலர்த்தண்டா ரகலத்தோன்" கலி. கந௪: க. (இ) "மல்லர்க் கடந்தா னிறம்போன் றிருண்டு" ஐந்திணையைம்பது. க.

ந. (அ) "இளைபா ராட்டுங் கடுங்கட் வயக்களிறு" அகம். உகஅ: க. (ஆ) "கொல்களிறு.........இளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு" புறம். கஎ: கஎ-கூ. அ. "களைஞ்சாரல்" கலி. ௪௪. க; ௪௫. க.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கக. ௩கரு

எ-து: (க)முறம்போலுஞ் செவியாகிய(உ)மறைப்பிடமாகவந்து பாய்ந்து மாறுபாடுசெய்த புலியைக் கோபித்து, மறத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட நூற்றுவர்க்கு; தலைவனாகிய துரியோதனனைக் குறங்கில் உயிரைப் போக்குகின்ற பீமசேனனைப்போலே தன்னுடைய நீண்ட கோட்டினுடைய கூரிய முனையாலே குத்திப் புலியினது மருமத்தைத் திறந்து மாறுபாடு தீர்த்த அழகினையுடைய யானை,(ங)மல்லரை மறத்தைக்கெடுத்த(ச)திருமால்போலே கல்லுயர்ந்த அகற்சியையுடைய சாரலிற் றன் சுற்றத்திற்கு நடுவே கூடித் (ரு)திரியும் நாடனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக; எ - று.

(சா)முறஞ்செவி .செற்றென்பது உறுப்பறைபற்றிய வெகுளி.(எ)மால்போலென்பது பெருமிதம்பற்றிய உவமம். செவிமறைப்பப் பாய்ந்த புலியைச் செற்றதன்மை தமது களவொழுக்கமிடமாக அலர்கூறிய அயலாரைக் கோபித்ததாகவும், அதனைக் குத்தி மாறுபாடு தீர்த்த யானை தலைவன் வரைந்து *கொண்டால் அயலாரைத்தாம்வென்றதன்மையாகவும் யானை கிளைநாப்பட் †கலந்தியலுதல் இனித்தலைவன்சுற்றத்தாரிடைப் பொருந்தியிருந்து இல்லறம் நிகழ்த்துந் தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமம் ‡கொள்க. இது வினையுவமப் போலி. குறங்கறுத்திடுவான்போல் மால்போலென்பன வினையுவமம். அவையும் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் திணை யுணர்தலைத் தள்ளாவாய் நின்றன.

க. யானையின் செவிக்கு முறம் உவமை கூறப்படுதலை, "முறஞ்செவி வாரணம்" (கலி. சஉ. உ.) என்பதனாலும் அதன் குறிப்பாலும் அறிக.

உ. புலி யானையைக்கொல்ல மறைந்துபாய்தல்: "களிற்றிரை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கின், ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல" (அகம். உஉ: கச - கரு.) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

ங. தொல். வேற் - மயங்கு. சூ. ரு. சே; நச. உரைபார்க்க.

ச. "காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங்குப், பாம்பணைப்பள்ளி யமர்ந் தோன்" (பெரும்பாண். நஎஉ - ங.) எனத் திருமாலுக்கு யானை உவமையாகக் கூறப்பட்டிருத்தலும் காண்க.

ரு. (அ) "மங்கல மழகளி றனைய செல்கையன்" (ஆ) "நாகமு நாண நடந் தான்" (இ) "நன்னெடுங் களிமால் யானை நாணுற நடந்து வந்தான்" எனவும் (ஈ) "ஏறுபோற் பீடுநடை" எனவும் இதற்கெதிராக ஆடவர் நடைக்கு யானை நடை உவமையாய் வருதலும் காண்க.

சு. பேராசிரியரும் (தொல். மெய்ப். சூ. சு0;) இ - வி. நூலாரும் (இ - வி. சூ. 0எஅ.) உறுப்பறையான் வந்தவெகுளிக்கு இதனையே மேற்கோள் காட்டினார்.

எ. இதன் பக்கம் ருகசச: உ. (அ) குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * கொண்டலால், † கலந்தியலுமீ தலைவன், ‡கொலக குறைகறுதது.

ருகச- கலித்தொகை ருஉ.

எ (க)தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
*நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉ
(உ)மணங்கென வஞ்சுவர் †சிறுகுடி யோரே

க. (அ) பிற்சென்று தலைமகனைப் பாங்கிவரவு விலக்கற்கு, "தாமரைக் கண்ணியை .. ....காவலரே" என்பது மேற்கோள்; நாற். சூ. கருஅ. (ஆ)பார்ப்பான்உரிப்பொருட்டலைவனாகவருதற்கு"தாமரைக்கண்ணியை ....மாலையை" என்பது மேற்கோள். தொல். அகத். சூ. உச. நச். (இ)"மாயோன்மேயமன்பெருஞ் சிறப்பிற்,றூவாவிழுப்புகழ்ப்பூவைநிலை யும் என்றது: மாயோன் விழுப்புகழ் - மாயனுடைய காத்தற்புகழை யும், மேயபெருஞ்சிறப்பிற் றூவாவிழுப்புகழ் - ஏனோர்க்கு உரியவாய் மேவிய பெரிய தலைமையிற் கெடாத படைத்தல், அழித்தல் என்னும் புகழ்களையும், மன் பூவைநிலையும் - மன்னர் தொழிலுக்கு உவமை யாகக்கூறும் பூவைநிலையும், என்றது ஒன்றனை ஒன்றுபோற் கூறுங்

துறை. மன்னெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான் நெடுநிலமன்னர்க்கும் குறுநிலமன்னர் முதலியோர்க்கும் கொள்க. பெருஞ்சிறப்பு என்ற தனாற் படைத்தலுங் காத்தலும அழித்தலுமன்றி அவரவர் தாமாகக் கூறலும் முருகன் இந்திரன் முதலியோராகக் கூறலுங்கொள்க” என்றுகூறி உரிப்பொருட்டலைவனை முருகனாகக்கூறியதற்கும் (தொல். புறத். சூ. ௫. நச்)(ஈ)தோழி தலைவனை உயர்த்துக் கூறியதற்கும்(தொல். பொருளி. சூ. ௪௯. இளம்; நச்.) (உ) “நாடு மூன்றும் .. ..தோன்றிய கிளவியொடு” என்னும் பகுதியின் உரையில் ‘நாடுமுதலாயின சுட்டித் தலைவன் மாட்டுத்தோன்றுங் கிளவி...... ....அவற்றின் மிகுதிபடக் கூறுதல்’ என்றுகூறி, பிறப்புப்பற்றி வந்ததற்கும் (தொல். கள. சூ. ௨௩. இளம்) (ஊ) தலைமகன்குலங் கூறியதற்கும் (நாற்கவி. சூ. ௧௧௯.) (எ) மருதத்திணைக்குரிய தாமரைப்பூக் குறிஞ்சித் திணைக் கண்வந்து மயங்கியதற்கும் (இ - வி. சூ. ௩௯௪) “தாமரைக்கண்ணியை ....சிறுகுடியோரே” என்பது மேற்கோள்.

௨. இதன் முன்குறிப்பில் (இ) என்பதன் இறுதியிலுள்ள வாக்கியத்தால் இங்கு அணங்கென்றது முருகனை யென்று அறியப்படும், இப்பகுதியோடு (அ) “குறியிறைக் குரம்பைநம் மனைவயிற் புகுதரு, மெய்ம்மலி யுவகைய னந்நிலைகண்டு, முருகென வுணர்ந்து முகமன்கூறி, யுருவச் செந்தினை நீரொடுதூஉய்,நெடுவேட்பரவு மன்னை”(அகம். ௨௭௨: ௧௧-௯) (ஆ)“கடம்புகுடி யுடம்பிடி யேந்தி,மடந்தைபொருட்டால்வருவதிவ்வூர், ஆறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை, குறமக ளில்லை செறிதோ ளில்லை, கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார், மடவர் மன்றவிச் சிறுகுடியோரே” (சிலப். ௨௪.) என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * சேரிதட் கோதை, † சிறுகுடி யாழுநரே.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௯. ௫௧௭

எ - து. தாமரைப்பூவாற் செய்த கண்ணியை*யுடையையாய்த் தண்ணிய நறிய சந்தனத்தை†யுடையையாய் ஒத்த இதழாற் கட்டின கோதையையுடையாள் செய்த குறியிடத்தே நீ வருவையாயின் மணம் நாறுகின்ற நாற்றத்தை ‡யுடையவாய மலைக்கண்ணே நின்று பலியைக் கொள்ளும் அணங்குகளிலே ஓர் அணங்கென்று கருதிச் சிறுகுடியிலுள்ளோர் அஞ்சுவர் ; எ - று.

(க)தாமரைப்பூக் குறிஞ்சிக்கண் வந்தது.

கக ஈர்ந்த ணுடையை யெல்லி மாலையை
சோர்ந்துவீழ் கதுப்பினள் செய்குறி நீவரி
னொளிதிகழ் ஞெகிழியர் கவணையர் வில்லர்
களிறென வார்ப்பவ ரேனல்கா வலரே

எ - து: பகற்காலத்துத் தீர்த்தமாடுகின்ற நின் ஒழுக்கத்திற்கேற்ற ஈரத்தினூற்றண்ணிதாகிய ஆடையையுடையையாய் இராக்காலத்துப்புணர்ச்சிக்குரியனவற்றை அணிகின்ற இயல்பினை || யுடையையாய் நீ வரைந்து கோடலைக்குலைந்து ஆயமுதார்விரும்புகின்றமயிரினையுடையாள்செய்தகுறியிலே வருவையாயின் நீ கோடுமுதலியவற்றைக் குறித்துச செய்யுங் குறிகளாலே ஒளிவிளங்குகின்ற குறைக்கொள்ளியையுடையராய்க் கல்லெறியுங் கவணையுடையராய் வில்லினையுடையராய்க் களிறு வந்ததென்று கருதித் தினைப்புனத்தைக் காக்கின்றவர்கள் ஆரவாரிப்பார்கள்; எ - று.

மாலைமுதலியன பாரத்தாற் குலைந்து வீழ்கின்ற கதுப்புமாம்.

கரு ஆர மார்பினை யண்ணலை யளியை
யைதக லல்குலாள் செய்குறி நீவரிற்
(உ)கறிவளர் சிலம்பில் ×வழங்க லானாப்
புலியென் றோர்க்குமிக் கலிகே ழூரே

எ - து: ஆரமணிந்த மார்பினையுடையையாய்த் தலைமையையுடையையாய் அருளுடையையாய்மெல்லிதாயகன்றவல்குலையுடையாள்செய்தகுறியிலே

க. (அ)தாமரை மருதத்துக்குரியபூவாகலின் இவ்வாறுகூறினார். இதனைத்

"தாமரைக் கண்ணியை ... ...நீவரின்" என்றபகுதியை (தொல். அகத் சூ. கக. உரையில்) மேற்கோள்காட்டி இவரே விளக்கியிருத்தலா னுமிக. (ஆ) "செந்தாமரை மலருஞ் செய்வயனல்லூர" (இ) "தாமரை தன்னையர்பூ" திணைமொழி. ௩௧: ௪௦. (ஈ) "போதவிழ் தாமரைப் பூந் துறையூரனே" கைந்நிலை. கக. என்பவற்றாலும்தாமரைமருதத்துக்கு உரிய பூவென்பது விளங்கும்.

ம். (அ) "கறிவளரடுக்கத்து" குறுந் உஅஅ. புறம். கசஅ: உ. (ஆ) "கறி வளர் சிலம்பில்" ஐங். உசக. சிலப். உஅ: ககச. (இ) "கறிவிவர் சிலம் பின்" அகம். கஎஉ: கச. (ஈ) "கறிவளர் பூஞ்சாரல்" திணைமாலை. எ.

(பிரதிபேதம்) * † உடையாய, ‡ உடையமலை || உடையாய் × செறிதலானு.

௩உ0 கலித்தொகை ௫௩.

ஊரலர் தூற்றலி னொளியோடி நறுநுதல்
பீரல ரணிகொண்டு பிறைவனப் பிழவாக்கால்;
கரு அஞ்சலென் றகன்றுநீ யருளாது துறத்தலி
னெஞ்சழி துயரட நிறுப்பவு மிமையுமை
னனவினு னலம்வாட நலிதந்த நடுங்கஞர்
கனவினு லழிவுற்றுக் கங்குனு மாற்றுக்கால்;
எனவாங்கு;
உக விளியாநோ யுழந்தாளு வென்றோழி நின்மலை
முளிவுற வருந்திய முளைமுதிர் சிறுதினை
தளிபெறத் தகைபெற் றாங்குநின்
னளிபெற நந்துமிவ ளாய்நுதற் கவினே.

இஃது ஒருவழித்தணந்து வந்த தலைவற்குத் தோழி தலைவியாற்றாமையும் ஆற்றுவித்தலதருமையுஞ் சொல்லி வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

வறனுற லறியாத (க)வழையமை நறுஞ்சாரல்
(உ) விறன்மலை வியலறை (ங)வீழ்பிடி யுழையதா
மறமிகு (ச)வேழந்தன் மாறுகொண் மைந்தினாற்
புகர்நுதல் புண்செய்த (ரு)புய்கோடு போல
வுயர்முகை நறுங்காந்த ணாடோறும் புதிதீன

க. (அ) "வழையமைசாரல்" மலை. கஅக; (ஆ) "வரைசேர் பெழுந்த... .. .. ..வழையமல் வியன்காடு" பதிற். சக: எ - கக; (இ) "வழையம லடுக்கத்து" அகம். ஙஉஅ: க; (ஈ) "சிலம்பின் வழையொடு" புறம். கருஅ: உக.

உ. விறன்மலை: புறம். ஙஙசு: அ; நாலடி. ஙசஅ. இந்நூற்பக்கம் ருஅ; ரு-ஆம் குறிப்பு.

ங. வீழ்பிடி. இந்நூற்பக்கம் உஙக: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ச. (அ) "முரண்மிகு சினஇக், கொன்ற யானைக் கோடுகண் டன்ன, செம்புடைக் கொழுமுகை யவிழ்ந்த காந்தள்" (நற். உகச.) என்பதும் (ஆ) "கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப், புலிவிளையாடியபுலவுநாறு வேழத்தின், றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்த" (நற். ஙகசு: ச-சு.) (இ) "வேல்போற் சிவந்து நெறிமுறைகோடிய வேந்தன்வெய்ய, கோல் போற்கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடு" (தஞ்சை. கூஅ.) என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ரு. இந்நூற்பக்கம், உகo: உ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

வயனந்தி யணிபெற வருவியார்த் திழிதரும்
பயமழை *தலைஇய பாடுசால் விறல்வெற்ப

எ - து: வற்கடமுறுதலை அறியாத சுரபுன்னை நெருங்கின நறிய பக்கமலையினையும் விறலினையுமுடைய மலையிடத்து அகற்சியையுடைய பாறையிடத்தே உறையுந் தான் விரும்பினபிடி தன்னிடத்தேயாகையினாலே தனக்கு (க)மாறுகியயானையைத்தன்னெஞ்சிடத்தேகொண்ட வலியினாலேஅதன்புகரையுடைய நுதலைப் புண்ணாக்கின மறமிகுகின்ற வேழங் குத்திவாங்கின கொம்புபோல உயர்ந்தமுகையினையுடைய நறிய காந்தள் நாடோறும்†புதுமையையுண்டாக்கப் பன்மலைகளெல்லாம் நீர் நிறைந்து அழகுபெறும்படி அருவிகள் ஆரவாரித்துக் குதித்தற்குக்காரணமான பயனைத்தரும்‡மழையையிடத்தேகொண்ட பெருமை யமைந்த வெற்றியையுடைய வெற்பனே! எ - று.

நறியகாந்தள்,குத்திவாங்கின கொடியகொம்புபோல நாடோறும் அரும்புசுன என்றதற்கு நற்குணமுடைய நீ வரையாதிருத்தலிற் கொடியையாய்த் தோன்றுநின்றுயென்றும், அயல் நந்தி அணிபெறும்படி||அருவியார்த்துஇழிதற்குக் காரணமான மழைதழீஇய வெற்பென்றதற்கு அயலாரிடத்தே நிலைபெறும்படி அலராகாநின்றது, நீ இங்ஙனம் வந்து செய்கின்ற தலையளியென்றும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது பயவுவமப்போலி.

கோடுபோல ∴வென்ற வினையுவமம் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம் போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாதாகி நின்றது.

அ (உ)மறையினின் மணந்தாங்கே ÷மருவறத் துறந்தபி
னிறைவளை நெகிழ்போட வேற்பவு மொல்லும
னயலலர் தூற்றலி னுய்நல னிழந்தகண்
கயனுமிழ் நீர்போலக் கண்பனி ≡கலுழாக்கால்

எ - று: × அயலிலுள்ளார் அலர்தூற்றுகையினாலே கண்கள் **ஆய்ந்த தன் னலத்தை இழந்தன, அவ்வளவிலேநில்லாதேபின்னர்க்கண்கள்கயல்காலுகின்ற நீர்போல நீர்விழாத காலத்துக் களவிடத்துக் கூடி அக்களவொழுக்கத்தை நிகழ்கின்றகாலத்தே †† மருவுதலறும்படி நீ அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர்

க. "மருப்பிறக் களிறு குத்தி வயிரந்தான் கழிந்ததன்றே", "நித்தில மணி வண்டென்னு நெடுமதக்களிறுபாய முத்துடை மருப்பு வல்லே யுடைந்து" சீவக. உஉஎடு - சு. என்பவற்றால் யானை தனக்கு மாறான யானையினுறுப்பில் தன் கோடு புக்குழறியும்படி பொருமென்று கூறி யிருப்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

உ. மறை - களவொழுக்கம். நாற்கவி. சு. நக.

(பிரதிபேதம்) * தழீஇப †புதுமையுண்டாக்க, ‡ மறையிடத்தே, || ஆர்தநிழிதல், ∴ எள வேனியுமைம், ÷ மருவுற, = கலுழ்பவால், × அயதுளளாா ** ஆய்ந்த வலத்தைத இழந்தன. †† மருவுதலுறும்படி.

இறையிற் கிடக்கின்ற 'வளைகள் 'நெகிழ்ந்து கழலாநிற்க அவ்வருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவும் பொருந்தும், அதனாற்பெற்றதென்? * அக்கண்கள் அதற்கு இசைகின்றனவில்லையே; எ - று.

மன், ஒழியிசை.

கஉ (க)இனியசெய் தகன்றுநீ யின்னாத் துறத்தலிற்
(உ)பனியிவள் படரெனப் பரவாமை யொல்லுமா
னாரலா தூற்றலி னொளியோடிக று(ந)நுதல்
பீரல ரணிகொண்டு பிறைவனப் பிழவாக்கால்

எ - து ஊரிலுள்ளார் அலர்தூற்றுகையினாலே நறியநுதல் ஒளிகெட்டுப் பீர்க்கம்பூவினது அழகைத் தான் கொண்டு பிறையினது அழகை இழவாத காலத்து இயற்கைப்புணர்ச்சியிடத்துத் தெளிவகப்படுத்து இட்டுப்பிரிதலையுஞ் செய்து பின்னர் இன்னுதாம்படி நீ அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர் இவள் வருத்தம் தெய்வத்தால் வந்ததோர் நடுக்கமென்று தெய்வத்திற்குப் பரவுக் கடன் பூணுமையும் பொருந்தும், அதனாற் பெற்றதென்? † அந்நறுநுதல் அதற்கு இயைகின்றதில்லையே; எ - று.

அமர்ந்தென்பதும் பாடம்.

கசு அஞ்சலென் றகன்றாநீ பருளாது துறத்தலி

னெஞ்சழி துயரட நிறப்பவு மிளையும

க. "இனிதுமற்றின்னுதே" கலி. சக: கக, கடு, கக; அ0: கடு, கக, உகூ.

உ. பனித்தல் - நடுங்குதல், முருகு. கூ0கூ. மலை. அக, உஅக. கூகூஅ. அகம். டு: உக, எஉ அ; புறம். சஉ: டு, கசடு: க. சிலப்: ச: கூ, டு: ககஎ

௩. (அ) "பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீரவீய" (ஆ) "பீரல ரணிகொண்ட பிறைநுத லல்லாக்கால்" (கலி. கூக: ச. கஉச: அ.) (இ) "பிறைபுரை வா ணுதல் பீரரும்ப" (பு - வெ. கைக்கிளைப். டு.) (ஈ) "பீரேர்வணண முஞ் சிறுநுதற் பெரிதே" (யா - வி. சூ. டுகூ 'மீன்றேர்ந்து' மேற்கோள்.) என்பவை இதனோ டொப்புநோக்கற் பாலன; பசத்தலுக்கு பீர்க்கம்பூவை உவமைகூறுதல் மரபென்பதை, (உ) "நுண்கொடிப் பீரத்தி னூழுறுபூவெனப், பசலையூரும்" நற். கூஉசு: கூ - எ. (ஊ) "இன்னளாயின ளன்னுத லென்றவ...... .. ..மாரிப்பீரத் தலர்சில கொண்டே" (குறுந். கூஅ) (எ) "மென்றோ ளாய்கவின் மறையப், பொன்புனை பீரத்தலர்செய் தன்றே" (ஐங். சடுஉ.) (ஏ) "மாரிப்பீரத்தலர்வண் ணமடவாள்" (சிலப். எ: கூஅ.) (ஐ) "நறுநுதலா ணன்னலம் பீர்பூப்ப" (ஒ) "நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ"

பு-வே. பெருந்திணை. இருபாற். க, கஅ. என்பவையும் வலியுறுத்தும்.
(பிரதிபேதம்) * கண்கள அதற்கு † நன்னுதலதற்கு, நன்னுதலாக்கு.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கஎ. ௩௨௫

(க)னனவினு னலம்வாட நலிதந்த (உ)நடுங்கஞர்
கனவினு லழிவுற்றாக் கங்குலு மாற்றுக்கால்

எ - து: பகலிடத்தே அழகுகெடும்படி எம்மை நலிதலைத் தந்த நடுங்கு தற்குக் காரணமான வருத்தம் * கங்குலிற் கனவின்கண்ணும் வாரா து வருத்த முறுத்தி இவள் ஆற்றாதகாலத்து இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் தெளிவகப்படுத்தி இட்டுப்பிரிதலைச்செய்து பின்னர் நீ அருளாதே அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர் இவள்நெஞ்சழிவதற்குக்¦ காரணமான வருத்தம் இறந்துபாட்டெய்துவியா நிற்கவும் உயிரைப் போகாமல் நிறுத்தவும் பொருந்தும், அதனைப் பெற்ற தென்? †அக்கனவின் ஆற்றல் அதற்கு இயைகின்ற தில்லையே; எ - று.

‡எனவாங்கு

எ - து: என்று யான் கூறும்படியாக ; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

(ங)விளியாநோ யுழந்தானு வென்றோழி நின்மாலை
முளிவுற வருந்திய முளைமுதிர் சிறு (ச)தினை
தளிபெறத் தகைபெற் றாங்குநின்
னளிபெற (ரு)நந்துமிவ ளாய்நுதற் கவினே

க. "கனவிற்றான் செய்தது மனத்ததாகவிற், கனவிற கணடு" (கலி. சக. ங. - ச.) என்பதும் அதன்குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. "நடுங்கஞர்" குறள். க0அசு.

௩. "விளியா வெவ்வம்" அகம். உகஉ உ௩.

௪. (அ) "பெயினந்தி வறபபிற் சாம் புலத்திற்குப் பெயல்போல்யான், செலி னந்திச செறிற்சாம்பு மிவளென்னுந் தகையோ தான்" கலி. எஅ. கக - உ௦. (ஆ) "ஈனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக, கருவி வானந் தலைஇ யா மகு" புறம். கடுக கஅ - க. (இ) "வறனுழக்கும் பைங் கூழகு வான்சோர் வினிதே" இனியது. கக (ஈ) "மேதினி யிடத் தலைபங் கூழ்கள், கரிந்தன தளிரப்ப வெள்ளிவீ ழன்ன கணமழை பொழிவது கடுப்ப" நைடதம்., அன்னத்தைச் தூது. கூ. (உ) "மழை பொழிய வேனிலின்முன் வாடிய பைங்கூழ்போல மறைமினிக்கி .. ..மகிழ்ந்து", விநாயக. மயூரேசா. ௩எ. என்பவையம் (ஊ) "கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறும்" (கலி. ௩அ கஉ) என்பதும் (எ) அதன்குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும் (ஏ) "வானந், துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுகின், னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே" கலி. உ௫: உஎ-க. என்பதும்ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௫. "நந்துமென் பேதை நுதல்" கார். ௪௦.

(பிரதிபேதம்) * தந்துதலிற, † அககனவிரு லதற்கு, ‡ எளவாக்கு அசை விளியா.

க.உ.௪ கலித்தொகை ௫௪.

எ - து: *கொடாதநோயாலே வருந்தி அமையாத † என்றேழி யி விடத்து முளிதலுறும்படி வருந்திய முளைத்தல் மிக்க சிறியதினை மழையைப் பெற் அழகுபெற்றாற்போல இவன் ஆய்ந்தத் ‡கவின் இன்னளியைபபெற் அழகுபெறும்; எ - று.

இட்டப்பிரிவிரக்கலேயும் அருமைசெய்தயர்த்தலேயும் பின்பு நூல்செய் தோர் (க)ஒருவழித்தணத்தலென்று பெயர்கூறியவாறு காண்க.

இதனால், தலைவர்கு அரைவு பிறந்தது.

இது தரவும் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஎ)

(ருச.)(உ)கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப

பொடி(ங)யழற் புறந்தந்த பூவாப்பூம் பொலன்கோதைத்

தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கை(ச)யணைத்தோளா

(ரு)யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென்ன

ரு (சு)நரந்தநா றிருங்கூந்த லெஞ்சாது நனிபற்றிப்

க. ஒருவழித் தணத்தலென்னும் பெயர் நாற்கவி. ரு. நக. முதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது.

உ. (அ) "கோட்டவுங் கொடியவும் பூப்பல பழுனி" ஐங். சகச. (ஆ) "கொடியவு மிளந்தளிர் குழைத்த கோட்டவும், கடிமலா குடைவன" பிரமோத். பிரதோஷபூசை. உ௯. (இ) "கொடியவும் கோட்டவும் பல்லவந் தீண்டில்" தணிகை. களவு. ந௦அ.

ந. (அ) "எரியகைத் தன்ன வேடு ருமரை" பொருந. கதிக. (ஆ) "ஒன்ளாழற் புரிந்த தாமரை" (இ) "அழல் புரிந்தவடர்தாமரை, யைதடர்ந்த நூற்பெய்து, புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்" (ஈ) "கேணி பூவா, வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க" புறம். கக: கக, உக: க-ந, நகச: உ - ந.

ச. (அ) அணைத்தோளென்பது பயவுவமைக்கு மேற்கோள். (தொல் உவம. சூ. க. பே) (ஆ) "அணைத்தோளாய்" கலி. அஎ: க. (இ) மென்றோள்" (கலி. கக: க.) என்பதும் அதன்குறிப்பும் பார்க்க.

ரு. (அ) "ஆர்வ யடியுறை பெனினே" (ஆ) "அடிநிழற் பழகிய வடியுறை" புறம். கஎ: கஉ, ககஅ உக. (இ) "காவலற் குறுகி யடியுறை யருண்மொழி யான்பணிந் துரைப்ப" பெருங். (க) சஎ: எ - அ.

க. (அ) "நரந்த நாறுங் குவைஇருங் கூந்தல்" குறுந். ௬உ. (ஆ) "நரந்த வார்குழல்" பிரமோத். உருத்திராக்க. சஎ. என்பவையும் (இ)"காவே

(ப்ரதிபேதம்) * என்றியான் கூறும்படியாகக் கெடாத † என்றேழின்மலே, ‡ கவினுநின் கவின் நின்றநிலையினைப்பெற வழகுபெறுமென வரைவுகடாவினன்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கஅ.

பொலம்புனை (க) மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை
நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ்
* விரன்முறை சுற்றி (உ) மோக்கலு மோந்தனை
(ங) னாறுஅ வவிழ்ந் தன்னவென் மெல் விரற்போது கொண்டு
(ச) செறூஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப்
(ரு) பறூஅக் குருகி னுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்
றெய்யி னிளமுலை † யினிய தைவந்து
தொய்யலந் தடக்கையின் (சு) வீழ்‡பிடி யளிக்கு
(எ) மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்

சுரும்பிமிர்தாதொடு தலைத்தலை மிகூஉ, நரந்தநறுமலர்நன்களிக்கும்மே" பரி. கசு: கச - ௫. என்புழி 'நரந்தநறுமல ரென்பதற்கு நாரத்தம்போலும் நறியமலர் என்று பரிமேல் எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. (அ) "மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்துத், துவரமுடித்த துகளறு முச்சி" முருகு. உ௫-சு (ஆ) "சுறவுவாயமைத்த சுரும்புசூழ்சுடர் நுதல்" பெரும்பாண். ஙஅ௫. (இ) "எறி மகர வலய மணிநிகழ் நுதலியர்" பரி. கO. எஎ. (ஈ) "எறிகதிர் மகரவாய் பொறித்த, திலதமேலிடத்துச் செஙகதிர் தொடர்ந்த சேயொளி யரவென நாற்றி" திருவானைக்காப். அகிலாண்டநாயகி. உக.

உ. "யோக்கலு மோந்தனன்" "உயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்" "மருட்டலு மருட்டினன்" என்பவற்றோடு, "உணணலு முணைணோன் வாழலும் வாழேன்" (கலி. உ௩: எ.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௩. "நறுவிதழ் கண்டன்ன செவ்விரற் சேற்ப" கலி அச உஉ.

௪. "செறுஅச செயகண" பரி., ௧௩: ௫எ.

௫. (அ) "ஊதுலைக் குருகி னுள்ளுயிர்த்தனைஇ" அகம். ௫௫: எ. (ஆ) "காதலாப் பிரிந்த மாதர் நோதக, ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனர்" (இ) "காதலிதன்னொடு கானகம் போந்ததற்கூதுலைக் குருகினுயிர்த்தனன் கலங்கி" (ஈ) "காதலற் கெடுத்த நோயோ டுளைவகனன், ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனள்" சிலப். ௪: ௫அ - ௬, ௧௩: ௪௪-௫, உஉ: ௧௫௪-௫. (உ) "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" (ஊ) "பருஅக் குருகி னுயிர்த்தவன் போயபின்" மணி. உ: ௪௩. ௧௧: உ௮. (எ) "அதட்குருகியி னுயிர்ப்பேற" கம்ப. ஊர்தேடு உ௪௦; (ஏ) "சிவையினவா யென்னச் செந்தீ யுயிர்ப்புறச் சிவந்தமூக்கன்" கம்ப. கும்பகருணவதை: ௧௪.

௬. வீழ்பிடி இந்நூற்பக்கம் உ௩௬: ௪-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

எ. (அ) "மையல் வேழம்" குறிஞ்சி. ௧௬௫, பெருங். (உ) ௬; ௬௬: ௧௩௫. திருக்கல்யாண. உ௮, (ஆ) "யானை, மையலங் கடாஅஞ் செருக்கி"

(பிரதிபேதம்) * தொன்முறை, † இனிது, ‡ பிடிக்களிகூ,

(௧) அதனால்;

(உ) அல்லல் களைந்தனன் றோழி நந்நக

ருருங்கடி நீவாரை * கூறி னன்றெனை

நின்னொடு சூழ்வ றோழி நயம்புரிந்

தின்னது செய்தா ளிவளென

(௩) மன்னு வுலகத்து †மன்னுவது ‡புரைமே.

அகம். ௩0௭: ௭ - அ. (இ) "மையல்யானை" புறம். ௨௬௪: ௭, சீவக. ௨௩௬௰, பெருங். (௧) ௪௩: அ௧, (ஈ) "மையன் மதயானை" சீவக. ௰அ௬, (உ) "மையன் மாக்களி" கந்த. துணைவர்வரு. ௩௨. (ஊ) "மையன் மத வெங்களியானை" நைடத அன்னத்தைத்தூது. ௪௨அ.

௧. "அதனால், அல்லல் களைந்தனன் றோழி" என்பது கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தத்தைக் களைந்தனனெனத் தலைவி உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற்குமேற்கோள்: தொல். கள. சூ. ௨0. நச.

௨. "துணைசுசுட்டுக்கிளவி கிழவியதாகும்" என்புழி, செவிலிக்கு உரைப்பாயாக வென்று தோழிக்குத் தலைவிகூறியதற்கு இச்சரிதகம் மேற்கோள். தொல். கள. சூ. ௩௨. நச்.

அ. (அ) "மன்னு வுலகத்து மன்னுவது புரைமே" என்பது மன்னென்னு மிடைச்சொல் நிலைபேற்றின்கண் வந்தமைக்கு மேற்கோள். (நன். இடைச். சூ. ௪௩. மயிலை.வி. இரா) (ஆ) "நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி" (இ) "தொலையாநல்லிசை யுலகமொடுநிற்ப" (ஈ) "கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇ" (உ) "நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து" (ஊ) "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத்தா மாய்ந்தனரே" (எ) "ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் பொன்றாது நிற்ப தொன்றில்" (ஏ) "மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னு புகழ்வேண்டி" (ஐ) "நிலையிலாவுலகி னின்றவண்புகழை" (ஒ) "ஒருவன திரண்டியாக்கை யூன்பயி னரம்பின்யாத்த, வுருவமும் புகழுமென்றாங் கவற்றி னூழ்காத்துவந்து, மருவிய வுருவமிங்கே மறைந்துபோமற்ற யாக்கை, திருவமர்ந் துலகமேத்தச் சிறந்து பின்னிற்குமன்றே" (ஓ) "என்று

நிற்கு மிரும்புகழ்" (ஔ) "நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி, யின்றுநாம் வைக விழிவாகும்" (ஃ) "இன்றுளார் நாளை மாள்வர் புகழுக்கு மிறுதியுண்டோ" (அஅ) "மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த் தஞ்சை வாணன்" (ஆஆ) "சாதல்வந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லின்றிப், பூதல மிருக்குங்காறும் புகழுடம்பிருக்கும்"

பிரதிபேதம்* கூறினன் நின்னெடுமெ, † மன்னியது. ‡ புரைமோ. புரிமே புரிமோ. புகழே.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கஅ. நஉஎ

(க) இது தைப்பட்டுக்கலங்கிய வருத்தத்தைக் கண்டதேனென் உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற்கண்தலைவி *கூறியது. அது நோதுமலர்வரை விற்த மனமுறாக இயம்பியவழி ஆண்டானும் †பிறவாண்டானுந் தோழிக்கு இன்னவாறு கூட்டம் நிகழ்ந்ததெனக்கூறி, அதனை ‡நமர் அறியக் கூறல் வேண்டுமென்றும் தலைவந்த நம்வருத்தம் அறியக் கூறல்வேண்டுமென்றும் தலைவி ||கூறுதற்கண் நிகழ்வது.

இதன் பொருள்.

சொடியி லுள்ளனவும் கோட்டி லுள்ளனவு மாகியபூவாக நீரின்று யிருக்க நிறம்பெறும்படி பொடியினையுடைய நெருப்பாற்பண்ணப்பட்ட பொற் பூவாற்செய்த கோதையினையும் தொடிசெறிந்த (௨) கட்டுவடங்கள் அமைந்த அழகினையுடைய முன்கையினையும் அணைபோலும்மெல்லிய—தோளையுமுடை யாய்! நின் அடியிலே யான் உரைதற்கு நீ அருளாதிருத்தல் நினக்குப் பொருந்தினதொன்றோவென்று கூறிப் பொன்னாற்செய்த மகரவாயாகச் சமைந்த தலைக்கோலம் விழுங்கிக் கிடந்த நறுநாற்றம்பூ நாறுங் கரியகூந்தலின் முடியை ஒழியாமல் மிகப்பிடித்து அதிலே நன்மைபெறும்படி கட்டின பற்ற மைந்த ஒருமாலையை விரலாலே முறையாகச்சுற்றி அதனை மோந்துபாராததலை யுஞ் செய்தான்; அதுவேயன்றி நறவம்பூஅலர்ந்தாற்போன்ற என்னுடைய மெல்லிய விரலையுடைய கையைத் தாங்கிக்கொண்டு அருளையுடைய தன் சிவந்த கண் மறையும்படி வைத்துக் கொல்லன் உலைமூக்கு வெவ்விதாய் உயிர்க்குமாறுபோல உயிர்த்தலையுஞ் செய்தான்; அதுவேயன்றித் தொய்யில் எழுதின இளையமுலையைஇனியவாகத்தடவி(௩)அத்தொய்யிலைக் கொண்டுவந்த

க. "உரையெனத்தோழிக் குரைத்தற்கண்" என்பதன் உரையில் இச் செய்யுளை மேற்கோள் காட்டிக் கைப்பட்டுக் கலங்கிப் புணர்ச்சி நிகழ்ந் தமை கூறி அருங்கடி நீவாமைகூறின் நன்றெனத்தமர்க்குக் கூறு மாறு தோழிக்குத் தலைவிகூறினள். சுரிக்கத்து இருகால் தோழி யென்றாள் நாணுத்தளைபாக மறைக்கருத்தவாமல் நீரத் தோழிக்கு முக மனுக என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். கள. சூ. உக.

௨. "கட்டுவடவிணை" பெருங், (௨) கக: கஅக.

௩. (அ) "நயன வாரியின், றொய்யல்வெஞ் சுழியிடைச் சுழிக்குமேனியள்" எனத் தொய்யலென்பது வெள்ளமென்னும் பொருளில் வருதலாலும் (ஆ) "மையலுற் றிழிமத மழைய றூமையாற் றொய்யலைக் கடந்தில

சூழி யானையே" (இ) "சூழி யானை மதம்படு தொய்யலின்" என யானை முகத்தையொட்டி அதன் பெருக்கிற்கு ஒருதலாலும், 'தொய்யலந் தடக்கை' என்பதனை மத நீரினையுடைய அழகிய வளைந்த கையென யானைக்கு ஆக்குதலுமாம். (ஈ) "தாழ்பெருந் தடக்கை.........யானை"

(பிரதிபேதம்) * கூறியது; என்றது கொதுமலர் † பிறண்டாறும் தோழிக்கனனவாறு, ‡ நாமறிய || தலைவிகூறுதற் கண்ணும்மெனறவாறு, ÷ தோளினையுமுடையாய், × காசத்தம்பூ = அனறிநாம்பூ வலர்ந்தாத்,

கலித்தொகை ருச.

தடக்கையினாலே தான் விரும்பின (க)பிடியை அருள்செய்யும் மயக்கத்தையுடைய யானைபோல(உ)மெய்ம்முழுதினையுந் தடவுதலையுஞ்செய்தான்; அச்செயலாலே யான் கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தத்தைத் தோழி போக்கினேன்; இனித், தோழீ! நீயும் யான் விரும்பிய விருப்பத்தின் மனம்புரிந்து நின்மகள் நன்குடிக்கு வழுவொகாமற்(ங)கற்புக்கடம்பூண்டாளென்றுநம்முடையமனைக்கண் நிகழ்கின்ற அரிய மணம்(ச)அவனைவிட்டுநீங்காமல் யாய்க்கு அறத்தொடுநிலை வகையாற் கூறின் அது நமக்கு நல்லதொன்றென்று கருதி நின்னேடு†உசாவுவேன்; நீ இங்ஙனங் கூறின் நிலைநில்லாத உலகத்திலே நிலைநிற்பதோர் புகழ் நமக்குப் ‡பொருந்தும்; எ - று.

(ரு)இது தலைவி கைப்பட்டுக்கலங்கிப் புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமை தோழிக்குக் கூறிமுறன். அவள் அறத்தொடுநிற்றல்கருதி. ||இஃது (சு)உண்மைசெப்பலென்னும் அறத்தொடுநிலையாம்.

(உ)"நிழறழாம் யானை" (ஊ) "மடிக்கினு மண்ணுறுகையது" (எ) "எழூறுப்புந் திண்ணிலந்தோய்வ"என்றுவருபவற்றின் பொருள்கருதி, தொய்யலென்பதற்கு நிலந்தோய்தலென்று பொருள்கொள்ளலுமாம்.

க. இந்நூற்பக்கம் எச: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

௨. மடப்பிடி .. ..கழைதின் யாக்கை விழைகளிறு தைவர" அகம். ௩௨௮: ௧௧ - ௩.

௩. (அ) "கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் றனக்கு, நடுங்குதுய ரெய்தி நாப்புலர வாடித், தன்றுயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடி, யின்றுணை மகளிர்க்கின்றி யமையாக், கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்" (ஆ) "கற்புக் கடம்பூண்டு, காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடிநங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்" சிலப். 'கடு: ௧௩௯ - ௧௪௪, ௨௧; 'தற்பயந்தாள்' (இ) "கற்புக்கடன் பூண்டு நுங்கடன் முடித்த" மணி. ௨௬; அ. (ஈ) "பொற்றொடிப் பணைத்தோண் முற்றிழை மாதரை, யிற்பெருங்கிழமையொடு கற்புக் கடம் பூட்ட, வரையும் வாயி றெரியுஞ் சூழ்ச்சியுள்" பெருங். (௩). ௨௧; ௬-அ.

௪. (அ) "அயன்மணை மொழியரு ளவர்மண மெனவே" 'கயிலோன்' (ஆ) "பெறுகான்'மணம்விடு பிழைமண மெனவே" 'குறமக' சிலப். ௨௪.

௫. (அ) 'இச்செய்யுளைக் கைப்பட்டுக் கலங்கியதற்கு மேற்கோள் காட்டி 'இதனுட்கைப்பட்டுக் கலங்கிய வாறும், அருமறை யுயிர்த்த வாறும், இவ்வாறு செய்யாக் கால்இறந்து படுவெனென்னுங் குறிப்பினளாய் 'மன்ற, வுலகத்து .. .. புரையும்' எனக்கூறியவாறுங் காண்க. என்பர் இளம் பூரணர். (ஆ) நச்சினர்க்கினியரும் இதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டுவர். தொல். கள. சூ. ௨௦.

௧. "எளித்த லேத்தல் வேட்கையுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதீடு (பிரதிபேதம்) * உடையவாளே. † உசாவு வேளிவ்வனவ் கூறினல். ‡ பொருந்து மொனத்தலைவி கைப்பட்டுக்கலங்கிய || இது.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௧. ௩௨௬

இதனுல், தலைவிக்குக் கைம்மிகல் பிறந்தது.

(க)சுரிதகத்து இருகாற் றோழீயென்முன் னாணுத்தவியாச் மடைநகரத்
து †காத்த தோழிக்கு முகமனுக.

(உ) விரல், ஆகுபெயர். பருஅக் குருகு - பறவாக்குருகு, வெளிப்படை;
விகாரம். புரையும், (ங)சுற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது.

(ச)இஃது‡அதனுலெனத்தனிச்சொற்||பெற்று, அடக்கியலில்லாச் சுரிதகத்
தோடு அடிமிர்ந்தோடிய ÷பாநிலைவகைக் கொச்சகக் கலிப்பா. (கஅ)

(௫௫.) மின்னொளி ரவிரற விடைபோழும் பெயலேபோற்
பொன்னகை தகைவகிர் வகைநெறி வயங்கிட்டுப்
போழிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை
யின்னகை யிலங்கெயிற்றுத் தேமொழித் துவர்ச்செவ்வாய்
நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி;

நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து
நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு
மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினை இ
மைதேய்ந் தன்று பிறையு மன்று
மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று
வேயமன் றன்று மலையு மன்று
பூவமன் றன்று சுனையு மன்று
மெல்ல வியலு மயிலு மன்று
சொல்லத் தளருங் கிளியு மன்று;

எனவாங்கு;

தலைப்பா, லேண்மை செப்புங் கிளவி" (தொல். பொருளி. சூ. கரு.) என
அறத்தொடு நிற்றல் எழுவகையாம்.

௧. இந்நூற்பக்கம் ௩௨௭: க-ஆம் குறிப்பின் இறுதிபார்க்க.

௨. விரலென்பது ஆகுபெயராய்க் கையென்னும் பொருளுணர்த்தலை, "படைகொ ளேன்விரல்" (முல்லை. ௭.) என்பதனுரையா லறிக.

௩. தொல். வினை. சூ. ௪௧. உரைபார்க்க.

௪. "பாநிலை வகையே" என்னும் சூத்திரவுரையில் இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி இக்குறிப்பையும் எழுதினர் பே, நச், இருவரும்; தொல். செய். சூ. ௧௫௫.

(பிரதிபேதம்) * என்ற குணத்தினையாக, † நிரத்தோழிக்கு. ‡ அதருளென. ‖ பெற்றயடக்கியெ
‡ பாநிலைவகை.

௩௩௦ ## கலித்தொகை ௫௫.

௧௧ அணியன பலபா ராட்டிப் பையென
வல்லவர் போலச் சோர்பத னொற்றிப்
புலையர் போலப் புன்க ணோக்கித்
தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான்
காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன்
றொழூஉந் தொடூஉமவன் றன்மை
யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி.

இது "பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி, யொருமைக் கேண் மையி னுறுதுறை தெளிந்தோ, ளருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற், பெருமை சான்ற வியல்பின்கண்"(க)தலைவி கூறியது. என்றது, "ஒருமைக் கேண்மையின் உறுதுறை—தான் அவளேன்னும்(உ)வேற்றுமையில்லாத நட் பினாலே தோழி தனக்கு வந்து கூறிய துறையை, பொறியின் யாத்த புணர்ச்சிநோக்கித் தெளிந்தோள்—முன்னர்த் தெய்வப்புணர்ச்சிநிகழ்ந் தமைநோக்கி அதுகாரணத்தான் முடிப்பதாகத்தெளிந்த தலைவி, அருமை சான்ற நாலிரண்டுவகையில்—தான் *முன் அருமையமைந்துநின்றநிலையாற் றலைவன்கண் நிகழ்த்திய மெய்தொட்டுப்பயிறன்முதலிய எட்டினாலே, பெருமைசான்ற இயல்பின்கண்ணும்—தனக்கு உளதாம் பெருமைகூறுதற்கு அமைந்ததோர் இயல்பின் கண்ணும், எ-று." இதனாற் போந்த பொருள் தலைவன் இத்துணை இளிவந்தன செய்யவும் யான் நாணும் மடனும் நீங்கிற்றிலேனென்று தன்பெருமை தோழிக்குக் கூறுதலாயிற்று.

இதன் பொருள்.

(ங)மின்னொளி ரவிரற விடைபொழும் பெயலேபோற்
பொன்†னகை தகைவகிர் வகைநெறி வயங்கிட்டுப்
‡போழிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை

க. தொல். கள. சூ. உ௦. இந்நூற்பக்கம் ௩௩௩: ௩-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

உ. "வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்கால்" நாலடி. ௭௰.

ங. (அ) "மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத், தன்னிறங் கரந்த வண்டுபடு துப்பி, ஞெகிழி ரோதி" பதிற். அக: உகு – அ. (ஆ) "எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்போல், மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது, வைதாக நெறித்தன்ன வறலவிர் நீளம்பா, லணிநகை யிடையிட்ட வீகைய கண்ணி" கலி. ௩உ: க-௪.

(இ) "திருந்து கானக்குழல் ....வரும் பொன்மாலை" (ஈ) "பொன்னரிமாலை பூண்டு"(உ)"பண்ணுரை மகளிர் மாலை பைந்துகில் கவர்ந்து கொள்ளக், கண்ணுரை மகளிர் சோர்ந்து காரிருட் டிவளு மின்போற்,

(பிரதிபேதம்) * முன்னாருமை, † அசைத்தசைகவகை வகிர்வகை நெறி, ‡ பொழியிடை பொழிலிடை

இரண்டாவது குறிஞ்சி கக. ௩௩௯

(க)மின்னகையிலங்கெயிற்றத்தேமொழித் (உ)துவர்ச்செவ்வாய்
நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி

எ - து: ஒளிர்கின்ற மின்னினது விளங்குகின்ற அறுதிகள் இடையே பிளந்தோடும் மேகங்கள்போலே பொன்னைக் கூறுபடுத்தின அழகினையுடைய வகிர்களை(ங)ஐந்துபகுதியையுடைய நெறித்தமயிரிடத்தேவிளங்கவிட்டுப்*பின்னல் (ச)தாழம்பூ வகிர்ந்தவற்றையும் இடையிலேயிட்டு முடித்த மிகவும்நாறுகின்ற பூமாலையினையும் இனிய நகையினையும் இலங்குகின்ற எயிற்றினையும் இனிய மொழியினையும் இயல்பான சிவப்பாற் சிவந்த வாயினையுமுடைய நன்றாகிய நுதலினையுடையாய்! நினக்கு ஒருவார்த்தை கூறுவேம்; அதனை இப்பொழுது †கேள்; எ - று.

இட்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் இட்டவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்து அது நன்னுதலென்னும்பெயரோடு முடிந்தது. கூறுவாமென்றது (ரு)உயர்த்துக்கூறல்; (சு)உளப்பாடன்று, வயங்க, விகாரம்.

பெண்ணுரைப் பிடிக்கைக்கூந்தற் பொன்னரிமாலைதாழ" சீவக. ௩௪௬ ௨௫௩அ. ௨௬௬௩. (ஊ) "பொன்னரி மாலையுந், தாழ்தரு கோதையுந் தாஙகி முடிமிசை" சிலப். ௬: ௧௦௬ - அ. அடியார்க்கு. மேற். (எ) "பின்னிடைச்சேர்ந்த பொன்னரிமாலை" (ஏ) "மின்னிருங் கூந்தன் மேதகப் புனைந்த, பொன்னரிமாலை" (ஐ)"புல்லகம் பொருந்திய மெல்லெ ணேதிப், பொன்னரி மாலை பொலிந்த பூமுடீஇ" (ஒ) "நன்னுதன் மாதர் பின்னிருங் கூந்தற், பொன்னரி மாலாய்" பெருங். (க) ௪௦: ௩௯ - ௪௦, ௩௪௯ - ௫௦, (உ) ௩: ௭௨ - ௩, ௧௯: ௭௫-௬.

௧. "இலஙகெயிற் றின்னகை மாதர்" கலி. ௧௩௯: ௨அ.

௨. "துவர்த்தொண்டையஞ் செவ்வாய்" சீவக. ௧௦௭௪.

௩. ஐம்பகுதியின்பெயர்கள் இந்நூற்பக்கம் ௧௭௪: ௧-ஆம் குறிப்பிலுள்ளபடி நச்சினார்க்கினியராலும் சுருள்,குரல்,அளகம், துஞ்சுகுழல், கொண்டையென்று பு - வே. உரையாசிரியராலும் கூறப்படுகின்றன.

௪. (அ) "கண்ட லவிர்பூங கதுப்பினுய்" சிறுபஞ்ச. ௧௪. (ஆ) "எதிர்பூஞ் செவ்வி யிடைநிலத் தியாத்த, முதிர்பூந் தாழை முடங்கல் வெண்டோட்டு" சிலப். அ: ௪அ - ௯.

௫. "ஒருவனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவி .. ..வழக்கி னாகிய வுயர் சொற் கிளவி" (தொல். கிளவி. சூ. ௨௭) என்பது இஙகே அறியத் தக்கது.

௬. அம், ஆம் என்பன முன்னின்றாரையும் தமராயவழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்குமென்பவாதலால், ஈண்டு உளப்பாடன்றென விளக்கினர்.

பிரதிபேதம்) * பின்னற்றுழம்பூ வுதிர்ந்தவற்றையும், † கேளௌறாகூறி இட்டென்னும்.

௬ நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து
நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு
மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினைஇ
(௧)ஐதேய்ந் தன்று பிறையு மன்று
௰ மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று
வேயமன் றன்று மலையு மன்று
(௨)பூவமன் றன்று சுனையு மன்று
(௩)மெல்ல வியலு மயிலு மன்று
சொல்லத் (௪)தளருங் கிளியு மன்று

எனவாங்கு

௧௬ அனையன பலபா ராட்டிப் பையென
(௫)*வலைவர் போலச் சோர்பத †னொற்றிப்

௧. (அ) உவமப்பொருளாலே சொல்லுவான் குறிக்கப்பட்டபொருளைக்கூறு பாட்டியலால் தெளியும்பக்கமு முண்டென்பதற்கு, "ஐதேய்ந்தன்று .... கிளியுமன்று" என்பதை மேற்கோள்காட்டி, 'இவ்வாறு கூறிய வழித் துணியாது நின்றன, நுதலும் முகனும் தோளும் கண்ணும் சாயலும் மொழியுமெனத் துணிந்தவாறு கண்டுகொள்க' என்பர், இளம்; தொல். உவம. சூ. ௨௰. (ஆ) "தெரிநிலை யென்பது: ஒரு பொருளை ஐயப்படுதலும் துணிதலுமின்றி ஆராயு நிலைமை" என்று கூறி, "ஐதேய்ந்தன்று .... மதியுமன்று" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர், தெய். தொல். இடை. சூ. ௭.

௨. "பூவமலுதல்" கலி, ௬௨: ௪.

௩. (அ) "மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு" (ஆ) "பீலி மஞ்ஞையி னியலி" (இ) "நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி" (ஈ) "மணிபுரை யெருத்தின் மஞ்ஞை போல...... ....எகுதி மடந்தை" (உ) "அணி மயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியை" (ஊ) "கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த, சில்வளை விறலியும்" (எ) "கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி" (ஏ) "வருநல மயிலன மடநடை மலைமகள்" (ஐ) "மயி லெனப்போந்து" (ஒ) "கானிரி மயிலிற் கவின்பெற வியலி" (ஓ) "மயில்கள் போலவரு மடநலீர்"

௪. "தளரியற் கிள்ளை" அகம். ௩௨௪: ௩.

௫. (அ)"இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும்,சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே" புறம். ௨௫௨: ௪ - ௫. (ஆ) "வலைவர்க்கு" கலி. ௨௩: ௪௭.

(பிரதிபேதம்) * வலையா. † ஓற்றியென் னெஞ்சு கெகிழ்த்த செவ்வி காதுடைப்புலையர்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௧௩. ௩.௩.௩.

புலையர் போலப் புன்க ணோக்கித்
(௧)தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான்
(௨)காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன்
றொழூஉந் தொடூஉமவன் றன்மை
யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி

எ - து: நீ போகாதே நில்லென்று என்னை நிறுத்தினன்; நிறுத்தி அணுக வந்து நுதலையும் முகத்தையும் தோளையும் கண்ணையும் சாயலையும் சொல்லை

யும் நோக்காநின்று உவமையைக்*கூறநினைந்து, நுதல் வியப்பையுடைத்தாய்த் தேய்ந்தது, ஆயினும் பிறையுமன்று; முகம்மறுவற்றது, ஆயினும் மதியுமன்று; தோள்வேயின்றன்மை † நெருங்கிற்று, அது பிறக்கும் இடமன்று; கண் பூவின் றன்மை நெருங்கிற்று, அது பிறக்குமிடமன்று; சாயலிருந்த படி மெத்தென நடக்கும், மயிலுமன்று, சொல்லுச்சொல்லத் தளரும், ஆயினுங் கிளியுமன்று, என்று அவ்விடத்து அத்தன்மையனவாகிய உறுப்புக்கள் பல வற்றையும் பொய்பாராட்டி, வலையர் அம்மாக்களின் சோர்வைப் பார்க்குமாறு போல என்னெஞ்சழிந்த செவ்வியைப் பார்த்துப் புலையர் நோக்குமாறுபோல வருத்தமுண்டாக நோக்கித் தொழுதலைச்செய்தான்; தீண்டுதலையுஞ் செய்தான்; மதத்தான் அறிவிழந்து‡பரிக்கோலெல்லையில் நில்லாதகடிய களிற்றை யொப்பான் பலகாலும் தொழுவதுஞ்செய்யும்; தீண்டுவதுஞ் செய்யும்; ஆதலால், தோழீ! அவன் குணத்தில் அறியாமையாகிய குணமோ இல்லை; எ - று.

இவன் இங்ஙனமாகவும் யான் நாணும் மடனும் நீங்காமை நின்றே||னெனத் தலைவி தன் பெருமைசான்ற இயல்புகூறினள்.

(௩.) இதனுட் பாராட்டியெனப்பொய்பாராட்டலும் சோர்பதனொற்றி யென நெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்விகூறினமையிற்கூடுதலுறுதலும் புலையர்போல நோக்கியென நீடுநினைந்திரங்கலும் தொழலுந்தொழுதானென இடம்பெற்றுத் தழாலும் தொடலுந் தொட்டானென மெய்தொட்டுப் பயிறலும் களிறுபோல அறிவினெல்லையி னில்லாதவனெனத் தீராத் தேற்றமும் ஒரு வாற்றாற் கூறியவாறு காண்க.

---

௧. "உண்ணலு மூண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" (கலி. ௨௩: ௭) என்பதும் அதன் குறிப்பும் இங்கே அறியத்தக்கன.

௨. "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்" (கலி. ௨: ௨௬) என்பதும் இந்நூற்பக்கம் ௨௧. ௧-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

௩. "பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி, யொருமைக் கேண்மையி னுறுகுறை தெளிந்தோ,ளருமை சான்ற நாலிரண்டுவகையிற், பெருமை சான்ற வியல்பின் கண்ணும்" என்பதனுரையிலும் இசசெய்யுளை மேற் கோள்காட்டி, 'இதனுட் பாராட்டியென ....மெய்தொட்டுப் (பிரதிபேதம்).* கூறிநினைந்து. † நெருங்கிறும்அது. ‡ வரிக்கோல். || எனத்தன்பெருமை.

இதனால்,தோழிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

"உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளுங் காலை" (க)என்னுஞ்சூத்திரத்துஉள்ளுங் காலையென்றதனாற் பிறையுமன்று, மதியுமன்று, மயிலுமன்று, கிளியுமன்றென்பன மறுத்தனவென்று கொண்டவுவமம். "முதலுஞ் சினையுமென் றாயிரு பொருட்கு, நுதலிய மரபி னுரியவை யுரிய"(உ)என்னுஞ்சூத்திரத்தில் நுதலிய மரபினென்றதனான் மலையுமன்று சுனையுமன்றென்பன, மலையோடுஞ் சுனையோடும் உவமைகருதாது மலையுள் வேயெழும்இடத்தையும் சுனையுட் பூவெழும் இடத்தையும் நோக்கி வேயையும் பூவையும் மறுத்தாசிற்றலின், தோளையும் கண்ணையும் உணர்த்திநின்றவென்று கொண்ட உவமம்.

இது தனிச்சொல்லும் ஆசிரியச்சுரிதகமும்பெற்று, * "பாநிலைவகையே" (௩)என்பதனால் அகப்பொருளின்கண்வந்த தரவிணைக் கொச்சகம். (௫௫)

(௫௬.) ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற்
கொழுநிழன் ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி

பயிறலும் அவன் நிகழ்த்தியவாறு கூறி, மதத்தாற் பரிக்கோலெல்லையி னில்லாத களிறுபோல வேட்கைமிகுதியின் அறிவினெல்லையில் நில்லாதவனெனத் தீராத் தேற்றமும் ஒருவாற்றாற் கூறி, தனக்குப் பெருமை சான்ற இயல்பைப் பின்னொருகால் (தலைவி) தோழிக்குக் கூறியதென்பர். இவ்வுரைகாரர்; தொல். கள. சூ. உ௦.

க. தொல். உவம. சூ. ௩. இச்சூத்திர வுரையிலே பேராசிரியர் "நுதலு முகனும் .. .. .கிளியு மன்று" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி "இவற்றுள், மலையுஞ்சுனையும் உவமையின்மையின் அவற்றைப் பிறை யோடும் மதியோடும் உடன்வைத்து உவமைபோலக்கூறி எதிர்மறுத் தது என்னை? எனின், அவையாமாறு 'முதலுஞ் சினையும்' என்புழிச் சொல்லுதும்" என்பர்.

உ. தொல். உவம. சூ. ௬. இதன் பேராசிரிய ருரையிலும் "வேயமன் றன்று மலையுமன்று" என்ற வழியும் மலைநோக்காது மலையுள்வே யெழுமிடங்கருதி அவ்விடமன்றென்ற வாறெனக்கொள்க. "பூவமன் றன்று சுனையுமன்று" என்பதற்கும் இஃது ஒக்கும்; என்னுங் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

௩. தொல். செய். சூ. ௧௫௫. இதனுரையில் பே. நச. இருவரும் இங்ஙன மே இசசெய்யுளைத்" தனிசசொல்லும் ஆசிரியசசுரிதகமும் பெற்ற தரவிணைக் கொச்சகத்துக்கு மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

(பிரதிபேதம்) * பாசிலைவகையி னென்பதனுல்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௦.

தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்
தீங்கே வருவா ளிவள்யார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் றைஇய பாவைகொ னல்லா
ருறுப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்
வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்

பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்த ளீங்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள் ;
இவளைச், சொல்லாடிக் காண்பேன் றகைத்து ;
நல்லாய் கேள் ;

கடு ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்
தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்
மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ;

கசு நுணங்கமைத் திரளென நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென வமைந்தநின் றடமென்றோள்
வணங்கிறை வாலெயிற் றந்நல்லாய் நிற்கண்டார்க்
கணங்காகு மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ;

உரு முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்
பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை
மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டா
ருயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ
எனவாங்கு;

உஅ பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியா
யாதொன் றும் வாய்வாளா திறந்நீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
விறையே தவறுடை யான்.

இது "காமஞ் * சாலா விளமை யோள்வயி,னேமஞ் சாலா விடும்பை, யெய்தி, நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற், றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச், சொல்லெதிர் பெறஅன் சொல்லி யின்புறல், புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" என்பதனுல்,(க)தருக்கிச்சொல்லிச் சொல்லெதிர்பெறன் இன்புற்றது.

இதன் பொருள்.

(உ) ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற்
கொழுநிழன் ஞாழன்(ங)முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி
நு தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்
(ச)தீங்கே வருவா ளிவள்யார்கொ லாங்கேயோர்

க. தொல். அகத். சூ. ௫௦. நச. இசசூத்திரவுரையில் இசசெய்யுளை இளம்பூரணரும் இதற்கு மேற். காட்டினர். தொல். அகத். சூ. ௫௩. இளம்.

உ. "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பர்" என்பது (அ) கால் என்னும் சொல் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருட்கண் வந்ததற்கும் (தொல். இடை. சூ. உ. சே) (ஆ) "கண், கால் முதலியன இட வேறுபாடு உணர வரின் உருபு புலப்படாது பொருள் உணரவரும்" என்று கூறிக் காலென்பது ஊரை யடுத்தலாகிற பொருண்மேல் வந்ததென்பதற்கும் (தொல். வேற்.சூ.உ௦.'கண்கால்' தெய்)(இ)கால்என்பது இடப்பொருளைக்காட்டும் உருபாய்வந்ததற்கும்(நன். பெயர். சூ. சுரு.மயிலை.தோன்.

௬௨)(௬)கால் என்பது இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபாய் வந்ததற்கும் (௨) கால் கண்ணுருபின் பரியாய நாமமென்பதற்கும் (நன். பெயரி. சூ.௬௫. விருத்தி. இரா) (௩)ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருளும் ஏழாம் உருபேற்ற சொல்லின் ஏகதேசமுமாகிய காலென்பது மாறி நில்லாது வந்ததற்கும் (பிரயோக. காரக. ௬) (எ) காலென்பது ஏழாவதன் பொருட்டாய் வந்ததற்கும் (இ-வி. சூ. ௨௫௪) மேற்கோள். (ஏ) "ஊர்க்கால்" என்பது கால் உருபாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்.

௩. "முதிரிணா" (கலி. ௪௪: ௪) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௪. "தடுமாறு வரலும் கடிவனாவின்றே" என்பதற்கு, 'உவமைக்கட் டடுமாறு வருதல் நீக்கப்படாது; தடுமாறுதலாவது ஐயமுறுதல்; எனவே ஐயநிலையுவமமுங் கண்டுகொள்க" என்றுகூறி 'ஈதகே வருவாளிவள் ....கூற்றங்கொல்' என்ற பகுதியை. மேறகோள் காட்டினர். இளம்; தொல். உவமை. சூ. ௩௭. 'தடுமாறு'

பிரதிபேதம்) * சாலவினவை

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨௦. ௩௩௭

(௧)வல்லவன் றைஇய பாவைகொ (௨)னல்லா
ருறுப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்

க. "விதே நிவெஷா வரிகஷித வகவ யொஜா, நாஃ வொஷுயெ ந வியிநா ஐநவா கூாதாநா" சாகுந்தலம்.

"உலக மூன்றினு ளல்லெழி லொருங்கெடுத் திணிதின், மலரின்மேலோன் மனத்தினுல் வகுத்தவோ வியப்பகொல், சிலைகொள் வேனில் வே ளினியதென் னமுதினிற் றீட்டி, நலநிறைந்தபூங் கொடி கொன்மற் றெனவுள நயந்தான்" காசி. கன்னாளகேது. ௧௧.

௨. (அ) "நல்லார்கணல் லவ்வுறுப் பாயின தாங்க ளுங்க, ளெல்லாமுட ளுதமென் றன்ன விலையர்த வீட்டாற், சொல்வாய்முகக் கண்முலை தோளிடை யல்குல் கைகால், பல்வார்குழ லென்றிவற் றூற்படிச் சந்த மாளுள்" (தொல். உவம. சூ. ௨௪. 'உவமப்' இளம். மேற்கோள்.) (ஆ) "அருங்கல மகளிர்க் கேற்ற வழகெலாந் தொகுத்து மற்றோ, ரிருங் கலி யுலகங் காணப் படைத்தவ னியற்றினுன்கொ, லொருங்கலர்ந் துலகின் மிக்க மகளிர துருவ மெல்லாம், பெருங்கல வல்கு றன்பாற் புகுந்துகொல் பெயர்ந்த தென்றுன்"(சூளா. கல்யாண. கசுக) என் பவைகளும்: (இ) "காயுமனைத்துநீர், யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று" (குறள் கஙௗ௰) என்புழி 'என் அவயவமனைத்தும்நோக்கினீர், அவற்ற தொப்புமையான் எம்மகளிரைநினைந்து என்று சொல்லி வெகுளா நிற்கும்' எனப்பொருளும் 'யான் எல்லா அவயவங்களாலும் ஒருத்தி யோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்றால் ஒருவராகப் பலரையும் நினைக்கவேண்டும். அவரெல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமின்' என்னுங் கருத்தால் "அனைத்து நோக்கினிர் யாருள்ளி"என்றுள். என விசேடவுரையும் எழுதியிருத்தலும் (ஈ) "கரும்பேதேனே" (சீவக. ௨௪௫௩) என்புழி, தேனென்பதற்கு 'நல்லாருறுப்பெல்லாங் கொண டியற்றலிற்றேன்' என்றுவிசேடவுரைஎழுதியிருத்தலும்(உ)"ஆரிடைச் சென்றுங் கொள்ளவொணவிலா வழகுகொண்டாள்"(ஊ)"இழைகுலா மூலையி னுளை யிடையுவா மதியி னேக்கி, மழைகுலா வோதி நல்லார் களிமயக் குற்று நின்று, குழைகுலா நயனத் தார்மாட் டொன் றென்றேவிரும்பற் கொத்த, தழகெலா மொருங்கேகண்டால் யாவரே யாற்ற வல்லார்" (எ) "பெண்களா னூர்க்கு நல்ல வுறுப்பெலாம் பெருக்கினீட்ட,வெண்களாலளவாமாணக்குணந்தொகுத்தியற்றினுளை" கம்ப நீர்விளையாட்டுப். கஎ. கோலங்காண் ௨௦; மாயாசனக. ௫; (ஏ) "திருவு மாரவே ளிரதியுந் திலோத்தமை யென்ன, மருவு மையலு

மோகினியென்பதோர் மாது, மொருதனித திருவடிவுகொண்டாலென வுலகிற், பொருவின் மாயவள் பேரழ குருக்கொடு போனுள்'' கந்த. மாலைப். கங.(ஐ) "உருவெழில் வனப்புவாய்ந்த வொருத்தியைத் தருவா

(கீ)வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்

னெண்ணிப், பெருகிய வுலகின் மாந்தர் பிறங்கெழில் வேறு வேறு, மருவிய வழகிற் காமர் மலிந்தன திலத்தின் வாங்கித், திருவினு முருவ மிக்குத் திகழ்தாச் சிறப்பிற்செய்தான்'' வேதாரண்ய. பிரமதீர்த்த. ங. என்பவைகளும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

க. (அ) "பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை யினியறிந்தேன், பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு" (குறள் ௧௦அங) என்பதும் அதன் பரிமேல். உரையும் (ஆ) "மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப், பல்லுயிர் பருகும் பகுவாய்க் கூற்றம், மாண்மையிற் றிரிந்துதன் னருந்தொழி றிரியாது, நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப், பண்மொழி நரம்பிற் றிவவியாழ் மிழற்றிப், பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென" (இ) "வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்மலர்கையேந்தி, விலைமீனுணக்கற் பொருட்டாக வேண்டுருவங் கொண்டுவேறோர், கொலைவேனெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம் வாழ்வ, தலைநீர்த்தண் கான லறியேனறிவேனே லடையேன் மன்னோ" (சிலப். ௫: உ௧அ - உங, எ: ௧௦) (ஈ) "கன்னி [நீர்] ஞாழல் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை யீன்றோ ரிலலை போலுமான், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வாவஞ்சி, யின்ன தொன்று படைத்த தாயி னெவன்

செய்கோ" (தொல். செய்யுளி. சூ. கஙிஉ: பே. மேற்கோள்) (ஊ) "கோமக ளுருவமாய்க் கூற்றம் போந்தது, போமினும் முயிருயக் கொண்டு" (சீவக. உசுஙிரு.) (ஊ) "வண்ண மேகலைத தேரொன்று வாளெடுங், கண்ணிரண்டு கதிர்முலை தாமிரண், டுண்ணி வந்த நகையுமுண டாமெனி, லெண்ணுங் கூற்றினுக் கித்தனை வேண்டுமோ" கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. கசச. (எ) "பெண்ணோ வலளல்லள் பெண்ணுருவு கொணடிருந்து, மண்ணோர் களையெல்லா மாய்க்க, வருங்கூற்றே" இராமா. திக்குவிசயப். களகூ. (ஏ) "வெணணிலாக் கதிர்கள் விழுதுவிட் டொழுகும் பிறைவடஞ் சுமந்தற வீங்கி, வண்ண மென் சுணங்கு பூத்தெழுந் தோங்கும் வனமுலைப் பொறையினி லக்தோ, நுண்ணிடை முரியு முரியுமென் றேங்கி நூபுர மரற்றவெங் கூற்றம், பெண்ணுருக் கொண்டு வருதல்போற் பெட்பின் மேனகை யவ்வுழிப் பேர்ந்தாள்" கூர்ம. இராமனவதரித்த. கூசு. (ஐ) "பெண்ணு ருக்கொடுயிர்களைப் பெட்பொடு, முண்ணக் கூற்ற மொளியிட் டுறைந் ததே" காசி. காசிப்படலம். உஎ. என்பனவும் ஒப்புநோக்குக. (ஒ) உருவென்பதன்றி உருவென்பதே வடிவை புணர்த்திவருமென்ப தற்கு, "வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொல்" என்பது மேற் கோள்; தொல். உரைவி. சூ. உச. நச்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ0. கூ.கூ.கூ

பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்த *(க)ளிட்கிதோர்
(உ)நல்கூர்ந்தார் செல்வ †மகள்

எ - து: ஊரிடத்தே வளர்ந்த இளமரக்காவினுள் நீரோடுகின்றகாலிடத்தே நின்ற, கொழுவிய நீழலையுடைய ஞாழலினது முதிர்ந்தகொத் துக்களைப் பறித்துக்கொண்டு,பூவும் மயிருந் தம்முண்(ங)மயங்கும்படிமுடித்து வாரிமுடிக் கும்படி தலைகூடினமயிர தோட்கட்டிலே,தாதோட்ட சிறிதீ சூலைந்து வீழ, நிறைந்த (ச)மதி இனிய கதிர்களை விட்டாற்போல முகம் ஒளிபொருந்தி,யான் நிற்கின்ற இவ்விடத்தே வருவாளாகிய இவள் யார்தான்? (ரு) கொல்லிமலை யிலே வல்லவனாலே பண்ணப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவையோ? அன்றி அய

க. (அ)காதற் சொல்லுக்கு"ஈங்கிதோர்நல்கூர்ந்தாசெல்வமகள்"என்பதை மேற்கோள்காட்டி, இதனுள் 'இது வென்பது காதல் பற்றிவந்தது' என்பர் தெய்வச்சிலையார்; தொல். கிளவி. ௫. ௫௫. 'குடிமை'

உ. "நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்" கலி. ௫௦: கச.

ங. தொல். உரி. ௬. ௫௩. உரையில் இவ்வுரைகாரர், "கழுமமுடித்துக் கண்கூடு கூழை" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி, கழுமென்னும் உரிச் சொல் திரட்சியை உணர்த்துதல், 'கூறிய கிளவி' என்பதனுற் கொள்க வென்று வேறு பொருளெழுதி யிருக்கிறார். இ - வி. உரைகாரரும் திரட்சியென்னும்பொருளில்வருதற்கே மேற்காட்டினர். இ-வி.௬.உசா.

ச. "மாதர் முகம்போ லொளிவிட வலலையேற், காதலை வாழி மதி" (குறள். ககக அ) என மாறிவருதலுங் காணக.

ரு. (அ) "கொல்லிக் குடவரைப், பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை, விரி கதி ரிளவெயிற ரேன்றி யன்னநின், ஞய்நலம்" நற். ககஉ அ - கக. (ஆ) "கொல்லிக், கருங்கட் டெய்வங் குடவரை யெழுதிய, நல்லியற் பாவை யன்னவிம, மெல்லியற் குறுமகள்" (இ) "கொல்லிக் குட வரைப், பாவையின் மடவந்தனளே" குறுந். அக, ௬௦௦. (ஈ) "கொல்லி, யொளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக், கடவுளெழுதிய பாவை யின், மடவது மாண்ட மாஅ யோளே" (உ) "கொல்லி, நிலைபெறு கடவு ளாக்கிய, பலர்புகழ் பாவை யன்னநின்னலனே" அகம். சுஉ:

கங-கசு, ௨௦கூ: கடு-எ. என்பவற்றாற்கொல்லிப்பாவை தன் பேரழகி னால் அழகிய மகளிர்க்கு உவமைகூறப்படுதல் தெற்றென விளங்கும். (ஊ) "செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை, செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றியன்ன, செய்யர்" மது சகO, கஉ. (எ) "தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை, விண்டவ ழிளவெயில் கொண்டுநின் றன்ன, மிருகவி னெய்திய... .. .. ..அரிவையை" அகம். உகஉ: க - அ. என்பவற்றிற் குறித்த பொற்பாவையும் (ஏ) "பாவை யன்னவென் னாய்தொடி மடந்தை" ஐங். ௩அகூ. (ஐ) "பாவை யன்ன மகளிர்" பதிற். அஅ: உகூ. (ஒ) "பாவை யன்ன பலராய் மாண்கவின், பண்டையிற் சிறக்கவென்

(பிரதிபேதம்) * இங்கிதோர் | மகள் இயலைச்............நல்லாயகேளாள-து. ஊரிடத்தே,

னாலே நல்லமகளிருடைய உறுப்புக்களெல்லாவற்றையும் ஒருங்குகொண்டு வடிவமைப் பண்ணப்பட்டாளொருத்தியோ ? அன்றி ஆடவர்மேலுள்ள வெறுப்பாலே தன்னைக்கூற்றமென்று அறியாதபடி மறைத்துப் பெண்வடிவுகொண்டு வந்ததோர் கூற்றமோ ? இந்நிலையை ஓர்ந்துபாராய்; கொடிபோன்ற நடக்கத் தினையும்(க)எண்கோவையாகிய மேகலையையும்சிலபூத்தொழிலையுடையகலிங

மகட்கென" அகம். கஅ: கஉ - கங.(ஓ) "பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளிர்" புறம். உகூ௩: உ. என்பவற்றிற் குறித்த பாவையும் இதுவே போலும். (ஔ) இப்பாவை தெய்வத்தாற் செய்யப்பெற்றதென்பது இக்குறிப்பில் (அ, ஆ, ஈ, உ) என்பவற்றின் பின்னுள்ளவற்றாலும் (ஃ) "தெய்வப்பாவை" என்பதற்கு, 'தெய்வத்தாற் செய்த கொல்லிப்பாவை' (சீவக. கூ௩௭) என்று எழுதியிருக்கும் உரையாலும் அறியலாகும். (அஅ) "பாவையிற், போத லொல்லாளென் னெஞ்சத்தானே" நற். உ௦௧: கக - கஉ. (ஆஆ) "ஒப்பரும் பாவைபோன்று உறையும் - 'அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவைபோலே தங்கும்; வேறு கருத்துச்செல்லாமல் தன்னையே கருதுவித்தலின் பாவையென்றார்" (சீவக. ககஎ) (இஇ) "வாக்கமை பாவையொப்பார் - நீகலாகாமையிற் கொல்லியம்பாவை யன்னாராய்" சீவந. ககஎ. என்பவற்றால் இது கண்டவர் மனத்தைக் கவரும் இயல்பினதென்பது புலனாகும். (ஈஈ) இப்பாவை, காமுகரைக் கொல்லும் இயல்புடைமையாற் கொல்லியெனவும் இஃதிருக்கு மலை கொல்லிமலையெனவும் முன்பு பெயர்பெற்றதென்றும் பின்பு இம் மலையே கொல்லியெனப் பெயர்பெற்றதென்றும் பெரியார் கூறுவர். (உஉ) "கொல்லிப்பா வைக்கிணையாய் நின்றதெவன் கோகனக, வல்லிப்பா வைக்கிணையா வாய்" (மாறனலங்காரம். மேற்கோள். உ௦உ) என்புழி, கொல்லிப்பாவை என்பதற்கு, காமுகரைக் கொல்லும்பாவை என்று எழுதியிருக்கும் உரையும் ஈண்டறிதற்பாலது. (ஊஊ) "கொல்லித், தெய்வங்காக்குந் தீதுதீர்நெடுங்கோட், டவ்வெள் ளருவிக் குடவரை யகத்துக், கால்பொரு திடிப்பினுங் கதழுறைகடுகினு, முருமுடன்றெறியினு மூறுபல தோன்றினும், பெருநிலங் கிளரினுந் திருநல வுருவின், மாயா வியற்கைப்பாவையின்" என்பதனால் இதன் வியக்கத் தக்க பெருமை அறியப்படும். (எஎ) "செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத், திருவின் செயயோ ளாடிய பாவையும்" (சிலப். சு: கூ௦ - க) என்பதற்கு 'அவுணர் வெவ்விய போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்க் கோலத்தோடு மோகித்து வீழும்படி கொல்லிப்பாவை வடிவாய்ச

செய்யோளாகிய திருமகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னும் ஆடலும்" என்று எழுதியிருக்கும் உரை இப்பாவையின் அழகாற்றலை நன்கு அறிவிக்கும்.

௯. கலை யென்பதை மேகலையென்பதன் முதற் குறையாகக்கொண்டு எண் கோவையாகிய மேகலையென்றார் போலும்; (அ) "எண்கோவை பிரதிபேதம்) *கூற்றமோவென வையுற்று இகலில்லை

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨0. ௩௬௯

த்தையுமுடையளாயிருந்தாளாதலால் இவ்வூரிடத்துப் பிள்ளையால் வழிபடப்பட்டாருடைய செல்வத்தையுடைய மகள்தான்; இவளைக் காத்துப்போந்தவர்கள் இப்பொழுது காவாராய்ப் புறப்படவிடுதல் †கொடிது; எ - று.

(க)இவளைச், (உ)சொல்லாடிக் காண்பேன் நகைத்து நல்லாய் கேள்

எ - து: இனி இவளை நல்லாய்! யான் கூறுகின்றதனைக்கேள் என்று போகாமல் தடுத்து வார்த்தைசொல்லிப் பார்ப்பேன்; எ - று.

இஃதுஐயுற்றுத்துணிந்து நெஞ்சொடு கூறியது.(க)மேகலையானும்கலிக்கத்தானும் ஐயம் நீங்கி மகளென்று துணிந்தான், ‡மனைக்கிழத்தியாக யான் கோடல்வேண்டுமெனக்கருதி. (ச) மருந்துபிறிதில்லாப் பெருந்துய ரெய்தினுறுதலின் இவ்வணம் ஐயமும்நிகழ்ந்தது. இவ்வகை உவமைகள்"வேறுபட வந்த வுவமத்தோற்றம், கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல்"(ரு) என்பதனுற்

மேகலை காஞ்சி யெழுகோவை, பண்கொள் கலாபம் பதினறு - கண் கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென் றுணரற் பாற்று" (ஆ) "எணகோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, பணகொள் கலாபமிரு - பத்தொன்று - கண்கொள், பருமம் பதினன்கு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற் பாறறு" என்னும் வெண்பாக்களுள் ஒன்று‡இதற்கு,ஆதாரமாகுமெனினும், (இ)"எண்கோவை காஞ்சி யெழு கோவை மேகலை, பண்கொள் கலாபம் பதினறு-கணகொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று" என்னும் வெணபாவை (முருகு. கசு. உரை.) மேற்கோள்காட்டி, அந்த முறையையே பிறவிடத்தும் வற்புறுத்தும் இவா கருத்தாகு மேகலை எண் கோவையுடைய தென்பது மாருக உள்ளது.

க. "இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் றகைத்து" என்பது பாட்டிடை வைத்த பொருட்குறிப்பாகிய உரைவகை நடைக்கு மேற்கோன், தொல். செய். சூ. கசுகூ: 'பாட்டிடைவைத்த'.இளம்.

உ. "சொல்லாடச சோர்வுபடும்" குறள். சஅ௦.

ந. (அ) "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை .. ..சூரா மகளிர்" முருகு. கஅ - சக. (ஆ) "அழ லோடாப்பொற் பூணுமில......... விளக்கனை யார்க்கிடம் வேறில்லை மேதினியே" திருவாவடுதுறை. ந. என்பவையும் (இ) "கோபத்தன்ன தோயாப்பூந்துகில்" முருகு. கரு என்பதும் ஈண்டறியத்தக்கன.

ச. "மருந்துபிறி தில்லைபா னுற்றநோய்க்கே" நற். அ௦. க.

ரு. தொல். உவம. சூ. நஉ.

(பிரதிபேதம்) * மிடிபட. † கொடிது; இனி இவனைகல்லாய...........சொல்லிய பார்ப்பே னென்றுசெஞ்சொடேகூறினன். மேகலையாங்காய.‡ மினைக்கிழத்தியாகக்கோடல்

கொண்டாம்."அவ்வகமாக்களும் விலக்கு, †மன்றிப், பிறவவண்வரினுந் திறவ, றுடித், தத்த ‡மியலின் மரபொடு முடியி,னத்திறந் தானே துறையெனப்படு மே" (க)என்பதனுல், ஞாழன்முடித்தாளெனசெய்தற்றலைவி ||போலவும்வார்த் தானிவர்தபொதும்ப ரென்றதனுன் மருதத்துக் கண்டான் — போலவுங் கூறிக் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய புணர்தனிமித்தம் பொருளாக முடித்தான் ∴இவ்வாறு மயக்கினும் குறிஞ்சித்துறைப்பாற்பட்ட துறையுறுப்பான் வந்த தென்க.

கடு (உ)ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனக்
(௫) × தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினல

க. தொல். செய். சூ. உ0க. இச்சூத்திரத்துப் பேராசிரியருரையினும் நச்சினர்க்கினியருரையினும் (இ - வி. சூ. ருஅரு.) இலக்கண விளக்க வுரையினும் இச்செய்யுளேமேற்கோளாக இவ்விசேடக்குறிப்பு, சிறிது வேறுபட வரையப்பெற்றிருக்கின்றது.

உ. (அ) "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும்பெறுமே" என்புழி, "ஆய்தூவி ....அறியாயோ" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, இது நிலம் வரையாது வந்த "கைக்கிளை; இதனைக்குறிஞ்சியிற் கோத்தார் புணர்ச்சியெதிர்ப்பாடாகலின்; என (தொல். அகத். சூ. கரு. நச்.) நச்சி னர்க்கினியரும். (ஆ) ஒருதலைக் காமம் விரவியும் வரூஉம் என்புழி இதனை மேற்கோள்காட்டி, 'குறிஞ்சித்திணையோடு கைக்கிளைமயங்கி வந்தது' என (இ - வி. சூ. ருகடு.) இ-வி. உரைகாரரும், எழுதியிருப் பன ஈண்டறியத்தக்கன. (இ) "ஆய்தூவி யன்னம்" கலி. கக: ௬. (ஈ) "ஆய்தூவிமடவனமே" நைடத. அன்னத்தைத் தூது. க0. க0எ.

௩. (அ)எனவெனெச்சத்தால் உவமம் வந்ததற்கு, "தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்" என்பது மேற்கோள் (தொல். உவம. சூ. கக. பேர்)(ஆ)"தூதுணம் புறவொடு" பட். ருஅ.(இ)"பொறி வரிப் புறவின் செங்காற் சேவல், சிறுபுன் பெடையொடு சேட்புலம் போகி, யரிமண லியவிற் பரல்தேர்ந் துண்டு" அகம். உஎக: க - ௩. (ஈ) "கல்லுண்டு கடிய வெம்புங் கானுறை புறவ மெல்லாம்" சீவக. கசா௩O. (உ) "நுண்பொறிப் புறவின் செங்காற் சேவல், வெண்சிறைப் பெடையொடு விளையாட்டு விரும்பி, வன்பரலார்ந்த வயிற்ற வாகி" பெருங். (க) ௫௨: சக-அ. (ஊ) தூதுணம் பறவை தேண் டோ வறத், காதலந் துணையொடு கழுமிப் புல்லுவ" (எ) "கல்லிரை தேரினும் வீழ்துணை நீங்கிற் கபோதகமோ, யல்லிரையோத மனையது" தணிகை. திருநாட். ௫௨, களவுப். ௬Oக. (ஏ) "கல்லிரை தேருவ

(பிரதிபேதம்) * மக்களும் † இன்றிப் பிறவையரிதும் ‡ இயலான் || போலக்கூறி னர்க்கா, ÷ போலக்கூறிக்குறிஞ்சி, = நிமித்தமும் பொருளாக ∴ அவ்வாறு × தூதணம்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ0. ௩௬௩

(க)மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ

எ-து: கண்டார் காதல்கோடற்குக் காரணமாகிய மான்போலும் நோக்கத்தினையும் மடப்பத்தினையுமுடையநல்லாளே[1] சூட்டுமயிரினையுடைய (உ)அன்னமென்ன, அழகினையுடைத்தாகிய *பெடையினையுடையமயிலென்ன, கல்லையுண்கின்ற அழகிய புறவென்ன, நடையும் சாயலும மடப்பமுமாகியநலம் நெருங்கின நின்னுடைய இவ்வெழில் நின்னைக் கண்டவர்களை மயக்கமுறுத்து மென்றும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ? அறியாயோ? எ - று.

இது நிலம்வரையாது வந்த கைக்கிளை. மயிலும் †பிறவுஞ்சினையொடுசினையுவமம்.

கசு. நுணங்குமைத் திரளென நுண்ணிழை யணையென

முழங்குநீர்ப் புணையென வமைந்தநின் றடமென்றோள்

வணங்கிறை வாலெயிற் றங்கல்லாய் நிற்கண்டாக்
கணங்காகு மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ

எ-து: வளைந்தமுன்கையினையும் வெள்ளிய எயிற்றினையுமுடைய அழகிய நல்லாளே!(ந)நிறத்தாலுந் திரட்சியாலும் புகரினது நன்மையையுடைய மூங்கி லென்ன, (ச)மென்மையால் நுண்ணிய துகிலினையுடைய அணையென்ன, (ரு) காமகடலைநீந்துதற்குத் தெப்பமாதலான் முழங்குநீரைக்கடக்கும் (சு) வேழங்

கபோத கங்களே" திருவானைக்கா. நாட்டு. ககக. (ஐ) "சிறுகல்லிசை தேரும் ....புறவிலமே" விநாயக. திருநாட்டு. சச. (ஓ) "ஓணடுதை யுண புறவீர"

க. (அ)மாதா என்பது காதலென்னுங் குறிப்பினை யுணர்த்தற்கு, 'மாதர் கொண மானோக்கின் மடநல்லாய்" என்பது மேற்கோள்; தொல். உரிச. சூ. ந. நச. நன். உரி. சூ. கஅ. இரா. இ - வி. சூ. உகo. (ஆ) "மாதா கொண மானோக்கின் மடந்தை* கலி. சுகூ ச.

உ. (அ) "மடவன நடையுங, களிமயிற்சாயலும்" சிலப். அ: அகூ-எ. (ஆ) "புறவை வென்றொளிர் பொற்புடைப் பூமகள்"விநாயக.அவகாரக.கூ.

ந. "இளவேய் சிற,,தானு மேய்க்கும் .. ..அரியேறுகைபபா டோள்" தண்டி. சூ. நக. மேற்கோள்.

ச. (அ) 'அணை புரைமென்மை யமைபடு பணைத்தோள்" பெருங். (உ) கடு எஉ (ஆ) "வெயினைக் கரும்பை மெலலணையைச, சருவிடப பசந்து திரணடுமென்மையவாயத தழைத்தெழில் பிறங்கியதோளாள்" சீற. நுபுவ்வுத்துக. தசைக்கட்டிபைப் பெண ணுரு, உக,

ரு. "கொடியனுரை .. .. காம, நீததரிக் கடலை நீந்தும புணையென விடுத்தல் செல்லார்" சீவக. உஅoச.

சு. (அ) "வேழ வெண்புணை தழீஇ" (ஆ) "வேழத்துப் புணை துணையாகப், புனலாடு மகணமை யனதம்த" அகம். கூ: அ கஅக: அ - கூ.

*(பிரதிபேதம்) * பெருடைமை யினைபுடைய † புறவுஞ்சினையொடு,

கோவாற்செய்த தெப்பமென்ன, பொருந்தின நின்னுடைய பெருமையை யுடையமெல்லிய(க)தோள்கள் நின்னைக்கண்டவர்களுக்குவருத்தமாமென்னும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ ? அறியாயோ ? எ - று.

உங்(உ)முதிர்கோங்கின்(௩)முகையெனமுகஞ்செய்தகுரும்பையெனப்
 பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை

க. "தோளுமுடைய வாவணங்கே"

உ. (அ) வேறுபட வந்த வுவமத் தோற்றத்துக்கு "முதிர்கோங்கின்......... இளமுலை" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி, முதிர்கோங்கும் முற்றிய குரும்பையும் பெரியவாகலின் அவைபோலப் பெருதத நின் இளமுலை யென்றல் ஒத்தது, பெயறுளி முகுளஞ் சிறிதாக இவற்றோடு அதனை உடன்கூறி அப்பெயறுளி முகுளத்திற் கில்லாத பெருமைக்குணம் பொருட்குப் பின்னர் விதந்து கூறுதலின் அதுவும் வேறுபட வந்த வுவமை யாயிற்று என்பர் ஈச: தொல். உவம. சூ. ௩உ, (ஆ) கலியடி பதினேழெழுத்தான் வந்ததற்கு "முதிர்கோங்கின்...... ..... குரும்பையென" என்பது மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௫௫. 'அளவடி' இளம். (இ) "முதிர்கோங்கின் முகை" என்பது குற்றுகர வீறு இன்பெற்று வருதற்கு மேற்கோள். (தொல். குற். சூ. எஅ.) (ஈ) "யாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிப், பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை" சிறுபாண். உ௫ - ௬. (உ) "முலையேர் மென்முகை யவிழ்ந்த கோங்கின்" குறுந். உ௫௪: (ஊ)"கோங்குமுகைத்தன்ன குவி முலை" அகம். உ௪௦: கக. (எ)கோங்கின் முழுவணப் பெயதிய முற்று விளமுலை' புறம். ௩௩௬: ௯-௧௦.(ஏ) "கோங்கரும் பன்ன முலையாய்"

நாலடி. சOO,(ஐ) "கோங்கேர்முலைப் பூந்திருவே" சிறுபஞ்ச. சடு.(ஒ) "அரும்பெறற்காதலோ டணிகமக் காகிய, மருவகுலுமாகமும்வருந்தப் போந்த, கருங்கண் வெம்முலை யரும்பினழித்து, வண்பொற் றட்ட மலர்ந்தவாதலி, னண்பிற் கொத்தில நம்மோ டிவையெனக், கோஙக குறுகல் செல்லாரியல" பெருங்: (உ) கஉ: சOO - ௫. (ஓ) "மின்னிகர் மருங்குற் பிறைநுதற் கனிவாய் வெண்ணகைக் கருங்குழலவடான், பன்னிரு பருவ மடைந்துபைங் கோஙகின் பனிமுகை யெனமுலை முகிழ்த்தாள்" பிரமோத்தர. உமாமகேசுவரபூசை. ௩.(ஔ)"யாணர்க் கோஙகின் மென்முகிழ்முலை" பாக. (சO) கோவியர். நிறங்கியமுலை "யாணர்க் கோஙகின் குவிமுகையெள்ளிப்,பூணகத தொடு முலை" உத் ஞானமிர்தம். . . (அ௮)"கோங்கிற் குவிந்து பணைத்தடியதரநே ரா கோக. - தீர்த்தச்சிறப்பு. உக. (ஆஆ) "அலர்முலை தலைடைவ்வு கோங்கமு, மிலவமு மெல்லடி யினைவுறுவகைத், தலை திருவானைக்க சார்ந்திரின்புற, நிலைபெறு பஞ்சியி னெறிக சேர்க்குமே" திருநாட்டு. சOஅ.

௩. "முலைமுகஞ் செய்தன" அகம். எ: ௧.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உO. ௩௪௫

(௧)மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டா
ருயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ

எ - து: மயிர்நேரிதான வரிகளையுடைய முன்கையினையும்மடப்பத்தினையு முடைய நல்லானே! முற்றின கோஙகமரத்தினது இளையமுகையென்ன, *அடிவரைநதுகட்புலனுன(உ)குரும்பையென்ன, பெய்தற்றொழிலையுடையமேகத் தின் றுளியாலுண்டான(௩)மொக்குளென்ன, பெருத்த நின்னுடைய இளைய முலைகள் நின்னைக் கண்டவர்களுடைய உயிரை வாஙகிக்கொள்ளுமென்னும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ? †அறியாயோ? எ - று.

எனவாங்கு

எ - து: என்று யான் கூறுநிற்க ; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

உஅ (௪)பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியா

‡யாதொன்றும் (௫)வாய்வாளா திறந்தீவாய் கேளினி

(௬)நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்

போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்

---

௧. "மயிர்வார் முன்கை" ஐங்குறு. உ௧அ.

௨. (அ) "குரும்பை மென்முலை" அகம். உ௫௩. உஉ. (ஆ) "குரும்பையக் கொங்கைநாகா கோதையர்" கம்ப. களியாட்டுப். உ. (இ) "குரும்பை மென்முலையார்" நைடதம். நாட்டு. ௧௧. (ஈ) "குரும்பைமுலை வள்ளி" திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் ..... (உ) "குரும்பை போற்கிளர் குவிமுலைக் கௌசியோடு" உத்தரகோச. பாரப்பதிகவும். ௫௧.

௩. "கோங்கரும்பு பந்து கொலைசூது தாளமொக்குள்" இரத்தினச். ௧எ.

௪. (அ) "பேதுறலஞ்சி" அகம். ௪: ௪௧; (ஆ) "பாவை பேதுற" சீவக. ௧௩௯௪; (இ) "பேதுறவு மொழிந்தனள்" (ஈ) "பெரும்பே துற்றதும்" சிலப். ௧உ: ௬௪, ௧௩: ௯௯; (உ) "பெரும்பேதுற்று விளியும்" பெருங். (உ) ௨௦. உஅ.

௫. (அ) "வாய்வாளா தின்றான், செறிநகை" பரி. உ௦: ௪௪ - எ; (ஆ) "வாய்வா ளேனிற்ப" கலி. ௯௫: ௧௫.

௬. (அ) "நீயுந் தவறிலை .... தவறுடையான்" என்பது சொல்லுவான் குறிப்பினாற் பொருளறிய வந்தமைக்கும் (நன். பெயரியல். சூ. ௧உ.

மயிலே) (ஆ) "நீயுந் தவறிலை ... . தவறிலர்" என்பது இணையும் பாலும்விளங்கவில்லாதசொற்களுள் நீயென்பது குறிப்பாற்பெண்பா லுணாநிற்றற்கும் (தோல். பெயரி. சூ. ௩௧. ௩௪; சூ. ௩௭. 'இன்ன பெயரே' தெய்.) மேற்கோள். (இ) "நீயுந் தவறிலை நின்கை யிதுதந்த,
(பிரதிபேதம்) *வடிவு வரைந்து. † அறியாயோ ஆங்கசை பேதாய். ‡ யாதொன்று மவ ராநிறந்தீவாய,

44J

(௬)நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
(௭)பறையறைந்தல்லது செல்லற்க வென்ன

விறையே தவறுடை யான்

எ-து: *நீ மயக்கமுற்றாய்போலே பிறருடைய வருத்தத்தை அறியாயாய்க் கேட்டார்க்கு‡யாதொன்றுஞ் சொல்லாயாய்க் கழிந்துபோகின்றவளே! இப் பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; நீயும் குற்றமுடையையல்லை; நின்னை இற்புறத்தே புறப்படவிட்ட நம்முடைய சுற்றத்தாரும் குற்றமுடையரல்லர்; குற்றமுடையான் யாவனென்னில்,(௬)நிறையழிக்கொல்கின்ற(௪)யானையை நீர்க்குவிட்டாற் பறைசாற்றிச செல்லுமாறுபோல, பறைசாற்றிச் செல்வ

பூவெழிலுண்க ணவளுந் தவறிலள், வேனிற் புனலன்ன நுந்தையை நோவார் யார், மேனின்று மெள்ளி யிதுவிவன் கைத்தந்தா, டான் யாரோ வென்று வினவிய நோய்ப்பாலேன், யானே தவறுடையேன்" கலி. ௮௪: ௩௬ - ௪௧. (ஈ) "வந்தோன் கொடியனு மல்லன் றந்த, நீதவ றுடையையு மல்லை நின்வயி, னுணை வரும்படர் செய்த, யானே தோழி தவறுடை யேனே" அகம். ௭௨: ௧௧-௨௨.

௬. "நிறையழி யானை நெடுநகூ விளியும்" மணி. ௭: ௬௭.

௨. (அ) "வெரூஉப் பறை நுவலும் பரூஉப் பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" பொருந. கஎக - ௨. (ஆ) "தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி" புறம்: கூ: ந. (இ) "பாகும் பறையும் பருந்தின்பந்தரு,மா துல மாக்களுமலவுற்றுவிளிப்ப" மணி. ச:சக-௨. (ஈ)"பறை நிறை கொல்யானை" (உ)"அறைபறை யானை" முத்தொள். (ஊ) "பறைவன் களிற்றுப்......பாஞ்சாலர்க்கு" வில்லி. சூது. ௨௨௫.

௩. யானைக்கு நிறையுடைமையாவது: "இருநிலனேப்பவிழ்தருகடாத்துக் கைம்மிகக் களித்த கவுள தாயினுஞ், செயிர்கொண் மள்ளர் செரு விடத் தல்ல, துயிர்நகைக் குறுமை" பெருங். (க) ந௮: கக௮ - க௨க.

யானை நிறையழிதல்: "காழோர் கையற மேலோரின்றிப், பாகின் பிண வையிற் பணைமுகந் துடைத்துக், கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும், பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக்குறுத்து...............பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரு, மா துல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப, நீல மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக், காலவேகங் களிமயக்குற்றென" "நீல யானை மேலோ ரின்றிக், காமர்செங்கை நீட்டிவண்டுடு, பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து, நிறையழி தோற்றமொடு தொடர" என (மணி.ச: ந௫-சச, கக: ௨೦-௨ந.) வருவனவற்றால் அறியலாகும்.

௪. "கையது கையோ டொருதுணி கோட்டது, மொய்பிலவேன் மன்னர்முடித்தலை-யைய, வுயர் பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெங் கோன், வயவெம்போர்மாறன் களிறு" தொல். புறத். சூ.கஎ.நச்.மேற். (பிரதிபேதம்) * என்றியான் கூறுவிற்க நீ மயக்க,

லைத் பறைசாற்றுமத் செல்லாதொழிகவென்று சொல்லாத இறைவனே யன்க; எ - று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவென்னும் அழுகை பிறந்தது.

இது புணர்த நிமித்தமாதலிற் *குறிஞ்சியுட்கோத்தார். இது தான் உயிர்கொடுத்தானாகத் தனது நன்மைகூறி அவள் † நீங்கும் கூறினன்.

இது முன் ஒரு நெடுவெண்பாட்டும் ஓர் அம்போதரங்கமும் தனிச்சொல்லும், ‡ தாழிசையும் பின்னும் ஒரு தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த கொச்சகக்கலிப்பா. (௨௦)

(ருஎ.)வேயெனத் திரண்டதோள் வெறிகமழ் வணரைம்பான்
மாவென்ற மடநோக்கின் மயிலியற் றளர்பொல்கி
யாய்சிலம் பரியார்ப்ப வவிரொளி யிழையிமைப்பக்
கொடியென மின்னென வணங்கென யாதொன்றுந்
தெரிகல்லா விடையின்கட் கண்கவர் பொருங்கோட

வளமைசா லுயர்சிறப்பி னுந்தைதொல் வியனக
ரிளமையா னெறிபங்தோ டிகத்தந்தாய் கேளினி ;

அ பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்கூடற்
றேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்க
ணேந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னுதார்க்கவன்வேலிற்
சேந்துநீ யிணையையா லொத்ததோ சின்மொழி;

௧௨ பொழிபெயல் வண்மையா னசோகந்தண் காவினுட்
கழிகவி னிளமாவின் றளிரன்ன யதன்றலைப்
பணையமை பாய்மான்றே ரவன்செற்றார் நிறம்பாய்ந்த
கணையினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றோ கனங்குழாய்;

*௧௬ வகையமை தண்டாரான் கோடுயர் பொருப்பின்மேற்
றகையிணர் ளேவேங்கை மலரன்ன சுணங்கினாய்
மதவலி மிகுகடாஅத் தவன்யானை மருப்பினுங்
கதவவாற் றக்கதோ காழ்கொண்ட விளமுலை ;

எனவாங்கு;

உக இனையன கூற விறைஞ்சுபு நிலநோக்கி
நினையுபு நெடிதொன்று நினைப்பாள்போன் மற்றாங்கே
துணையமை தோழியர்க் கமர்த்த கண்ணள்
மனையாங்குப் பெயர்ந்தாளென் னறிவகப் படுத்தே.

(பிரதிபேதம்)* குரிஞ்சி யுடனே, † நிக்கு கூறினன், ‡ தாழிசையும் வெள்ளைச்

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

(க)வேயெனத் திரண்டதோள் வெறிகமழ் வணரைம்பான்
(உ)*மாவென்ற மடநோக்கின் †மயிலியற் றளர்பொல்கி
(ரு)யுரய்சிலம் பரியார்ப்ப வவிரொளி யிழையிமைப்பக்
கொடியென மின்னென ‡வணங்கென யாதொன்றுந்
தெரிகல்லா (சு)விடையின்கட் (ஒ)கண்||கவர் பொருங்கோட
÷வளமைசா லுயர்சிறப்பி னுந்தைதொல் வியனக
ரிளமையா னெறிபந்தோ டிகத்தந்தாய் கேளினி

எ-து:(கூ)மூங்கிலென்னும்படி திரண்டதோளினையும்மணம்நாறுகின் றகடை குழன்ற ஐம்பாலினையும் மானைவென்ற மடப்பத்தையுடையநோக்கினையும் மயில்போன்ற சாயலினையுமுடையையாய், அழகிய சிலம்பு உள்ளிமெணி ஆரவாரிப்ப,விளங்குகின்ற ஒளியினையுடையகலன்கள்விளங்க,(எ)நடக்கத்தாற்

க. இச்செய்யுள் உள்ளப்புணர்ச்சியுற்ற தலைமகன் வரைதல்வேண்டிப்

பாங்கற்குரைத்தற்கு மேற்கோள்; தொல். களவு. சூ. எ. இளம்.

௨. (அ) 'மாவென்ற மடநோக்கின்' என்பது வினைபயன் மெய்யுருவென்றவற்றுக்கு உரியனவென்று பாகுபடுத்துணர்த்தப்பட்ட சொற்களன்றி மரபினான்வரு முவமைசொல்லுக்கு மேற்கோள். தொல். உவமை. சூ. கஎ. இளம். (ஆ) "மானோக்கின்" (இ) "மாதர்கொண் மானோக்கின் மடந்தை" (ஈ) "மானோக்கி" கலி. ௩௦ ௪௦, ௬௬: ௪, அஎ: கக, (உ) "மானேர் நோக்கின் வளைக்கை யாய்ச்சியர்" தண்டி. சூ. கக. மேற்கோள். (ஊ) "மானேர் நோக்கம்" சிலப். எ: ௪௪. (எ) "மானினோக்கி" சீவக. ௩௫௧.

௩. "ஆய்சிலம் பெழுக்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுகின்" கலி. ௫௧: எ.

௪. "இடைவனப்பும்" ஏலாதி. எ௫.

௫. (அ) "கண்கவர் காரிகை" இறை. சூ. எ. மேற்கோள். 'பையுண்மாலைப்' (ஆ) "கண்கவர் வனப்பின்" (இ) "கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்புவாய்ந்த, வொண்டொடி" நைடத. அன்னத்தைத்தூது. க௨, போர்புரி. ௫.

௬. (அ) "வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய" பழ. ௩௪. (ஆ) "வேயே திரண்மென்றோள்" (இ) "வேயழுத திரண்டமென்றோள்" சீவக. ௬௫௨. ௨க௨௩. (ஈ) "வேயெனத் திரண்டதோள் விளங்குமேனியாள்" சூளா. கல்யாண. ௨௨௦.

எ. "கொடியென நுடங்கி வேளெனக் கரந்து... .. ..மின்னெனப் பிறங்குநுண் ணுசுப்பை" காஞ்சிப். மாசாத்தன். க௫.

(பிரதிபேதம்) * மான்வென்ற, † மயிலியலாற்றளா, ‡ அணங்கென வியாதொன்றும், || கவர் பெருங்கோட, கவர்பெழுக தோட ÷ வளைமையாளுபர்.

காடியென்ன (க) விளக்கத்தான் மின்னென்னக் கட்புலனுகாமையின் வருத்தமென்ன யாதொன்றுந்தெரியாத இடையிடத்தே கண்கள்விரும்பிச்

சுரந்தோட, நின்னுடைய இளமைப்பருவத்தாலே செல்வம் அமைந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய (உ) நுந்தையுடைய பழமையுடைத்தாகிய அகற்சியை யுடைய மனையினின்றும் அடிக்கின்ற பந்தோடே தளர்ந்து ஒதுங்கிப்புறப் படுதலைச் செய்தவளே! இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று

அ (ஈ)*பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்(ச)கூடற்
றேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்க
ணேந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னுதார்க் கவன்(ரு)வேலிற்
சேந்துநீ யினையையா லொத்ததோ (௬)சின்மொழி

எ - து சிலவான மொழியினையுடையாய! பூவினையுடைய குளிர்ந்த மாலையினையும் புலர்ந்த சந்தனத்தினையுமுடைய பாண்டியனது உயர்ந்தமதுரை யிடத்துத் தேன்பரக்கும்படி அவிழ்ந்த நீலத்தினது அலரைவென்ற போரை யுடைய கண்கள் தலையாயதின கோட்டையும் அழகினையுமுடைய யானை யினையுடைய பகைவர்க்கு அப்பாண்டியன் வேல் மனம் வருத்துமாறுபோலச்

க. "மின்னென நுடங்கு மருங்குலும்" (தொல். கள. சூ. கக. மேற்கோள் 'கண்ணென்ன') என மின், நுடக்கத்தானும உவமைகூறப்படுமாயினும் கொடிக்கு நுடக்கங் கூறப்பட்டமையின் விளக்கமட்டுமே கூறினர்.

உ. நுந்தையென்பது முறைப்பெயர் இடமும் நகரம் பற்றுக்கோடும் ஆக வரும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரச்சொல்லென்பதும இதன் முதலை இதழ்குவியாது குறையக் கூறல்வேண்டுமென்பதும் இதழ் குவித்துக் குறுகாதபடி முற்றக் கூறியவழியும பொருள் வேறுபடாதென்பதும் தொல். மொழி. சூ. ௩௪ - ரு. இள ௩௪; உரைகளால் அறியலாகும்.

௩. "பூந்தண்டார் . . . . சின்மொழி" என்பது முன்னோர் கூறிய

காமககுறிப்பினும் செந்துறைப் பாட்டின்கணவரும் வணணப்பகுதி வரைதலில்லையென்பதற்கு, மேற்கோள். தொல். புறத.சூ. உஉ. 'வழங்கியன்' இளம்.

ச. இந்நூற்பக்கம் உகரு- க - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ரு. (அ) "அமுரான் முன்பிற் றன்னைய பேர்திய, வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கண" புறம். ருகுO: அ - க. (ஆ) "அடையார்த் துரந்த வருந்திற லயிலவன், படைத்தலைபெயர்த்த கறையெஃகம் போலக், கடைசிவந் தனவே கருங்கயன் மழைககண்" நாற். சூ. கசஎ. மேற்கோள்; 'வாள்போழ்' (இ) "புலைடலை வேலினுங் கண்சிவப் பார" (ஈ) "வென்றி வேல்போற்சி வந்து" தஞ்சை. கூ௩,'கூஅ.

சு. "சின்மொழி" இந்நூற்பக்கம், கருக கஃஆம் குறிப்புப்பார்க்க, (பிரதிபேதம்) பூததண்டார புலா.

சிவந்து கருத்தஞ்செய்து நீ இத்தன்மையையா யிரா நின்றாய், இத்நீ இளமைக்குத் தக்கதோ ; எ - று.

கண்சேர்திரனையையென்றது, சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது

கஉ *பொழி(கு)பெயல் வண்மையா னசோகந்தண் காவினுட
கழிகவி னிளமாவின் றளிரன்ன யதன்றலைப்
பணியைம பாய்மான்றே ரவன்செற்றார் நிறம்பாய்ந்த
கணையினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றோ கனங்குழாய்

எ - து: பொன்னாற்செய்த குழையினையுடையாய்! பொழிகின்ற பெயல் போலும் கொடையினையுடைய பாண்டியனது அசோகமரத்தினையுடைய குளிர்ந்த பொழிலிடத்துநின்ற மிக்க அழகினையுடைய இளைய (உ)மாவினது தளிரை யொத்த நிறத்தினையுடையையாய் அங்ஙனம் வருத்துதற்கு மேலே பந்தியிலே நிற்றலமைந்த பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய பாண்டியனாற் செறப்பட்டவர்கள் மருமத்தே தைத்த அம்பினுங்காட்டில் கோவைச்செய்தல் உலகிற் கொடுமைகளின் மிக்ககொடுமையன்றோ? எ - று.

கசு வகையமை தண்டாரான் கோடியர்(ங)†பொருப்பின்மேற்

றகைமிகு நிற(ச)வேங்கை மலரன்ன சுணங்கினாய்

க. (அ) "பெயன்மழைத் தடக்கைப், ...நல்லியக் கோடனை" சிறுபாண். கஉச - சு. (ஆ) "மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கி" மலை படு. ருஅ௦. (இ) "அவன், வண்கைபோல் வானம் பொழிந்தநீர்" பரி. உஉ: எ - அ. (ஈ) "வானத்தன்ன வண்மையும்" (உ) "மாரியன்ன வண் மைத், தேர்வேளாயை"(ஊ)"வரையா மாபின் மாரிபோல... .பேகன், கொடைமடம் படுதலல்லது" (எ)"மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்" (ஏ) "மாரியன்ன வண்மையிற் சொரிந்து" புறம். ௯ரு: கரு, கஙங: சு-எ, கசஉ: ங - ரு, கருஅ: எ, ஙகூ. கசு. (ஐ) "மாரியி னேற்பார்க் கவைநல்கி" (ஒ) 'மாரிமழை வள்ளல்" சீவக. ஙசுரு, ௯௦௦. (ஓ) "கார்நிகர் வண்கை" நன். சிறப்பு. என்பவைகள் ஈண்டறிதற்பாலன.

உ. (அ) "மாவி, னவிர்தளிர் புரையு மேனியர்" முருகு. கசங - ச, (ஆ) "தேமா மேனி" சிறுபாண். ௬௭கூ. (இ)"மாந்தளிரே மாமேனி" சீவக. சுருஉ. (ஈ) மாவி னிளந்தளி ரன்ன நயத்தகு மேனியும்" (உ) "மாந் தளிர் மேனியுட்"(ஊ)"மாந்தளிர் மேனி"நைடத.அன்னத்தைத். உங.

ங. பொருப்பென்பது பொதியின் மலையின் பெயராதலை இந்நூற்பக்கம் ககரு: க.- ஆம் குறிப்பால் உணர்க.

௯. வேங்கைமலர் சுணங்குக்கு உவமையாதல், "வேங்கைவீ முற்றெழில் கொண்ட சுணங்கணி பூண்கம்" (கலி. ௯௪: ௨௯ - ௭.) என்பதனாலும் அதன்குறிப்பாலும் அறியலாகும்.

(பிரதிபேதம்) * மொழிபெயல் † பரப்பின.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨௧. ௬௫௧

தவலி ஈமிகுகடாஅத் தவன்(௩)யானை மருப்பினுங்
(௨)கதவவாற் றக்கதோ காழ்கொண்ட விளமுலை

எ-து: (௩)வகுப்பமைந்தகுளிர்ந்ததாரினையுடையபாண்டியனது(௪)சிகரீங் ஞயர்ந்த (௫)பொதியின்மலையிடத்து அழகினையுடையகொந்துக்களையுடைய இளைய வேங்கைப்பூவையொத்த சுணங்கினையுடையாய்! முத்துவடத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நின்னுடைய இளையமுலைகள் இப்பருவத்திலும் அப் பாண்டியனுடைய மிகுதியையுடைய வலியினையும் மிகுகின்ற கடாத்தினையு முடையயானையினுடையகொம்புகளிலுங்கோபத்தினையுடைய வாயிராநின்றன, இக்கொடுமை இப்பருவத்திற்குத் தக்கதோ ? எ - று.

எனவாங்கு

எ-து: என்று; எ-று. ஆங்கு அசை.

௨௧ இனையன கூற விறைஞ்சுபு †நிலநோக்கி
‡நினையுபு நெடிதொன்று நினைப்பாள்போன் மற்றங்கே
துணையமை தோழியர்க் காத்த கண்ணள்
மனைபாக்குப் பெயர்ந்தா(௫)ளென் னறிவகப் படுத்தே

க. (அ) "கொடுங்கே ழிரும்புற நடுக்கக் குத்திப், புலிவிளை யாடிய புலவு நாறு வேழத் தின், றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின், கண்ணே கதவ வல்ல" நற். நகூ: சு-எ. (ஆ) "கொடியனவாங்கொலை யானையின் கோடு" தஞ்சை. கூஅ.

உ. (அ) கதத்தினையுடைய வென்னும் பொருளில் 'கதவ' என அஃறிணைப் பன்மைவினைக்குறிப்பு வகர வீற்றுன்வந்ததற்கு, "கதவவாற் றக்கதோ காழ்கொண்டவிளமுலை" என்பது மேற்கோள்; தொல்: வினை. சூ. உசு. கல். நச. (ஆ) "தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே, கண்ணினுங் கதவநின்முலையே" ஐங். நகூக.(இ)"கண்ணே கதவவல்ல"நற்.நகூ:எ.

ந. (அ) "வகைத்தார் மார்பன்" பெருங். (௪) ௪: அ (ஆ) "முறிமிடை படலைமாலை" - 'வகைமாலை' சீவக. கஅஅக. (இ) "பூவார் முறிமிடை படலைமாலை" சூளா. துறவு. உந என்பவைகள் இங்கே ஒப்புநோக்கற் பாலன.

௪. (அ) "எற்றரு நெடுஞ்சிமைப், புகலரும் பொதியில்" அகம். நஉஉ: கரு - ௪. (ஆ) "ஓங்குயர் மலையத்து" மணி. க ந. (இ) கோடுயரடுக்கத்து" தமிழ்நெறி. மேற்கோள்.

ரு. (அ) "பொதியில், வேங்கையுங் காந்தளு நாறி" குறுந். அ௪ (ஆ) "அடுக்கத்த, விடர்வரை யெரிவேங்கை யிணர்" கலி. ௪ரு: கசு-எ.

௬. "என்பால, வென்னைவிட்டிகத்தர விறந்தீவாய்" கலி. ருக: அ - கூ.

(பிரதிபேதம்) *தமழ்கடா அத்தயன். † நிலநோக்கி ‡ நினைகுடி, நினைவள.

எ-து: *இத்தன்மையனவற்றை யான் நெடிதொன் றநினையாநின் று கூ அதற்கு ஒன் று கூறாதே கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்த்துப் பின்னை அவ்விடத் தோழியரை நினைப்பாள்போலே துணையாயமைந்த தோழியர்க்குப்பொருந்தி கண்ணையுடையளாய் என் அறிவைத் தன்னிடத்தே அகப்படுத்திக்கொண் †தன்மனையிடத்தே மீண்டுபோனாள்; எ - று.

இஃது ஏமஞ்சாலாவிடும்பையெய்திக் கூறினது.

நெடிதோன்று நினையாநின்றென்றது தான் சிறிதுநாட் சென்று வரைந்துகோடலை நினையாநின்றென்றதாகக்கொள்க. நினைப்பாள்போலெ றதனால் அவன் கூற்றினையும் இதுவுமொன்றெனச் சிறிதுகொண்டமையு தோன்றிற்று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவென்னும் உவகை பிறந்தது.

‡இஃது ஏழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும்நான்கடிச சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உச)

(ரு௩) வாருறு வணரைம்பால் வணங்கிறை நெடுமென்றோட்
பேரெழின் மலருண்கட் பிணையெழின் மானோக்கிற்
காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு சுடர்நுதற்
கூரெயிற்று முகைவெண்பற் கொடிபுரையு நுசுப்பினாய்
நேர்சிலம் பரியார்ப்ப நிரைதொடிக்கை வீசினை
யாருயிர் வெளவிக்கொண் டறிந்தீயா திறப்பாய்கேள்;

ஏ உளனாவென் னுயிரையுண் டுயவுநோய் கைம்மிக
விளமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானுங்
களைநரி னோய்செய்யுங் கவினறிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லெனபாய்;

கக நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய்
மடமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானு
மிடைநில்லா தெய்க்குநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
முடைமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

கரு அல்லல்கூர்ந் தழிவுற வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானு

மொல்லேயே யுயிர்வெளவு முருவறிந் தணிந்துதஞ்
செல்வததாற் போத்தந்த நமர்தவ றில்லென்பாய்;

எனவாங்கு;

(பிரதிபேதம்: * என்றிதன்மையன † தன்னிடத்தே மீண்டுபோறு னெவேமஞ்சாலா விம்பை யெயதிக்கூறினன். நெடி ‡இது எழுடி.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௨. ௩௫௩.

ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நமரையான் மற்றிந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலங்குழாய்
மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வல்யா னீபடு பழியே.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

(௧) வாருறு (௨)வணரைம்பால் வணங்கிறை நெடுமென்றோட்
பேரெழின் மலருண்கட் (௩)பிணையெழின் மானோக்கிற்
(௪)*காரொலிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு †சுடர்நுதற்
கூரெயிற்று முகைவெண்பற் கொடிபுரையு நுசுப்பினாய்
நேர்சிலம் பரியார்ப்ப ‡நிரைதொடிக்கை வீசினை
யாருயிர் வௌவிக்கொண் டறிந்தீயா திறப்பாய்கேள்

எ-து: கோதுதலுற்றகடைகுழன்ற(௫)ஐம்பாலினையும்வளைந்தஇறையினையுடைய நெடிய மெல்லிய தோளினையும் பெரிய அழகினையுடைய ||மலர் போலுங் கண்ணினையும் மான்பிணையினது அழகினையுடைய வெருவின நோக்குப்போலும் நோக்கினையும் மழையைப்பெற்ற தளிர்போலும் நிறத்தினையும் அழகுபெறுகின்ற பிறைபோன்ற நுதலினையும் (௬) விழுந்தெழுந்த கூரிய

க. "வாருறு வணர்கதுப் புளரி" குறுந். அஉ.

உ. (அ) "வணரைம்பால்" கலி. ௬ள: க. (ஆ) "வணர்சுரி யைம்பாலோய்" சிலப். எ: ௩க.

௩. (அ) "பிணையெழின் மானோக்கின்" (கலி. உஎ: ௩) என்பதும் அதன் குறிப்பும்(ஆ) "மான்பிணையன்ன மகிழ்மடநோக்கே"(புறம்.௩௱௪௰.) என்பதும் ஈண்டறிதற்பாலன.

௪. "தளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி" கலி. க௩: கக.

௫. (அ) "செய்யிடை நீவி மணியொளி விட்டன்ன, வைவளை பாராட்டி னும்மற்றெங் கூந்தற், செய்வினை பாராட் டினையோ வைய" (ஆ) "இளையவ ரைம்பால் போல்" கலி. உ௨: க௨-௪, உக: ௬.

௬. (அ) "போழுறு பகுவாயிற் பொலிதரு மெயிறேமும், வீழுறுநகையாலும் விரிதரு தியினாலும், தாழுறு மதிதன்னைத் தாரகை நிரைசூழ, ஆழுற வமர்செவ்வா னொத்ததவ் வுழியன்றே" கந்த. முதனாட்பானு. ௪௪அ.

(பிரதிபேதம்) * காரெறி ரொளிர்மேனி, † பிறைநுதற், † நிரைதொடி வீசினை, || மலர்போலும் அழகிய மான்போலும் கண்ணையும் மேகமறைத்தலாற் சுடரெறிர்தோன்று மிக்கிரதநப்போலும் அழகிய நுதலினையும் வெள்ளிய பல்லினையுமுடைய.

வயிற்றினையும் விழுந்தெழாத முகைபோலும் வெள்ளிய பல்லினையுமுடை கொடியையொக்கும் இடையினையுடையாய்! காலுக்குப்பொருந்தினசிலம்பு ஒள்ளியமேனி ஆரவாரிப்ப நிரைத்த தொடியையுடைய கையை வீசி யாய்ப் பெறுதற்கரிய என்னுயிரைக்கொண்டு இளமையாற் கைக்கொண்டது அறியாதே போகின்றவளே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

எ (க)உளனுவென் னுயிரையுண் (உ)டுயவுநோய் * கைம்மிக
விளமையா னுணரா தாய் நின்றவ நில்லானுங்

கனைநரி னேய்செய்யுங் கவின றிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்

எ-து: வருத்தத்தினையுடைய(ங)காமநோய்கைம்மிகும்படியாகயான்சிறிது உயிருடனே இருக்கும்படி என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு நின் இளமைப பருவத்தாலே அறியாமற் போகின்றவளே! நின்னிடத்துத் தப்பில்லையாயினும் (ச)நின்னையொழியப் போக்குவார் பிறர் இல்லாத நோயைசசெய்யும் அழகை யறிந்துவைத்தும் அதன்மேலே (ரு) ஒப்பித்துத் தஞ் செல்வசசெருக்காலே புறப்படவிட்ட நம்முடைய சுற்றத்தாரைத் தவறுடையரல்லரென்று கூறலா மாகிற் கூறு; †அஃது அரிது;' எ - று.

கக நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய்
மடமையா னுணரா தாய் நின்றவ றில்லானு

(ஆ) "மூளையெயிறு நிரம்பா விளமைப் பருவத்து" தமிழ்நெறி. மேற் கோள். (இ)"முன்ப லரும்பிய பாலுறு செவ்வாய்ப், புன்றலை மகாஅர்" ஆசிரியமாலை.

க. (அ) "உண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல், பெண ணன்று" கலி. சு0: சு - எ. (ஆ) "இலனென்று தீயவை செய்யற்க" (குறள்.உ0ரு) என்புழி இலன்என்பதில் அன் விகுதி தனித்தன்மையில் வந்ததென்பதற்கு, "உளனுவென் னுயிரையுண்டு" என்பதை மேற் கோள் காட்டினர்; பரிமேலழகர்.

உ. (அ) "உயவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி" (ஆ) "உயவுநோய்க் குய்யுமா றுரைத்துசசெல்"கலி. ரு௯. உஉ, ககங: ங. (இ) "உயாவே யுயங்கல்" தொல். உரி. சூ. எக.

ங. "காமங் கைம்மிகிற் றாங்குத லெளிதோ"

௪. (அ) "நின்முகந் தான்பெறி னல்லது கொன்னே, மருந்து பிறிதி யாது மில்லேல்" கலி. ௬0: ௨௦ - ௨௧. (ஆ) "பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" குறள். ௧௧0௨.

௫. ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல்.

(பிரதிபேதம்) * கைமிக, † அதஉ அரிது (தாழிசை மூன்றிலுரையிலும்).

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨௨. ௫௫

(௧)மிடைகில்லா தெய்த்தநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
முடைமையாற் போத்தந்த நமர்தவ றில்லென்பாய்.

எ - து: (௨)அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி என்னும் ஒழுக்கந் தேய்ந்து ...தலே எனக்கு உறுத்தி நாடோறும் என்னை நலிதற்குக் காரணமான நீ ...ய்த நோயை நினது மடப்பத்தாலே அறியாமற் போகின்றவளே! நின் னிடத்துத் தப்பில்லையாயினும் நிற்கமாட்டாதே இளைக்கும் இடையையுடைய நின் வடிவை அறிந்துவைத்தும அதன்மேலே ஒப்பித்துத் தஞ்செல்வச்செருக் காலே புறப்படவிட்ட நம்முடையசுற்றத்தாரைத தவறுடையரல்லரென்று கூறலாமாகிற் கூறு; அஃது அரிது; எ - று.

௧௫ அல்லல்கூர்ந் தழிவுற வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானும்
பொலங்கேழ வுயிர்வௌவு முருவறிந் தணிந்துதஞ்
செல்வத்தாற் போத்தந்த நமர்தவ றில்லென்பாய்

எ - து நெஞ்சழிந்து வருத்தமிகும்படி கெடும்படி வருத்தமாகி மேன் மேலும் அடர்ந்துவருகின்றகாமநோயைக் குறிப்பான் † அறிதலன்றிசசொல்லிக

காட்டினும் அறியாதவளே! நின்னிடத்து நுடப்பில்லையாயினும் ஒழுக உயிரைவாங்காது விரைய உயிரைவாங்கும் நின் வடிவை அறிந்துவைத்தும் அதற்குமேலே ஒப்பித்துவைத்தும் தஞ் செல்வச்செருக்காலே புறப்படவிட்ட நும்முடைய சுற்றத்தாரைத் தவறுடையரல்லரென்று கூறலாமாயிற் கூறு; அஃது அரிது ; எ - று.

ஆயினும், ஆனுமெனக் குறைந்து‡நின்றது. அழிபுகவென்றும் பாடம். மாலொங்கு, அசை.

௨௦ ஓஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நூலறையான் மற்றிந்நோய்
(௩)பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற்(௪) பொலங்குழாய்

---

௧. "பிணையேர்மடநோக்குநாணுமுடையாட், கணியெவனோ வேதிலதந்து" (குறள். ௧௦௮௯.) என்பதற்கு, பரிமேல் எழுதிய உரையும், 'இவட்குப் பாரமாதலும் எனக்கு அணங்காதலுங் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம்' என்னும்விசேடவுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௨. அறிவு முதலியவற்றின் பொருள், இந்நூலிறுதியிலுள்ள அகராதியில் விளக்கப்பெறும்.

௩. (அ) "பொறைநில்லா நோயோடு" (ஆ) "உரிதென் வரைத்தன்றி யொள்ளிழை தந்த, பரிசழி பைதனோய்" கலி. ௩ : ௪; ௧௩௮: ௨௦ - ௨௧.

௪. "பொன்னெனன் கிளவி" (தொல். புள்ளி. சூ. ௬௧) என்னும் சூத்திரமும் அதற்கு இளம். நச. எழுதியுள்ள உரையும் நோக்குக.

(பிரதிபேதம்) * நின்னையறிந்து, † அறிதலின்றி ‡ நின்றது எனவாங்கு ஆக்கலர் ஒறுப்பின.

புறத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறக்குவென் போல்வல்யா னீபடு பழியே

எ - து: யான் ஒறுத்தக்கூறில் ஒறுப்பது புறத்துப்போதவிட்ட மூடைய சுற்றத்தாரை; நின்னையன்று; பின்னை இக்காமநோய் பொறுக்கலா அளவையுண்டத்தன்றி மிகுமாயிற் பொன்னாற்செய்த குழையினையுடையா யான் இங்ஙனம் வருந்துகின்றநிலைமையைப் போக்கி இவ்வூரின் மன்றத்திலே கண்ணே மடலேறி நீ எய்துவதொரு பழியை யான் உனக்கு நிறுத்துவேன் போலே இராநின்றேன், நீ அதனை *அறி; எ - று.

இது சொல்லெதிர்பெறாஅன் சொல்லியின்புற்றது.(க)

அவளுந் தமருந் தீங்குசெய்தாராக அவளொடு தீங்கைப் புணர்த்தும் தான் ஏதஞ்செய்யாது உயிர்கொடுத்தானைத் தன்னொடு நன்மையைப் புணர்த்தும் கூறியவாறு காண்க.

அவன் இங்ஙனம் மிகுதி கூறுவான், மடலேறுவேன் போல்வலென ஐயுற்றுக்கூறினன்.

இதனால், தலைவற்கு அசைவென்னும் உவகை பிறந்தது.

†இஃது ஆறடித்தரவும், நான்கடித்தாழிசையும் பொருள்பெறாத தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உஉ)

(௫௬.) தளிநெகிழ் பிணிநிவந்த பாசடைத் தாமரை

முளைநிமிர் தவைபோலு முந்துக்கோ லவிர்தொடி
யடுக்கலா றலர்காந்த ளுண்ணோர்தண் ணேருருவிற்
றுடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டநே ரரிமுன்கைச்

௫ சுடர்விரி வினைவாய்ந்த தூதையும் பாவையும்
விளையாட வரிப்பெய்த வழகமை புனைவினை
யாய்சிலம் பெழுந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுநின்

பின்னுவிட் டிருளிய வைம்பால்கண் டென்பால
வென்னைவிட் டிகத்தர விறந்திவாய் கேளினி;

க. தோல். அகத். சூ. ௩௦. இசஞுத்திர வுரையில் இப்பாடலை மேற்கோள் காட்டி, தான் உயிர்கொடுத்தானுகத் தனது நன்மை கூறி, அவளது தீங்கெல்லாங் கூறுவான் மடலேறுவேன் போலுமென்று ஐயுற்றுக் கூறியவாறு காண்க. அவளைச்சொல்லுதலே தனக்கு இன்பமாதலிற் "சொல்லியின்புறல்"என்றார். என்பர். நச்.இ-வி. உரைகாரரும் இ-வி. ௰அக-ஆம் சூத்திரவுரையில் இதனை மேற்கோள்காட்டி இறுதி வாக்கியத்தை எழுதினர்.

(பிரதிபேதம்) * அறியெனச் சொல்லெதிர் பெருன் சொல்லி யின்புற்குன் அவளும். † இது ஓத்தாழிசைக்கலி.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௩. நகுள

மருளியான் மருளுற விவனுற்ற தெவனென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்கால்
வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ
தையினீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ;

௺ உருளிழா யொளிவாட விவனுண்ணோ யாதென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்காற்
பொய்தல மகளையாய்ப் பிறர்மனைப் பாடிநீ
யெய்திய பலர்க்கீத்த பயம்பயக் கிற்பதோ;

கஅ ஆய்தொடி யைதுயிர்த் திவனுண்ணோ யாதென்னு
நோயிலை யிவட்கென நொதுமலர் பழிக்குங்காற்
சிறுமுத்த னைப்பேணிச் சிறுசோறு மடுத்துநீ

நறுநுத லவரொடு நக்கதுநன் கியைவதோ;

எனவாங்கு;

௨௩. அனையவை யுளையவும் யானினக் குரைத்ததை
யினையநீ செய்தது வாயாயிற் சேயிழாய்
செய்ததன் பயம்பற்று விடாது
நயம்பற்று விடனில்லை நசைஇயோர் திறத்தே

இஃது இரந்துகுறையுற்றுப் பின்னின்ற தலைவன் ஆற்றனாய்த் தலைவியைநோக்கி இங்ஙனம் வருத்துவையாயின் நீ செய் தவம் இன்றமெனக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

தளைநெகிழ் பிணிநிவந்த பாசடைத் (௧)தாமரை
முளை*நிமிர்ந் தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி
(௨)யடுக்கநா றலர்காந்த †ணுண்ணேர் தண் ணேருருவிற்
(௩)றுடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டமே னரிமுன்கைச்

---

௧. "தாமரை, முளைநிவந் தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி." என்பதை, குறிப்பு மொழியுள் விகாரத்திற்கு மேற்கோள் காட்டி, கோலமென்பது கோலெனக் கடைக்குறைந்து வந்ததென்பர். மயிலைநாதர்; நன். பெயர். சூ. ௧௨.

௨. (அ) "சிலம்புடன் கமழு மலங்குகுலைக் காந்தள்" குறுந். ௨௩௯. (ஆ) "நறுந்தண் சிலம்பி னறுகுலைக் காந்தள்" ஐங். ௨௨௬.

௩. (அ) "துடுப்பெனப் ... .விளையாட" என்பது, ஒரு வேற்றுமை யுருபு தொடர்ந்தடுத்துவந்த சொற்கள் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லாற்

(பிரதிபேதம்) * நிவந்தவை. †தண்ணே ரேருருவிற்.

ரு சுடர்விரி * வினைவாய்ந்த (க) தூதையும் பாவையும்
விளையாட வரிப்பெய்த வழகமை புனைவினை
(௨)யாய்†சிலம் பெழுந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுங்நின்
பின்னுவிட் டிருளிய வைம்பால்கண் டென்பால
வென்னைவிட் டிகத்தர விறந்தீவாய் கேளினி

எ - து: ‡முறுக்கு அவிழ்ந்ததும் அரும்புகள் நீருக்குமேலேதூக்கின பசிய இலையினையுடையதுமான தாமரையினது வளையம் வளர்ந்தவையிற்றை யொக்கும் (ங) முத்தை அழுத்திச்செய்த இரட்சிலையையுடைய விளங்குகின்ற தொடியினையுடைய, அடுக்கமெல்லாம் நாறுகின்ற கூரிய அழகினையுடைத் தாகிய அலர்களையுடைய காந்தளினது குளிர்ந்த (ச)எழுசசியையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய துடுப்பென்று கூறும்படியாக ஒக்குந் திரண்ட தம்மில் இணையொத்த மெல்லிய முன்கையினுலே(ரு)இங்குலிகம் எழுதின ஒளிவிரிந்த

முடிந்ததற்கு மேற்; தோல். வேற் - மயங. சூ. கக. நச. (ஆ)"காந்தளந் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன, செறிதொடி முன்கை" பட். கருங - ச. (இ)"காந்த ணறுங்குலை யன்ன, நலம்பெறு கையினென் கணபுதைத் தோயே" ஐங். உகந. (ஈ) "கைபோர் பூத்த கமழ்குலைக் காந்தள்" பரி. கக: எசு.(உ)"பைந்துடுப் பெடுத்த வலம்குருலைக் காந்த, ளணிமலா நறுந்தாது தூந் தும்பி, கையாடு வட்டிற் றோன்று, மையாடு சென்னிய மலைகிழ வோனே" அகம். கoஅ: கரு - கஅ. (ஊ)"காம்பமை இலம்பிற கடிநாட் காந்தட், பூந்துடுப் பன்ன முன்கையின்" (எ) "காநதட், பூந்துடுப் பன்ன புனைவளை முன்கை" பெருங். (௨) கரு: எங - ச; (ச) கக: எஅ - க. (ஏ) "கைவிரிந்தன காந்தளும்" சூளா. நாடு. கக.
க. "மண்டேதை யாக்கிய சோதீந் திட மகிழ்ந்தார்" மறைசையந். உரு.

உ. "இன்மணிச் சிலம்பிற் சின்மொழி யையபாற், பின்னெடு செறீஇய தடவரா" கலி. கஉ௫: கக-எ

௩. (அ) "கைக்குவான்முத்தின் சரிவளை பெய்து" திருவாரூர்த்திருவிசைப்பா. க. (ஆ) "துணிகதிர் முத்திற் செயத வங்கதந் தோளிற்பூட்டி" (இ) "நிலவுமிழ் மணியிற் செய்த வங்கத நெடுந்தோள் சாத்தி" காஞ்சி. திருமண. ௩௬, ௪அ.

௪. "ஏராவது எழுச்சி; அது எழுகின்ற நிலைமையென நிகழ்காலமே குறித்துநிற்கும்" என்பது (தொல். பொருளி. சூ. ௫௩. ௩௪.) ஈண்டும் நோக்கற்பாலது.

௫. இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம்.

(பிரதிபேதம்) [1] வரியாயதத, வரியாய. † சிலம்பரி யாாபப யருசெலவியலுள், சிலம்பரி பெரூநதாப்ப. ‡ தலைசெறிழ தாமரை முறுச்சவிழநத தாமரை, பிணிவிவாத பாசடைத்தாமரை - அரும்புகள ீருககுமேலே யோஙகின பசிய வில்லியின யுடைய தாமரை; தாமரைவளையம் வளாநத.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௩. ௩.௫௬

...தொழில்களையுடையவாகிய வாய்களையுடைய மரத்தாற்செய்த சிறுபானை ...ாலும் பாவையாலும் விளையாடுதற்கு, உள்ளிடுமணியிட்ட அழகமைந்த அழுந்த தொழில்களையுடைய அழகிய சிலம்புகள் மிக ஆரவாரிப்ப அழகினையுடைய ...அடியிடாநடக்கும் நின்னுடைய இளமை நீங்குதலாற் பின்னுதல் வீட்டு ...ருண்ட ஐம்பாலைக்கண்டு என்னிடத்துண்டாகிய(௬) அறிவுமுதலியனஎன்னை ...டுப் போம்படியாகப் போகின்றவளே! யான் கூறுகின்றதனை இப்பொழுது ...ள்; எ - று.

தளைநெகிழ்தாமரை, பிணிநிவந்தபாசடைத்தாமரையென்க.

மருளி(௨)யான் மருளுற விவனுற்ற தெவனென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்கால்
வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ
(h)தையினீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ

எ - து: யான் மயக்கமுறுகையினாலே அதுகண்டு தானும மருண்டு இவளுற்ற நோய் யாதுதானென்று கேட்கும் அருள் இவட்கு இல்லை யென்று யான் ‡கூற, அதுகேட்டு அயலார் நின்னைப் பழிக்குமளவிற் கூரிய

௧. "மனையாங்குப் பெயர்ந்தாளென் னறிவகப் படுத்தே" கலி. ௫௭: ௨௪.

௨. "ஆருயிர் யாதெதான் றிடருறு மாங்கதற், கோருயிர் போல வுருகி யுயக் கொள்ள, நேரின துமுடி யாதெனி னெஞ்சகத், தீர முடைமை யருளி னியல்பே" சூளா. துறவு. ௧௭௦.

௩. நீராடலும் தவமென்பது (அ) "நீஇ ராடல்...... ......எற்ற தவத்தி னியல்பென மொழிப" (தொல். புறத்திணையியல். சூ.௨௦. மேற்.) (ஆ) "தவாநதி போகு மருமறைத்தாபதர்" கல் ௬: ௧௧. (இ) "சங்கையி னதி கண முற்று மாடிய தவத்தின் பேறும்" திருவிளை. தலவிசேடப். ௧௧. என்பவற்றால் அறியலாகும். (ஈ) "தையினீராடுதல் மகளிர்க்கு உரிய தென்பது, "இன்று இவ்வூரரெல்லாந் தைந்நீராடுப" என்பது உயர் திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகுசொல்லுக்கும் (தொல். கிளவி. சூ. ௫௦. இள;) உயர்திணை ஆணொழி வினைக்கும் (நன் பொது. சூ. ௧. மயிலை) (உ) "இவ்வூர்மகளெல்லாம் தைந்நீராடினர்" என்பது பெண்பாலென வினையினாற்பொருள்விளங்கிற்றென்பதற்கும் (தொல்.

கிளவி. சூ. ௩௧. 'அவற்றுள் வினைவேறு' தெய்.) (ஊ) "இன்று இச் சேரியார் தைந்நீராவேர்" என்பது உயர்திணையிடத்துத் தொழிலிற் ரேன்றும் ஆனொழி மிகுசொல்லுக்கும் (நேமி. சொல். ௧௧. உரை) (எ) "மருவூரார் தைநீராடினார்" என்பது வினைச்சொல் உயர்திணை ஆணையொழித்து வந்ததற்கும் (நன். பெயரி. சூ. ௬௨. மயிலே.) மேற் கோள்களாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தலால் விளங்கும். அவருள்ளும்

(பிரதிபேதம்)* சிலம்புமிக் காரவாரிப்ப, சிலம்புகள் மிககாரவாரிப்ப, † கேள். மருளியான், ‡ கூறுவது கேட்டவயலார்,

௩௬௦ கலித்தொகை ௫௯.

எயிற்றினையுடைய இளையமகளிர்க்கு நடுவே வகுப்புடைய கோலத்தாலே பொலிவுபெற்று நீ தைத்திங்களில் நீராடிய(௧) நோன்பின் பயனைப் பெறுவை யோ? பெறாய்காண்; எ - று.

௧௭ உருளிழா யொளிவாட விவனுண்ணோ யாதென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்கால்
பொய்தல மகளையாய்ப் பிறர்மனைப் பாடிநீ
யெய்திய *பலர்க்கீத்த பயர்பபக் கிற்பதோ

எ - து: தலையிற் கிடந்து அசையுந் (௨) தலைப்பாளையையுடையவனே! ஒளிகெடும்படி இவன்மனத்தில் உண்டாகிய நோய் யாதென்று கேட்கும் அருள் இவட்கு இல்லையென்று யான்†கூற அது கேட்டு அயலார் நின்னைப் பழிக்குமளவில் நோன்பாகிய விளையாட்டினையுடைய மகளாந்தன்மையை யுடையையாய்ப் பிறர் மனையின்கண்ணே ஐயமேற்றுப் பாடி நீ ஆண்டுப் பெற்ற வையிற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்ததனாலுள்ள பயன் நினக்குப் பயன் தருவதொன்றோ? தாராதுகாண; எ - று.

பொய்தல, அகரஞ் செய்யுள் விகாரம்.

கஅ ஆய்தொடி யைதுயிர்த் திவனுண்ணோ யாதென்னு
நோயிலை யிவட்கென நொதுமலர் பழிக்குங்காற்
(ஈ)சிறுமுத்த னைப்பேணிச் சிறுசோறு மடுத்துநீ
‡கறுநுத லவரொடு நக்கதுநன் கியைவதோ

எ-து: ஆராய்ந்திட்ட தொடியினையுடையாய்! நீதான் ஐதாக உயிர்த்து இவன்மனத்திலுண்டாகிய நோய் யாதென்று கேட்கும் நோய் இவட்கு இல்லையென்று யான் || கூற அதுகேட்டு அயலார் நின்னைப்பழிக்குமளவிற் சிறிய

கன்னியர்க்கே உரியதென்பதை, (ஏ) "நறுவீ யைம்பான் மகளிராடு, தைஇத் தண்கயம் போலப், பலர்படிந்து" (ஐங். அச.) (ஐ) "தாயருகா நின்று தவத்தைந்நீ ராடுதல்" (பரி.கக.கக.) என்பவை வலியுறுத்தும்.

க. நோன்பின் பயன், சிறந்தவனைக் கணவனாகப் பெறுதலென்ப.

உ. "நடுச்சிகை முத்துத்தாமம்" (சீவக. உளஙக) என்பதற்கு, 'சிகைநடுவிற் றலைப்பாளை' என்று இவ்வுரையாசிரியரும் "தொய்யகம்" (சிலப். சு: கoஎ.) என்பதற்கு, 'தலைப்பாளை' என்று அரும்பத வுரையாசிரியரும் 'பூரப்பாளை' என்று அடியார்க்கு நல்லாரும் எழுதியிருப்பவை இங்கே அறிதற்பாலன.

ங. "குறுநிலக் கோமா னந்த, முத்தனை யன்றிப் பின்னை யாரையே முதன்மை செய்தான்" வில்லி. சூதுபோர். கச.

(பாதிபேதம்) * பலர்க்கியைத்த, † கூறுவது கேட்டு அயலார், ‡ கறுநுதலவரொடு நக்கன்கு || கூறுவதுகேட்டு அயலார்.

மகளைப் பேணி வளர்த்து அவனுக்கு வேறொருத்தியுடைய (க) * பெண்ணைக் கோடற்குச் சிறுசோற்றைச் சமைத்து ஆயத்திற்கு இட்டு நீ நறிய நுதலையுடைய மகளிரோடே மகிழ்ந்த கோன்பின் பயன் நினக்கு வந்து பொருந்துமோ ? பொருந்தாது †காண்; எ – று.

எனவாங்கு

எ–து: என்று; எ–று. ஆங்கு, அசை.

உ௩. அனையவை (உ.)யுளையவும் யானினக் குரைத்ததை
‡யினையநீ செய்ததுத வாயாயிற் சேயிழாய்
செய்ததன் பயம்பற்று விடாது
‖நயம்பற்று விடினில்லை நசைஇயோர் திறத்தே

எ – து: ÷நீ நெஞ்சுளையவும் யான் நினக்குக்கூறியது சேயிழாய்! நின்னை நசசினோர் திறத்தே வருந்தும்படி நீ செய்த கொடுமைக்கு நீ ஓர் உதவிசெய்யாயாயின் நீ செய்த (௩.)அத்தீங்கினுலுள்ள பயன் நின்னைப் பற்றுதல் விடாது,

---

க. இச்சொல், "பெண்மையடுத்த மகனென் கிளவி" (தொல். பெயரி. சூ. க, க0) என்றும் "மகடூஉ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி" (தொல். பெயரி. சூ. ௪0) என்றும் ஆசிரியரால் வழங்கப்பெறுதலும் "பெண்மையடுத்த மகனென் கிளவி" (தொல். பெயரி. சூ. க0) என்பதற்கு, 'புறத்துப் போய் விளையாடும் பேதைப்பருவத்துப் பெண்மகளை மாறோகத்தார் இக்காலத்தும் பெண்மகனென்று வழங்குப' என்று சேனாவரையராலும் 'கட்புலனாயதோர் அமைதித்தன்மை யடுத்து நாணுவரையிறந்து புறத்து விளையாடும் பருவத்தாற் பால்திரிந்த பெண்மகனென்னும் பெயர்ச்சொல்' என்றும் 'பெண்மகனென்பது அத்தன்மையாரை அக்காலம் அவ்வாறே வழங்கினாராயிற்று' என்றும் இவ்வுரையாசிரியராலும் விளக்கம் எழுதப்பெற்றிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. "உளைய வுரைத்து விடினு முறுதி, கிளைகள்வாய்க் கேட்பது நன்றே" பழமொழி. உகக

ந. (அ) "உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா" நாலடி. கoச. (ஆ) "வேண்டினும் வேண்டா விடினு, முறற்பால, தீண்டா விடுத லரிது" நாலடி. கoக. பழ. சு உ. (இ) "வினைப்பகை, வீயாது பின்சென் றடும்" (ஈ) "உறற்பால, வூட்டா கழியு மெனின்" (உ) "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று, சூழினுந் தான்முந் துறும்" குறள். உoஎ, நஎஅ, நஅo. (ஊ) "ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது" இறை. சூ. உ. உரை. மேற்கோள். (எ) "ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம்" சிலப். பதி. ருஎ.

(பிரதிபேதம்)* பெண் மனையை. † காண் ஆங்கசை. ‡ இனையைச் || யைப்பற்றி ÷ என்றுச்

அதுவேயுமன்றி (க) நீ அருளைப் பற்றுவிலையாயின் நினக்கு அனையவை பயன்தருதலில்லை; *எ - று.

நச்சினோரெனத் தன்னைப் பிறர்போற் கூறினன். நயம் - அருள் அனையவையென்றது, (உ) தைந்நீராடன் முதலியவற்றை.

இதனால், தலைவற்கு இழிவுபிறந்தது; தலைவிக்குச் †சூழ்ச்சிபிறந்தது.

‡ இஃது ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உந)

(சுo.) சுணங்கணி வனமுலைச் சுடர்கொண்ட நறுநுதல்
மணங்கமழ் நறுங்கோதை மாரிவீ ழிருங்கூந்த
லுணங்கெழி லொண்டித்தி நுழைநொசி மடமருங்குல்

வணங்கிறை வரிமுன்கை வரியார்ந்த வல்குலாய்;
௫ கண்ணார்ந்த நலத்தாரைக் கதுமெனக் கண்டவர்க்
குண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்
பெண்ணன்று புனையிழா யெனக்கூறித் தொழூஉத் தொழுதே
கண்ணுநீ ராக நடுங்கினை னின்னகா
யென்செய்தான் கொல்லோ விஃதொத்தன் றன்கட்
௧௦ பொருகளி றன்ன தகைசாம்பி யுள்ளு
ளுருகுவான் போலு முடைந்து;
௧௨ தெருவின்கண், காரண மின்றிக் கலங்குவார்க் கண்டுநீ
வாரண வாசிப் பதம்பெயர்த்த லேதில
நீநின்மேற் கொள்வ தெவன்;

௧௫ அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப்
பேரம ருண்கணின் றோழி யுறீஇய
வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு
மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீ;
௧௯ நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமா
னின்முகந் தான்பெறி னல்லது கொன்னே

---

௧. (அ) "நல்லாற்று ணாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற், றேரினு மஃதே துணை" (ஆ) "அருளற்றார், ரற்றார்" குறள். உசஉ, உசஅ; (இ) "அறனு, மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்"(ஈ)"நெகிழ்ந்த, வருளினு ளுகு மறம்" சிறுபஞ்ச. ந., நடு.

௨. "தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும், பெருந்தோட் குறுமகள்", (நற். அo: எ-அ.) எனவருதலும் காண்க.

(பிரதிபேதம்) *ஆணினென்றுள் †குட்சி, ‡ இது ஒத்தாழிசைக்கலி.

மருந்து பிறிதியாது மில்லேற் றிருந்திழா
யென்செய்வாங் கொல்லினி நாம்;
பொன்செய்வாம்;
ஆறு விலங்கித் தெருவின்க ணின்றொருவன்
கூறுஞ்சொல் வாயெனக் கொண்டதன் பண்புணராந்
தேற லெளிதென்பா நாம்;
ஒருவன் சாமா றெளிதென்பா மற்று;
சிறிதாங்கே, மாணலூ ரம்ப லலரி னலர்கென
நாணு நிறையு நயப்பில் பிறப்பிலி
பூணாக நோக்கி யிமையா னயந்துநங்
கேண்மை விருப்புற் றவனை யெதிர்நின்று
நாணடப் பெயர்த்த நயவர வின்றே.

இது தலைமகற்குக் துறைநேர்ந்த தோழி தலைமகனோடு உறழ்ந்து அவனது துறைநயப்பக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(௧)சுணங்கணி வனமுலைச் சுடர்கொண்ட நறுநுதன்
மணங்கமழ் நறுங்கோதை (௨)மாரிவீ றிருங்கூந்த
லுணங்கெழி *லொண்டித்தி நுழை(௩)நொசி மடமருங்குல்
வணங்கிறை வரிமுன்கை வரியார்ந்த வல்குலாய்

க (அ) "சுணங்கணி யாகத், தீர்க்கிடைப் போகா வேரிள வனமுலை" பொருந• ௩௫ - ௩௬. (ஆ) "பொன்பெறு பூஞ்சுணங்கின் மென்முலை யாய்" சிறுபஞ்ச. ௪அ.

உ. "மாரிவீழிருங்கூந்தல்" கலி. ௧௪: ௪; ௩௩: 'உ௧. "தத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், 'மரபு என்பது பயிற்சியை; இதனுனே நூல்செய்கின்றகாலத்து வினைமுதலாகிய பொருள்கள் ஓதிய வாய்பாட்டான்வருதல் பெருவழக்கென்று கொள்ளப்படும்' என்று கூறி வினை முதலியவற்றுக்குப் பாகுபடுத் துணர்த்தப்பட்ட சொற்களன்றி மரபாற் பிறசொல் வந்ததற்கு, 'மாரிவீ ழிருங்கூந்தல்' என்பதை மேற்கோள்காட்டினர் இளம்பூரணர்; தொல். உவம. சூ. ௧எ.

௩. நொசிவு நுண்மையுணர்த்துதற்கு (அ) "நொசி மருங்குல்" என்பது மேற். தொல். உரி. சூ. எஅ. சே.(ஆ)"நொசிந்த மருங்குலள்" பெருங். (க) ௫௪: ௯௰. (இ) "நுழைநொசி மருங்குல்" நைடத. சுயம்வர. ௧௪உ, (பிரதிபேதம்) ஓன்றேத்தி.

௩௮௪ கலித்தொகை ௬0.

து: *சுணங்கு அணிந்த அழகையுடைய முலையினையும்(க)பிறைபி-றன்மையைக்கொண்ட நறிய நுதலினையும் நறிய மாலையினையுடைய மணநாறுகின்ற மழை விரும்புங் கரிய கூந்தலினையும் † கூர்மையையுடை அழ்கினையும்(உ)நோக்கினர் கண் சென்று நுழைந்துபார்க்கும் நுண்மையாலே அவர்க்கு அறியாமையைக் கொடுக்கும் மருங்குலையும் 'வளைக்குகின்ற இ-லினையுடைய வளையணிந்த முன்கையினையுமுடைய ஒள்ளிய‡ சித்திரமாகிய வ-நிறைந்த வல்குலையுடையவளே ; எ - று.

இ (௩)கண்ணார்ந்த நலத்தாரைக் கதுமெனக் கண்டவர்க்
'' குண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்
பெண்ணன்று புனையிழா யெனக்கூறித் தொழூஉந் தொழுதே
||கண்ணுநீ ராக நடுங்கின னின்னகா
(௪)யென்செய்தான் கொல்லோ (௫)விஃதொத்தன் றன்கட்
பொருகளி றன்ன தகைசாம்பி யுள்ளு
ளுருகுவான் போலு முடைந்து

எ - து: இனிய நகையினையுடையாய்! நின்னைநோக்கித் தொழூஉம்; —தொழுதபின், புனையிழாய்! என்னைநோக்கி, ×உலகத்திற்கண்ணுக்குநிறைந்த நலத்தினையுடைய மகளிரைக் கண்டவர்களுக்கு உண்ணின்ற காமநோய் மிகும்படி கடுக உயிர்போந் துயரைச்=செய்தல் அவர்க்குப்பெண்டன்மையன்றெனக் கூறிக் (௯) கண்ணும் உருகநின்று நடுங்கினன்; நடுங்கி இவனொருத்தன் தன்

---

௧. "சுடர்நுதல்" (கலி. இ௮: ௩.) என்பதற்கு எழுதிய வுரையும் நோக்குக.
௨. "நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய" பொருந. ௮௨.
௩. "கண்ணார் கண்ண" பொருந. ௧௪௮: சிறுபாண். ௧௫.

௪. "என்செய்தான் கொல்லோ .... உடைந்து" எனத் தோழி கூறிய வழி, 'தெருவின்கட் காரணமின்றிக் கலங்குவார்க்கண்டு' எனவும் 'அலர்முலை .... (நாம்' எனத் தோழிகூறியவழி) 'பொன்செய்வாய்', எனவும் தலைவி உறழ்ந்துகூறினளென்றுகூறி 'இது தலைவன் வருத்தங் கூற அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது உறழ்தலின் வழுவாய் நாண்மிகுதியாற் கடிதின் உடம்படாமையின் அமைந்தது' என்பர் நச. (தொல். பொருளி. சூ. ௪௪.)

௫. "இஃதொத்தன்" கலி. ௬௪: அ; என்பதும் அதன் குறிப்பும்பார்க்க.

௬. (அ) "மெய்யுருகிக் கண்ணுருகி நெஞ்சுருகிக் காம வெயில் வெண்ணெய்ப் பாவைபோன் மெலிகின்றாரே" சீவக. ௬௨௨. (ஆ) "கண்புனலூருமென் காதல்" தஞ்சை. ௩௧௫.

(பிரதிபேதம்) * சணங்கணிந்தழகிய முலை. † கூரிய. ‡ தந்தியாகிய. || கண்ணினீரால. ÷ தொழுதபின்னர் என்னைநோக்கி, × உலகத்திற்குக்கணணுக்கு. = செய்தயர்க்குப்பெண்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௪. ௩௬௫

த்துப் பொருகின்ற களிற்றையொத்த தன்மைகெட்டு மனமுடைந்துளேயுள்ளே உருகுவான்போலே இராகின்றான்; இவன் ஈண்டு வந்து என்ன காரியஞ்செய்தான்கொல் என்றான்; எ - று.

ஒருத்தனென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது.

(க) தெருவின்கண், காரண மின்றிக் கலங்குவார்க் கண்டுநீ
வாரண வாசிப் பதம்*பெயர்த்த லேதில
நீ நின்மேற் கொள்வ தெவன்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி நீ நம்மாற் நமக்கு நிகழ்ந்ததோர் காரணமின்றியிலே தெருவின்கட் கலங்குவார் சிலரைக் கண்டு நினக்கு ஏதிலவாயிருப்பனவற்றை நீ நின்மேல் ஏறட்டுக்கொள்கின்றதன்மை வாரணவாசியிலுள்ளார் பெறும் அருளுடைமையாகிய பதத்தை நீ நின்னிடத்தே ஏறட்டுக்கோடல்காண; இது நமக்கு என்னவிளையும்? †எ - று.

(உ) பிறர்வருத்தந் தம்வருத்தமாகக் கொண்டு ஒழுகுவதனை வாரணவாசியென்னும் ஊரிலுள்ளார் ‡பதமென்றான்.

இது "கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலே" (௩.) தலைவிகூறியது.

அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப்
(ச)பேரம ருண்க||ணின் றோழி யுதீஇய
(ரு)வாரளு ரெவ்வ முயிர்வாங்கு
(சு)மற்றிந்நோய் தீர மருந்தருளா ×யொண்டொடீ.

க. "தெருவின்கண ...... கொள்வதெவன" என்பது (அ) தோழி, தலைவற்குக் குறைநேர்ந்து வாயிலாகிக் குறைநயப்பக் கூறியவழி, தலைவி அவள்கூற்றினை யேற்றுக்கொள்ளாது மறுத்ததற்கும் (தொல். களவி. சூ. உ0. நச.) (ஆ) பாஙகியைத்தலைவிமறைத்தற்கும் (நாற்கவி. சூ. கசஎ) மேற்கோள்.

உ. "மலயத்து நின்றும்' (கோவையார். கஙக) என்புழி 'மலயத்து வாழ்வார் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யாராகலின்' என்று குறிப்பு எழுதியிருத்தலும் ஈண்டு அறிதற்பாலது.

ந. தொல். கள. சூ. உ0.

ச. "பேரம ருணகண்" கலி. கசசு: எ.

ரு. "நேரிறை வளைத்தோ ணின்றோழி செய்த, வாரஞர் வருத்தங் களைநீ யோவென" தொல். கள. சூ. உந. நச. 'நெருநலு' மேற்.

சு. (அ) "மற்றிந்நோய்தீரு மருநதருளாயொணடொடீ" "நின்முகங்காணு மருந்தினே னென்னுமால்" என்புழி நோய் தீர்தற்குக் காரணமாகிய
(பிரதிபேதம்) *பெயாதலேதகில,† என்முளா அலா ‡ பிறாபதயென்றுர் இது || என்றோழி
× ஒண்டொடீ நினமுகங்காணு...............எ-து அதுசேட்ட,

ரு௬௬ கலித்தொகை ௬0.

(க)நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமா
ஙின்முகந் தான்பெறி னல்லது கொன்னே
(உ)மருந்து பிறிதியாது மில்லேற் றிருந்திழா
யென்செய்வாங் கொல்இனி நாம்

எ - து: அதுகேட்ட தோழி அடிபரந்த முலையினையும் ஆராய்ந்த பூணையுமுடைய நல்லாய்! பெரிய அமர்த்த உண்கண்ணினையுடைய நின் தோழி

மருந்தெனவருங் காரணத்தைக் கருவிக்கண்ணும், நின்முகத்தைக் காண்டல் காரணமாக அதன் காரியமாகப் பிறந்த அருளை மருந்தாதற் றன்மையாக உடையனென வருங காரியத்தை ஒன்றென முடித்தற் கண்ணும் அமைத்துக் கொள்க. என்பர். நச். தொல். வினை. சூ. ௩எ. (ஆ) "மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீ யென்புழி, நோய்தீர்தற் கேதுவாகிய மருந்தென்னும் ஏதுப்பொருண்மை கருவிக்கண் அடங்கும்" என்பர் இ - வி உரைகாரர் ; இ - வி. சூ. உ௪௩. (இ) 'நோய்தீருமருந்து........என்னும்ஏதுப்பொருண்மை கருவிக்கண் அடங்கும்' என்பர், சேனாவரையர்; தொல். வினை. சூ. ௩எ. (ஈ) "அகலிருவிசும்பு" பெரும்பாண். க. என்பதற்கு, 'தன்னை யொழிந்த நான்கு பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயம்' என்றுபொருள்கூறி அதற்கும்(உ)"அரசிருந்து பனிக்கும்பாசறை" முல்லை. எ௯. என்பதற்கு,'பகையரசிருந்து நடுங்குதற்குக் காரணமான பாசறை' என்று பொருள்கூறி அதற்கும், (ஊ) "புண்டாங்குவேல்" சீவக. உஉ. என்பதற்கு 'பகைவர் புண்ணைத் தாங்குவதற்குக் காரணமான வேல்' என்று பொருளும் 'வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள்கருவிக்கண் அடங்கும்' என்று இலக்கணமும்எழுதி அதற்கும் "மற்றிந்நோய் தீருமருந்து" என்பதை இவ்வுரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அன்றியும்(எ)உயர்ந்தபால்என்பதற்கு, 'ஒருகாலைக்கு ஒருகால் அன்பு முதலியன சிறத்தற்கு ஏதுவாகிய பால் வரை

தெய்வம்' என்று பொருள்கூறி, 'உயர்ந்த பாலே நோய்தீர்ந்த மருந்து போறக் கொள்க' என்றும் எழுதியிருக்கிறார். (தொல். களவி. சூ. உ.) (ஏ)"திருந்தடி மேல்வீழ்ந்திரக்குநோய் தீர்க்கு, மருந்து நீயாகுதலான்" கலி. சுரு: க - கo. என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

க. (அ) "நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமாலென்புழிக்காட்சியை மருந்தென்றனுதலின், காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம்" என்பர். சேனு; தொல். வினை. சூ. ௩எ. (ஆ) இ - வி. உரைகாரரும் இதனையே பின்பற்றுவர்; இ - வி. சூ. உசரு.

உ. (அ) "மருந்துபிறி தில்லையா னுற்ற நோய்க்கே" நற். அo க.(ஆ) "மருந்துபிறி தில்லாப் பெருந்துய ரெய்தி" ....(இ) "மந்திர மில்லை வேறோர் மருந்தில்லை மையனோய்க்குச், சுந்தரக்குமுதச்செவ்வா யமுதவா லமுதச் சொல்லீர்" கம்ப. மாயாசனக. கசு.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உச. ௩௪எ

...த்தின பொறுத்தற்கரிய மனக்கவற்சியைச் செய்யும் வருத்தம் கதுமென ...யிரைவாங்கும்; அஃது உயிரைவாங்காதபடி ஒண்டொடீ! பின்னை *இந்நோய் ...தற்குக் காரணமான மருந்தை அருளாய்; அம்மருந்துதான் மிகவும் †அரி...து; நின்முகங்காண்டல்காரணமாக அதனை ஈரியமாகப் ‡ பிறந்த அருளை ...ந்தாதற்றன்மையாக உடையேனென்று கூறுகின்றான் ; ஆதலால் அவன் நின்முகத்தை இக்காலத்தே பெறின் அது மருந்தாவதல்லது வேறு ...திதும் மருந்தில்லையாயிருக்குமாயின், = திருந்திழாய்! இனி நாம் என்செய்யக் ...வேமென்றான் ; எ - று.

நின்முகங் — காணு மருந்தினேனென்றது தலைவியைக்கருதி. மற்று, ...மாற்று. கொன், காலமுணர்த்திற்று. கொல், ஐயம்.

பொன்செய்வாம்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி பொன்செய்வாம் என நகைக்குறிப்புக் ...ினான்.

அஃது "இசைதிரிந்திசைப்பினும்" என்னும்(க)பொருளியற்சூத்திரத்துக் ×கூறினும்.

உச ஆறு விலங்கித் தெருவின்க ணின்றொருவன்
கூறுஞ்சொல் வாயெனக் கொண்டதன் ∴பண்புணராத்
தேற லெளிதென்பா ராம்

எ - து. அவள் நகைக்குறிப்புக் கூறிப் பின்னரும் உலகவொழுக்கத்தைத் தப்பி ஒருவன் தெருவின்கணேநின்று கூறுங்கூற்றை உண்மையென்று கொண்டு அதன் உணமையை உணராமாய் நாம் அதனைத் தெளிதல் எளிதென்று சொல்லக்கடவேமென்றாள்; எ - று.

நாமென்றது உயர்த்துக்கூறியது. உளப்பாடுமாம்.

ஒருவன் (உ)சாமா றெளிதென்பா மற்று

எ - து: அதுகேட்ட தோழி பின்னை நின்கருத்து இதுவாயின் ஒருவன் சாந்தன்மை எளிதென்று கூறக்கடவேமென்றாள்; எ - று.

என்பாம், உளப்பாடு.

க. தொல். பொருளி. சூ. க. இச்சூத்திரத்திற் கூறியது, 'இயலா' என்றதனால், 'என் செய்வாமென்றி' வழிப் 'பொன் செய்வா 'மென்றாற்போல வினவிற் பயவாது இறைபயந்தாற் போலநிற்பனவுங்கொள்க' என்பது.

உ. (அ) "ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றாது வாழ்தலிற், சாதலுங் கூடுமோ மற்று" கலி. சுக: கக-உ. (ஆ) "பகையகத்துச் சாவா ரெளியர்" குறள். எஉங. (இ) "சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை" ஏலாதி. சo.

(பிரதிபேதம்) * இன்னேலைத் தீர்த்தற்கு † அரிதென்று நின்முகங்கொண்டல்காரண ‡ பிறந்தவரே || மருந்தாகத், = திருந்திழாய் நாம் ÷ காணின்மருந்தினனென்றது, × அடக்கினும் ∴பண்புணராத்தேறல்.

௨அ சிறிதாங்கே, மாணுவூ ரம்ப லலரி *னலர்கென
நாணு நிறையு நயப்பில் பிறப்பிலி
பூணாக நோக்கி யிமையா னயந்துநங்
கேண்மை விருப்புற் றவனை யெதிர்நின்று
(௯)நாணடப் பெயர்த்த நயவர வின்றே.

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி மாட்சிமைப்படாத இவ்வூரில் † அம்பல் இனி (உ) அலரினாலே அலர்வதாக வென்று கருதி நாணையும் நிறையையும் விரும்புதலில்லாத, குடிப்பிறப்பிற்குரிய ஒழுக்கம் ‡ நெஞ்சிலில்லாதவனுக்கு அவன் இரந்துபடுமென்று கூறுகின்ற அத்தன்மையே மிக இன்று காணென்றாள். அது கேட்ட தோழி நின் பூணாகத்திற் புணர்ச்சியை மனத்தாற் கருதி இரவுந் துயில்கொள்ளாளாய் நங் கேண்மையை||நயந்து நம்மை விருப்புற்றவனை நாண் அடுகையினாலே எதிர்நின்று மீட்ட நயப்பாடு∴வருதலின்று, அதற்குத்தக்கது அறிவாயென்றாள்; எ - று.

"சினனே பேதைமை நிம்பிரி÷நல்குர, வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே" (௩)என்பதனான் 'நாணு நிறையு நயப்பில் பிறப்பிலி'எனச்சினம்பற்றி ×வரினும்அஃது அவன்காதலைச்சிறப்பித்துவருதலின் அமைந்தது. பிறப்பிலி, பெயர்மாத்திரையாய் இல்லாதவென்னும் பெயரெச்சமறைக்கு முடிவாய் நின்றது. பிறப்பிலிக்கு ஆங்கே சிறிதென மாறிப் பொருளுரைக்க.

ஆங்கேயென்ற ஏகாரம், தேற்றம்.

"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி" (௪)என்றதனால், தலைவி உறழ்ந்து கூறினாள்.

இதனால், தலைவிக்கு விருப்பமுற்று நினைத்தல் பிறந்தது.

இது தரவும் தளைவிரவி ஐஞ்சீரடி[யும்] வந்த நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடிக்கிய குறுவெண்பாட்டும் இடையே முச்சீரடிவந்த கொச்சகமும் வெண்பாவும் தனிச்சொல்லும் குறுவெண்பாட்டும் ஓரடியானென்றும் ஐஞ்சீரடி

க. "நாணடப் பெயர்த்தல்" கலி. சஎ உ0.

உ. (அ) "அலரெழ வாருயிர் நிற்கும்" (ஆ) "கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்தேறத், நவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து" (இ) "காமம், வெளிப் படுந் தோறு மினிது" குறள். ககசக, ககசச, ககசடு.

ந. தொல். பொருளி. சூ. ௯க. இச்சூத்திர வுரையிலும் இப்பகுதி மேற் கோளாக இக்குறிப்பு எழுதப்பெறறுள்ளது.

ச. தொல். பொருளி. சூ. சச. இதன் பக்கம் நகசச: ச - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * அலர்க்கென † அமடவினத லரிஞலே ‡ நெஞ்சில்லாத | வனுக்கு ‖ வயந்த விருப்புறதவனோ, ∴ வருதலினதற்கு, ÷ கல்குரவெனகால் | × வரினுமவனை காதலிறப்பித்தலினிதுவமைந்தது

இரண்டாவது குறிஞ்சி உடு. நகூகூ

வந்த (க) போக்கிலக்கணமில்லா* நிலைமண்டில வாசிரியச்சுரிதகமும் பெற்று வந்தஉறழ்கலி. † "மண்டிலங் குட்ட மென்றிவை யிரண்டுஞ், செந்தூக் கியல வென்மனார் புலவர்" (உ)என்பதனான் ‡ மண்டிலங்கொள்க. (உச)

(கூகூ.) எல்லா விலைதொத்த னென்பெறுன் கேட்டைக்காண்
செல்வங் கடைகொளச் சாஅய்ச் சான்றவ
ரல்லல் களைதக்க கேளி ருழைச்சென்று
சொல்லுத லுற்றுரைக் கல்லா தவர்போலப்
பல்லூழ் பெயர்க்தென்னை நோக்குமற் றியானோக்கின்
மெல்ல விறைஞ்சுந் தலை;

எ எல்லாநீ, முன்னத்தானென்று குறித்தாய்போற் காட்டினை
நின்னின் விடாஅ நிழற்போற் றிரிதருவா
யென்னீ பெறாதது தென்;

க0 சொல்லின், மறாதீவாள் மன்னோ விவள்;
செறாஅது, ஈத்த விரந்தார்க்கொன் றாற்றாது வாழ்தலிற்
சாதலுங் கூடுமா மற்று;

கந இவட்கீந்தை, காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள்
யாதுநீ வேண்டியது;

கரு பேதாய், பொருள்வேண்டும் புன்கண்மை யீண்டில்லை யாழ
மருளி மடநோக்கி னின்றோழி யென்னை
யருளீயல் வேண்டுவல் யான்;

கஅ அன்னையோ, மண்டமர் அட்ட களிறன்னான் றன்னையொரு
பெண்டி ரருளக் கிடந்த தெவன்கொலோ;

உ0 ஒண்டொடீ, நாணிலன் மன்ற விவன்;

ஆயின் ஏஎ;

உஉ பல்லார்க் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ரான்கட் படுமே நறுநுதல்
னல்காள்கண் மாறி விடினெனச் செல்வானை

௧. இசசெய்யுள் போக்கிலக்கணமில்லாதஆசிரியசுரிதகம்பெற்ற உறழ் கலிக்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ.கதிசு. பேர். நச்.

௨. தோல். செய். சூ. ககஎ.

(பிரதிபேதம் *நிலைமண்டல †மண்டலக்குட்ட ‡மண்டலங்கொள்க.

மெள்ளி நகினும் வரூஉ மிடையிடைக்
கள்வர்போ னோக்கினு நோக்குங் குறித்தது
கொள்ளாது போகாக் குணனுடைய னெந்தைதன்
னுள்ளங் குறைபடா வாறு.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவனோடு உறழ்ந்து சொல்லி அவனது நீக்கத்துக்கண் அவன்குறை *மறைத்து ஏற்பன சொல்லித் தலைமகளைக் குறைநயப்பித்தது.

இதன் பொருள்.

(க) எல்லா (உ) விழுத்தொத்த னென்பெறுன் கேட்டைக்காண்
(௩)செல்வங் கடைகொளச் சாஅய்ச் (௪)சான்றவ
ரல்லல் களைதக்க கேளி ருழைச்சென்று
(௫)சொல்லுத லுற்றுரைக் கல்லா தவர்போலப்
(௬)†பல்லூழ் பெயர்த்தென்னை நோக்குமற் றியானோக்கின்
மெல்ல விறைஞ்சுந் தலை

௧. (அ) "எல்லாவிஃதொத்தனென்பெருன் கேட்டைக்காண்" என்பது எல்லா வென்பது பெண்பான் மேல்வந்ததற்கும் (தோல். பொருளி. சூ. உச. 'முறைப்பெயர்' இளம்;) (ஆ) "எல்லா விஃதொததன்" என்பது இடைக்குறையாகிய ஒத்தன் என்பது ஒருத்தன் எனக் குறிப்பானறியவந்ததற்கும்(நன். பெயரி. சூ. கஉ. மயிலை) மேற்கோள்.

௨. ""இஃதொத்தன்" (கலி. ௬௪: அ) என்பதன் குறிப்புப்பார்க்க.

௩. "நல் கூர்ந் துஞ் செல்வ ரிரவாதார்" நாலடி. உ௭0.

௪. "புனத்தே'வருவர்நல் லோர்குறை போலப் புகலவொன் று, மனத்தே யெழுஞ் சொல்ல மாட்டார் வருந் துவர் வண்டலைழகொண், டினததே பிரிந்த கலைவின வாசித்ப ஈஙகிவர்தா, நினைத்தே யுழல்கின்ற தென்னறி யேனென் று நேரிழையே" அம்பிகா. அஅ.

௫. "கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார்" (குறள்-௧0௫௩)என்புழி, கடனறித லென்பதற்கு மானமறிதலென் று பொருளிசைத்து, 'அதனையறிதல் - சொல்லுத லுற்றுரைக்கலாகாமைக் கேதுவாய அதனியல்பினை யறிதல்' என இசசொற்றொடரை முதற்சார்த்தி விளக்கமெழுதியிருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது.

௬. (அ) "கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம்"(ஆ)"நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு" யிறைஞ்சினா ளஃதவள், யாப்பினு ளட்டிய நீர்" †(இ) "யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற், றானோக்கி மெல்ல நகும்" குறள். ௧0௯௨.. ௧0௯௩. ௧0௯௪. (ஈ) "தன்னையான் முகத்தை நோக்கிற் றான் முலை முகத்தை நோக்கும்" சீவக. ௧௯௨௬.

(பிரதிபேதம்) * மருமற்கேற்பன † பல்லூழ்ப்பெயர்த்த.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௫. ௩௪௧

எ - து: ஏடீ! இவனொருத்தன் என்குறைபெறுதவன்? *இவன் கேட்டைப் பாராய்; (க) அறிவுடையோர் தம்முடைய செல்வம் முடிவை அடைகையினாலே மிடிகதுத் தம்முடையவருத்தத்தைக் களைதல்தக்க (உ) உறவானவரிடத்தே சென்று தங்குறையை அவர்க்கு வாய்விட்டுச் சொல்லத்தொடங்கிப் பின்னை அதனை முடியச சொல்லமாட்டாதிருப்பாரைப்போலத் தான் (ங) கூறக் கருதியதனைக் கைவிட்டு என்னைப் பலமுறையாகப் பார்க்கும்; †பின்னையான் தன்னைப்பார்க்கின் தான் மெத்தெனத தலையிறைஞ்சி ‡நிற்கும்; எ - று.

இது தலைவன் தம்மிடத்து வருகின்றமைகண்டு தலைவிக்குக்கூறிப், பின்னர் அவனெதிர்சென்று அவனை || நோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

எ (ச) ×எல்லாநீ, முன்னத்தா னென்று குறித்தாய்போற்காட்டினை
(ரு) நின்னின் விடாஅ (சு) நிழற்போற் றிரிதருவா
யென்னீ **பெறாததீ தென்

எ - து: எடா! நீ குறிப்பாலே எம்மோடு ஓர் நட்புச்செய்யக் குறித்தாய் போல எமக்கு அறிவித்தாயாய் நின்னைவிட்டு நீங்காத நிழற்போல என்னை விட்டுநீங்காமற்றிரி தருகின்றவனே! நீ பெறாத குறை ††யாது? அதனை இது வென்று ‡‡கூறு; எ - று.

இது குறையுறவுணர்தல்.

க. "இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந், திண்மையுண் டாகப் பெறின்" குறள். கூஅஅ.

உ. (அ) "செழுங்கேளிர் நிழல்சேர" . . . . . (ஆ) "பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல், சுற்றத்தார் கணணே யுள" குறள். டிஉக.

ங. "கூறுவங் கொல்லோ கூறலங் கொல்லெனக், கரந்த காமம்" அகம் ககூஅ.

ச. (அ) "எல்லாநீ . . . . பெறாததீ தென்" என்பது தோழிதலைவனை

விளித்துக்கூறலின் வழுவாய் அமைந்தது" என்பர், நச. (தொல். பொருளி. சூ. உசு.) (ஆ) விளியேற்குமென எடுத்தோதாதனவற்றுள் இருபாற்கும் பொதுவாகிய ஆகார வீறுகிய எல்லாவென்பது எடா வென்னும் பொருளில் வருதற்கு "எல்லாரீ மூன்னத்தா னென்று குறித்தாய்போற்காட்டினே" என்பது மேற். தொல்.விளி. சூ. கஉ. நச்.

ரு. "நின்னின் விடாஅ... .. . .பெருததிதென்" என்பது குறையுற வுணர்தற்கு மேற்கோள்; தொல். களவு. சூ. ௩௬. நச.

சு. "நிழறன்னே, வீயா தடியுறைந் தற்று" குறள். உ0அ.

(பிரதிபேதம்) *இவளுடையகேட்டை.† பின்யான், ‡ நிறகுமெனத் தோழி தலைவியை நோக்கிக்கூறினள் இது, || நோக்கி மேற்கூறுகின்றுனென்று கொள்க, × எடாரீ **பெருததிதென் ††யாதுதான் அதனை, ‡‡ கூறென்றுள.

நூஎஉ கலித்தொகை கூக.

க0 சொல்லின், மறுதிவாண் மன்னோ விவள்

எ - து: *யான் என் குறையைசசொல்லின் இவள் மிகவும் மறுதிரு ...னோ ; † எ - று.

இது தலைவன் தன் நெஞ்சோசொவினது. "ஐயக் கிளவி யாடூஉவிற் குரித்தே" (ரு)என்பதனுன் ஐயக்கிளவி தலைவற்குரித்தாய் வந்தது.

மறுதீவாள், வினைத்திரிசொல். ஓகாரம், வினு.

கக (உ)செறுஅது, (௩)ஈத விரந்தார்க்கொன் றுற்றுது வாழ்தலிற் சாதலுங் கூடுமா மற்று

எ - து: அங்ஙனம் உசாவித் தம்பால் இரந்தவர்களுக்கு ‡யாதானு மொன்றைமுகமாறு து ஈதலைநடத்தாதுஉயிர் || வாழலிற்பின்னைசசாதலுங்கூடு மென்றுன் ; எ - று

௧௩. (அ) இவடந்தை, காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள் யாதுநீ வேண்டி யது

---

௧. தொல். பொருளி. சூ. ௪௪. இசகுத்திரவுரையில் இச்செய்திக்கே "சொல்லின் ....விவர்" என்பது மேற்கோள்.

௨. (அ) "உயர்க்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுந், தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலெ னுவந்துநீ, யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது, குன்றியுங் கொள்வல்" (ஆ) அகனக வாரா முகனழி பரிசி, லுளி லானர் வேளா ரல்லர்" (இ) "உணவெணகிழ்ந் தீயிற் சிறிதெனினுங் குன்றுபோற் கூடும் பயன்" (ஈ) "இல்லார் மொழிந்தவை, மென் மொழியா லுண்ணெகிழ்ந் தீவானேல் விணனோரா, வின்மொழியா லேத்தப்படும்" (உ) "நகை முகமே காண்மலரா, வின்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா-வண்மை, பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையார்"

௩. (அ) "இன்மை யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்றாக்காற், றன்மெய் துறப்பான் மலை" கலி. ௪௩: உ௬ - உ௭. (ஆ) "கருங்கட லுடுத்த மல்லன் ஞாலத்துச, செம்மையின் வழாஅது கொடைக் கடன் பூண்டு, வாழ்வது பொருந்தா தாகிற், சாவது மினிதவர் வீவது முறு மே" யா-வி. சூ. ௫௩. (இ) "மன்கலில் பெருங்கொடை மருவி மண் ணுனோ, ருள்கிய பொருளெலா முதவி யற்றபோ, தெள்கலி லிரவ லர்க் கீவ தின்மையால், வெள்கிய மார்தரின்" கம்ப. கார்காலப் ௯௦௩,

௪. (அ) "காமஞ்சாலா விளமை யோள்வயின்" என்னும் சூத்திரவுரையில் "புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளையெனவே காமஞ்சான்ற இளமையோள் கண் நிகழுங்கைக்கிளை இத்துணைச சிறப்பின்றாயிற்று; அஃது 'எல் (பிரதிபேதம்) * அதுகேட்ட தலைவன்யான் † எனத் தன்னெஞ்சொடுசொல்லுள். இது "மைக ளைவியாடவர்க்கு, ‡யாதானுமொன்று முகமருஅ, ||வாழ்தலின்.

வ எ-து அது கேட்ட தோழி இவள் தந்தைஇரப்பார்மேலுள்ள*காதலினால்
வ இரவலர்யார்க்குஞ் சிறிய †பொருள்களைக் கொடுக்கும், நீவேண்டியபொருள்
ெ பாதுதானென்றாள்; எ - று.

இஃது "உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி, யையக் கிளவியாடூவிற் குரித்தே" (க)என்பதனால், தோழி உறழ்ந்துகூறினாள்.

கடு பேதாய், பொருள்வேண்டும் புன்கண்மை யீண்டில்லை யாழ
மருளி மடநோக்கி(உ)னின்றோழி யென்னை
யருளியல் வேண்டுவல் யான்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன் கூற்றின் குறிப்பறியாதவளே! என்னிடத்துப் பொருளை இரக்கும் மிடியில்லை. மருண்டு மடப்பத்தையுடைத

லாவிகொழுத்தன்' என்னுங் கலியுள் 'இடைடர்தை, காதலின்யார்க்கும் ... .வேண்டுவல்யான்" எனவரும். இது கைகோ ளிரண்டினுங் கூறத்தகாத வாய்பாட்டாற் கூறலிற் கைக்கிளை யென்றார். குறிப் பென்றதனாற் சொல்லியின்புறினும் தலைவன்றன் குறிப்புநிகழ்ந்தது புறத்தார்க்குப் புலனாகாதென்பதூஉம் அகத்து நிகழ்ச்சியறியும் மனை வியர்க்காயிற் புலனாமென்பதூஉங் கொள்க" என்பர் நச; தொல்.

அகத். சூ. ௫௦. (ஆ) "வைகல் வைக லைய விவ்வழிக், கையுறையேந்தி னிர் வருதிர் மற்றலீ, தமிகலம் யாமெமக் குறைப்பிற், பெறுகுவி ரெந்தை பெருவண்மையனே" தமிழ்நெறி. மேற்கோள்.(இ)"வேண்டுவ கொடுக்கும், போதல் வேண்டா பொருட்குறை வுண்டெனி, னேத மில்லை யிவணி ராமின்" பெருங். (௩) சு: க அக - ௩.

௧. தொல். பொருளி. சூ. ௪௮. 'உயர்மொழிக்குரிய வுறழுங் கிளவி' என்புழி உறழ்ந்து கூறலை நால்வகைப்படுத்தி, "ஈத லிரந்தாக்கொன் றூற்று துவாழ்தலிற், சாதலுங் கூடுமாமற்று" எனத் தலைவன் கூறிய வழி, "இவட்கு நைத. காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள், யாதுநீ வேண்டியது" எனவும், ("பேதாய் பொருள்வேண்டும் .. . .. வேள்வேல் யான்" எனத் தலைவன் கூறியவழி) "மணட்மரட்ட களி றன்னான் றன்னையொரு, பெண்டி ரருளக் கிடந்த தெவன்கொலோ" எனவும் தோழி உறழ்ந்து கூறினளென்று கூறி, 'இஃது அவன் வருத்தத்தில் எதிர் கூறத்தகாதன கூறலின் வழுவாய்த் தலைவி கருத்தறிந்து உடம்படவேண்டுமென்று கருதுதலின் அமைந்தது' என்பர். ௩௪.

௨. "இருளுறழ் கூந்தலா ளென்னை, யருளுறச் செயினுமக் கறனுமா ரதுவே" கலி. ௧௪0: ௩௩ - ௩௪.

(பிரதிபேதம்) ¶காதலினால் யாககும் | பொருளகள கொடுகும் | யாதுதானென்றாள் பேதாய்.

தாகிய நோக்கினையுடைய நின் தலைவி என்னை அருளுதலை யான் * இரப்பேனென்றான்; எ - று.

௧௮ அன்னையோ,

எ-து: † அத்தன்மையையோ ? எ - று.

இஃது அதுகேட்ட தோழி இவனிடத்துக் களவொழுக்கம் அறியாள் போன்றுகூறியது.

„ (க)மண்டம ரட்ட களிறன்ன னன்னையொரு
(உ)பெண்டி ரருளக் கிடந்த தெவன்கொலோ

எ-து: ‡மிக்குச் செல்கின்ற போரிலே பகைவரைக்கொன்ற களிறுபோல் வான் றன்னை ஒரு மகளாயிருக்கின்றவள் அருளும்படியாகக் கிடந்த குறை எத்தன்மையதோதான்; ||எ - று.

இது தோழி தலைவன் நீங்கியபின்னர்த் தலைவியோடுசொல்லியது.

௨௦ ஒண்டொடீ, நாணிலன் மன்ற விவன்

ஆயின் ÷ஏஎ;

௨௨ (௩)பல்லார்நக் கொள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ராங்கட் படுமே நறுநுத

க. "மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ" மணி. க௮: க௪௦-௪க.

உ. பெண்டிரென்பத னீற்றிலுள்ள 'இர்' என்னு மிடைச்சொல் முன்னிலையலன்றி 'ர்' 'அர்' என்பனவைபோலப் படர்க்கைப் பன்மையிலும் வரும் விகுதிபோலும்; மகளிர், கேளிர், வேளிர், புத்தேளிர் முதலியவற்றில் இவ்விகுதி வருதலும் இசசொல் "பெண்டிரும் வாழாரோ" (நாலடி. கக௪) "பெண்டிராயிற் பிறர் நெஞ்சு புகாஅர்" (மணி. உஉ: ௪௬) "பெண்டிர் மதியார்" (வளையாபதி) எனப் பன்மைவினைபெற்று முடிதலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்; இங்கே இதனை, "பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. கள: க) என்புழிப்போல ஒருமையில் மயங்கிவந்ததென்று கொள்க.

௩. (அ) "மாவென மடலுமூர்ப பூவெனக், குவிமுகி ழெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப, மறுகினார்க்கவும்படுப,பிறிதுமாகுப காமங்காழ்கொளினே"

குறுந். கஎ. (ஆ) "மாவென் றுரைத்து மடலேறுப மன்று தோறும்.
பூவென் றெருக்கி னிணர்சூடுப புண்மை கொண்டே. பேயென்

(பிரதிபேதம்) * இரப்பேனென்றன. இது உயர்மொழிக்குரிய வுறழ்க்கிளவி .... யுரித்தே என்பதனுற ரேழியுறழ்ந்து கூறினள அனைவேயோ | அதுகேட்ட தோழி அத்தன்மையோவென் றியவனிடத்துககளவொழுக்கமறியாளபோன்று கூறினுள மண்டமரட்ட. ‡ அதுகேட்டுத் தலைவன் கேண்மைய பிழைனா மிக்குச் செல், ||எனத்தலைவியொடிசோவினுள். ஒண்டொடீ ÷ ஏ

இரண்டாவது குறிஞ்சி உரு. நஎரு

னல்காள் (க) கண் மாறி விடினெனச் செல்வாறு
மெள்ளி நகினும் வரூஉ மிடையிடைக்

(உ.) கள்வர்போ னோக்கினு நோக்குங் குறித்தது
கொள்ளாது போகாக் குணனுடைய னெந்தைதன்

னுள்ளங் குறைபடா வாறு

எ - து *ஒண்டொடீ! இவன் எந்தைதன் உள்ளங் குறைபடாதபடி வேண்டுவன †கொடுத்துந் தான் குறித்ததொன்று கைப்பற்றுமற் போகாக் குணத்தையுடையன், அதனால் நீ அருளினுந் தாழ்வில்லை; அவன்றான் குறை யுற்றுநிற்கின்ற காலத்து யான் தன்னை இகழ்ந்து சிரித்தாலும் பலகாலும் வரும்; அக்குறையுறவுக்கு நடுவேநடுவே கள்வர் தாங்குறித்த‡பொருளை நோக்காது நோக்குமாறுபோல நின்னை மனநோக்காதுநோக்கும்; அதனான் இவனு யின் அறுதியாக எ ! || நாணமிலன். நாணமின்மையால் இவன் போகின்ற போக்குப்பலருஞ் சிரித்து இகழப்படு மடன்மா யான் ஏறும்படி நறிய நுத லினையுடையாள் அருளாளாய் அருளைமாறியேவிடின் அவளோடு என்னிடை நிகழ்ந்தது ஊரிடத்தே அலராமேயெனக் கருதிச்செல்வான் ÷ போலே யிருந்தது; எ - று.

இஃது உசாவியபின், தோழி அவளை நோக்கி, மேல் இதற்குத்தக்கது நீ அறிந்து செய்யெனக் குறைநயப்பித்தது

(௩)என்னிநகிறும்வருமென்றது தன் கண்நிகழ்ந்த எள்ளல்பொருளாகநகை பிறந்தது. எறி.எற.(ச)எந்தைஎன்றது,தலைவிதந்தையை. நோக்கினுமென்றது

றெழுந்து பிறரார்ப்பவு நிற்ப காம, நோய்நன் கெழுந்து நனிகாழ் கொள்வ தாயினக்கால்" வளையாபதி.

௧. (அ) "பிறனைக், கொலையொக்குங் கொண்கெண மாறல்" நான். அ. (ஆ) "கொண்கெண் மாறல் கொடுமையிற் றவ்வாது" முது. ௩௭. (இ) "கண்மாறி நீங்கினன்" மணி. ௩: ௪௦ - ௪௧.

௨. வினைபயன் மெய்யுரு வுவமை கட்குரிய வென்று பாகுபடுக்கப்பட்ட உவமசொற்களன்றி மரபான் வருவனவு முண்டென்பதற்கு, 'கள்வர் போனோக்கினு நோக்கும்' என்பது மேற்கோள்; தொல். உவமை. சூ. ௧௭. இளம்.

௩. தொல். மெய்ப். சூ. ௪. பேர். உரையிலும் இப்பகுதி இதற்கே மேற்.

௪. "அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே" என்புழி உம்மையாற் பிறவு முளவென்றுகூறி, தோழி தலைவிதந்தையை எந்தை யென்றுகூறிய தற்கு 'எந்தைதன், னுள்ளங் குறைபடா வாறு' என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர் நச்; தொல். பொருளி. சூ. ௫௨.

(பிரதிபேதம்) * உசாவியபினனும் அவளைநோக்கி ஒணெட்டாட † கொடுத்துய்த்தான் குறித்த ‡ பொருளை நோக்குமாறு || காணமிலன் இக்காணமின்மையால்இவன் ÷ போல விருந்ததுமேல்இதற்குதக்கது நீயறிந்துசெயயெனக்குறைநயப்பித்தாள்எனவி,

நோக்கனோக்கம். ஏஎ! இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, "முறைப்பெயர் மருங்கி கெழுதலைப் பொதுச்சொ, னிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே." (க)என

பதனுன், எல்லாவிஃதொத்தன் எல்லாவென இருபாற்குமாய்நின்றது.

இதனுல், தலைவிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

இது ஒருகோள் இரண்டினுங் கூறத் தகாதனவாகப், பொருள் யாது நீ வேண்டியதென்றும், அருளியல் வேண்டுவல் யானென்றுங, கூறலிற் "காமஞ் சான்றவிளமையோா" (உ)ளாக நிகழ்ந்த கைக்கிளையாம்.

, இது தனிவிரவின நெடுவெண்பாட்டும்ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டும் ஓரடியாளுென்றும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டு மூன்றும் கொச்சகமும் ஓரடியாளுென்றும் தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற கொச்சகக்கலி. (௨௫)

(க௨,) ஏஎ யிஃதொத்த ஞணிலன் றன்னொடு
மேவேமென் பாரையும் மேவினன் கைப்பற்று

மேவினு மேவாக் கடையு மஃதெல்லா
நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் பூவமன்ற

ரு மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னுய் நின்னையான்

புல்லினி தாகலிற் புல்லினெ னெல்லா
தமக்கினி.தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னு
செய்வது நன்றுமோ மற்று;

கூ சுடர்த்தொடீ, போற்ருய்களைநின்முதுக்குறைமைபோற்றிக்கேள்
வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லது நீர்க்கினிதென்
றுண்பவோ நீருண் பவர்;

கஉ செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொலோ
வைவா யரவி னிடைப்பட்டு நைவாரா
மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
வெளவிக் கொள லு மறனெனக் கண்டன்று;

கசு அறனு மதுகண்டற் ருயிற் றிறனின்றிக்
கூறுஞ்சொற் கேளா னலிதரும் பண்டுநாம்
வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு.

க. தோல். பொருளி. சூ. உசு. இவருரையில் இதற்கு இப்பகுதிகள் மேற்கோள். இந்நூற்பக்கம் ௬௭௦: க. (அ) ௬௭௧: ௪. குறிப்புப்பார்க்க.

உ. தோல். அகத். சூ. ௫௦. இந்நூற்பக்கம் ௬௭௨: ௪.(அ) குறிப்புப்பார்க்க.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உசு. ௬௭௭

இஃது "ஏறிய மடந்திறம்" என்னும்(க)சூத்திரத்து மிக்க காமத்து மிடலென்றதனால்,தலைவனுந் தலைவியும் உறழ்ந்துகூறித் தலைவி கூடக்கருதியது பெருந்திணை.

இதன் பொருள்.

(உ)ஏஎ யிஃதொத்த னாணிலன் றன்னொடு
மேவேம்மென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்று
மேவினு மேவாக் கடையு மஃதெல்லா
நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் (௩)பூவமன்ற
௫ மெல்லிணா செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
புல்லினி தாகலிற் புல்லினென் (௪)†னெல்லா
தமக்கினி தென்று வலிதிற் (௫)பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று

க. தோல். அகத். சூ. ௫க. இச்சூத்திரத்தின் நச்சினார்க்கினியருரையில் "ஏஎ இஃதொத்தன் ....நன்றாமோ மற்று" என்பது மிக்க காமத்து மிடலுக்கு மேற்கோள்.

உ. (அ) ஏஎ இஃதொத்த னாணிலன்றன்னொடு" என்பது ஏஎ யென்பது

இசைநிறையாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. உ௪. நச். இ-வி. சூ. உ௭அ. (ஆ) செறற் சொலென்பது செறலினாற் கூறுஞ்சொல் என்று கூறி, 'எ௭ யிஃதொத்தன்' என்றவழி இஃதென்பது செறல் பற்றி வந்ததென்றும் (தொல். கிளவி. சூ. ருரு. 'குடிமை') (இ) ஈரள பிசைக்கு மிறுதியிலுயிர் அளபெடை பெற்றுவரும் காலத்திற் பொருள்வேறுபடுமென்றுகூறுமிடத்து, அளபெடுத்துவருதற்கு "எ௭ இஃதொத்தன்" என்பதைமேற்கோள்காட்டி எ௭ இகழ்ச்சியை யுணர்த்திற்றென்றும் (தொல். இடை. சூ. ௩௨. 'ஈரளபு') கூறுவர்; தெய். (ஈ) எ௭ இசைநிறையாய் வந்ததற்கு, சேனாவரையர் உரையிற் காணப்படும் "எ௭ இஃதொத்தனென்பெறான் கேட்டைக்காண்" என்பதில் பின் இரு சீரும் கலி. ௬௧-ம் பாடலில் உள்ளவை; எழுதுவோரால் மயங்கிச் சேர்த்தெழுதப்பட்டனபோலும்; தொல். இடை. சூ. உ௪.

௩. "பூவமன் றன்று சுனையு மன்று" கலி. ருரு: ௧உ.

௪. எல்லா வென்பது ஆண்பாலன்மேல் வருதற்கு "எல்லா............மற்று" என்பது மேற்கோள்; தொல். பொருளி. சூ உ௪. 'முறைப்பெயர்' இளம்.

௫. (அ) "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற் றாமே வரும்" குறள். ௩௧௯, (ஆ) "பிறர்க்கின்னா செய்தலிற் பேதைமை யில்லை" அறநெறி. ௬௫.

(பிரதிபேதம்) * என்பாரைமேவினன் † எல்லாந்தமக்கினி.

எ - து: * இவனொருத்தன் தன்னோடுபுணர்ச்சிக்குறிப்பின்றி நிற்பாரையு தான் புணர்ச்சிக் குறிப்புடையனாய்க் கையாலே வலிதிற் பிடித்துக்கொள்ளு ஆதலால் எ௭ நாணிலனாயிருந்தானெனத் தலைவி கூறினாள்; அதுகேட்டு தலைவன் அப்புணர்ச்சிக்குறிப்பினது பகுதியாகிய மெய்ப்பாடெல்லாம் நின்

னிடத்துப்பொருந்துதலைச் செய்யினும் பொருந்தாத இடத்திலுமுள்ள நன்று தீது நீ அறியக்கடவை; யான் புணர்ச்சிக்குறிப்பை அறிதலைச்†செய்யேன்; பூ நெருங்கின மெல்லிய கொத்துநீங்காத கொடியையொப்பாய்! நின் மேனி புல்லுதற்கு இனிதாயிருக்கையினாலே நின்னை யான் புல்லினேனென்றான். அது கேட்ட தலைவி எடா! தமக்கு இனிதாயிருக்குமென்று கருதிப் பிறர்க்கு இன்னாதனவற்றை வலிதிற் ‡செய்வது இன்பத்தைத் தருமோ வென்றாள்; எ - று.

௭௭, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இது "வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தல், || மரீஇய மருங்கி னுரித்தென மொழிப" (௧) என்பதனான் அடியோன் தலைவனாயவழித் தலைவி வேட்கைமறுத்து உரைத்தது.

௬௫ —சுடர்த்தொடீஇ (௨) போற்றாய்களைநின் குறுக்குறைமைபோற்றிக் வேட்டார்க் கினிதாயி × னல்லது நீர்க்கினிதென் [கேள் றார்கபிலோ நிருண் பவர்;

௬௨ செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொலோ (௩) வைவா யரவி :னிடைப்பட்டு நைவாரா

௧. தொல். பொருளி. சூ. ௬௯. இச்சூத்திரத்தின் நச்சினார்க்கினியருரையில் "தமக்கினி தென்று ... ... .மற்று" என்பது இச்செய்திக் கேற்.

௨. "போற்றாய் . நீருண்பவர்" என்பது சிக்காமம் இழிந்தோர்க் குரிமையின் அடியோர் தலைவராய்வந்த கைக்கிளையென்பது, தொல். அகத். சூ. ௨௩. இக்குரையிற்காணப்படுகின்றது. இந்நூற்பக்கம்௩௪௦: உ (அ) குறிப்புப்பார்த்தால் இஃது இளம்பூரணர் கருத்தை மறுத்த தென்பது விளங்கும். இதற்கு மாறாக இச்செய்யுளின் உரை முதவிறுதிகளில் இதுபெருந்திணையென்றுள்ளது. இவைஆராய்தற்பாலன.

௩. ஐவாயரவு (அ) "ஐவா யரவுற்ற தன்னவின் ஞவிட ராற்றியென் போ, லெவ்வா திருக்திர்மீ ரெக்கவேயீர்" தந்தை. உ௫அ. (ஆ) "ஐவாய் வயநாகம்" சவவழி. உ௯. (இ)"வருவரையு, வோய நாகம்" நீலமாலை. க௩. (ஈ) (ஈ) "ஐவாயரவி னவிராரழல் போன்று சீறி" சீவக. உ௩௪௫. (உ)"ஐக்தலை நாக மழல வெகுட்டி" பெருங். (உ) அ: உக. (ஊ) "ஐந் லேயரவு தன்வா எயர்ந்துடன் கவர்ந்தாஞ்சிற், றன்ப மோர் கடிகையல்லாற் றஞ்சினுற் ஞெடாக்கி டாவாம்" மேரு. க௩அ.

பிரதிபேதம்) * என இகழ்ச்சிசகுறிப்புஇவனொருசெயயேன், முகைநெருங்கின † செய்தது இனபந்தைத் தருமோவெனமுள் இது || யரிபருககின். ÷ சுடாத்தொடீஇ. × அல்லதை. ∴ இடைப்பாடு.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௯. ௬எ௯

(க)மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை

*வெளவிக் கொளாறு மறவெனக் †கண்டன்று

எ - து' அதுகேட்ட தலைவன் சுடர்த்தொடீ | நின் முதுமைக்கண் உற்ற கின்ற நிலைமை எண்டுப் போற்றது கைவிடு; யான் கூறுகின்றதனைப் பேணிக் கேள்; நீருணாபாரசிலர் தண்ணீரை விரும்பினர்க்கு அந்த இனி,நாயின் உணணும்தல்வது ‡அந்நீரக்கு இனி,நாயிருக்குமென்று கருதி உணபமோ உண ளா காணென்றான்; என்று பின்னும் ஐந்துவாயினையுடைய பாம்பினது பார் வையிலே அகப்பட்டு வருத்தம்வந்து மேற்செய்யும் காரியம் அறிகல்லேன்; இனி யாதுசெய்வேன்கொல்லோ நெஞ்சொடுகிளந்து, மறுவில்லாத மதி போல விளங்கும் முகத்தினையுடைய மகளிரை வலிதிற் புணாதலும் (உ) ஒரு மணமென (ந)நூல்கணடதெனத் துணிந்துகூறினான்; எ - று.

ஐவாயரவென்றது தலைவியை.

கரு அற.று ..ஞக ண்டற் ருயிற் றிற ளின் றிக்
கூறுஞ்சொற் கோளா னவிகரு ப (ழ)ப ண்டுபா

(எ) "ஹர் தலை ாா மகன்முழை டைந்தமன் .ற" திருவா வடு துறைத்
கோவை. ககo.

க. "அவிர் மதிக்குப் போல, மறுவுண்டோ மாதா முக த்து" குறள். ககஎ.

உ. (அ) ஒருமண மென்றது இராக்கத மணம்; அது ஒருதலைவன் ஒரு தலைவியை அவளானும் அவளுடைய தமரானும் வலிதிற் பெறுதல். (ஆ) "மலிபொற்பைம் பூணுளை மாலுற்ற மைந்தர், வலிதிற் கொண டாள்வதே யென்ப – வலிதிற், பராகதந் செய்தழலும் பாழி நிமிர்தோ, ளிராக்கதத்தா மனற விபல்பு" தொல். களா. சூ. க. மேற்கோள். (இ) "மாதா தங்களை வன்மையிற் பற்றுத லரக்கர், தி" பேரா. முருகுர்தன். ௩க.

௩. நூலென்றது வேதத்தை; "மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுள்" (தொல். கள. சூ. க.) "அந்தண ரருமறை மன்ற லெட்டனுள்" (இறை. சூ. க.) என்பவையும் அவற்றினுரையும் பார்க்க.

௪. (அ) "பண்டோரம் .. ..நமக்கு" இது மறுத்தெதிர்கோடற்குமேற்கோள். நாற்கவி. சூ. கஉஎ. (ஆ) "ஒன்றி யுயர்ந்த பால தாணையி, னொத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப" (தொல்.களவியல். சூ. உ. நச்) என்பதும் அதன் உரையும் (இ) "வினிபுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா, ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து" (குறள். கஉoக.) என்பதும் அதன் பரிமேல். உரையும்(ஈ) "இட்டி விடமுண நின்னுயிர் போகாட், கட்டழ லீயத் தென்னுயிர் சுட்டே, னுவவண மருமகி னின் பாலுள்ளர்,

(பிரதிபேதம்) * யைஇக்கொளலும். † காணடன்று கொணடனறு ‡ அங்ஙா இணிதாயிருக்கும்.

வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மீ றுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு

• எ-து: அதுகேட்ட தலைவி நால் உயர்ந்த மணத்தைக்கூறப்பட்டு(க)உல ஒழுக்கமும் அத்தன்மைத்தாயிருக்குமாயின், அவனும் யான் மறுத்துக்கூறுஞ் சொல்லைக் கொள்ளாது திறனன்றி நலியுமாயின், அவையேயன்றி அவன் மனத்து முற்பிறப்பில் யானும் அவனும் வேறல்லமென்பதொன்று அவனிடத் துண்டாயிருக்குமாயின், நெஞ்சே அவனோடு நமக்கு இனி மாறுபாடுண்டோ வெனப் புணர்ச்சிக்கு உடம்பட்டுக்கூறினாள்; எ - று.

அறனுமதுகண்டற்றென்பது ஆங்குநெஞ்சறிதல். தான்மறுத்துரைப்பவும் தன்மேல் அவன் விருப்பஞ்செய்தமை கண்டு பண்டு நாம் வேறல்லமென்ப தொன்று அவனிடத்துண்டாலென்றாள். (உ)இது தீதாமாதலான் அடியோர் தலைவராகவந்த பெருந்திணை.

தவிர்விலே ஞதவிற் றலைமக டோன்றி" (உ) "நினக்கிவன் மகளுத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யார்க்குநீ மகளாய தூஉம், பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை" மணி. உக: கக-கச. உக-கூஉ. என்பவைகளும் கண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

க. (அ)"விட்டுவிளங்கு மணிமுடியாய் வேதஞ்சொன்ன பிரமாதி, யெட்டு மணத்தி லொருமணமா மக்கர்குலத்தி னியல்பறிவை, கட்டுமரிய காவலைபுங் கலக்கிப் புக்குக் கன்னியரை, முட்டி யவரைக் கொடு போந்து வேட்கை முறையே யென மொழிந்தாள்" இராமா. இக்கு விசயப். கருஅ. (ஆ) "கையின் மாலை யிவற்கெனக் கன்னியர், வெய்ய செஞ்சொடு மின்னென வந்தவர், வைய மன்னன் வயிறிலைநோக்கியே,

யையமுற்றன ரன்புறு காதலார்; - ஏனை வேந்த ரெதிரிவரைப்பெருந், தானை சூழ்மணிச சந்தனத் தேற்றியே, சோனை மாமதஞ் சோரும் கடதட, யானை யென்ன விளவலொ டேகினன்; - முறையினுவன்றி மொய்ம்பிற் கவர்வதெக், குறையினுலெனக் கோக்குலங் கூடிவந், திறைவ னேடெதி ரேர்றலில் வீரரைப், பிறைமுகக்கணை யாற்பிளந் தோட்டினன்; ....- அம்பிகைக்கு மம் பாலிகைக்கும்பதி, யெம்பி யேயெழி லாலென் றினைவுறத், தம்பி தன்னைத் தனஞ்சயன் றன் னெதிர், வம்பிஞன்மிகு மாமணஞ் சேர்த்தினன்" வில்லி. குருகுல. கஉ௩- கஉஅ.(இ)"சூழ்படை கிழியத்தெய்வச சுடர்மணிப் பொலந்தேர் தூண்டி, யாழ்கட லவனியாளு மரசருந்காண வாங்குப், போழ்படு திங்களன்ன புதுநிலாக் கற்றைதூற்றும், காழிள மூலையினுளைக் கவர்ந் தனன் கமலக் கண்ணன்...... ....ஆழிதரு மின்னமுத மன்னவளை வேட்டான்" பாக. (க0) உருக்குமிணி மணத்திற முரைத்த. ௩உ-௭௩.

உ.. (அ) "வலன் மரபின்" என்னும் சூத்திரவுரையில் இசசெய்யுளை மேற் கோள் காட்டி, இதனுள் வௌவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன் று

இரண்டாவது குறிஞ்சி உள். ௩அ௧

இதனுல் இருவர்க்கும் புணர்ச்சி புவகை பிறந்தது.

இது தளைவிரவின நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டும் [illegible]சகமும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலி. (உ௬)

(௬௩) நோக்குங்கா னேக்கித் தொழூஉம் பிறர்காண்பார்
தூக்கிலி தூற்றும் பழியெனக் கைகவித்துப்
போக்குங்காற் போக்கு நினைந்திருக்கு மற்றுநாம்
காத்த திடமன் றினி;

எல்லா வெவன்செய்வாம்;

௮ பூந்தழாய் செல்ல லவனுழை நங் கூரைக்கூய்
விரும்பியான் விட்டேனும் போலவலென் முன்னேமற்
கரும்பெழுது தொய்யிற்குச் செல்வழீஇ காக
விருந்தாயோ வென்றாங் கிற;

௧0 அவனின், திருந்தடி மேல்வீழ்ந் திரக்குநோய் தீர்க்கு
மருந்துநீ யாகுத லான்;

௧௨ இன்னும், கடம்பூண் டொருகானீ வந்தை யுடம்பட்டா
ளென்னாமை யென்மெய் தொடு;

௧௪ இஃதோ வடங்கக்கேள்;

நின்னொடு சூழுங்கா லீயு நிலைநிலையா
வென்னொடு நிற்ற லெளிதன்றோ மற்றவன்
றன்னொடு நின்று விடு.

இது தலைமகற்குத் துறைநேர்ந்த தோழி அவளிலைமை தலைமகட்குக் கூறி அவளுரைத்த மாற்றத்தால் அவன் குறிப்பறிந்து இவ்வகையான தலைவற்குக் கூறெனை அவளுடன் நகையாடிக் கூட்டமுண்மை தான் அறிந்தமை தோற்றுவித்தது.

இதன் பொருள்.

எனவும் 'நீர்க்கினிதென் றுண்பவோ நீருணபவர்' எனவும் தலைமகன் கூறுதலானும் தலைமகள் முனிந்துரைத்தலானும் ஊடியுணர்வாள் போல அரிதாகத் தலைமகளுடன் பட்டமையானும் இஃது உயர்ந்தோர் மாட்டுவந்த கைக்கிளை என்பர்; இளம்; தொல். அகத். சூ. ௨௬. (ஆ) அகப்புறக் கைக்கிளை தலைமைப்பாடில்லாதவர்க் குரித்தாய்வர்ததற்கு நாற்கவி. உரைகாரரும் (நாற்கவி. சூ. ௨௪௨.) (இ) மிக்க காமத்து மிடலுக்கு இ-வி. உரைகாரரும் (இ-வி. சூ.௫௯௯) மேற்கோள்காட்டுவர் (பிரதிபேதம்) * சரிதகமும் வந்த.

௬௮௨ கலித்தொகை ௬௩.

(ர)*நோக்குங்கா னோக்கித் தொழூஉம் பிறர்†காண்பார்
"தூக்கிலி தூற்றும் பழியெனக் (௨)கைகவித்துப்
போக்குங்காற் போக்கு நினைந்திருக்கு மற்றுநாங்
காக்கு மிடமன் றினி;
எல்லா வெவன் ‡செய்வாம்

எ-து: தான் தொழுகின்ற தன்மையைப் பிறர் காண்பாராக மனத்தாற் றூக்குதல்இல்லாதவன் (௩)நாம்பார்க்குங்கால் நம்மைநோக்கிநதொழாநிற்கும்; இங்ஙனந் தொழுது நமக்குப் பழியைத்தூற்றுமென்று கருதித் தொழுதலை விலக்கிப் போகவிடுங் காலத்து அப்போக்குத் தனக்குச் செய்யும் வருத்தத்தை நினைத்துப் போகாதிருக்கும்; ஆதலால் இனி நாம் அவனை நம்பால் வாராமற் காக்குங் (௪)காலமன்று, ||பின்னை ஏடீ! இங்ஙனங்காத்தற்கு அரிதானநிலைமை கண்டு மேல் என்செய்யக்கடவேங் கூறாய்; ÷ எ - று.

அதுகேட்ட தலைவி அதற்கு மறுமொழிகொடாது உடம்பட்டமை குறிப் பான் உணர்ந்தமையிற் பின்னுந் தோழி கூறுகின்றாள்.

௪௱ பூக்குழாய் செல்ல லவனுழைக் கூஉய்க்கூஉய்

விருப்பியான் விட்டேனும் போலவலென் (ரு)மேருன்மேற்

க. "நோக்குவகா ணோக்கித் . . . . எவன் செய்வாம்" என்பது நாண மிக்கவழித்தோழியொடு உசாவியதற்கு மேற்கோள்; தொல். களவு சூ. உ௦. இளம்.

உ. (அ) "கைகவித்தரல்"பொருந. கஙஎ-அ (ஆ)"தோழியைக் கைகவியா" கலி. ௬உ: உக) (இ) "கைகவி நறுநெப்"சீவக. ௬௦௦.

ங. "குறவர் மகட்கு சலாமிடத் கேக்கறு குமபனே" மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், காப்பு. ௬.

௪. இடமென்பது காலமென்னும் பொருளில் வருதலை இடையென்பது,* அப்பொருளில் பயின்று வருதலான் உய்த்துணர்க; புறம். ௩௬: உ; மணி. ௬: கூ௮; சீவக. ககஅ௫. இல்வழி யென்பதற்கு இல்லாத காலத்தே யென்று பொருள் கூறி 'இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று' (சிலப். ௬: கந.) என அடியார்க்கு நல்லாரெழுதி யிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலது.

௫. (அ) நற்றோ ளிழைத்த கரும்புக்கு" (ஆ) "தெரிவேய்த்தோட் கரும் பெழுதி" (இ) "கடாஅக் கரும்பமன்ற தோளாளை" (ஈ) "அன்றுதா னீர்த்த கரும்பணி வாடவென், மென்றோண ஞெகிழ்த்தான்றுறை" (உ) "நெடுமென்றோட், பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்லன்"? கலி. கூ௬:கக,

(பிரதிபேதம்)*கோககினுல், † காண்பான், | செய்வாகாம், ‖ பினை இங்ஙன ம் ÷ என்றுள் பூக்குழாய்.

இரண்டாவதுகுறிஞ்சி உஎ.
௩அ௩

கரும்பெழுது தொய்யிற்குச் செல்வளிங் காக

*விருந்தாயோ வென்றாங் கிற;

க0 அவனின், திருந்(க)தடி மேல்வீழ்ந் திரக்கு(உ)நோய் நீர்க்கு
மருந்துநீ யாகுத லான்

†எ-து: பூங்குழலினையுடையாய்! வருத்தத்தையுடைய அவனிடத்துநீ கூடுங்கூட்டத்தை யான் விரும்பி நின்னைப் பலகாலும் அழைத்தழைத்துக் கொண்டுபோய் விட்டேன்போலேயுமிருப்பேன், அவர்கு அது தோன்றாதபடி யான் அவனிடத்தே(ந)நீஎன் தோணேற்கரும்பாகஎழுதுங்குழம்பிற்கென்று செல்வன், நீ அண்டு வந்து இவ்விடமே நினக்கு இருப்பிடமாகக் கருதி இருந்தாயோவென்று என்னைத் தேடிவந்தாயாகக் கூறி அவ்விடத்தினின்று குறியிடமே போ, அப்பொழுது அவன் நோய்தீர்க்கும் மருந்து நீயாகையினாலே ‡நின்னுடைய நன்றாகிய அடிமேலேவீழ்ந்து நின்னைஇரந்துகொள்ளும்; ||எ-று.

கஉ இன்றுபு, (ச)மடப்பூலன் டொருநாவி வாங்மைந யுடைப்பட்டா
ளென்னுடைமெய்(ரு)மெய் தொடு;

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி நீ வாராய், இன்னமும் ஒருகால் அவனிடத்தே சென்று உன்குறைமுடிக்கலைந் தனக்கு கடனுக அவள் எறட்டுத் சொணடு கூட்டத்திற்கு உடம்பட்டாளென்று அவர்குக் கூறுமைக்கு என் (சு) மெய்யைத்தொட்டுச் சூளுறவாயாகவென்றாள்; எ-று.

Xவாவென்றது வருதையெனத் திரிந்தது.

எகூ: கறி, ககஉ கூ. சஙக உக-ஙO. கசஙு ஙக-உ. (ஊ) "கரும்பும் வலலியும பெருந்தோ ளெழுதி" சிலப். ௨: உகூ.

க "நீணடிலே ஞயி ஞய்யேன். சீறடி பாவலந்தே னருளெனத்தொழுது சேர்ந்து நாறிருங குழலி ஞளே... .. . புல்லி" சீவக. உOகூஉ.

உ. "மற்றிநோய் நீரு மருநதருளா யொணடோடீ" கலி. ஙO கஅ.

ங. (அ) "தூமணிக்கொழுந்து மென்றேட்டுயல்வா வெழுதினளோ" சீவக, உசசஉ. (ஆ) "கழைத்தோட் கேற்பக் கழையெழுதி .... வளையுஞ் செறித்தனரால்" வாயு. பார்ப்பதி திருமண. கன.

௪. "புலத்தை" (குறள். ௧௩௦௧.) என்பதற்கு, பரிமேலழகர் புலப்பாயாக வென்று பொருள் கூறி "புலத்தையென்புழி ஐகாரம் 'கடம்பூண் டொருகானீ வந்தை' என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி" என்று எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலது.

௫. "மெய்தொடுகு" கலி. ௯௫. ௨௪, "அடிதொட்டேன்" (கலி. ௯௪: ௩௯) என்பதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்)* இருந்தாயே, † எ-து: அதுகேட்டதலைவி அதற்குமறுமொழிகொடாது உடம்பாடுடைமைகுறிப்பான் உணர்ந்தபடியிற பின்னும்தோழி கூறுகின்றுமை. ‡ நின்னுடையவடிமேலே || என்றான் இன்னும். ÷ தொடு இஃதோவடங்கக்கேள் எ-து, × வந்தை யாவென்றது திரிந்தது நின்னொடு. வந்தை வாராயென்றது திரிந்து நின்றது நின்னொடு.

௧௪ இஃதோ வடங்கக்கேள்;
நின்னொடு சூழுங்கா னீயு நிலங்கிளையா
வென்னொடு நிற்ற லெளிதன்றோ மற்றவன்
றன்னொடு நின்று விடு

எ-து: அதுகேட்ட தோழி யான் கூறிய குற்றம் *இதுவோ? இனி இது செய்யும்படியைச் சுருங்கக்கேள், நின்னோடு யான் இதனை ஆராயுங்காலத்து நீயும் (க)நாணத்தால் நிலத்தைக்கீறி என்னுடனே வேறுபட்டுநின்றநிலை செய்தற்கு எளிதன்றோ? இந்நிலையைப் பின்னை அவன் தன்னுடனே நின்று பார்த்து நின்னாற்செய்தலரிதன்றோ? என்றாள்; எ-று.

இஃதோவென்றாள், "உடப்பட்டா ளென்னுமை யென்மெய் தொடு" என்றதனை. தகாரம், இது குற்றமன்றென மறையுணர்த்திற்று.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

†இஃது, எல்லா வெவன்செய்வாமெனவும் இஃதோ வடங்கக்கேளெனவும் வழியசைபுணர்த்த சொற்சீரடிகள் வந்து ஐஞ்சீரடுக்கிய வெண்பாக்களும்வந்த வெண்கலிப்பாட்டு. (௨௭)

(௩௪) அணிமுக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்கு
மணிமுக மாமழை நின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்
விரிநுண்ணூல் சுற்றிய வீரிதழ் மலரி
யரவுக்கண் ணணியுறழ் பூரன்பீன் றகையொப்ப
வருந்படர் கண்டாரைச் செய்தாங் கியலும்
விரிந்தொலி கூந்தலாய் கண்டை யெமக்குப்
பெரும்பொன் படுகுவை பண்டி;

அ எஎ! எல்லா, மொழிவது கண்டை யிஃதொத்தன் றெய்யி
லெழுதி யிறுத்த பெரும்பொன் படுக
முழுவ துடையமோ யார்;

உழுதாய்;

---

௧. (அ) "களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா, நாணிநின்றோள்" அகம். ௧௬: ௧௫-௬. (ஆ) "சரணப் பெருவிரலா லொல்கிநின்று நிலங் கீறி, மைத்த குழலாண் மற்றவன்முன் மலர்மேன் மடந்தை யென நின்றாள்" இராமா. வரையெடுத்த. ௯. (இ) "கெண்டை டண்கணும் புறவடி நோக்கமண் கிளைத்துமின் னெனநின்றாள்" திருவிளை. திருமணப். ௪௫.

(பிரதிபேதம்) * இதுவே இனி † இது எல்லாவெவன் செய்வாமென வழியசைப்புணர்த்த சொற்சீரடியும் வந்து,

௨௩ சுரும்பிமிர் பூங்கோதை யந்நல்லா யானின்
திருந்திழை மென்றோ ளிழுக்கத்தாற் றிஃதோ
கரும்பெல்லா நின்னுழ வன்றோ வொருங்கே
துகளறு வாண்முக மொப்ப மலர்ந்த
குவளையு நின்னுழ வன்றோ விகலி
முகைமா றுகொள்ளு மெயிற்று யிவையல்ல
வென்னுழுவாய் நீயற் றினி;

௨௪ மல்லா, நற்றோ ளிழுக்க கரும்புகரு நீடறு
முற்றெழி னீல மலரொடு வுற்று
விருமபிர் வழுயன்ன வுண்கட்கு மெல்லாம்
பெரும்பொன் னுழ்வ டைப யினி;

௨௫ நல்லா யிந்நீர்மைகள;
எங்கே தலைபடுவ னுண்டான் றலைப்பெயின்
வேந்துகொள் டனை பல;

௨௬ ஆங்காக வத்திற மல்லாக்கால் வேங்கைவீ
முற்றெழில் கொண்ட கனங்கனி ,,ழைநம்
பொய்ந்தொழுகா வெய்மை முயங்கினா செந்நீரா
முதத்தோ முறுவலாய் நீயெம்மொ டாசலா
முதுதிரெறிந்து விடற்கு

இஃது அருமைசெய்தயர்த்த தலைவன் வந்துழித் தலைவி எனவின இடத்துத் தலைவன் அவளோடு உறழ்ந்துகூறி நகையாடிக்கூட்டத்திற்கு உடம்படுவித்தது இதற்கு விதி 'உயர்மொழிக்குரிய வுறழுங் கிளவி' (க என்பதனால், தலைவன் உயர்மொழிக்குத் தலைவி உறழ்ந்து கூறுமென்றும்.

இதன் பொருள்.

அணி(உ)முக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்கு

மணிமுக மாமழைநின் பிணைஒப்பப் பின்னின்கண்

க. தொல். பொருளி. சூ. ௪௪ இளம்பூரணர் வுரையில் இவர் கூறியது, "அணிமுக . . . விடற்கு, இது தலைவன் உயர்மொழிக்குத் தலைவி உறழ்ந்து கூறியது. இது நகையாடிக் கூட்டத்தை விரும்பிக் கூறிய மொழிக்கு உறழ்ந்துகூறலின் வழுவாய் அவளும் நகையாடிக் கூறலி னமைந்தது" என்பது

உ. "இவளின் முகமோவென் சேணிலங்கொண்டொடா; . . . முகத்திற்கும் குழலுக்கும் திங்களும்புயலும் உவமை" சிலப் ௪ அ: ௬௧.

49

௬அ௬ கலித்தொகை ௬௪.

விரிதுண் ஞூல் சுற்றிய வீரித ழலரி

யரவுக்கண் ணணியுற ழாரன்மீன் றகையொப்ப

வரும்படர் கண்டாரைச் செய்தாங் கியலும்

விரிந்தொலி *கூந்தலாய் கண்டை யெமக்குப்

பெரும்பொன் படுகுவை பண்டு

எ-து: நினது அழகினையுடைய முகம் மதியையொப்ப, மணிகள்விளங்கும் நின்பின்னின் மயிர் அம்முகத்துக்கொப்பாகியமதியை மிகவும்பொருந்துங் கருமையையுடைய மழையையொப்ப, அப்பின்னின் மயிர்க்கண்ணே கிடந்து அலர்ந்த நுண்ணிய நூலாற் கட்டின தேனுல் ஈரமான இதழையுடைய பூக்கள் (க)பின்னுக்கொப்பாகிய கரும்பாம்பிடத்தே கிடந்து அதன் கரியநிறத்தோடே மாறுபடுகின்ற கார்த்திகையென்னும் மீனினது அழகையொப்ப, மனத்தான் ஒப்புக்கண்டவர்களை அவ்விடத்தே அரிய வருத்தத்தைச்செய்து போகின்ற பாந்து தழைத்த கூந்தலையுடையாய்! நீ என்னை எள்ளும் நிலைமையைக் கைவிட்டு யான் கூறுகின்றதனை மனத்தான் ஆராய்ந்து†பார்; நீ பண்டு எம் பொருட்டுப் பெரிய ‡பொன்னுண்டாவை ; எ-று.

இது முன் நீ இடைவிடாமற்(உ)கூடிய கூட்டத்தால், போற்றப்பொலிவு எய்தினையெனக் கூறி, ஈண்டு நிகழ்ந்த அருமைசெய்தயர்த்ததனாற் பிறந்த வருத்தத்தை நீக்கிற்றும்; அஃது எமக்கு நீபெரிய பொன்கடவையென்பதோர் நகைப்பொருளுந் தோன்ற நின்றது.

அலரி பூவென்னுமாத்திரையாய் நின்றது. ஒப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்ச உவமவுருபுகள் கண்டாரென்னுந்தொழிற் பெயரித் தொழிலொடு ||முடிந்தன.

அ ஏஎ! எல்லா, மொழிவது கண்டை (ங)யிஃதொத்தன் றொட்டி
லெழுதி யிறுத்த பெரும்பொன் படுக
முழுவ துடையமோ ×யாம்

க. (அ) "கோளுண்ட திங்கண் முகத்தாள்" கம்ப. பூக்கொய். கசு. (ஆ) "பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ராவம்" பிரபுலிங்க. மாயைபூசை. எ.

உ. "தேசு மொளியுந் திகழ நோக்கி" (பரி. கஉ: உக.) என்புழி 'தேசு - செயற்கை யழகு, ஒளி - கலவியால்வந்த நிறம்' என்று எழுதியிருக்கும் உரையும் இந்நூற்பக்கம் உகஉ: க-ஆங்குறிப்பில் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவனவும் ஒப்புநோக்குக.

௩. (அ) இஃதொத்தன் கலி. சுo: க, சுக; க, சுஉ: க, அச: கஅ. அஅ: கo, கoரு: ருக, சுகூஅ: கo. (ஆ) இஃதொத்தன் என்பதை இடைச்சொல்

(பிரதிபேதம்) ¹ கூந்தல்கண்டை † பாரவு ‡ பொன்னுண்டாயை என்ருன் ஏன்றது முனைர் இடைவிடாமல் || முடிந்தன வள இகழ்ச்சிக்குறிப்பு எல்லா, × யாம்உழுதாய் எ - து: இவன்,

இரண்டாவது குறிஞ்சி உஅ. ௬அஎ

எ-து: இவளொருத்தன் தன்னுற் றோற்றப்பொலிவு எய்திலேமெனக் கூறுகின்ற கூற்றைப் பாராயென நெஞ்சொடு * கூறி, நீ என் றோண்மேற் றொய்பிலெழுதிக் கனவுபோல ஒரொருகாற் றங்கின நிலையாலுண்டான† தோற்றப்பொலிவு உண்டாவேம்; அதுவன்றிஎம்(க) முலையால்நின்மார்பிடத்து இடைவிடாது உழுத நல் ‡வினையை உடையேமோ ? அஃதின்றே ; எ-று.

என, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

|| இது தொய்யிலெழுதி முடித்தகனுலுண்டான பொன்கடவேம்; அதுவன்றி நின்கீழ் உழுத நிலைமையையுடையேமோவென ஒரு நகைக் குறிப்புத் + தோன்றநின்றது.

கக உழுதாய்;

சுரும்பிமிர் பூங்கோதை யந்நல்லா யானின்

(உ) றிருந்திழை மென்றோ ளிழைத்தமற் றிஃதோ

கரும்பெல்லா நின்னுழ வன்றோ வொருங்கே

துகளறு வாண்முக மொப்ப மலர்ந்த

குவளையு நின்னுழ வன்றோ விகலி

முகைமாறு கொள்ளு மெயிற்று யிவையல்ல

வென்னுழுவாய் நீமற் றினி

எ-து: சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற பூவாற்செய்த கோதையினையுடைய அழகினையுடைய நல்லாய்! நீ × உழுதாய்; பின்னை இக்களவொழுக்கத்திலும் இந்தத்

ஈறதிரிந்த தென்று கல்லாடரும் (தொல். இடைச. சூ. ௩.) (இ) இஃதொத்தன் என்பது இவனொருத்தனென 'இஃதென்ற அஃறிணைப்பொருளை உணர்த்திய சுட்டு உயர்திணைப்பொருளை யுணர்த்தி நின்றதென்று நச்சினார்க்கினியரும் (தொல்.கிளவி.சூ.௩௪) இவ்வாறே வேறுரைகாரரும். (தொல். கிளவி. சூ. ௩௮.) கூறுவர். (ஈ) இந்நூற் பக்கம் ௩௭௯: உ. (ஆ) குறிப்பும் பார்க்க.

௧. (அ) "பஞ்சி மேன்மிதிக் கிற்பனிக் குந்தகை, யஞ்சி லோதிய ரம்முலை நாஞ்சிலா, மஞ்சு தோய்வரை மார்ப மடுத்துழத், துஞ்ச லோவுந் தொழிலின ஞாயினன்" சூளா. சீயவதை. ௩௧. (ஆ) "முலையாலுழப் பட்டும்" சீவக. ௧௩௮௩.

உ. "திருந்திழை மென்றோள்" கலி. ௧௩௪: உ.

(பிரதிபேதம்) * கூறினான். அங்ஙனம் கூறி நீஎன். † தோற்றம்பொலிவு. ‡ வினையையாம் உடையேமோ அது எமக்குஇன்றே என்றான்இது || இதனால் ÷ தோன்றி நின்றது சுரும்பிவர்பூங் × உழுதாயஎன்றதனுன்நீகருத்திடைவிடாது................ ..காணென்றான் என்றதனும்பயன்..............உழுதாயென்றும்கைக்குறிப் பும்தோன்றிநின்றது மற்று. வினைமாற்று பின்னை.

திருந்தின் இழையையுடைய மென் * றோளிலே யான் எழுதின கரும்பின் றோற்றப் பொலிவெல்லாம் நின் முலைகள் இடைவிடாமற் புணர்தகனுலுண் டான பயனலவோ? அகசேடேகூடப் பழகறுகின்ற ஒளியினையுடைய

முகமானது குவளையோடு இகலிப் புணர்க்கின்றோரும் பொலிவு பெறும்படி பூத்த கண்களின் நேர்றப்பொலிவு நீ இடைவிடாமற் புணர்ந்ததனுலுள்ள பயனல்லவோ? (க) முல்லைமுகையோடு மாறுபாடுகொள்ளும்எயிற்றினை † யுடையாய்! இத் தோற்றப்பொலிவுக ளன்றி வேறே தோற்றப்பொலிவுண்டாக நீ புணர்வா ‡யென்றான்; எ-று.

ஆதலால், நின்கருத்து இடைவிடாது முயங்குதலேயாயின் இனி நீ இடைவிடாமல் முயங்கினைகாணென்றான். அதன் பயன் இனி வரைவேனென்றதாம். ‖ இது நீ என்கீழ் உழுதாயென நகைக்குறிப்புத்தோன்ற நின்றது. மற்று, வினைமாற்று. குவளையென்றது, கண்ணை.

இதனால் அருமைசெய்தயர்த்ததுமில்லையென்றான். இதனால் நீ கரும்புங் குவளையுமன்றி வேறு என்னுழுவாயென ஒரு நகைக்குறிப்புத்—தோன்றிற்று.

கக. எல்லா, நற்றோ ளிழைத்த கரும்புக்கு நீகூறு
முற்றெழி லில மகளென வற்ற
(உ) லிரும்பிர் வடியன்ன வுண்கட்கு மெல்லாம்
பெருர்பொன் னவன் டெல்பா யினி

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி எடா! என் அவயவங்களில் தோற்றப்பொலிவு உண்டாகக் கூறாமல் என்தோள்களில் நீ எழுதப்பட்ட கரும்பிற்குத் தோற்றப் பொலிவுளதென்று நீ கூறு: அதற்கு இயைந்தேன்; இனி அவற்றுச் செவ்வி குலைந்து முற்றின அழகையுடைய நீலமலரென்று பிறர் கூறும்படியாக

க. (அ) "நறுமுல்லை நேர்முகைக யொப்ப நிரைத்த, செறிமுறை" (ஆ) "முல்லை முகையு முருந்து நிரைத்தன்ன, பல்லும்"

உ. (அ) "இரும்பீர் வடியொத்து மைவினைகுங் கண்ணொளி" பரி எ: இஅ. (ஆ) "எஃகு குற், றிருவே றுகிய தெரிக்கு வனப்பின், மாவின் றுவடி போலக்காண்டொறு, மேவ றணடாமகிழ்நோக்குண்கண" அகம். உக

கூ-அ (இ) "மாவடு வகிரன்ன கண்ணர்" திருவாசக. அடைக்கலப். அ. (ஈ) "வடுப்பிளவனைய கண்ணாள்" சீவக. கநொக. (உ) "சூகவடுப், பகுத்தே பதித்த தெனவென்னை வாழ்வித்த பாதககண" அம்பிகா. கஉஉ. (ஊ) "வடுவகிரனைய வுண்கண்" (எ) "வடுவகிர் வெரீஇங்கண்" (ஏ) "வடுவகிர் நெடுங்கணர்" நைடத. சளன்றாது. கருரு, சுயம்வரப். கசுஅ, புனல். ச. என்பவையும் (ஐ) "இளமாங்காய் போழ்ந்தன்ன கண்" கலி. கOஅ: உஅ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்* தோளிலேஎழுதின † உடையாய ‡ இனித்தோற்றப் ¦ எனாருக்கு மினி ‖ இதனுல் ÷ தோன்றின்றது.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ அ. ரு.அகூ

கருத்த முற்ற (க) இரும்பு சர்வடியன்ன உண்கட்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாவுறுப்புக்கட்கும் பெரிய பாப்புண்டென்று சொல்லுவாயாக; †எ-று.

இதனுல் அவன் அருமைசெய்தயர்த்திலேனென்றதற்கு அக்காலமெல்லாம் யான் வருந்தமுற்றேனென்றாளாயிற்று. கரும்பு அவயவமன்றி எழுதப்பட்டதாகலின், தோற்றப்பொலிவு உண்டென்றாள். கூட்டத்தாற் பொலிவு பெற்ற இளமைப்பருவத்தும் இரும்பார்ந்த (உ) வடுவகிரை யொத்திருத்தலுளதாகலின் இரும்பர்வடியன்ன வுணகட்குமென்றாள். இது கண்ணென்னும் பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. இதனுல் அவன் அருமைசெய்தயர்த்திலனென்றாள் கூறிய (ங) பொன்னிறத்தைப்பசப்பாக்கி அக்காலமெல்லாந் தான் வருந்தும்படி தன் நலத்தை அவன்கொண்டமை கூறினாளாயிற்று.

உகூ. நலையாயிதுனீர்;

சங்கே தர்ப்பபெவ ருண்டான் றுபெயின்

வோக்துமிதான் டன்ன டம

எ-து. அதுகேட்டகலைவன் நலலாய்! || இதுகாணோ! யான் கூறுகின்றதனைக் கேளாய்; அதனைச் சேர்ந்து அவன் செல்வத்தை நுகர்வாரொருவன் அவன் வயத்தனாய் நின்று காரியத்திற்கு நிலைமைப்பாடு எய்துவானாயின். அவ்விடத்தே அவனுற்றுள்ள பயனைக்கொண்டாற் போன்ற பலபயனையும் யான் இவ்விடத்தே எய்துவேனென்றான், எ-று.

க. (அ) "இரும்புமேல் விடாது நீர்ப்பார்" (ஆ) 'இரும்பு மேய்க்கொழிந்த மிச்சிலவாய பராபன்" (இ) 'இரும்புண்டு மிகுத்த மாரபின்" (ஈ) "இரும்பெசசிற் படுத்த மார்பின்" சீவக. எஅஉ, கஎகூ0, உஉஅ௩, உ௩ருஉ.

உ (அ) "வழிககலவை" (கோவையார் ௩ ௨) என்பதற்கு வடிவாகிய பாலும் கண்களும் இவையே என்று பொருள் கூறி 'வடி யென்பது வடிவாகிருக்கு நர் பெயர்' என்று எழுதியிருக்கும் பொருள் விளக்கம் இங்கே அறிதற்பாலது. இச்சொல் வடிவாகிருக்கேயன்றி வடிவுக்கும்பெயராய்வழங்கும்; அன்னை "நறுவடி மாவின் பைந்துணர் உழக்கி" (கலி சக. கச.) என்பதனானும் அதன் குறிப்பாலும். (ஆ) "கொக்கின் நறுவடி விதிர்த்த" பெரும்பாண். ௩0௯) (இ) "நறுவடிமாவின்" (மலை. ருகஉ) என்பவற்றாலும் உணர்க வடுவிம்பென்னும் பொருளில் வடிவென்பதும் வரும்.

௩. (அ) "பூப்போ லுண்கண் பொன்போர்த் தனவே" (ஆ) "மேனி பொன்போற் செய்யு மூர்கிழவோனே" ஐங். க௯, சக. என்பவைகளும் (இ) "வயங்கு பொன்னீன்ற" (சீவக கருந0) என்புழி, 'பொன் - பசப்பு' என்று எழுதியிருக்கும் விளக்கமும் இங்கே அறிதற்பாலன.

பிறகிடைபெயர்ந்து? வருந்தமுற்ற உண்கட்கு † எனருனுதலை ‡ கூறியது பொன்னிறத்தை யொப்பப் போர்க்கையாலமெல்லாம் || இவையோனே,

என்றது கூட்டத்தாற் செயற்கைநலம்பெற்ற நின்னை வரைந்துகொ நின்னுற் பெறும் பயனெல்லாங் கொள்வேனென்றதாம். இனி அரசனுடை யொருவனை நுகர்ந்தவன் எதிர்ப்படில் அவ்வரசன் அவனிடத்து வருத்தமுறுத்தி கொண்டாற்போன்ற பலபயன்களையும் யானும் இங்கே கொள்வேனென ஒரு நகைக்குறிப்புத்தோன்றிநின்றது.

உகூ ஆங்காக

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி நீ அருமைசெய்தயர்த்ததனைப் பொய்யாக்கி அன்பின்றி நின்றதன்மை நீங்கி எம்மிடத்து அன்புடையையான காலத்து நீ கூறியவாறே ஆவதாகவென உடம்பட்டுக்கூறினள்; எ-று.

அத்திற மல்லாக்கால் (க)வேங்கைவீ
முற்றெழில் கொண்ட சுணங்கணி பூணாகம்
பொய்த்தொருகா லெம்மை முயங்கினை சென்றீமோ
(உ)முத்தேர் முறுவலாய் நீபடும் பொன்னெல்லா
முத்தி யெறிந்து †விடற்கு.

க. (அ) "ஓங்கி, களிசசினை வேங்கை நாண்மலர் நசசிக், களிச்சுரும்பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து,.......... ..பூணகத் தொங்கிய வெம் முலை" சிறுபாண். உஉ - உக; (ஆ) "வேங்கை வென்ற சுணங்கின்" ஐங். ௩உ௪; (இ) "வேங்கை, பூமுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொள, வாகந் தரும்பிய மாசறு சுணங்கின்" (ஈ)-"பொன்வீ, வேங்கைப் புது மலர்புரைய, நன்னிறத்தெழுந்த சுணங்கணி வனமுலை" அகம். கஎச; கO - கஉ, ௩கக: அ-கூ; (உ) "நாகிள வேங்கையிற், கதிர்த்தொளி திகழு நுண் பல்சுணங்கின், மாக்கண்மலர்ந்த முலையள்" புறம். ௩௫உ.கஉ-கச; (ஊ) "குறுமலைவேங்கைச் சுணங்கொ டணங்கலர் கூட்டுபவோ" கோவையார். கக.(எ)"வாரிரு புடையும் வீக்கி வடஞ்சுமந்தெழுந்து வேங்கை, யேரிருஞ் சுணங்கு சிந்தி யெழுகின்ற விளமென் கொங்கை"

(ஏ) "நறவேங்கை யவிர்சுணங்கின் மடவார்" சூளா. சீய. கஅஅ, கல்யாண. உ0அ; (ஐ) "முலைத்தலைச் செஞ்சுணங்கு வேங்கை மலரோ, டலைத்தன வம்பொற்பிதிர்" யா - வி. சூ. அச. மேற்கோள். (ஒ) "அணங்கரவல்கு லரிவையராரத் தனமருப்புச், சுணங்கலர் வேங்கைத் துணர்மலை நாட" அம்பிகா. கூகூடு.

உ. (அ) "முத்தேர் முறவலாய்" என்பது அன்னவை பிறவுமென்பதனாற் கொள்ளப்படும்உவமையுணர்த்துஞ்சொற்களுள் ஏர்வந்ததென்பதற்கும் (தொல். உவமை.சூ. கக. இளம்) (ஆ) உருவுபற்றிய பண்புவமத்தின் கண் ஏர் வந்ததென்பதற்கும் (இ - வி. சூ. கசஉ.) மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * நின்றது அதுகேட்டதலைவி நீ அருமை..............உடம்பட்டுக்கூறினல் ஆங்காக. †விடற்கு என்-து. அதுகேட்டதலைவன்.

இரண்டாவதுகுறிஞ்சி உகூ. கூக்கூ

என்-து: அதுகேட்ட தலைவன் நீ இப்பனம் வெறுத்துக்கூறிய கூறுபாடு எ[illegible]ங்கியகாலத்து, முத்தையொக்கும் முறுவலையுடையாய்! நீ முன்பு உற்ற பசப்[illegible] [illegible]ல்லாம் இனி ஒருகாலமும்உறுதபடி ஒழித்துவிடுதற்கு வேங்கைப்பூவினது முற்றின அழகைக்கொண்ட சுணங்கணிந்த பூணினையுடைய ஆகத்தாலே பொய்த்தாகிலும் ஒருகால் முயங்கினையாய்ச் செல்வாயென்றான்; ஏ-று.

பொன்னெல்லாம்உத்தியெறிந்து விடவென்றதனால்வரைவேனென்றான்; இதனால் நீ கடவ'பொன்னெல்லாம் பெற்றேனென்று கழித்துவிடுவேனென ஒரு நகைக்குறிப்புத் தோன்றிநின்றது.

இதனால். இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

இது தரவும் ஐஞ்சீரடுக்கித் தளைவிரவின குறுவெண்பாட்டும் தனிச சொல்லும் நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய நெடுவெண்பாட்டும் * வழியசை புணர்த்த சொற்சீரடியும் குறுவெண்பாட்டும் வெள்ளைச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கலிவெண்பாட்டு. இதனுள் நிரையீற்றியற்சீர்ப்பின்னர் நிரைமுதல் வெண்சீரும் நேர்முதல்வெண்சீரும் வருதலின் அணிமுக மதியேய்ப்ப வம் மதியைநனியேய்க்கு(?)மென்பதுகட்டளையன்றாயிற்று. "நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து நிரைதட்பினும், வரைநிலை யின்றே யவ்வடிக் கென்ப"(க) என்பதனால் உணர்க. (உஅ)

(கூ௫.) திருந்திழாய் கேளாய்நம் (உ)மூர்க்கெல்லாஞ் சாலும்
பெருநகை யல்கலிகழ்ந்த தொருநிலையே
(௩)மன்பதை யெல்லா மடிந்த விருந்தங்கு
லந்துகிற் போர்வை யணிபெறத் தைஇநம்

(இ) "முத்தேர் முறுவலாய்" கலி. கூ௩: கஉ, கஎ: க. (ஈ) "முத்தேர் முறுவலார்" இனியது. உ.

க. தொல். செய். ரு. கூ௦. இதனுரையிலும் "நிரையீற்றியற்சீர்ப் பின்னர் நிரைமுதல் வெண்சீரும் நேர்முதல்வெண்சீரும் முதல்வந்து பின்னர் வெண்சீரடுக்கிய வெண்டளை வரினும் சிறிது துள்ளலோசை பிறத்தலின் அதனைச் சீர்வகையடியென்றுணர்க" என்றுகூறி அதற்கு 'அணிமுக ....பின்னின்கண்' என்பதை மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார் இவ்வுரையாசிரியர்.

உ. "உலகத், துள்ளோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகக், காமங் கைம்மிக வ்றுதர" அகம். உ௯அ: கஉ-௪.

௩. "துஞ்சூர் யாமத்தும்" ஐங்குறு. க௩. (ஆ) "துஞ்சூர் யாமத்து" அகம்.

௫௬௦: ௧௨. (இ) "மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா, வென்னல்ல தில்லை துணை" குறள். ௧௧௬௮. (ஈ) "ஊர்மடி கங்குல்" சிலப். ௧௬: (பிரதிபேதம்) *வழியவைப் புணர்த்த †தட்டல்வரை,

(க)மின்சாயன் மார்பன் குறிநின்றேன் யானாகத்
தீரத் தறைந்த தலையுந்தன் கம்பலுங்
காரக் குறைந்து கறைப்பட்டு வந்துநஞ்
சேரியிற் போகா முடமுதிர் பார்ப்பானைத்
தோழிநீ போற்றுதி யென்றி யவனாங்கே
பாராக் குறழாப் பணியாப் பொழுதன்றி
யாரிவ *ணின்றீ ரெனக்கூறிப் பையென
வைகாண் முதுபகட்டிற் பக்கத்திற் போகாது
தையா றம்பலந் தின்றியோ வென்றுதன்
(உ)†பக்கழித்துக் கொண்டீ யெனத்தரலும் யாதொன்றும்
(ங)வாய்வாளே னிற்பக் கடிதகன்று கைமாறி
கைப்படுக்கப் பட்டாய் சிறுமிநீ மற்றியா
னேனைப் பிசாசருள் என்னை நலிதரி
னிவ்வூர்ப் பலிநீ பெறாஅமற் கொள்வே
னெனப் பலவுந் தாங்காது வாய்பாடி நிற்ப
முதுபார்ப்பா னஞ்சினனாக வறிந்தியா னெஞ்சா
தொருகை மணற்கொண்டு மேற்றூவக் கண்டே
கடிதரற்றிப் பூசல் தொடங்கினனாங்கே

௨௦௮. (உ) "பழவிறல் மூதூர் பாயல்கொ ளாடுரான்" (ஊ) "ஊா துஞ் சியாமத் தொருகனி பெழுந்து" மணி. எ கூரு, உ௦ கூ௪. (எ) "பல்லுயிர மடிக்கு கள்ளொ ங்யாம த்து" (ஏ)"யாமத் ககைுல" பெருங் (உ) க௩ ௪உ, (ரு) ௭௩. ருகூ.

க. (அ) "சாயலின் மாாபன்" (ஆ) "சாயலின் மாாபு" கலி. ௬௨ ௩௦ கூ௪ ௩அ. (இ) சாயலென்பதறகு ஐம்பொறியால்நுகரும் மென்மையென்று பொருள் கூறி அம்மென்மை யூற்றிறகு வந்தவிடத்து 'சாயன் மராபு' என்பதை மேற்கோள்காட்டி யிருத்தல் எண்டறிதற் பாலது. தோல். உரி. சூ. உ௯. ௩௪. சேவு. அ உரை.

௨. "அவரை யருந்த மந்தி பகர்வர், பக்கிற் றோன்று நாடன்" (ஐங்குறு. உ௭௧.) என்பதற்கு, 'அவரையை நிறையதின்ற மந்தி பண்டவாணிகா பைபோலத்தோன்று நாடன்' என்றெழுதியிருக்கு முறையால் 'பக்கு' என்பது பையென்று துணியலாகும்.

௩. "வாய்வாளாது" கலி, ருகூ: உக "வாய்வாளாநின்றாள்" பரி. உ௦ ௪௬. (பிரதிபேதம்) *கின்றுயெனக், † வைக்கழித்து.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உகூ. ௩௬௩

யொடுங்கா வயத்திற் கொடுங்கேழ்க் கடுங்க
(ஞ)ணிரும்புலி கொண்மார் நிறுத்த வலையுளோ
ரு ரேதில் குறுநரி பட்டற்றாற் காதலன்
காட்சி யழுங்க நம்மூர்க் கெலாஅ
மாகுலமாகி விளைந்ததை யென்றாந்தன்
வாழ்க்கை *பதுவாகக் கொண்ட முதுபார்ப்பான்
†வீழ்க்கைப பெருங்கருங் கூத்து

இஃது இரவுக்குறி அலராமென்றஞ்சித் தலைவனை ‡ நீக்கி நிறுத்தக் கருதிய தோழி "அல்லகுறிப் படுதலு மவளவயி னுரித்தே, யவன்குறி மயங்கிய வமைவொடு வரினே" என்னும் (உ) சூத்திரத்தான் அல்லகுறிப்படுதல் தனக்கும் உரித்தாகலின், அவன்செய்த || குறியறிதற்குப் புறத்துச் சென்ற வழி, ஆண்டுப் பிறந்ததோர் செய்தியாக ஒரு பொய்யை(ங)நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்குமாகப்புனைந்துரைவகையாற்படைத்துக்கொண்டு,முற்றை ஞான்று தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குக் கூறியது. இதனை, "இரந்து குறை யுற்ற கிழவனைத் தோழி, நிரம்ப நீக்கி, நிறுத்த லன்றியும், வாய்மை கூறலும் பொய்தலைப் பெய்தலும், நல்வகை யுடைய —நலத்தின் கூறியும், × பல்வகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே"(ச) எனப்பொருளியற்சூத்திரத்துப் பொய்தலைப் பெய்தலையும் படைக்கவும்பெறுமென வழுவமைத்த வாற்றுக் கொள்க.

க. (அ) "கூனுடை வெஞ்சிலைக் குன்ற வாணர்தா மானுடன் புலிபட வளைத்த வாய்வலை" சேது. கந்தமாதன. சO. என்பதும் (ஆ) "மலர்க், கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றூவி யன்னங் கருதிவைத்த, பெருங்கண்ணி யிறபுனற 'காக்கைபட் டாங்குப் பிறர்நமதின், மருங்கண்ணி வந்தன வென்பது கேட்டின்னு மாயந்திலவே" வெங்கைக் கோவை. உஉக. என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. தொல். கள. சூ. சஉ.

ங. நாடக வழக்கென்பது உள்ளோனுவது இல்லோனுவது தலைவனுக்குச் சிலசெய்திகளைப் புனைந்துரைத்தல். இச்செய்திகளில் யாண்டும் எஞ்ஞான்றும் இல்லன கூறாது உலகத்தோர்க்கு நன்மை பயத்தற்கு நல்லோர்க்குள்ளனவற்றை ஒழிந்தோர் அறிந்தொழுகுதல் அறமெனக் கருதி சிறிது இல்லனவுங் கூறப்படுமென்ப.

ச. தொல். பொருளி. சூ. சங. இதனுரையில் இச்செய்யுளை வரைந்து கோடற்குப் பொய்யுரை படைத்தற்கு இவரும், கலிவெண்பாட்டு

(பிரதிபேதம்) *வாட்கை, †வீட்கை. ‡நீங்கிநிறுத்த, || குறிப்பறிதற்குப்புறப்பத்தில். × பல

௫௬௪

கலித்தொகை கூ௫.

இதன் பொருள்.

திருந்தின இழையினையுடையாய்! தன்னுடைய மயிர் நீங்குதலாற் றட்டையான தலையினையும் படாத்தினையு முடையனாய்க் கருங்குட்டத்தாலே காலுங் கையுங் குறைந்து கடமைத்துறைப்பட்டு வந்து நந் தெருவினின்றும் போகாமல் ஒளித்துத்திரியும் மூடமாகிய முதிர்ந்த பார்ப்பானைத் தோழி நீ பேணுவாயாகவென்று பலகாலுங் கூறுவை; அதனைப் பேணாதே (க)உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ் சோத்துயில்கொண்டகங்குலிலே அழகிய துகிலாற் போர்த்த போர்வையை வாங்கி அழகுபெற உடுத்து நம்முடைய மென்மை பிணிய மார்பையுடையவன் செய்யும் * குறியை உற்றுநின்றேனாக அப் பார்ப்பானாலே இராக்காலத்தே பெரிய நகைநிகழ்ந்தது; அந்நகை ஊர்க்கெல்லாங் கொண்டாடுதற்கு அமைந்திருக்கும்; அது நிகழ்ந்த படியைக் கேளாய்; அவன் அவ்விடத்தே குனிந்துபார்த்து மகளிர் நிற்குங் காலம் அன்றாக இவ்விடத்து நின்ற † நீர் யாரென்று முற்படக்கூறி, சிறியவளே! நீ என்னாலே அகப்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டாயென்று கூறிப் பையெனப் பணிந்து வைக்கோலைக் கண்ட முதிய எருதுபோலே என்பக்கத்தினின்றும் போகாதே நின்று தையால்! தம்பலந் தின்பாயென்று தன் பாக்கிடும்பையைக் குலைத்து நீ எடுத்துக்கொள்ளென்று தந்த அளவிலே யான் அங்கு ஒருவார்த்தையும் வாய்திறந்து சொல்லேனாய் நிற்கையினாலே, தான் அஞ்சி முன்புகொண்டுநின்ற ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டுக் கடிதாக நீங்கிப் பின்னை யான் பெண்பாற்பசாசாகிய நின்னையொழிந்த ஆண்பாற் பசாசு; எனக்கு அருள்; அங்ஙனம் அருளாது என்னை வருத்துதலைச் செய்வையாயின் இவ்வூரில் நீ பெறும்(உ)பலியை நீ பெறாமல் யானே எடுத்துக்கொள்வேனென்று பல வார்த்தைகளையும் பேணாமல் வாயாற் சொல்லிநிற்க, முதியபார்ப்பான் என்னைப் பெண்பசாசென்று கருதி அஞ்சினானாதலை யான் அறிந்து ஒருகையாலே மணலை அள்ளிக்கொண்டு ஒழியாது அவன்மேலே தூவக்கண்டு அவ்விடத்தேநின்று கடிதாகக் கதறி ஊர்க்கெல்லாங் கேட்பக் கூப்பிடத் தொடங்கினேன்; என்

நாளுந் தன் தொழில் அவ்வாறு தனிமிர்க்கும் மகளிரைக்கண்டால், தன் காம வேட்கையாலே மேல்விழுதலாகக்கொண்ட முதியபாப்பானுடைய விருப்பு

இருபத்தொன்பதடியான்வந்ததற்குப் பேராசிரியரும் இவரும் (தொல். செய். சூ. ககூo.) மேற்கோள்காட்டியுள்ளார்.

க. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை; புறம். எக: கஎ, உகO: க. இது மக்கட் பன்மை குறித்தும்வரும். இச்சொல் மன்பது என்றும் அருகிவழங்கும்.

உ. (அ) "பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போல" பதிற். எக ஆங. (ஆ) "ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர், கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணுற்றோர், தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கள், மன்றப் பேய்மகள் வந்து கைக் கொள்கென, நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்" மணி.

ஏ: அக-அரு. •

(பிரதிபேதம்) * குறிவை ஐயுறு, † சேயாரென்று.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உகூ. ரு.கூரு

தலையுடைய பெரிய தண்ணிய நாடகம் நம் காதலர் நம்மைக குறிப்பிட்டுத வந்து காணும காட்சி கெடும்படியாக நமக்கு வருத்தமாய் விளைந்தது; இது விளைந்தபடி ஒன்றற்கும் கெடாத வலியினையும் விளைந்த வலியினையும் தண்மையினையுமுடைய புலியாலுள்ள பயனைக் கொள்ளுதற்கு நிறுத்தின வலையிலே அதன் றொழிற்கு வேறாகியதோர் குறாகி அகப்பட்ட †தன்மைத் தாயிற்று; ஆதலால் இனி இரவிற் குறிநிகழ்ச்சியின்றுபோலுமென்றாள்; எ-று.

வீழ்க்கை வாழ்க்கைபோல் நின்றது. காரக்குறைந்தது அச்சுமாரியை. †குறழாப் பாராவென்க.

வைகாண முதுபகடெனவே காம இன்பம் நுகர்தலாற்றாமை கூட்டி நின்றது. எனைப்பிசாசெனவே அவள் பெண்பாற்பசாசும் தான் ஆண்பாற்பசாசுமென்பது உணர்த்திற்று. அருளெனப் பிரிக்க. ஆங்கே || கடிநகர்ச்சி நகமூர்க்கெலாம் பூசலுறுடாக்கினனென மாறுக. (க) தம்பலம், தாம்பூலமென்பதன் மொழித்திரிவு. தின்றியோ, ஒகாரம் அசை.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது

இஃது ஒருபொருளுக்லாது அடிமிகந்து தளைவிரவி வந்த கலிவெண்பாட்டு. (உக)

÷ குறிஞ்சிக்கலி முற்றும்

க. தாம்பூல மென்பது (அ) "ஒருவர் வாயுமிழப்பட்ட தம்பல மொருவர் வாய்கொண்டு" சீவக. உஅ௨க. என இவ்வாறே திரிந்து வருதலு மன்றி, (ஆ) "வெள்ளிலைத் தம்பல்கணடாா" (இ) "வெள்ளிடைத் தம்பற் குப்பை" (கம்ப. வரைக்காட்சி. சக, கார்கால. உஅ) என ஈறுகுறைந்தும் வரும்.

(பிரதிபேதம்) *விளைதபாடி புலிகொணமாா நிறுததயலைபிற்குறாரி பட்டதனைமை, தாம்றறு; ஆதலால இனிஇரவிறகுறிகிகச்சி இன்று போறுபெனாறன் ஒனறறதும், † கனைமைத்தாலெனக. வீழக்கை, ‡ குழருபபாா, || ஏடிாதரறிாம். ÷ குறிஞ்சிக்கு நாசிஞாகினியான்செயத வுரைமுடிநதது ஈனமுசு.